MAGYAR KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2003. november 14.,
péntek

131. szám

Ára: 3640,– Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2003: LXXXV. tv.	**A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosításáról**	9844
2003: LXXXVI. tv.	**A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról**	9864
2003: LXXXVII. tv.	**A fogyasztói árkiegészítésről**	9873
2003: LXXXVIII. tv.	**Az energiaadóról**	9877
2003: LXXXIX. tv.	**A környezetterhelési díjról**	9880
2003: XC. tv.	**A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról**	9887
2003: XCI. tv.	**Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról**	9891
2003: XCII. tv.	**Az adózás rendjéről**	9990
2003: XCIII. tv.	**A Magyar Tudomány Ünnepéről**	10054
	Megállapodás a kormányzati létszámcsökkentés végrehajtásáról	10054

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2003. évi LXXXV. törvény

a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosításáról*

Az Országgyűlés az európai közösségi szabályozással való összhang megteremtése érdekében a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) módosításáról a következő törvényt alkotja:

1. § (1) Az Szt. 3. §-a (1) bekezdésének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„2. *vállalkozó:* minden olyan gazdálkodó, amely a saját nevében és kockázatára nyereség- és vagyonszerzés céljából üzletszerűen, ellenérték fejében termelő vagy szolgáltatótevékenységet (a továbbiakban: vállalkozási tevékenység) végez, ideértve a hitelintézetet, a pénzügyi vállalkozást, a befektetési vállalkozást és a biztosítóintézetet is, továbbá az egyesülés, az európai gazdasági egyesülés, a vízitársulat, az erdőbirtokossági társulat, a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, amennyiben nem tartozik a 3. és 4. pontban felsoroltak közé;''

(2) Az Szt. 3. §-a (8) bekezdésének 2—3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(8) E törvény alkalmazásában]

„2. *nyitott pozíció, elszámolóház, elszámolóházi tevékenységet végző szervezet, központi értékpapírszámla, értékpapírszámla, ügyfélszámla, dematerializált értékpapír, másodlagos értékpapír, befektetési szolgáltató, portfólió-kezelés, értékpapír kölcsönzés, repó- és fordított repóügylet:* a tőkepiacról szóló törvényben meghatározott fogalom;

3. *pénzügyi instrumentum:* olyan szerződéses megállapodás, amelynek eredményeként az egyik félnél pénzügyi eszköz, a másik félnél pénzügyi kötelezettség vagy saját tőke (tőkeinstrumentum) keletkezik. Így különösen: a szerződéses megállapodáson alapuló követelés és kötelezettség, a pénzeszköz, az értékpapír (hitelviszonyt megtestesítő értékpapír és tulajdoni részesedést jelentő befektetés), a származékos ügylet;''

(3) Az Szt. 3. §-a (8) bekezdésének 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(8) E törvény alkalmazásában]

„10. *fedezeti ügylet:* olyan kockázatfedezeti céllal kötött származékos, illetve valutára, devizára vonatkozó azonnali ügylet, amelynek várható árfolyamnyeresége, illetve kamatbevétele egy másik ügyletből vagy ügyletek sorozatából (fedezett ügyletek, tételek) adódó nyitott pozíció, várható árfolyamveszteség, illetve kamatveszteség kockázatának fedezetére szolgál, vagy amelynek várható jövőbeni pénzáramlása, illetve az abban bekövetkező változások egy vagy több fedezett ügylet (tétel vagy tételek) jövőbeni pénzáramlásában bekövetkező változások kockázatának fedezetére szolgál. A fedezeti ügylet és a fedezett ügylet vagy ügyletek (tétel vagy tételek) eredménye nagyságrendileg azonos vagy megközelítőleg azonos, ellenkező előjelű, nagy valószínűséggel realizálódó, egymással szoros korrelációt mutató, egymást ellentételező nyereség és veszteség, vagy jövőbeni pénzáramlása, illetve az abban bekövetkező változások egymást ellentételező pénzkiadások és pénzbevételek. A fedezeti ügylet rendeltetése szerint lehet:

a) piaci érték (valós érték) fedezeti ügylet: valamely fedezett ügyletből vagy ügyletekből eredő, a mérlegben szereplő eszköz, illetve kötelezettség egésze vagy meghatározott része piaci értékében bekövetkező változás, vagy valamely származékos ügylet jövőben várható eredményében (piaci értékében) bekövetkező változás miatt fennálló kockázat fedezetére szolgáló ügylet. A fedezett kockázat valamilyen konkrét kockázat, amely befolyásolja a beszámolóban szereplő eredményt;

b) cash-flow fedezeti ügylet: valamely fedezett ügyletből eredő mérlegbeni eszközhöz vagy kötelezettséghez (ideértve az azokkal összefüggő kamatfizetéseket is), illetve áru vagy pénzügyi eszköz leszállításával teljesülő (leszállítási) határidős, opciós ügylethez vagy swap ügylethez, továbbá előrejelzett ügylethez kapcsolódó jövőbeni pénzáramlásokban bekövetkező változás miatt fennálló kockázat fedezetére szolgáló ügylet. A fedezett kockázat valamely konkrét pénzáramlásban bekövetkező kockázat, amely befolyásolja a beszámolóban szereplő eredményt is;

c) külföldi gazdálkodó szervezetben lévő nettó befektetés fedezeti ügylete: a külföldi pénznemben fennálló, kapcsolt vállalkozásnak minősülő külföldi gazdálkodó szervezetben lévő tulajdoni részesedést jelentő, nem kereskedési célra tartott befektetés (részvény, üzletrész, egyéb részesedés), valamint az ezen gazdálkodó szervezettel szemben fennálló hosszú lejáratú követelés vagy kötelezettség devizaárfolyam-változásból adódó kockázatának fedezetére kötött ügylet;''

(4) Az Szt. 3. §-a (8) bekezdésének 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(8) E törvény alkalmazásában]

„*11. penziós (elhelyezési) ügylet:* olyan ügylet, amelyben az egyik fél („penzióba adó'') a mérlegében szereplő, tulajdonában lévő pénzügyi eszközöket (a valuta, a deviza és a saját kibocsátású hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve saját kibocsátású tulajdoni részesedést jelentő befektetés kivételével) ruház át a másik félre („penzió átve-

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

vője''), olyan megállapodás mellett, hogy ugyanezeket a pénzügyi eszközöket — sorozatban kibocsátott értékpapírok esetén az azonos sorozathoz tartozó, azonos mennyiségű és névértékű értékpapírokat — a penzió átvevője a megállapodásban rögzítettek szerinti későbbi időpontban (időpontig), meghatározott áron visszaszármaztatja az *a)*, illetve a *b)* pontban foglaltak szerint a penzióba adónak;

a) valódi penziós (elhelyezési) ügylet: olyan penziós ügylet, amelyben legalább az egyik fél hitelintézet, és amelyben a penzió átvevője kötelezi magát, hogy a pénzügyi eszközöket egy meghatározott vagy a penzióba adó által meghatározandó időpontban visszaadja, továbbá a penzióba adó szerződéses kikötésekkel a pénzügyi eszközök feletti ellenőrzési jogokat (rendelkezési jog az eszköz tovább értékesítéséről, fedezetként való felhasználásáról, kölcsönbeadásáról, valamint a hasznok szedésére vonatkozó jog) fenntartja. A valódi penziós ügylet kölcsönügyletként kerül elszámolásra, az ügylet tárgyát képező eszköz a penzióba adó könyveiben marad, az eladási és a visszavásárlási ár különbözete kamatnak minősül. (A valódi penziós ügyletek szabályai szerint kerül elszámolásra az óvadéki repóügylet is.);

b) nem valódi penziós (elhelyezési) ügylet: olyan penziós ügylet, amelyben a felek megállapodásától függően, a penzió átvevője saját döntése (jogosultsága) alapján egy előre rögzített időpontban (időpontig), vagy az általa megállapított későbbi időpontban vagy egy, a későbbiekben bekövetkező feltétel beállta esetén, annak időpontjában az eladási áron, vagy a felek által meghatározott más áron visszaadja, a penzióba adó pedig visszaveszi a penzió tárgyát. Nem valódi penziós ügyletnek minősül az is, ha a penzió átvevője kötelezi magát, hogy a penzió tárgyát egy előre meghatározott vagy a penzióba adó által meghatározandó időpontban visszaadja és a penzióba adó a penzió tárgya feletti ellenőrzési jogokat szerződéses kitételekkel nem tartja fenn. A nem valódi penziós ügylet a pénzügyi eszközök adásvételére vonatkozó általános szabályok szerint kerül elszámolásra. (A nem valódi penziós ügyletek szabályai szerint kerül elszámolásra a szállításos repóügylet is.)''

(5) Az Szt. 3. §-a (8) bekezdésének 14—15. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, a bekezdés kiegészül a következő 16—18. ponttal, egyidejűleg a jelenlegi 16—17. pont számozása 19—20. pontra változik:

[(8) E törvény alkalmazásában]

„*14. függő kötelezettség:* az olyan — általában — harmadik személlyel szemben vállalt kötelezettség, amely a mérleg fordulónapján fennáll, de mérlegtételkénti szerepeltetése jövőbeni eseménytől függ. A függő kötelezettségek lehetnek pénzeszközre, illetve egyéb eszközre vonatkozó függő kötelezettségek. A pénzeszközre vonatkozó függő kötelezettségek közé tartoznak különösen: a kezességvállalási, a garanciavállalási, a váltókezesi kötelezettség, az opciós ügyletekkel, a nem valódi penziós ügyletekkel, a le nem zárt peres ügyekkel kapcsolatban várható kötelezettségek. Az egyéb eszközre vonatkozó kötelezettségek közé tartoznak különösen a fedezetként, biztosítékként, óvadékként felajánlott (szolgáló) vagyontárgyak és az opciós ügylet miatti egyéb eszköz átadására vonatkozó kötelezettségek;

15. *biztos (jövőbeni) kötelezettség:* az olyan visszavonhatatlan kötelezettség, amely a mérleg fordulónapján már fennáll, de a szerződés teljesítése még nem történt meg, ezért mérlegtételként nem szerepeltethető. A biztos (jövőbeni) kötelezettségek lehetnek pénzeszközre, illetve egyéb eszközre vonatkozó biztos (jövőbeni) kötelezettségek. Idetartoznak különösen: a határidős adásvételi ügyletek, a swap ügyletek határidős része miatti pénzeszköz vagy egyéb eszköz átadására vonatkozó kötelezettségek. Nem tartoznak ide az üzleti tevékenységgel kapcsolatos, folyamatosan felmerülő költségek;

16. *mérlegen kívüli tétel:* olyan, szerződés alapján fennálló mérlegen kívüli [függő vagy biztos (jövőbeni)] kötelezettség, illetve követelés, amely pénzeszköz vagy egyéb eszköz átadására, illetve átvételére vonatkozik, a mérleg fordulónapján már fennáll, de mérlegtételkénti szerepeltetése egy jövőbeni esemény bekövetkezésétől vagy a szerződés teljesítésétől függ;

17. *függő követelés:* olyan pénzeszközre vagy egyéb eszközre vonatkozó, a mérleg fordulónapján fennálló követelés, amelynek mérlegtételkénti szerepeltetése jövőbeni eseménytől függ. Idetartoznak különösen a kapott garanciák, kezességek harmadik felek tartozásaiért, valamint a kapott fedezetek, biztosítékok, zálogtárgyak, óvadékok és az opciós ügylet miatti pénzeszköz vagy egyéb eszköz átvételére vonatkozó követelések;

18. *biztos (jövőbeni) követelés:* olyan pénzeszközre vagy egyéb eszközre vonatkozó, a mérleg fordulónapján fennálló követelés, amelynek mérlegtételkénti szerepeltetése a szerződés teljesítésétől függ. Idetartoznak különösen: a határidős adásvételi ügyletek, a swap ügyletek határidős része miatti pénzeszköz vagy egyéb eszköz átvételére vonatkozó követelések;''

(6) Az Szt. 3. §-a a következő (9)—(10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) E törvény alkalmazásában

1. *pénzügyi eszköz:*

a) a pénzeszköz,

b) a szerződéses megállapodáson alapuló követelés pénzeszközök vagy egyéb pénzügyi eszközök más felektől való átvételére (ideértve a mérlegben szereplő követeléseket, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat, valamint a határidős, opciós ügyletek, illetve a swap ügyletek határidős ügyletrésze miatt fennálló mérlegen kívüli követeléseket is),

c) a szerződéses megállapodás alapján biztosított jog pénzügyi instrumentumoknak potenciálisan kedvező feltételek mellett történő cseréjére más felekkel (ideértve az opciós jog vevőjénél az opciós jog értékét),

d) a más vállalkozó saját tőkéjét megtestesítő instrumentum (más vállalkozóban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetés);

2. *pénzügyi kötelezettség:*

a) a szerződéses megállapodáson alapuló kötelezettség pénzeszközök vagy egyéb pénzügyi eszközök más felek részére történő átadására (ideértve a mérlegben szereplő kötelezettségeket, valamint a határidős, opciós ügyletek, illetve a swap ügyletek határidős ügyletrésze miatt fennálló mérlegen kívüli kötelezettségeket is),

b) a szerződéses megállapodáson alapuló kötelezettség pénzügyi instrumentumoknak potenciálisan kedvezőtlen feltételek mellett történő cseréjére más felekkel (ideértve az opciós jog kiírójának egyoldalú kötelezettségvállalását is pénzügyi elszámolással teljesülő ügyleteknél a záráskori piaci ár és a határidős kötési ár különbözetében, illetve áru vagy pénzügyi eszköz leszállításával teljesülő ügyletnél a határidős kötési ár összegében);

3. *tőkeinstrumentum:* a tulajdoni részesedést jelentő befektetés kibocsátójánál a saját tőke (saját tőkeelem);

4. *más vállalkozó saját tőkéjét megtestesítő instrumentum:* más vállalkozóban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetés a befektetőnél, amely a kibocsátó vállalkozó eszközeiben valamennyi kötelezettség (beleértve a céltartalékot és a passzív időbeli elhatárolást is) levonása után fennmaradó részesedést biztosítja;

5. *kereskedési célú pénzügyi eszköz:* a rövid távú ár- és árfolyam-ingadozásokból származó nyereség elérése céljából szerzett pénzügyi eszköz. [Így különösen: a forgatási célú hitelviszonyt megtestesítő értékpapír és tulajdoni részesedést jelentő befektetés, a gazdálkodó által keletkeztetett, a vásárolt vagy harmadik fél által a gazdálkodóra engedményezett követelés, amelyet a gazdálkodó azonnal vagy rövid távon (egy éven belül) értékesíteni szándékozik, továbbá a kereskedési célúnak minősített, rövid távú nyereségszerzés céljára portfolió-kezelésbe helyezett pénzügyi eszköz, a nem fedezeti célú származékos ügyletből eredő mérlegen kívüli követelés függetlenül attól, hogy portfolió részét képezi vagy egyedi szerződésen alapul.];

6. *kereskedési célú pénzügyi kötelezettség:* a nem fedezeti célú származékos ügyletből eredő mérlegen kívüli kötelezettség, valamint az értékpapír kölcsönbevétele miatt fennálló kötelezettség;

7. *értékesíthető pénzügyi eszköz:* olyan pénzügyi eszköz, amelyet nem soroltak be a kereskedési célú pénzügyi eszközök, a lejáratig tartott pénzügyi eszközök és a gazdálkodó által keletkeztetett kölcsön- és más követelések közé. (Így különösen a befektetési céllal tartott tulajdoni részesedést jelentő befektetés, a befektetett eszközök között kimutatott, nem lejáratig tartott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve az a vásárolt vagy harmadik fél által a gazdálkodóra engedményezett követelés, amelyről a gazdálkodó a nyilvántartásba vételkor még nem döntötte el, hogy rövid távon értékesíteni, behajtani vagy lejáratig tartani szándékozik.);

8. *lejáratig tartott pénzügyi eszköz:* olyan pénzügyi eszköz [ideértve a befektetett eszközök, illetve a forgóeszközök között kimutatott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt, továbbá az áru leszállításával záruló határidős, opciós ügyletekből eredő mérlegen kívüli követelést], amelyet a vállalkozó annak lejáratáig szándékozik és képes megtartani, valamint a bankbetét, illetve a pénzeszköz. Nem tartoznak ide a gazdálkodó által keletkeztetett kölcsön- és más követelések;

9. *a gazdálkodó által keletkeztetett kölcsön- és más követelés:* a gazdálkodó által pénzügyi eszközök, áruk vagy szolgáltatások — közvetlenül az adósnak teljesített — rendelkezésre bocsátásával létrehozott, rögzített vagy meghatározható fizetéssel járó pénzügyi eszköz (ide nem értve azt, amelyet a gazdálkodó kereskedési célúvá minősített, illetve a vásárolt vagy harmadik fél által a gazdálkodóra engedményezett követelést);

10. *egyéb pénzügyi kötelezettség:* minden olyan — mérlegben szereplő, illetve mérlegen kívüli — pénzügyi kötelezettség, amely nem tartozik a kereskedési célú kötelezettségek közé;

11. *származékos ügylet:* olyan árualapú vagy pénzügyi eszközre vonatkozó, kereskedési célú vagy fedezeti célú határidős, opciós vagy swap ügylet, illetve ezek további származékai, amelyek

a) teljesítése pénzben vagy más pénzügyi instrumentummal történik,

b) értéke egy meghatározott kamatláb, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve tulajdoni részesedést jelentő befektetés árfolyama, áru vagy pénzügyi eszköz ára, devizaárfolyam, árindex, árfolyamindex, kamatindex, hitelmérték (bonitás) vagy hitelindex, illetve egyéb hasonló tényezők (mögöttesek) függvényében változik,

c) a keletkezéskor nem vagy csak csekély mértékben igényelnek nettó befektetést más, hasonlóan a piaci tényezők függvényében változó ügyletekhez (szerződésekhez) viszonyítva,

d) pénzügyi rendezésükre előre meghatározott későbbi időpontban, illetve időpontig (a jövőben) kerül sor.

Nem minősül származékos ügyletnek az olyan határidős és opciós ügylet, amely kezdeményezésének, megkötésének és fenntartásának célja az ügylet tárgyát képező áru beszerzése, értékesítése vagy használata, és amely az ügylet tárgyát képező áru átadásával (leszállításával) teljesül az ügylet zárásakor (ide nem értve azt, amikor a pénzügyi rendezés — a záráskori piaci ár és a határidős kötési árfolyam közötti különbözet, illetve a pénzáramlások pénzügyi elszámolása — a felek közötti megállapodás alapján, pénzeszköztől eltérő pénzügyi instrumentum átadásával, rendelkezésre bocsátásával teljesül, pénzmozgás helyett);

12. *valós érték:* az az összeg, amelyért egy eszköz elcserélhető (eladható, illetve megvásárolható), vagy egy kötelezettség rendezhető megfelelően tájékozott, az üzletkötési szándékukat kinyilvánító felek között, a szokásos piaci feltételeknek megfelelően kötött (köthető) ügylet (szerződés) keretében. Valós érték a piaci megítélésről rendelkezésre álló információk alapján lehet:

a) a piaci érték, amely

aa) a tőzsdén jegyzett árfolyam, ha a pénzügyi instrumentum a tőzsdén forgalmazott és van tőzsdén jegyzett ára, árfolyama,

ab) a két fél szabad megállapodása szerinti ár, ha a pénzügyi instrumentumnak nincs tőzsdén jegyzett ára, árfolyama, de tőzsdén kívüli piacon kialakult, a piaci ár tendenciáját megfelelően tükröző árajánlatokkal, illetve az üzleti év során történt értékesítés adataival rendelkezik, amely a piaci értékítéletet az értékelés időpontjában megfelelően jellemzi,

ac) az előzőek hiányában a pénzügyi instrumentum összetevőinek, vagy hasonló pénzügyi instrumentumoknak a piaci ára alapján meghatározott érték (számított piaci érték),

b) az általános értékelési eljárásokkal meghatározott, a piaci árat elfogadhatóan közelítő érték;

13. *előrejelzett ügylet:* olyan ügylet, amelyre vonatkozóan a felek a szerződést még nem kötötték meg, de amelynek bekövetkezése nagy valószínűséggel várható és számszerűsíthető az ügylet fajtája, tárgya, nagyságrendje, időpontja, időtartama, illetve egyéb feltételei tekintetében;

14. *fedezeti hatékonyság:* annak kifejezésére szolgál, hogy a fedezeti ügylet valós értékének vagy pénzáramlásainak változása az ügylet kezdetekor és annak teljes lejárati ideje alatt mennyiben ellensúlyozza a fedezett ügylet vagy ügyletek (tétel vagy tételek) valós értékében vagy pénzáramlásaiban bekövetkező változásokat. A hatékony fedezet alapvető feltételei:

a) a fedezeti ügylet valós értékének vagy pénzáramlásainak változása az ügylet kezdetekor és annak teljes lejárati ideje alatt csaknem teljes egészében ellensúlyozza a fedezett ügylet (tétel) valós értékében vagy pénzáramlásaiban bekövetkező változásokat,

b) a fedezeti ügylet és a fedezett ügylet (tétel) valós értékében vagy pénzáramlásaiban bekövetkezett változások egymáshoz viszonyított aránya 80 és 125 százalék közötti sávban van,

c) a fedezeti ügylet és a fedezett ügylet (tétel) fő feltételei azonosak (így különösen az ügylet jellegétől függően: az ügylet tárgya, annak mennyisége és névértéke, a lejárati idő, a kamatfeltételek, az átárazási, a kamatfizetési, a tőketörlesztési időpontok, a kamatok mérésének alapja, a devizanem, a szerződéskötés időpontja és helye stb.),

d) a fedezeti ügylet lejárati ideje ugyanolyan vagy legfeljebb olyan hosszú, mint a fedezett ügylet (tétel) lejárati ideje.

A fedezeti hatékonyság mérésének (vizsgálatának) módszerét és időpontjait a kockázatkezelési és fedezeti politikával összhangban a számviteli politika részeként rögzíteni kell.

(10) E törvény alkalmazásában

nemzetközi számviteli standardok: a Nemzetközi Számviteli Standardok Testülete [International Accounting Standards Board (IASB)] által elfogadott vagy kibocsátott Nemzetközi Számviteli Standardok [International Accounting Standards (IAS)], Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok [International Financial Reporting Standards (IFRS)] és a kapcsolódó Értelmezések (SIC, IFRIC interpretations), ezen standardok módosításai és az azokhoz kapcsolódó értelmezések.''

2. § Az Szt. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) Az 5—6. §-ban hivatkozott kormányrendelet a megjelölt szervezetek tekintetében azokat a sajátos szabályokat tartalmazhatja, amelyek — egyéb jogszabályi előírásokból következően — eltérnek a törvény 17—158. §-aiban előírt szabályoktól, de nem ellentétesek a törvény alapelveivel. A kormányrendelettel nem érintett törvényi előírásokat az 5—6. §-ban megjelölt szervezeteknél — a kormányrendeletben meghatározott sajátosságokon túlmenően — alkalmazni kell.

(2) A törvény 17—158. §-aiban foglaltakat a kormányrendelet előírásai figyelembevételével kell alkalmazni az 5—6. §-ban hivatkozott kormányrendeletben megjelölt szervezeteknek is.''

3. § Az Szt. 8. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Egyszeres könyvvitellel alátámasztott — a (2) bekezdés *d)* pontja szerinti — egyszerűsített beszámolót készíthet a gazdálkodó, ha azt e törvény vagy az 5—6. §-okban hivatkozott kormányrendelet lehetővé teszi.''

4. § Az Szt. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) Összevont (konszolidált) éves beszámolót és összevont (konszolidált) üzleti jelentést is köteles készíteni — a 116—117. §-ban foglaltak kivételével — az a vállalkozó, amely egy vagy több vállalkozóhoz fűződő viszonyában a 3. § (2) bekezdésének 1. pontja értelmében anyavállalatnak minősül.

(2) A nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló 1606/2002. számú (EK) rendelet 4. cikke hatálya alá tartozó vállalkozó az (1) bekezdés szerinti kötelezettségének azzal tesz eleget, hogy a rendeletben foglalt eljárás alapján az Európai Unió Hivatalos Lapjában rendeleti formában kihirdetett nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően állítja össze az összevont (konszolidált) éves beszámolóját. A vállalkozó a kihirdetett nemzetközi számviteli standardokban nem szabályozott kérdések tekintetében e törvény előírásait köteles alkalmazni, a kihirdetett nemzetközi számviteli standardokkal összhangban.

(3) A (2) bekezdés hatálya alá nem tartozó vállalkozó az (1) bekezdés szerinti kötelezettségének azzal is eleget tehet, ha a (2) bekezdés szerint kihirdetett nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően állítja össze az összevont (konszolidált) éves beszámolóját azzal, hogy a kihirdetett nemzetközi számviteli standardokban nem szabályozott kérdések tekintetében e törvény előírásait köteles alkalmazni, a kihirdetett nemzetközi számviteli standardokkal összhangban.''

5. § Az Szt. 11. §-ának (13) bekezdése a következőkkel egészül ki:

„Ez esetben az eltérés tényét és annak indokait az összevont (konszolidált) éves beszámoló kiegészítő mellékletében be kell mutatni. Ezen túlmenően közölni kell az összevont (konszolidált) éves beszámoló kiegészítő mel-

lékletében az eszközökkel, a forrásokkal, a pénzügyi és jövedelmi helyzet alakulásával kapcsolatos olyan lényeges események hatását, amelyek az anyavállalati éves beszámoló mérlegfordulónapja és az összevont (konszolidált) mérleg fordulónapja közötti időszakban következtek be.''

6. § Az Szt. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) Egyszeres könyvvitelt vezethet a gazdálkodó, ha azt e törvény vagy az 5—6. §-ban hivatkozott kormányrendelet lehetővé teszi.

(2) Az egyszeres könyvvitelt vezető gazdálkodó áttérhet a kettős könyvvitelre — saját elhatározása alapján — bármelyik év január 1-jével, illetve köteles áttérni a kettős könyvvitelre, ha azt e törvény vagy az 5—6. §-ban hivatkozott kormányrendelet előírja.''

7. § Az Szt. 21. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha jogszabály közbenső mérleg készítését írja elő, akkor a közbenső mérleget — a jogszabály eltérő rendelkezése hiányában — a vállalkozó által meghatározott fordulónapra vonatkozóan kell — a legutolsó beszámolóval lezárt üzleti év mérlegfordulónapját követő nap és a közbenső mérleg fordulónapja közötti időszak gazdasági eseményeinek figyelembevételével — az e törvény szerinti beszámolóra vonatkozó szabályok szerint elkészíteni.

(2) A közbenső mérleget — ha jogszabály eltérően nem rendelkezik — a fordulónapra vonatkozó analitikus és főkönyvi nyilvántartások adatai alapján, a mérlegtételek üzleti év végi értékelésére vonatkozó előírásainak figyelembevételével, eredménykimutatással alátámasztottan, utólag is ellenőrizhető módon — leltár alapján — kell összeállítani.''

8. § (1) Az Szt. 29. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Egyéb követelésként kell kimutatni valódi penziós és óvadéki repóügylet esetén a határidős viszonteladási kötelezettség mellett vásárolt eszköz kifizetett vételárát, illetve a határidős visszavásárlási kötelezettség mellett eladott eszköz kifizetett visszavásárlási árát, az értékpapír kölcsönügylet során a kölcsönbeadott értékpapír kölcsönszerződés szerinti értékében fennálló követelést, továbbá a határidős és opciós ügyletek esetén a fizetett letétek, pénzügyi biztosítékok, árkülönbözetek összegét, amíg az ügylet le nem zárul.''

(2) Az Szt. 29. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A követelések között kell a mérlegben önálló tételként kimutatni származékos ügyletek pozitív értékelési különbözete címén a pénzügyi instrumentumok 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelése esetén a le nem zárt kereskedési, illetve fedezeti célú származékos ügyletek pozitív valós értékét (jövőben várható — nyereségjellegű — eredményét).''

9. § Az Szt. 30. §-ának (4) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A visszavásárolt tulajdoni részesedést jelentő saját befektetések között kell kimutatni a vállalkozó által ellenérték (visszaváltási érték) fejében megszerzett visszaváltható részvényeket is a megszerzéstől az alaptőke kötelező leszállításának cégbírósági bejegyzéséig.''

10. § Az Szt. 32. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Aktív időbeli elhatárolásként lehet a mérlegben kimutatni — a vállalkozó számviteli politikában rögzített döntése szerint — a befektetett pénzügyi eszközök közé sorolt, névérték alatt beszerzett — hitelviszonyt megtestesítő, a valós értéken történő értékelés alá nem vont — kamatozó értékpapír névértéke és beszerzési értéke közötti — nyereségjellegű — különbözetből a beszerzéstől az üzleti év mérlegfordulónapjáig terjedő időszakra időarányosan jutó (a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel szemben elszámolt) összeget. Az elhatárolást ezen értékpapír értékesítésekor, beváltásakor, továbbá a könyvekből — egyéb jogcímen — történő kivezetése esetén kell megszüntetni, valamint akkor és olyan összegben, ha és amilyen összegben az időbelileg elhatárolt különbözet realizálása bizonytalan.''

11. § Az Szt. 35. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Jegyzett, de még be nem fizetett tőkeként kell kimutatni alapításkor, illetve a jegyzett tőke emelésekor a (3) bekezdés szerint a cégbíróságon bejegyzett tőkének a tulajdonosok (a tagok) által még be nem fizetett, nem pénzbeli hozzájárulás esetén a társaság rendelkezésére még nem bocsátott összegét, ha a bejegyzés utáni befizetést, rendelkezésre bocsátást jogszabályi felhatalmazás alapján a létesítő okirat, illetve annak módosítása megengedi.

(9) Amennyiben jogszabály a jegyzett tőke feltételes leszállítását lehetővé teszi a jegyzett tőke egyidejű felemelésével, a tőkeleszállítás, illetve a tőkeemelés cégjegyzékbe való bejegyzése időpontjával könyvelni kell — a létesítő okirat módosításának megfelelően — mind a jegyzett tőke leszállítását, mind a jegyzett tőke felemelését.''

12. § (1) Az Szt. 38. §-a (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Az eredménytartalékból kell lekötni és a lekötött tartalékba átvezetni:]

„*a)* a visszavásárolt saját részvények, saját üzletrészek, továbbá a visszaváltható részvények visszavásárlási (megszerzési) értékét,

b) átalakulás esetén a jogutódnál a vagyon felértékelése miatt még fizetendő társasági adónak megfelelő összeget,''

(2) Az Szt. 38. §-a a következő (7)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben jogszabály rendelkezése alapján a részvénytársaság alaptőkéjét a lekötött tartalék javára

— az alaptőke terhére képzett tartalékként — szállították le, akkor a tőkeleszállítás cégjegyzékbe történt bejegyzése időpontjával a tőkeleszállítás összegét a lekötött tartalékba kell átvezetni. Az így átvezetett összeget a lekötött tartalékon belül elkülönítetten kell kimutatni.

(8) A (7) bekezdés szerint elkülönített lekötött tartalékot csak a jogszabályban meghatározott módon lehet megszüntetni: veszteségrendezésre — az erről szóló döntés időpontjával — az eredménytartalék negatív összegét csökkentő tételként, illetve alaptőke-emelésre — a tőkeemelés cégjegyzékbe történt bejegyzése időpontjával — a jegyzett tőkét növelő tételként.''

13. § (1) Az Szt. 39. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Értékelési tartalékként, és azon belül elkülönítetten kell kimutatni

a) az 58. § szerinti piaci értékelés alapján meghatározott értékhelyesbítés összegét az értékhelyesbítés értékelési tartalékaként, továbbá

b) az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelés alapján a saját tőkével szemben elszámolt értékelési különbözetet a valós értékelés értékelési tartalékaként.

Az értékhelyesbítés értékelési tartaléka és az értékhelyesbítés, valamint a valós értékelés értékelési tartaléka és az értékelési különbözet kizárólag egymással szemben és azonos összegben változhat. Az értékelési tartalék terhére a saját tőke más elemeit nem lehet kiegészíteni, annak terhére kötelezettség nem teljesíthető.''

(2) Az Szt. 39. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tárgyévi adózott eredmény, illetve a szabad eredménytartalékkal kiegészített tárgyévi adózott eredmény akkor fizethető ki osztalékként, részesedésként, a kamatozó részvény tulajdonosának kamatként, ha a lekötött tartalékkal, továbbá az értékelési tartalékkal csökkentett saját tőke összege az osztalék, a részesedés, a kamatozó részvény kamatának figyelembevétele (kifizetése) után sem csökken a jegyzett tőke összege alá.

(4) Osztalékelőlegként — a más jogszabályban előírt egyéb feltételek mellett — csak akkor fizethető ki a 21. § szerinti közbenső mérlegben kimutatott adózott eredmény, illetve a szabad eredménytartalékkal kiegészített közbenső mérlegben kimutatott adózott eredmény, ha a lekötött tartalékkal, továbbá az értékelési tartalékkal csökkentett — a közbenső mérlegben kimutatott — saját tőke összege az osztalékelőleg megállapított összegének figyelembevételével sem csökken a jegyzett tőke összege alá.

(5) A saját részvény, a saját üzletrész, továbbá a visszaváltható részvény visszavásárlásának (megszerzésének) — a más jogszabályban előírtakon túlmenően — az is feltétele, hogy azok visszavásárlására (megszerzésére)

a) a legutolsó beszámolóval lezárt üzleti év mérlegében kimutatott, osztalékként, részesedésként, kamatozó részvény kamataként figyelembe nem vett tárgyévi adózott eredmény (tárgyévi mérleg szerinti eredmény), illetve a szabad eredménytartalékkal kiegészített, osztalékként, részesedésként, kamatozó részvény kamataként figyelembe nem vett tárgyévi adózott eredmény (tárgyévi mérleg szerinti eredmény), vagy

b) a 21. § szerinti közbenső mérlegben kimutatott — osztalékelőlegként figyelembe nem vett — adózott eredmény, illetve a szabad eredménytartalékkal kiegészített közbenső mérlegben kimutatott — osztalékelőlegként figyelembe nem vett — adózott eredmény

fedezetet nyújtson úgy, hogy a lekötött tartalékkal, az értékelési tartalékkal, továbbá a visszavásárlás (a megszerzés) értékével csökkentett saját tőke összege nem csökken a jegyzett tőke összege alá.''

14. § Az Szt. 40. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, a § kiegészül a következő (3) bekezdéssel, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(1) A jegyzett tőkének a jegyzett tőkén felüli saját tőke terhére történő emelésére akkor és oly mértékben kerülhet sor, ha

a) a legutolsó beszámolóval lezárt üzleti év mérlegében, illetve

b) a 21. § szerinti közbenső mérlegben

kimutatott — osztalékként, részesedésként, kamatozó részvény kamataként, illetve osztalékelőlegként figyelembe nem vett — adózott eredmény (mérleg szerinti eredmény), szabad tőketartalék, szabad eredménytartalék arra fedezetet nyújt és a tőkeemelést követően a jegyzett tőke összege nem haladja meg a lekötött tartalékkal, továbbá az értékelési tartalékkal csökkentett saját tőke összegét.

(2) A jegyzett tőkén felüli saját tőke terhére történik a jegyzett tőke emelése — az (1) bekezdésben rögzített feltételek mellett — akkor is, ha ingyenes vagy kedvezményes dolgozói részvényt, illetve dolgozói üzletrészt bocsátanak ki.

(3) Ha a legutolsó beszámolóval lezárt üzleti év mérlege, illetve a — 21. § szerinti — közbenső mérleg a külön jogszabályban meghatározott időtartamon belül több kifizetés, ügylet alátámasztására is szolgál, a feltételek vizsgálata során azokat együttesen (egybe számítva) kell figyelembe venni.''

15. § Az Szt. 41. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (7) bekezdés számozása (8) bekezdésre változik:

„(7) Külön törvény, illetve kormányrendelet további egyéb céltartalék-képzési kötelezettséget, illetve lehetőséget is előírhat. Ez esetben a céltartalék képzésének és felhasználásának elszámolása során a külön törvényben, illetve kormányrendeletben meghatározottak szerint kell eljárni.''

16. § (1) Az Szt. 43. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A rövid lejáratú kötelezettségek között kell kimutatni valódi penziós és óvadéki repóügylet esetén a határ-

idős visszavásárlási kötelezettség mellett eladott eszköz befolyt eladási árát, illetve a határidős viszonteladási kötelezettség mellett vásárolt eszköz befolyt viszonteladási árát, az értékpapír kölcsönügylet során kölcsönbevett értékpapír kölcsönszerződés szerinti értékében fennálló kötelezettséget, továbbá a határidős és opciós ügyletek esetén a kapott letétek, árkülönbözetek összegét, amíg az ügylet le nem zárul.''

(2) Az Szt. 43. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kötelezettségek között kell a mérlegben önálló tételként kimutatni származékos ügyletek negatív értékelési különbözete címén a pénzügyi instrumentumok 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelése esetén a le nem zárt kereskedési, illetve fedezeti célú származékos ügyletek negatív valós értékét (jövőben várható — veszteségjellegű — eredményét).''

17. § Az Szt. 44. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő (4) bekezdéssel:

„(3) Passzív időbeli elhatárolásként lehet a mérlegben kimutatni — a vállalkozó számviteli politikában rögzített döntése szerint — a befektetett pénzügyi eszközök közé sorolt, névérték felett beszerzett — hitelviszonyt megtestesítő, a valós értéken történő értékelés alá nem vont — kamatozó értékpapír névértéke és beszerzési értéke közötti — veszteségjellegű — különbözetből a beszerzéstől az üzleti év mérlegfordulónapjáig terjedő időszakra időarányosan jutó — elszámolt értékvesztéssel csökkentett — (a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival szemben elszámolt) összeget. Az elhatárolást ezen értékpapír értékesítésekor, beváltásakor, továbbá a könyvekből — egyéb jogcímen — történő kivezetése esetén, valamint akkor kell megszüntetni, ha az 54. § (4)—(7) bekezdése szerint olyan összegű értékvesztést kell elszámolni, amelynek hatására az értékpapír könyv szerinti értéke a névérték alá csökken.

(4) A (3) bekezdés és a 32. § (3) bekezdése szerinti választási lehetőség tekintetében a vállalkozónak azonosan kell eljárnia.''

18. § Az Szt. az 59. § után a következő alcímmel és 59/A—59/F. §-okkal egészül ki:

„Valós értéken történő értékelés

59/A. § (1) A kettős könyvvitelt vezető vállalkozó — a számviteli politikájában rögzített döntése szerint — a pénzügyi instrumentumok (6)—(7) bekezdésben foglaltak figyelembevételével meghatározott körére alkalmazhatja az e §-ban, valamint az 59/B—59/F. §-okban előírt valós értéken történő értékelés szabályait.

(2) A valós értéken történő értékelés szabályainak alkalmazása esetén a 32. § (1)—(2) bekezdésének, 50. § (3) bekezdésének, 54. § (1), (4) bekezdésének, 55. § (1) bekezdésének, 58. § (5) bekezdésének, 60. § (3) bekezdésének, 64. §-ának, 65. §-ának, 84. § (5) bekezdése *a)—c), f)* pontjának, (6) bekezdésének, (7) bekezdése *b), d), j)—k)* pontjának, 85. § (2) bekezdése *e)* pontjának, (3) bekezdése *b), d), j)—k)* pontjának előírásait az e §, valamint az 59/B—59/F. §-ok rendelkezéseinek megfelelő figyelembevételével kell alkalmazni.

(3) A vállalkozó a valós értéken történő értékelés során az e §-ban és az 59/B—59/F. §-okban nem szabályozott kérdésekben a törvény felhatalmazása alapján kiadott, a hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló kormányrendelet valós értéken történő értékelésre vonatkozó előírásait értelemszerűen alkalmazhatja.

(4) A valós értéken történő értékelés alkalmazása szempontjából a fedezeti célú ügylet részét nem képező pénzügyi eszközöket — a törvény egyéb előírásai szerinti befektetett pénzügyi eszközzé vagy forgóeszközzé történő minősítés érintése nélkül — a következők szerint kell besorolni:

a) kereskedési célú pénzügyi eszközök,

b) értékesíthető pénzügyi eszközök,

c) lejáratig tartott pénzügyi eszközök,

d) a gazdálkodó által keletkeztetett kölcsön- és más követelések.

(5) A valós értéken történő értékelés alkalmazása szempontjából a fedezeti célú ügylet részét nem képező pénzügyi kötelezettségeket — a törvény egyéb előírásai szerinti minősítés érintése nélkül — a következők szerint kell besorolni:

a) kereskedési célú pénzügyi kötelezettségek,

b) egyéb pénzügyi kötelezettségek.

(6) A pénzügyi instrumentumok bekerülésekor — a könyvekbe bekerülési (beszerzési) értéken történő felvételt követően —, valamint a mérleg fordulónapjára vonatkozó értékelésekor a (7) bekezdésben foglaltak figyelembevételével

a) a bekerülés időpontjában érvényes, illetve mérlegfordulónapi értékelés esetén a mérleg fordulónapján érvényes valós értéken kell értékelni a kereskedési célú pénzügyi instrumentumokat,

b) a bekerülés időpontjában érvényes, illetve mérlegfordulónapi értékelés esetén a mérlegkészítéskor ismert valós értéken lehet értékelni az értékesíthető pénzügyi eszközöket,

amennyiben valós értékük megbízható módon meghatározható.

(7) Nem alkalmazható a valós értéken történő értékelés:

a) a lejáratig tartott pénzügyi eszközre,

b) a gazdálkodó által keletkeztetett kölcsön- és más követelésre,

c) a leányvállalatban, közös vezetésű vállalkozásban, társult vállalkozásban lévő, a befektetett pénzügyi eszközök közé tartozó tulajdoni részesedést jelentő befektetésre,

d) a visszavásárolt saját kibocsátású hitelviszonyt megtestesítő értékpapírra és tulajdoni részesedést jelentő befektetésre,

e) az egyedi jellemzőkkel rendelkező pénzügyi instrumentumra,

f) az árura vonatkozó leszállítási határidős és opciós ügyletre (nem származékos ügylet),

g) a klimatikus, geológiai vagy egyéb fizikai változókhoz kapcsolódó határidős és opciós ügyletre,

h) az egyéb pénzügyi kötelezettségre,

i) az olyan pénzügyi instrumentumra, amelynek valós értékét megbízható módon nem lehet megállapítani.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott pénzügyi instrumentumokat a törlesztésekkel és az értékvesztéssel csökkentett, visszaírással növelt bekerülési (beszerzési) értéken, illetve a szerződés szerinti értéken kell kimutatni, a törvény általános (bekerülési érték szerinti) értékelési előírásainak figyelembevételével.

(9) Nem minősíthető kereskedési célúvá vagy értékesíthetővé a gazdálkodó által keletkeztetett kölcsön- és más követelésekből a pénzügyi lízinggel kapcsolatos követelés, a biztosítási szerződésekből eredő követelés, valamint a munkavállalókkal és a költségvetéssel szembeni követelés.

(10) A pénzügyi instrumentumok (4)—(5) bekezdés szerinti besorolását és (6) bekezdés szerinti értékelését következetesen kell alkalmazni. Ha a lejáratig tartott pénzügyi eszközöket a vállalkozó — a körülményeiben vagy a tartás szándékában bekövetkezett változás miatt — kereskedési célúvá vagy értékesíthetővé sorolja át, akkor azt az átsorolás időpontjában valós értékre kell (kereskedési célú minősítés esetén) vagy lehet (értékesíthetővé történő minősítés esetén) átértékelni.

(11) Ha valamely lejáratig tartott pénzügyi eszközből jelentős mértékű értékesítésre vagy átsorolásra került sor — és ez jelentős mértékben befolyásolta az eszköz piaci értékét, valamint a vállalkozás fizetőképességét —, akkor az adott pénzügyi eszközzel azonos jogokat megtestesítő, állományban maradó pénzügyi eszközöket értékesíthetővé vagy kereskedési célúvá kell átsorolni — kivéve, ha rendkívüli körülmények indokolták az értékesítést vagy az átsorolást — és alkalmazni kell a (10) bekezdésben foglalt átértékelési előírásokat. Az ilyen pénzügyi eszköz meglévő állományát és a későbbi beszerzéseit az átsorolást követő két évig nem lehet lejáratig tartottnak minősíteni.

(12) A kereskedési célú pénzügyi eszközöket nem lehet átsorolni más kategóriába. Valamely meglévő pénzügyi eszközt — a (11) bekezdésben foglaltakon túlmenően — csak akkor lehet kereskedési célú kategóriába átsorolni, ha a rövid távú nyereség elérése érdekében folytatott tevékenység (kereskedési tevékenység) azt indokolja.

(13) Valamely pénzügyi eszköz átsorolásakor — ha e törvény másképp nem rendelkezik — a bekerülés (beszerzés) időpontjában meglévő állapotra kell visszarendezni az eszközhöz kapcsolódó elszámolásokat (az értékelési különbözeteket, az értékvesztéseket, az időbeli elhatárolásokat, az eredményt, a valós értékelés értékelési tartalékát érintő összegeket). Ezzel egyidejűleg el kell számolni az átsorolás utáni besorolásnak megfelelő pénzügyi eszközre vonatkozó indokolt értékelési különbözetet, értékvesztést, időbeli elhatárolást.

(14) Ha a (13) bekezdés szerinti átsorolásra nem a bekerülés évében kerül sor, akkor az eredményt érintő értékelési különbözetek, értékvesztések, időbeli elhatárolások átsorolás időpontjában történő megszüntetését a jellegétől függő bevétel vagy ráfordítás növekedéseként kell elszámolni. Ha az átsorolásra a bekerülés évében kerül sor, akkor az előbbi tételek megszüntetését a jellegétől függő bevétel vagy ráfordítás csökkenéseként (stornó tételként) kell elszámolni.

(15) A valós értéken történő értékelés és az azzal kapcsolatos elszámolások szabályszerűségét a könyvvizsgálónak a kötelező könyvvizsgálat keretében ellenőriznie kell. Amennyiben a könyvvizsgálat a 155. § (3) bekezdése alapján nem kötelező, az értékelés és az azzal kapcsolatos elszámolások felülvizsgálatával független könyvvizsgálót kell megbízni.

(16) Az értékesíthető pénzügyi eszközök közé sorolt, a valós értéken történő értékelés alá vont kamatozó értékpapírokra nem alkalmazható a 32. § (3) bekezdése és a 44. § (3) bekezdése szerinti időbeli elhatárolás.

59/B. § (1) A valós értéken történő értékeléshez kapcsolódó mérlegben szereplő pénzügyi eszközöket a 47. § és a 49—50. §-ok szerinti bekerülési (beszerzési) értéken, illetve a pénzügyi kötelezettségeket a szerződés szerinti értéken kell a könyvekbe felvenni.

(2) A beszerzés időpontjára és a mérleg fordulónapjára vonatkozóan a pénzügyi instrumentumokat az 59/A. § (4) bekezdés *a)* pontja és (5) bekezdés *a)* pontja, illetve az 59/A. § (4) bekezdés *b)* pontja szerint meghatározott körben valós értékre kell, illetve lehet átértékelni.

(3) Az átértékelési különbözetet a pénzügyi műveletek egyéb bevételeként, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaként kell elszámolni:

a) a mérlegben szereplő kereskedési célú pénzügyi eszköz, illetve pénzügyi kötelezettség esetében, az eszközhöz, illetve a kötelezettséghez rendelt értékelési különbözettel szemben, az aktuális értékeléskori valós érték, valamint a megelőző utolsó értékelés során kialakult értékelési különbözettel módosított bekerülési (beszerzési) érték különbözetének összegében;

b) a kereskedési célú származékos ügylet és a piaci érték (valós érték) fedezeti ügylet esetében, jellegétől függően az ügylethez rendelt, a követelések, illetve a kötelezettségek között kimutatott pozitív, illetve negatív értékelési különbözettel szemben, az ügylet tárgyát képező pénzügyi instrumentum aktuális értékelés napján érvényes piaci értéke (valós értéke) és kötési (határidős) árfolyama közötti különbözetnek a megelőző utolsó értékelés napján érvényes piaci értéke (valós értéke) és kötési (határidős) árfolyama közötti különbözethez képest fennálló eltérése összegében (előjelének megfelelően).

(4) Az átértékelési különbözetet az egyéb kapott (járó) kamatok és kamatjellegű bevételek, illetve a fizetendő kamatok és a kamatjellegű ráfordítások között kell elszámol-

ni a kamatfedezeti célra kötött piaci érték (valós érték) fedezeti ügylet esetében, jellegétől függően az ügylethez rendelt, a követelések, illetve a kötelezettségek között kimutatott pozitív, illetve negatív értékelési különbözettel szemben az ügylet tárgyát képező pénzügyi instrumentum aktuális értékelés napján érvényes piaci értéke (valós értéke) és kötési (határidős) árfolyama közötti különbözetnek a megelőző utolsó értékelés napján érvényes piaci értéke (valós értéke) és kötési (határidős) árfolyama közötti különbözethez képest fennálló eltérése összegében (előjelének megfelelően).

(5) Az átértékelési különbözetet a saját tőkén belül, az értékelési tartalék részét képező, valós értékelés értékelési tartalékában kell kimutatni:

a) a mérlegben szereplő értékesíthető pénzügyi eszköz esetén, az eszközhöz rendelt értékelési különbözettel szemben, az aktuális értékeléskori valós érték, valamint a megelőző utolsó értékelés során kialakult értékelési különbözettel módosított bekerülési (beszerzési) érték különbözetének összegében mindaddig, amíg az eszközhöz rendelt értékelési különbözet pozitív;

b) a cash-flow fedezeti ügylet, valamint a külföldi gazdálkodó szervezetben lévő nettó befektetés fedezetére kötött ügylet esetén, jellegétől függően, az ügylethez rendelt követelések, illetve kötelezettségek között kimutatott pozitív, illetve negatív értékelési különbözettel szemben, az ügylet tárgyát képező pénzügyi instrumentum aktuális értékelés napján érvényes piaci értéke (valós értéke) és kötési (határidős) árfolyama közötti különbözetnek a megelőző utolsó értékelés napján érvényes piaci értéke (valós értéke) és kötési (határidős) árfolyama közötti különbözethez képest fennálló eltérése összegében (előjelének megfelelően).

(6) A cash-flow fedezeti célú kamat-swap ügylet esetén az (5) bekezdés *b)* pontja szerinti értékelési különbözetet a változó kamatláb és a fix kamatláb névleges tőkeösszegre vetített hátralévő lejárati időre jutó különbözeteinek értékelés időpontjára diszkontált értékében kell meghatározni.

(7) A mérlegben szereplő pénzügyi eszközhöz rendelt értékelési különbözet az eszköz utolsó értékelésekor érvényes valós értéke és a bekerülési (beszerzési) értéke közötti különbözet összegével egyezik meg. A valós érték változásakor az értékelési különbözetet kell — a változás jellegétől függően — növelni vagy csökkenteni a (3) bekezdés szerint a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival, vagy az (5) bekezdés szerint a valós értékelés értékelési tartalékával szemben.

(8) A kereskedési célú pénzügyi eszközöknél az értékelési különbözet mutatja az eszköz valós értékének a bekerülési (beszerzési) érték fölé növekedését vagy a bekerülési (beszerzési) érték alá csökkenését. A pozitív vagy negatív jellegű értékelési különbözet az eszköz bekerülési (beszerzési) értékével együtt alkotja annak könyv szerinti értékét, amely megegyezik a valós értékkel (függetlenül attól, hogy az értékelési különbözet elkülönítetten kerül nyilvántartásra). Kereskedési célú pénzügyi eszközöknél az eszköz értékében bekövetkezett csökkenés nem számolható el értékvesztés címén.

(9) Az értékesíthető pénzügyi eszközöknél az értékelési különbözet a bekerülési (beszerzési) értéket meghaladó valós értéket mutatja, csak pozitív jellegű lehet, nem része az eszköz könyv szerinti értékének. Ha az eszköz valós értéke az értékelés időpontjában a bekerülési (beszerzési) érték alá csökken, akkor az értékelési különbözetet meg kell szüntetni a valós értékelés értékelési tartalékával szemben, és ha ez a csökkenés tartósan és jelentős összegben fennáll, akkor értékvesztést kell elszámolni. Az egyéb részesedési viszonyt megtestesítő, tulajdoni részesedést jelentő befektetéseknél értékhelyesbítés és értékelési különbözet egyidejűleg nem állhat fenn.

(10) A mérlegben lévő kamatozó, illetve diszkont értékpapírok valós értéken történő értékelésekor a (3) bekezdés *a)* pontja és az (5) bekezdés *a)* pontja, valamint a (8)—(9) bekezdés szerinti értékelési különbözet meghatározása során a valós (piaci) értéket a felhalmozott kamattal, illetve diszkont értékpapírok esetében a névérték és a vételár közötti különbözet időarányos összegével csökkentett értéken kell figyelembe venni.

(11) A kereskedési célú pénzügyi eszközök (3) bekezdés *a)* pontja szerinti átértékelési különbözetét a tárgyévben korábban már elszámolt értékelési különbözet módosításának összegéig jellegétől függően a pénzügyi műveletek egyéb bevételeit vagy a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításait csökkentő tételként (stornó tételként), az azt meghaladó részt a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításainak vagy a pénzügyi műveletek egyéb bevételeinek növeléseként kell elszámolni.

(12) A devizaeszközök és a devizakötelezettségek — ideértve a mérlegben szereplő, külföldi pénznemre szóló pénzügyi eszközöket és kötelezettségeket is — mérleg fordulónapjára vonatkozó, a 60. § (4)—(6) bekezdése szerinti, választott devizaárfolyamon történő értékelése nem minősül valós értéken történő értékelésnek [ideértve a 60. § (8) bekezdése szerinti átértékelést is, függetlenül attól, hogy azt kizárólag a valós értékelés szabályainak alkalmazása esetén kell alkalmazni és az árfolyamkülönbözet a valós értékelés értékelési tartalékában kerül kimutatásra], azokra a 60. § általános előírásait kell alkalmazni.

(13) A 60. § (8) bekezdésének alkalmazása esetén biztosítani kell, hogy a mérlegben lévő pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek értékelési különbözetében, illetve értékvesztésében megjelenő deviza-árfolyamkülönbözet a valós értékváltozás hatásától elkülönítetten kimutatható legyen.

(14) A származékos leszállítási ügyletek zárásakor az ügyletet az azonnali adásvétel szabályai szerint kell elszámolni. A származékos leszállítási ügylet keretében beszerzett pénzügyi eszközöket a bekerülés (beszerzés) napján valós értékre kell átértékelni — az 59/A. § (6) bekezdésétől eltérően — az eszköz besorolásától függetlenül, minden esetben a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival szemben.

(15) A valós értéken történő értékelés alkalmazása esetén a forint ellenében vásárolt valuta-, illetve devizakészletet a bekerülés napján is át kell értékelni a 60. § (4)—(6) bekezdése szerinti választott devizaárfolyamon, a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival szemben.

59/C. § (1) A mérlegben lévő valós értéken értékelt pénzügyi eszközök és kötelezettségek könyvekből történő kivezetésekor:

a) a kereskedési célú pénzügyi eszközöket és pénzügyi kötelezettségeket azok könyv szerinti értékén [a bekerülési (beszerzési) érték, illetve a törlesztésekkel csökkentett bekerülési (beszerzési) érték értékelési különbözettel módosított értékén] kell kivezetni a könyvekből;

b) az értékesíthető pénzügyi eszközöket azok könyv szerinti értékén [a bekerülési (beszerzési) érték törlesztésekkel és értékvesztéssel csökkentett, visszaírással növelt értékén] kell kivezetni a könyvekből és egyidejűleg ki kell vezetni az eszközhöz rendelt értékelési különbözetet is a valós értékelés értékelési tartalékával szemben.

(2) A valós értéken történő értékelés alkalmazása esetén be kell mutatni a kiegészítő mellékletben a 90. § (9) bekezdésében és az üzleti jelentésben a 95. § (4) bekezdésében foglalt adatokat.

59/D. § (1) A határidős és opciós ügyletek, valamint a swap ügyletek határidős ügyletrésze az ügylet zárásáig mérlegen kívüli tételként kerülnek nyilvántartásra a szerződés szerinti kötelezettség összegében, a kötési (határidős) árfolyamon.

(2) Az ügylet tárgyát képező áru leszállításával záruló határidős ügyletek és opciós ügyletek esetében nem alkalmazható a valós értéken történő értékelés, az ügylet zárását az azonnali adásvétel szabályai szerint kell elszámolni.

(3) A valós értéken történő értékelés alkalmazása esetén a nem fedezeti céllal kötött származékos ügyletek kizárólag kereskedési célúnak minősíthetők.

(4) A kereskedési célú és a fedezeti célú származékos ügyleteket valós értéken kell értékelni.

(5) A (4) bekezdés szerinti ügyletek bekerülési (beszerzési) értéke az ügylet kötése kapcsán — annak érdekében — felmerült költségek (ügynöki díjak, jutalékok, opciós díjak) összege. Az ügylet bekerülési (beszerzési) értékét az ügylethez rendelt, a követeléseken belül szereplő pozitív értékelési különbözetben kell nyilvántartásba venni a pénzeszközök csökkenésével egyidejűleg.

(6) A (4) bekezdés szerinti ügyletek kötés (bekerülés) napján, valamint — a mérleg fordulónapjáig le nem zárt ügyletek esetén — a mérleg fordulónapjára vonatkozó valós értéken történő értékelése során megállapított értékelési különbözet az ügylet valós értéke, várható eredménye, amely az ügylet tárgyát képező áru, pénzügyi instrumentum kötési (határidős) ára összegében az ügylet kapcsán mérlegen kívüli tételként nyilvántartásba vett pénzügyi követelés vagy kötelezettség, illetve az ügylet tárgyát képező áru, pénzügyi instrumentum értékelés napjára vonatkozó piaci ára (valós értéke) összegében, mint mérlegen kívüli tételként fennálló pénzügyi kötelezettség vagy követelés különbözete (nettó valós értéke).

(7) A (4) bekezdés szerinti ügyletek valós értéke a (6) bekezdés, valamint az 59/B. § (3) bekezdés *b)* pontja, (4) bekezdése, (5) bekezdés *b)* pontja, (6) bekezdése szerint meghatározott módszertől eltérő általános értékelési eljárásokkal is megállapítható.

(8) A kereskedési célú származékos elszámolási ügyletek zárásakor, az ügylet tárgyát képező áru, pénzügyi instrumentum záráskori piaci ára (árfolyama) és a kötési (határidős) árfolyama közötti különbözetet a pénzügyi műveletek egyéb bevételei, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között kell elszámolni a pénzeszközök növekedésével, illetve csökkenésével szemben, ténylegesen realizált eredményként. A kereskedési célú származékos leszállítási ügyletek zárását az 59/B. § (14) bekezdése szerint kell elszámolni.

(9) A (4) bekezdés szerinti származékos ügylet zárásakor az értékelési különbözet összegét meg kell szüntetni jellegétől függően:

a) kereskedési célú ügyleteknél a pozitív értékelési különbözetet a pénzügyi műveletek egyéb bevételeit csökkentő, a negatív értékelési különbözetet a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításait csökkentő tételként,

b) piaci érték (valós érték) fedezeti ügyleteknél a pozitív értékelési különbözetet a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaként, illetve fizetendő kamatként és kamatjellegű ráfordításként, a negatív értékelési különbözetet a pénzügyi műveletek egyéb bevételeként, illetve egyéb kapott (járó) kamatként és kamatjellegű bevételként,

c) a cash-flow fedezeti ügyleteknél, valamint a külföldi gazdálkodó szervezetben lévő nettó befektetés fedezeti ügyleteknél a valós értékelés értékelési tartalékával szemben

elszámolva.

(10) A valós értéken történő értékelés esetén a származékos ügyletek (ideértve a fedezeti és a nem fedezeti ügyleteket egyaránt) jövőben várható eredményét nem lehet a mérleg fordulónapján időbeli elhatárolásként vagy céltartalék képzésként elszámolni.

(11) A valós értéken történő értékelés esetén a mérlegben a követelések, illetve a kötelezettségek között, valamint a befektetett pénzügyi eszközök és az értékpapírok között külön soron kell bemutatni a követelések, a kötelezettségek, a származékos ügyletek, valamint a befektetett pénzügyi eszközök és az értékpapírok értékelési különbözetét, továbbá a saját tőkén belül az értékelési tartalék részletezéseként az értékhelyesbítés értékelési tartalékát és a valós értékelés értékelési tartalékát.

(12) A valós értéken történő értékelés esetén az eredménykimutatásban a pénzügyi műveletek egyéb bevételeinek, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításainak tájékoztató adataként be kell mutatni az eredményben elszámolt értékelési különbözetet [ide nem értve a fedezeti ügyletek 59/E. § (5) bekezdése szerint elszámolt értékelési különbözetét].

59/E. § (1) A fedezeti ügyletet az ügylet megkötésekor fedezeti megjelöléssel kell ellátni és ahhoz a fedezett ügyletet vagy ügyleteket (tételt vagy tételeket), illetve annak konkrét kockázatát egyértelműen hozzá kell rendelni.

(2) A fedezeti ügyletről és a hozzárendelt fedezett ügyletről (tételről) az analitikus nyilvántartást alátámasztó fedezeti dokumentációt kell vezetni, amelyben rögzíteni kell a fedezett kockázat típusát, a fedezeti kapcsolat lejárati idejét, az ügyletek értékelésére alkalmazott általános értékelési eljárást, annak feltételeit és az időérték figyelembevételének tényét, továbbá a fedezeti hatékonyság mérésének (vizsgálatának) módszerét, időpontjait és eredményét.

(3) A fedezeti ügylet megkötésekor és annak teljes lejárati ideje alatt folyamatosan biztosítani kell a fedezeti hatékonyság fennállását. A fedezeti hatékonyságot a fedezeti ügylet lejárati ideje alatt folyamatosan — a vállalkozó által megjelölt időpontokban — és a mérleg fordulónapján kell mérni.

(4) A fedezeti célú ügyletek zárásakor — a (6) bekezdésben foglalt kivétellel — az ügylet tárgyát képező áru, pénzügyi instrumentum záráskori piaci ára (árfolyama) és a kötési (határidős) árfolyama közötti különbözet összegében realizált

a) árfolyamnyereségét a fedezett ügylet, ügyletek [alapügylet(ek), tétel(ek)] veszteségét tartalmazó pénzügyi műveletek egyéb ráfordításait, vagy a fizetendő kamatokat és kamatjellegű ráfordításokat csökkentő tételként kell elszámolni, legfeljebb a fedezett ügylet, ügyletek [tétel(ek)] eredményének összegéig, az azt meghaladó részt a pénzügyi műveletek egyéb bevételei között kell elszámolni,

b) árfolyamveszteségét a fedezett ügylet, ügyletek [alapügylet(ek), tétel(ek)] nyereségét tartalmazó pénzügyi műveletek egyéb bevételeit vagy az egyéb kapott (járó) kamatokat és kamatjellegű bevételeket csökkentő tételként kell elszámolni, legfeljebb a fedezett ügylet, ügyletek [tétel(ek)] eredményének összegéig, az azt meghaladó részt a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között kell elszámolni.

(5) A fedezeti célú ügyletek mérlegfordulónapi valós értéken történő értékelésével meghatározott értékelési különbözetét az 59/B. § (3) bekezdésének *b)* pontja és (4) bekezdése, (5) bekezdésének *b)* pontja és (6) bekezdése szerinti elszámoláskor

a) pozitív értékelési különbözet (nyereségjellegű különbözet) esetén, piaci érték (valós érték) fedezeti ügyletnél a (4) bekezdés *a)* pontja szerint, a cash-flow fedezeti ügyletnél és a külföldi gazdálkodó szervezetben lévő nettó befektetés fedezeti ügylete esetén a valós értékelés értékelési tartalékát növelő tételként kell elszámolni,

b) negatív értékelési különbözet (veszteségjellegű különbözet) esetén a piaci érték (valós érték) fedezeti ügyletnél a (4) bekezdés *b)* pontja szerint, a cash-flow fedezeti ügyletnél és a külföldi gazdálkodó szervezetben lévő nettó befektetés fedezeti ügylete esetén a valós értékelés értékelési tartalékát csökkentő tételként kell elszámolni.

(6) Ha a cash-flow fedezeti ügylet egy mérlegbeni eszköz vagy kötelezettség jövőbeni bekerülésével vagy keletkezésével járó előre jelzett ügyletet, illetve áru leszállításával záruló határidős vagy opciós ügyletet, mint alapügyletet (ügyleteket) fedez, akkor a fedezeti ügylet zárásakor realizált eredményt az eszköz vagy a kötelezettség bekerülési értékét módosító tételként kell elszámolni az eszköz vagy kötelezettség bekerülésekor. A kapcsolódó értékelési különbözetet az 59/D. § (9) bekezdés *c)* pontja szerint kell megszüntetni.

(7) A cash-flow fedezeti ügyletek esetében a valós értéken történő értékeléskor a fedezeti ügylet (5) bekezdés szerinti értékelési különbözeteként a fedezeti ügylet valós értéke (értékelési különbözete) és a fedezett ügylet, ügyletek jövőbeni pénzáramlás változásainak valós értéke (összesített diszkontált értéke) közül a kisebbiknek megfelelő részt kell a valós értékelés értékelési tartalékával szemben elszámolni.

(8) A külföldi gazdálkodó szervezetben lévő nettó befektetés fedezeti ügyletének lejártakor a fedezett tételek 60. § (8) bekezdés szerint elszámolt árfolyam-különbözetét az értékelési különbözetből ki kell vezetni a valós értékelés értékelési tartalékával szemben.

(9) Ha a piaci érték (valós érték) fedezeti ügylettel fedezett ügylet (ügyletek), tétel (tételek) nem tartozik a valós értéken történő értékelés alá vagy a valós értéken értékelt értékesíthető pénzügyi eszköz kategóriába tartozik, akkor a mérlegfordulónapi értékelés során a fedezett ügylet (ügyletek), tétel (tételek) elszámolását a fedezeti ügylethez kell igazítani. Legfeljebb a fedezeti ügylet eredménye összegének erejéig, ellentétes előjellel a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel, illetve egyéb ráfordításaival szemben el kell számolni a fedezett ügylet (ügyletek), tétel (tételek) eredményét.

(10) Ha a fedezeti ügylet lejárati ideje — a 3. § (9) bekezdésének 14. pontja szerint — rövidebb, mint a fedezett alapügylet lejárati ideje, akkor a fedezeti ügylet zárásakor jelentkező eredményének (nyereségének vagy veszteségének) a fedezett alapügylet tárgyévben elszámolt eredményét (veszteségét vagy nyereségét) meghaladó összegét időbeli elhatárolásként lehet kimutatni. Az időbeli elhatárolást akkor kell megszüntetni, amikor a fedezett alapügylet lezárul.

59/F. § (1) A valós értéken történő értékelés alkalmazására áttérni az üzleti év elején, annak első napjára vonatkozóan lehet, az átsoroláshoz kapcsolódó szabályoknak megfelelően, a (2) bekezdés szerinti tételek nyitó rendező tételkénti elszámolásával.

(2) A valós értéken történő értékelés szabályaira történő áttéréskor, az áttérés napjára (az áttérés üzleti évének első napjára) vonatkozóan nyitó rendező tételként kell elszámolni:

a) a valós értéken történő értékelés alá tartozó kereskedési célú — mérlegben szereplő — pénzügyi eszközök értékvesztésének megszüntetését a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításainak csökkentéseként, a könyv szerinti

érték áttérés napi piaci értékre történő átértékelését az eszközhöz rendelt értékelési különbözetben a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival szemben;

b) a valós értékelés alá vont értékesíthető, a befektetett eszközök között kimutatott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és egyéb részesedési viszonyban lévő vállalkozásban fennálló tulajdoni részesedést jelentő befektetések, valamint követelések piaci értékre történő átértékelését, amely ha meghaladja a bekerülési (beszerzési) értéket, akkor az értékvesztés bekerülési (beszerzési) értékig — illetve követelésnél a törlesztéssel csökkentett bekerülési (beszerzési) értékig — történő visszaírását a pénzügyi műveletek ráfordításainak, valamint az egyéb ráfordításoknak a csökkentéseként és azt meghaladóan az eszközhöz rendelt értékelési különbözet elszámolását a valós értékelés értékelési tartalékával szemben;

c) a mérleg fordulónapjáig le nem zárt, a *d)* pontba nem tartozó származékos ügyletekhez kapcsolódóan a várható eredmény összegében elszámolt aktív és passzív időbeli elhatárolások, céltartalékok megszüntetését a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel és a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival, valamint az egyéb kapott (járó) kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel, illetve a fizetendő kamatokkal és kamatjellegű ráfordításokkal, az egyéb bevételekkel szemben, illetve az ügyletek átértékelését — a várható nyereségének vagy veszteségének elszámolását függetlenül attól, hogy fedezeti vagy nem fedezeti célú, a követelések vagy a kötelezettségek között megnyitott — származékos ügyletekhez kapcsolódó pozitív vagy negatív értékelési különbözetben a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel és a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival, valamint az egyéb kapott (járó) kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel, illetve a fizetendő kamatokkal és kamatjellegű ráfordításokkal szemben;

d) a mérleg fordulónapjáig le nem zárt cash-flow fedezeti célú, valamint külföldi gazdálkodó szervezetben lévő nettó befektetés fedezete céljából kötött származékos ügyletekhez kapcsolódóan a várható eredmény összegében elszámolt aktív és passzív időbeli elhatárolások megszüntetését a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel és a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival szemben, illetve az ügyletek átértékelését — a várható nyereségének vagy veszteségének elszámolását — a származékos ügyletekhez kapcsolódó pozitív vagy negatív értékelési különbözetben a valós értékelés értékelési tartalékával szemben.

(3) A valós értéken történő értékelés szabályainak alkalmazásáról a bekerülési (beszerzési) értéken történő értékelésre vonatkozó általános értékelési szabályokra áttérni a mérleg fordulónapjával lehet az átsorolás általános szabályai szerint, a már elszámolt értékelési különbözetek — jellegétől és a kapcsolódó pénzügyi instrumentumtól függően, az eredményt vagy a valós értékelés értékelési tartalékát érintő elszámolással történő — megszüntetésével, az indokolt értékvesztések, aktív és passzív időbeli elhatárolások, céltartalékok bekerülési (beszerzési) értéken történő értékeléshez kapcsolódó általános szabályok szerinti elszámolásával.''

19. § (1) Az Szt. 60. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A valutapénztárban lévő valutakészletnek, a devizaszámlán lévő devizának, továbbá a külföldi pénzértékre szóló követelésnek, befektetett pénzügyi eszköznek, értékpapírnak, illetve kötelezettségnek az üzleti év mérlegfordulónapjára vonatkozó (2) bekezdés szerinti értékelése előtti könyv szerinti értéke és az értékeléskori forintértéke közötti különbözetet [a (8) bekezdés, valamint a 47. § (4) bekezdésének *c)* pontja szerint figyelembe veendő árfolyamkülönbözet kivételével]:

a) amennyiben az összevontan veszteség, egyenlegében a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között árfolyamveszteségként,

b) amennyiben az összevontan nyereség, egyenlegében a pénzügyi műveletek egyéb bevételei között árfolyamnyereségként

kell elszámolni.''

(2) Az Szt. 60. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelést alkalmazó vállalkozó a kapcsolt vállalkozásnak minősülő külföldi gazdálkodó szervezetben lévő, tulajdoni részesedést jelentő, nem kereskedési célra tartott befektetés, valamint az ezen gazdálkodó szervezettel szemben fennálló hosszú lejáratú követelés vagy kötelezettség (együttesen: a külföldi gazdálkodó szervezetben lévő nettó befektetés) devizában kifejezett könyv szerinti értékére (a törlesztésekkel és az értékvesztéssel csökkentett, viszszaírással növelt bekerülési devizaértékre) vonatkozóan a (4)—(6) bekezdés szerinti átszámítás során keletkezett árfolyam-különbözetet a valós értékelés értékelési tartalékában kell elszámolni a részesedéshez, a követeléshez és a kötelezettséghez rendelten nyilvántartott értékelési különbözettel szemben, amennyiben az fedezeti ügylettel fedezett, a fedezett összeg erejéig. A külföldi gazdálkodó szervezetben lévő nettó befektetés fedezeti ügylettel nem fedezett részének árfolyam-különbözetét a (3) bekezdés szerint kell elszámolni.''

20. § Az Szt. 64. §-a a következő (4)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken értékelt hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve tulajdoni részesedést jelentő befektetés

a) bekerülési értéke és az azt meghaladó valós értéke közötti különbözetet az értékpapírhoz hozzárendelt pozitív értékelési különbözetként kell kimutatni, kereskedési célú értékpapír esetén a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel szemben, az értékesíthető hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, valamint tulajdoni részesedést jelentő befektetés esetén a valós értékelés értékelési tartalékával szemben;

b) valós értéke és az azt meghaladó bekerülési értéke közötti különbözetet kereskedési célú értékpapír esetén az értékpapírhoz hozzárendelt negatív értékelési különbözetként a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival szemben, az értékesíthető hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, valamint tulajdoni részesedést jelentő befektetés esetében az (1)—(2) bekezdés szerinti bekerülési értéket csökkentő értékvesztésként kell kimutatni.

(5) Az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken értékelt kereskedési célú hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve tulajdoni részesedést jelentő befektetés könyv szerinti értéke — az (1)—(2) bekezdéstől eltérően — a bekerülési érték értékelési különbözettel módosított összege.''

21. § Az Szt. 65. §-a a következő (8)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken értékelt követelés

a) befolyt törlesztésekkel csökkentett bekerülési értéke és az azt meghaladó valós értéke közötti különbözetet a követeléshez hozzárendelt pozitív értékelési különbözetként kell kimutatni, kereskedési célú követelés esetén a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel, az értékesíthető követelés esetén a valós értékelés értékelési tartalékával szemben;

b) valós értéke és az azt meghaladó, a befolyt törlesztésekkel csökkentett bekerülési értéke közötti különbözetet kereskedési célú követelés esetén negatív értékelési különbözetként a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival szemben, az értékesíthető követelés esetében az (1)—(6) bekezdés szerinti bekerülési értéket csökkentő értékvesztésként kell kimutatni.

(9) Az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken értékelt kereskedési célú követelés könyv szerinti értéke — az (1)—(6) bekezdéstől eltérően — a befolyt törlesztésekkel csökkentett bekerülési érték értékelési különbözettel módosított összege.''

22. § (1) Az Szt. 84. §-a (5) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) Egyéb kapott (járó) kamatok és kamatjellegű bevételek között kell kimutatni:]

„*e)* a valódi penziós ügyletek és az óvadéki repóügyletek esetén a határidős viszonteladási kötelezettség mellett vásárolt eszköz követelésként kimutatott vételára és kötelezettségként kimutatott viszonteladási ára közötti különbözet összegében, valamint a kölcsönbe adott értékpapír után járó kölcsönzési díj összegében elszámolt kamatbevételt;''

(2) Az Szt. 84. §-ának (5) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:

[(5) Egyéb kapott (járó) kamatok és kamatjellegű bevételek között kell kimutatni:]

„*g)* az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelés alkalmazása esetén, kamatjellegű bevételt csökkentő tételként a kamatfedezeti ügyletek veszteségét, ha az ügylet az üzleti év mérlegfordulónapjáig lezárult, legfeljebb a fedezett alapügylet nyereségének összegéig, továbbá a mérleg fordulónapjáig még le nem zárt ügyletek várható veszteségét a kamatfedezeti célú piaci érték (valós érték) fedezeti ügyletek esetében az 59/E. § (5) bekezdése szerint meghatározott összegben, illetve a kamatfedezeti célú cash-flow fedezeti ügyletnek minősülő kamat-swap ügyletek esetében a változó kamatláb és a fix kamatláb névleges tőkeösszegre vetített, az adott elszámolási időszakra jutó, a mérleg fordulónapjáig időarányosan számított összegének különbözetében,''

(3) Az Szt. 84. §-a (7) bekezdésének *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(7) A pénzügyi műveletek egyéb bevételei között kell kimutatni:]

„*g)* a valutakészlet, a deviza, a külföldi pénzértékre szóló követelés, befektetett pénzügyi eszköz, értékpapír és kötelezettség mérlegfordulónapi értékelésekor — a 60. § (3) bekezdése szerint — összevontan elszámolt árfolyamnyereséget;''

(4) Az Szt. 84. §-ának (7) bekezdése a következő *s)—u)* pontokkal egészül ki:

[(7) A pénzügyi műveletek egyéb bevételei között kell kimutatni:]

„*s)* az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelés alkalmazása során, a kereskedési célú származékos ügyletek esetén, az ügylet zárása (lejárata, ellenügylet kötése, lejárat előtti megszüntetése) időpontjában érvényes piaci árfolyam és kötési (határidős) árfolyam közötti — nyereségjellegű — különbözet teljes összegét, ha az ügylet zárása a mérleg fordulónapjáig megtörtént, valamint a mérleg fordulónapján érvényes piaci árfolyam és a kötési (határidős) árfolyam közötti — nyereségjellegű — különbözet összegét, ha az ügylet a mérleg fordulónapjáig nem zárult le, ideértve a 85. § (2) bekezdésének *f)* pontja és (3) bekezdésének *t)* pontja szerinti fedezeti ügyletnek az alapügylet veszteségét meghaladó összegét is;

t) az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelés alkalmazása során bevételt csökkentő tételként a nem kamatfedezeti célú fedezeti ügyletek veszteségének összegét, ha az ügylet zárása a mérleg fordulónapjáig megtörtént, illetve a nem kamatfedezeti célú piaci érték (valós érték) fedezeti ügyletek várható veszteségének összegét, a mérlegfordulónapi piaci ár, árfolyam és a kötési (határidős) árfolyam közötti — veszteségjellegű — különbözet összegében, ha az ügylet a mérleg fordulónapjáig nem zárult le, legfeljebb a fedezett alapügylet tárgyévben elszámolt nyereségének összegében;

u) az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken értékelt kereskedési célú, mérlegben szereplő pénzügyi eszközök pozitív értékelési különbözetét.''

23. § (1) Az Szt. 85. §-a (2) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Fizetendő kamatok és kamatjellegű ráfordítások között kell kimutatni, függetlenül attól, hogy azt hitelintézet, más gazdálkodó vagy magánszemély részére kell fizetni:]

„*d)* a valódi penziós ügyletek és az óvadéki repóügyletek esetén a határidős visszavásárlási kötelezettség mellett el-

adott eszköz kötelezettségként kimutatott eladási ára és követelésként kimutatott visszavásárlási ára közötti különbözet összegében, valamint a kölcsönbe vett értékpapír után fizetendő kölcsönzési díj összegében elszámolt kamatráfordítást,''

(2) Az Szt. 85. §-ának (2) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

[(2) Fizetendő kamatok és kamatjellegű ráfordítások között kell kimutatni, függetlenül attól, hogy azt hitelintézet, más gazdálkodó vagy magánszemély részére kell fizetni:]

„*f)* az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelés alkalmazása esetén, kamatjellegű ráfordítást csökkentő tételként a kamatfedezeti ügyletek nyereségét, ha az ügylet az üzleti év mérleg fordulónapjáig lezárult, legfeljebb a fedezett alapügylet veszteségének összegéig, továbbá a mérleg fordulónapjáig még le nem zárt ügyletek nyereségét a kamatfedezeti célú piaci érték (valós érték) fedezeti ügyletek esetében az 59/E. § (5) bekezdése szerint meghatározott összegben, illetve a kamatfedezeti célú cash-flow fedezeti ügyletnek minősülő kamat-swap ügyletek esetében a változó kamatláb és a fix kamatláb névleges tőkeösszegre vetített, az adott elszámolási időszakra jutó, a mérleg fordulónapjáig időarányosan számított összegének különbözetében.''

(3) Az Szt. 85. §-a (3) bekezdésének *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között kell kimutatni:]

„*g)* a valutakészlet, a deviza, a külföldi pénzértékre szóló követelés, a befektetett pénzügyi eszköz, értékpapír és kötelezettség mérlegfordulónapi értékelésekor — a 60. § (3) bekezdése szerint — összevontan elszámolt árfolyamveszteséget;''

(4) Az Szt. 85. §-ának (3) bekezdése a következő *s)—u)* pontokkal egészül ki:

[(3) A pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között kell kimutatni:]

„*s)* az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelés alkalmazása során, a kereskedési célú származékos ügyletek esetén, az ügylet zárása (lejárata, ellenügylet kötése, lejárat előtti megszüntetése) időpontjában érvényes piaci árfolyam és kötési (határidős) árfolyam közötti — veszteségjellegű — különbözet teljes összegét, ha az ügylet zárása a mérleg fordulónapjáig megtörtént, valamint a mérleg fordulónapján érvényes piaci árfolyam és a kötési (határidős) árfolyam közötti veszteségjellegű különbözet pénzügyileg nem realizált várható összegét, ha az ügylet a mérleg fordulónapjáig nem zárult le, ideértve a 84. § (5) bekezdés *g)* pontja és a (7) bekezdés *t)* pontja szerinti fedezeti ügyletnek az alapügylet nyereségét meghaladó összegét is;

t) az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelés alkalmazása során ráfordítást csökkentő tételként a nem kamatfedezeti célú fedezeti ügyletek nyereségének összegét, ha az ügylet zárása a mérleg fordulónapjáig megtörtént, illetve a nem kamatfedezeti célú piaci érték (valós érték) fedezeti ügyletek várható nyereségének összegét a mérlegfordulónapi piaci ár, árfolyam és a kötési (határidős) árfolyam közötti — nyereségjellegű — különbözet összegében, ha az ügylet a mérleg fordulónapjáig nem zárult le, legfeljebb a fedezett alapügylet tárgyévben elszámolt veszteségének összegében;

u) az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken értékelt kereskedési célú, mérlegben szereplő pénzügyi eszközök negatív értékelési különbözetét.''

24. § (1) Az Szt. 86. §-a (3) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A rendkívüli bevételek között kell kimutatni:]

„*f)* a visszavásárolt saját részvény, saját üzletrész, a visszaváltható részvény bevonása esetén, azok névértékét;''

(2) Az Szt. 86. §-a (6) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(6) A rendkívüli ráfordítások között kell kimutatni:]

„*b)* a visszavásárolt saját részvény, saját üzletrész, a visszaváltható részvény bevonása esetén, azok visszavásárlási (nyilvántartás szerinti) értékét;''

25. § Az Szt. 88. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A kiegészítő mellékletben be kell mutatni az adózott eredmény felhasználására vonatkozó javaslatot, amennyiben az nem egyezik meg a jóváhagyásra jogosult testület által elfogadott határozattal.''

26. § Az Szt. a 89. § után a következő 89/A. §-sal egészül ki:

„89/A. § A kiegészítő mellékletben be kell mutatni:

a) annak a vállalkozónak a nevét és székhelyét, amely összeállítja a vállalkozáscsoport azon legnagyobb egységének összevont (konszolidált) éves beszámolóját, amelybe a vállalkozót mint leányvállalatot bevonták,

b) annak a vállalkozónak a nevét és székhelyét, amely összeállítja a vállalkozáscsoport azon legkisebb egységének összevont (konszolidált) éves beszámolóját, amelybe a vállalkozót mint leányvállalatot bevonták, és amely tagja az *a)* pontban megnevezett vállalkozáscsoportnak,

c) azt a helyet, ahol az *a)* és *b)* pontokban jelzett összevont (konszolidált) éves beszámolók megtekinthetők, feltéve, hogy azok nyilvánosak.''

27. § (1) Az Szt. 90. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kiegészítő mellékletben kell bemutatni:

a) mérlegen kívüli tételként a függő és a biztos (jövőbeni) kötelezettségvállalások összegét fajtánkénti részletezésben. Ezeken belül külön kell bemutatni ügyletfajtánként (az ügylet tárgya szerint) a mérleg fordulónapjáig le nem zárt határidős, opciós ügyletek, valamint a swap ügyletek határidős részének lejárati idejét, szerződés szerinti értékét (kötési árát, árfolyamát), az eredményre gyakorolt

várható hatását (valós értékét, ha az megállapítható), a cash-flowra gyakorolt várható hatását, külön feltüntetve az üzleti év eredményében már figyelembe vett hatásukat, elszámolási ügylet (származékos ügylet) és leszállítási ügylet, fedezeti és nem fedezeti célú, tőzsdén, illetve tőzsdén kívül kötött ügylet részletezésben;

b) a bekerülési értéken értékelt befektetett pénzügyi eszközök könyv szerinti értékének a valós értéket jelentősen meghaladó összege esetén, azok könyv szerinti értékét és valós értékét, valamint annak indoklását, hogy miért nem számolták el az értékvesztést.''

(2) Az Szt. 90. §-a a következő (7)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A kiegészítő mellékletben be kell mutatni a visszavásárolt saját részvények, saját üzletrészek megszerzésére vonatkozó adatokat. Ismertetni kell a saját részvények, saját üzletrészek megszerzésének indokát, a saját részvények, saját üzletrészek számát és névértékét, azoknak a jegyzett tőkéhez viszonyított arányát, a saját részvények, saját üzletrészek visszterhes megszerzése vagy elidegenítése esetén a kifizetett vagy kapott ellenérték összegét, továbbá az üzleti év során közvetlenül vagy közvetve a társaság rendelkezése alá került részvények, üzletrészek együttes számát és névértékét. A kiegészítő mellékletben külön be kell mutatni a visszaváltható részvények megszerzésével kapcsolatos — előzőekben részletezett — adatokat.

(8) A kiegészítő mellékletben be kell mutatni a kapcsolt vállalkozásokkal szemben fennálló kötelezettségekre képzett céltartalék, illetve annak felhasználása összegét jogcímek szerinti részletezésben, különös tekintettel a kapcsolt vállalkozásokkal szemben fennálló garanciális kötelezettségekre képzett céltartalék összegére.

(9) A kiegészítő mellékletben kell bemutatni az 59/A—59/F. §-ok szerinti valós értéken történő értékelés alkalmazása esetén a (4) bekezdésben foglaltakon túl:

a) az általános értékelési eljárásokkal számított piaci érték (jelenérték) esetén alkalmazott feltételeket (így különösen: a diszkonttényezőt, a várható osztaléknövekedési rátát, a belső megtérülési rátát, az effektív hozamot, az alternatív befektetés hozamát),

b) a számított piaci érték meghatározásánál figyelembe vett tényezőket,

c) a valós értékelés értékelési különbözetének nagyságát, tárgyévi változását, valamint azt, hogy az eredményben, illetve a saját tőkében mekkora összeg került elszámolásra,

d) a pénzügyi instrumentumok csoportjait és valós értékét,

e) a származékos ügyletek csoportjait, nagyságát (szerződés szerinti értéken), lejárati idejét, valamint a cash-flow-ra és az eredményre gyakorolt várható hatását (valós értékét),

f) a fedezeti ügyletek hatékonyságát, bemutatva azt, hogy a tárgyévi eredményben, illetve a saját tőkében mekkora veszteséget (illetve nyereséget) ellentételeztek, amelyek ezáltal nem jelentek meg a mérlegben és az eredménykimutatásban,

g) a valós értékelés értékelési tartalékának tárgyévi változását,

h) a bekerülési (beszerzési) értéken történő értékelésről a valós értéken történő értékelésre való áttérés, illetve a valós értéken történő értékelésről a bekerülési (beszerzési) értéken történő értékelésre való áttérés hatását a tárgyévi eredményre, valamint ehhez kapcsolódóan az áttérést megelőző üzleti évi beszámoló adatainak az áttérés szerinti átrendezését az összehasonlíthatóság érdekében.''

28. § (1) Az Szt. 93. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A kiegészítő mellékletnek tartalmaznia kell:]

„*a)* az export értékesítés árbevételét az Európai Unió, valamint más, az Európai Unión kívüli országok szerinti, illetve ezen belül földrajzilag elhatárolt piacok szerinti bontásban (a földrajzi elkülönítést a vállalkozó gazdálkodása sajátosságainak figyelembevételével alakítja ki);''

(2) Az Szt. 93. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kiegészítő mellékletben be kell mutatni a támogatási program keretében végleges jelleggel kapott, folyósított, illetve elszámolt összegeket támogatásonként, a kapott összeg, annak felhasználása (jogcímenként és évenként), a rendelkezésre álló összeg megbontásban. Támogatási program alatt a központi, az önkormányzati és/vagy nemzetközi forrásból, illetve más gazdálkodótól kapott, a tevékenység fenntartását, fejlesztését célzó támogatást, juttatást kell érteni. Külön kell megadni a kiegészítő mellékletben a támogatási program keretében kapott visszatérítendő (kötelezettségként kimutatott) támogatásra vonatkozó, előbbiekben részletezett adatokat. Ha jogszabály erről külön rendelkezik, további információkat kell a kiegészítő mellékletben megadni annak érdekében, hogy a támogatások felhasználásának és az államháztartás alrendszereihez tartozó vagyon használatának nyilvánossága biztosított és ellenőrizhető legyen.''

29. § Az Szt. 95. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(4) Az üzleti jelentésben kell bemutatni:

a) a pénzügyi instrumentumok hasznosítását (befektetési vagy forgatási célú minősítését, a valós értéken történő értékelés esetén az értékelés szempontjából történő besorolását, a származékos ügyletek fedezeti vagy nem fedezeti jellegét), ha az jelentős hatással van a vagyoni helyzetre,

b) a kockázatkezelési politikát és a fedezeti ügylet politikát,

c) az ár-, hitel-, kamat-, likviditás- és cash-flow kockázatot.''

30. § Az Szt. 96. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az egyszerűsített éves beszámoló kiegészítő mellékletének a 41. § (7) bekezdésének, az 55. § (4) bekezdése,

a 88. § (6) bekezdése, a 89. § (1)—(3) bekezdése, (4) bekezdésének *a)*, *c)—d)* pontja, a 90. § (1)—(2) bekezdése, a 91. § *c)—d)* pontja, a 92. § (3) bekezdése, a 93. § (1)—(2) és (6) bekezdése szerinti adatokat nem kell tartalmaznia."

31. § (1) Az Szt. 116. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Nem kötelező összevont (konszolidált) éves beszámolót és összevont (konszolidált) üzleti jelentést készítenie annak az anyavállalatnak (a továbbiakban: mentesíthető anyavállalat), amely maga is leányvállalata egy vállalatnak (a továbbiakban: fölérendelt anyavállalat),]

„*a)* ha az Európai Unióban székhellyel rendelkező fölérendelt anyavállalat e törvény vagy a Tanács 1983. június 13-i, 83/349/EGK számú 7. irányelve, illetve az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i, 1606/2002. számú (EK) rendelete szerinti összevont (konszolidált) éves beszámolót, valamint összevont (konszolidált) üzleti jelentést készít és nyilvánosságra hoz, abban a mentesíthető anyavállalat és annak leányvállalatai éves beszámolóit is konszolidálják, továbbá nem vonatkozik a mentesíthető anyavállalatra a 119. §; és"

(2) Az Szt. 116. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés *a)* pontjának alkalmazása esetén a mentesített anyavállalat székhelyén a fölérendelt anyavállalat összevont (konszolidált) éves beszámolója megtekintését minden érdekelt részére biztosítani kell, továbbá lehetővé kell tenni, hogy arról minden érdekelt teljes vagy részleges másolatot készíthessen.''

32. § Az Szt. 124. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A leányvállalat saját tőkéjéből az anyavállalatot az (1) bekezdés szerint megillető részesedés (rész) számításakor a leányvállalat saját tőkéjét a konszolidálásba először történő bevonáskor az alábbi módszerekkel lehet meghatározni [az alkalmazott módszert és annak jelentős változását az előző évhez képest az összevont (konszolidált) kiegészítő mellékletben be kell mutatni]:

a) azt az összeget veszik figyelembe a számításnál, amely az összevont (konszolidált) éves beszámoló előkészítő mérlegében, mint a leányvállalat saját tőkéje szerepel, könyv szerinti értéken [amely a 123. § (2)—(4) bekezdés alkalmazása esetén az ott meghatározott kiinduló érték]; vagy

b) azt az összeget veszik figyelembe a számításnál, amely a (7) bekezdés szerinti választott bevonási időpontnak megfelelő érték (aktualizált érték).''

33. § (1) Az Szt. 133. §-a (2) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az (1) bekezdésben felsoroltakon kívül még a következőket kell ismertetni:]

„*d)* a 115. § (2)—(3) bekezdése szerinti jogosultságokat az *a)—c)* pontoknál külön-külön ki kell emelni, feltüntetve a jogosultság jogcímét is.''

(2) Az Szt. 133. §-a (4) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés kiegészül a következő *g)* ponttal:

[(4) Az összevont (konszolidált) kiegészítő mellékletben az (1) és (2) bekezdésben foglaltakon túl a következő adatokat kell feltüntetni:]

„*f)* az értékesítés árbevételének fontosabb tevékenységek (a konszolidálásba bevont vállalkozásokra jellemző termékek, terméktípusok), továbbá az exportárbevételnek az Európai Unió, valamint más, az Európai Unión kívüli országok szerinti, illetve ezen belül földrajzilag meghatározott piacok szerinti megbontását, amennyiben ebből a konszolidálásba bevont vállalkozásoknak jelentősebb hátránya nem származik. Ez utóbbi esetben itt erre utalni kell;

g) a vállalatcsoport egészére vonatkozóan a 90. § (7) bekezdésében előírt információkat."

(3) Az Szt. 133. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(5) A kiegészítő mellékletben be kell mutatni az anyavállalat minden olyan részvényének, üzletrészének névértékét, amelyet maga az anyavállalat, leányvállalata vagy olyan harmadik személy birtokol, aki a tulajdonosi jogokat saját nevében, de ezen vállalatok javára gyakorolja.''

34. § Az Szt. 134. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az üzleti jelentésnek a 95. § (2)—(4) bekezdésben foglaltakon kívül be kell mutatnia a konszolidálásba bevont vállalkozások előrelátható fejlődését is.''

35. § Az Szt. 136. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (4) bekezdés *a)* pontja szerinti könyv szerinti értéket az átalakuló gazdasági társaság e törvény szerinti beszámolója mérlegére vonatkozó előírásoknak megfelelően kell meghatározni azzal, hogy a vagyonmérlegben az értékhelyesbítés és az értékhelyesbítés értékelési tartaléka, valamint az értékelési különbözet és a valós értékelés értékelési tartaléka nem szerepelhet.''

36. § Az Szt. 139. §-ának (2) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

[(2) Az átalakulással létrejövő gazdasági társaság vagyonmérleg-tervezetének „különbözetek'' oszlopa tartalmazza:]

„*d)* a beolvadó, illetve szétváló részvénytársaság részvényesei számára juttatható kiegészítő készpénzfizetés összegét és ezzel azonos értékben a tőketartalék, az eredménytartalék létesítő okirat szerinti csökkenését.''

37. § (1) Az Szt. 140. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Korlátolt felelősségű társasággá, közhasznú társasággá vagy részvénytársasággá való átalakulás esetén az átalakulással létrejövő gazdasági társaság vagyonmérleg-tervezetében (a jogutód gazdasági társaság vagyonát tartal-

mazó oszlopban) jegyzett tőkén felüli vagyonként kell figyelembe venni azoknak a vagyontárgyaknak — a saját tőke és a vagyonmérleg-tervezet szerinti mérlegfőösszeg arányában számított — értékét, amelyek a jegyzett tőkében nem vehetők figyelembe.''

(2) Az Szt. 140. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A lekötött tartalék tételben kell fedezetet képezni az átalakulással közvetlenül összefüggően keletkező adófizetési kötelezettségre (a vagyonfelértékelés miatti adóra), ha arra más módon nem képeztek fedezetet.''

38. § Az Szt. 154. §-ának (7) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ha a vállalkozó ezen túlmenően az éves beszámolót, az egyszerűsített éves beszámolót, az anyavállalat az összevont (konszolidált) éves beszámolót külön jogszabály, illetve saját döntés alapján az internetes honlapján vagy egyéb más módon is közzéteszi, a könyvvizsgálatra való hivatkozás tekintetében a (3) bekezdés szerint köteles eljárni.''

39. § Az Szt. a 154. § után a következő 154/A. §-sal egészül ki:

„154/A. § (1) Azon külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, amely vállalkozás székhelye az Európai Unió valamely tagállamában található, mentesül a 153. § (5) bekezdésében előírt letétbe helyezési, a 154. §-ban előírt közzétételi, valamint a 155. §-ban előírt könyvvizsgálati kötelezettség alól.

(2) Az (1) bekezdésben említett kötelezettségek alól mentesül továbbá azon külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe is, amely vállalkozás székhelye nem az Európai Unió valamely tagállamában található, azonban az adott állam jogszabályai által előírt éves beszámoló készítési, könyvvizsgálati, letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségek összhangban vannak az Európai Unió vonatkozó előírásaival. Ezen államok listáját a pénzügyminiszter teszi közzé.

(3) Az (1)—(2) bekezdésben említett kötelezettségek teljesítése alól mentesülő fióktelepet kizárólag a külföldi székhelyű vállalkozás által a székhely szerinti állam jogszabályai alapján összeállított éves beszámoló, illetve összevont (konszolidált) éves beszámoló tekintetében terheli közzétételi és letétbe helyezési kötelezettség, azzal a feltétellel, hogy ezen beszámolóknak az összeállítása, ellenőrzése, közzététele és letétbe helyezése az Európai Unió vonatkozó irányelveivel összhangban történt.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott közzétételi és letétbe helyezési kötelezettségének a fióktelep magyar nyelven köteles eleget tenni.

(5) A közzétételi, letétbe helyezési és könyvvizsgálati kötelezettség alól az (1)—(2) bekezdés alapján mentesülő fióktelep köteles a fióktelep működéséről készített éves beszámoló és adózási célú kimutatások megtekintését, valamint azokról másolat készítését a fióktelep székhelyén az érintett felek részére lehetővé tenni.

(6) A külföldi hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások magyarországi fióktelepei éves beszámolója közzétételi, letétbe helyezési és könyvvizsgálati kötelezettségéről az ezen vállalkozásokra vonatkozó, sajátos számviteli szabályokat tartalmazó kormányrendelet rendelkezik.''

40. § Az Szt. a következő 154/B. §-sal egészül ki:

„154/B. § (1) A vállalkozó (ideértve az anyavállalatot és a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepét is) a 153—154/A. §-okban foglalt letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének — a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló törvény vonatkozó előírásainak figyelembevételével — elektronikus úton is eleget tehet.

(2) Amennyiben a vállalkozó a letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének elektronikus formában tesz eleget, az éves beszámolónak, az egyszerűsített éves beszámolónak, az összevont (konszolidált) éves beszámolónak az Igazságügyi Minisztérium Cégnyilvántartási és Céginformációs Szolgálatához történő (1) bekezdés szerinti megküldésével egyidejűleg teljesíti mind a letétbe helyezési, mind a közzétételi kötelezettségét.''

41. § Az Szt. a 161. § után a következő 161/A. §-sal egészül ki:

„161/A. § (1) A gazdálkodónak a könyvvezetésre, a bizonylatolásra vonatkozó részletes belső szabályait úgy kell kialakítania, hogy az a mérleg és az eredménykimutatás alátámasztásán túlmenően a kiegészítő melléklet adatainak közvetlen alátámasztására is alkalmas legyen.

(2) A közpénzek felhasználásának és a köztulajdon használatának nyilvánossága és ellenőrizhetősége érdekében a gazdálkodó nyilvántartási (könyvvezetési) rendszerét köteles oly módon továbbrészletezni, hogy abból a vonatkozó külön jogszabályban meghatározott adatok rendelkezésre álljanak.''

42. § Az Szt. a 163. § után a következő 163/A. §-sal egészül ki:

„163/A. § (1) A kettős könyvvitelről az egyszeres könyvvitelre áttérő gazdálkodónak az áttérést közvetlenül megelőző üzleti évről készített éves beszámoló, egyszerűsített éves beszámoló mérlege alapján, az egyszeres könyvvitel megnyitásához egyszerűsített mérleget kell készítenie a (2)—(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

(2) Az áttérést közvetlenül megelőző üzleti évről készített éves beszámoló, egyszerűsített éves beszámoló összeállítását megelőzően az alapítás-átszervezés aktivált értékét, az időbeli elhatárolásokat — a 33. § (1) bekezdése, a 45. § (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontja, valamint a 45. § (1) bekezdésének *a)* pontjából a 103. § (4) bekezdése szerinti feltételeknek megfelelő jogcímen történő elhatárolások kivételével — az eredmény terhére, illetve az eredmény javára történő elszámolással, a 33. § (1) bekezdése szerinti

aktív időbeli elhatárolást az átvállalt kötelezettséggel szemben, a 45. § (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontja szerinti passzív időbeli elhatárolást az annak jogcíméül szolgáló eszközzel szemben, a 45. § (1) bekezdésének *a)* pontja szerinti passzív időbeli elhatárolásból a 103. § (4) bekezdése szerinti feltételek mellett kapott pénzeszközök miatti elhatárolást a hosszú lejáratú kötelezettségekkel szemben, az értékhelyesbítéseket az értékhelyesbítés értékelési tartalékával, az értékelési különbözeteket a valós értékelés értékelési tartalékával szemben meg kell szüntetni.

(3) A (2) bekezdésben foglalt korrekciók figyelembevételével meghatározott adatokat az egyszerűsített mérleg megfelelő tételeibe kell beállítani. A vevőkkel szembeni, az egyéb, nem pénzkiadásból származó követelések, a szállítókkal szembeni, az egyéb, nem pénzbevételből származó kötelezettségek állományát a pénzmozgáshoz nem kapcsolódó követelések, illetve a pénzmozgáshoz nem kapcsolódó kötelezettségek között kell szerepeltetni. Az eredménytartalékot és a mérleg szerinti eredményt az egyszerűsített mérleg eredménytartalék, illetve egyszerűsített mérleg szerinti eredmény sorába kell beállítani. Az egyszerűsített mérleg tartalék sorába az áttéréskor összeg nem kerül.

(4) Az egyszeres könyvviteli nyilvántartások megnyitását követően az egyszerűsített mérlegben kimutatott, az áttérés előtt megfizetett vásárolt készletek állományát anyag- és árubeszerzési költségként, a saját termelésű készletek állományát egyéb termelési és kezelési költségként el kell számolni.''

43. § (1) Az Szt. 167. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A bizonylat (ideértve mind a kibocsátott, mind a befogadott bizonylatokat) alaki és tartalmi hitelessége, megbízhatósága — ha az más módon nem biztosítható — a gazdálkodó képviseletére jogosult személy (ideértve a Polgári Törvénykönyv szerinti képviseletet is), vagy belső szabályzatban erre külön feljogosított személy aláírásával is igazolható.''

(2) Az Szt. 167. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Számviteli bizonylatként alkalmazható az elektronikus aláírásról szóló törvény szerinti legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátott elektronikus dokumentum, irat, ha megfelel e törvény előírásainak. Az elektronikus dokumentumok, iratok bizonylatként történő alkalmazásának feltételeit, hitelességének, megbízhatóságának követelményeit más jogszabály is meghatározhatja.''

44. § Az Szt. 169. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő (6) bekezdéssel:

„(5) Az elektronikus formában kiállított bizonylatot — az elektronikus archiválásra vonatkozó külön jogszabály előírásainak, valamint a 167. § (5) bekezdése szerinti feltételeknek a figyelembevételével — elektronikus formában kell megőrizni, oly módon, hogy az alkalmazott módszer biztosítsa a bizonylat összes adatának késedelem nélküli előállítását, folyamatos leolvashatóságát, illetve kizárja az utólagos módosítás lehetőségét.

(6) Az eredetileg nem elektronikus formában kiállított bizonylat — az elektronikus archiválásra vonatkozó külön jogszabály előírásainak, valamint a 167. § (5) bekezdése szerinti feltételeknek a figyelembevételével — elektronikus formában is megőrizhető, oly módon, hogy az alkalmazott módszer biztosítsa az eredeti bizonylat összes adatának késedelem nélküli előállítását, folyamatos leolvashatóságát, illetve kizárja az utólagos módosítás lehetőségét.''

45. § Az Szt. 171. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bizottság elnökét és tagjait a pénzügyminiszter nevezi ki, illetve menti fel.

(3) A pénzügyminiszter a bizottság tagjainak legalább kétharmadát a szakmai szervezetek javaslata alapján neveziki.''

46. § Az Szt. 172. §-a a következő *b)* ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi *b)—d)* pont jelölése *c)—e)* pontra változik:

[A bizottság feladata különösen:]

„*b)* ellátja a 176. § szerinti nemzeti számviteli standardok előkészítésével, elfogadásával, értelmezésével kapcsolatos, a 178. § (1) bekezdés *e)* pontja szerinti kormányrendeletben meghatározott feladatokat,''

47. § Az Szt. 173. §-a a következő (3)—(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bizottság a vonatkozó jogszabályok figyelembevételével kialakítja és írásban rögzíti szervezeti és működési rendjét.

(4) A bizottság munkája — a szervezeti és működési rendben szabályozott kivételektől eltekintve — nyilvános.''

48. § Az Szt. 175. §-a a következő *c)—e)* ponttal egészül ki:

[Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival teljesen összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:]

„*c)* az Európai Parlament és a Tanács 2001. szeptember 27-i, 2001/65/EK irányelve a meghatározott jogi formájú gazdasági társaságok, illetve a bankok és más pénzintézetek éves és összevont (konszolidált) beszámolójáról szóló 78/660/EGK, 83/349/EGK és 86/635/EGK számú irányelvek értékelési szabályok tekintetében történő módosításáról,

d) az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i, 1606/2002. számú (EK) rendelete a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról,

e) a Tanács 1989. december 21-i, 89/666/EGK (tizenegyedik) irányelve a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó meghatározott jogi formájú gazdasági társaságoknak egy másik tagállamban létesített fióktelepeire vonatkozó adatközlési követelményeiről.''

49. § (1) Az Szt. 177. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2003. december 31-én egyszeres könyvvitelt vezető vállalkozónak 2004. január 1-jével az egyszeres könyvvitelről a kettős könyvvitelre át kell térnie.''

(2) Az Szt. 177. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az a gazdasági társaság, amely a devizajogszabály szerinti devizakülföldi minősítést a vonatkozó jogszabályok jogharmonizációs célú változásai miatt veszítette (veszíti) el, legkésőbb a Magyar Köztársaság Gazdasági és Monetáris Unióhoz történő csatlakozásának időpontjától köteles a 20. § (1)—(2) bekezdés szerinti általános rendelkezéseknek megfelelni. Ezen időpontig a 20. § (3) bekezdése szerinti, a létesítő okiratban korábban rögzített konvertibilis devizában készítheti el éves beszámolóját akkor is, ha egyébként a 20. § (3) bekezdésében előírt feltételeknek már nem felel meg.''

50. § Az Szt. 178. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy a 154/A. § (2) bekezdésének megfelelő államok listáját közzétegye.''

51. § Az Szt. 1—2. számú melléklete e törvény *1—2. számú melléklete* szerint módosul. Egyidejűleg az Szt. 6. számú mellékletében az 1. pontban a Tőkekonszolidációs különbözet sor számozása 8-ról 9-re, a 2. pontban a Konszolidációból adódó (számított) társasági adó követelés sor számozása 6-ról 8-ra, az 5. pontban a Konszolidálásból adódó (számított) társasági adó tartozás sorszámozása 9-ről 11-re változik.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatálybalépés

52. § (1) E törvény — a (2)—(4) bekezdésben foglalt eltéréssel — 2004. január hó 1. napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit először a 2004. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(2) E törvény 31. és 39. §-a a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit az Európai Közösségek jogával összhangban kell alkalmazni. A 39. § rendelkezéseit először a 2004. évi üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(3) E törvény 4. §-a 2005. január 1-jén lép hatályba.

(4) E törvény 40. §-a 2005. január 1-jén lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit először a 2005. évi üzleti évről készített beszámolók letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének teljesítése során lehet alkalmazni.

(5) E törvény valós értéken történő értékeléssel összefüggő rendelkezéseit, valamint 15. §-ában foglaltakat a vállalkozók a 2003. évi üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatják.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szt. 12. §-a (4) bekezdésének második mondata, az Szt. 95. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja, az Szt. 142—143. §-a és a §-ok előtti alcímek, az Szt. 167. §-ának (4) bekezdése hatályát veszti.

(7) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szt. 153. §-ának (3) bekezdése hatályát veszti azzal, hogy rendelkezéseit a 2003. évi üzleti évről készített egyszerűsített beszámolóra még alkalmazni kell.

(8) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szt. 86. §-a (3) bekezdésének *g)* pontja hatályát veszti azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépéskor folyamatban lévő ügyekben még alkalmazni kell.

(9) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szt. 3. §-a (2) bekezdésének 4. pontjában a „(hitelintézetnél legalább 10 százalékával)" szövegrész, az Szt. 43. §-ának (3) bekezdésében a „— devizajogszabályok előírásainak megtartásával —" szövegrész, az Szt. 65. §-ának (7) bekezdésében a „— devizakövetelés esetén a devizajogszabályok előírásainak megtartásával —" szövegrész, az Szt. 75. §-ának (1) bekezdésében a „(devizajogszabályok előírásainak megtartásával)" szövegrész, az Szt. 154. §-ának (2) bekezdésében „ , az egyszerűsített beszámolóról'' szövegrész hatályát veszti.

(10) A Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján az Szt. 166. §-ának (1) bekezdésében a „számlát helyettesítő okmány," szövegrész, az Szt. 167. §-ának (2) bekezdésében az „ , a számlát helyettesítő okmánnyal'' szövegrész hatályát veszti.

(11) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szt. 8. §-ának (3) bekezdésében, 12. §-ának (4) bekezdésében, 14. §-ának (6) bekezdésében, 99. §-ának (1) és (5)—(6) bekezdésében, 100. §-ának (1) és (3) bekezdésében, 101. §-ának (4) bekezdésében, 102. §-ának (4) bekezdésében, 103. §-ának (4) bekezdésében, 106. §-ának (3) bekezdésében, 108. §-ának (1) bekezdésében, 109. §-ának

(2) bekezdésében, 112. §-ának (1) bekezdésében a „vállalkozó'' szövegrész helyébe „gazdálkodó'' szövegrész lép.

(12) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szt. 46. §-ának (4) bekezdésében a „napjáig" szövegrész helyébe „időpontjáig" szövegrész, az Szt. 47. §-ának (1) bekezdésében az „(a beszerzéskor fizetett fogyasztási adót, jövedéki adót)'' szövegrész helyébe „és adójellegű tételeket'' szövegrész, az Szt. 81. §-a (4) bekezdésének *c)* pontjában a „fogyasztási adó, jövedéki adó'' szövegrész helyébe „adók és adójellegű tételek" szövegrész, az Szt. 84. §-a (7) bekezdésének *o)* pontjában és 85. §-a (3) bekezdésének *o)* pontjában az „árengedmény'' szövegrész helyébe „engedmény'' szövegrész, az Szt. 86. §-a (3) bekezdésének *e)* pontjában az „átvett'' szövegrész helyébe „átvett (járó)'' szövegrész, az Szt. 114. §-ának (1) bekezdésében a „vállalkozás" szövegrész helyébe „gazdálkodó'' szövegrész lép.

(13) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szt. 3. §-a (1) bekezdésének 4. pontjában, valamint a 178. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában „az elszámolóház" szövegrész helyébe „az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet'' szövegrész lép.

Átmeneti rendelkezések

53. § (1) A valós értéken történő értékelésre az 52. § (5) bekezdése szerinti, 2003. évi áttéréskor az e törvény 18. §-ával az Szt. 59/F. §-a (2) bekezdéseként beiktatott szabályokat kell értelemszerűen alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti áttéréskor a valós értékelés alá vont pénzügyi instrumentumnak minősülő ügyletek után várható eredményeket a 2003. üzleti év mérlegfordulónapján nem lehet időbeli elhatárolásként vagy céltartalékként kimutatni, azok a pénzügyi instrumentum mérlegfordulónapi értékelési különbözetében jelennek meg.

Módosuló jogszabály

54. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény 226/D. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Mellőzhető a nyilvános eladási ajánlat megtétele, ha a részvénytársaság saját részvényeinek elidegenítésére a munkavállalók, illetve a vezető tisztségviselők részére történő részvényjuttatás céljából kerül sor.''

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2003. évi LXXXV. törvényhez

A 2000. évi C. törvény
1. számú mellékletének módosításáról

1. Az „A" és a „B" változatú mérlegben az „A. Befektetett eszközök'' mérlegfőcsoport „III. Befektetett pénzügyi eszközök'' csoportja a következő 8. tétellel egészül ki:
„8. Befektetett pénzügyi eszközök értékelési különbözete"

2. Az „A" és a „B" változatú mérlegben a „B. Forgóeszközök'' mérlegfőcsoport „II. Követelések'' csoportja a következő 6—7. tétellel egészül ki:
„6. Követelések értékelési különbözete
7. Származékos ügyletek pozitív értékelési különbözete"

3. Az „A" és a „B" változatú mérlegben a „B. Forgóeszközök'' mérlegfőcsoport „III. Értékpapírok'' csoportja a következő 5. tétellel egészül ki:
„5. Értékpapírok értékelési különbözete''

4. Az „A" változatú mérlegben az „F. Kötelezettségek" mérlegfőcsoport „III. Rövid lejáratú kötelezettségek'' csoportja, valamint a „B'' változatú mérlegben a „D. Egy éven belül esedékes kötelezettségek'' mérlegfőcsoport a következő 9—10. tételekkel egészül ki:
„9. Kötelezettségek értékelési különbözete
10. Származékos ügyletek negatív értékelési különbözete"

5. Az „A" változatú mérlegben a „D. Saját tőke" mérlegfőcsoport, valamint a „B" változatú mérlegben a „J. Saját tőke" mérlegfőcsoport „VI. Értékelési tartalék" csoportja a következő 1—2. tétellel egészül ki:
„1. Értékhelyesbítés értékelési tartaléka
2. Valós értékelés értékelési tartaléka"

2. számú melléklet
a 2003. évi LXXXV. törvényhez

A 2000. évi C. törvény
2. számú mellékletének módosításáról

1. Az „A" változatú eredménykimutatás (összköltség eljárással) „17. Pénzügyi műveletek egyéb bevételei'' és a „21. Pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai'' tétele a következő tájékoztató sorral egészül ki:
„Ebből: értékelési különbözet''

2. A „B" változatú eredménykimutatás (összköltség eljárással) „12. Pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai'' és a „21. Pénzügyi műveletek egyéb bevételei'' tétele a következő tájékoztató sorral egészül ki:
„Ebből: értékelési különbözet''

2003. évi LXXXVI. törvény

a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról*

A nemzetgazdaság és a munkaerőpiac követelményeihez, a társadalmi folyamatokhoz és az információs társadalom igényeihez igazodó rugalmas és differenciált, a gazdaság dinamikus fejlődését segítő szakképzési rendszer fejlesztési forrásainak biztosítása, továbbá az Európai Unió által nyújtott támogatások strukturált tervezése és finanszírozási kereteinek kialakítása céljából az Országgyűlés a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ

A szakképzési hozzájárulás

1. § (1) A szakképzés költségeihez való hozzájárulás (a továbbiakban: szakképzési hozzájárulás) célja

a) a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szt.) hatálya alá tartozó, az Országos Képzési Jegyzékben (a továbbiakban: OKJ) szereplő állam által elismert szakképesítés, továbbá munkakör betöltéséhez, foglalkozás, tevékenység gyakorlásához szükséges képesítés megszerzését, a szakmai tevékenység magasabb szintű gyakorlásához szükséges ismeretek elsajátítását biztosító iskolai és iskolarendszeren kívüli gyakorlati képzés,

b) a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Ftv.) hatálya alá tartozó gyakorlati képzés,

c) a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Kt.) által szabályozott és a szakképzési tanulmányokba az Szt. 11. §-a alapján történő beszámítás tekintetében a szakiskolai pályaorientáció, szakmai előkészítő ismeretek és szakmai alapozó oktatás, a szakközépiskolai szakmai orientáció, gyakorlati szakmacsoportos alapozó oktatás, továbbá

d) a gimnáziumban folyó informatikai, számítástechnikai oktatás [a továbbiakban az *a)—d)* pont alattiak együtt: gyakorlati képzés]

támogatása, valamint a gyakorlati képzés fejlesztésének támogatása.

(2) A szakképzési hozzájárulás célja az iskolarendszeren kívüli felnőttképzésnek a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) alapján történő támogatása, valamint a foglalkoztatottak szakmai tudásának továbbfejlesztéséhez képzési források biztosítása.

2. § (1) Szakképzési hozzájárulásra kötelezett — a (3)—(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — a belföldi székhelyű

a) gazdasági társaság,

b) szövetkezet, kivéve a lakásszövetkezetet, az iskolai szövetkezetet és az iskolai szövetkezeti csoportot,

c) állami vállalat, tröszt, tröszti vállalat, erdőbirtokossági társulat, vízgazdálkodási társulat — a víziközműtársulat kivételével —, egyes jogi személyek vállalata és a leányvállalat,

d) ügyvédi iroda, végrehajtó iroda és szabadalmi ügyvivő iroda,

e) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó, az átalányadót fizető egyéni vállalkozó kivételével [a továbbiakban az *a)—e)* pont alattiak együtt: hozzájárulásra kötelezett].

(2) Szakképzési hozzájárulásra kötelezett a belföldön vállalkozási tevékenységet folytató, külföldi székhelyű jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező társas cég, személyi egyesülés, egyéb szervezet is, ha belföldön telephellyel, fiókteleppel rendelkezik.

(3) Annak a hozzájárulásra kötelezettnek, aki adófizetési kötelezettségének átalányadó megfizetésével tesz eleget (a továbbiakban: átalányadózó), szakképzési hozzájárulás tekintetében e törvény alapján nem keletkezik bevallási és elszámolási kötelezettsége, fizetési kötelezettségét az átalányadó megfizetésével teljesíti.

(4) Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó adóalany a külön törvényben meghatározott módon teljesíti a szakképzési hozzájárulási fizetési kötelezettségét.

(5) Nem köteles szakképzési hozzájárulásra

a) a büntetés-végrehajtásnál a fogva tartottak kötelező foglalkoztatására létrehozott gazdálkodó szervezet, valamint

b) az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral szerződést kötött nem költségvetési szervként működő egészségügyi szolgáltató a közfeladat ellátása során kifizetett bérköltsége tekintetében.

3. § (1) A szakképzési hozzájárulás alapja

a) a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számvitelről szóló törvény) 79. §-ának (2) bekezdése által meghatározott bérköltség,

b) az egyszeres könyvvitelt vezető hozzájárulásra kötelezettnél a számvitelről szóló törvény 111. §-ának (3) bekezdése szerint meghatározott (a pénzforgalmi könyvvitelben elszámolt) bérköltség.

(2) A szakképzési hozzájárulás alapja a számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó, hozzájárulás fizetésére kötelezett egyéni vállalkozó esetében a munkaviszony keretében foglalkoztatott magánszemély számára kifizetett bérköltség.

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

(3) A szakképzési hozzájárulás mértéke — a (4) bekezdés figyelembevételével — a bérköltség 1,5 százaléka (a továbbiakban: bruttó kötelezettség).

(4) A számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó hozzájárulásra kötelezett a szakképzési hozzájárulást az üzleti évre, az egyéb hozzájárulásra kötelezett a naptári évre (tárgyév) állapítja meg. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó hozzájárulásra kötelezett az üzleti év első napján hatályos jogszabályok szerint állapítja meg, vallja be, fizeti meg hozzájárulási kötelezettségét, és fizet előleget.

(5) A kettős könyvvitelt vezető gazdálkodó a fizetendő szakképzési hozzájárulás alapjának az üzleti évet követő év ötödik hónap utolsó napjáig bekövetkezett — az üzleti évről készült bevallásában figyelembe nem vett — változása esetén a szakképzési hozzájárulás különbözetét az üzleti évet követő év ötödik hónap utolsó napjáig vallja be, és fizeti meg.

4. § (1) A szakképzési hozzájárulás teljesíthető

a) az Szt. 19. §-a és 27. §-a alapján kötött együttműködési megállapodás, illetőleg tanulószerződés alapján szakközépiskolai és szakiskolai (a továbbiakban: szakképző iskola) tanuló gyakorlati képzésének — ideértve a szorgalmi idő befejezését követő összefüggő szakmai gyakorlatot is — megszervezésével,

b) az Ftv. hatálya alá tartozó gyakorlati képzésnek e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott módon történő megszervezésével, amennyiben a gyakorlati képzésre a felsőoktatási intézmény és a gyakorlati képzésben közreműködő hozzájárulásra kötelezett együttműködési megállapodást kötött.

(2) A szakképzési hozzájárulást az (1) bekezdés szerinti gyakorlati képzés megszervezésével teljesítő hozzájárulásra kötelezett a bruttó kötelezettségét legfeljebb annak mértékéig

a) a tárgyévben elszámolt (kifizetett) — a *mellékletben* meghatározott — költségek (kiadások) összegével,

b) a csoportos gyakorlati képzést közvetlenül szolgáló tárgyi eszköz beszerzésére, bérleti díjára, karbantartására, felújítására, pótlására, illetőleg bővítésére, valamint ezen eszközök működését biztosító szoftverek beszerzésére a tárgyévben fordított, az Flt.-ben meghatározott Munkaerő-piaci Alap képzési alaprészéből (a továbbiakban: alaprész) nyújtott támogatás értékével csökkentett összeggel,

c) a szakmai alapképzés céljait is szolgáló, az Szt. 54/B. §-ának 22. pontja szerinti tanműhely (a továbbiakban: tanműhely) bérleti, munkavédelmi, tűzbiztonsági és közüzemi szolgáltatásai díjára a tárgyévben fordított ellenőrizhető és arányos költségek összegével, továbbá

d) a tanulószerződés alapján foglalkoztatott tanuló gyakorlati képzése során felhasznált anyagköltségre — tanulónként és évenként — legfeljebb a kötelező legkisebb munkabér 20 százalékának megfelelő ellenőrizhető összeggel

csökkentheti.

(3) Az a hozzájárulásra kötelezett, aki a szakképzési hozzájárulási kötelezettségének részben a (2) bekezdés alapján tett eleget, a még fennmaradó kötelezettségét a hozzájárulásra kötelezett saját munkavállalói számára a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény (a továbbiakban: Fktv.) 20. §-ában meghatározott felnőttképzési szerződés, illetőleg a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Munka Törvénykönyve) szerinti tanulmányi szerződés alapján megszervezett képzés külön jogszabályban meghatározott költségei elszámolásával teljesítheti. Az elszámolt költségek összege nem haladhatja meg a hozzájárulásra kötelezett bruttó kötelezettségének 33 százalékát. Az OKJ-ben nem szereplő képzések szakképzési hozzájárulás terhére történő elszámolhatóságáról a megyei (fővárosi) munkaügyi tanács (a továbbiakban: munkaügyi tanács) dönt.

(4) Az a hozzájárulásra kötelezett, aki a szakképzési hozzájárulási kötelezettségének részben a (2)—(3) bekezdések alapján tett eleget, a fennmaradó kötelezettsége még nem teljesített részének, azonban a bruttó kötelezettsége legfeljebb 20 százalékának az Flt.-ben meghatározott Munkaerő-piaci Alap (a továbbiakban: Alap) Magyar Államkincstárnál (a továbbiakban: Kincstár) vezetett számlájára történő befizetéssel teljesíti.

(5) Az a hozzájárulásra kötelezett, aki a szakképzési hozzájárulási kötelezettségének a (2)—(4) bekezdések alapján nem teljes egészében tett eleget, a még fennmaradó kötelezettségét — fejlesztési megállapodás alapján — szakképző iskola számára a szakmai alapképzés, valamint felsőoktatási intézmény számára az Ftv. hatálya alá tartozó gyakorlati képzés tárgyi feltételeinek fejlesztését közvetlenül szolgáló felhalmozási támogatás (a továbbiakban: fejlesztési támogatás) nyújtásával is teljesítheti. A fejlesztési támogatást szakképzési hozzájárulásként a bérjárulékok között kell elszámolni. A fejlesztési támogatás összege csak a hozzájárulásra kötelezettnél képződött bruttó kötelezettség 75 százalékának megfelelő mértékig vehető figyelembe kötelezettségcsökkentő tételként. A felsőoktatási intézmények számára nyújtott fejlesztési támogatás a bruttó kötelezettség legfeljebb 37,5 százaléka lehet.

(6) Az (5) bekezdés alapján nyújtott fejlesztési támogatásból megvalósított, a szakképző iskolában szervezett szakmai alapképzést, valamint az Ftv. hatálya alá tartozó gyakorlati képzést szolgáló tárgyi eszköz működtetési költségeinek finanszírozására a fejlesztési támogatásnak legfeljebb 15 százaléka használható fel.

(7) A gyakorlati képzésnek több hozzájárulásra kötelezett által közösen működtetett, közös tulajdonukban lévő, vagy általuk közösen bérelt gyakorlati képzési célú létesítményben (üzemközi tanműhelyben) történő megszervezése esetén a hozzájárulásra kötelezett a (2) bekezdésben meghatározott tételekkel — közös megállapodás alapján a saját tanulója arányában — csökkentheti a bruttó kötelezettségét.

(8) Gyakorlati képzés megszervezésének kell tekinteni azt is, ha a hozzájárulásra kötelezett megállapodás alapján egy másik, gyakorlati képzéssel teljesítő hozzájárulásra kötelezett számára (a továbbiakban: költség-hozzájárulásban részesített) — az általa végzett kiegészítő gyakorlati képzésnek — a (2) bekezdés szerint elszámolható költségeihez (kiadásaihoz) hozzájárulást ad át, melyet a költséghozzájárulásban részesített a (2) bekezdés *a)—c)* pontjaiban feltüntetett tételek fedezetére használhat fel. Ebben az esetben a hozzájárulásra kötelezett — amennyiben a bruttó kötelezettségének az átadott összeggel csökkentett része még fedezetet nyújt — a (3)—(5) bekezdésekben meghatározott tételekkel csökkenti a bruttó kötelezettségét. A költség-hozzájárulásban részesített nem veheti figyelembe kötelezettségcsökkentő tételként azt a költséget (kiadást), amelyet részére a másik hozzájárulásra kötelezett a megállapodás alapján megtérített.

(9) Ha a (2)—(5) bekezdésekben meghatározott kötelezettségcsökkentő tételek éves szinten együttesen sem érik el a bruttó kötelezettséget, akkor a különbségnek megfelelő összeget (a továbbiakban: nettó kötelezettség) a tárgyévet követő év második hónapjának 15. napjáig kell befizetni az Alap Kincstárnál vezetett számlájára.

(10) A szakképzési hozzájárulást az (1), a (7) és a (8) bekezdések alapján gyakorlati képzés megszervezésével teljesítő hozzájárulásra kötelezettnek az e törvény végrehajtási rendeletében előírtak szerint bejelentkezési, bevallási és elszámolási kötelezettsége van az Oktatási Minisztérium Alapkezelő Igazgatóságával (a továbbiakban: OM Alapkezelő) szemben. A hozzájárulásra kötelezett elszámolása alapján a szakképzési hozzájárulási kötelezettség teljesítését az oktatási miniszter megbízásából az OM Alapkezelő ellenőrizheti.

(11) A szakképzési hozzájárulást az (1), a (7) és a (8) bekezdések alapján gyakorlati képzés megszervezésével teljesítő hozzájárulásra kötelezettnek az állami adóhatósággal szemben nem keletkezik bevallási, befizetési és elszámolási kötelezettsége, azonban az állami adóhatóság a helyszíni ellenőrzés során a szakképzési hozzájárulási kötelezettség teljesítését az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szabályai szerint ellenőrzi.

(12) Amennyiben a hozzájárulásra kötelezett hozzájárulási kötelezettségét kizárólag az (1) bekezdés alapján gyakorlati képzés megszervezésével teljesíti, és a tárgyévben kifizetett melléklet szerinti elszámolható költségei (kiadásai) önmagukban meghaladják a bruttó kötelezettséget, akkor az azt meghaladó részt az alaprészből visszaigényelheti, amelyet az alaprészből a rendelkezésre álló összeg, illetőleg a költségvetési törvényben jóváhagyott éves előirányzat erejéig ki kell elégíteni. A kapott visszatérítést egyéb bevételként kell elszámolni.

(13) A visszatérítési igény negyedévenként is benyújtható, ha a (12) bekezdésben megfogalmazott feltétel várhatóan éves szinten teljesül, és e törvény végrehajtási rendeletében előírt mértéket eléri. Amennyiben a visszatérítési igény mértéke kettő egymást követő negyedévben eléri az 1 millió forintot, akkor a visszatérítési igény e feltétel fennállásáig havonta is benyújtható.

(14) A gyakorlati képzést szervező átalányadózó hozzájárulásra kötelezettet nem illeti meg a (12) bekezdés szerinti visszatérítés.

(15) Ha a hozzájárulásra kötelezett utólagos ellenőrzéssel feltárja, hogy éves elszámolását, illetőleg a (12)—(13) bekezdés szerinti visszaigénylését helytelenül állapította meg, akkor a különbözetet közvetlenül az Alap Kincstárnál vezetett számlájára kell befizetnie, illetőleg onnan visszaigényelnie, az OM Alapkezelő részére az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott elszámolásnak, illetőleg iratoknak az egyidejű benyújtásával.

5. § (1) Az a hozzájárulásra kötelezett, aki hozzájárulási kötelezettségét nem a 4. §-ban meghatározott gyakorlati képzés szervezésével teljesíti, köteles bruttó kötelezettségét — a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — az állami adóhatóságnál vezetett szakképzési hozzájárulás számlára befizetni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hozzájárulásra kötelezett a bruttó kötelezettségét annak legfeljebb 80 százalékos mértékéig az alábbiakkal csökkentheti:

a) szakképző iskola, valamint felsőoktatási intézmény számára nyújtott fejlesztési támogatás összegével, amely azonban csak a hozzájárulásra kötelezettnél képződött bruttó kötelezettség 75 százalékának megfelelő mértékig vehető figyelembe kötelezettségcsökkentő tételként. A felsőoktatási intézmény számára nyújtott fejlesztési támogatás a bruttó kötelezettség legfeljebb 37,5 százaléka lehet;

b) a hozzájárulásra kötelezett saját munkavállalói számára az Fktv. 20. §-ában meghatározott felnőttképzési szerződés, illetőleg a Munka Törvénykönyve szerinti tanulmányi szerződés alapján megszervezett képzés külön jogszabályban meghatározott költségeivel a bruttó kötelezettség 33 százaléka mértékéig. Az OKJ-ben nem szereplő képzések hozzájárulási kötelezettség terhére történő elszámolhatóságáról a munkaügyi tanács dönt.

(3) Ha a (2) bekezdés *a)* pontja szerint nyújtott fejlesztési támogatás és a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti kötelezettségcsökkentő tételek összege nem éri el a szakképzési hozzájárulási kötelezettség 80 százalékát, akkor ennek a különbözetével növelt 20 százalékot kell befizetni az állami adóhatóságnál vezetett szakképzési hozzájárulási számlára.

(4) Az állami adóhatóság a befizetett szakképzési hozzájárulást — az Alapot megillető járulékok és hozzájárulások átutalásáról szóló — megállapodás alapján utalja át az Alap Kincstárnál vezetett számlájára.

6. § (1) Az 5. §-ban meghatározott hozzájárulásra kötelezett

a) a szakképzési hozzájárulás alapját és az éves bruttó kötelezettségét,

b) az 5. § (2) bekezdése szerint elszámolható módon és mértékben felmerült kötelezettségcsökkentő tételek éves összegét,

c) az éves bruttó kötelezettség és a *b)* pont szerinti összegek különbözeteként megállapított éves nettó kötelezettségét

maga állapítja meg és vallja be az adóévet követő év második hónap 15. napjáig az állami adóhatóságnak.

(2) A tárgyévben gyakorlati képzést nem szervező hozzájárulásra kötelezett az első félévre vonatkozóan szakképzési hozzájárulási előleget fizet.

(3) Az előleg mértéke a tárgyfélévi bruttó kötelezettség azzal, hogy az 5. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségcsökkentő tételek időarányosan kifizetett része az előleg befizetésénél figyelembe vehető.

(4) Az előleg összegét a hozzájárulásra kötelezett maga állapítja meg és vallja be az Art.-ben a rá vonatkozóan előírt időpontban elkészített havi, évközi bevallásban. Az előleget az állami adóhatóságnál vezetett szakképzési hozzájárulás beszedési számlára a tárgyév hetedik hónapja 20. napjáig kell befizetni.

(5) A befizetett előleg és az éves nettó kötelezettség különbözetét a tárgyévet követő év második hónapja 15. napjáig kell befizetni, illetőleg többletbefizetést ettől az időponttól lehet visszaigényelni.

(6) A gyakorlati képzést nem szervező hozzájárulásra kötelezettnek a szakképzési hozzájárulás bevallási, befizetési és elszámolási kötelezettsége e törvény által nem szabályozott kérdéseiben, valamint a kötelezettség teljesítésének ellenőrzése tekintetében az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

(7) Az állami adóhatósággal elszámoló gyakorlati képzést nem szervező hozzájárulásra kötelezett 3. § szerinti hozzájárulási alapjáról és mértékéről, valamint az 5. § (2) bekezdés szerinti levonásokról — a bevallási időszakot követően — az állami adóhatóság külön megállapodás alapján adatot szolgáltat az OM Alapkezelőnek.

7. § (1) A szakképzési hozzájárulási kötelezettség teljesítésének módját — e törvény keretei között — a hozzájárulásra kötelezett választja meg.

(2) A törvényben előírt módon teljesített szakképzési hozzájárulást a bérjárulékok között kell elszámolni.

(3) Fejlesztési támogatásként a gyakorlati képzést közvetlenül szolgáló tárgyi eszköz is átadható. A fejlesztési támogatásként átadott tárgyi eszköz — a 4. § (5) bekezdés, valamint az 5. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott mértékig — jogszabályon alapuló eszközátadásnak minősül. A fejlesztési támogatásként átadott tárgyi eszköznek legfeljebb az átadáskori könyv szerinti értékét lehet a bérjárulékok közötti elszámolással, a szakképzési hozzájárulás miatti bruttó kötelezettséget csökkentő tételként számításba venni.

(4) A szakképzési hozzájárulás fizetésére kötelezett egyéni vállalkozó esetében a fejlesztési támogatásként átadott tárgyi eszköz — személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szerint — számított nettó értékét lehet a bérköltségek közötti elszámolással, a szakképzési hozzájárulás miatti bruttó kötelezettséget csökkentő tételként számításba venni.

(5) A fejlesztési támogatás nyújtásának a tárgyév utolsó napjáig lehet eleget tenni.

(6) A gyakorlati képzés szervezését év közben kezdő hozzájárulásra kötelezettnek a gyakorlati képzés megkezdése időpontjától számított időszakra vonatkozóan a 4. § szerint kell eljárnia.

(7) A gyakorlati képzés szervezését év közben megszüntető hozzájárulásra kötelezett éves hozzájárulási kötelezettségének elszámolásánál és pénzügyi rendezésénél a 4. § szerint jár el az egész évre vonatkozóan.

(8) Gyakorlati képzés szervezésének teljes megszűnése vagy egy oktatási évnél hosszabb szünetelése esetén a szakképzési hozzájárulási kötelezettség terhére és az e törvény szerint nyújtott támogatással korábban beszerzett, a megszűnés (szünetelés) által érintett tárgyi eszköz és beruházás — a megszűnés időpontjában fennálló — könyv szerinti értéke a szakképzési hozzájárulási kötelezettség mértékét növeli, és legkésőbb a megszűnéssel egyidejűleg — szüneteltetés esetén a tanítási év letelte előtt — be kell fizetni az Alap Kincstárnál vezetett számlájára. A 4. § szerinti gyakorlati képzést szervező hozzájárulásra kötelezett megszűnése minden esetben a gyakorlati képzés szervezésének megszűnését jelenti.

MÁSODIK RÉSZ

A képzési rendszer fejlesztésének támogatása

8. § (1) A Munkaerő-piaci Alap képzési alaprészének (a továbbiakban: alaprész) célja a nemzetgazdaság által igényelt korszerűen képzett gyakorlati szakemberek számának növelése, a szakképzettségük és a gazdaság fejlődése, a hatékony foglalkoztatás érdekében tudásuk továbbfejlesztése, valamint az ezzel kapcsolatos társadalmi érdekek érvényre juttatása, továbbá az Európai Unió által a jövőben nyújtható támogatások strukturált tervezése és finanszírozási kereteinek kialakítása.

(2) Az alaprészen belül a 11. § (2) bekezdésében meghatározott feladatokat ellátó szervezet működtetésére és fejlesztésére működtetési keretet kell elkülöníteni.

9. § (1) Az alaprész eredeti előirányzatának az éves költségvetési törvény által előírt kötelezettségek előirányzataival, a visszatérítési igények kielégítésére biztosított keret-

összeggel, valamint a határon túli magyarok szakképzése és felsőoktatása támogatásának összegével történő csökkentése után fennmaradó részének és a többletbevételének egyharmada használható fel iskolarendszeren kívüli felnőttképzési célra, amelyet évente — az oktatási miniszter és a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter közötti megállapodásban meghatározott feltételek alapján — kell átcsoportosítani az Flt. 39. §-ának (3) bekezdés *c)* pontjában szabályozott Munkaerő-piaci Alap foglalkoztatási alaprész iskolarendszeren kívüli felnőttképzési célú keretének javára.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott aránytól az oktatási miniszter és a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter együttes döntésével el lehet térni.

(3) A Nemzeti Fejlesztési Terv céljaira a költségvetési törvény által előírt Európai Uniós társfinanszírozási kötelezettség keretében a foglalkoztatási alaprész iskolarendszeren kívüli felnőttképzési célú keretéből a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter által felügyelt intézkedésekre biztosított forrásokat, az alaprészből az oktatási miniszter által felügyelt intézkedésekre biztosított forrásokat kell elszámolni.

10. § Az alaprész e törvény 8. §-ának (2) bekezdése, 9. §-ának (1) bekezdése által előírt kötelezettségek, valamint a szakképzés fejlesztését célzó, Kormány által elrendelt központi program teljesítését szolgáló előirányzat elkülönítését követően fennmaradó részének legalább 66 százalékát decentralizált keretként a régiók számára kell biztosítani.

11. § (1) Az alaprész feletti rendelkezési jogot az Flt. 39/A. §-ának (1) bekezdés *b)* pontja alapján a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter az oktatási miniszterrel megosztva gyakorolja.

(2) Az oktatási miniszter felelős a szakképzési hozzájárulás nyilvántartásáért, hatékony felhasználásáért, beszedéséért, ellenőrzéséért, a pénzügyi garanciák érvényesítéséért.

(3) Az oktatási miniszter az alaprész tekintetében

a) meghatározza a szakképzési hozzájárulás elszámolásának, valamint az alaprész kezelésének és felhasználásának szabályait;

b) felelős az alaprész

ba) pénzeszközei felhasználásának jogszerűségéért és ellenőrzéséért,

bb) bevételei beszedésének elrendeléséért,

bc) követeléseinek behajtásáért, a pénzügyi garanciák érvényesítéséért;

c) dönt a 8. § (2) bekezdésében meghatározott működtetési keret mértékéről, a 10. §-ban foglaltak figyelembevételével az alaprész központi és decentralizált keretre történő felosztásáról, a központi keret elosztásáról, valamint a támogatások odaítéléséről;

d) határoz az alaprész felhasználására vonatkozó döntések nyilvánosságra hozatalának módjáról;

e) kezdeményezi az alaprész pénzeszközeinek felhasználásával kapcsolatos szakértői vizsgálatokat.

12. § (1) Az alaprész felhasználásával kapcsolatos döntés-előkészítő feladatokat az Országos Szakképzési Tanács (a továbbiakban: OSZT) látja el.

(2) Az OSZT az alaprésszel kapcsolatban szakmai döntés-előkészítő, véleményező és javaslattevő országos testületként működik.

(3) Az OSZT a döntés-előkészítés keretében

a) javaslatot tesz a 8. § (2) bekezdésében meghatározott működtetési keret mértékére, a 10. §-ban foglaltak figyelembevételével az alaprész központi, valamint a decentralizált pénzügyi kereteinek elkülönítésére, a decentralizált résznek a régiók közötti felosztására, és ajánlást tesz a felhasználási prioritásokra,

b) javaslatot tesz az alaprész éves támogatási kerete központi részének felhasználására,

c) értékeli a központi támogatásokra irányuló pályázatokat, és indokolással együtt javaslatot tesz a támogatás odaítélésére.

(4) Az OSZT tagjait hároméves időtartamra az oktatási miniszter kéri fel a szakképesítésért felelős minisztériumok képviselői (minisztériumonként legfeljebb egy fő), az Országos Érdekegyeztető Tanácsban (a továbbiakban: OÉT) képviselettel rendelkező országos munkaadói és munkavállalói szövetségek (kilenc-hat fő), a gazdasági kamarák (egy-egy fő), az iskolafenntartók (egy fő az önkormányzati, egy fő az alapítványi és egy fő az iskolafenntartó egyházak képviseletében) képviselői közül, a szervezetekkel történő egyeztetést követően.

(5) Az OSZT ügyrendjét egyszerű szótöbbséggel maga határozza meg.

(6) Az OSZT működéséhez szükséges feltételek biztosításáról az oktatási miniszter gondoskodik.

13. § (1) A régiók számára jóváhagyott decentralizált keret elosztásáról, a pályázat útján nyert támogatásokról — a (2)—(4) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével — az oktatási miniszter dönt.

(2) Az alaprész decentralizált keretével, illetőleg a régiók szakképzés-fejlesztési feladataira fordítható központi forrásokkal kapcsolatos pályázatok kiírását és értékelését, a támogatásokkal kapcsolatos döntés-előkészítő feladatokat a Regionális Fejlesztési és Képzési Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) végzi.

(3) A Bizottság a szakképzés fejlesztése szempontjából szakmai döntés-előkészítő, véleményező és javaslattevő regionális testületként működik.

(4) A Bizottság a döntés-előkészítés keretében

a) javaslatot tesz az alaprész decentralizált pénzügyi kerete felhasználásával elérendő fejlesztési célra és a szükséges forrásokra, a forrás felhasználás hatékonyságának vizsgálatára,

b) javaslatot tesz a szakképzés fejlesztésére fordítható központi források regionális felhasználási céljaira, a fejlesztésekben részesülő intézményekre,

c) értékeli a támogatásokra irányuló pályázatokat, és indokolással együtt javaslatot tesz a támogatás odaítélésére,

d) figyelemmel kíséri a szakképzési hozzájárulás régióban történt felhasználását, ellenőrzi és értékeli a felhasználás hatékonyságát.

(5) A Bizottság 50 százaléka az OÉT-ben képviselettel rendelkező országos munkaadói, munkavállalói szövetségek regionális szervezetei és a területi gazdasági kamarák által delegált tagokból, további 50 százaléka a szakképző iskolát fenntartók, a közoktatás-fejlesztési közalapítványok kuratóriumai, a munkaügyi központok, a felsőoktatási intézmények, az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont regionális igazgatóságai és az oktatási miniszter által delegált képviselőkből áll. Tagjait a testület munkájában részt vevő szervezetek által delegáltakból az oktatási miniszter kéri fel hároméves időtartamra.

(6) A Bizottság létszáma 28 fő, működésével, a delegálással kapcsolatos részletes szabályokat végrehajtási rendelet határozza meg.

(7) A megyék és a főváros regionális besorolása a területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény alapján meghatározott régiók szerint történik.

(8) A Bizottság működéséhez szükséges feltételek biztosításáról az oktatási miniszter az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont útján gondoskodik.

14. § (1) Az alaprész pénzeszközeiből támogatható a hozzájárulásra kötelezettnél, a szakképző iskolában, az Szt. 53. §-ának (1) bekezdés *e)* pontja alapján a munkaerőfejlesztő és -képző központban, illetve a felsőoktatási intézményben — szakképesítést nyújtó képzés, valamint a szakképzési tanulmányokba az Szt. 11. §-a alapján beszámítható szakmai alapozás keretében — folytatott gyakorlati képzés, továbbá a gimnáziumban folyó informatikai, számítástechnikai oktatás korszerű ellátásához szükséges tárgyi feltételeinek a fejlesztésére irányuló beruházás (a továbbiakban: beruházási célú támogatás).

(2) Az alaprész pénzeszközeiből a beruházási célú támogatás odaítélése nyilvános pályázat alapján történik.

(3) Az alaprész pénzeszközeiből támogatás nyújtható a szakképesítésért felelős miniszter által az Szt. 5. §-ának (3) bekezdése alapján működtetett kutató és fejlesztőszolgáltató intézetnek a szakképzés korszerűsítéséhez szükséges tananyag- és taneszköz-fejlesztéshez és központi programok kidolgozásához, valamint az általa szervezett szakmai elméleti és gyakorlati tantárgyakat oktató tanárok, szakoktatók, gyakorlati oktatók továbbképzéséhez, az országos szakmai tanulmányi versenyek szervezéséhez. Az intézet a szakképzés fejlesztése érdekében nyilvános pályázatot írhat ki.

(4) Az alaprész pénzeszközeiből beruházási célú támogatás nyújtható a Nemzeti Szakképzési Intézetnek.

(5) Az alaprész pénzeszközeiből támogatni kell a Kt. 119. §-ának (2) bekezdése alapján a Kormány által létrehozott országos közalapítvány szakképzést támogató tevékenységét, továbbá a határon túli magyarok szakképzését és felsőoktatását, valamint a határon túli magyarok szakképzését támogató, a Kormány által létrehozott közalapítványt, figyelemmel a határon túli szakképzés sajátosságaira.

(6) Az alaprészből — kérelemre — támogatás nyújtható a főtevékenységként gyakorlati képzést végző hozzájárulásra kötelezett tanműhelyében az Szt. 27. §-ának (1) bekezdésében meghatározott tanulószerződés alapján gyakorlati képzésben részesülő szakképző iskolai tanuló szakmai alapképzése költségeinek részbeni megtérítésére, valamint a tanulót az Szt. alapján kötelezően megillető pénzbeli juttatásra, amelyet a támogatott visszaigénylés esetén nem érvényesíthet. Az alaprészből nyújtható támogatás felhasználásának célját és mértékét az OSZT javaslatára az oktatási miniszter határozza meg.

(7) Az alaprész pénzeszközeiből támogatás nyújtható a gazdasági kamaráknak — a gazdasági kamaráknak nyújtott támogatási kereten belül, a gazdasági kamarák szakképzési feladatellátásában megállapodás alapján együttműködő országos gazdasági érdekképviseleti szervezeteknek — a szakképző iskolai tanuló gyakorlati képzésével összefüggő, az Szt.-ben meghatározott feladataik ellátásához, ha azokat az Szt. 7. §-ának (1) bekezdése, 15. §-ának (5) bekezdése, 19/A. §-ának (1)—(2) bekezdése, valamint 30. §-ának (2)—(4) bekezdése szerint látják el.

(8) Az alaprészből hozzájárulást kell biztosítani az Európai Unió szakképzési programjaihoz való csatlakozás hazai pénzügyi forrásaihoz, illetve a PHARE, a SAPARD, az Agrár- és Vidékfejlesztési Operatív Program (AVOP) és az Európai Strukturális Alapok társfinanszírozásával megvalósuló, a versenyképességet elősegítő szakképzési és szakképzés-fejlesztési programokhoz.

(9) A gimnáziumban folyó informatikai, számítástechnikai oktatás tárgyi feltételeinek a fejlesztésére az alaprész központi keretének legfeljebb négy százaléka használható fel. A határon túli magyarok szakképzése és felsőoktatása feltételeinek fejlesztése az alaprész központi keretének legfeljebb három százaléka, a Kt. 119. §-ának (2) bekezdése szerinti országos közalapítvány pedig legfeljebb két százaléka mértékéig támogatható.

(10) A (3)—(7) bekezdés alapján kapott támogatásokat bevételként kell elszámolni.

15. § (1) Az alaprészből a támogatás nyújtásának részletes feltételeiről szerződésben kell megállapodni. A szerződést az OM Alapkezelő köti meg.

(2) Az alaprész felhasználásának ellenőrzését az OM Alapkezelő, az Állami Számvevőszék, valamint a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal végzi.

16. § (1) Az alaprész működtetési költségeinek finanszírozására a 8. § (2) bekezdésében meghatározott működtetési kereten túl az alaprész kiadási előirányzatának legfeljebb 5 százaléka használható fel.

(2) A szakképzési hozzájárulás beszedése érdekében igénybe vett szolgáltatás díja az alaprészt terheli.

(3) Az alaprész központi pénzügyi kerete által finanszírozott program esetében a programhoz közvetlenül kapcsolódó igazolt költségek az érintett támogatás terhére elszámolhatók, illetőleg abból megtéríthetők.

(4) Az alaprészből kifizetések az adott naptári évben, a szakképzési hozzájárulási kötelezettség jogszabályban meghatározott időpontját követően csak a ténylegesen befolyt bevételek erejéig teljesíthetők.

(5) Az alaprész terhére tárgyéven túli fizetési kötelezettség csak az oktatási miniszter és a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter együttes döntése alapján meghatározott mértékig vállalható.

17. § (1) A hozzájárulásra kötelezett az alaprészből a 14. § (1) bekezdés alapján pályázat útján kapott beruházási célú támogatást a tőketartalékba helyezi, majd azt lekötött tartalékként mutatja ki. A lekötött tartalékba helyezés időtartamáról a támogatási szerződésben kell rendelkezni.

(2) Az alaprészből kapott beruházási célú támogatásból vásárolt nagy értékű ingó(k)ra és a támogatással létrehozott ingatlanra jelzálogjogot kell bejegyezni a támogatást nyújtó szerv javára a támogatás mértékéig. A jelzálogjog megszűnésének feltételeiről a támogatási szerződésben kell rendelkezni.

(3) Ha a támogatásban részesülő a támogatást nem a támogatási szerződésben meghatározott célra fordítja, vagy a kapott támogatással megvalósított létesítményt a szerződésben meghatározott idő előtt megszünteti, illetőleg azt nem a támogatási szerződésben meghatározott rendeltetésének megfelelően használja, a kapott összeget visszafizetendő kölcsönként kell kezelni, és azt a támogatás folyósításától a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresével növelt összegben az Alap Kincstárnál vezetett számlájára az alaprész javára vissza kell fizetni. A visszafizetett támogatás összegével a tőketartalékot — a lekötött tartalék megszüntetése után — kell csökkenteni.

18. § (1) A Szakmunkásképzési Alapból, illetőleg a Szakképzési Alapból, a Munkaerő-piaci Alap szakképzési, valamint fejlesztési és képzési alaprészéből, továbbá képzési alaprészéből kapott beruházási célú támogatással megvalósított gyakorlati képzést szolgáló létesítményt, ha annak ilyen célú további működtetése nélkülözhetetlen, és az önállóan működtethető, akkor azt az eredeti rendeltetéstől eltérő céllal működtetni nem lehet.

(2) Amennyiben a gyakorlati képzést szolgáló létesítmény további működtetésére az (1) bekezdés szerinti lehetőség nem biztosítható, a létesítmény szükségessé váló elidegenítése esetén elővásárlási jog illeti az érintett szakképző iskola fenntartóját, feltéve, hogy a létesítményt szakképző iskolai tanulók gyakorlati képzésére kívánja továbbműködtetni. Amennyiben az elővásárlási joggal nem élnek, akkor az azt a hozzájárulásra kötelezettet illeti meg, aki a legelőnyösebb vételi ajánlatot teszi, feltéve, hogy a létesítményt szakképző iskolai tanulók gyakorlati képzésére kívánja továbbműködtetni. A vételi ajánlatok elbírálásáról a Bizottság javaslata alapján az oktatási miniszter dönt. Ha az elővásárlási joggal nem élnek, akkor az ingatlan vételárából a 17. §-ának (3) bekezdésében meghatározottak szerint az ingatlanhoz nyújtott támogatást vissza kell fizetni, ha a támogatási szerződésben meghatározott időtartam nem telt le. Az ingatlanra tízéves elidegenítési és terhelési tilalmat kell bejegyezni.

19. § E törvény alkalmazásában:

1. *gyakorlati képzés:*

a) az Szt. hatálya alá tartozó, a gyakorlati ismeretek nyújtása és alkalmazása, készségek kialakítása és fejlesztése érdekében végzett, pedagógiailag tervezett képzési tevékenység, amelynek tartalmát, időkeretét, a szükséges eszközök minimumát az iskolai rendszerű szakképzésben a központi program (tanterv) tartalmazza,

b) az Ftv. hatálya alá tartozó képzés részeként szervezett minden olyan oktatási forma, amely a hallgatókat munkakör ellátásához szükséges készségek, képességek és ismeretek megszerzésére készíti fel, és amelyeket a hallgatók az intézményben vagy azon kívül a munkavégzéshez hasonló feltételek között a szükséges eszközökön sajátítanak el. A képzés az ehhez szükséges tantervek (tantárgyi programok), képzési programok alapján az ehhez szükséges speciális helyszíneken folyik;

2. *régió:* több megye (a főváros) területére kiterjedő, az érintett megyék (főváros) közigazgatási határával határolt egybefüggő területi egység;

3. *szakmai alapképzés:* a szakképesítés megszerzésére felkészítő képzési folyamatnak az a része, amely azonos szakmacsoportba tartozó szakképesítések közös szakmai ismeretei megszerzésére irányul;

4. *tárgyi eszköz:* a számvitelről szóló törvény 26. §-ának (1) bekezdésében meghatározott tárgyi eszköz — a tárgyi eszközök értékhelyesbítése kivételével —, valamint az agrártevékenység tekintetében a biológiai alapok, tenyészállatok és szaporítóanyagok is.

HARMADIK RÉSZ

Záró rendelkezések

20. § Ez a törvény 2004. január 1-jén lép hatályba.

21. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a szakképzési hozzájárulásról és a képzési rendszer fejlesztésének támogatásáról szóló 2001. évi LI. törvény,

b) a miniszterek feladat- és hatáskörének változásaival összefüggésben szükséges törvénymódosításokról szóló 2002. évi XLVII. törvény 18—22. §-a, valamint 56. §-ának (3) bekezdése, továbbá

c) a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény, a szakképzési hozzájárulásról és a képzési rendszer fejlesztésének támogatásáról szóló 2001. évi LI. törvény, a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény, a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény, valamint egyes más törvények módosításáról szóló 2002. évi LIII. törvény 32—34. §-a.

22. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Flt.

a) 39/A. §-ának (1) bekezdés *b)* pontjában,

b) 39/A. §-ának (2) bekezdés *b)* pont 1. alpontjában,

c) 39/A. §-ának (3) bekezdés *c)* pontjában,

d) 39/A. §-ának (4) bekezdés *a)* pontjában,

e) 39/A. §-ának (9) bekezdésében,

f) 39/B. §-ának (1) bekezdésében

a „fejlesztési és képzési'' szövegrész helyébe a „képzési'' szövegrész lép.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Flt. 39. §-ának (3) bekezdés *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Munkaerőpiaci alapon belül — a pénzeszközök felhasználásának célja szerint — a következő alaprészeket kell elkülöníteni:]

„*e)* képzési alaprészt, a szakképzési hozzájárulásról és a képzési rendszer fejlesztésének támogatásáról szóló törvényben meghatározott feladatok, programok finanszírozására;''

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Flt. 43/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/A. § (1) A képzési alaprész forrása a szakképzési hozzájárulásról és a képzési rendszer fejlesztésének támogatásáról szóló törvényben előírt szakképzési hozzájárulás, valamint az alaprész javára teljesített visszafizetések, önkéntes befizetések, támogatások, továbbá működésével összefüggő bevételek.''

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Flt.

a) 39/B. §-ának (1) bekezdés második mondata,

b) 39/B. §-ának (2) és (3) bekezdése.

23. § (1) E törvény kihirdetésével egyidejűleg hatályát veszti az Szt.

a) 3. §-ának (2) bekezdés *f)* pontja,

b) 9. §-ának (4)—(5) bekezdése,

c) 28. §-ának (1) bekezdésében az „a képzés teljes időtartama alatt'' szövegrész.

(2) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Szt. 19/A. §-ának (1) bekezdésében „a 14. § (1) bekezdése'' szövegrész helyébe „a 15. § (1) bekezdése'' szövegrész lép.

(3) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Szt. 29. §-ának (1) bekezdése a következő második mondattal egészül ki:

„Az első szakképzési évfolyam eredményes elvégzését követően a tanulószerződés kötési szándékot a tanítási év megkezdése előtti május hó 15. napjáig kell bejelenteni az illetékes területi gazdasági kamarának és a tanuló szakmai elméleti képzését ellátó szakképző iskolának.''

24. § E törvény kihirdetésével egyidejűleg hatályát veszti a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló 2003. évi XXIX. törvény 26. §-ának (3) bekezdés *b)* pontja.

25. § (1) E törvény hatálybalépésének napján a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Kt.) 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nevelési-oktatási intézmény és a tanuló közötti eltérő megállapodás hiányában a tanuló jogutódjaként az iskola, kollégium szerzi meg a vagyoni jogokat minden olyan, a birtokába került dolog felett, amelyet a tanuló állított elő a tanulói jogviszonyából, kollégiumi tagsági viszonyából eredő kötelezettségének teljesítésével összefüggésben, illetve a tanulói jogviszonyhoz, kollégiumi tagsági viszonyhoz kapcsolódó, azonban az abból származó kötelezettségekhez nem kötődő feladatok teljesítésekor. A tanulót — a (4) bekezdésben meghatározottak szerint — díjazás illeti meg, ha az iskola, kollégium a vagyoni jogokat másra ruházza át.''

(2) E törvény hatálybalépésének napján a Kt. 33. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Egységes gyógypedagógiai módszertani intézmény, egységes konduktív pedagógiai módszertani intézmény hozható létre a sajátos nevelési igényű gyermekek, tanulók többi gyermekkel, tanulóval együtt történő nevelésének, oktatásának segítése céljából. Az egységes gyógypedagógiai módszertani intézmény, az egységes konduktív pedagógiai módszertani intézmény — céljaival összhangban — ellátha tja az e törvény 34. §-a *a)—b), e), g)* és *h)* pontjában felsorolt pedagógiai szakszolgálat feladatait, az utazó szakember hálózat működtetését, az e törvény 36. §-a (2) bekezdésének *b)—e)* és *g)* pontjában felsorolt

pedagógiai szakmai szolgáltatás feladatait, továbbá az intézmény keretén belül óvodai, általános iskolai feladatot ellátó intézményegység működhet.''

(3) E törvény hatálybalépésének napján a Kt. 129. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az e törvény 52. §-ának (11) bekezdése *c)* pontjában található, az egyéni foglalkozásra felhasználható időkeret növelésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása a 2004/2005. tanévtől kötelező oly módon, hogy addig az időpontig a heti kötelező tanórai foglalkozások öt százalékát kell biztosítani, ettől az időponttól kezdődően ezt az időkeretet tanévenként egy-egy százalékkal meg kell emelni.''

(4) E törvény hatálybalépésének napján a Kt. 129. §-ának (18) bekezdése a következő második mondattal egészül ki:

„Az e törvény 78. §-ának (3) bekezdésében foglaltakat első alkalommal a 2006/2007. tanítási évben a kilencedik évfolyamra lépő tanulóknál kell alkalmazni.''

(5) E törvény hatálybalépésének napján

a) a Kt. 33. §-ának (4) bekezdése harmadik mondatában az „e törvény 34. §-ának *a), d)—f)* pontjában meghatározott'' szöveg helyébe az „e törvény 34. §-ának *a), e)—g)* pontjában meghatározott'' szöveg,

b) a Kt. 52. §-ának (6) bekezdése utolsó mondatában a „(3)—(5)'' bekezdésre történő hivatkozás helyébe a „(3)—(6)'' bekezdésre történő hivatkozás,

c) a Kt. 84. §-ának (4) bekezdése első mondatában a „83. § (7) bekezdésében'' utalás helyébe a „83. § (8) bekezdésében'' utalás,

d) a Kt. 84. §-ának (8) bekezdése első mondatában „A semmisség megállapítását a (4) bekezdésben szabályozott eljárás keretében'' szöveg helyébe „A semmisség megállapítását a 83. § (4) és (8) bekezdésében szabályozott eljárás keretében'' szöveg,

e) a Kt. 89. §-ának *f)* pontjában a „beszédjavító intézet'' szöveg helyébe a „logopédiai intézet'' szöveg,

f) a Kt. 110. §-ának (3) bekezdésében az „iskolai nevelést és oktatást, a pedagógiai szakszolgálatokat'' szöveg helyébe az „iskolai nevelést és oktatást, a kollégiumi nevelést, a pedagógiai szakszolgálatokat'' szöveg,

g) a Kt. 118. §-ának (5) bekezdése negyedik mondatában „az iskolafenntartó'' szöveg helyébe „a fenntartó'' szöveg,

h) a Kt. 121. §-ának (1) bekezdése 23. pontjában a „minőségpolitika'' szöveg helyébe a „minőségirányítás'' szöveg, a 35. pontjában az „alapfeladatának'' szöveg helyébe az „alaptevékenységének'' szöveg,

i) a Kt. 129. §-ának (7) bekezdése nyolcadik mondatában a „Ha a pedagógiai felügyelői munkakörben történő foglalkoztatás bevezetését a nevelőtestület nem támogatja'' szöveg helyébe a „A pedagógiai felügyelői munkakörben történő foglalkoztatás bevezetéséig'' szöveg; (14) bekezdésében pedig a „halmozottan fogyatékosok iskoláiban, kollégiumaiban történő foglalkoztatására'' szöveg helyébe a „halmozottan fogyatékosok kollégiumaiban történő foglalkoztatására'' szöveg,

j) a Kt. 1. számú melléklet Első rész „Pedagógusok'' cím „Iskolában és kollégiumban'' alcím 3. pontjában az „integrációs oktatásban részt vevő'' szöveg helyébe az „integrációs felkészítésben részt vevő'' szöveg,

k) a Kt. 1. számú melléklet Első rész „További foglalkoztatás a nevelési-oktatási intézményekben'' cím 4. pontjában az „ellátott feladatoknak megfelelő intézményre meghatározott százalékok összegét'' szöveg helyébe az „ellátott feladatoknak megfelelő intézményre meghatározott pedagógus létszámok összegét'' szöveg,

l) a Kt. 2. számú melléklete „Adatkezelés a közoktatási intézményekben'' cím 3. pontjában az „iskola igazgatója útján'' szöveg helyébe „az iskola, kollégium igazgatója (vezetője) útján'' szöveg,

m) a Kt. 3. számú melléklete II/8. pontjában „az esti, levelező'' szöveg helyébe „a levelező'' szöveg

lép.

26. § E törvény hatálybalépésének napján a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosításáról szóló 2003. évi LXI. törvény 90. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja a következő harmadik, negyedik és ötödik mondattal egészül ki:

„A Kt. 17. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja 2004. szeptember 1-jétől az óvodai nevelésben, az *e)* és *k)* pontja 2004. szeptember 1-jétől az iskola valamennyi évfolyamán alkalmazható. A Kt. 71. §-ának (1) bekezdése alapján tanuló az első szakképzési évfolyamra, első alkalommal a 2004/2005. tanévben léphet. A Kt. 78. §-ának (3) bekezdését azoknál a tanulóknál kell alkalmazni, akik a tanulmányaikat az 1998/99. tanévben vagy azt követően kezdték meg az általános iskola első évfolyamán.''

27. § E törvény hatálybalépésének napján a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 35. §-a a következő *i)* ponttal egészül ki:

[A jogszabályban hatáskörükbe utalt szabálysértési ügyekben a szabálysértési hatóság jogkörét gyakorolják]

„*i)* az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont.''

28. § (1) Ahol jogszabály a Munkaerő-piaci Alap fejlesztési és képzési alaprészét említi, ott e törvény hatálybalépését követően a Munkaerő-piaci Alap képzési alaprészét kell érteni.

(2) A Munkaerő-piaci Alap fejlesztési és képzési alaprészét terhelő jogok és kötelességek a Munkaerő-piaci Alap képzési alaprészét illetik meg és terhelik, ideértve az aktív és passzív elszámolásokat is.

(3) Az oktatási miniszter felhatalmazást kap arra, hogy a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszterrel együtt — a pénzügyminiszterrel egyetértésben, a szakképesítésért felelős miniszter véleményének kikérésével — rendeletben

határozza meg az e törvény 4. §-ának (3) bekezdésében, valamint 5. §-ának (2) bekezdés *b)* pontjában szereplő, a saját munkavállalók képzésére vonatkozó költségei elszámolásának szabályait.

(4) Az oktatási miniszter felhatalmazást kap arra, hogy — a szakképesítésért felelős miniszter, valamint a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter véleményének kikérésével, továbbá a pénzügyminiszterrel egyetértésben — rendeletben határozza meg:

a) a szakképzési hozzájárulási kötelezettség elszámolásának, a fejlesztési támogatás nyújtásának, a visszatérítés igénylésének feltételeit, mértékét és eljárási szabályait, valamint az ellenőrzés rendszerét,

b) az alaprészből támogatható beruházási célú támogatásra irányuló pályázatok kiírására és elbírálására, a támogathatóság feltételeire, a támogatás folyósítására, valamint a felhasználással történő elszámolásra vonatkozó szabályokat,

c) a Bizottság működésének, tagjai delegálásának szabályait.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet
a 2003. évi LXXXVI. törvényhez

A szakképzési hozzájárulás teljesítésénél elszámolható költségek (kiadások)

Elszámolható

1. *a)* a tanulónak az Szt. 33. §-ának (3) bekezdés *d)* pontja szerinti pénzbeli juttatás és a szorgalmi idő befejezését követő összefüggő szakmai gyakorlat időtartamára az Szt. 48. §-a alapján kifizetett díjazás, valamint

b) az Ftv. hatálya alá tartozó, e törvény alapján támogatható gyakorlati képzés idejére kifizetett pénzbeli juttatás és díjazás,

amelynek egy hónapra eső összege nem haladhatja meg a kötelező legkisebb munkabér 50 százalékát,

c) a pénzbeli juttatást terhelő — a kifizető által fizetendő — járulékok,

d) a tanulónak, illetve hallgatónak jogszabály alapján kötelezően járó munkaruha, egyéni védőeszköz, tisztálkodási eszköz, kedvezményes étkeztetés, valamint a vizsgáztatásával és az ideiglenes átirányításával kapcsolatban felmerült útiköltség-térítés összege számla alapján, illetve a szállásköltség-térítés naponként 1000 Ft/fő összeghatárig,

e) az Szt. 15. §-ának (4) bekezdése szerinti szintvizsga szervezésével kapcsolatos igazolt költség;

2. a tanuló, illetve hallgató javára megkötött kötelező felelősségbiztosítás, valamint a rendszeres — a foglalkozás-egészségügyi szolgálatról szóló kormányrendeletben előírt — orvosi vizsgálatáról való gondoskodás költsége;

3. a gyakorlati képzésben gyakorlati oktatóként, szakoktatóként, oktatóként foglalkoztatott dolgozó, valamint a tanuló gyakorlati képzésével megbízott egyéb szakember díjazása, társadalombiztosítási és egyéb járuléka, útiköltség-térítése, amennyiben a tanuló gyakorlati képzését és felügyeletét ellátó dolgozó a hozzájárulásra kötelezettel munkaviszonyban áll. (Ha a főállásban gyakorlati oktatóként, szakoktatóként foglalkoztatott dolgozóhoz beosztott tanulók száma eléri a közoktatási törvényben a szakközépiskolai és szakiskolai gyakorlati képzésre meghatározott tanulói átlaglétszámot, a dolgozó díjazásából elszámolható hányad felső határa középfokú iskolai végzettségű dolgozó esetén a kötelező legkisebb munkabér háromszorosa, középiskolai végzettséggel és mestervizsgával rendelkező dolgozó esetében a kötelező legkisebb munkabér négyszerese, felsőfokú iskolai végzettségű dolgozó esetén a kötelező legkisebb munkabér négy és félszerese. Ha a tanulók száma nem éri el az átlaglétszámot, az elszámolható hányad felső határát olyan arányban kell csökkenteni, amilyen arányban a tanulók száma kevesebb az átlaglétszámnál.)

4. A melléklet 1—3. pontjaiban szabályozottak helyett a gyakorlati képzést az Szt. 27. §-a szerinti tanulószerződés alapján megszervező hozzájárulásra kötelezett elszámolhat

a) a tanulónak az Szt. 33. §-ának (3) bekezdés *d)* pontja szerinti pénzbeli juttatást (amelynek egy hónapra eső összege nem haladhatja meg a kötelező legkisebb munkabér 50 százalékát), valamint

b) további költségeinek fedezetére tanulónként, évente a kötelező legkisebb munkabérnek megfelelő összeget.

2003. évi LXXXVII. törvény

a fogyasztói árkiegészítésről*

Az Országgyűlés a személyszállításban az állam által nyújtott utazási kedvezmények miatti bevételkiesés ellentételezése céljából a fogyasztói árkiegészítésről a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

Általános rendelkezések

1. § Fogyasztói árkiegészítés (a továbbiakban: árkiegészítés) vehető igénybe — az e törvény II. fejezetében meghatározott feltételek szerint — a *mellékletben* megnevezett szolgáltatásoknak az árkiegészítés alanya (3. §) által belföldön történő nyújtása esetén.

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

2. § E törvény alkalmazásában belföldön történő szolgáltatásnyújtás a személyszállítás útvonalának a Magyar Köztársaság területére eső része.

Az árkiegészítés alanya

3. § Az árkiegészítés alanya

a) az a jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, illetve

b) az, a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó, amelyet (akit) a — saját nevében és felelősségére bevétel elérése érdekében — belföldön végzett szolgáltatásnyújtása után a 4. § (1) bekezdése árkiegészítés igénylésre jogosít.

II. Fejezet

Fogyasztói árkiegészítés igénylése

4. § (1) Árkiegészítést igényelhet — a (2)—(3) bekezdésben foglalt kivétellel — az, aki hatósági áras különjárati autóbusz-szolgáltatást végez, továbbá az, aki olyan

a) a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. és a vasútról szóló 1993. évi XCV. törvény alapján végzett koncessióköteles, menetrend szerinti vasúti vagy közúti személyszállítási szolgáltatást,

b) komp- és révközlekedést

nyújt, amelyhez jogszabály utazási kedvezményt állapít meg.

(2) Nem vehető igénybe árkiegészítés azon utazási kedvezmény után,

a) amelynek pénzügyi fedezetére jogszabály más forrást határoz meg;

b) amelyet az árkiegészítés alanya üzletpolitikai céllal nyújt.

(3) Nem vehető igénybe árkiegészítés a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek által vásárolt jegyek, bérletek és a hatósági áras különjárati autóbusz forgalom után, kivéve a nevelési-oktatási intézmények saját tanulóik, illetve a felsőoktatási intézmények saját hallgatóik részére eszközölt jegy- és bérletvásárlásait és a különjárati autóbusz-forgalom igénybevételét.

(4) Az árkiegészítés alanya a (2)—(3) bekezdésekben meghatározott, árkiegészítés igénybevételére nem jogosító bérleteladásokat darabszám és érték szerint köteles az árkiegészítésre jogosító bérleteladásoktól elkülönítve nyilvántartani.

5. § Az árkiegészítés alanya az árkiegészítést

a) a szolgáltatásnyújtásról kiállított számlán a teljesítés időpontjaként feltüntetett naptól,

b) készpénzfizetés esetén, illetve ha az árkiegészítés alanya a számvitelről szóló törvény alapján könyvvezetési kötelezettségének a pénzforgalmi könyvvitel szerint tesz eleget, vagy csak a bevételeiről köteles nyilvántartást vezetni, akkor az ellenérték kiegyenlítésének napjától igényelheti.

6. § Az árkiegészítés alapja

a) a kedvezményes személyszállítási szolgáltatás általános forgalmi adóval növelt díjbevétele — ide nem értve a 4. § (2)—(3) bekezdése szerint árkiegészítés igénybevételére nem jogosító díjbevételt —,

b) az életkoruk alapján ingyenes utazásra jogosult magyar állampolgárok és az Európai Unió más tagállamának állampolgárai, valamint a szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény hatálya alá tartozó személyek; a fegyveres erők hadköteles tagjai és a polgári szolgálatot teljesítők, valamint az országgyűlési képviselők ingyenes utazásához kapcsolódva a belföldi vasúti, a távolsági menetrend szerinti autóbusz-közlekedés általános forgalmi adót is tartalmazó díjbevétele, valamint

c) a melléklet 12—14. pontja szerint kedvezményezett, helyi tömegközlekedésben használt bérletek, illetve a komp- és révközlekedésben használt jegyek, bérletek esetén a tárgyhónapban értékesített bérletek (komp- és révközlekedés esetén az értékesített jegyek és bérletek) darabszáma.

7. § (1) Az árkiegészítés mértéke

a) a személyszállítási szolgáltatás árkiegészítés alapjának meghatározott százaléka (árkiegészítési kulcs),

b) a helyi tömegközlekedésben használt kedvezményes bérletek, illetve komp- és révközlekedésben a kedvezményes jegyek és bérletek esetén a kedvezményezett csoportok egy-egy bérlet (illetve jegy) vásárlására megadott, a mellékletben szereplő pénzben kifejezett összeg.

(2) A helyi tömegközlekedésben alkalmazott kedvezményes negyedéves, féléves, éves bérletek esetén az árkiegészítés mértékét az alábbi számítási módszerrel kell meghatározni:

$$a = b \times \frac{c}{d}$$

ahol:

— negyedéves bérleteknél $\frac{c}{d} \leq 3$

— féléves bérleteknél $\frac{c}{d} \leq 6$

— éves bérleteknél $\frac{c}{d} \leq 12$

a = adott időszakra vonatkozó bérletszelvény támogatása az adott támogatási csoportban,

b = havi bérletszelvény árkiegészítése az adott támogatási csoportban,

c = adott időszakra vonatkozó bérletszelvény teljes ára,

d = a havi bérletszelvény teljes ára.

(3) A gazdasági és közlekedési miniszter — az árkiegészítésre jogosult szolgáltatóktól kapott, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó, törtév esetén éves szintre átszámított adatai alapján — havonta rendelkezik a helyi közlekedésben ingyenesen igénybe vett szolgáltatások után az árkiegészítésre jogosult szolgáltatónak járó, a tárgyévet megelőző évben kapott árkiegészítés mértékének 1/12-ed részéhez igazodó árkiegészítés mértékéről, illetve annak kiutalásáról.

(4) Ha az árkiegészítésre jogosult szolgáltatónak a (3) bekezdés szerinti árkiegészítés megállapításához nincs a tárgyévet megelőző évre vonatkozó adata, a gazdasági és közlekedési miniszter az árkiegészítésre jogosult szolgáltatóhoz leginkább hasonló adottságú árkiegészítésre jogosult szolgáltató adatait alapul véve rendelkezik a fogyasztói árkiegészítés mértékéről.

(5) A települési önkormányzatok — a fővárosban a Fővárosi Önkormányzat — képviselő-testülete által az e törvény szerinti támogatások figyelembevételével megállapított helyi tömegközlekedési díjszabásokról szóló rendeletek kiadásánál az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 7. § (2) bekezdésében foglaltakat nem kell alkalmazni.

III. Fejezet

Egyes eljárási szabályok

8. § Az e törvényben nem szabályozott eljárási kérdésekben az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

9. § (1) Az árkiegészítés alanya a belföldön nyújtott személyszállítási szolgáltatás tekintetében az árkiegészítést maga köteles megállapítani, bevallani és igényelni vagy visszafizetni (önadózás).

(2) Az árkiegészítés alanya köteles az árkiegészítés megállapítására, bevallására és elszámolására alkalmas nyilvántartást vezetni. A nyilvántartás alapján az igénylendő árkiegészítést havonta meg kell állapítani.

IV. Fejezet

Záró és átmeneti rendelkezések

10. § (1) E törvény 2004. január 1. napján lép hatályba. Rendelkezéseit azokra a belföldön nyújtott személyszállítási szolgáltatásokra kell alkalmazni, amelyeknél az árkiegészítés-igénybevételi lehetőség 2003. december 31. napját követően keletkezik.

(2) E törvény hatálybalépését megelőzően értékesített, de e törvény hatálybalépését követő időszak tekintetében utazásra jogosító bérletek esetén az árkiegészítést az árkiegészítés alanya e törvény rendelkezései szerint igényelheti.

11. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a fogyasztási adóról és a fogyasztói árkiegészítésről szóló 1991. évi LXXVIII. törvény címében az „és a fogyasztói árkiegészítésről'', preambulumában a „ , valamint a személyszállításban az állam által nyújtott utazási kedvezmények miatti bevételkiesés ellentételezése'', valamint az „és a fogyasztói árkiegészítésről" szövegrész, 1. §-ának (6) bekezdése, a 3. § előtti címben az „és az árkiegészítés", a 3. § (1) bekezdésének felvezető szövegében a „vagy az árkiegészítés", (1) bekezdésében a „ , vagy a 12. § (1) bekezdése árkiegészítés igénylésére jogosít" szövegrész, a 12—15. §-ai, a 17. §-ának (1) bekezdéséből az „és árkiegészítés" szövegrész, az „és a belföldön nyújtott személyszállítási szolgáltatás'' szövegrész, az „ , illetve az árkiegészítést'' szövegrész, valamint a „vagy igényelni" szövegrész, a 17. § (3) bekezdésének első mondatában az „és az árkiegészítés'', valamint az „és árkiegészítés" szövegrész, a 17. § (3) bekezdésének második mondatában az „illetve az igénylendő árkiegészítést" szövegrész, valamint 2. számú melléklete hatályát veszti, azzal, hogy ezen rendelkezések alapján 2004. január 1. napja előtt keletkező árkiegészítés — e törvény a 10. §-ának (2) bekezdésének figyelembevételével — az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint igényelhető.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet a 2003. évi LXXXVII. törvényhez

Azon szolgáltatások köre, amelyek után fogyasztói árkiegészítés vehető igénybe

Sorszám	A szolgáltatás megnevezése és SZJ száma	Fogyasztói árkiegészítés mértéke
1.	50%-os vasúti kedvezmény, ideértve a budapesti agglomerációban a HÉV-vonalakon érvényes 50%-os kedvezményt is (SZJ 60.21.10.9 és 60.10.1, kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)	100%

Sor-szám	A szolgáltatás megnevezése és SZJ száma	Fogyasztói árkiegészítés mértéke
2.	67,5%-os vasúti kedvezmény (SZJ 60.10.1, kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)	208%
3.	90%-os vasúti kedvezmény, ideértve a budapesti agglomerációban a HÉV-re váltott tanuló- és nyugdíjas bérletjegy, illetve a hadköteles katonák HÉV-re váltott menetjegye kedvezményét is (SZJ 60.21.10.9 és 60.10.1, kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)	900%
4.	Tanulók vasúti bérletjegye (SZJ 60.10.1, kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)	900%
5.	A 65. életévüket betöltött — magyar állampolgárok, — az Európai Unió más tagállamának állampolgárai és „Magyarigazolvánnyal”, illetve „Magyar hozzátartozói igazolvánnyal” rendelkező személyek az országgyűlési képviselők korlátlan, valamint a fegyveres erők hadköteles tagjainak és a polgári szolgálatot teljesítők jogszabályban meghatározott számú ingyenes vasúti utazása (SZJ 60.21.10.9 és 60.10.1, kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)	12,0%
6.	50%-os távolsági autóbusz-kedvezmény (SZJ 60.21.31.0-ból)	100%
7.	67,5%-os távolsági autóbusz-kedvezmény (SZJ 60.21.41.0-ból)	208%
8.	90%-os távolsági autóbusz-kedvezmény, ideértve a budapesti és miskolci agglomerációban váltott tanuló- és nyugdíjas bérletjegy kedvezményét is (SZJ 60.21.41.0-ból és 60.21.31.3-ból)	900%
9.	Tanulók távolsági autóbusz-kedvezménye (SZJ 60.21.41.0-ból)	614%
10.	Hatósági áras különjárati autóbusz-forgalom (SZJ 60.23.11.0-ból és 60.23.14.0-ból)	20%
11.	A 65. életévüket betöltött — magyar állampolgárok, — az Európai Unió más tagállamának állampolgárai és „Magyarigazolvánnyal”, illetve „Magyar hozzátartozói igazolvánnyal” rendelkező személyek és az országgyűlési képviselők ingyenes utazása a menetrend szerinti távolsági autóbusz-közlekedésben (SZJ 60.21.41-ből)	8%
12.	Helyi tanuló- és nyugdíjas bérletjegy (SZJ 60.21.31-ből és 60.21.10.1-ből) Budapest (a Helyiérdekű Vasúttal együtt a közigazgatási határon belül) Megyei jogú városok, ezen belül: kizárólag autóbuszra kizárólag villamosra kizárólag trolibuszra villamosra és trolibuszra autóbuszra, villamosra, trolibuszra (kombinált) Egyéb települések (autóbuszra)	 3350 Ft/hó/db 1900 Ft/hó/db 1250 Ft/hó/db 1250 Ft/hó/db 1290 Ft/hó/db 2370 Ft/hó/db 1600 Ft/hó/db
13.	Komp- (SZJ 61.20.11-ből) és révközlekedési (SZJ 61.20.12-ből) menetjegy kedvezmény	55 Ft/db
14.	Komp- (SZJ 61.20.11-ből) és révközlekedési (SZJ 61.20.12-ből) bérlet kedvezmény	220 Ft/hó/db

2003. évi LXXXVIII. törvény

az energiaadóról*

Az energiagazdálkodás és a környezetvédelem céljainak figyelembevételével, az externális környezeti károk energiaárakba történő beépítése, az energiatakarékossági szempontok érvényre juttatása, valamint a villamos energia és a földgáz e szempontokat érvényre juttató adóztatásához szükséges feltételek megteremtése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

A törvény alkalmazási köre

1. § (1) A törvény rendelkezéseit a villamos energia és a földgáz mennyisége alapján fizetendő, e törvénnyel előírt energiaadóra (a továbbiakban: adó) kell alkalmazni.

(2) Az adóból származó bevétel a központi költségvetést illeti meg.

Értelmező rendelkezések

2. § E törvény alkalmazásában

1. *villamos energia*: a 2716 vámtarifaszám alá tartozó termék;

2. *földgáz*: a 2711 11 00 és a 2711 21 00 vámtarifaszám alá tartozó termék (a továbbiakban a földgáz és a villamos energia együtt: energia);

3. *vámtarifaszám*: az Európai Tanács 2658/87/EGK rendeletének a 2031/2001/EGK rendelettel módosított 1. számú mellékletében meghatározott Kombinált Nómenklatúra 2002. január 1-jén hatályos áruazonosító számai;

4. *közüzemi szolgáltató*: az a külön jogszabály szerinti közüzemi szolgáltatási engedéllyel, illetve közüzemi nagykereskedelmi engedéllyel rendelkező jogi személy, aki közüzemi szerződés alapján a közüzemi fogyasztó számára, a fogyasztó igénye szerint nyújt szolgáltatást;

5. *közüzemi fogyasztó*: az az energiafogyasztó, aki (amely) a közüzemi szolgáltatótól, közüzemi szerződés alapján vételez energiát;

6. *feljogosított fogyasztó*: az az energiafogyasztó, aki a külön jogszabályban meghatározott feltételekkel, szabad megállapodás alapján vásárol energiát;

7. *lakossági fogyasztó*: az a fogyasztó, aki külön jogszabály alapján lakossági árszabás, illetve díjszabás alapján vesz igénybe szolgáltatást;

8. *energiakereskedő*: az energia rendszeres és üzletszerű, nem saját felhasználási célra történő vásárlását és értékesítését végző, a külön jogszabály szerinti villamos energiakereskedelmi vagy földgáz-kereskedelmi engedéllyel rendelkező személy;

9. *termelő*: a külön jogszabály szerinti villamos energia termelői engedéllyel rendelkező vagy kiserőmű üzemeltetésére jogosult jogi személy, illetve az a jogi személy, aki külön jogszabály szerinti engedély alapján földgáz bányászati tevékenységet végez;

10. *megújuló energia*: a geotermikus, a nap-, a szél- és a vízenergia, továbbá a biomassza (ideértve a biomasszából előállított terméket is);

11. *szervezett piac*: az energia keresletet és kínálatot nyilvánosan meghirdető, előre meghatározott módon, helyen és időben működő koncentrált kereskedelmi forma;

12. *elosztó hálózat*: a villamos energia elosztására és a fogyasztói csatlakozó berendezésekhez való eljuttatás céljára szolgáló vezetékrendszer;

13. *átviteli hálózat*: a villamos energia átvitelére szolgáló vezetékrendszer;

14. *működési engedély*: a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény, valamint a távhőszolgáltatásról szóló 1998. évi XVIII. törvény alapján kiadott termelői engedély;

15. *távhőtermelő létesítmény*: a távhőszolgáltatásról szóló 1998. évi XVIII. törvény alapján értelmezett létesítmény;

16. *hálózati engedélyes*: a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény, illetve a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény szerint szállítási, átviteli vagy elosztási tevékenységet végző személy.

Adókötelezettség

3. § (1) Adót kell fizetni, ha

a) a közüzemi szolgáltató közüzemi fogyasztónak — a lakossági fogyasztó kivételével — energiát értékesít,

b) az energiakereskedő feljogosított fogyasztónak — a lakossági fogyasztó kivételével — energiát értékesít,

c) a feljogosított fogyasztó belföldön közvetlenül termelőtől vagy szervezett piacról energiát vásárol,

d) a feljogosított fogyasztó energiát importál,

e) jogi személy, jogi személyiség nélküli egyéb szervezet vagy gazdasági tevékenységet folytató természetes személy (a továbbiakban együtt: személy) saját felhasználásra termel energiát, kivéve, ha a termelt villamos energiát megújuló energiából állítja elő, vagy a termelt energia felhasználása a 6. § (1) bekezdés *d)—e)* pontjában megjelölt célra történik, vagy a termelt villamos energiát adóval terhelt energia felhasználásával és 50 megawatt alatti teljesítményű erőműben állítja elő, feltéve, hogy nem él a 6. § (1) be-

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

kezdés *f)* pontja szerinti adóvisszaigénylési jogosultságával;

f) a közüzemi szolgáltató, az energiakereskedő vagy a hálózati engedélyes saját célra használ fel energiát, nem értve ide a hálózati engedélyes esetében a hálózati veszteség pótlása céljából történt felhasználást.

(2) Az adó alanya az (1) bekezdés *a)* pontja esetében a közüzemi szolgáltató, az (1) bekezdés *b)* pontja esetében az energiakereskedő, az (1) bekezdés *c)—d)* pontja esetében a feljogosított fogyasztó, az (1) bekezdés *e)* pontja esetében az előállító, az (1) bekezdés *f)* pontja esetében a közüzemi szolgáltató, az energiakereskedő vagy a hálózati engedélyes (a továbbiakban együtt: adóalany).

4. § (1) Az adó alapja

a) a villamos energia mennyisége, megawattórában mérve,

b) a földgáz mennyisége, gigajoule-ban mérve.

(2) Az adó mértéke

a) a villamos energiára megawattóránként 186 forint,

b) a földgázra gigajoule-onként 56 forint.

5. § Az adófizetési kötelezettség

a) a 3. § (1) bekezdés *a)—c)* pontja esetében az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti teljesítés időpontjában, az ellenérték, illetve a részkifizetések alapjául szolgáló mennyiségre,

b) a 3. § (1) bekezdés *d)* pontja esetében a belföldi forgalom számára történő vámkezeléskor, a belföldi forgalom számára vámkezelt mennyiségre,

c) a 3. § (1) bekezdés *e)—f)* pontja esetében a felhasználás időpontjában, a saját célra felhasznált energiamennyiségre

keletkezik.

Adóvisszaigénylés

6. § (1) Az adónak az önadózás keretében megállapított fizetendő adóból történő levonására (visszaigénylésére), illetve a megfizetett adónak a 7. § (1) bekezdésében megjelölt adóhatóságtól történő visszaigénylésére jogosult

a) az a személy, aki elosztó vagy átviteli hálózatra betáplált villamos energia előállításához használ fel energiát;

b) az erőművet vagy távhőtermelő létesítményt üzemeltető személy, aki energiát kapcsolt hő- és villamos energia előállítására használ fel;

c) az a távhőtermelő létesítményt üzemeltető személy (ideértve a külön rendelet szerint központi fűtést és melegvíz-szolgáltatást végző személyt is), aki lakosságnak szolgáltatott hő előállítására energiát használ fel;

d) az a személy, aki kémiai redukcióban, elektrolitikus és kohászati folyamatban földgázt vagy villamos energiát használ fel;

e) az a személy, aki vegyipari alapanyagként használ fel földgázt;

f) az a személy, aki saját felhasználásra előállított villamos energia termelésére energiát használt fel.

(2) Az adóvisszaigénylésre (adólevonásra) jogosult személy az (1) bekezdésben megjelölt célra ténylegesen felhasznált mennyiség után, a vételárban megfizetett adót igényelheti vissza vagy helyezheti levonásba.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti adóvisszaigénylésre (adólevonásra) jogosult személy nem rendelkezik működési engedéllyel, a (2) bekezdés alkalmazásában ténylegesen felhasznált mennyiségként a bevallási időszakban az elosztó vagy az átviteli hálózatra ténylegesen betáplált villamos energia mennyiségéből 40%-os fajlagos hatásfokkal visszaszámított földgáz mennyiségét kell figyelembe venni.

(4) Az adóvisszaigénylés (adólevonás) joga a vételár, illetve a kivetéses adózás esetén a vámhatóság által megállapított adó megfizetésének napján nyílik meg. A vételár megfizetésének napja a kötelezett bankszámlája megterhelésének időpontja.

(5) Az adóvisszaigénylési (adólevonási) jogosultság érvényesítéséhez

a) az energia beszerzéséről kiállított, az adó feltüntetését is tartalmazó számlával, illetve kivetéses adózás esetén a vámhatóság adót megállapító határozatával,

b) az energia (1) bekezdésben megjelölt célra történt felhasználását igazoló belső számviteli bizonylattal,

c) az összesen beszerzett energiának adóvisszaigénylésre, adólevonásra jogosító és adóvisszaigénylésre, adólevonásra nem jogosító felhasználásonkénti elszámolásával,

d) a (3) bekezdés szerinti esetben továbbá az adóvisszaigénylés, adólevonás alapjául szolgáló mennyiség levezetésével

kell rendelkezni.

Egyes eljárási szabályok

7. § (1) Az energiaadóval kapcsolatos adóztatási feladatokat a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága és szervei látják el.

(2) Az adóalany, illetve az adóvisszaigénylésre jogosult személy az adót — a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel — maga köteles megállapítani, bevallani és megfizetni, jogosult a megállapított adójából levonni (visszaigényelni), illetve jogosult visszaigényelni (önadózás).

(3) A 3. § (1) bekezdés *d)* pontja esetében az adót a vámhatóság határozattal állapítja meg (kivetéses adózás).

(4) Az adóalany, illetve az adóvisszaigénylésre jogosult személy köteles az adó megállapítására, bevallására és elszámolására alkalmas nyilvántartást vezetni.

(5) Az adóalany az 5. § szerint keletkezett adófizetési kötelezettsége és a 6. § szerinti adóvisszaigénylési jogosultsága különbözeteként megállapított nettó adót havonta, a tárgyhó első napjától a tárgyhó utolsó napjáig terjedő adómegállapítási időszakra, a tárgyhót követő hó 15. napjáig köteles bevallani és megfizetni, illetve jogosult visszaigényelni.

(6) Az adóvisszaigénylésre jogosult, a 6. § (1) bekezdésben felsorolt személyek közül a nem adóalany személy az (5) bekezdésben meghatározott adómegállapítási időszakra a visszaigényelhető adót — a (7) bekezdésben foglalt eltéréssel — havonta, a tárgyhót követő hó 15. napjától igényelheti vissza, az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) költségvetési támogatásokra vonatkozó szabályainak alkalmazásával.

(7) A 6. § (1) bekezdés *d)* és *e)* pontja alapján történő visszaigénylés esetén a tárgyhó 15. napjáig felhasznált energia utáni adó a tárgyhó utolsó napjától visszaigényelhető, amennyiben az adó összege elérte a 10 millió forintot. Az e bekezdés szerinti adóvisszaigénylés érvényesítésétől függetlenül az adóbevallást a (6) bekezdés szerint kell benyújtani.

(8) Az energia értékesítését végző adóalany az adót köteles a számlán elkülönítve feltüntetni.

8. § Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

9. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel — 2004. január 1-jén lép hatályba azzal, hogy a 7. § (7) bekezdésének rendelkezését első ízben a 2004. február hónapban felhasznált energia utáni adóvisszaigénylés esetében lehet alkalmazni.

(2) E paragrafus (3) bekezdésének rendelkezése a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(3) A Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától e törvény 3. és 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép és 7. §-ának (3) bekezdésében a „3. § (1) bekezdés *d)* pontja" szövegrész helyébe a „3. § (1) bekezdés *e)* pontja" szövegrész lép:

„3. § (1) Adót kell fizetni, ha

a) a közüzemi szolgáltató közüzemi fogyasztónak — a lakossági fogyasztó kivételével — energiát értékesít,

b) az energiakereskedő feljogosított fogyasztónak — a lakossági fogyasztó kivételével — energiát értékesít,

c) a feljogosított fogyasztó belföldön közvetlenül termelőtől vagy szervezett piacról energiát vásárol,

d) a feljogosított fogyasztó közvetlenül az Európai Unió más tagállamából energiát vásárol,

e) a feljogosított fogyasztó közvetlenül az Európai Unión kívüli országból energiát vásárol,

f) jogi személy, jogi személyiség nélküli egyéb szervezet vagy gazdasági tevékenységet folytató természetes személy (a továbbiakban együtt: személy) saját felhasználásra termel energiát, kivéve, ha a termelt villamos energiát megújuló energiából állítja elő, vagy a termelt energia felhasználása a 6. § (1) bekezdés *d)—e)* pontjában megjelölt célra történik, vagy a termelt villamos energiát adóval terhelt energia felhasználásával és 50 megawatt alatti teljesítményű erőműben állítja elő, feltéve, hogy nem él a 6. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti adóvisszaigénylési jogosultságával;

g) a közüzemi szolgáltató, az energiakereskedő vagy a hálózati engedélyes saját célra használ fel energiát, nem értve ide a hálózati engedélyes esetében a hálózati veszteség pótlása céljából történt felhasználást.

(2) Az adó alanya az (1) bekezdés *a)* pontja esetében a közüzemi szolgáltató, az (1) bekezdés *b)* pontja esetében az energiakereskedő, az (1) bekezdés *c)—e)* pontja esetében a feljogosított fogyasztó, az (1) bekezdés *f)* pontja esetében az előállító, az (1) bekezdés *g)* pontja esetében a közüzemi szolgáltató, az energiakereskedő vagy a hálózati engedélyes (a továbbiakban együtt: adóalany)."

„5. § Az adófizetési kötelezettség

a) a 3. § (1) bekezdés *a)—c)* pontja esetében az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti teljesítés időpontjában, az ellenérték, illetve a részkifizetések alapjául szolgáló mennyiségre,

b) a 3. § (1) bekezdés *d)* pontja esetében az adóbevallási időszak utolsó napján, az adóbevallási időszakban beszerzett energia mennyiségre,

c) a 3. § (1) bekezdés *e)* pontja esetében a vámjogi szabadforgalomba bocsátáskor, a vámjogi szabadforgalomba bocsátott mennyiségre,

d) a 3. § (1) bekezdés *f)—g)* pontja esetében a felhasználás időpontjában, a saját célra felhasznált energiamennyiségre

keletkezik."

10. § Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben határozza meg az adófizetési kötelezettség és az adóvisszaigénylési (adólevonási) jogosultság megállapításához az elszámolásra, nyilvántartásra vonatkozó részletes szabályokat.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2003. évi LXXXIX. törvény

a környezetterhelési díjról*

A környezet és természet védelme, terhelésének mérséklése, a környezethasználóknak a környezet és természet megóvását szolgáló tevékenységre való ösztönzése, valamint a környezet- és természetvédelem költségvetési forrásainak biztosítása érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § A törvény célja, hogy a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 60. §-ának rendelkezéseivel összhangban elősegítse a környezetbe történő anyag- vagy energiakibocsátás csökkentését, a környezet és természet megóvása érdekében a leghatékonyabb megoldások alkalmazását, valamint az állam és a környezethasználók közötti arányos teherviselést.

A törvény hatálya

2. § A törvény hatálya kiterjed:

a) arra a környezethasználóra [Kvt. 2. § (2) bek.], aki (amely) az engedélyhez kötött környezethasználata során a környezet terhelésével járó anyagot bocsát a környezetbe (a továbbiakban: kibocsátó);

b) azokra a környezetterhelő anyagokra, amelyek a környezetbe kerülve környezetterhelést eredményeznek, és amelyek kibocsátott mennyisége érvényes mérési szabvány, anyagmérleg, műszaki számítás segítségével meghatározható (a továbbiakban: környezetterhelő anyag).

3. § A kibocsátó

a) a levegőbe,

b) a felszíni vizekbe, illetve az időszakos vízfolyásokba,

c) a talajba

juttatott, e törvényben meghatározott környezetterhelő anyagok minden egysége után környezetterhelési díjat köteles fizetni.

II. Fejezet

AZ EGYES KÖRNYEZETTERHELÉSI DÍJAK

Levegőterhelési díj

4. § (1) A levegőterhelési díj fizetési kötelezettség azt a kibocsátót terheli, akinek a helyhez kötött légszennyező pontforrása külön jogszabály szerint bejelentésköteles.

(2) Levegőterhelési díjat e törvény *1. számú mellékletében* meghatározott anyag (a továbbiakban: levegőterhelő anyag) kibocsátása után kell fizetni.

5. § Nem terheli díjfizetési kötelezettség

a) a bejelentésre köteles lakossági, illetve közintézményi tüzelőberendezést üzemeltetőt,

b) a távhőtermelőt és a távhőszolgáltatást végző kibocsátót olyan levegőterhelő anyag után, amelyet a lakosság, illetve közintézmények részére értékesített hőenergia miatt bocsátott ki, valamint

c) a kibocsátót az után a levegőterhelő anyag kibocsátása után, amelyet

ca) a külön jogszabály szerinti kiegyenlítő vagy időszakos fogyasztói szerződés alapján a csökkentett gázfelhasználási lehetőséggel érintett időszak alatt, vagy

cb) a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény szerinti üzemzavar vagy forráshiány miatt szükségessé vált fogyasztáskorlátozás miatt, vagy

cc) a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvényben meghatározott villamosenergia-rendszer jelentős zavara, válsághelyzet veszélye vagy válsághelyzete miatt a krízis munkabizottság vezetőjének (rendszerirányító) utasítására a meglévő szerződéseihez képest megnövelt termelése miatt

bocsát ki.

6. § (1) A levegőterhelési díj mértékét a levegőterhelési díj (2) bekezdésben meghatározott alapja és a levegőterhelő anyagok egységdíja határozza meg.

(2) A levegőterhelési díj alapja a levegőterhelő anyag évenként kibocsátott teljes mennyiségének természetes mértékegységben (kg-ban) kifejezett tömege.

(3) A levegőterhelési díj számításának részletes szabályait e törvény 1. számú melléklete állapítja meg.

Vízterhelési díj

7. § (1) A vízterhelési díj fizetési kötelezettség azt a kibocsátót terheli, aki vízjogi engedélyezés alá tartozó tevékenységet végez.

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

(2) Vízterhelési díjat a felszíni vizeket szennyező, a kibocsátó vízjogi engedélyében, ennek hiányában e törvény *2. számú mellékletében* meghatározott anyag (a továbbiakban: vízterhelő anyag) kibocsátása után kell fizetni.

8. § (1) Nem terheli díjfizetési kötelezettség a kibocsátót:

a) a felhasznált vízmennyiségben levő vízterhelő anyagok után, amennyiben a vízmennyiséget újrahasználja, ha a használat során nem terheli a befogadót,

b) az általa felhasznált vízben — a közüzemi vízszolgáltatónál a szolgáltatás alapjául szolgáló nyers vízben — eredetileg is megtalálható vízterhelő anyag mennyisége után,

c) az egyesített csatornarendszer esetén a záportúlfolyón bevezetésre kerülő vízterhelő anyagok után,

d) ha kizárólag csapadékelvezetést végez.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti vízterhelő anyagok mennyiségét — a közüzemi vízszolgáltató által felhasznált nyers víz kivételével — a vízszolgáltató köteles hiteles mérésekkel igazolt módon a kibocsátó rendelkezésére bocsátani. Amennyiben nem teljesíti fenti kötelezettségét, akkor az illetékes környezetvédelmi hatóság a méréseket elvégzi és a mérési díj ötszörösében állapítja meg a vízszolgáltatót ezért terhelő térítési kötelezettséget.

9. § (1) A vízterhelési díj mértékét a vízterhelési díj (2) bekezdésben meghatározott alapja, a vízterhelő anyagok egységdíja, a területérzékenységi, valamint az iszapelhelyezési szorzó határozza meg.

(2) A vízterhelési díj alapja a vízterhelő anyag évenként kibocsátott teljes mennyiségének természetes mértékegységben (kg-ban) kifejezett tömege.

(3) A vízterhelési díj számításának részletes szabályait e törvény 2. számú melléklete határozza meg.

10. § A kibocsátók által közcsatornán elvezetett, majd felszíni vízbe bocsátott vízterhelő anyag után fizetendő díjat a közüzemi csatorna hálózatot működtető közszolgáltató a szolgáltatás árán felül a terhelés arányában áthárítja a szolgáltatást igénybe vevőkre. A gazdálkodó szervezet által kibocsátott szennyvíz mennyiségének és minőségének meghatározása a szolgáltató feladata.

Talajterhelési díj

11. § A talajterhelési díj fizetési kötelezettség azt a kibocsátót terheli, aki a műszakilag rendelkezésre álló közcsatornára nem köt rá, és helyi vízgazdálkodási hatósági, illetve vízjogi engedélyezés alapján szennyvízelhelyezést alkalmaz.

12. § (1) A talajterhelési díj mértékét a talajterhelési díj (2) bekezdésben meghatározott alapja, a (3) bekezdésben meghatározott egységdíj, valamint a területérzékenységi és a veszélyeztetési szorzó határozza meg.

(2) A talajterhelési díj alapja:

a) helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezés esetében a szolgáltatott víz mennyisége, csökkentve az ivóvízvezeték meghibásodása következtében elszivárgott, illetve külön jogszabály szerint locsolási célú felhasználásra figyelembe vett vízmennyiséggel,

b) vízjogi engedély alapján végzett szennyvízelhelyezés esetében a szenny- és használt víz éves mennyisége csökkentve a külön jogszabály vagy hatósági határozat rendelkezései szerint megtisztított víz mennyiségével.

(3) A talajterhelési díj egységdíjának mértéke: 120 Ft/m^3.

(4) A talajterhelési díj számításának részletes szabályait e törvény *3. számú melléklete* határozza meg.

13. § (1) Díjkedvezményt vehet igénybe, illetve nem terheli díjfizetési kötelezettség azt a lakossági kibocsátót, akit az illetékes települési önkormányzat — a fővárosban a kerületi önkormányzat — rendelete rászorultsági alapon díjkedvezményben részesít, illetve mentesít a díjfizetési kötelezettség alól.

(2) Nem terheli díjfizetési kötelezettség azt a kibocsátót, aki külön jogszabályban meghatározott egyedi szennyvízelhelyezési kislétesítményt, illetve egyedi szennyvíztisztító kisberendezést alkalmaz, illetve akinél a közcsatorna kiépítésre került, de műszakilag nem áll számára rendelkezésre.

14. § A talajterhelési díj alapja csökkenthető azzal a számlákkal igazolt mennyiséggel, amelyet a kibocsátó szennyvíztárolójából, olyan arra feljogosított szervezettel szállíttat el, amely a folyékony hulladék jogszabályi előírások szerinti elhelyezését igazolja.

III. Fejezet

KÖZÖS SZABÁLYOK

Díjvisszaigénylés

15. § (1) 50%-ban visszaigényelheti a levegőterhelési díjat a légszennyező anyag kibocsátásának csökkentését szolgáló beruházást megvalósító beruházó az ilyen célú beruházás kivitelezési időtartama alatt évente időarányosan, de legfeljebb 2 évig.

(2) 50%-ban visszaigényelheti a vízterhelési díjat a közüzemi csatorna hálózatot érintő környezetterhelést csökkentő környezetvédelmi beruházást megvalósító beruházó a beruházás kivitelezési időtartama alatt évente időarányosan, de legfeljebb 5 évig. Önkormányzat esetén a visszaigényelt vízterhelési díj kizárólag az önkormányzat környezetvédelmi alapjába utalható, az csak környezetvédelmi beruházásokra fordítható.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott díjvisszaigénylésre a közszolgáltató és az önkormányzat írásos megállapodása alapján a közszolgáltató abban az esetben is jogosult, ha a beruházást nem a közszolgáltató, hanem az önkormányzat valósítja meg.

(4) A díjfizetéssel kapcsolatos vízminőségi mérőműszerek beszerzése nem minősül a (2) bekezdés szerinti beruházásnak, ezek beszerzési értékét a díjfizetésre kötelezett a fizetendő díjból vonhatja le.

(5) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott díjvisszaigénylés a beruházással érintett környezetterhelő anyag és a beruházással érintett telephely vonatkozásában vehető igénybe.

(6) A vízterhelési díj visszaigénylésének feltétele a beruházásra vonatkozó jogerős elvi vízjogi engedély megléte.

(7) A díjvisszaigénylés első alkalommal a (6) bekezdésben meghatározott engedély jogerőre emelkedését követő díjelőleg fizetésénél vehető igénybe.

(8) Az a kibocsátó, aki hulladékhasznosítást végez, az új termékbe beépülő hazai hulladék mennyiségének arányában, energetikai hasznosítás esetében a hasznosításra kerülő hazai hulladék mennyiségének arányában jogosult a díjat visszaigényelni.

(9) A (8) bekezdésben meghatározott díjvisszaigénylés lehetőségével a hulladékhasznosítást végző kibocsátó csak abban az esetben élhet, ha az elérhető legjobb technika alkalmazásával legkésőbb 2007. december 31-ig a lehető legkisebb mértékűre csökkenti a környezetterhelő anyag kibocsátását.

A díj befizetése

16. § (1) A kibocsátó a negyedévi díjelőleget a negyedév utolsó napjáig fizeti meg a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel a tárgyévet megelőző év tényleges kibocsátásai alapján fizetett teljes díj negyedének megfelelő összegben. A csatornamű szolgáltató a negyedévi díjelőleget a következő negyedév utolsó napjáig fizeti meg.

(2) A kibocsátó a tárgyévet követő év március 31-éig a tárgyévi tényleges kibocsátás alapján számított díj és az (1) bekezdés alapján befizetett díjelőleg különbözetét megfizeti, illetve a túlfizetés összegét a tárgyévet követő év első negyedévi díjelőlegének megfizetésekor beszámítja vagy visszaigényli.

(3) Ha a kibocsátó folyamatosan működtet kibocsátást mérő rendszert, a mérések alapján a folyó negyedévre irányadó díjelőleget kell megfizetni.

17. § Az új létesítményt üzemeltető kibocsátó az üzemelés első évében fizetendő díjat egy összegben, a tárgyévet követő év március 31-éig fizeti meg.

18. § A kibocsátó a levegőterhelési díjat, a vízterhelési díjat, valamint a vízjogi engedély alapján végzett tevékenységéhez kapcsolódó talajterhelési díjat az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: adóhatóság) által vezetett és a hivatalos lapjában megjelölt számla, a helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörhöz kapcsolódó talajterhelési díjat az önkormányzati adóhatóság által megjelölt számla javára fizeti be.

19. § (1) A helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díj a települési önkormányzat — a fővárosban a kerületi önkormányzat — környezetvédelmi alapjának a bevételét képezi.

(2) A települési önkormányzat — a fővárosban a kerületi önkormányzat — a talajterhelési díjból származó bevételt — a (3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — a talaj, valamint a felszín alatti víz mennyiségi, minőségi védelmére használhatja fel.

(3) A (2) bekezdés szerinti felhasználásnak minősül különösen a csatornázás, a szennyvíztisztítás, a vízbázisvédelem, a tartós környezetkárosodások kármentesítése, a potenciális és a tényleges szennyezőforrások szennyezésének megelőző, illetve utólagos műszaki védelme.

A díjfizetési kötelezettség bevallása, adatszolgáltatás

20. § (1) A kibocsátó a díjfizetési kötelezettségéről évente, a tárgyévet követő év március 31-éig tesz bevallást.

(2) Ha a gazdálkodó szervezet több telephelyet (gyáregységet) működtet, bevallásában az adatokat telephelyenként tünteti fel.

(3) A kibocsátó köteles olyan nyilvántartást vezetni, amelyből a díjfizetés alapja, valamint mértéke telephelyenként megállapítható.

21. § (1) A kibocsátó tevékenysége során a levegőterhelő, a vízterhelő anyagok kibocsátásáról, valamint a vízjogi engedély alapján végzett tevékenységéhez kapcsolódó talajterhelésről a külön jogszabályokban meghatározott adatszolgáltatásra köteles.

(2) A helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díjjal kapcsolatos adatszolgáltatási és eljárási szabályokat a települési önkormányzat — fővárosban a kerületi önkormányzat — rendeletben állapítja meg.

Egyes jogkövetkezmények

22. § Amennyiben a kibocsátó a 15. §-ban meghatározott beruházást a kivitelezési engedélyben meghatározott határidőig, illetve legfeljebb a jogerős engedély kiadásától számított öt évig nem helyezi üzembe, úgy a díjkedvezményt a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresével növelt összegben kell visszafizetnie.

23. § (1) A környezetvédelmi felügyelőség jogosult a kibocsátó kibocsátási adatait folyamatosan ellenőrizni.

(2) Amennyiben a környezetvédelmi felügyelőség a kibocsátási adatok ellenőrzése során az adatszolgáltatás és a díjfizetési kötelezettség bevallásának alapjául szolgáló adatokban eltérést tapasztal, úgy az adóhatóság eljárását kezdeményezi.

Egyes eljárási szabályok

24. § A levegőterhelési díjjal, a vízterhelési díjjal, a vízjogi engedély alapján végzett tevékenységéhez kapcsolódó talajterhelési díjjal kapcsolatos adóztatási feladatokat az állami adóhatóság és szervei, a helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörbe tartozó szennyvízelhelyezéshez kapcsolódó talajterhelési díjjal kapcsolatos adóztatási feladatokat az illetékes önkormányzati adóhatóságok látják el.

25. § A környezetterhelési díj megfizetésére, bevallására, az ehhez kapcsolódó jogkövetkezményekre, a megállapításához és a beszedéséhez való jog elévülésére, pénzügyi ellenőrzésére, valamint végrehajtására az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Átmeneti és záró rendelkezések

26. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben meghatározottak kivételével — 2004. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 11—14. §-a, 19. §-a, valamint a 3. §-ának, 18. §-ának, 21. §-ának és 24. §-ának a talajterhelési díjra vonatkozó rendelkezései 2004. július 1-jén lépnek hatályba.

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az egyes környezetterhelési díjak díjvisszaigénylésének alkalmazására, a kibocsátott terhelő anyag mennyiség meghatározásának pontos módjára, valamint a díjfizetés áthárítására vonatkozó részletes szabályokat 2003. december 15-ig rendeletben állapítsa meg.

(4) Felhatalmazást kapnak a települési önkormányzatok, hogy rendeletben a helyi vízgazdálkodási hatósági jogkörhöz kapcsolódó talajterhelési díjra vonatkozóan a rászoruló lakossági kibocsátó díjfizetési kötelezettségére vonatkozóan díjkedvezményt, illetve mentességet állapíthassanak meg.

27. § (1) A levegőterhelési díj fizetésére kötelezett kibocsátó a 2004. évben az e törvény alapján megállapított levegőterhelési díj 40%-át, 2005. évben 50%-át, 2006. évben 75%-át, 2007. évben 90%-át, a 2008. évtől 100%-át köteles megfizetni. A vízterhelési díj fizetésére kötelezett kibocsátó a 2004. évben az e törvény alapján megállapított vízterhelési díj 30%-át, 2005. évben 50%-át, 2006. évben 75%-át, 2007. évben 90%-át, 2008. évtől 100%-át köteles megfizetni. A talajterhelési díj fizetésére kötelezett kibocsátó a 2004. évben az e törvény alapján megállapított talajterhelési díj 20%-át, 2005. évben 40%-át, 2006. évben 50%-át, 2007. évben 75%-át, 2008. évben 90%-át, a 2009. évtől 100%-át köteles megfizetni.

(2) A 2004. évben a negyedéves díjelőleg a 2003. évi tényleges kibocsátási adatok alapján egy naptári évre számított díj negyedének megfelelő összeg (képzett díjelőleg). Amennyiben a vízterhelési díj fizetésére kötelezett kibocsátónál a 2003. évi tényleges kibocsátási adatok nem állnak rendelkezésre, úgy a vízjogi engedélyben meghatározott kibocsátási adatokat kell figyelembe venni.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet a 2003. évi LXXXIX. törvényhez

A levegőterhelési díj mértéke

A levegőterhelési díj mértéke:

$$LTD\ (Ft/év) = \sum(M_i\ [kg/év] \times P_i\ [Ft/kg])$$

ahol

LTD: a fizetendő levegőterhelési díj,

M_i: az adott (i-edik) levegőterhelő anyag kibocsátott éves mennyisége,

P_i: az adott (i-edik) levegőterhelő anyagra érvényes, a következő táblázatban meghatározott egységdíj:

Levegőterhelő anyag	Egységdíj mértéke P_i (Ft/kg)
Kén-dioxid	50
Nitrogén-oxidok	120
Szén-monoxid	15
Szilárd anyag (nem toxikus)	30

2. számú melléklet a 2003. évi LXXXIX. törvényhez

A vízterhelési díj mértéke

A vízterhelési díj mértéke:

$$VTD\ (Ft/év) = \sum(M_i\ [kg/év] \times P_i\ [Ft/kg]) \times T \times I$$

ahol

VTD: a fizetendő vízterhelési díj,

M_i: az adott (i-edik) vízterhelő anyag nettó — belépő-kilépő közötti különbség — kibocsátott éves mennyisége,

T: az 1. számú táblázatban meghatározott területérzékenységi szorzó,

I: a 2. számú táblázatban meghatározott iszapelhelyezési szorzó,

P_i: az adott (i-edik) vízterhelő anyagra érvényes, a 3. számú táblázatban meghatározott egységdíj.

A területérzékenységi szorzó mértéke

1. számú táblázat

Területi kategória	Szorzótényező (T)
A	1,4
B	1,0
C	0,7

Területi kategóriák:

„A’’ kategória: a külön jogszabályban meghatározott területi lehatárolásnak megfelelően a Balaton, valamint vízgyűjtő területe,

„B’’ kategória: a külön jogszabályban meghatározott területi lehatárolásnak megfelelően az egyéb védett területek (befogadók),

„C’’ kategória: a külön jogszabályban meghatározott területi lehatárolásnak megfelelően az általánosan védett felszíni vízminőségvédelmi területek (befogadók).

Az iszapelhelyezési szorzó mértéke

2. számú táblázat

Az elhelyezés módja	Iszapszorzó (I)		
	Területi kategória		
	A	B	C
1. Hasznosítás, égetés			
Mezőgazdasági hasznosítás (felhasználás szántóföldön, fásított területen, pl. nemesnyár-ültetvényben), engedélyezett rekultiváció, komposztálás	0,8	0,8	0,8
Égetés	1	1	1
2. Egyéb elhelyezés			
átmeneti depónia	1,3	1,2	1,1
végleges depónia, egyedi (csak iszap vagy települési szilárd hulladékkal együtt)	1,2	1,1	1,0
regionális végleges depónia (csak iszap vagy települési szilárd hulladékkal együtt)	1,1	1,0	1,0
egyéb, engedélyezett elhelyezés	1,1	1,0	1,0

Az egységdíj mértéke

3. számú táblázat

Vízterhelő anyag	Egységadó mértéke P_i (Ft/kg)
Dikromátos oxigénfogyasztás (KOI_k)	90
Szerves oldószer extrakt	1 800
Összes foszfor	1 500
Összes szervetlen nitrogén	180
Összes higany	220 000
Összes kadmium	44 000
Összes króm	8 800
Összes nikkel	8 800
Összes ólom	8 800
Összes réz	4 400

3. számú melléklet a 2003. évi LXXXIX. törvényhez

A talajterhelési díj mértéke

A talajterhelési díj mértéke:

$$TTD = E \times A \times T \times V$$

ahol

TTD: a fizetendő éves talajterhelési díj,

E: az egységdíj (Ft/m^3),

A: a díjfizetési alap (m^3),

T: a területérzékenységi szorzó, az 1. számú táblázatban meghatározva,

V: a veszélyeztetési szorzó, az 1—2. számú táblázatban meghatározva.

A területérzékenységi szorzó és a veszélyeztetési szorzó mértéke

1. számú táblázat

Sor-szám	Tevékenység megnevezése	Veszélyeztetési szorzó (V)	Területérzékenységi szorzó (T)		
			Kevésbé érzékeny területen	Érzékeny területen	Fokozottan érzékeny területen
1.	Helyi vízgazdálkodási hatósági engedély alapján végzett talajterhelés	1,0	1,0	1,5	3,0
2.	Vízjogi engedély alapján végzett talaj-terhelés	a 2. számú táblázat szerint	1,1	2,0	5,0

Vízjogi engedély alapján végzett talajterhelés veszélyeztetési szorzójának mértéke (V)

2. számú táblázat

Sor-szám	Talajt terhelő anyagok Szennyező komponensek koncentrációja (C)	Komponens terhelési szorzó (Ktsz)
1.	Bikromátos oxigénfogyasztás	0,0050
2.	Szerves oldószer extrakt (olaj, zsír)	0,0100
3.	pH 6 alatt HCl-ben	0,0025
4.	pH 9 felett NaOH-ban	0,0025
5.	Nátrium (200 mg/l-t meghaladó érték esetén)	0,0250
6.	Fenolok	0,0250
7.	Összes nitrogén	0,0025
8.	ANA detergens	0,0300
9.	Fluoridok	0,0250
10.	Összes foszfor	0,0100
11.	Könnyen felszabaduló cianidok	50,0000
12.	Összes cianid	0,0500
13.	Réz	0,5000
14.	Ólom	2,0000
15.	Króm (összes)	0,5000
16.	Króm VI.	2,0000
17.	Arzén	2,0000
18.	Kadmium	5,0000
19.	Higany	100,0000
20.	Nikkel	2,0000
21.	Cink	0,5000
22.	Ezüst	10,0000
23.	Toxicitás (LC 50% hígítás igénye)	0,0100

A veszélyeztetési szorzó számítása:

$$V = \sum [C \times Ktsz]$$

ahol

V: a veszélyeztetési szorzó,

C: a szennyező komponens koncentrációja (mg/l),

Ktsz: a komponens terhelési szorzó.

A veszélyeztetési szorzó megállapítása úgy történik, hogy a szennyező komponens koncentrációját [C(mg/1)] össze kell szorozni az adott komponensre meghatározott „komponens terhelési szorzó (Ktsz)’’-val, majd az így kapott szorzat értékeket össze kell adni. Az összeg egyenlő a veszélyeztetési szorzóval.

2003. évi XC. törvény

a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról*

Az Országgyűlés, annak érdekében, hogy biztosítsa az ország versenyképességének és fenntartható fejlődésének az új ismereteken és azok alkalmazásán alapuló erősítését, ezen belül különösen a kutatás-fejlesztés és a létrehozott új tudás alkalmazásának megfelelő mértékű és kiszámítható finanszírozását, valamint az ezzel kapcsolatos társadalmi érdekek érvényre juttatását, a következő törvényt alkotja.

A Kutatási és Technológiai Innovációs Alap

1. § (1) A Kutatási és Technológiai Innovációs Alap (a továbbiakban: Alap) a kutatás-fejlesztés és a technológiai innováció állami támogatását biztosító és kizárólag ezt a célt szolgáló, az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény szerinti elkülönített állami pénzalap.

(2) Az Alap rendeltetése az, hogy kiszámítható és biztos forrást jelentsen a magyar gazdaság technológiai innovációjának ösztönzésére és támogatására, tegye lehetővé a gazdaságban és a társadalmi élet egyéb területein hasznosuló kutatás és fejlesztés erősítését, a hazai és külföldi kutatási eredmények hasznosítását, az innovációs infrastruktúra és annak körébe tartozó szolgáltató tevékenységek fejlesztését.

2. § Az Alap tárgyévi forrásai:

a) a 3. §-ban meghatározott gazdasági társaságok által befizetett innovációs járulék (a továbbiakban: járulék);

b) a központi költségvetésből nyújtott, az éves költségvetési törvényben meghatározott állami támogatás;

c) az Alap — tárgyévet megelőző — pénzmaradványa;

d) belföldi vagy külföldi természetes és jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok által teljesített, önkéntes befizetések, adományok, segélyek;

e) nemzetközi szervezetektől, intézményektől származó támogatások;

f) visszatérítési kötelezettséggel nyújtott támogatások visszatérítései, valamint az Alapból nyújtott támogatással létrehozott gazdasági eredményből való részesedés;

g) egyéb bevételek.

3. § (1) A járulék megfizetésére kötelezett — a (2)—(3) bekezdésben foglalt kivétellel — a belföldi székhelyű, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény hatálya alá tartozó gazdasági társaság.

(2) Nem köteles járulékot fizetni a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 1999. évi XCV. törvény 3. §-a szerint mikrovállalkozásnak minősülő gazdasági társaság.

(3) Mentes a járulékfizetési kötelezettség alól a cégbejegyzés évében a jogelőd nélkül alapított gazdasági társaság.

4. § (1) A járulék alapja a helyi adókról szóló, többször módosított 1999. évi C. törvény 39. § (1) bekezdése alapján meghatározott adóalap.

(2) A járulék mértéke (a továbbiakban: a járulék éves bruttó összege) az (1) bekezdés szerinti vetítési alap 14. §-ban meghatározott százaléka.

(3) A járulék éves bruttó összegéből — e törvényben meghatározott körben és mértékig — levonható a gazdasági társaság saját tevékenységi körében végzett kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költsége, valamint a költségvetési gazdálkodási rendszerben működő és a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 2. § (1) bekezdésében meghatározott szervezetektől megrendelt kutatási-fejlesztési tevékenység költsége. A levonható költségeket mind a saját szervezetben végzett, mind a vásárolt kutatás-fejlesztés esetében csökkenteni kell a levonásnál figyelembe vett költségek fedezetéül szolgáló, az államháztartás valamely alrendszeréből nyújtott támogatással.

5. § (1) A járulékfizetésre kötelezett gazdasági társaság

a) a járulék éves bruttó összegét,

b) a 4. § (3) bekezdése szerint elszámolható módon és mértékben felmerült kötelezettségcsökkentő tételek éves összegét,

c) az *a)* és *b)* pont szerinti összegek különbözeteként megállapított éves nettó kötelezettségét (a továbbiakban: a járulék éves nettó összege)

maga állapítja meg és vallja be az állami adóhatósághoz az adóévet követő adóév ötödik hónapja utolsó napjáig.

(2) Az adóévben járulékfizetésre kötelezettnek háromhavonként (előlegfizetési időszak) előleget — amelynek mértéke e szakasz (4) bekezdése alapján meghatározott járulékelőleg egynegyede — kell fizetnie a harmadik hónapot követő hó 20. napjáig.

(3) A járulékfizetésre kötelezettnek — a (6) bekezdésben foglaltak kivételével — a járulékbevallással egyidejűleg a járulékbevallás esedékességét követő második naptári hónap első napjával kezdődő 12 hónapos időszakra járulékelőleget kell bevallania az előlegfizetési időszakokra eső egyenlő részletek feltüntetésével.

(4) A járulékelőleg

a) az adóévet megelőző adóév fizetendő járulékának összege, ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónap volt,

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

b) az adóévet megelőző adóév fizetendő járulékának a működés naptári napjai alapján 12 hónapra számított összege minden más esetben.

(5) Az átalakulás napjától számított 30 napon belül a jogutód köteles a jogelőd által bevallott járulékelőlegből számított (az átalakulás formájától függően azzal egyező, összesített, megosztott) járulékelőleget bevallani, és ennek alapján köteles a bevallás esedékességének napjától az adóévet követő hatodik hónap utolsó napjáig járulékelőleget fizetni. Kiválás esetén a fennmaradó gazdasági társaság e rendelkezés alkalmazásában jogutódnak is minősül.

(6) Nem kell járulékelőleget bevallania a járulékfizetésre kötelezettnek megszűnésekor, továbbá, ha járulékbevallást a cégbejegyzési eljárás befejezése miatt ad be.

(7) A járulékfizetésre kötelezettnek a járulékfizetési kötelezettség keletkezésének évében az (1)—(4) bekezdés megfelelő alkalmazásával az adóévet megelőző adóév adatai alapján kell járulékelőlegét megállapítania és arról az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig járulékelőlegbevallást benyújtania. A járulékfizetési kötelezettség keletkezése évének első két előlegfizetési időszakában az előleg mértéke a járulék várható éves nettó összegének időarányos része. Nem lehet járulékelőleget bevallani arra a negyedévre, a negyedév azon naptári hónapjára, amelyre az adózó már vallott be járulékelőleget.

(8) A befizetett előleg és a járulék éves nettó összege közötti különbözetet az adóévet követő adóév ötödik hónapja utolsó napjáig kell befizetni, illetőleg a többletbefizetést ettől az időponttól lehet visszaigényelni.

(9) A járulékfizetésre kötelezett bevallási, befizetési és elszámolási kötelezettségének e törvény által nem szabályozott kérdéseiben, valamint a kötelezettség teljesítésének ellenőrzése tekintetében az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(10) A járulékfizetésre kötelezett gazdasági társaság a járulékot az üzleti évre állapítja meg. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó járulékfizetésre kötelezett az üzleti év első napján hatályos jogszabályok szerint állapítja meg, vallja be, teljesíti járulékfizetési kötelezettségét és fizet előleget.

6. § A járulékot az állami adóhatósághoz kell befizetni, amely a befizetett járulékot külön jogszabályban szabályozott módon utalja át az Alapnak a Magyar Államkincstárnál vezetett számlájára.

7. § A 2. § *b)* pontjában meghatározott központi költségvetési támogatás éves mértéke nem lehet kevesebb, mint a járulék megfizetésére kötelezetteknek a tárgyévet két évvel megelőző évre elszámolt befizetéseinek összege.

Az Alap felhasználása

8. § (1) Az Alap pénzeszközeit a pályázati úton kiválasztott kedvezményezettek a következő jogcímeken használhatják fel:

a) a kutatás-fejlesztés kiadásainak, a kutatás-fejlesztési eredmények hasznosításának fedezetéül, valamint új tudományos és technológiai eredmények alkalmazásának elterjesztésére, beleértve az országos kutatási-fejlesztési programok, projektek finanszírozását;

b) a kutatás-fejlesztés és a technológiai innováció infrastrukturális feltételeinek fejlesztésére, beleértve a nemzetközi kutatási-fejlesztési hálózatokhoz, infrastruktúrához való kapcsolódás megteremtésében és működtetésében történő részvételt, összhangban a Magyar Köztársaság nemzetközi kötelezettségvállalásaival;

c) a kutatás-fejlesztést és a technológiai innovációt erősítő szolgáltatások, innovációs hídképző és hálózatépítő tevékenységek támogatására, beleértve konferenciák tartásának, szakkiállítások rendezésének, kiadványok készítésének költségeit;

d) a technológiai innováció ösztönzésére a régiókban és a kistérségekben; a régiók és a kistérségek innovációs képességének növelésére és innovációs forrásainak támogatására;

e) a nemzetközi tudományos és technológiai együttműködés támogatására, beleértve a nemzetközi pályázatoknál érvényesülő utófinanszírozással összefüggő likviditási problémák áthidalásának támogatását;

f) kutató-fejlesztő munkahelyek létrehozására, a kutatás és a technológiai innováció emberi erőforrásainak fejlesztésére, a kutatói utánpótlás és képzés támogatására; a kutatók-fejlesztők hazai és nemzetközi mobilitásának, tapasztalatcseréjének, valamint az elismert hazatérő kutatók magyarországi szakmai beilleszkedésének támogatására;

g) a hazai és külföldi tudományos és technológiai ismeretek megszerzésére, azok gyakorlati alkalmazására.

(2) Az Alap pénzeszközei felhasználhatók továbbá külön jogszabályban, nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint különösen:

a) a Nemzeti Fejlesztési Terv végrehajtása keretében a kutatással, fejlesztéssel és innovációval foglalkozó intézkedések hazai társfinanszírozására;

b) a tudás- és technológia-intenzív kis- és középvállalkozásokba befektető kockázati tőkealapokban történő részvétel révén;

c) a nemzetközi tudományos és technológiai együttműködésből adódó feladatokra;

d) a tudományos kutatás és a technológiai innováció szakpolitikai megalapozását szolgáló műszaki, közgazdasági, társadalomtudományi elemzések, tanulmányok, koncepciók készítésére;

e) az innovációs tevékenységgel közvetlenül összefüggő konferenciák szervezésére, szakkiállítások rendezésére, kiadványok készítésére, innováció-ösztönzési célú díjakhoz történő hozzájárulásra.

(3) Az Alapból támogatás nyílt pályázati rendszerben nyerhető el. Pályázaton kívüli támogatás nyújtására, beleértve a (2) bekezdésben más jogszabályból, illetve nemzetközi szerződésből fakadó kötelezettségeket és támogatásokat — a fejlesztési célú beruházások kivételével — az Alap céljaival és felhasználásának jogcímeivel összhangban, a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanács jóváhagyásával, az Alap tárgyévi kiadási előirányzatának 3%-át meg nem haladó mértékben kerülhet sor.

(4) Az Alapból nyújtott támogatások igénybevételének feltételeiről a kedvezményezettel szerződésben kell megállapodni.

(5) Az Alap kezelésével — így különösen működtetésével, felhasználásával, a pályázatok megismertetésével és elbírálásával, a szerződések előkészítésével, nyilvántartásuk egyes tárgyi és személyi feltételeivel, valamint az ellenőrzéssel és értékeléssel — kapcsolatos költségeket az Alap finanszírozza. Az Alap kezelésével kapcsolatos költségek nem haladhatják meg az Alap tárgyévi kiadási előirányzatának 2%-át.

(6) Az Alap tárgyévi kiadási előirányzatának 25%-át regionális innovációs célokra kell felhasználni. Ezen pénzeszközök pályázati úton és az Alap jogcímeivel összhangban történő felhasználására a Regionális Fejlesztési Tanácsok tesznek javaslatot, és a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal elnöke útján terjesztik a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanács elé.

9. § Az Alap a magyar gazdaság versenyképességének és innovációs teljesítményének javítását szolgálja. Az Alap pénzeszközeit a gazdasági társaságok által közvetve vagy közvetlenül megvalósított kutatási és technológiai innovációs tevékenységekre kell fordítani.

Az Alap kezelése és ellenőrzése

10. § (1) Az Alap feletti rendelkezési jogot az oktatási miniszter gyakorolja, és felelős annak felhasználásáért.

(2) Az oktatási miniszter rendelkezési jogát a (3) bekezdésben meghatározott feladatkörben a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal elnökére ruházza át.

(3) Az Alap működtetésével kapcsolatos feladatok körében a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal elnöke:

a) javaslatot tesz az oktatási miniszternek az Alappal kapcsolatos, valamint egyéb, a kutatás-fejlesztés és a technológiai innováció állami támogatására vonatkozó jogszabályok tartalmára;

b) elkészíti és jóváhagyásra az e törvény 11. §-ával létrehozott Tanács elé terjeszti az Alap felhasználási tervét, valamint a pályázati stratégiát;

c) meghatározza az Alapból nyújtott támogatások felhasználása ellenőrzésének, az Alap követelései behajtásának, a pénzügyi garanciák érvényesítésének módját;

d) dönt az Alap pénzeszközeinek felhasználásáról;

e) ellátja az Alap felhasználásával kapcsolatos államháztartási információs feladatokat;

f) elkészíti az Alap felhasználásáról szóló éves beszámolót;

g) külön jogszabályban meghatározottak szerint gondoskodik az Alap pénzeszközeinek felhasználására vonatkozó döntések nyilvánosságra hozataláról;

h) ellátja az Alap pénzeszközei felhasználásának szakmai értékelésével kapcsolatos feladatokat.

11. § (1) Az Alapra vonatkozó stratégiai kérdésekkel foglalkozó testület a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanács (a továbbiakban: Tanács).

(2) A Tanács legfeljebb tizenöt tagú testület. A Tanács tagjait az oktatási miniszter javaslata alapján a miniszterelnök bízza meg legfeljebb öt évre. A Tanács tagjainak többségét a gazdaság és a tudomány nem kormányzati képviselői alkotják.

(3) A Tanács — a Nemzeti Fejlesztési Terv végrehajtása keretében az EU által társfinanszírozott intézkedések kivételével — egyetértési jogot gyakorol az Alapra vonatkozó felhasználási terv, valamint a pályázati stratégiák kialakításában, beleértve a pénzügyi támogatások finanszírozási és döntéshozatali módjának és eszközeinek szakmapolitikai célokat érvényesítő meghatározását.

(4) A Tanács előzetes véleményezési joggal rendelkezik a Nemzeti Fejlesztési Terv végrehajtása keretében az Alapból támogatott és az Európai Unió által társfinanszírozott intézkedések, különösen a felhasználás terv és a pályázati stratégiák tekintetében.

(5) A Tanács előzetes véleményezési joggal rendelkezik az egyes támogatási programok szakmai irányító testületei összetételének meghatározásában.

(6) A Tanács figyelemmel kíséri az Alapból nyújtott támogatások társadalmi és gazdasági hasznosulását, a felhasználás stratégiai céljainak megvalósulását.

(7) A Tanács véleményezi az Alap pénzeszközeinek felhasználásáról a Kormány részére évente készített beszámolót.

(8) A (3)—(6) bekezdés szerinti előterjesztéseket a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal elnöke terjeszti a Tanács elé.

12. § E törvény alkalmazásában

a) alapkutatás: az általános tudományos és technikai tudásanyag bővítése, amely nem kapcsolódik ipari vagy kereskedelmi célkitűzéshez,

b) kutatás-fejlesztés: az alapkutatás, ipari vagy alkalmazott kutatás, valamint kísérleti (pre-kompetitív) fejlesztés,

c) ipari vagy alkalmazott kutatás: új tudásanyag megszerzésére irányuló kutatás, amelynek célja, hogy az így megszerzett tudásanyag felhasználható legyen új termékek, eljárások vagy szolgáltatások kifejlesztéséhez, illetve jelentős javulást eredményezzen a már meglévő termékekben, eljárásokban vagy szolgáltatásokban,

d) kísérleti (pre-kompetitív) fejlesztés: az alkalmazott kutatás eredményének tervekbe foglalása, azaz új vagy továbbfejlesztett termékek, eljárások, szolgáltatások tervezése (idetartozik a kereskedelmi felhasználásra nem kerülő prototípus elkészítése is). Nem minősül kísérleti fejlesztésnek a termékeken, termelési eljárásokban, folyamatokban, létező szolgáltatásokon végzett rutinszerű változtatás, még ha az az adott termék, eljárás, folyamat vagy szolgáltatás fejlődését is eredményezi,

e) technológiai innováció: minden olyan tudományos, műszaki, szervezeti, pénzügyi és kereskedelmi jellegű tevékenység, beleértve az új ismeretanyagba történő befektetéseket is, amely ténylegesen vagy szándék szerint műszakilag új vagy továbbfejlesztett termékek, eljárások és szolgáltatások megvalósításához vezet.

Záró rendelkezések

13. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — 2004. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 15. §-a a kihirdetést követő 15. napon lép hatályba.

(3) A 7. §-ban előírt kötelezettséget először a 2006. évi költségvetési törvényben kell érvényesíteni.

14. § (1) A járulék éves bruttó összege — a kisvállalkozások kivételével — a 4. § (1) bekezdésében meghatározott vetítési alap

a) 0,2 százaléka 2004-ben,

b) 0,25 százaléka 2005-ben,

c) 0,3 százaléka 2006-tól.

(2) A kisvállalkozások által fizetendő járulék éves bruttó összege a 4. § (1) bekezdésében meghatározott vetítési alap

a) 0,5 százaléka 2004-ben,

b) 0,1 százaléka 2005-ben,

c) 0,15 százaléka 2006-ban,

d) 0,2 százaléka 2007-től.

15. § (1) Az Alap 2004. évi forrásainak része a fejezeti kezelésű Műszaki Fejlesztési Célelőirányzat, valamint a fejezeti kezelésű Nemzeti Kutatási és Fejlesztési Programok előirányzat 2003. december 31-i maradványa is.

(2) A 2005. évben a központi költségvetési támogatás nem lehet kevesebb a 2004. évi központi költségvetési támogatásnál.

16. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Központi Műszaki Fejlesztési Alapprogramról szóló 98/1996. (VII. 10.) Korm. rendelet, valamint az azt módosító 158/2001. (IX. 12.) Korm. rendelet és a 252/2002. (XII. 5.) Korm. rendelet; a Nemzeti Kutatási és Fejlesztési Programok lebonyolításának szabályairól szóló 251/2002. (XII. 5.) Korm. rendelet; az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságról szóló 226/1999. (XII. 30.) Korm. rendelet; valamint a Nemzeti Kutatási és Fejlesztési Programok céljára rendelt előirányzat felhasználásának és kezelésének szabályairól szóló 27/2002. (V. 17.) OM rendelet.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a fejezeti kezelésű Műszaki Fejlesztési Célelőirányzatot, illetve a fejezeti kezelésű Nemzeti Kutatási és Fejlesztési Programok előirányzatot megillető követeléseket és az azokat terhelő kötelezettségeket az Alap veszi át.

(3) Ahol jogszabály fejezeti kezelésű Műszaki Fejlesztési Célelőirányzatot, illetve fejezeti kezelésű Nemzeti Kutatási és Fejlesztési Programok előirányzatot említ, ott e törvény hatálybalépését követően az Alapot kell érteni.

(4) Ahol jogszabály Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságot említ, ott e törvény hatálybalépését követően Kutatási és Technológiai Innovációs Tanácsot kell érteni.

17. § A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben határozza meg

a) az Alap működtetésére és felhasználására, valamint a járulékfizetési kötelezettségre irányuló részletes szabályokat és eljárásokat;

b) a Tanács létrehozására és működtetésére vonatkozó részletes szabályokat.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2003. évi XCI. törvény

az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról*

ELSŐ RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT, VALAMINT AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

I. Fejezet

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 1. §-a a következő (7)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az érvénytelen szerződés alapján, vagy egyébként jogalap nélkül megszerzett bevétel után megfizetett adót az adózó az eredeti állapot helyreállítását követően, az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával igényelheti vissza. Ha az eredeti állapot helyreállítása már az adókötelezettség teljesítésére nyitva álló határidő lejárta előtt megtörtént, az érvénytelen szerződés alapján, vagy egyébként jogalap nélkül megszerzett bevétellel összefüggésben az adózót nem terheli adó- és adóelőleg-megállapítási, -levonási, -bevallási és -fizetési, valamint adatszolgáltatási kötelezettség.

(8) Az érvénytelen szerződés alapján, vagy egyébként jogalap nélkül teljesített kiadás (juttatás) révén elszámolt költséget az adózó az eredeti állapot helyreállítását követő 15 napon belül köteles — az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával — helyesbíteni, valamint a jövedelmet és az adót az alacsonyabb költség alapján meghatározni. Ha az érvénytelenség megállapítása már a jövedelem meghatározása előtt megtörtént, az érvénytelen szerződés alapján, vagy egyébként jogalap nélkül teljesített kiadás (juttatás) révén az adózó nem számolhat el költséget.''

2. § Az Szja tv. 2. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Magyar Köztársaságban adóztatható bevétel adókötelezettségének jogcímét e törvény szerint kell megállapítani, és az adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni. A jogcím meghatározásánál a felek (a magánszemély és a bevételt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszonyt és a szerzés körülményeit kell figyelembe venni. Ha az adó megfizetésére e törvény előírásai szerint a kifizető kötelezett, e kötelezettsége független a magánszemély illetőségétől.''

3. § (1) Az Szja tv. 3. §-ának 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő)

„9. *Szokásos piaci érték:* az az ellenérték, amelyet független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek, vagy érvényesítenének; nem független felek között a szokásos piaci értéket a következő módszerek valamelyikével kell meghatározni:

a) összehasonlító árak módszere, amelynek során a szokásos piaci érték az az ár, amelyet független felek alkalmaznak az összehasonlítható termék vagy szolgáltatás értékesítésekor a gazdaságilag összehasonlítható piacon;

b) viszonteladási árak módszere, amelynek során a szokásos piaci érték a terméknek, szolgáltatásnak független fél felé, változatlan formában történő értékesítése során alkalmazott ár, csökkentve a viszonteladó költségeivel és a szokásos haszonnal;

c) költség és jövedelem módszer, amelynek során a szokásos piaci érték a termék, a szolgáltatás közvetlen önköltsége, növelve a szokásos haszonnal;

d) egyéb módszert, ha a szokásos piaci érték az *a)—c)* alpontban foglalt módszerek egyikével sem határozható meg

azzal, hogy

e) szokásos haszon az a haszon, amelyet összehasonlítható tevékenységet végző független felek összehasonlítható körülmények között elérnek.''

(2) Az Szja tv. 3. §-ának 17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„17. *Egyéni vállalkozó:*

a) a vállalkozói igazolvánnyal rendelkező magánszemély az igazolványban feltüntetett vállalkozói tevékenysége tekintetében;

b) a közjegyző a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;

c) az önálló bírósági végrehajtó a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja);

d) az egyéni szabadalmi ügyvivő a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;

e) az ügyvéd az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

f) a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;

g) a gyógyszerészi magántevékenység folytatásához szükséges engedéllyel rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében.''

(3) Az Szja tv. 3. §-ának 22. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„22. *Munkaviszonyból származó jövedelem:* a magánszemélyt munkaviszonyára (ideértve a munkaviszonynak megfelelő, külföldi jog szerinti jogviszonyt is) tekintettel megillető, nem önálló tevékenységből származó jövedelem.''

(4) Az Szja tv. 3. §-ának 23. pontja a következő *c)—d)* alponttal egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi *c)—k)* alpont jelölése *e)—m)* alpontra módosul:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

23. Nyugdíj:)

„*c)* a magánnyugdíjpénztár által nyújtott nyugdíjszolgáltatás (ideértve a magánnyugdíjpénztár járadékszolgáltatására jogosult magánszemélyt megillető, biztosítóintézettől vásárolt járadékszolgáltatást is);

d) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által teljesített nyugdíjszolgáltatás (kiegészítő nyugdíj), feltéve, hogy a szolgáltatást igénybe vevő tag tagsági jogviszonya a pénztárral (átlépés esetén a korábbi pénztárral) a teljesítés évét megelőző harmadik adóévben, vagy azt megelőzően keletkezett, vagy a járadék folyósításának első három évében a járadék éves szinten az előző évi összeg 15 százalékánál nagyobb mértékben nem csökken, továbbá az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére kifizetett összeg, valamint az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár olyan nyugdíjszolgáltatása, amelyre a magánszemély rokkanttá nyilvánítása miatt vált jogosulttá;''

(5) Az Szja tv. 3. §-ának 50., 62. és 64. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„50. *Adóköteles biztosítási díj:* a magánszemély, mint biztosított vagy kedvezményezett javára kötött biztosítási szerződés alapján más személy által fizetett díj (ide nem értve a magánnyugdíjpénztár által biztosítóintézettől történő járadékvásárlás ellenértékét, valamint a biztosítás 1. számú melléklet szerint adómentes díját) annál a magánszemélynél, akire tekintettel a díjat fizetik.''

„62. *Hallgatói munkadíj:* a felsőoktatásról szóló törvényben felsorolt felsőoktatási intézményben hitelesített iskolai rendszerű első alapképzésben, vagy első doktori képzésben részt vevő nappali tagozatos hallgató által a vele hallgatói jogviszonyban álló felsőoktatási intézménynél, az e felsőoktatási intézmény tulajdonában (kezelésében) lévő ingatlanban székhellyel rendelkező cégnél vagy olyan más cégnél, amelyben e felsőoktatási intézmény részesedéssel rendelkezik, a képesítési követelményekben meghatározott képzési ideje alatt végzett munkája ellenértékeként az említett intézménytől, illetve cégtől megszerzett bevétel.''

„64. *Biztosító szolgáltatása:* a biztosítási esemény bekövetkezése miatt a biztosítót a biztosítási szerződés alapján terhelő kötelezettség keretében a biztosító által juttatott vagyoni érték.''

(6) Az Szja tv. 3. §-a a következő 69. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő)

„69. *Független felek:* azok a személyek (természetes személyek, jogi személyek, egyéb szervezetek), amelyek (akik) között nem áll fenn olyan szoros gazdasági, jogi kapcsolat, amelynek révén legalább az egyik fél meghatározó befolyást képes gyakorolni a másik fél gazdasági döntéseire, vagy amelynek révén a felek egymással szoros együttműködésben folytatják tevékenységüket (nem tekinthetők független feleknek különösen az egymással munkaviszonyban, tartós megbízási jogviszonyban álló személyek, továbbá a társas vállalkozás és a benne akár közvetlenül, akár közvetve — a közeli hozzátartozókat megillető jogokat együttesen számítva — többségi irányítást biztosító befolyással rendelkező magánszemély).''

(7) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának *e)*, *h)*, *i)* és *l)* alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a pont a következő *m)—o)* alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

72. Adóterhet nem viselő járandóság:)

„*e)* a szakképzésben tanulószerződéssel résztvevő tanulót a szakképzésről szóló törvény előírásai alapján az adott hónapra megillető pénzbeli juttatásnak az említett törvényben előírt kötelező mértékét meg nem haladó része, továbbá a szakképzésben tanulószerződés nélkül résztvevő tanulót a szakmai gyakorlat időtartamára megillető díjazás havi összegének a hónap első napján érvényes havi minimálbér 15 százalékát meg nem haladó része;''

„*h)* az amatőr vagy vegyes versenyrendszerben szervezett versenyen közreműködő, a sporttevékenységet irányító személy (mérkőzésvezető) részére e tevékenységével összefüggésben juttatott bevételnek a mérkőzésenként 5 ezer forintot, de legfeljebb adóévenként az adóév első napján érvényes minimálbér havi összegét meg nem haladó része, feltéve, hogy a mérkőzésvezető legkésőbb a kifizetés időpontjában nyilatkozik arról, hogy e bevételével szemben nem kíván költséget (költséghányadot) elszámolni;

i) oktatási vagy kutatási tevékenység, valamint az e tevékenységekhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltató tevékenység (például könyvtáros, laboráns, demonstrátor) ellenértékeként megszerzett hallgatói munkadíjnak havonta a hónap első napján érvényes minimálbér összegét meg nem haladó része;''

„*l)* törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés, vagy viszonosság alapján az adó alól

a Magyar Köztársaságban mentesített, de az adó kiszámításánál figyelembe vehető, e törvény rendelkezése szerint nem külön adózó jövedelemnek minősülő jövedelem;''

„*m)* az Európai Gazdasági Térség tagállamának joga alapján az *a)—j)* alpontban meghatározott bevételnek megfelelő jogcímen kifizetett (juttatott) bevétel;

n) az Európai Gazdasági Térség tagállamának joga alapján kifizetett (juttatott) olyan, e törvény szerint az összevont adóalapba tartozó jövedelem alapjául szolgáló bevétel, amely a tagállam belső joga szerint akkor is mentes a jövedelemadónak megfelelő adó alól, ha azt az ott illetőséggel bíró magánszemély részére fizetik (juttatják);

o) a felsőoktatásról szóló törvény alapján adományozott arany, gyémánt, vas, illetve rubin díszoklevélhez kapcsolódóan a felsőoktatási intézmény által a Szabályzatában meghatározott feltételek szerint kifizetett pénzbeli juttatásnak az a része, amely nem haladja meg az adóév első napján érvényes minimálbér háromszorosát.''

4. § (1) Az Szja tv. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Bevétel a magánszemély által bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték. Vagyoni érték különösen a pénz, a kereskedelmi utalvány, a dolog, az értékpapír, az igénybe vett szolgáltatás és a forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog, valamint a magánszemély javára elengedett vagy átvállalt tartozás, továbbá a magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás.''

(2) Az Szja tv. 4. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján vissza nem térítendő támogatást kap, a támogatás révén megszerzett bevételével szemben csak olyan kiadás alapján számolhat el költséget, amelynek a támogatás felhasználásával történő teljesítését a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés lehetővé teszi.''

(3) Az Szja tv. 4. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi (4)—(5) bekezdés számozása (5)—(6) bekezdésre módosul:

„(4) Ha a magánszemély olyan termék vagy szolgáltatás ellenértéke alapján kíván költséget elszámolni, amelynek értékesítője, illetve nyújtója az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott bizonylat kiállítására kötelezett, akkor a kiadás igazolására kizárólag az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti bizonylat (ide nem értve a nyugtát) alkalmas. Egyébként a kiadás igazolására kizárólag az a bizonylat alkalmas, amely tartalmazza a költség összegének megállapításához szükséges valamennyi adatot (így például a kiadás összegét és pénznemét) is.”

5. § Az Szja tv. 5. §-a a következő (6)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Kereskedelmi utalvány esetében — a (2) és (4) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve — a bevétel az az összeg, amely összegben az utalvány ellenérték kiegyenlítésére (kötelezettség csökkentésére) felhasználható. E rendelkezés megfelelően irányadó minden olyan jegy, bón, kupon és más hasonló tanúsítvány esetében is, amely alkalmas több személy áruja vagy szolgáltatása ellenértékének kiegyenlítésére, vagy több személy esetében is alkalmazható kötelezettség csökkentésére.

(7) Elengedett kötelezettség és más által átvállalt tartozás esetében — a (2) és (4) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve — a bevétel a magánszemély megszűnt kötelezettségének, illetve megszűnt tartozásának összege. A magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás esetében — a (2) és (4) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve — a bevétel a kiadás teljes összege.

(8) A (6)—(7) bekezdésben nem említett, nem pénzben megszerzett vagyoni érték esetében — a (2) és (4) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve — a bevétel a vagyoni értéknek a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értéke. Ha a nem pénzben kapott vagyoni értéket a magánszemély alacsony adókulcsú államban székhellyel vagy állandó lakóhellyel rendelkező személytől szerezte, köteles haladéktalanul megállapítani és bizonyítani annak szokásos piaci értékét.

(9) Ha e törvény külön rendelkezése alapján az (1)—(8) bekezdés rendelkezései szerint meghatározott összegnek csak egy része minősül bevételnek, akkor a jövedelmet e rész, mint bevétel alapján kell — az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint — meghatározni.''

6. § (1) Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *b)—d)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„*b)* azt a vagyoni értéket, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci értékét a magánszemély köteles megfizetni; ha azonban a magánszemély csak a szokásos piaci érték egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci értékből a fizetési kötelezettség összegének levonásával megállapított rész — hacsak e törvény egyéb rendelkezéséből más nem következik — a magánszemély olyan bevétele, amelyet a jövedelem meghatározásánál figyelembe kell venni;

c) azt a kapott vagyoni értéket, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (így különösen a kapott kölcsönt, hitelt), továbbá a magánszemély által korábban átadott vagyoni értéket a magánszemély (halála esetén örököse) részére nem ellenértékként (ellenszolgáltatásként) történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét, de ide nem értve a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot); a kapott vagyoni érték ingyenes vagy kedvezményes használata révén a magánszemély által megszerzett vagyoni érték (igénybe vett szolgáltatás) azonban — hacsak e törvény egyéb rendelkezéséből más nem következik — a magánszemély

olyan bevételének minősül, amelyet a jövedelem meghatározásánál figyelembe kell venni;

d) a magánszemély által fizetett tagdíja, hozzájárulása, felajánlása ellenében a vállalkozási tevékenységet nem folytató társadalmi szervezet, köztestület által a magánszemély részére nyújtott szolgáltatást, ha a beszedő szervezet nem jogosult adóalap-csökkentésre vagy adókedvezményre jogosító igazolás kiadására;''

(2) Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *j)—k)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„*j)* azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjpénztár, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a tagja, vagy a kedvezményezett rendelkezése alapján a pénztár működését szabályozó törvény rendelkezései szerint más ilyen pénztár vagy a Nyugdíjbiztosítási Alap részére utal át;

k) azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint tagdíj fizetésére kötött támogatási megállapodás alapján a magánszemély helyett más fizet meg, valamint amelyet a munkáltató a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemély tagdíjának kiegészítéseként egyoldalú kötelezettségvállalás alapján a magánnyugdíjpénztárba fizet, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba a magánszemély javára munkáltatói hozzájárulásként fizetett összeget, azzal, hogy e rendelkezés

ka) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárba munkáltatói hozzájárulásként fizetett összegnek a tárgyhónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó,

kb) az önkéntes kölcsönös egészségpénztárba vagy önsegélyező pénztárba munkáltatói hozzájárulásként fizetett összegnek a tárgyhónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó,

kc) a *ka)—kb)* alpontban meghatározott befizetések együttes összegének a tárgyhónap első napján érvényes havi minimálbér 130 százalékát meg nem haladó részére alkalmazható.''

(3) Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *l)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„*l)* a pedagógus szakvizsgára történő felkészülésben vagy továbbképzésben való részvételi díjának és költségének (utazás, szállás, étkezés, könyv, könyvtári beiratkozás és használat díja) munkáltató által történő megtérítését, kifizetését, amennyiben annak forrása a központi költségvetés által biztosított hozzájárulás;''

(4) Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *p)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„*p)* a munkáltató által elrendelt, a munkakör betöltéséhez szükséges ismeret megszerzését szolgáló képzés költségét (akkor sem, ha azt nem a munkáltató viseli), továbbá a kifizető által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve tevékenységében személyesen közreműködő tagja képzésének költségként elszámolt értékét, feltéve, hogy a képzés a kifizető tevékenységéhez szükséges ismeretek megszerzését, bővítését célozza, továbbá a kifizető tevékenységében közreműködő magánszemély (például üzleti partner, szakértő) e feladatának ellátásához szükséges felkészítésének költségként elszámolt értékét, ide nem értve az iskolai rendszerű képzést, azzal, hogy egyebekben a hivatali, üzleti utazásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni;''

(5) Az Szja tv. 7. §-ának (1) bekezdése a következő *v)* ponttal egészül ki:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„*v)* a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján a cél szerinti felhasználás igazolásával egyidejűleg, vagy azt követően a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatást, feltéve, hogy a cél szerinti felhasználás révén teljesített kiadás alapján a magánszemély költséget (ideértve az értékcsökkenési leírást is) egyáltalán nem számolt el.''

(6) Az Szja tv. 7. §-ának (1) bekezdése a következő *w)* ponttal egészül ki:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„*w)* a kifizető által kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás szokásos piaci értékéből a magánszemély által meg nem fizetett azon részt, amely nem haladja meg a termék szolgáltatás független féltől történő megszerzésekor a kifizető által elért (elérhető) árengedmény összegét.''

7. § Az Szja tv. 8. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) Ha a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított vissza nem térítendő támogatást e törvény rendelkezése alapján a jövedelem kiszámításánál nem kell bevételként figyelembe venni, akkor a támogatás felhasználásával a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseivel összhangban teljesített kiadás alapján nem számolható el költség (értékcsökkenési leírás sem). Ha a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, e rendelkezést csak a kiadásnak a támogatásból fedezett része tekintetében kell alkalmazni.''

8. § Az Szja tv. IV. fejezete a következő címmel és a cím utáni 9/A. §-sal egészül ki:

„Nyilvántartási kötelezettség

9/A. § (1) A magánszemély időrendben, folyamatosan, ellenőrizhető módon, az 5. számú melléklet előírásainak megfelelően nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely adókötelezettsége teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges.

(2) Ha a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján támogatást kap, ezzel összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseinek figyelembevételével teljesíti. A magánszemély köteles olyan elkülönített nyilvántartást vezetni, amelynek alapján a támogatás felhasználása és a felhasználás jogszerűsége ellenőrizhető.

(3) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást, illetve a törlést követően is megállapítható legyen.

(4) Bizonylat az alakilag és tartalmilag hiteles olyan dokumentum, irat, amely megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, és amelyen minden, az adókötelezettség teljesítése szempontjából szükséges adat magyar nyelven is fel van tüntetve. A magánszemély a jogszabályban előírt kötelezettsége teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges határidőig bizonylatot állít ki minden olyan gazdasági eseményről, amelynek alapján jogszabály rendelkezése szerint nyilvántartásában adat rögzítésére, módosítására vagy törlésére köteles, kivéve, ha a bizonylat kiállítására más személy kötelezett.

(5) A bizonylat alaki és tartalmi hitelességét, megbízhatóságát — ha jogszabály másként nem rendelkezik — a magánszemély, a képviseletére jogosult személy, vagy az általa a bizonylat aláírására feljogosított személy (ideértve a Polgári Törvénykönyv szerint vélelmezett képviseletet is) a magánszemély azonosító adatainak feltüntetésével és aláírásával igazolja.

(6) A bizonylaton az adat csak a kiállító által és kizárólag akkor módosítható, ha a módosítás a bizonylat valamennyi példányán hitelt érdemlő módon keresztülvezetésre kerül.

(7) Az a bizonylat, amelyre vonatkozóan az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezést nem tartalmaz, legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) megnevezés;

b) sorszám vagy más azonosító;

c) a magánszemély neve, állandó lakóhelye (székhelye, telephelye), valamint adóazonosító száma;

d) a kiállító neve (elnevezése), állandó lakóhelye (székhelye, telephelye), valamint — ha rendelkezik ilyennel — adóazonosító jele, adószáma, ha a kiállító nem azonos a magánszeméllyel;

e) a kiállítás időpontja;

f) a gazdasági esemény leírása, megjelölése (így különösen a bevétel vagy a kiadás összege, megszerzésének, illetve teljesítésének jogcíme);

g) a nyilvántartásban való rögzítés időpontja;

h) több gazdasági eseményt összesítő bizonylat esetén az összesítés alapjául szolgáló bizonylatok körének, valamint annak az időszaknak a megjelölése, amelyre az összesítés vonatkozik;

i) minden olyan adat, amely az adókötelezettség teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges.

(8) A bizonylatot és a nyilvántartást az adó megállapításához való jog elévüléséig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.

(9) Az e törvény szerinti nyilvántartások vezetése a magánszemélyt nem mentesíti a más jogszabályban meghatározott kötelezettség teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges nyilvántartás vezetése alól.''

9. § Az Szja tv. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) Pénz esetében a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelyen azt a magánszemély vagy javára más személy birtokba vette (átvette), vagy amelyen azt a magánszemély javára bankszámlán (pénzforgalmi számlán) jóváírták. Ha azonban a kifizető a magánszemélyt megillető, az adóelőleggel csökkentett összeget átutalással vagy postai úton küldi el, a bevételt az átutalás, illetve a postára adás napjával kell megszerzettnek tekinteni, feltéve, hogy a magánszemély javára azt az adóbevallása benyújtásáig, az adóbevallással egyenértékű vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása érdekében szükséges nyilatkozata megtételéig bankszámlán (pénzforgalmi számlán) jóváírták, illetve azt a magánszemély vagy javára más személy az említett időpontig birtokba vette (átvette).

(2) Dolog, értékpapír, váltó, csekk és más okirat esetében a bevétel megszerzésének időpontja a tulajdonjog megszerzésének napja, vagy — ha ez a korábbi időpont — az a nap, amelyen azt a magánszemély vagy javára más személy birtokba vette, míg dematerializált értékpapír esetében az értékpapír-számlán való jóváírás napja. Ha azonban az említett vagyoni értékkel összefüggésben a magánszemélyt sem a használat, a hasznok szedésének joga, sem a rendelkezési jog nem illeti meg, akkor ezen jogok közül legalább egynek a megnyílásáig nem tekinthető megszerzettnek a bevétel.

(3) Igénybe vett szolgáltatás esetében a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerinti teljesítési időponttal adófizetési kötelezettsége keletkezik, vagy keletkezne (függetlenül attól, hogy a szolgáltatás nyújtója az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, vagy sem). Forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog esetében a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a jog gyakorlására, átruházására, megszüntetésére vagy a jog(gyakorlás) átengedésére jogosult.

(4) Elengedett kötelezettség és átvállalt tartozás esetében a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelyen az adóalany kötelezettsége, illetve tartozása megszűnt. A magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás esetében a bevétel megszerzésének időpontja a kiadás teljesítésének napja.

(5) Az (1)—(4) bekezdésben nem említett esetben a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a bevétel tárgyát képező vagyoni értékkel rendelkezni jogosult.

(6) Ha a magánszemély az őt megillető bevétel tárgyát képező vagyoni értékre vonatkozó rendelkezési jogát az (1)—(5) bekezdésben meghatározott időpontot megelőzően gyakorolta, akkor a bevétel megszerzésének időpontja — az (1)—(5) bekezdésben foglaltaktól függetlenül — a rendelkezési jog gyakorlásának napja.”

10. § (1) Az Szja tv. 11. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A magánszemély — az (5) bekezdésben foglaltaktól függetlenül — köteles az adóévre bevallást benyújtani, ha

a) az adóévben egyéni vállalkozó volt;

b) az adóévben mezőgazdasági őstermelő volt és e tevékenységéből származó bevétele az adómentesség értékhatárát (23. §) meghaladta, kivéve, ha e törvény rendelkezései szerint egyszerűsített bevallási nyilatkozatot tett;

c) az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor a kifizetőnek (a munkáltatónak) tett nyilatkozatában költség levonását kérte, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) levonására vonatkozó nyilatkozatot;

d) az adóévre fizetővendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást választott;

e) az adóévre az adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályok szerint költségkülönbözet vagy adóelőleg-különbözet alapján meghatározott adó fizetésére köteles;

f) az adóévre tartós adományozás külön kedvezményével összefüggő visszafizetési kötelezettsége keletkezett;

g) az adóévre a lakáscélú kedvezmény miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

h) az adóévre a biztosítások kedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

i) az adóévre az önkéntes kölcsönös egészségpénztári egyéni számláján lekötött összeg adókedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére kötelezett;

j) az adóév első napján e törvény külön rendelkezése alapján kedvezményezett részesedéscsere révén megszerzett értékpapírt tart nyilván.’’

(2) Az Szja tv. 11. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A jövedelmet és az azt terhelő adót törvényben meghatározott esetekben — az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a magánszemély helyett az adó elszámolására kötelezett munkáltató (kifizető) vagy az adóhatóság állapítja meg.’’

11. § (1) Az Szja tv. 12. §-ának (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az adóbevallást helyettesítő munkáltatói és azzal egyenértékű elszámolás során a jövedelem meghatározásakor tételes költségelszámolásnak, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) figyelembevételét, nincs helye.’’

(2) Az Szja tv. 12. §-a (5) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem zárja ki az adóbevallással egyenértékű nyilatkozat megtételét, ha)

„*a)* a magánszemély az adóévben — a (4) bekezdésben említett bevételek mellett — kizárólag adóköteles társadalombiztosítási ellátás, tartalékos katonai szolgálatot teljesítők illetménye, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított munkanélküli járadék, álláskeresést ösztönző juttatás, keresetkiegészítés, keresetpótló juttatás címén szerzett bevételt, feltéve, hogy’’

(3) Az Szja tv. 12. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A magánszemély — a (4)—(6) bekezdésben foglaltaktól függetlenül — nem tehet adóbevallással egyenértékű nyilatkozatot, ha

a) az adóévben egyéni vállalkozó volt,

b) az adóévben mezőgazdasági őstermelő volt és e tevékenységéből származó bevétele az adómentesség értékhatárát (23. §) meghaladta, kivéve, ha a nyilatkozat kiegészítéseként e törvény rendelkezései szerint egyszerűsített bevallási nyilatkozatot tett;

c) az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor a kifizetőnek (a munkáltatónak) tett nyilatkozatában költség levonását kérte, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) levonására vonatkozó nyilatkozatot;

d) az adóévre fizetővendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást választott;

e) az adóévre az adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályok szerint költségkülönbözet vagy adóelőleg-különbözet alapján meghatározott adó fizetésére köteles;

f) az adóévre tartós adományozás külön kedvezményével összefüggő visszafizetési kötelezettsége keletkezett;

g) az adóévre a lakáscélú kedvezmény miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

h) az adóévre a biztosítások kedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

i) az adóévre az önkéntes kölcsönös egészségpénztári egyéni számláján lekötött összeg adókedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére kötelezett;

j) az adóév első napján e törvény külön rendelkezése alapján kedvezményezett részesedéscsere révén megszerzett értékpapírt tart nyilván.’’

12. § Az Szja tv. V. fejezete a következő címmel és a cím utáni 12/A. §-sal egészül ki:

„Az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása

12/A. § (1) A magánszemély által az adóévre — a (2)—(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint tett

nyilatkozat alapján az állami adóhatóság a magánszemély jövedelmét és az azt terhelő adót megállapítja. Az adóhatóság az adómegállapítás során figyelembe veszi a magánszemély által az adóévben megszerzett összes olyan bevételt, amelyet a magánszemély e nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani.

(2) A magánszemély az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételére akkor jogosult, ha az adóévben kizárólag munkáltató(k)tól, kifizető(k)től szerzett olyan bevételt, amelyet e nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani.

(3) Nem zárja ki az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételét, ha a tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági kistermelő a nyilatkozat kiegészítéseként e törvény rendelkezései szerinti egyszerűsített bevallási nyilatkozatot tesz.

(4) A magánszemély — a (2)—(3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül — nem tehet az (1) bekezdés szerint nyilatkozatot, ha

a) az adóévben egyéni vállalkozó volt;

b) az adóévben mezőgazdasági őstermelő volt és e tevékenységéből származó bevétele az adómentesség értékhatárát (23. §) meghaladta, kivéve, ha a nyilatkozat kiegészítéseként e törvény rendelkezései szerint egyszerűsített bevallási nyilatkozatot tett;

c) az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor a kifizetőnek (a munkáltatónak) tett nyilatkozatában költség levonását kérte, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) levonására vonatkozó nyilatkozatot;

d) az adóévben olyan árfolyamnyereségből származó jövedelmet vagy vállalkozásból kivont jövedelmet szerzett, amellyel kapcsolatban e törvény szerint bevallási kötelezettség terheli;

e) az adóévre fizetővendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást választott;

f) az adóévre az adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályok szerint költségkülönbözet vagy adóelőleg-különbözet alapján meghatározott adó fizetésére köteles;

g) az adóévre tartós adományozás külön kedvezményével összefüggő visszafizetési kötelezettsége keletkezett;

h) az adóévre a lakáscélú kedvezmény miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

i) az adóévre a biztosítások kedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

j) az adóévre az önkéntes kölcsönös egészségpénztári egyéni számláján lekötött összeg adókedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére kötelezett;

k) az adóévben termőföldnek nem minősülő ingatlan bérbeadásából származó bevételt szerzett;

l) az adóév első napján e törvény külön rendelkezése alapján kedvezményezett részesedéscsere révén megszerzett értékpapírt tart nyilván.

(5) Az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során a jövedelem meghatározásakor tételes költségelszámolásnak, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) figyelembevételét, nincs helye.

(6) Az adóhatóság az adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítás során a magánszemélyt megillető adókedvezményeket a magánszemély nyilatkozatában megjelölt sorrendben érvényesíti.''

13. § Az Szja tv. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) A magánszemély adóévi bevétele alapján meghatározott jövedelmet terhelő adót — az adóévi bevétele után általa megfizetett, valamint a kifizető, a munkáltató által megfizetett (fizetendő) adóelőleg és adó beszámításával — az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint megfizeti.

(2) Ha a magánszemély adóévi bevétel után általa megfizetett, valamint a kifizető, a munkáltató által megfizetett (fizetendő) adóelőleg és adó összege meghaladja a magánszemély adóévi bevétele alapján meghatározott jövedelmet terhelő adót, a különbözetet az adóhatóság az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint visszatéríti.''

14. § (1) Az Szja tv. 16. §-a (3) bekezdésének felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez. Önálló tevékenységből származó bevételnek számít az a bevétel is,''

(2) Az Szja tv. 16. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónál önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül a vállalkozói kivét, amellyel szemben költség, költséghányad vagy más levonás nem érvényesíthető. Vállalkozói kivét az egyéni vállalkozói tevékenység során személyes munkavégzés címén vállalkozói költségként elszámolt összeg, valamint (az akár csak részben) a magánszemély személyes vagy családi szükségletének kielégítését szolgáló kiadás alapján elszámolt minden olyan vállalkozói költség, amelyet e törvénynek a vállalkozói költségek elszámolására vonatkozó rendelkezései nem nevesítenek jellemzően előforduló költségként. Vállalkozói kivét esetében a bevétel megszerzésének időpontja a költség elszámolásának napja, ha azonban a vállalkozói kivét felvételét az adóhatóság az ellenőrzés során tárja fel, akkor az elszámolás adóévének utolsó napja (de legkésőbb az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének a napja).''

15. § Az Szja tv. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § (1) Ha a magánszemély önálló tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján költségei fedezetére vagy fejlesztési célra vissza nem térítendő támogatást kap, akkor a támogatásból származó

bevétele tekintetében a (2)—(3) bekezdés rendelkezései szerint állapítja meg a jövedelemszerzés időpontját.

(2) A támogatásnak az a része minősül az adóévben megszerzett bevételnek, amely egyenlő a támogatás felhasználásával teljesített kiadás alapján az adóévben e törvény rendelkezései szerint elszámolt költség(ek) — ideértve az értékcsökkenési leírást is — összegével. Ha a támogatás a folyósítása alapjául szolgáló jogszabály, illetve nemzetközi szerződés rendelkezése alapján e törvény szerint költségnek nem számító kiadás fedezetére (is) felhasználható, akkor a támogatásból az adóévben teljesített ilyen kiadásnak megfelelő részt is az adóévben megszerzett bevételnek kell tekinteni.

(3) Ha a magánszemély a támogatást köteles egészben, vagy részben visszafizetni, akkor a visszafizetett összeg nem minősül megszerzett bevételnek, de a visszafizetés miatt késedelmi kamat, késedelmi pótlék vagy más hasonló jogkövetkezmény címén teljesített kiadását sem számolhatja el költségként. A magánszemély a visszafizetett összegből a (2) bekezdés alapján már elszámolt bevétel tekintetében az önellenőrzésre irányadó rendelkezések szerint járhat el.”

16. § Az Szja tv. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő az e tevékenységéből származó bevételét csökkentheti:

a) a legalább 50 százalékban megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása esetén személyenként havonta az alkalmazottnak fizetett bérrel, de legfeljebb a hónap első napján érvényes havi minimálbérrel, a szakképző iskola tanulójával kötött — jogszabályban meghatározott — tanulószerződés alapján folytatott gyakorlati képzés esetén minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 20 százalékával, ha a szakképző iskolával kötött együttműködési megállapodás alapján végzi a gyakorlati képzést, minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 12 százalékával;

b) a helyi adókról szóló törvény rendelkezései szerint megfizetett helyi iparűzési adó alapján az őstermelői tevékenységből származó adóévi jövedelme meghatározásakor általa e törvény rendelkezéseinek megfelelően elszámolt költség 25 százalékával, feltéve, hogy az adóév utolsó napján nincs köztartozása.’’

17. § (1) Az Szja tv. 22. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az elhatárolt veszteség a (2)—(5) bekezdésben foglaltak szerint számolható el.’’

(2) Az Szja tv. 22. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az elhatárolt veszteséget a mezőgazdasági őstermelő bármely későbbi adóév (de legkésőbb az őstermelői tevékenység megszüntetésének adóéve) őstermelői tevékenységéből származó jövedelmével szemben — döntése szerinti megosztásban — elszámolhatja.

(3) Az adóév elhatárolt veszteségét a más adóév(ek)ről áthozott elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül kell megállapítani. Az elhatárolt veszteségek elszámolásánál a keletkezésük sorrendjét kell követni.’’

(3) Az Szja tv. 22. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) és (5) bekezdés rendelkezése a mezőgazdasági őstermelői tevékenység megkezdésének évét követő negyedik adóévben és az azt követő adóévekben elhatárolt veszteségre az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható akkor, ha a magánszemély

a) adóévi őstermelői tevékenységből származó bevétele nem éri el a mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó jövedelme meghatározásánál elszámolt költség 50 százalékát, vagy

b) őstermelői tevékenysége alapján a megelőző két adóévben is veszteséget határolt el.

Az engedély iránti kérelmet az adóévre vonatkozó bevallás, önellenőrzés esetén az önellenőrzési lap benyújtásával egyidejűleg, ellenőrzés esetén a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül, felügyeleti intézkedés vagy az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálatának kezdeményezése esetén az eljárás jogerős befejezését követő 15 napon belül kell benyújtani; e határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az elhatárolt veszteség elháríthatatlan külső ok miatt keletkezett, vagy ha mezőgazdasági őstermelő a veszteség elkerülése, mérséklése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható. Ha az adóhatóság a kérelmet az előírt határidőn belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni.’’

(4) Az Szja tv. 22. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A mezőgazdasági őstermelő az adóévben elhatárolt veszteségét — a (2) bekezdésben foglaltaktól függetlenül — az adóévet megelőző két évre visszamenőlegesen is rendezheti adóbevallásának önellenőrzésével oly módon, hogy a megelőző két év egyikében vagy mindkettőben megszerzett, őstermelői tevékenységből származó jövedelmét csökkenti választása szerinti mértékben, de a két évre együttesen is legfeljebb az elhatárolt veszteség összegével. Ha ezzel nem él, vagy ha veszteségének csak egy részét rendezi a megelőző két év terhére, a fennmaradó részre a (2)—(3) bekezdés rendelkezései alkalmazhatók.”

18. § Az Szja tv. 25. §-ának (1) bekezdése és (2) bekezdésének felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a (2) bekezdés a következő *d)—e)* ponttal egészül ki:

„(1) Nem önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenysé-

gével összefüggésben, vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen a nem önálló tevékenység ellenértékeként munkabér, tiszteletdíj, illetmény címén, valamint a nem önálló tevékenységre tekintettel jutalom vagy költségtérítés címén megszerzett bevétel, továbbá a munkáltató vagy a nem önálló tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyra tekintettel más személy által fizetett adóköteles biztosítási díj.

(2) A nem önálló tevékenységből származó jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni az e törvény szerint bevételnek nem számító tételeket, továbbá azt a bevételt,''

„*d)* amelyet törvény rendelkezése alapján nem kell az összevont adóalapba beszámítani;

e) amelyet természetbeni juttatás címén kap a magánszemély.''

19. § (1) Az Szja tv. 28. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz. Egyéb jövedelem különösen az adóterhet nem viselő járandóság, valamint az adóterhet nem viselő járandóságot eredményező jogcímen megszerzett bevételnek (például a szakképzéssel összefüggő juttatásnak, a hallgatói munkadíjnak és a szociális gondozói díjnak) az adóterhet nem viselő járandóság értékhatárát meghaladó része, továbbá a magánnyugdíjpénztár tagja egyéni számláján jóváírt tagdíj-kiegészítésnek a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt visszafizetett összege, valamint az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által a tag részére teljesített, nyugdíjnak nem minősülő nyugdíjszolgáltatás (kiegészítő nyugdíj). Egyéb jövedelem az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt összeg, kivéve

a) a magánszemély saját befizetését;

b) azt a jóváírást, amelynek forrásául szolgáló összeget a jövedelem megállapításánál bevételként nem kell figyelembe venni;

c) a fedezeti alapból történő befektetések hozamát;

d) az értékelési különbözetet.''

(2) Az Szja tv. 28. §-a (5) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyéb jövedelemnek minősül)

„*a)* a vásárolt (engedményezett) követelésből származó bevételnek a követelés vásárlási (engedményezési) ellenértékét meghaladó része, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható;''

(3) Az Szja tv. 28. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Egyéb jövedelem

a) a jog alapítása, átruházása vagy megszüntetése, a jog gyakorlásának átengedése vagy a jogról való lemondás ellenében kapott bevételnek a jog megszerzésére fordított értéket (összeget) meghaladó része,

b) eladási vagy más hasonló jog gyakorlása esetében a megszerzett bevételnek a joggyakorlás tárgya átruházása időpontjára megállapított szokásos piaci értékét meghaladó része, csökkentve a jog megszerzésére fordított értékkel,

c) vételi vagy más hasonló jog gyakorlása esetében a joggyakorlás tárgya megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből a megszerzésért adott ellenértéket meghaladó rész, csökkentve a jog megszerzésére fordított értékkel,

bármely esetben kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható.''

(4) Az Szja tv. 28. §-a a következő (8)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár tagja részére a nyugdíjpénztár a kötelező várakozási idő leteltét követően nyugdíjszolgáltatásnak (kiegészítő nyugdíjnak) nem minősülő kifizetést teljesít (vagyoni értéket juttat), a jövedelmet a következők szerint kell megállapítani: a kötelező várakozási időszak letelte évében és az azt követő első évben kifizetett (juttatott) bevételt teljes egészében, míg a kötelező várakozási időszak letelte évét követő

— második évben kifizetett (juttatott) bevétel 90 százalékát,

— harmadik évben kifizetett (juttatott) bevétel 80 százalékát,

— negyedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 70 százalékát,

— ötödik évben kifizetett (juttatott) bevétel 60 százalékát,

— hatodik évben kifizetett (juttatott) bevétel 50 százalékát,

— hetedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 40 százalékát,

— nyolcadik évben kifizetett (juttatott) bevétel 30 százalékát,

— kilencedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 20 százalékát,

— tizedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 10 százalékát

kell jövedelemnek tekinteni. A kötelező várakozási időszak leteltét követő tizedik évet követően kifizetett (juttatott) bevételt a jövedelem megállapításánál nem kell figyelembe venni.

(9) Egyéb jövedelem a magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés.''

(5) Az Szja tv. 28. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a (11) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Egyéb jövedelem — a (11) bekezdésben meghatározott kivétellel — a biztosító által biztosítási szerződés alapján a magánszemélynek kifizetett (juttatott) bevétel-

nek az a része, amely meghaladja a biztosítási szerződés alapján a következő feltételekkel fizetett díj(ak) összegét:

a) a magánszemély által fizetett díj(ak);

b) más magánszemély által fizetett díj(ak), kivéve, ha azt költségként elszámolták;

c) az *a)—b)* pontban nem említett, adóköteles biztosítási díj(ak).

(11) A (10) bekezdésben foglaltakat nem lehet alkalmazni, ha a biztosító által kifizetett (juttatott)

a) bevételt e törvény szerint a jövedelem megállapításánál nem kell figyelembe venni, vagy

b) a bevétel adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható; ilyenkor a jövedelmet — a bevétel teljes összege helyett — a bevételnek a (10) bekezdésben említett díj(ak) összegével csökkentett része alapján kell megállapítani.''

(6) Az Szja tv. 28. §-ának (14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(14) Értékpapír vagy más vagyoni érték átruházása esetén egyéb jövedelem az átruházás ellenében megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az ellenértékre a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értéket, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható.''

20. § Az Szja tv. 34. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A számított adót — legfeljebb annak mértékéig — csökkenti az adóévi összevont adóalap részét képező a magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés összegére az adótábla szerinti legmagasabb adókulccsal megállapított adó 50 százaléka.''

21. § Az Szja tv. 35. §-ának (2)—(3) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az összevont adóalap adóját csökkenti

a) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak)ba az adóévben a magánszemély tag által befizetett összeg, valamint a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt, e törvény szerint az adóévben megszerzett egyéb jövedelmének minősülő összeg együttes értékének 30 százaléka, de legfeljebb adóévenként 100 ezer forint (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forint),

b) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár(ak)ba és önsegélyező pénztár(ak)ba az adóévben a magánszemély tag által befizetett összeg, valamint a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt, e törvény szerint a magánszemély adóévben megszerzett egyéb jövedelmének minősülő összeg együttes értékének 30 százaléka, de legfeljebb adóévenként 100 ezer forint (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forint), de együttesen legfeljebb adóévenként 120 ezer forint (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 150 ezer forint).

(3) Az összevont adóalap adóját csökkenti — a (2) bekezdésben foglaltaktól függetlenül — az önkéntes kölcsönös egészségpénztár magánszemély tagja

a) egyéni számláján fennálló számlaköveteléséből a tag rendelkezése alapján elkülönített és az adóévben a lekötéstől számítva legalább 24 hónapra lekötött, az adóév utolsó napján lekötött számlakövetelésként kimutatott összeg 10 százaléka a lekötés adóévében; az e rendelkezés alapján levont összeget húsz százalékkal növelten kell az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni, ha a magánszemély az említett időtartamon belül a lekötést az adóévben akár csak részben megszüntette (feltörte);

b) egyéni számláján fennálló számlakövetelésből külön kormányrendeletben meghatározott prevenciós szolgáltatás ellenértékeként az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a magánszemély megbízása alapján az adóévben kifizetett összeg 10 százaléka,

azzal, hogy az *a)—b)* pont és a (2) bekezdés *b)* pontja alapján a magánszemély által igénybe vett adókedvezmény(ek együttes) összege adóévenként nem haladhatja meg a 100 ezer forintot (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, a 130 ezer forintot).''

„(5) Az (1)—(4) bekezdés szerinti adókedvezmény(eke)t a magánszemély az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint kiadott igazolás alapján veheti igénybe, amely — szükség esetén jogcímek szerint megbontva — tartalmazza az adókedvezmény alapját és mértékét is. A magánszemély ezen igazolás alapján veszi figyelembe adóbevallásában az adóköteles jóváírások összegét. Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár az adókedvezményre jogosító igazolásról szóló adatszolgáltatásra előírt határidőig adatot szolgáltat az adóhatóságnak a (3) bekezdés *a)* pontjában említett lekötött összegnek a lekötéstől számított 24 hónap eltelte előtti feltöréséről.''

22. § Az Szja tv. 38. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„38. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti az 1993. december 31-e után hitelintézettel megkötött lakáscélú hitelszerződés alapján lakáscélú felhasználásra felvett hitel adósaként (adóstársaként) szereplő magánszemély által az adóévben a tőke, a kamat és a járulékos költség törlesztéseként megfizetett, a hitelintézet által igazolt összeg

a) 40 százaléka, feltéve, hogy a hitel alapján a magánszemély a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint kamattámogatásban részesül, valamint a magánszemély által a kedvezmény alapjául szolgáló lakáscélú felhasználásra felvett hitel(ek) összege a 15 millió

forintot nem haladja (nem haladta) meg, továbbá a hitel a következő célok valamelyikét szolgálja:

aa) belföldön fekvő lakótelek, új lakás tulajdonjogának, valamint új lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak adásvétel vagy más visszterhes szerződés keretében történő megszerzése; új lakásnak minősül az a lakás, amelynek első átruházására a kedvezmény alapjául szolgáló hitel felhasználásával került sor, amennyiben azt a tulajdonjogot szerző magánszemélyt megelőzően más lakcímként nem jelentette be,

ab) belföldön fekvő lakás építése, építtetése;

b) 30 százaléka az *a)* pontban nem említett esetekben, feltéve, hogy a magánszemély által a kedvezmény alapjául szolgáló lakáscélú felhasználásra felvett hitel(ek) összege a 10 millió forintot nem haladja (nem haladta) meg.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában lakáscélú felhasználás:

a) a belföldön fekvő lakótelek, lakás tulajdonjogának, valamint a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak adásvétel vagy más visszterhes szerződés keretében történő megszerzése;

b) a belföldön fekvő lakás építése, építtetése;

c) a belföldön fekvő lakás alapterületének növelése, ha az legalább egy lakószobával történő bővítést eredményez;

d) a magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvénynek, vagy e törvénynek a hitelszerződés megkötése napján hatályos rendelkezése szerinti — az *a)—c)* pontban nem említett — lakáscélú felhasználás.

(3) A magánszemély által igénybe vehető adókedvezmény összege adóévenként nem haladhatja meg a 120 ezer forintot.

(4) A magánszemély által igénybe vehető adókedvezmény egyenlő az (1)—(3) bekezdés szerint meghatározott összegnek

a) a 4 400 000 forint feletti jövedelem 20 százalékát meghaladó részével, ha a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásban, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme meghaladja a 4 400 000 forintot, de nem éri el az 5 000 000 forintot, feltéve, hogy az adókedvezményt érvényesítő magánszemély házastársa (élettársa) az adóévben 6 hónapot meghaladó időtartamban volt gyermekgondozási segélyre jogosult és e házastárs (élettárs) az adókedvezmény alapjául szolgáló hitelszerződés és az annak felhasználásával megszerzett önálló ingatlan tekintetében egyben az adókedvezményt érvényesítő magánszemély adóstársa, illetve tulajdonostársa is;

b) a 3 400 000 forint feletti jövedelem 20 százalékát meghaladó részével, ha a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásban, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme meghaladja a 3 400 000 forintot, de nem éri el a 4 000 000 forintot és az *a)* pontban foglalt egyéb feltételek bármelyike nem teljesül.

(5) Az adókedvezmény a lakás-takarékpénztártól felvett hitelre fizetett törlesztés alapján csak akkor vehető igénybe, ha az áthidaló kölcsönnek minősül.

(6) A magánszemély nem veheti igénybe az adókedvezményt, ha

a) a tőke, a kamat vagy a járulékos költség törlesztésére olyan, a munkáltató által nyújtott lakáscélú hitelt használ fel, amelynek alapján a munkáltatót e törvény külön rendelkezése alapján nem terheli adófizetési kötelezettség;

b) adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásban, az adóhatóság adatszolgáltatása alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme eléri, vagy meghaladja az 5 000 000 millió forintot, illetve a (4) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben a 4 000 000 forintot.

(7) Az adókedvezmény az első törlesztő részlet megfizetésének évében és az azt követő négy adóévben érvényesíthető. Ha azonban a magánszemély a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint az adókedvezmény alapjául szolgáló lakáscélú felhasználás révén a gyermekek és más eltartottak utáni lakásépítési kedvezményre nem jogosult, akkor az adókedvezmény érvényesítésének időtartama minden olyan gyermek után, akire tekintettel a törlesztési időszakban — de legkésőbb az adókedvezmény legutóbbi igénybevételének adóévét követő adóévben — családi pótlékra jogosult (vagy válik jogosulttá), egy adóévvel meghosszabbodik.

(8) A magánszemély az adókedvezményt csak egy önálló ingatlanhoz kapcsolódóan és csak egy hitelszerződés adósaként, adóstársaként érvényesítheti. A hitelszerződés alapján az adóstársak közül csak egy magánszemély jogosult az adókedvezmény igénybevételére, továbbá az adókedvezmény egy önálló ingatlanhoz kapcsolódóan csak egy hitelszerződés alapján érvényesíthető; az adókedvezményre irányadó rendelkezések alkalmazásában önálló ingatlannak minősül a felépítendő épületre alakuló társasház alapító okiratában meghatározott külön tulajdonba kerülő lakás is.

(9) A magánszemély az adókedvezményt akkor érvényesítheti, ha önadózás esetén adóbevallásában, egyébként adóbevallással egyenértékű nyilatkozatában, vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása érdekében tett nyilatkozatában feltünteti az adókedvezmény alapjául szolgáló hitel felhasználásával (részben, vagy egészben) megszerzett (megszerzendő) önálló ingatlan fekvése szerinti település nevét és az önálló ingatlan helyrajzi számát, valamint — adóstársak esetén — valamennyi adóstársa adóazonosító számát (ennek hiányában természetes azonosító adatait).

(10) Az adókedvezményre jogosító igazolásban a hitelintézet feltünteti az adókedvezmény alapját, az adókedvezmény alapjául szolgáló hitel felhasználásával (részben, vagy egészben) megszerzett (megszerzendő) önálló ingatlan fekvése szerinti település nevét és az önálló ingatlan helyrajzi számát, valamint — adóstársak esetén — valamennyi adóstárs nevét és adóazonosító számát (ennek hiányában természetes azonosító adatait) is.''

23. § Az Szja tv. IX. fejezete helyébe a következő rendelkezés lép:

„IX. Fejezet

AZ ADÓELŐLEG MEGÁLLAPÍTÁSA, BEVALLÁSA ÉS MEGFIZETÉSE

A kifizetőre, a munkáltatóra irányadó közös szabályok

46. § (1) A kifizető, a munkáltató a kifizetéskor (a juttatáskor) megállapítja a bevételt terhelő adóelőleget, ha olyan bevételt fizet ki (juttat), amelynek alapján meghatározott jövedelem az összevont adóalap részét képezi.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem terheli adóelőleg:

a) az őstermelői tevékenységből származó bevételt, ha a magánszemély legkésőbb a kifizetéskor (a juttatáskor) bemutatja őstermelői igazolványát; a kifizető ilyenkor adatszolgáltatásában feltünteti az őstermelői igazolvány számát is;

b) a vállalkozói bevételt, ha az egyéni vállalkozó az e bevételéről kiállított bizonylatán feltünteti vállalkozói igazolványa (ennek hiányában az egyéni vállalkozói jogállását bizonyító közokirat) számát is;

c) az adóterhet nem viselő járandóságot;

d) a magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetést, feltéve, hogy a magánszemély legkésőbb a kifizetéskor nyilatkozik, arról, hogy e törvény rendelkezései szerint az adóévben a kifizetéssel összefüggésben adófizetési kötelezettsége nem keletkezik.

(3) Az adóelőleg alapja *(az adóelőleg-alap):*

a) önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevételből a magánszemély nyilatkozata szerinti költség levonásával meghatározott rész (de legalább a bevétel 50 százaléka), míg e nyilatkozat hiányában a bevétel 90 százaléka;

b) nem önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevétel, csökkentve a bevételből a kifizető, a munkáltató által a munkavállalói érdekképviseleti tagdíjfizetés önkéntességéről szóló törvény rendelkezései szerint levont, vagy — ha a kifizető, a munkáltató a tagdíj levonásában nem működik közre — a bevételből a magánszemély által megfizetett, a szakszervezet által kiállított bizonylattal igazolt szakszervezeti tagdíjjal;

c) az e törvény szerint költségként elszámolható kiadás fedezetére szolgáló bevétel (költségtérítés) esetében — az *a)—b)* pontban foglaltaktól függetlenül — a bevételből a magánszemély nyilatkozata szerinti költség levonásával e nyilatkozat hiányában az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) figyelembevételével meghatározott rész, míg ilyen jogszabályi rendelkezés hiányában a bevétel teljes összege (önálló tevékenységből származó bevételnek minősülő költségtérítésnél a bevétel 90 százaléka);

d) külszolgálat, külföldi kiküldetés címén kifizetett (juttatott) bevétel esetében — az *a)—c)* pontban foglaltaktól függetlenül — a bevételből a jövedelem meghatározásánál e törvény rendelkezései [27. § *c)* pont, 28. § (2)—(3) bekezdés, 83. § (4) bekezdés] szerint irányadó mérték levonásával megállapított rész, vagy a bevételből a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendeletben foglaltak szerint a kizárólag a gépjármű külföldön történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó igazolt költségek elszámolására jogosult és ezt az elszámolási módszert alkalmazó magánszemély nyilatkozata szerinti költség levonásával megállapított rész;

e) az *a)—d)* pontban nem említett bevétel esetében a bevétel teljes összege.

(4) A magánszemély a (3) bekezdés szerinti nyilatkozatot (költségnyilatkozat) az APEH által a Magyar Közlönyben közzétett formában és tartalommal, legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában teheti meg. Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely, önálló tevékenységből származó bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor tett nyilatkozatában költség levonását kérte, akkor egyetlen, az adóévben megszerzett ilyen bevétele alapján sem határozhatja meg a jövedelmet a 10 százalék költséghányad levonásával.

(5) A magánszemély nyilatkozata alapján a kifizető, a munkáltató az e fejezetben meghatározottnál magasabb összegben is megállapíthatja az adóelőleget. Az adóelőleg megállapításánál alkalmazott adóelőleg-mérték és adóelőleg-alap azonban ekkor sem haladhatja meg az adótábla szerinti legmagasabb adókulcsot, illetve a bevételt.

(6) A kifizető, a munkáltató az adóhatóság előzetes engedélye alapján az adóelőleg megállapításánál választhatja az e fejezetben meghatározottaktól eltérő módszer alkalmazását. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha a kifizető, a munkáltató kérelmében valószínűsíti, hogy a javasolt módszer révén az adóévi adó megállapításánál jelentkező adókülönbözet mérsékelhető. Ha az adóhatóság az előírt határidőn belül a kérelem teljesítését nem tagadta meg, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni.

A kifizető adókötelezettségei

47. § (1) A kifizető által kifizetett (juttatott) bevételt terhelő adóelőleg egyenlő a bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap és az adótábla szerinti legmagasabb adókulcs (százalékos adómérték) szorzatával.

(2) Ha a magánszemély legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában nyilatkozik arról, hogy az adóévben összevont adóalapja várhatóan nem haladja meg az adótábla legmagasabb kulcsú sávjának kezdő összegét, akkor a kifizető az adóév elejétől összesíti a magánszemély számára általa kifizetett (juttatott), a magánszemély által az adóévben megszerzett bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapokat, és az egyes kifizetett (juttatott) bevételeket terhelő adóelőleget — az (1) bekezdésben foglaltaktól füg-

getlenül — az adóelőleg-alapok így meghatározott összege alapján a (4)—(5) bekezdés szerint állapítja meg *(göngyölítéses módszer).*

(3) A magánszemély a (2) bekezdés szerinti nyilatkozatot az APEH által a Magyar Közlönyben közzétett formában és tartalommal teszi meg. A magánszemély e nyilatkozatában feltünteti adóterhet nem viselő járandósága(i) várható éves összegét is.

(4) A göngyölítéses módszer alkalmazása esetén a bevételt terhelő adóelőleg — az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően — az adóelőleg-alapok összegére az adótábla szerint várható számított adó, csökkentve a kifizető által kifizetett (juttatott), a magánszemély által az adóévben megszerzett bevételek alapján már megállapított adóelőlegek összegével.

(5) Ha a magánszemély nyilatkozatában feltüntette adóterhet nem viselő járandósága(i) várható éves összegét is, vagy a kifizető adóterhet nem viselő járandóságo(ka)t is fizet ki (juttat) a magánszemély részére, akkor a göngyölítéses módszer alkalmazása esetén a bevételt terhelő adóelőleg megállapításához az adóelőleg-alapok összegéhez hozzá kell adni az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható éves összegét is. Ilyenkor a bevételt terhelő adóelőleg — az (1) és (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően — az adóelőleg-alapok megnövelt összegére az adótábla szerint várható számított adó, csökkentve

a) a kifizető által kifizetett (juttatott), a magánszemély által az adóévben megszerzett bevételek alapján már megállapított adóelőlegek összegével, valamint

b) az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható éves összegére az adótábla szerint meghatározott várható számított adóval.

(6) Az (1)—(5) bekezdésben foglaltaktól eltérően a kifizető által a magánszemély részére a 6. számú mellékletben felsorolt termék ellenértékeként kifizetett bevételt terhelő adóelőleg:

a) élő állat vagy állati termék értékesítésének ellenértékeként kifizetett (juttatott) bevétel esetében a bevétel 4 százaléka;

b) az *a)* pontban nem említett termék értékesítésének ellenértékeként kifizetett (juttatott) bevétel esetében a bevétel 12 százaléka.

(7) A magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetést terhelő adóelőleg egyenlő a bevétel és az adótábla szerinti legalacsonyabb adókulcs felének szorzatával.

(8) A kifizető a bevételt terhelő adóelőleget levonja, valamint a kifizetés (a juttatás) hónapját követő hónap 12. napjáig megfizeti, továbbá az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint bevallja.

(9) Amennyiben a bevételt terhelő adóelőleg levonására nincs lehetőség, az adóköteles bevételről kiállított igazoláson a kifizető feltünteti a le nem vont adóelőleg összegét, és felhívja a magánszemély figyelmét arra, hogy az adóelőleg le nem vont részét a magánszemély köteles a negyedévet követő hónap 12. napjáig megfizetni. A kifizető az adóelőleg le nem vont részéről az adóévet követően, az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig magánszemélyenként, negyedéves bontásban adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére.

(10) A következő adózók az (1)—(9) bekezdés rendelkezéseit csak annyiban alkalmazzák, amennyiben e törvény eltérően nem rendelkezik:

a) a munkáltató a vele munkaviszonyban álló magánszemély részére kifizetett (juttatott) bevételt,

b) a magánszemély részére bért (is) kifizető (juttató) kifizető (a bér kifizetője) a magánszemély részére kifizetett (juttatott) bevételt,

c) a társas vállalkozás, a polgári jogi társaság a tevékenységében személyesen közreműködő tagja részére kifizetett (juttatott) bevételt

terhelő adóelőleggel összefüggő adókötelezettségei teljesítése során.

A munkáltató, a bér kifizetője és a társas vállalkozás (a polgári jogi társaság) adókötelezettségei

48. § (1) A munkáltató, a bér kifizetője a munkaviszonyból származó rendszeres bevételt terhelő adóelőleg megállapítása érdekében kiszámítja az adott havi rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap tizenkétszeresére az adótábla szerint várható számított adó egytizenkettedét. Munkaviszonyból származó rendszeres bevétel minden olyan nem önálló tevékenységből származó bevétel, amely a magánszemélyt munkaviszonyára tekintettel vagy azzal összefüggésben a kifizetés (juttatás) időpontjában hatályos jogszabály vagy szerződés alapján havonta illeti meg.

(2) Ha a magánszemély a munkaviszonyból származó rendszeres bevétel mellett adóterhet nem viselő járandóságo(ka)t is szerez a munkáltatótól, a bér kifizetőjétől vagy adóterhet nem viselő járandósága(i)havi összegéről nyilatkozik a munkáltató, a bér kifizetője részére, akkor a munkáltató, a bér kifizetője — az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a rendszeres bevételt terhelő adóelőleg megállapítása érdekében

a) kiszámítja az adott havi rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap és az adott havi adóterhet nem viselő járandóság(ok) összegének tizenkétszeresére az adótábla szerint várható számított adót, majd

b) az *a)* pont szerinti várható számított adóból levonja az adott havi adóterhet nem viselő járandóság(ok) tizenkétszeresének az adótábla szerint kiszámított adóját, és

c) a *b)* pont szerinti különbséget elosztja tizenkettővel.

(3) Ha a munkáltató, a bér kifizetője a munkaviszonyból származó rendszeres bevételt egy hónapon belül több részletben fizeti ki (juttatja), a havi tényleges bevétel megállapítása után kell az (1)—(2) bekezdés rendelkezései szerint eljárnia. A munkáltató, a bér kifizetője azonban a korábbi hóközi kifizetés (juttatás) során jogosult az ezen kifizetésre (juttatásra) eső adóelőlegnek megfelelő összeget a hó végi elszámolásig visszatartani.

(4) Ha a munkáltató, a bér kifizetője a több hónapra járó munkaviszonyból származó rendszeres bevételt egyszerre fizeti ki (juttatja), úgy kell eljárnia, mintha a bevételt a magánszemély havonként szerezte volna meg. E rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha a munkáltató, a bér kifizetője az adóéven belül több hónapra ad visszamenőleg béremelést.

(5) A munkáltató, a bér kifizetője az általa kifizetett (juttatott) munkaviszonyból származó nem rendszeres bevételt terhelő adóelőleg megállapítása érdekében

a) a megelőző egész havi munkaviszonyból származó rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap tizenkétszereséhez hozzáadja a nem rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alapot, majd

b) az *a)* pont szerinti összegre kiszámítja az adótábla szerint várható számított adót, és

c) a *b)* pont szerinti várható számított adóból levonja a megelőző egész havi munkaviszonyból származó rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap tizenkétszeresére az adótábla szerint várható számított adót.

Munkaviszonyból származó nem rendszeres bevétel minden olyan nem önálló tevékenységből származó bevétel, amely a magánszemélyt munkaviszonyára tekintettel vagy azzal összefüggésben illeti meg, de nem minősül munkaviszonyból származó rendszeres bevételnek (e körbe tartozik különösen a tizenharmadik havi illetmény, valamint a nem havonta elszámolt jutalom, prémium, a szabadságmegváltás és az üdülési hozzájárulás).

(6) Ha a magánszemély a munkaviszonyból származó nem rendszeres bevétel mellett adóterhet nem viselő járandóságo(ka)t is szerez a munkáltatótól, a bér kifizetőjétől vagy adóterhet nem viselő járandósága(i) havi összegéről nyilatkozik a munkáltató, a bér kifizetője részére, akkor a munkáltató, a bér kifizetője — az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a nem rendszeres bevételt terhelő adóelőleg megállapítása érdekében

a) a megelőző egész havi munkaviszonyból származó rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap és a megelőző havi adóterhet nem viselő járandóság(ok) összegének tizenkétszereséhez hozzáadja a nem rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alapot, majd

b) az *a)* pont szerinti megemelt összegre kiszámítja az adótábla szerint várható számított adót, és

c) a *b)* pont szerinti várható számított adóból levonja a megelőző egész havi munkaviszonyból származó rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap és a megelőző havi adóterhet nem viselő járandóság(ok) összegének tizenkétszeresére az adótábla szerint várható számított adót.

(7) A munkáltató, a bér kifizetője az (1)—(6) bekezdés rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával állapíthatja meg az általa kifizetett (juttatott), az (1)—(6) bekezdésben nem említett bevételt terhelő adóelőleget is.

(8) A munkáltató, a bér kifizetője a magánszemély nyilatkozata alapján — az (1)—(7) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása helyett — jogosult a göngyölítéses módszer alkalmazásával eljárni az adóelőleg kiszámításánál, ha valószínűsíti, hogy ezáltal az adóévi adó megállapításánál jelentkező adókülönbözet mérsékelhető.

(9) A társas vállalkozás, a polgári jogi társaság a tagja részére annak személyes közreműködésére tekintettel vagy azzal összefüggésben kifizetett (juttatott) nem önálló tevékenységből származó bevételt terhelő adóelőleg kiszámításakor az (1)—(6) bekezdés rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával jár el, ha ezt tagja a kifizetést (a juttatást) megelőzően tett nyilatkozatában kéri. A magánszemély e nyilatkozatot akkor teheti meg, ha a nyilatkozattétel napján nem áll munkaviszonyban. Ha a magánszemély több társas vállalkozás, polgári jogi társaság tevékenységében működik személyesen közre, akkor közülük egy részére tehet ilyen nyilatkozatot.

(10) A társadalombiztosítási igazgatási szerv által kifizetett adóköteles társadalombiztosítási ellátást és a tartalékos katonai szolgálatot teljesítő magánszemélyt e jogviszonyára tekintettel megillető illetményt terhelő adóelőleg megállapítása érdekében — az (1)—(7) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a kifizető

a) a bevételt elosztja annyival, ahány napra a kifizetés vonatkozik, és e hányadost megszorozza 365-tel, majd

b) az *a)* pont szerinti szorzatra kiszámítja az adótábla szerint várható számított adót, amelyet eloszt 365-tel, és

c) a *b)* pont szerinti hányadost megszorozza annyival, ahány napra a kifizetés vonatkozik.

(11) A bevételt terhelő adóelőleg az (1)—(10) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeg, csökkentve (legfeljebb annak mértékéig) a (12)—(14) bekezdés rendelkezései szerint meghatározott összeggel.

(12) A bevételt terhelő adóelőleg megállapításánál az (1)—(10) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeget csökkenti:

a) a magánszemély által legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában tett nyilatkozat alapján a havi adójóváírás, amely — figyelemmel az adójóváírásra irányadó rendelkezésekre is — az adott havi bér(ek összegének) 18 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 9000 forint, amíg a munkáltató, a kifizető által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege — az adott kifizetést (juttatást) is figyelembe véve — nem haladja meg a jogosultsági határt;

b) a magánszemély által legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában tett nyilatkozat alapján havi 540 forint kiegészítő adójóváírás, feltéve, hogy az adott havi bér(ek összege) az 50 ezer forintot meghaladja, de nem több 60 ezer forintnál, amíg a munkáltató, kifizető által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege — az adott kifizetést (juttatást) is figyelembe véve — nem haladja meg a kiegészítő jogosultsági határt;

c) a kifizetést (a juttatást) megelőzően a magánszemély által önkéntes kölcsönös biztosító pénztár(ak)ba tagdíj címén befizetett és — a tagság elfogadásáról szóló pénztári nyilatkozattal és a befizetésről a pénztár által kiállított

bizonylattal — igazolt összeg 30 százaléka, de adóévenként legfeljebb összesen a 35. § (2) bekezdése szerint meghatározott összeg; nincs szükség a tagdíj összegének igazolására, ha a munkáltató, a kifizető közreműködik a tagdíj levonásában és befizetésében;

d) a kifizetést (a juttatást) megelőzően a magánszemély által magánnyugdíjpénztárba a saját tagdíját kiegészítő összeg címén befizetett és — a tagság elfogadásáról szóló pénztári nyilatkozattal és a befizetésről a pénztár által kiállított bizonylattal — igazolt összeg 30 százaléka; nincs szükség a tagdíj összegének igazolására, ha a munkáltató, a kifizető közreműködik a tagdíj levonásában és befizetésében;

e) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta 2000 forint; a fogyatékos állapot véglegessége esetén azt elegendő egyszer, annak megállapítását követően igazolni.

(13) Az (1)—(10) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított, a (12) bekezdés rendelkezései szerint csökkentett összeget az adóelőleg megállapításánál tovább csökkenti a családi kedvezményre jogosult magánszemélyt az adott jogosultsági hónapra megillető családi kedvezmény, feltéve, hogy

a) a családi pótlékot a munkáltató, a kifizető folyósítja a jogosult részére, valamint a jogosult a kifizetés (a juttatás) időpontjáig nem nyilatkozott arról, hogy a családi kedvezményt más jogosult kívánja érvényesíteni az adóelőleg megállapításánál, vagy

b) a jogosult legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában tett nyilatkozatában kéri a családi kedvezménynek az adóelőleg megállapításánál történő érvényesítését.

(14) Ha a családi kedvezményre több magánszemély jogosult, akkor a jogosultak a (13) bekezdés szerinti nyilatkozatot közösen teszik meg. A jogosultak e nyilatkozatban meghatározhatják, hogy az őket jogosultsági hónaponként együttesen megillető családi kedvezményt a munkáltató(k), a kifizető(k) az adóelőleg megállapításánál milyen megosztásban vegye (vegyék) figyelembe. A nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) minden jogosult nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait);

b) minden eltartott nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait), magzat (ikermagzat) esetében a várandóság tényére vonatkozó kijelentést;

c) minden jogosult munkáltatójának nevét (elnevezését) és adószámát, míg munkáltató hiányában az erre vonatkozó kijelentést;

d) minden jogosult munkáltatójának a nyilatkozatban foglaltak tudomásul vételét igazoló kijelentését.

(15) A magánszemély a (8)—(9) és (12)—(14) bekezdés szerinti nyilatkozatát az APEH által a Magyar Közlönyben közzétett formában és tartalommal teszi meg. A nyilatkozat tartalmát érintő bármely változás esetén a magánszemély köteles haladéktalanul új nyilatkozatot tenni.

(16) A nyugdíjba vonuló, a sorkatonai szolgálatra bevonuló vagy a polgári szolgálat teljesítését megkezdő magánszemély részére kifizetett (juttatott) bevétel(eke)t terhelő adóelőleget a munkáltató, a bér kifizetője úgy módosíthatja, mintha az adóelőleget az év elejétől összesítve (göngyölítve) állapította volna meg.

(17) A munkaviszony megszűnésével összefüggő, törvényben meghatározott mértékű végkielégítés, továbbá állami végkielégítés esetében a bevételt terhelő adóelőleg — az (1)—(16) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a bevétel 20 százaléka.

(18) A munkáltató, a bér kifizetője az általa kifizetett (juttatott) bevételt terhelő adóelőleget akkor is köteles a kifizetés (a juttatás) hónapját követő hónap 12. napjáig megfizetni, ha a levonásra bármely okból nem volt lehetőség. A munkáltató, a bér kifizetője a le nem vont, de általa megfizetett adóelőleget a magánszeméllyel szembeni követelésként veszi nyilvántartásba, és e követelését beszámíthatja a magánszeméllyel szemben fennálló bármely kötelezettségébe. A magánszemélyt megillető munkaviszonyból származó rendszeres bevétel esetében a beszámításra csak olyan mértékig kerülhet sor, hogy a beszámítást követően kifizetendő összeg elérje a hónap első napján érvényes minimálbér havi összegének 50 százalékát.

(19) A társas vállalkozás, a polgári jogi társaság a tevékenységében személyesen közreműködő tagja részére kifizetett (juttatott) bevételt terhelő adóelőleg tekintetében a (18) bekezdés rendelkezései szerint jár el.

(20) Amennyiben az (1)—(19) bekezdés eltérően nem rendelkezik, a munkáltató, a bér kifizetője, valamint a társas vállalkozás és a polgári jogi társaság az adóelőleggel összefüggő adókötelezettségei teljesítése során a 46—47. § rendelkezéseit alkalmazza.

A magánszemély adókötelezettségei

49. § (1) A magánszemély negyedévente, a negyedévet követő hónap 12. napjáig megállapítja a bevételt terhelő adóelőleget, ha a negyedévben olyan bevételt szerez, amelynek alapján meghatározott jövedelem az összevont adóalap részét képezi. Nem terheli e kötelezettség a magánszemélyt, ha a bevételt terhelő adóelőleg megállapítására a kifizető, a munkáltató köteles.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem terheli adóelőleg:

a) a mezőgazdasági őstermelő által megszerzett őstermelői tevékenységből származó bevételt, amíg annak összege az adóévben nem haladja meg az egyszerűsített bevallási nyilatkozat megtételére jogosító értékhatárt (ha azonban meghaladja, akkor az adóelőleg-alapot az adóévben megszerzett összes őstermelői tevékenységből származó bevétel alapján kell meghatározni);

b) az adóterhet nem viselő járandóságot.

(3) Az adóelőleg alapja *(az adóelőleg-alap):*

a) önálló tevékenységből származó bevétel esetében — a magánszemély döntése szerint — vagy a bevételből

e törvény rendelkezései szerint a jövedelem megállapításánál elszámolható költség levonásával megállapított rész, vagy a bevétel 90 százaléka;

b) nem önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevétel, csökkentve a bevételből a magánszemély által megfizetett, a szakszervezet által kiállított bizonylattal igazolt szakszervezeti tagdíjjal;

c) olyan bevétel esetében, amelynek összege az egyéb jövedelem megállapításakor az e törvényben meghatározott értékkel (összeggel) csökkenthető, a bevételből ezen érték (összeg) levonásával megállapított rész;

d) az e törvény szerint költségként elszámolható kiadás fedezetére szolgáló bevétel (költségtérítés) esetében — az *a)—c)* pontban foglaltaktól eltérően a bevételből az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) figyelembevételével meghatározott rész, míg ilyen jogszabályi rendelkezés hiányában a bevétel teljes összege (önálló tevékenységből származó bevételnek minősülő költségtérítésnél a bevétel 90 százaléka); önálló tevékenységből származó bevételnek minősülő költségtérítésnél a magánszemély — az előző rendelkezések alkalmazása helyett — választhatja, hogy az adóelőleg alapja a bevételből e törvény rendelkezései szerint a jövedelem megállapításánál elszámolható költség levonásával megállapított rész;

e) az *a)—d)* pontban nem említett bevétel esetében a bevétel.

(4) Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely, önálló tevékenységből származó bevételét terhelő adóelőleg megállapításánál költséget vont le, akkor egyetlen, az adóévben megszerzett ilyen bevétele alapján sem határozhatja meg a jövedelmet a 10 százalék költséghányad levonásával.

(5) A magánszemély által megszerzett bevételt terhelő adóelőleg a (6)—(9) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeg, csökkentve (legfeljebb az említett összeg mértékéig) a (10)—(11) bekezdés rendelkezései szerint meghatározott összeggel.

(6) A magánszemély, ha az adóévben nem kifizetőtől, munkáltatótól szerez bevételt, az adóév elejétől összesíti az adóévben ily módon megszerzett bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapokat, és az egyes megszerzett bevételeket terhelő adóelőleget az adóelőleg-alapok így kiszámított összege alapján állapítja meg. Az adóelőleg az adóelőleg-alapok így meghatározott összegére az adótábla szerint várható számított adó, csökkentve az adóévben megszerzett bevétel(ek) alapján a magánszemély által már megállapított adóelőleg(ek) összegével.

(7) Ha a magánszemély — a (6) bekezdésben foglalt feltételek szerint megszerzett bevétel mellett — az adóévben adóterhet nem viselő járandóságot is szerez, akkor a megszerzett más bevételt terhelő adóelőleg megállapításához az adóelőleg-alapok összegéhez hozzá kell adni az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható éves összegét is. Ilyenkor a bevételt terhelő adóelőleg — a (6) bekezdésben foglaltaktól eltérően — az adóelőleg-alapok megnövelt összegére az adótábla szerint várható számított adó, csökkentve

a) az adóévben megszerzett bevétel(ek) alapján a magánszemély által már megállapított adóelőleg(ek) összegével, valamint

b) az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható éves összegére az adótábla szerint meghatározott várható számított adóval.

(8) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a negyedévre általa költségként elszámolt vállalkozói kivét tekintetében a (6)—(7) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásával jár el oly módon, hogy a vállalkozói kivét teljes összegét adóelőleg-alapnak tekinti, valamint azt is hozzáadja a negyedévben megszerzett más bevétele(i) alapján meghatározott adóelőleg-alap(ok)hoz.

(9) Tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes őstermelői tevékenységből származó bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint — így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült költségeket, az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az őstermelői tevékenység révén keletkezett elhatárolt veszteséget figyelembe véve — meghatározott őstermelői tevékenységből származó jövedelem. A bevételt terhelő adóelőleg — a (6)—(7) bekezdésben foglaltaktól eltérően — az így meghatározott adóelőleg-alapra az adótábla szerint várható számított adónak az a része, amely meghaladja az őstermelői tevékenységből származó bevétel alapján a magánszemély által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek) és az őstermelői adókedvezmény összegét.

(10) A bevételt terhelő adóelőleg megállapításánál a (6)—(9) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeget csökkenti:

a) a negyedévben önkéntes kölcsönös biztosító pénztár(ak)ba a magánszemély által tagdíj címén befizetett és — a tagság elfogadásáról szóló pénztári nyilatkozattal és a befizetésről a pénztár által kiállított bizonylattal — igazolt összeg 30 százaléka, de adóévenként legfeljebb összesen a 35. § (2) bekezdése szerint meghatározott összeg;

b) a negyedévben magánnyugdíjpénztárba a magánszemély által a saját tagdíját kiegészítő összeg címén befizetett és — a tagság elfogadásáról szóló pénztári nyilatkozattal és a befizetésről a pénztár által kiállított bizonylattal — igazolt összeg 30 százaléka;

c) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta 2000 forint; a fogyatékos állapot véglegessége esetén azt elegendő egyszer, annak megállapítását követően igazolni;

d) a negyedév jogosultsági hónapjaira a magánszemélyt jogosultként megillető családi kedvezmény.

(11) A magánszemély a (10) bekezdésben meghatározott kedvezményt az adóelőleg megállapításánál csak annyiban veheti figyelembe, amennyiben azt más adózó

(munkáltató, kifizető, jogosult) az adóelőleg megállapításánál nem érvényesíti.

(12) Átalányadózást alkalmazó mezőgazdasági kistermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes őstermelői tevékenységből származó bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint meghatározott őstermelői tevékenységből származó jövedelem. A bevételt terhelő adóelőleg — az (5)—(7), (10)—(11) bekezdésben foglaltaktól eltérően — az így meghatározott adóelőleg-alapra várható átalányadónak az a része, amely meghaladja az őstermelői tevékenységből származó bevétel alapján a magánszemély által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek) összegét.

(13) Vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele (ide nem értve a vállalkozói kivétet) esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint — így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült vállalkozói költségeket, az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az egyéni vállalkozói tevékenység révén keletkezett elhatárolt veszteséget figyelembe véve — meghatározott vállalkozói adóalap. A bevételt terhelő adóelőleg az (5)—(7), (10)—(11) bekezdésben foglaltaktól eltérően — az így meghatározott adóelőleg-alap 16 százalékának az a része, amely meghaladja

a) a vállalkozói bevétel alapján a magánszemély által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek), valamint

b) az egyéni vállalkozót — az adóévben már megfizetett, igazolt kamat alapján — a negyedév végéig megillető kisvállalkozások adókedvezménye

összegét.

(14) Átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint meghatározott jövedelem (átalányadó-alap). A bevételt terhelő adóelőleg — az (5)—(7), (10)—(11) bekezdésben foglaltaktól eltérően — az így meghatározott adóelőleg-alapra várható átalányadónak az a része, amely meghaladja a vállalkozói bevétel alapján a magánszemély által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek) összegét.

(15) A magánszemély a negyedévet követő hónap 12. napjáig megfizeti a negyedévben megszerzett bevétele alapján

a) általa megállapított adóelőleget;

b) a kifizető által megállapított, de le nem vont, a kifizető által kiállított igazoláson feltüntetett adóelőleget, ha annak megfizetésére a kifizető nem köteles.

(16) Nem kell a (15) bekezdés szerinti adóelőleget megfizetni, amíg annak összege az adóév elejétől összesítve nem haladta meg a 10 000 forintot.

(17) A magánszemély adóbevallásában negyedéves bontásban bevallja azt az adóelőleget, amelynek megfizetésére a (15)—(16) bekezdés rendelkezései szerint a negyedévben maga köteles.

(18) Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor tett nyilatkozatában költség figyelembevételét kérte és a nyilatkozat alapján az adóelőleg(ek) megállapításánál figyelembe vett költség(ek) meghaladja (meghaladják) az összevont adóalap megállapításánál e törvény rendelkezései szerint az adóbevallásban elszámolt igazolt költsége(ke)t, akkor a különbözet 12 százalékát *(költségkülönbözet alapján meghatározott adó)* köteles az adóévre vonatkozó bevallásában megállapítani és bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a különbözet nem haladja meg az adóelőleg(ek) megállapításánál figyelembe vett költség(ek összegének) 5 százalékát.

(19) Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításánál a göngyölítéses módszer alkalmazását kérte, és utóbb az adóév során összevont adóalapja meghaladja az adótábla legmagasabb kulcsú sávjának kezdő összegét, akkor az említett értékhatár túllépését követő 15 napon belül köteles befizetni az adóhatósághoz azt az összeget, amennyivel az adóévben a túllépésig a kifizetői adóelőleg-levonás szabályai szerint kifizetett (juttatott) összes bevétele alapján meghatározott adóelőleg-alapnak az adótábla szerinti legmagasabb adókulcsnak (százalékos adómértéknek) a szorzata meghaladja a kifizető(k) által az adóév során ezen bevételek után megállapított adóelőlegek összegét. Ha a magánszemély a különbözetet az említett időpontig nem fizeti meg, akkor a különbözet 12 százalékát *(adóelőleg-különbözet alapján meghatározott adó)* köteles az adóévre vonatkozó bevallásában megállapítani és bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni.''

24. § Az Szja tv. 49/A. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a § a következő (4)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az egyéni cégként bejegyzett egyéni vállalkozó az egyéni cég átalakulása esetén

a) a végleges átalakulási vagyonmérlegében a számvitelről szóló törvény előírásai szerint kimutatott pozitív összevont átértékelési különbözetet az átalakulás napján megszerzett vállalkozói bevételként számolja el;

b) az átalakulás napjára vonatkozóan e törvény rendelkezései szerint, de a tevékenység megszüntetésére irányadó rendelkezések figyelmen kívül hagyásával megállapítja a vállalkozói adóalapot és a vállalkozói osztalékalapot, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadót és vállalkozói osztalékalap utáni adót;

c) a *b)* pontban említett adókat a soron kívüli adóbevallás benyújtására az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig megfizeti, valamint a *b)* pontban említett jövedelmeket és adókat az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallja.

(3) Az egyéni cégként bejegyzett egyéni vállalkozó az egyéni cég átalakulása esetén az átalakulás napjára vonatkozóan a vállalkozói osztalékalapot — a (2) bekezdésben meghatározottak mellett — e törvénynek a tevékenység megszüntetésére irányadó rendelkezései szerint is megállapítja. A vállalkozói osztalékalap megállapítása során ilyenkor vállalkozói személyi jövedelemadóként a megszűnés szabályai nélkül meghatározott vállalkozói adóalapot terhelő adót veszi figyelembe.

(4) Ha a (3) bekezdés szerint megállapított vállalkozói osztalékalap meghaladja a (2) bekezdés szerint megállapított vállalkozói osztalékalapot, a különbözetet a jogutód gazdasági társaságban szerzett értékpapír megszerzésére fordított érték részeként nem lehet figyelembe venni.

(5) Ha a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint elkészített végleges vagyonmérleg és az azt alátámasztó vagyonleltár alapján megállapítható, hogy az egyéni cég átalakulása révén az egyéni cégként bejegyzett egyéni vállalkozó által — e törvény rendelkezései szerint egyéni vállalkozói tevékenységével összefüggésben — az átalakulás napjára elkészített leltárban e törvény rendelkezései szerint feltüntetett összes eszköz nem került a jogutód gazdasági társaság tulajdonába, akkor az át nem adott eszközök együttes vagyonértékelés szerinti értékének az a része, amely nem haladja meg a vállalkozói osztalékalapok (4) bekezdés szerint meghatározott különbözetét, a magánszemély jövedelmének minősül. E jövedelem után az adó mértéke 25 százalék. A magánszemély e jövedelmet és az adót soron kívüli adóbevallásában megállapítja és bevallja, valamint az adót a soron kívüli bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.

(6) A (2)—(5) bekezdésben foglaltak értelemszerűen irányadóak akkor is, ha az egyéni vállalkozó ügyvédi tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként folytatja azzal, hogy az adóbevallást a tagi jogviszony keletkezését megelőző napra vonatkozóan kell elkészíteni.

(7) Nem kell a tevékenység megszűnésére irányadó rendelkezéseket alkalmazni, ha a vállalkozói igazolvánnyal rendelkező egyéni vállalkozó e tevékenységét cselekvőképességének elvesztését követően a nevében és javára törvényes képviselője folytatja. Ha a vállalkozói igazolvánnyal rendelkező egyéni vállakozó e tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytatja, akkor — az egyéni vállalkozó tevékenységét folyamatosnak tekintve — úgy kell eljárni, mintha az adóévben az elhunyt egyéni vállalkozó által megszerzett vállalkozói bevételt és elszámolt vállalkozói költséget kizárólag az özvegy, az örökös szerezte volna meg, illetve számolta volna el, feltéve, hogy az özvegy, illetve az örökös a tevékenység folytatásának szándékát három hónapon belül bejelenti az adóhatóságnak. Az elhunyt egyéni vállalkozó által az adóévben költségként elszámolt vállalkozói kivétet ilyenkor is kizárólag az elhunyt által megszerzett önálló tevékenységből származó jövedelemnek kell tekinteni, de annak összegét — e törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — az özvegy, illetve az örökös figyelembe veszi a vállalkozói adóalap és vállalkozói osztalékalap, valamint az e jövedelmeket terhelő adó összegének megállapításánál.''

25. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-a (6) bekezdésének *a)*, *c)—d)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a bekezdés a következő *e)* és *f)* ponttal egészül ki:

[A (4) és (5) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel növelt vállalkozói bevétel — legfeljebb annak mértékéig — csökkenthető:]

„*a)* a legalább 50 százalékban megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása esetén személyenként havonta az alkalmazottnak fizetett bérrel, de legfeljebb a hónap első napján érvényes havi minimálbérrel, a szakképző iskolai tanulóval kötött — jogszabályban meghatározott — tanulószerződés alapján folytatott gyakorlati képzés esetén minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 20 százalékával, ha a szakképző iskolával kötött együttműködési megállapodás alapján végzi a gyakorlati képzést, minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 12 százalékával;''

„*c)* az alapkutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés folytatása érdekében felmerült kiadásból — ide nem értve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy más egyéni vállalkozótól igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás ellenértéke alapján felmerült kiadást — az adóévben költségként elszámolt összeggel, vagy — az egyéni vállalkozó választása szerint, ha a kiadást az adóévben beruházási költségként számolta el — a kiadás alapján állományba vett nem anyagi jószágra az adóévben elszámolt értékcsökkenési leírás összegével, bármely esetben, feltéve, hogy az elszámolás nem támogatásból származó bevétellel szemben történt; a felsőoktatási intézmény vagy a Magyar Tudományos Akadémia által alapított kutatóintézet (kutatóhely) kezelésében lévő területen működő és ott alapkutatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést végző egyéni vállalkozó — a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt adózó kivételével — az előző rendelkezés alkalmazásakor az ott meghatározott összeg háromszorosát (de legfeljebb 50 millió forintot) veheti figyelembe, amelynek a (9) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül;

d) a 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál évi 30 millió forinttal, de legfeljebb a (12) bekezdés rendelkezésében meghatározott összeggel (kisvállalkozói kedvezmény); az egyéni vállalkozó által az adóévben érvényesített kisvállalkozói kedvezmény és a (9) bekezdésben meghatározott adókulcs szorzata az állami támogatásokra irányadó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül;

e) a helyi adókról szóló törvény rendelkezései szerint általa megfizetett helyi iparűzési adó révén e törvény rendelkezéseinek megfelelően az adóévben elszámolt vállalkozói költség 25 százalékával, feltéve, hogy az adóév utolsó napján nincs köztartozása;

f) az egyéni vállalkozó belföldi pénzforgalmi bankszámláján fennálló számlakövetelésből az adóévben lekötött, az adóév utolsó napján lekötött számlakövetelésként kimutatott összeg, de legfeljebb az adóévben megszerzett vállalkozói bevétel(ek) összegéből az adóévben elszámolt vállalkozói költségek összegét meghaladó rész 25 százaléka és legfeljebb adóévenként 500 millió forint *(fejlesztési tartalék)*.''

(2) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének *a)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Az elhatárolt veszteség — figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is — a következők szerint számolható el:]

„*a)* Az elhatárolt veszteséget az egyéni vállalkozó bármely későbbi adóév (de legkésőbb az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésének adóéve) vállalkozói jövedelmével szemben — döntése szerinti megosztásban — elszámolhatja. A vállalkozói igazolvánnyal rendelkező magánszemély tevékenységének időszaka alatt elhatárolt veszteséget özvegye vagy örököse az egyéni vállalkozóra irányadó rendelkezések szerint számolhatja el, ha az elhunyt magánszemély tevékenységét folytatja, feltéve, hogy a tevékenység folytatásának szándékát három hónapon belül bejelentette az adóhatóságnak.''

„*c)* Az adóév elhatárolt veszteségét a más adóév(ek)ről áthozott elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül kell megállapítani. Az elhatárolt veszteségek elszámolásánál a keletkezésük sorrendjét kell követni.''

(3) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az elhatárolt veszteség — figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is — a következők szerint számolható el:]

„*d)* Az *a)* és *e)* pont rendelkezése az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének évét követő negyedik adóévben és az azt követő adóévekben elhatárolt veszteségre az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható, ha az egyéni vállalkozó

da) adóévi vállalkozói bevétele nem éri el a vállalkozói jövedelem meghatározásánál elszámolt költség 50 százalékát, vagy

db) vállalkozói tevékenysége alapján a megelőző két adóévben is veszteséget határolt el.

Az engedély iránti kérelmet az adóévre vonatkozó bevallás, önellenőrzés esetén az önellenőrzési lap benyújtásával egyidejűleg, ellenőrzés esetén a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül, felügyeleti intézkedés vagy az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálatának kezdeményezése esetén az eljárás jogerős befejezését követő 15 napon belül kell benyújtani; e határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az elhatárolt veszteség elháríthatatlan külső ok miatt keletkezett, vagy ha az egyéni vállalkozó a veszteség elkerülése, mérséklése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható. Ha az adóhatóság a kérelmet az előírt határidőn belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni.''

(4) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az elhatárolt veszteség — figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is — a következők szerint számolható el:]

„*e)* A mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozó az adóévben elhatárolt veszteségét — az *a)* pontban foglaltaktól függetlenül — az adóévet megelőző két évre visszamenőlegesen is rendezheti adóbevallásának önellenőrzésével oly módon, hogy a megelőző két év egyikében vagy mindkettőben megszerzett, mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmét csökkenti választása szerinti mértékben, de a két évre együttesen is legfeljebb az elhatárolt veszteség összegével. Ha ezzel nem él, vagy ha veszteségének csak egy részét rendezi a megelőző két év terhére, a fennmaradó részre az *a)—d)* pont rendelkezései alkalmazhatók.''

(5) Az Szja tv. 49/B. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel (állandó bázissal), akkor az (1)—(7) bekezdés szerint megállapított jövedelmet úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza a jövedelem külföldön adóztatható részét, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.''

(6) Az Szja tv. 49/B. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Amennyiben a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évét követő negyedik adóév utolsó napjáig a (14) bekezdés rendelkezéseiben említett esetek bármelyike bekövetkezik (kivéve, ha annak oka a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belüli visszaadás), az ott meghatározott összeg kétszeresének 16 százaléka növeli a (9)—(10) bekezdés szerint megállapított adót.''

(7) Az Szja tv. 49/B. §-a (12) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) A kisvállalkozói kedvezmény nem lehet több a vállalkozói bevételnek a vállalkozói költséget meghaladó részénél. A kisvállalkozói kedvezmény legfeljebb a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, korábban üzembe nem helyezett, kizárólag üzemi célú egyes tárgyi eszközök, nem anyagi javak adóévi együttes beruházási költsége (ideértve az ilyen eszköz beszerzésére, előállítására fordított, az adóévben költségként elszámolt kiadást is), továbbá a vállalkozói tevékenységet közvetlenül szolgáló ingatlan adóévben felmerült, az értékcsökkenési leírás alapját növelő kiadásként elszámolt felújítási költsége. E rendelkezés alkalmazásakor a tárgyi eszközök közül az ingatlan, valamint a leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai szerinti gép, berendezés, felszerelés, jármű,

míg a nem anyagi javak közül a szellemi termék vehető figyelembe. E rendelkezés alkalmazásakor a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belül cserébe kapott tárgyi eszköz, valamint az üzemkörön kívüli ingatlan és az ültetvény alapján beruházási költség nem vehető figyelembe. A kisvállalkozói kedvezményt nem érvényesítheti a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt adózó. A kisvállalkozói kedvezmény nem érvényesíthető a szállítási tevékenységet végző adózó nemzetközi szállítási tevékenységéhez használt tárgyi eszköze beruházási költségére.''

(8) Az Szja tv. 49/B. §-ának (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) Ha az adóévi vállalkozói adóalapnak olyan jövedelem is részét képezi, amelyre vonatkozóan a magánszemély külföldön a személyi jövedelemadónak megfelelő adót fizetett, akkor — ha nemzetközi szerződésből vagy viszonosságból más nem következik — a (9)—(10) bekezdés rendelkezései szerint megállapított vállalkozói személyi jövedelemadót csökkenti a jövedelemre külföldön megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb az e jövedelemre az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó szerint kiszámított adó. Az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó a (9)—(10) bekezdés rendelkezései szerint megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó, osztva a vállalkozói adóalappal; e hányadost két tizedesre kerekítve kell meghatározni.''

(9) Az Szja tv. 49/B. §-ának (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék alapjául szolgáló lekötött számlakövetelést a lekötés adóévét követő négy adóév során az adóévben általa kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz megszerzése vagy előállítása érdekében teljesített — alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költség nyilvántartásában rögzített — beruházási kiadás(ok) összegének megfelelően oldhatja fel (ideértve a lekötés megszűnését is, ha azzal egyidejűleg nem történik meg az összeg ismételt lekötése), kivéve, ha megállapítja

a) a feloldott rész után a (9) bekezdésnek a lekötés adóévében hatályos rendelkezései szerinti mértékkel a vállalkozói személyi jövedelemadót, valamint

b) a feloldott résznek az *a)* pont szerinti vállalkozói személyi jövedelemadót meghaladó része után 35 százalékos mértékkel a vállalkozói osztalékalap utáni adót, továbbá

az *a)—b)* pontban említett adókat — önellenőrzési pótlék helyett késedelmi pótlékkal növelten — az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával a feloldást követő 30 napon belül megfizeti. Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék alapjául szolgáló számlakövetelésnek a lekötése adóévét követő negyedik adóév végéig fel nem oldott része után az *a)—b)* pont szerinti adókat a negyedik adóévet követő év első hónapjában megállapítja, és azokat — önellenőrzési pótlék helyett késedelmi pótlékkal növelten — az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával megfizeti. Az előző rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni akkor is, ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból (ide nem értve halálát, ha tevékenységét özvegye vagy örököse nem folytatja) megszűnik, azzal, hogy ilyenkor az említett adókat a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni. Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék alapjául szolgáló számlakövetelés lekötéséről és annak feloldásáról olyan külön nyilvántartást vezet, amelynek alapján megállapítható a lekötött és a feloldott összeg, valamint a feloldás alapjául szolgáló beruházási kiadás(ok) teljesítésének időpontja és összege, vagy a feloldás miatt fizetendő, késedelmi pótlékkal növelt adók összege.''

26. § Az Szja tv. 51. §-a (1) bekezdésének második és harmadik mondata helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozónál nem minősül vállalkozói bevételnek a vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez költségei fedezetére vagy fejlesztési célra jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított vissza nem térítendő támogatás. A magánszemély az e bevételével összefüggő adókötelezettségeit az önálló tevékenységből származó jövedelemre irányadó rendelkezések szerint teljesíti.''

27. § Az Szja tv. 53. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tevékenységek a következők:

a) ipari és mezőgazdasági termékelőállítás, építőipari kivitelezés;

b) növénytermelési, állattenyésztési, vadgazdálkodási és erdőgazdálkodási szolgáltatás (SZJ 01.4, 01.5, 02.02),

kivéve:

— valamennyi bérmunkában végzett szolgáltatás;

c) halászati szolgáltatás (SZJ 05.01.1), haltenyésztési szolgáltatás (SZJ 05.02.1),

kivéve:

— halászati bérmunka (SZJ 05.01.10.1),

— haltenyésztési bérmunka (SZJ 05.02.10.1);

d) feldolgozóipari szolgáltatás (SZJ 15—37),

kivéve:

— valamennyi bérmunkában végzett szolgáltatás, termékelőállítás,

— kiadói tevékenység (SZJ 22.1),

— egyéb sokszorosítás (SZJ 22.3);

e) építőipari szolgáltatás (SZJ 45);

f) gépjárműjavítás (SZJ 50.20), fogyasztási cikk javítása (SZJ 52.7), bútorjavítás és restaurálás (SZJ 36.1-ből), hangszer javítása, karbantartása (SZJ 36.30.92), háztartási forróvíztároló javítása (SZJ 45.33.11-ből), professzionális sportberendezés javítása (SZJ 36.40.92-ből);

g) a taxiszolgáltatásból (SZJ 60.22.11) a helyi, közúti teherszállítás (SZJ 60.24);

h) irodagép-, számítógép-javítás (SZJ 72.50);

i) fényképészet (SZJ 74.81);

j) mosás, tisztítás (SZJ 93.01.1), fodrászat, szépségápolás (SZJ 93.02), állatkozmetika (SZJ 93.05.11);

k) az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló kormányrendelet alapján folytatott vendéglátó tevékenység, kiskereskedelmi tevékenység.''

28. § Az Szja tv. 55. §-a a következő (2)—(3) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a § jelenlegi szövegének számozása (1) bekezdésre módosul:

„(2) Ha az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel (állandó bázissal), akkor az átalányadó az (1) bekezdés szerint kiszámított összeg, csökkentve a telephelynek (az állandó bázisnak) betudható, külföldön adóztatható bevétel alapján az 53. § rendelkezései szerint kiszámított évi jövedelemre az (1) bekezdés szerint meghatározott összeggel, feltéve, hogy nemzetközi szerződés a mentesítés módszerének alkalmazását írja elő.

(3) Ha az 53. § rendelkezései szerint kiszámított jövedelem alapjául szolgáló vállalkozói bevételnek olyan bevétel is részét képezi, amelyre vonatkozóan az egyéni vállalkozó külföldön a személyi jövedelemadónak megfelelő adót fizetett, akkor — ha nemzetközi szerződésből vagy viszonosságból más nem következik — az (1) bekezdés szerint kiszámított átalányadót csökkenti a bevétel alapján meghatározott jövedelemre külföldön megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb a bevétel alapján az 53. § rendelkezései szerint kiszámított évi jövedelemre az (1) bekezdés szerint meghatározott összeg.''

29. § Az Szja tv. 58. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és egyidejűleg a § a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Nem alkalmazhatók az (1)—(7) bekezdés rendelkezései akkor, ha az ingó vagyontárgy átruházása rendszeresen vagy üzletszerűen végzett tevékenység (gazdasági tevékenység) keretében történik. Ekkor az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(9) Nem alkalmazhatók az (1)—(7) bekezdés rendelkezései az ingó vagyontárgy átruházásából származó bevételnek arra a részére, amely meghaladja az ingó vagyontárgynak a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értékét.''

30. § Az Szja tv. a következő 63/A. §-sal egészül ki:

„63/A. § (1) Nem alkalmazhatók a 60—63. § rendelkezései, ha az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházása rendszeresen vagy üzletszerűen végzett tevékenység (gazdasági tevékenység) keretében történik. Ekkor az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(2) Nem alkalmazhatók a 60—63. § rendelkezései az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó bevételnek arra a részére, amely meghaladja az ingatlannak, a vagyoni értékű jognak a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értékét.''

31. § Az Szja tv. 65. §-a (1) bekezdésének *a)* és *i)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában kamat:)

„*a)* a takarékbetétről szóló törvényerejű rendeletben meghatározott takarékbetétre fizetett (jóváírt) hozam (nyereménybetét esetében ideértve a sorsolás eredményétől függő nyereményt is);''

„*i)* a biztosítási szerződéshez fűződő maradékjogból származó bevétel, ha a biztosítás díját a magánszemély vagy javára más magánszemély fizette, vagy ha az adóköteles biztosítási díjnak minősült, továbbá a tíz évnél rövidebb lejáratú életbiztosítás, valamint a három évnél rövidebb lejáratú nyugdíjbiztosítás egyösszegű szolgáltatásából származó bevétel; nem tekinthető azonban a bevétel kamatnak, ha a biztosításra befizetett díj(ak) akár csak egy része az 1. számú melléklet 6.3. alpontja szerint adómentes volt;''

32. § (1) Az Szja tv. 69. §-ának (1)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Természetbeni juttatás:

a) a kifizető által magánszemélynek adott reprezentáció és üzleti ajándék;

b) a kifizető által egyidejűleg több magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel, ha a juttatás körülményei alapján a kifizető — jóhiszemű eljárása ellenére — nem képes megállapítani az egyes magánszemélyek által megszerzett bevételt; e rendelkezést kell különösen alkalmazni a kifizető által több magánszemély számára szervezett rendezvény, esemény keretében nyújtott vendéglátás (étel, ital), a rendezvényhez, eseményhez kapcsolódó szolgáltatás (pl. utazás, szállás, szabadidőprogram) esetében, ha az nem minősül reprezentációnak; a kifizető rosszhiszemű eljárása esetén az adómegállapítási (adóelőleg-megállapítási) kötelezettség elmulasztása miatt kiszabható mulasztási bírság a természetbeni juttatás formájában juttatott jövedelem 50 százaléka;

c) a kifizető által törvény vagy törvény felhatalmazása alapján más jogszabály rendelkezése következtében a magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel;

d) a munkáltató által — a *c)* pontban foglaltaktól függetlenül is — valamennyi munkavállaló részére azonos feltételekkel és módon ingyenesen vagy kedvezményesen biztosított termék vagy szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel, feltéve, hogy a termék megszerzése, illetve a szolgáltatás igénybevétele minden munkavállaló számára ténylegesen is elérhető; e rendelkezést kell értelemszerűen alkalmazni akkor is, ha a munkáltató elhunyt munkavállalói közeli hozzátartozója, valamint szakképző iskolai ta-

nulók, kötelező szakmai gyakorlatuk ideje alatt a hallgatók, továbbá — volt munkáltatóként (annak jogutódjaként) — nyugdíjban részesülő magánszemélyek részére juttat az említettek szerint adóköteles bevételt; az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott készpénz-helyettesítő eszköz csak e törvény külön rendelkezése alapján minősül természetbeni juttatásnak akkor is, ha a juttatás körülményei egyebekben megfelelnek az előző rendelkezésekben foglaltaknak;

e) a munkáltató által — a *c)—d)* pontban foglaltaktól függetlenül is — több munkavállaló részére a kollektív szerződésben rögzítetten, azonos feltételekkel és módon ingyenesen vagy kedvezményesen biztosított termék vagy szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel, ha a juttatásra jogosultak körét a kollektív szerződés nem egyénileg, hanem kizárólag a munkakör, a beosztás, a munkaviszonyban eltöltött idő, az életkor vagy más közös ismérv alapján határozza meg; e rendelkezés alkalmazásában a munkavállalóval esik egy tekintet alá az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, valamint a szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgató, továbbá — ha volt munkáltatója (annak jogutódja) nyújtja részére e szolgáltatást — a nyugdíjban részesülő magánszemély is; az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott készpénz-helyettesítő eszköz csak e törvény külön rendelkezése alapján minősül természetbeni juttatásnak akkor is, ha a juttatás körülményei egyebekben megfelelnek az előző rendelkezésekben foglaltaknak;

f) a kifizető által — a *c)—e)* pontban foglaltaktól függetlenül is — a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó étkezés vagy más szolgáltatás révén a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;

g) a kifizető által — a *c)—e)* pontban foglaltaktól függetlenül is — a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott névre szóló üdülési csekk ellenértékéből adott engedmény formájában a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;

h) a kifizető által — a *c)—e)* pontban foglaltaktól függetlenül is — sporttevékenység végzéséhez nyújtott ingyenes vagy kedvezményes szolgáltatás (ideértve a kizárólag ilyen szolgáltatás igénybevételére jogosító utalványt is) révén a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;

i) a kifizető által — a *c)—e)* pontban foglaltaktól függetlenül is — személyszállítási szolgáltatás ingyenes vagy kedvezményes biztosítása révén a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;

j) a kifizető által üzletpolitikai (reklám) célból ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén több magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel, ha az nem tartozik a nyereményből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá, valamint nem minősül vetélkedő vagy verseny díjának sem;

k) a kifizető által több magánszemély, mint biztosítottak javára kötött biztosítási szerződés alapján fizetett adóköteles biztosítási díj, ha a biztosítási szerződés nem egyénileg, hanem kizárólag a munkakör, a beosztás, a munkaviszonyban eltöltött idő, az életkor vagy más közös ismérv alapján határozza meg a biztosítottak körét;

l) a kifizető személygépkocsija magáncélú használatára tekintettel keletkező jövedelem [70. § (1) bekezdés];

m) az e törvény külön rendelkezése szerint adómentes természetbeni juttatás,

azzal, hogy a természetes vagy tenyésztett gyöngy, a drágakő, a féldrágakő, a nemesfém, a nemesfémmel plattírozott fém és az ezekből készült áru, az ékszerutánzat, az érme — az előző rendelkezésekben foglaltaktól függetlenül — nem minősül természetbeni juttatásnak, ha a körülmények alapján megállapítható, hogy a juttatás nem felel meg a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének.

(2) A természetbeni juttatás — kivéve az e törvény külön rendelkezése szerint adómentes természetbeni juttatást — alapján meghatározott bevétel az azt megszerző magánszemély(ek) jövedelme. Ha a magánszemély a természetbeni juttatásként megszerzett üzleti ajándékot vagy más terméket elidegeníti, akkor a termék megszerzésére fordított értékként a szerzéskori szokásos piaci értéket kell figyelembe venni.

(3) A természetbeni juttatás után az adót a kifizető a juttatás időpontjában megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizető által levont jövedelemadó megfizetésére és bevallására irányadó rendelkezései szerint megfizeti, illetve bevallja.

(4) A természetbeni juttatás — kivéve a kifizető személygépkocsija magáncélú használatára tekintettel keletkező jövedelmet — révén keletkező jövedelem utáni adó mértéke a bevétel 44 százaléka.''

(2) Az Szja tv. 69. §-a (7) bekezdésének felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A kifizető — a (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően — nem köteles megállapítani, bevallani és megfizetni:

a) a *b)* pontban nem említett kifizető esetében

aa) a reprezentáció alapján meghatározott bevétel után a (4) bekezdés szerinti mértékkel számított adóból azon összeget, amely nem több, mint az adóévre elszámolt éves összes bevétele 0,5 százalékának, de legfeljebb 10 millió forintnak a 44 százaléka,

ab) az adóévben adott, a 10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó üzleti ajándékok alapján meghatározott bevétel után a (4) bekezdés szerinti mértékkel számított adóból a (9) bekezdésben meghatározott létszámmal számolva 5000 forint/fő érték 44 százalékát;

b) a társadalmi szervezet, köztestület, egyházi jogi személy, alapítvány (ideértve a közalapítványt is) kifizető esetén a reprezentáció és 10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó üzleti ajándékok alapján meghatározott bevétel után a (4) bekezdés szerinti mértékkel számított adóból a közhasznú, illetve cél szerinti tevékenysége érdekében felmerült, az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott összes ráfordítás 10 százalékának 44 százalékát, de legfeljebb az adóévre elszámolt éves összes bevétele 10 százalékának 44 százalékát.''

(3) Az Szja tv. 69. §-a (10) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E § alkalmazásában)

„*e)* üzleti ajándék: a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti kapcsolatok keretében adott ajándék (ingyenesen vagy kedvezményesen adott termék, nyújtott szolgáltatás, valamint a kizárólag erre szóló utalvány), ide nem értve az értékpapírt.''

33. § Az Szja tv. 70. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70. § (1) Természetbeni juttatásnak minősül a kifizető tulajdonában lévő, vagy általa bármely más jogcímen használt személygépkocsi *(a cégautó)* magáncélú használatára tekintettel keletkező jövedelem. Magáncélú használat, ha bármely körülmény vagy dokumentum (így különösen a tárolás helye, illetve az irányadó belső szabályzat, szerződés, útnyilvántartás) alapján megállapítható, hogy a cégautót magánszemély(ek) — akár állandó, akár eseti jelleggel, a cégautó egyéb használatától függetlenül — személyes célra (is) használja (használják), vagy használhatja (használhatják).

(2) Az (1) bekezdésben említett jövedelem után az adó *(a cégautó-adó)* fizetésére az a kifizető köteles, aki (amely) a magánszemély(ek) számára a magáncélú használatot biztosítja (lehetővé teszi) azzal, hogy a cégautó-adó fizetésére kötelezettnek a személygépkocsi tulajdonosát — ha a tulajdonos és az üzembentartó (üzemeltető) személye eltér, akkor üzembentartóját (üzemeltetőjét) — kell tekinteni, kivéve, ha okirattal bizonyítja, hogy a személygépkocsi használatának átengedésére kizárólag más személy jogosult (ez utóbbi esetben a személygépkocsi használatának átengedésére kizárólagosan jogosult más kifizető köteles a cégautó-adót megfizetni).

(3) A cégautó-adó havonta fizetendő mértéke a következő:

A személygépkocsi beszerzési ára	A személygépkocsi beszerzésének évében és az azt követő 1—4. évben (Ft)	A személygépkocsi beszerzésének évét követő 5. és további években (Ft)
1— 500 000	6 000	3 000
500 001—1 000 000	8 000	4 000
1 000 001—2 000 000	12 000	6 000
2 000 001—3 000 000	20 000	10 000
3 000 001—4 000 000	26 000	13 000
4 000 001—5 000 000	32 000	16 000
5 000 000 felett	42 000	21 000

(4) Ha a cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizető a személygépkocsit üzletszerűen kölcsönző, bérbeadó kifizetőtől (más személytől) nem a teljes naptári hónapra szerezte meg a cégautó használatának jogát, akkor a cégautó-adó havonta fizetendő mértéke — a (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a (3) bekezdés szerint megállapított adótétel egyharmincad részének és a használat alapjául szolgáló jogviszony (így különösen bérlet) fennállása napjai számának szorzata, ha ez alatt az időszak alatt a kifizető — bármely rövid időtartamra — magáncélú használatot biztosított (tett lehetővé).

(5) A személygépkocsi beszerzési ára:

a) a személygépkocsinak az üzembe helyezése időpontjára a számvitelről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően megállapított bekerülési (beszerzési és előállítási) értéke, egyéni vállalkozó által üzembe helyezett személygépkocsi esetében a személygépkocsinak az üzembe helyezése időpontjára e törvény rendelkezései szerint megállapított beruházási költsége;

b) a személygépkocsinak a magáncélú használat első napjára megállapított szokásos piaci értéke, ha a cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizető bármely okból nem ismeri a személygépkocsi *a)* pont szerinti beszerzési árát.

Ha a cégautó-adó fizetésére nem az a kifizető (más személy) kötelezett, aki (amely) a cégautót a magáncélú használatot megelőzően üzembe helyezte, akkor e kifizető (más személy nyilatkozhat a cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizetőnek a cégautó beszerzési áráról. A cégautó szokásos piaci értékét a cégautónak megfelelő személygépkocsi forgalmazását üzletszerűen végző vállalkozás — a cégautó beszerzésének időpontját figyelembe vevő, a valóságnak megfelelő — írásba foglalt nyilatkozata alapján is meg lehet állapítani.

(6) A cégautó beszerzésének éve a tulajdonjog megszerzésének éve, ha azonban a cégautó-adó megfizetésére nem a tulajdonos kötelezett, akkor az adófizetés alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének (így különösen a bérleti szerződés, a lízingszerződés megkötésének) az éve.

(7) A cégautó-adót a kifizető havonta megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizető által levont jövedelemadó megfizetésére és bevallására irányadó rendelkezései szerint megfizeti, illetve bevallja. Az adókötelezettség tekintetében minden olyan hónap, amelyben a kifizető — bármely rövid időtartamra — magáncélú használatot biztosított (tett lehetővé), egész hónapnak számít. A cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizető személyében bekövetkezett változás esetén az új kifizetőt a változás hónapját követő hónaptól terheli a cégautó-adóval összefüggő minden adókötelezettség.

(8) A cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizető írásban megállapodhat a magánszeméllyel, hogy a cégautó-adót részére a magánszemély megtéríti, de e megállapodás a kifizetőt nem mentesíti a cégautó-adóval összefüggő adókötelezettségei (így különösen adómegállapítási, -fizetési és -bevallási kötelezettsége) teljesítése alól.

(9) Nem kell a cégautó-adót megfizetni azon cégautó után,

a) amelyet a megkülönböztető és figyelmeztető jelzést adó készülékek felszerelésének és használatának szabályairól szóló miniszteri rendelet előírásainak megfelelően megkülönböztető jelzést adó készülékkel vagy figyelmeztető jelzést adó készülékkel szereltek fel, valamint amelyet egyház, egyházi karitatív szervezet kizárólag alapfeladata(i) ellátásához üzemeltet;

b) amelyet postai szolgáltatás (SZJ 64.11.1), közműhiba-elhárítás, kegyeleti szolgáltatás céljából üzemeltetnek, továbbá, amelyet a személygépkocsi-kereskedelemmel üzletszerűen foglalkozó kifizető kizárólag továbbértékesítési céllal szerzett be, valamint, amelyet társas vállalkozás taxi rendszerű személyszállítás vagy gyakorlati gépjárművezető-oktatás céljából üzemeltet;

c) amelyet a betegségmegelőző vagy gyógyító céllal, szociális céllal, az egészségkárosodott, hátrányos helyzetűek segítésére létrehozott alapítvány, közalapítvány, egyesület, köztestület, valamint a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló egészségügyi miniszteri és pénzügyminiszteri együttes rendeletben meghatározott célszervezet kizárólag súlyosan fogyatékos magánszemély(ek) rendszeres szállítására üzemeltet, ha működési szabályzatából, gazdálkodásából — az összes körülmény figyelembevételével — egyértelműen megállapítható, hogy az üzemeltetés ténylegesen az említett cél érdekében történik;

d) amelyet kizárólag az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által — az egészségügy társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló kormányrendelet alapján — finanszírozott háziorvosi, házi gyermekorvosi tevékenység ellátása érdekében, valamint az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat intézetei törvény alapján kizárólag betegségmegelőző, gyógyító, egészségkárosodást csökkentő közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi alapfeladatának ellátása érdekében üzemeltetnek;

e) amelyet a kifizető ellenérték fejében adott a magánszemély használatába, feltéve, hogy a használat díjának (például a bérleti díjnak, a lízingdíjnak) a havi mértéke eléri a cégautó-adó havi mértékét és a személygépkocsi üzemeltetésének összes költségét és közterheit az adott hónapban kizárólag a személygépkocsit használó magánszemély viseli;

f) amelyet átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó üzemeltet;

g) amelyet vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó üzemeltet, kivéve azon időszakot, amelyre vonatkozóan az értékcsökkenési leírást, a bérleti díjat költségként számolja el.

(10) A kifizető — a (9) bekezdés *a)—d)* pontjaiban foglaltaktól eltérően — köteles megállapítani, megfizetni és bevallani a cégautó-adót azon cégautó után, amelyet nem kizárólag a hivatkozott pontokban említett alapfeladat(ok) ellátására használnak, hanem bármely körülmény vagy dokumentum alapján megállapítható a személyes használat is. Az adó megfizetése alól a (9) bekezdés *a)—d)* pontja alapján mentesülő kifizető köteles a cégautónak az alapfeladat(ok)hoz kapcsolódó kizárólagos használatát igazoló minden dokumentumot (menetlevél, útnyilvántartás) az adó megállapításához való jog elévüléséig megőrizni, ellenkező esetben azt kell feltételezni, hogy a cégautó-adó megfizetése alól az említett rendelkezések alapján nem mentesült.

(11) Ha a kifizető a cégautót a hónap egyetlen napján sem üzemeltette és ez a tény a körülmények alapján egyértelműen megállapítható, akkor e személygépkocsi után az adott hónapra nem köteles a cégautó-adót megállapítani, megfizetni és bevallani. Az említett körülménynek kell tekinteni különösen a cégautó tartalékban tartását és üzemképtelenségét mindaddig, amíg a cégautó forgalomba nem került.

(12) Nem keletkezik cégautóadó-fizetési kötelezettség az olyan magáncélú használat alapján, amelynél a magánszemély az egyébként a cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizetőnek térítést fizetett, feltéve, hogy e térítés legalább a magáncélú használat során futott kilométernek megfelelően

a) az üzemanyag-fogyasztási norma és az APEH által közzétett üzemanyagár alapján e törvény rendelkezései szerint megállapított, vagy

b) a számlák alapján meghatározott

üzemanyagköltség és az általános személygépkocsi normaköltség figyelembevételével kiszámított összeg; az üzemanyagköltség megtérítettnek tekintendő akkor is, ha a magáncélú használatra jutó üzemanyagra fordított kiadást kizárólag a magánszemély viseli.''

34. § Az Szja tv. 72. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„72. § (1) Kamatkedvezményből származó jövedelem a kifizető magánszeméllyel szemben fennálló követelésére a jegybanki alapkamat 5 százalékponttal növelt összegével — ha a kifizető bizonyítja, hogy a szokásos piaci kamat ennél alacsonyabb, akkor a szokásos piaci kamattal — kiszámított kamatnak az a része, amely meghaladja az e követelés révén a kifizetőt megillető kamatot (kamatkedvezmény). A kamatkedvezményt a kifizető követelése révén a magánszemélyt terhelő kötelezettség összegére — ha a követelés értékpapír-kölcsönzésből származik, akkor az értékpapírnak a szerződés megkötésének napjára megállapított szokásos piaci értékére — vetítve kell kiszámítani.

(2) A kamatkedvezményből származó jövedelem utáni adó mértéke a kamatkedvezmény 44 százaléka. Az adót a kifizető adóévenként, az adóév utolsó napjára — ha a követelés az adóévben megszűnt, akkor a megszűnés nap-

jára — megállapítja, valamint a kifizető által levont jövedelemadó megfizetésére és bevallására irányadó rendelkezések szerint megfizeti, illetve bevallja. Az osztalékelőleg kifizetésének adóévére az osztalékadóelőleg alapján keletkező kamatkedvezményből származó jövedelmet a kifizető a beszámoló elfogadásának napján állapítja meg, egyebekben az előző rendelkezések szerint jár el.

(3) A magánszemély által nem önálló tevékenységére tekintettel, vagy egyébként a nem önálló tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyával összefüggésben megszerzett kamatkedvezmény — az (1)—(2) bekezdésben foglaltaktól eltérően — nem önálló tevékenységből származó bevételnek minősül. Ha a kamatkülönbözet alapjául szolgáló követelés az adóév utolsó napján fennáll, akkor a bevétel megszerzésének időpontja az adóév utolsó napja, egyébként a követelés megszűnésének napja.

(4) A jövedelem megállapításánál — az (1)—(3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül — nem kell figyelembe venni a következő jogcímeken és a következő feltételekkel fennálló követelések utáni kamatkedvezményt:

a) követelések áruszállításból és szolgáltatásból (vevők);

b) jegyzett, de még be nem fizetett tőke;

c) kizárólag a kifizető tevékenységével összefüggésben, a tevékenységet szolgáló eszköz megszerzése, szolgáltatás igénybevétele érdekében adott előleg;

d) az osztalékelőlegnek az a része, amely a kifizetését követő első beszámoló elfogadásával osztalékká vált;

e) az adó, az adóelőleg, a járulék megállapításával (elszámolásával) összefüggésben keletkezett követelés; e rendelkezés nem alkalmazható a munkáltató, a bér kifizetője, a társas vállalkozás, a polgári jogi társaság által megfizetett, de le nem vont adóelőleg miatt keletkezett követelésnek arra a részére, amelynek beszámítására az adóelőleg megfizetésének hónapját követő hatodik hónap elteltével nem került sor;

f) lakáscélú hitel, ha azt a munkáltató munkavállalójának vagy helyi önkormányzat a magánszemélynek hitelintézet útján, annak igazolása alapján olyan lakása építéséhez, vásárlásához, bővítéséhez, korszerűsítéséhez vagy bármely említett célra hitelintézettől felvett hitel visszafizetéséhez, törlesztéséhez nyújtotta, amely lakás nem haladja meg a lakáscélú támogatásokról szóló jogszabályban meghatározott, méltányolható lakásigény mértékét; lakáskorszerűsítés a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott korszerűsítés;

g) olyan munkabérelőleg, amelynek folyósítása legfeljebb hat havi visszafizetési kötelezettség mellett, legfeljebb a folyósítás napján érvényes minimálbér havi összegének ötszörösét meg nem haladó értékben történik, azzal, hogy ha a munkáltató az általa az előzőek szerint folyósított munkabérelőleg visszafizetése előtt újabb munkabérelőleget folyósít, arra ez a rendelkezés nem alkalmazható;

h) a fegyveres erők és rendvédelmi szervezetek hivatásos állományú tagja részére jogszabály alapján folyósított családalapítási támogatás, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogszabály alapján folyósított toborzópénz és családalapítási támogatás;

i) az állami tulajdon megvásárlásához hitelintézet útján nyújtott hitel;

j) olyan, a jogszabályban meghatározott feltételek mellett nyújtott hitel, kölcsön esetén, amelynél a felszámítható kamat mértékét jogszabály határozza meg (ideértve különösen a Diákhitel Központ által nyújtott hallgatói hitelt);

k) üzletpolitikai célból, nyilvánosan meghirdetett, mindenki által azonos feltételek mellett igénybe vehető árusvásárlási kölcsön;

l) pénzügyi szolgáltatás, kiegészítő pénzügyi szolgáltatás üzletszerű nyújtására jogosult kifizető e tevékenysége keretében nyilvánosan meghirdetett feltételek mellett nyújtott hitel (ide nem értve a belső hitelt) esetében.''

35. § (1) Az Szja tv. 77/A. §-ának (2) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha a magánszemély

a) az értékpapírt olyan jog gyakorlásával szerezte, amelyet bárki számára azonos feltételek mellett megvalósuló ügyletben szerzett;

b) az értékpapírt (kivéve a bemutatóra szóló részvényt) társas vállalkozás tagjaként, részvényeseként, üzletrész-tulajdonosaként a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelése révén szerezte;

c) az értékpapírt átalakuló társas vállalkozás tagjaként, részvényeseként, üzletrész-tulajdonosaként a társas vállalkozás jogutódjában szerezte;

d) az értékpapírt dolgozói üzletrészként, dolgozói részvényként a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelése révén szerezte;

e) a névre szóló részvényt átváltoztatható kötvény átalakításával szerezte;

f) a kárpótlási jegyet az állami tulajdon privatizációja során értékesítésre kerülő vagyontárgy, részvény, üzletrész megvásárlására használja fel; ilyenkor a kárpótlási jegy felhasználásával megszerzett eszköz megszerzésére fordított érték meghatározásánál az eredeti jogosult magánszemélynél vagy — ha a kárpótlási jegy a hagyaték tárgyát képezte — örökösénél a kárpótlási jegy kamattal növelt értékét, míg más magánszemélynél a kárpótlási jegy megszerzésére fordított értéket is figyelembe kell venni; az említett más magánszemély által a kárpótlási jegy felhasználásával megszerzett értékpapír tőzsdei ügyletben történő visszterhes átruházása esetén a megszerzett bevétel azon részének adókötelezettségére, amely nem haladja meg az értékpapír megszerzésére felhasznált kárpótlási jegy kamattal növelt értékét, — az átruházás jogcímét alapul véve, a kamatból származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések helyett — az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vagy az értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket, míg a bevétel

fennmaradó részének adókötelezettségére a kamatból származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.''

„(4) A belföldi székhelyű társas vállalkozás (átalakulása esetén jogutódja) — a kifizetői adatszolgáltatásra előírt határidőig — jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelését, átalakulását vagy az általa kibocsátott átváltoztatható kötvény átalakítását követően magánszemélyenként adatot szolgáltat az adóhatóság részére az említett jogügylet révén kibocsátott (megemelt névértékű) összes értékpapírról, továbbá az így kibocsátott (megemelt névértékű) értékpapír átruházásáról, bevonásáról, átalakításáról és kicseréléséről. A magánszemély az említett jogügylet révén megszerzett (megemelt névértékű) összes értékpapírjáról elkülönített nyilvántartást vezet; az értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték — és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás — alapulvételével, annak megfelelően határozza meg. E rendelkezések a bemutatóra szóló részvényre nem vonatkoznak.''

(2) Az Szja tv. 77/A. §-ának (5)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Dolgozói üzletrész, dolgozói részvény bevonása, átalakítása, visszavásárlása esetén — akkor is, ha erre átalakulás, jogutód nélküli megszűnés keretében kerül sor — munkaviszonyból származó jövedelemnek (a munkavállaló örökösénél egyéb jövedelemnek) minősül a magánszemély által az említett jogügylet révén megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvény rendelkezései szerint a munkavállaló részére nyújtott kedvezmény révén megszerzett dolgozói üzletrész, dolgozói részvény esetében az említett különbözet a munkavállalónál és — ha az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte — örökösénél árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül. Nem minősül bevételnek azonban az említett különbözet, amennyiben a bevont dolgozói üzletrész, dolgozói részvény helyett a magánszemély a társas vállalkozás átalakulása révén újonnan kibocsátott dolgozói üzletrészt, dolgozói részvényt szerez; ilyenkor az új értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték — és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás — alapulvételével, annak megfelelően kell meghatározni.

(6) Az (1) és (5) bekezdés alkalmazásakor az értékpapír megszerzésére fordított értéket és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költséget az árfolyamnyereségből származó jövedelemre irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani azzal az eltéréssel, hogy ha a dolgozói üzletrész, dolgozói részvény hagyaték tárgyát képezte, az eredeti szerző örökösénél a szerzési érték azonos az eredeti szerzőnél alkalmazható szerzési értékkel. Dolgozói üzletrész, dolgozói részvény bevonása, átalakítása esetén az eredeti szerzőnél és — amennyiben az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte — örökösénél az értékpapír megszerzésére fordított érték részét képezi a névérték azon részének 50 százaléka is, amely rész a jegyzett tőkének a saját tőke terhére történő felemeléséből származik, azzal, hogy ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha az említett rész

a) az értékpapír megszerzésekor jövedelemnek minősült,

b) az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvény rendelkezései szerint a munkavállaló részére nyújtott kedvezményként illette meg a magánszemélyt,

és ezért egyébként e törvény szerint a szerzési érték része.

(7) Kedvezményezett részesedéscsere esetében a megszerzett társaság magánszemély tagjánál, részvényesénél a jogügylet alapján keletkező bevételből a jövedelmet az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint kell megállapítani. A jövedelemnek

a) az a része, amely nem haladja meg a jogügylet alapján megszerzett pénzösszeget, árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül; a külföldi pénznemben megszerzett pénzösszeget a bevétel forintra történő átszámítására vonatkozó rendelkezések alkalmazásával kell forintra átszámítani;

b) az *a)* pont alá nem tartozó része — a magánszemély választása alapján — az ügylet időpontjában adómentes, vagy szintén árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül.''

(3) Az Szja tv. 77/A. §-a (8) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*b)* a magánszemély a kedvezményezett részesedéscsere révén megszerzett összes értékpapírjáról elkülönített nyilvántartást vezet; ekkor az értékpapír megszerzésére fordított érték a kedvezményezett részesedéscsere keretében átruházott értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték és a (7) bekezdés *a)* pont szerinti összeg együttesen.''

36. § (1) Az Szja tv. 77/C. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a bekezdés a következő *c)* ponttal egészül ki:

(Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha)

„*b)* a program szervezője vagy a kibocsátó az értékpapírt a közvetlen átadás (birtokba adás) helyett az elismert program nyilvántartásáról rendelkező határozatban megjelölt, a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatónál, vagy — ha a kibocsátó külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet — a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagországában működő, a külföldi jog szerinti befektetési szolgáltatónál (a továbbiakban: külföldi befektetési szolgáltató) a magánszemély javára egyedi letétbe helyezte, vagy

c) a magánszemély a program keretében kizárólag értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési vagy más hasonló jogot szerez és e jog gyakorlására csak a jog alapításának évét követő második év letelte után jogosult.''

(2) Az Szja tv. 77/C. §-a (8) bekezdésének felvezető rendelkezése, valamint *a)*, *b)* és *i)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(8) A magánszemély által megszerzett, munkaviszonyból származó jövedelemnek (a magánszemély halála esetén az örököse által megszerzett egyéb jövedelemnek) minősül:

a) a magánszemély és a program szervezője közötti munkaviszony megszűnése esetén az értékpapírnak a munkaviszony megszűnésének időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, kivéve, ha ezzel egyidejűleg a program szervezője (jogutódja) és a magánszemély között vezető tisztségviselői jogviszony vagy új munkaviszony jön létre, vagy az egyébként fennálló vezető tisztségviselői jogviszony fennmarad, valamint kivéve, ha a jogviszony megszűnésének oka a magánszemély halála, nyugdíjba vonulása vagy csoportos létszámleépítés,

b) a magánszemély és a program szervezője közötti vezető tisztségviselői jogviszony megszűnése esetén az értékpapírnak a jogviszony megszűnésének időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, kivéve, ha ezzel egyidejűleg a program szervezője (jogutódja) és a magánszemély között munkaviszony vagy új vezető tisztségviselői jogviszony jön létre, vagy az egyébként fennálló munkaviszony fennmarad, valamint kivéve, ha a jogviszony megszűnésének oka a magánszemély halála,''

„*i)* az értékpapírnak a magánszemély — halála esetén az örököse — javára egyedi letétként történő őrzése megszűnésének időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, ha az őrzés a *c)—h)* pontban nem említett okból szűnt meg, kivéve, ha a letétkezelő az értékpapírt a jogosult rendelkezése alapján más, a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatónak vagy — ha a kibocsátó külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet és a letétkezelő külföldi befektetési szolgáltató — külföldi befektetési szolgáltatónak a kedvezményezett magánszemély javára egyedi letétbe történő elhelyezés céljából adja át,''

(3) Az Szja tv. 77/C. §-ának (10) és (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(10) A magánszemély által megszerzett, a (8)—(9) bekezdés szerint meghatározott jövedelemmel összefüggő adókötelezettségeket a program szervezője a munkáltatóra irányadó rendelkezések szerint teljesíti, ha a jövedelem megszerzését követő napon a magánszeméllyel munkaviszonyban áll, egyéb esetben a kifizetőre (ide nem értve a bér kifizetőjét) irányadó rendelkezések szerint jár el.''

„(18) Ha a magánszemély által elismert program keretében megszerzett, az adóévben letétbe helyezett összes értékpapírnak a letétbe helyezés időpontjára — vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír esetében a jog alapításának a napjára — megállapított együttes — ha a magánszemély az értékpapírt nem ingyenesen szerzi, akkor az értékpapír megszerzésére fordított értékkel csökkentett — szokásos piaci értéke meghaladja az 500 ezer forintot, az adózó az (1)—(17) bekezdésben foglaltakat csak azokra az értékpapírokra alkalmazza, amelyeknek — a letétbe helyezés sorrendjében összesített együttes (csökkentett) szokásos piaci értéke nem haladja meg az említett összeget. A magánszemély által elismert program keretében megszerzett többi értékpapírra a 77/A. § rendelkezései az irányadók. Ha a magánszemély az adóévben több elismert program keretében szerez értékpapírt, az említett összeghatár eléréséről haladéktalanul köteles tájékoztatni valamennyi program szervezőjét.''

(4) Az Szja tv. 77/C. §-ának (23) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(23) A Pénzügyminisztériumnak a program nyilvántartásba vételét elutasító, valamint a programnak a nyilvántartásból való törléséről rendelkező határozata ellen fellebbezésnek nincs helye. Ha a Pénzügyminisztérium a kérelmet az elintézési határidőn belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni. A Pénzügyminisztérium a program nyilvántartásba vételéről és a nyilvántartásból való törléséről rendelkező jogerős határozatát, valamint a kérelem egy eredeti példányát az APEH elnöke útján megküldi a program szervezője illetékes adóhatóságának.''

37. § Az Szja tv. 78/A. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A mezőgazdasági kistermelő az egyszerűsített bevallási nyilatkozatot a (4) és (5) bekezdésben szabályozott feltételek fennállása esetén önadózás esetén adóbevallásában, egyébként az adóbevallással egyenértékű nyilatkozatának, vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása érdekében tett nyilatkozatának kiegészítéseként teheti meg.''

38. § Az Szja tv. a következő 83/A. §-sal egészül ki:

„83/A. § (1) A magánszemély befektetési adóhitelét 2007. április 20-ig visszafizeti. Az állami adóhatóság a magánszemély visszafizetendő adóhitelét — a (4) bekezdés előírásai szerint — 2004. május 31-ig megállapítja, és 2004. március 20-i határidővel a magánszemély e célra nyitott adószámláján kötelezettségként előírja azzal, hogy a kötelezettséggel összefüggésben 2007. április 20-ig késedelmi pótlék nem számítható fel. Az állami adóhatóság a magánszemélyt az előírt kötelezettségről 2004. június 30-ig határozatban értesíti.

(2) Az (1) bekezdésben előírt határidőt megelőzően történő visszafizetés esetén — ha a magánszemélynek a befizetés időpontjában nincs az állami adóhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható köztartozása — a magánszemélyt az *a)—c)* pontokban meghatározott kedvezmények (visszafizetési kedvezmény) illetik meg:

a) amennyiben a magánszemély a 2003-as adóévre befektetési adóhitelt nem vesz (nem vehet) igénybe, az általa 2004. október 31-ig a külön beszedési-számlára megfizetett összeg 81,82 százalékát, de legfeljebb a befizetést megelőzően fennálló visszafizetési kötelezettség 45 százalékát az állami adóhatóság a visszafizetési kötelezettséget csökkentő tételként írja jóvá;

b) a magánszemély által 2004. március 20.—2005. június 30. közötti időszakban — ide nem értve az *a)* pontnak megfelelő esetet — a külön beszedési-számlára megfizetett összeg 25 százalékát, de legfeljebb a befizetést megelőzően fennálló visszafizetési kötelezettség 20 százalékát az állami adóhatóság a visszafizetési kötelezettséget csökkentő tételként írja jóvá;

c) a magánszemély által 2005. július 1.—2006. június 30. közötti időszakban a külön beszedési-számlára megfizetett összeg 5,26 százalékát, de legfeljebb a befizetést megelőzően fennálló visszafizetési kötelezettség 5 százalékát az állami adóhatóság a visszafizetési kötelezettséget csökkentő tételként írja jóvá.

(3) Amennyiben az állami adóhatóság a (2) bekezdés *a)—c)* pontjai alapján csökkenti a magánszemély visszafizetési kötelezettségét, az egyes időszakok záró napját követő 30 napon belül határozatban értesíti a magánszemélyt a még fennálló visszafizetési kötelezettségről, illetve az esetleges túlfizetésről.

(4) A befektetési adóhitel-állomány megállapítása során először meg kell határozni a befektetési adóhitel 2002-ben fennálló alapját, majd 2003-ra nulla összegű befektetés-állomány figyelembevételével ki kell számítani a visszafizetendő adóhitelt, amely összeget növel a befektetés-állomány 2003. évi növekménye után érvényesített adóhitel, illetve csökkent a befektetés-állomány 2003. évi tényleges csökkenése miatt visszafizetendő adóhitel.

(5) Magánszemély halála esetén — annak halálakor együtt élt házastársa, vagy örököse bejelentése, vagy bíróság, államigazgatási szerv jelzése (adatszolgáltatása) alapján — az állami adóhatóság a még meg nem fizetett visszafizetendő adóhitelt határozattal törli.

(6) Ha az ország területét külföldi letelepedés céljából elhagyni kívánó magánszemély kéri az adóhatóságtól adójának megállapítását, a még vissza nem fizetett adóhitelt az adót megállapító határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül kell megfizetni. Az adóhatóság a külön adószámlán nyilvántartott visszafizetési kötelezettség határidejét megfelelően módosítja, és az adót megállapító határozatában felhívja a magánszemély figyelmét a még vissza nem fizetett adóhitel összegére és a megfizetési határidő módosulására.

(7) Az (1)—(4) bekezdésben foglaltak értelmezésénél a 43. § és a 8. számú melléklet 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell figyelembe venni. A téves számlára befizetett összeg visszafizetési kedvezményre jogosító befizetésként történő figyelembevételére, vagy egyéb módon az e §-ban meghatározott szabályoktól eltérés engedélyezésére nincs lehetőség.''

39. § Az Szja tv. 1., 3., 5., 6., 10., 11. és 13. számú melléklete e törvény *1—7. számú melléklete* szerint módosul.

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint egyes kapcsolódó törvények módosítása

40. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 2. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Külföldi illetőségű adózó a külföldi személy, ha belföldi telephelyen végez vállalkozási tevékenységet (a továbbiakban: külföldi vállalkozó).''

41. § A Tao. 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A külföldi vállalkozó adókötelezettsége a belföldi telephelyen végzett vállalkozási tevékenységből származó jövedelmére, a külföldi illetőségű osztalékban részesülő adókötelezettsége a belföldről származó osztalékra terjed ki (korlátozott adókötelezettség).''

42. § (1) A Tao. 4. §-ának 2., 10., 11. és 22. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

„2. *adózó:* a 2. § (2) és (3) bekezdésében megnevezett belföldi és külföldi személy, a 2. § (4) bekezdésében meghatározottak kivételével;''

„10. *célszervezet:* a Pénzügyminisztérium által a teljes adóévre ilyennek kijelölt gazdasági társaság, szövetkezet (a lakásszövetkezet kivételével) és egyes jogi személyek vállalata;

11. *ellenőrzött külföldi társaság:* az a külföldi személy, illetve más államban lévő telephelye, amelyben az adózó vagy kapcsolt vállalkozása részesedéssel rendelkezik, és amelynek székhelye, telephelye olyan államban van, ahol jövedelmére jogszabály nem ír elő társasági adónak megfelelő adókötelezettséget, vagy az adóévre fizetendő, a társasági adónak megfelelő adó és az adózás előtti eredménynek megfelelő összeg százalékban kifejezett hányadosa nem éri el a 19. § (1) bekezdésében előírt mérték kétharmadát; nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a külföldi személy a székhelye, telephelye szerinti államban valódi gazdasági jelenléttel bír; valódi gazdasági jelenléttel akkor bír a külföldi személy, ha az adott államban saját eszközeivel, foglalkoztatottaival fő tevékenységként jövedelem elérése érdekében termék-előállítást végez vagy szolgáltatást nyújt; a valódi gazdasági jelenlétet az adózó köteles bizonyítani, ha a székhely, telephely szerinti állammal a Magyar Köztársaságnak nincs egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén;''

„22. *jövedelemszerzés helye:* vállalkozási tevékenységből származó jövedelem esetében az a hely, ahol a jövedelmet szerző telephelye található; ha azonban a vállalkozási tevékenységet nem telephelyen végzik, akkor az a hely, ahol a vállalkozási tevékenységet végző belföldi illetőséggel bír, osztalék esetében pedig az a hely, ahol az osztalékot fizető (juttató) személy belföldi illetőséggel bír, illetve belföld, ha az osztalékot külföldi vállalkozó belföldi telephelye fizeti (juttatja);''

(2) A Tao. 4. §-ának 23/*a)* pontja a következő *c)* alponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában

23/a) kedvezményezett átalakulás: az olyan átalakulás (ideértve az egyesülést, a szétválást és a részleges átalakulást is), amelyben jogelődként és jogutódként is csak társaság (32/a) pont) vesz részt, ha]

„*c)* az egyszemélyes társaság egyedüli tagjába, részvényesébe olvad be;''

(3) A Tao. 4. §-ának 23/*b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„23/*b) kedvezményezett eszközátruházás:* az a jogügylet, amelynek alapján egy társaság *(az átruházó társaság)* — megszűnése nélkül — legalább egy önálló szervezeti egységét átruházza egy másik társaságra *(az átvevő társaságra)* annak jegyzett tőkéjét megtestesítő részesedés ellenében; *önálló szervezeti egység:* egy társaság olyan részlegének összes eszköze és kötelezettsége (ideértve a passzív időbeli elhatárolást is), amely részleg szervezeti szempontból független, a hozzá tartozó vagyonnal működni képes egységet képez;''

(4) A Tao. 4. §-a a következő 24. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„24. *kis- és középvállalkozás:* a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvényben ilyenként meghatározott vállalkozás (kivéve a bemutatóra szóló részvényt kibocsátó részvénytársaságot), ideértve az említett törvényben előírt feltételeknek megfelelő ügyvédi irodát, végrehajtói irodát, szabadalmi ügyvivői irodát és magánszemélyek jogi személyiséggel rendelkező munkaközösségét is azzal, hogy kisvállalkozásnak minősül az említett törvény szerinti mikrovállalkozás is;''

43. § (1) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*b)* a kettős könyvvitelt vezető adózónál a várható kötelezettségekre és a jövőbeni költségekre képzett céltartalék (kivéve a Diákhitel Központ Részvénytársaság által kormányrendeletben előírt feltételeknek megfelelően képzett céltartalék) felhasználása miatt az adóévben bevételként elszámolt összeg,''

(2) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*c)* a bányászatról szóló törvényben és a villamos energiáról szóló törvényben előírt, valamint a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott környezetvédelmi kötelezettség fedezetére az adóévben képzett céltartalék, céltartalékot növelő összeg, továbbá — legfeljebb a befejezett felújításhoz a célállomány típusától függően az agrárgazdasági célok költségvetési támogatásáról szóló jogszabály szerint igénybe vehető támogatás mértékéig — erdőgazdálkodónál az erdőről és az erdő védelméről szóló törvényben meghatározott erdőfelújítási kötelezettség fedezetére az adóévben képzett céltartalék, céltartalékot növelő összeg,''

(3) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *i)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*i)* az iskolai rendszerű szakképzésben közreműködő adózónál tanulónként minden megkezdett hónap után havonta az érvényes minimálbér 20 százaléka, ha az adózó a szakképző iskolai tanuló gyakorlati képzését jogszabályban meghatározott tanulószerződés alapján végzi, illetve 12 százaléka, ha az iskolával kötött együttműködési megállapodás alapján végzi,''

(4) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *k)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*k)* a kapcsolt vállalkozásnak fizetett (fizetendő) kamat alapján az adóévben elszámolt ráfordítást meghaladóan kapcsolt vállalkozástól kapott (járó) kamat alapján elszámolt bevétel 50 százaléka a gazdasági társaságnál, a szövetkezetnél és a külföldi vállalkozónál (kivéve a biztosítót, a pénzügyi intézményt, a befektetési vállalkozást és a kockázati tőketársaságot), figyelemmel a (14) és (16) bekezdésben foglaltakra; e rendelkezést az adóév utolsó napján kisvállalkozásnak minősülő adózó nem alkalmazza,''

(5) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *n)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*n)* a követelés bekerülési értékéből az a rész (de legfeljebb az adóévben, vagy az adóévet megelőző bármely adóévben a követelésből értékvesztésként, behajthatatlan követelésként leírt összeg), amelyről a mérlegkészítés napjáig a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. §-a (4) bekezdése 10. pontjának *a)—e)* alpontja megfelelő alkalmazásával megállapítható, hogy behajthatatlanná vált, valamint az adóévet megelőző bármely adóévben az adózás előtti eredmény növeléseként elszámolt, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. §-a (4) bekezdése 10. pontjának *f)—g)* alpontja szerinti behajthatatlan követelés teljesítése, beszámítása következtében az adóévben bevételként elszámolt összeg, továbbá a követelésre az adóévben visszaírt értékvesztés, valamint a követelés átruházásakor az átruházás révén a követelés könyv szerinti értékét meghaladóan elszámolt bevétel, de legfeljebb a korábban elszámolt értékvesztésnek az adóalap megállapításánál behajthatatlanság

miatt érvényesített összeggel csökkentett része; e rendelkezést hitelintézet a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelésre, befektetési vállalkozás a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelésre nem alkalmazza,''

(6) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *t)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*t)* a (17) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel, az alapkutatás, az alkalmazott kutatás vagy a kísérleti fejlesztés közvetlen költsége (ide nem értve a belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozótól igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás ellenértéke alapján elszámolt költséget) a felmerülése adóévében, vagy — az adózó választása szerint, ha a költséget kísérleti fejlesztés aktivált értékeként (szellemi termékként) állományba veszi — az értékcsökkenés elszámolásának adóévében legfeljebb az elszámolt értékcsökkenés összegéig; az adózó nem csökkentheti az adózás előtti eredményt az említett költségből (ráfordításból) a fejlesztés céljára vagy a tevékenység költségei (ráfordításai) ellentételezésére a mérlegkészítés napjáig az adóhatóságtól igényelt, vagy az adóévben — visszafizetési kötelezettség nélkül — kapott, pénzügyileg rendezett támogatás, juttatás összegével, illetve — ha él a választási lehetőséggel — a támogatás, juttatás alapján az adóévi adózás előtti eredménye javára elszámolt bevétellel,''

(7) A Tao. 7. §-ának (1) bekezdése a következő *x)* ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*x)* az adózó által a helyi adókról szóló törvény rendelkezései szerint megállapított helyi iparűzési adó alapján adóévi ráfordításként elszámolt összeg 25 százaléka, de legfeljebb az adózás előtti nyereség összege, feltéve, hogy az adózónak az adóév utolsó napján nincs köztartozása,''

(8) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *zs)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„*zs)* az adóév utolsó napján kis- és középvállalkozásnak minősülő adózónál — ha igénybe kívánja venni a kedvezményt — a korábban még használatba nem vett ingatlan, valamint a korábban még használatba nem vett, a műszaki berendezések, gépek, járművek közé sorolandó tárgyi eszköz üzembe helyezése érdekében elszámolt adóévi beruházások értéke, továbbá az ingatlan bekerülési értékét növelő adóévi felújítás, bővítés, rendeltetés-változtatás, átalakítás értéke, valamint az immateriális javak között az adóévben állományba vett, korábban még használatba nem vett szellemi termék bekerülési értéke, figyelemmel a (11)—(12) bekezdésben foglaltakra.''

(9) A Tao. 7. §-ának (11)—(12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Az (1) bekezdés *zs)* pontjában foglaltakat az adózó

a) abban az adóévben alkalmazhatja, amely adóév egészében valamennyi tagja (részvényese, üzletrész-tulajdonosa) az adózón kívül kizárólag magánszemély (ideértve az MRP-t is) volt,

b) nem alkalmazhatja az üzemkörön kívüli ingatlan, az ültetvény bekerülési értékére, az üzemkörön kívüli ingatlan, az ültetvény bekerülési értékét növelő adóévi felújítás, bővítés, rendeltetés-változtatás, átalakítás értékére, valamint a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belül cserébe kapott tárgyi eszköz, szellemi termék bekerülési értékére, ha a cserére visszaadott tárgyi eszközre, szellemi termékre az adózó alkalmazta az (1) bekezdés *zs)* pontjának előírását, valamint a szállítási tevékenységet végző adózó a nemzetközi szállítási tevékenységhez használt tárgyi eszközre, illetve, ha az adózó a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt.

(12) Az (1) bekezdés *zs)* pontja szerinti összeg nem haladhatja meg az adózás előtti eredményt, és nem lehet több 30 millió forintnál. Ennek az összegnek a 19. § (1) bekezdése szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül.''

(10) A Tao. 7. §-a a következő (17) bekezdéssel egészül ki:

„(17) A felsőoktatási intézmény és a Magyar Tudományos Akadémia által alapított kutatóintézet (kutatóhely) kezelésében lévő területen működő, és ott alapkutatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést végző adózó — a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt adózó kivételével — az (1) bekezdés *t)* pontjában foglaltak alkalmazásakor az ott meghatározott összeg háromszorosát, legfeljebb 50 millió forintot vehet figyelembe, amelynek a 19. § (1) bekezdése szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül.''

44. § (1) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

„*a)* kettős könyvvitelt vezető adózónál a várható kötelezettségekre és a jövőbeni költségekre képzett céltartalék, céltartalékot növelő összeg (kivéve a Diákhitel Központ Részvénytársaság által kormányrendeletben előírt feltételeknek megfelelően képzett céltartalék, céltartalékot növelő összeg) következtében az adóévben elszámolt ráfordítás,''

(2) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *k)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

„*k)* a kapcsolt vállalkozástól kapott (járó) kamat alapján az adóévben elszámolt bevételt meghaladóan kapcsolt vállalkozásnak fizetett (fizetendő) kamat alapján elszámolt ráfordítás 50 százaléka a gazdasági társaságnál, a szövetke-

zetnél és a külföldi vállalkozónál (kivéve a biztosítót, a pénzügyi intézményt, a befektetési vállalkozást és a kockázati tőketársaságot), figyelemmel a 7. § (16) bekezdésében foglaltakra; e rendelkezést az adóév utolsó napján kisvállalkozásnak minősülő adózó nem alkalmazza,''

(3) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *u)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

„*u)* azon beruházás, szellemi termék bekerülési értékéből az adózás előtti eredmény csökkentéseként a 7. § (1) bekezdés *zs)* pontja alapján elszámolt összeg (egyéni cég jogutódjánál ideértve az egyéni vállalkozóként igénybe vett kisvállalkozói kedvezményt is) kétszerese,

ua) amely beruházást, szellemi terméket az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévét követő negyedik adóév utolsó napjáig nem helyez üzembe, illetve nem vesz használatba, az említett negyedik adóévről készített bevallásban, kivéve, ha az üzembe helyezés, a használatbavétel elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás következtében maradt el,

ub) amely beruházást az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévét követő negyedik adóév utolsó napjáig az egyéb berendezések, felszerelések, járművek között helyez üzembe, az üzembe helyezés adóévéről készített bevallásban,

uc) amely beruházás alapján üzembe helyezett tárgyi eszközt az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévét követő negyedik adóév végéig üzemkörön kívüli ingatlanként is használ, vagy az egyéb berendezések, felszerelések, járművek közé, a forgóeszközök közé sorol át, illetve amely szellemi terméket az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévét követő negyedik adóév végéig a forgóeszközök közé sorol át, az említett első használat, illetve az átsorolás adóévéről készített bevallásban, kivéve, ha a forgóeszközök közé történő átsorolás az eszköz elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódásának következménye,

ud) amely beruházást, szellemi terméket, vagy amely beruházás alapján üzembe helyezett tárgyi eszközt az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévét követő negyedik adóév végéig elidegenít (természetbeni juttatásként átad, értékesít, apportál, térítés nélkül átad, valamint pénzügyi lízing keretében, részletfizetéssel, halasztott fizetéssel átvett eszközt a szerződés szerinti feltételek teljesülésének meghiúsulása miatt visszaad), az elidegenítés adóévéről készített bevallásban

azzal, hogy az e pontban foglaltakat a jótállási időn belül cserére visszaadott tárgyi eszköz, szellemi termék után elszámolt összegre nem kell alkalmazni, de a jótállási időn belül cserébe kapott eszköz esetén az *ua)—ud)* alpont szerinti határidőt a cserére visszaadott eszköz üzembe helyezésétől, használatbavételétől kell számítani.''

45. § A Tao. 10. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az iskolaszövetkezet az adóalapot az (1)—(8) bekezdés megfelelő alkalmazásával állapítja meg azzal, hogy az adózottan és adómenetesen képződött eredménytartalék meghatározásakor adózottan képződött eredménytartaléknak kell tekinteni a 2004. évi nyitómérlegben szereplő eredménytartalékot.''

46. § (1) A Tao. 16. §-a (2) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózó átalakulásakor)

„*d)* a jogelődnél, kiválás és részleges átalakulás esetén a jogutódnál első adóévében, az adózás előtti eredményt módosítja a végleges vagyonmérlegében kimutatott összevont átértékelési különbözetnek a követelések leértékelésével és a céltartalék felértékelésével növelt, valamint a céltartalék leértékelésével csökkentett összege, figyelemmel a (9)—(11) bekezdésben foglaltakra;''

(2) A Tao. 16. §-a (2) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózó átalakulásakor)

„*h)* a jogutód a bányászatról szóló törvényben, a villamos energiáról szóló törvényben előírt, továbbá a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott környezetvédelmi kötelezettség fedezetére, valamint az erdőről és az erdő védelméről szóló törvényben meghatározott erdőfelújítási kötelezettség fedezetére a végleges vagyonmérlegében kimutatott céltartalék átértékelési különbözetével az átalakulást követően úgy módosítja az adózás előtti eredményt, ahogyan jogelődje módosította volna, ha az átalakulás nem történt volna meg;''

(3) A Tao. 16. §-ának (9)—(14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Kedvezményezett átalakulás esetén a jogelőd, kiválás és részleges átalakulás esetén a jogutód — a (2) bekezdés *d)* pontjában foglaltaktól függetlenül — a (10) bekezdésben meghatározott feltételekkel nem köteles adózás előtti eredményét módosítani.

(10) A (9) bekezdésben foglaltak alkalmazásának feltétele, hogy a jogutód társasági szerződése (alapító okirata) tartalmazza a (11) bekezdésben foglaltak alkalmazására vonatkozó kötelezettségvállalást, továbbá, hogy a jogelőd (kiválás, részleges átalakulás esetén a jogutód) a választását — a végleges vagyonmérleget és a végleges vagyonleltárt, valamint a jogutód társasági szerződésének egy eredeti példányát vagy közokiratba foglalt másolatát mellékelve — az átalakulás adóévéről szóló bevallásában bejelenti az adóhatóságnak.

(11) A jogutód az átalakulást követően a jogelődtől átvett eszközöket és kötelezettségeket (ideértve a céltartalékot és a passzív időbeli elhatárolást is) figyelembe véve, adóalapját — az adózás előtti eredmény módosítása révén — úgy határozza meg, mintha az átalakulás nem történt volna meg. A jogutód az átértékelt eszközöket és kötelezettségeket elkülönítve tartja nyilván, és e nyilvántartásban feltünteti a jogelődnél az átalakulás napjára kimutatott bekerülési értéket, könyv szerinti értéket, számí-

tott nyilvántartási értéket, valamint az eszköz, a kötelezettség alapján általa az átalakulást követően az adózás előtti eredmény módosításaként elszámolt összeget is.

(12) Kedvezményezett eszközátruházás esetén az átruházó társaság — választása szerint, az átvevő társasággal írásban kötött szerződés alapján, a (13) bekezdésben meghatározott feltételekkel — adózás előtti eredményét csökkenti az önálló szervezeti egység átruházása alapján elszámolt bevételnek az átadott eszközök könyv szerinti értékét meghaladó részével, illetve növeli az átadott eszközök könyv szerinti értékének az elszámolt bevételt meghaladó részével.

(13) A (12) bekezdésben foglaltak alkalmazásának feltétele, hogy a kedvezményezett eszközátruházás alapjául szolgáló írásbeli szerződés tételesen tartalmazza az átvett eszközöket és kötelezettségeket (ideértve a passzív időbeli elhatárolást is), és azoknak az átadás napjára az átruházó társaságnál kimutatott bekerülési értékét és könyv szerinti értékét, valamint a (14) bekezdésben foglaltak alkalmazására vonatkozó kötelezettségvállalást, továbbá, hogy az átruházó társaság e választását — a szerződés egy eredeti példányát vagy közokiratba foglalt másolatát mellékelve — a kedvezményezett eszközátruházás adóévéről szóló bevallásában bejelenti az adóhatóságnak.

(14) Az átvevő társaság az eszközátruházást követően az átruházó társaságtól átvett eszközöket és kötelezettségeket (ideértve a passzív időbeli elhatárolást is) figyelembe véve adóalapját — az adózás előtti eredmény módosítása révén — úgy határozza meg, mintha az eszközátruházás nem történt volna meg. Az átvevő társaság az átvett eszközöket és kötelezettségeket elkülönítve tartja nyilván, és e nyilvántartásban feltünteti az átruházó társaságnál az átadás napjára kimutatott bekerülési értéket és könyv szerinti értéket, valamint az eszköz, a kötelezettség alapján általa az átvételt követően az adózás előtti eredmény módosításaként elszámolt összeget is.''

47. § (1) A Tao. 17. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben az adóalap bármely adóévben negatív, ezzel az összeggel az adózó a következő adóévekben — a (3)—(9) bekezdésekben foglaltakat figyelembe véve — döntése szerinti megosztásban csökkentheti az adózás előtti eredményét (a továbbiakban: elhatárolt veszteség).''

(2) A Tao. 17. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az elhatárolt veszteség legfeljebb olyan összegben vehető figyelembe az adózás előtti eredmény csökkentéseként, hogy az adóalap ne váljon negatívvá. Az elhatárolt veszteségek levonásánál a korábbi adóévekről áthozott veszteségeket kell először figyelembe venni.''

(3) A Tao. 17. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A hitelintézet az (1) bekezdésben foglaltakat nem alkalmazhatja.''

(4) A Tao. 17. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Átalakulás és kedvezményezett eszközátruházás esetén az adóhatóságnak az adózó kérelmére adott engedélyével az (1)—(3) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza

a) a jogutód a jogelődnél keletkezett és az adózás előtti eredmény csökkentéseként még el nem számolt elhatárolt veszteségre,

b) kedvezményezett eszközátruházás esetén az átvevő társaság az átruházó társaságnál keletkezett, az önálló szervezeti egységnek betudható elhatárolt veszteségre, amellyel az átruházó társaság a saját elhatárolt veszteségét köteles csökkenteni

azzal, hogy a kérelmet átalakulás esetén az adózó legfőbb szervének az átalakulásról első alkalommal hozott határozata napjától, de legkésőbb az átalakulás cégbírósági bejegyzését követő 30 napon belül, illetve kedvezményezett eszközátruházás esetén az előszerződés napjától, de legkésőbb a szerződéskötés napját követő 30 napon belül kell benyújtani, e határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha az átalakulás, illetve a kedvezményezett eszközátruházás nem ütközik az adózás rendjéről szóló törvénynek a jogok rendeltetésszerű gyakorlására vonatkozó előírásába. Ha az adóhatóság a kérelmet az eljárásra előírt határidőn belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni.''

(5) A Tao. 17. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adókötelezettség keletkezésének évét követő negyedik adóévben (átalakulással létrejött adózónál a jogelőd adókötelezettsége keletkezésének évét és az azt követő adóéveit is figyelembe véve) és az azt követő adóévekben keletkezett negatív adóalapra, ha

a) az adóévben az árbevétel nem éri el az elszámolt költségek és ráfordítások együttes értékének 50 százalékát, vagy

b) az adózó adóalapja a megelőző két adóévben is negatív volt

az (1) bekezdés rendelkezése csak az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható. Az engedély iránti kérelmet az adóévre vonatkozó bevallás, önellenőrzés esetén az önellenőrzési lap benyújtásával egyidejűleg, ellenőrzés esetén a határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül, felügyeleti intézkedés vagy az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálatának kezdeményezése esetén az eljárás jogerős befejezését követő 15 napon belül kell benyújtani; e határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az előbbiek elhárítha-tatlan külső ok miatt következtek be, vagy ha az adózó a negatív adóalap elkerülése, mérséklése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható. Ha az adóhatóság a kérelmet az eljárásra előírt határidőn belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni.''

48. § (1) A Tao. 18. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1)—(2) és (4) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmaznia az adóév utolsó napján kis- és középvállalkozásnak minősülő adózónak a közös beszerzés és értékesítés érdekében létrehozott olyan kapcsolt vállalkozással — a versenyhátrány megszüntetése céljából — kötött tartós szerződésre, amely kapcsolt vállalkozásban a kis- és középvállalkozások szavazati joga együttesen meghaladja az 50 százalékot.”

(2) A Tao. 18. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adóév utolsó napján kisvállalkozásnak nem minősülő gazdasági társaság, egyesülés, szövetkezet és külföldi vállalkozó a bevallás benyújtásáig köteles az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet előírásai szerint rögzíteni a szokásos piaci árat, az annak meghatározásánál általa alkalmazott módszert, valamint az azt alátámasztó tényeket és körülményeket.’’

49. § A Tao. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § (1) A társasági adó a (2) bekezdésben foglaltak kivételével a pozitív adóalap 16 százaléka.

(2) A külföldön tevékenységet végző esetében a társasági adó a pozitív adóalap 4 százaléka.’’

50. § (1) A Tao. 22/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hitelszerződés (ideértve a pénzügyi lízinget is) megkötése adóévének utolsó napján kis- és középvállalkozásnak minősülő adózó a 2000. december 31-ét követően megkötött hitelszerződés alapján tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához pénzügyi intézménytől igénybe vett, és kizárólag e célra felhasznált hitel (ideértve a felhasznált hitel visszafizetésére igazoltan felvett más hitel) kamata után adókedvezményt vehet igénybe.’’

(2) A Tao. 22/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az e § alapján igénybe vett adókedvezmény adóévenként nem haladhatja meg a 6 millió forintot. Az adózó által igénybe vett adókedvezmény összege az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül.’’

(3) A Tao. 22/A. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1)—(5) bekezdésben foglaltakat a szállítási tevékenységet végző adózó a nemzetközi szállítási tevékenységhez használt tárgyi eszközre, illetve a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt adózó nem alkalmazhatja.’’

51. § A Tao. 22/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22/B. § (1) Az adózó a Pénzügyminisztérium határozata alapján adókedvezményt vehet igénybe a fejlesztési program keretében megvalósított,

a) jelenértéken legalább 3 milliárd forint értékű beruházás,

b) a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő települési önkormányzat közigazgatási területén üzembe helyezett és üzemeltetett beruházás, valamint az alapkutatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést szolgáló, a felsőoktatási intézmény vagy a Magyar Tudományos Akadémia által alapított kutatóintézet (kutatóhely) kezelésében lévő területen üzembe helyezett és üzemeltetett beruházás esetén, jelenértéken legalább 1 milliárd forint értékű beruházás,

c) jelenértéken legalább 100 millió forint értékű, korábban már használatba vett, állati eredetű élelmiszert előállító létesítmény jogszabályban meghatározott élelmiszer-higiéniai feltételeinek megteremtését szolgáló beruházás,

d) jelenértéken legalább 100 millió forint értékű önálló környezetvédelmi beruházás,

e) jelenértéken legalább 100 millió forint értékű szélessávú internetszolgáltatást szolgáló beruházás,

f) jelenértéken legalább 100 millió forint értékű, kizárólag film- és videogyártást szolgáló beruházás,

g) munkahelyteremtést szolgáló beruházás

üzembe helyezése és azt követő ötéves — az érvényes, jogerős engedélyben foglaltak szerinti — üzemeltetése esetén, feltéve, hogy a beruházás új létesítmény létrehozatalát, meglévő létesítmény bővítését vagy — az alapkutatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést szolgáló beruházást kivéve — az előállított termék, a nyújtott szolgáltatás, illetve a termelési, szolgáltatási folyamat alapvető változását eredményezi.

(2) Az adókedvezmény engedélyezésének és igénybevételének további feltétele, hogy a beruházás értékéből

a) legalább 30 százalékot képviseljen a korábban még használatba nem vett beruházás értéke;

b) legfeljebb 20 százalék lehet a felújítás értéke, kivéve, ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti.

(3) Környezetvédelmi beruházást is tartalmazó fejlesztési program esetén (ideértve az önálló környezetvédelmi beruházást is) az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy a környezeti elemek védelme, valamint a környezetet veszélyeztető hatások elleni védelem érdekében jogszabályban vagy hatósági határozatban megállapított hatályos határértéket a tényleges kibocsátási mutató a beruházás üzembe helyezését követő öt évben ne haladja meg.

(4) Az adózó az adókedvezményt a 2002. december 31. után megkezdett, a fejlesztési program keretében megvalósított beruházás üzembe helyezését követő adóévben — vagy az adózó kérelmére a beruházás üzembe helyezésének adóévében — és az azt követő kilenc adóévben veheti igénybe azzal, hogy e rendelkezések alkalmazásában a földterület, a telek, a telkesítés, valamint az említett ingatlan-

hoz kapcsolódó vagyoni értékű jognak az átvétele nem minősül a beruházás megkezdésének.

(5) Az adózó által a fejlesztési programhoz a határozat alapján igénybe vett adókedvezmény, valamint a visszafizetési kötelezettség nélkül kapott, pénzügyileg rendezett vagy egyéb formában igénybe vett, a kormányrendeletben meghatározott más államháztartási támogatás összege jelenértéken nem haladhatja meg a fejlesztési programra vonatkozóan a határozatban meghatározott, de legfeljebb jelenértéken a ténylegesen felmerült

a) beruházási érték, költség, ráfordítás együttes összegére vetített, a kormányrendeletben meghatározott aránnyal számított értéket az (1) bekezdés *a)—f)* pontja szerinti,

b) az újonnan létrehozott munkakörökben foglalkoztatott munkavállalók személyi jellegű ráfordítására vetített, a kormányrendeletben meghatározott aránnyal számított értéket az (1) bekezdés *g)* pontja szerinti munkahelyteremtést szolgáló

beruházás esetén.

(6) Az (1) bekezdés *a)—b)* pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévét követő négy adóévben

a) az adózó által foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma legalább 100 fővel — ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, legalább 50 fővel — meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát, vagy

b) az adózónál elszámolt, évesített bérköltség legalább az adóév első napján érvényes minimálbér adóévre számított összegének hatszázszorosával — ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, legalább háromszázszorosával — meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóév évesített bérköltségét, vagy

c) az adózónál keletkezett szállítói kötelezettségek bekerülési értékéből a kötelezettség alapjául szolgáló szerződés megkötésekor, de legkorábban a határozatban az adókedvezmény igénybevételére meghatározott első adóévben a kis- és középvállalkozásnak minősülő személyekkel szembeni kötelezettségek bekerülési értéke meghaladja a 30 százalékot.

(7) Mezőgazdasági, erdészeti, halászati tevékenységet, továbbá mezőgazdasági termékek feldolgozását és forgalmazását szolgáló, az (1) bekezdés *a)—c)* pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény engedélyezésének és igénybevételének további feltétele, hogy a beruházás feleljen meg a Tanács 1257/1999/EK, valamint a Tanács 1263/1999/EK rendeletében foglalt feltételeknek.

(8) Az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti önálló környezetvédelmi beruházás esetén az adókedvezmény engedélyezésének további feltétele, hogy az adózó adókötelezettsége a kérelem benyújtása évét megelőző ötödik évben vagy korábban kezdődött. Önálló környezetvédelmi beruházás az a beruházás, amely kizárólag a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 1. §-a (2) bekezdésének *a)—c)* pontja szerinti célt szolgál.

(9) Kizárólag film- és videogyártást szolgáló beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adózó a beruházás üzembe helyezését követő öt évben az üzembe helyezett tárgyi eszköz igénybevételével nem állít elő olyan filmet, amelyet a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 5/B. §-a alapján az V. kategóriába kellene sorolni.

(10) Az (1) bekezdés *g)* pontja szerinti munkahelyteremtést szolgáló beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévét követő harmadik adóévben és az azt követő négy adóévben

a) a fejlesztési program keretében újonnan létrehozott munkakörökben foglalkoztatott munkavállalók legalább 20 százalékát pályakezdőként felvett munkavállalók adják azzal, hogy pályakezdőnek minősül az a természetes személy, aki a középfokú nevelési-oktatási, vagy a felsőoktatási intézménnyel nappali képzés keretében fennálló jogviszonya, illetve a tanulói jogviszonya tankötelezettség címén való megszűnését követő egy naptári éven belül első alkalommal létesít munkaviszonyt, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt, valamint

b) a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát legalább 300 fővel — ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, legalább 150 fővel — haladja meg.

(11) A kormányrendelet az e törvényben foglaltakon kívüli feltételeket is megállapíthat, vagy rendelkezhet az adókedvezmény igénybevételének tilalmáról.

(12) Az adózó nem jogosult az (5) bekezdés szerinti adókedvezményre, és a már igénybe vett adókedvezmény jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül, ha az e törvényben és a kormányrendeletben meghatározott bármely feltételt nem teljesíti. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a feltétel teljesítését elháríthatatlan külső ok akadályozta meg.

(13) A fejlesztési program keretében megvalósított beruházáshoz kapcsolódóan fizetett kamat után az adózó nem veheti igénybe a kis- és középvállalkozások adókedvezményét.

(14) Az adózó az igénybe vett adókedvezményt, a fejlesztési programhoz igénybe vett más államháztartási támogatást, valamint a fejlesztési program keretében elszámolt beruházási értéket, költséget, ráfordítást, illetve az újonnan létrehozott munkakörökben foglalkoztatott munkavállalók személyi jellegű ráfordítását adóbevallásában fejlesztési programonként — a kormányrendeletben meghatározott részletezettséggel — feltünteti.

(15) Az adóhatóság a (14) bekezdés alapján rendelkezésére álló valamennyi adatról adózónként és fejlesztési programonként haladéktalanul tájékoztatja a Magyar Államkincstárat, amely a kapott adatok felhasználásával, megkeresésre — törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződésben előírt tájékoztatási kötelezettség teljesítése érdekében — a Pénzügyminisztérium részére adatot szolgáltat. A Magyar Államkincstár által a tájékoztatás révén megszerzett adatra az adózás rendjéről szóló törvénynek az adótitokra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(16) Az adókedvezményt a Pénzügyminisztérium — az illetékes minisztérium véleményét figyelembe véve — határozatban engedélyezi, ha a fejlesztési program és a kérelem megfelel az e törvényben és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott valamennyi feltételnek. A határozatot a benyújtását, hiánypótlási felhívás esetén a hiánypótlást követő 60 napon belül kell meghozni. A határidő egy alkalommal, legfeljebb 60 nappal meghosszabbítható. Ha a Pénzügyminisztérium a kérelmet az eljárásra előírt határidőn belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni azzal, hogy az adózó e törvény és a kormányrendelet előírása szerint érvényesítheti az adókedvezményt.

(17) Mezőgazdasági, erdészeti, halászati tevékenységet, továbbá mezőgazdasági termékek feldolgozását és forgalmazását szolgáló, az (1) bekezdés *a)—c)* pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény iránti kérelem a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától nyújtható be.

(18) A pénzügyminiszter a naptári évet követő év január 31-éig a Pénzügyi Közlönyben közzéteszi azoknak az adózóknak a nevét, amelyek a naptári évben a fejlesztési adókedvezmény igénybevételére engedélyt kaptak.''

52. § A Tao. 23. §-ának (1)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társasági adó mértékéig veheti igénybe az adókedvezményt a 21. § (7), (10)—(11) bekezdése, a 22. § (6)—(7) bekezdése és a 29. § (5) bekezdés *d)* pontja alapján az adóévben 100 százalékos adókedvezményre jogosult adózó, valamint az az adózó, amely a 29. § (5) bekezdés *b)* pontja alapján jogosult adókedvezményre.

(2) Az (1) bekezdés szerint igénybe vett adókedvezménnyel csökkentett adóból — legfeljebb annak 80 százalékáig — érvényesíthető a 22/B. § alapján fejlesztési adókedvezmény.

(3) Az (1)—(2) bekezdés szerint igénybe vett adókedvezménnyel csökkentett adóból — legfeljebb annak 70 százalékáig — érvényesíthető minden más adókedvezmény.''

53. § A Tao. 26. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Nem kell az (1)—(10) bekezdés rendelkezéseit alkalmaznia az adózónak megszűnésekor, valamint, ha adóbevallást a cégbejegyzési eljárás befejezése miatt ad be, továbbá az MRP-nek, a közhasznú társaságnak, a vízitársulatnak, az alapítványnak, a közalapítványnak, a társadalmi szervezetnek, a köztestületnek, az egyháznak, a lakásszövetkezetnek és az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárnak.''

54. § A Tao. 29/D. §-ának (14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(14) Az adózó a 18. § (5) bekezdésében foglalt kötelezettséget az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet hatálybalépésének a napjától megkötött szerződésre köteles alkalmazni azzal, hogy ez a kötelezettsége a 2005-ben kezdődő adóévről szóló bevallás benyújtásakor és azt követően valamennyi, az adóévben hatályos szerződésre fennáll.''

55. § A Tao. a következő 29/E. §-sal egészül ki:

„29/E. § (1) Az adózó a 21. § (7), (10)—(11) bekezdésében, a 29. § (5) bekezdés *d)* pontjában és az 1999. évi CXXV. törvény 93. §-ában meghatározott adókedvezményt a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napját magában foglaló adóév és az azt követő adóévek adóalapja utáni adó megállapításánál az e §-ban meghatározott eltérésekkel veszi igénybe.

(2) Az adózó által a 2003-ban és azt követően kezdődő adóév(ek) adóalapja utáni adóból igénybe vett adókedvezmény és az említett időszakban megítélt más állami támogatás jelenértékének összege nem haladhatja meg a (3) bekezdés szerinti értéket. E rendelkezés alkalmazásában állami támogatás az adókedvezményre jogosító beruházásra vagy az ahhoz kapcsolódó — e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet szerint bejelentett — más eszközre, költségre tekintettel az államháztartás alrendszere költségvetésének terhére kapott ingyenes vagy kedvezményes forrás, egyéb előny, ha az államháztartási bevételkiesést vagy kiadást jelent, kivéve a csekély összegű *(de minimis)* támogatást.

(3) A (2) bekezdés szerinti érték az 1997—2005. években használatba vett szabadalom, know-how, licenc, szoftver, alapítás, átszervezés aktivált értéke (a továbbiakban: elszámolható immateriális javak), tárgyi eszközök, illetve a 2005-ben elszámolt beruházás értéke, továbbá az 1997— 2005. években a helyi önkormányzatok helyi közszolgálta tási feladatainak megvalósítására szolgáló, az adózó által megvalósított infrastrukturális beruházás, vagy az önkormányzatnak e célra végleges pénzeszközként átadott összeg (a továbbiakban: közhasznú infrastrukturális beruházás), valamint a kutatás és kísérleti fejlesztés, a képzési költség és a pénzügyi lízingnek nem minősülő lízing (bérlet) díja — a társaságiadó-kedvezményhez kapcsolódó bejelentendő adatokról szóló miniszteri rendelet szerint — bejelentett összegben, jelenértéken, de legfeljebb a ténye-

gesen elszámolt összegek jelenértéke (a továbbiakban: megállapított érték) alapján a következők szerint meghatározott szorzatok összege:

a) a közhasznú infrastrukturális beruházásra 1997—2002. közötti időszakra megállapított érték, átutalt összeg 100 százaléka;

b) a környezetvédelmi beruházásra, az alapkutatás, az alkalmazott kutatás és a kísérleti fejlesztés célját szolgáló eszközre, valamint az alapkutatás, az alkalmazott kutatás és a kísérleti fejlesztés költségére, a munkavállalók általános és speciális képzésének költségére az 1997—2005. közötti időszakra megállapított értéknek és a vállalkozásoknak nyújtott állami támogatások tilalma alóli mentességek egységes rendjéről szóló kormányrendelet 2003. január 1-jén hatályos rendelkezései szerint meghatározott támogatási intenzitásnak a szorzata;

c) az immateriális javakra az 1997—2005. közötti időszakra megállapított érték (de legfeljebb a tárgyi eszközökre megállapított érték 25 százalékának)

ca) 75 százaléka — a (4) bekezdés szerinti adózók esetén 30 százaléka —, ha az adózó az adókedvezményre jogosító beruházást 1999. december 31-éig megkezdte,

cb) 50 százaléka — a (4) bekezdés szerinti adózók esetén 20 százaléka —, ha az adózó az adókedvezményre jogosító beruházást 1999. december 31-ét követően kezdte meg;

d) az *a)—c)* pontban nem említett eszközre, költségre, ráfordításra az 1997—2005. közötti időszakra megállapított érték

da) 75 százaléka — a (4) bekezdés szerinti adózók esetén 30 százaléka —, ha az adózó az adókedvezményre jogosító beruházást 1999. december 31-ig megkezdte,

db) 50 százaléka — a (4) bekezdés szerinti adózók esetén 20 százaléka —, ha az adózó az adókedvezményre jogosító beruházást 1999. december 31-ét követően kezdte meg.

(4) A (3) bekezdés *c)* és *d)* pontjában említett adózó az az adózó, amelynek árbevétele több mint 50 százalékban a nagyberuházási projektekhez nyújtott állami támogatásokra vonatkozó multiszektorális keretszabályról szóló C (2002) 315 (2002/C 70/04) bizottsági közlemény C. mellékletében meghatározott tevékenységből származik az adókedvezmény igénybevételének első adóévében.

(5) A (2)—(3) bekezdés szerinti jelenértéket a pénzügyminiszter által közzétett módszer és referenciaráta alapján kell kiszámítani.

(6) Az adózó a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napját magában foglaló adóév adóalapja után érvényesíthető adókedvezményt a következők szerint állapítja meg:

a) az (1)—(5) bekezdés rendelkezéseit figyelmen kívül hagyva megállapítja, mekkora összegű adókedvezményt vehetne igénybe (a továbbiakban: számított adókedvezmény);

b) a hatálybalépést megelőző napok és az adóév napjainak hányadosa szerint meghatározza a számított adókedvezmény arányos részét, amelyet adókedvezményként vesz igénybe;

c) a *b)* pontban megállapított összegen felül adókedvezményként érvényesítheti az adóévre az (1)—(5) bekezdés alkalmazásával meghatározott összeget.

(7) Az adózó az (1)—(6) bekezdés rendelkezéseit nem alkalmazza, ha az Európai Bizottság álláspontja szerint az adókedvezmény igénybevétele nem érinti az Európai Unió más tagállamai és Magyarország közötti kereskedelmet. Az Európai Bizottság álláspontját az adózó kérelmére, a kérelemben bemutatott tények alapján, a Pénzügyminisztérium kéri ki.

(8) Az adókedvezményre jogosító beruházás megkezdésének napján — az Európai Közösségek Bizottsága 96/280/EGK számú, a kis- és középvállalkozásokról szóló ajánlása szerint — kis- és középvállalkozásnak minősülő adózó választása szerint akkor sem köteles az (1)—(6) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha nem felel meg a (7) bekezdésben meghatározott feltételnek, feltéve, hogy e választását a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napját követő 45 napon belül bejelenti az adóhatóságnak. E határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye, és az adózó e bejelentését nem vonhatja vissza.

(9) Az az adózó, amely a (8) bekezdés szerinti választását bejelentette az adóhatósághoz, az adókedvezménnyel egyesülése esetén utoljára az átalakulás évét megelőző adóévben, ha többségi irányítást jelentő befolyással rendelkező tagjának (részvényesének) személye a bejelentést követően megváltozik, utoljára e változást megelőző adóévben élhet.

(10) Az adózó az (1)—(9) bekezdés rendelkezéseit nem köteles alkalmazni, feltéve, hogy e döntését a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napját követő 45 napon belül bejelenti az adóhatósághoz. E határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. E bejelentés alapján a 21. § rendelkezései szerint igénybe vett adókedvezmény — a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződés IV. mellékletének versenypolitikáról szóló 3. fejezete 1/*c)* pontjában megállapított eljárás szerint — új támogatásnak minősül.

(11) A (3) bekezdésben meghatározott elszámolható immateriális javak, tárgyi eszközök, beruházások értékeként nem vehető figyelembe

a) annak az eszköznek a bekerülési értéke, amelyet az adózó az üzembe helyezés, a nyilvántartásba vétel időpontját követően öt éven belül (ha az eszköz elméleti hasznos élettartama az adózó által történő üzembe helyezést, nyil-

vántartásba vételt követően öt évnél rövidebb, akkor az elméleti hasznos élettartam alatt) értékesít,

b) a szinten tartást szolgáló eszköz értéke, vagy — az adózó választása szerint — a telephelyen első ízben megvalósított beruházás megkezdésének adóévét követő negyedik évtől az üzembe helyezett, nyilvántartásba vett immateriális jószág, beruházás értékének 20 százaléka,

c) a fejlesztési adókedvezmény alapjaként figyelembe vett vagy figyelembe venni tervezett immateriális jószág, tárgyi eszköz.

(12) A híradástechnikai fogyasztási cikkek gyártása, illetve a számítógép, készülék gyártása szakágazatba sorolt adózó a (3) bekezdés szerinti érték meghatározásakor, a (11) bekezdés *a)—b)* pontjában foglaltak figyelmen kívül hagyásával — választása szerint — az 1997—2005. évek utolsó napján kimutatott elszámolható immateriális javak, tárgyi eszközök, beruházások bekerülési értékének az előző év utolsó napján kimutatott bekerülési értékét meghaladó összegek összesített értékét — ha az említett időszakon belül, vagy 2006—2011. évek bármelyikében az említett eszközök együttes bekerülési értéke az előző évhez képest csökken, az azzal csökkentett összeget — veheti figyelembe.''

56. § A Tao. a következő 29/F. §-sal egészül ki:

„29/F. § (1) A 29. § (5) bekezdés *c)* pontja alapján adókedvezmény utoljára abban az adóévben vehető igénybe, amelynek utolsó napja 2004-ben van.

(2) A 2001—2003-ban kezdődő adóév utolsó napjáig keletkezett, és az adóalapnál még nem érvényesített elhatárolt veszteség a keletkezése időpontjában érvényes feltételek szerint írható le.

(3) Az adózó a 29/D. § (3) bekezdésének előírása alapján bejelentett adatokat, a törvényi változásokra tekintettel, az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben foglaltak szerint 2004. január 31-ig módosíthatja. E határidő elmulasztását követően igazolási kérelem nem terjeszthető elő.

(4) Az adózó az általa a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve vezető tisztségviselője, tevékenységében személyesen közreműködő tagja, és az említett személyek közeli hozzátartozója mint kedvezményezett javára 2003. december 31-ig megkötött biztosítás díjára a 3. számú melléklet *B)* fejezet 8. pontjának 2003. december 31-én hatályos rendelkezését alkalmazza.

(5) Az adózó a 2003-ban és az azt megelőzően kezdődő adóévekben hatályos 7. § (1) bekezdés *zs)* pontja alapján igénybe vett kedvezményre a 8. § (1) bekezdés *u)* pontjának 2003-ban hatályos előírásait alkalmazza.

(6) A 2003-ban vagy azt megelőzően kezdődő adóévben esedékes, de ezen adóév utolsó napja után kifizetett, jutatott kamat, jogdíj, előadói, művészeti és sporttevékenységért, bemutatókért (kiállításokért) járó díj után a külföldi szervezetet és a kifizetőt a 2003. december 31-én hatályos előírások szerint terheli társasági adókötelezettség.''

57. § A Tao. 30. §-a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A pénzügyminiszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben szabályozza a társasági adókedvezményhez kapcsolódóan bejelentett adatok módosításának feltételeit.''

58. § A Tao. 31. §-ának (1) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt, az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett Európai Megállapodással összhangban az Európai Közösség következő jogszabályaihoz való közelítést célozza:)

„*c)* a Tanács 03/49/EK irányelve a tagállamok kapcsolt vállalkozásai közötti kamat, jogdíj fizetések adóztatásának egységes rendszeréről.''

59. § A Tao. 1—3. számú melléklete e törvény *8—10. számú melléklete* szerint módosul.

60. § Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény 43. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) A Tao. 27. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A belföldi személy és a külföldi vállalkozó által a külföldi illetőségű osztalékban részesülő társaság részére fizetett (juttatott) osztalék mentes az osztalékadó alól, ha az osztalékban részesülő legalább két éven át folyamatosan, legalább 25 százalékos részesedéssel (részvény esetében névre szóló részvénnyel) rendelkezik a belföldi illetőségű társaság jegyzett tőkéjében. Abban az esetben, ha a legalább 25 százalékos részesedés nem áll fenn a kifizetéskor két éve folyamatosan, a kifizető akkor nem köteles levonni az osztalékadót, ha az adó megfizetéséért más személy kezességet vállal.'' ''

III. Fejezet

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

61. § (1) Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 2. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adóalany az a személy, amely (aki) megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, valamint

a) az állami adóhatóságnak bejelenti, hogy az adóévben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti, vagy

b) az állami adóhatóság e törvény külön rendelkezése alapján az adóévre adóalanyként tartja nyilván.''

(2) Az Eva tv. 2. §-a (3) bekezdésének *a)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha az adóévet megelőző naptári évben és az azt megelőző adóévben]

„*a)* a magánszemély egyéni vállalkozóként tevékenységét folyamatosan végezte, a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság nem alakult át (ideértve különösen a kiválást és a beolvadást is), valamint a jogi személyben, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságban (az öröklést kivéve) új tag nem szerzett (új tagok nem szereztek összesen) 50 százalékot meghaladó szavazati jogot biztosító részesedést;''

„*c)* az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint nem volt kötelezett a különbözet szerinti adózásra, vagy az idegenforgalmi tevékenységre vonatkozó különös adózási szabályok alkalmazására, valamint nem választotta a mezőgazdasági tevékenységet folytató adóalanyra vonatkozó különleges rendelkezéseket;''

(3) Az Eva tv. 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha

a) az adóévet megelőző második adóévben (üzleti évben) — ha előtársasági működésének kezdő napja az adóévet megelőző második naptári évben, utolsó napja az adóévet megelőző naptári évben volt, akkor előtársasági működése adóévében — éves szintre átszámított összes bevétele a 25 millió forintot nem haladta meg,

b) az adóévet megelőző adóévben (üzleti évben) ésszerűen várható éves szintre átszámított összes bevétele a 25 millió forintot nem haladja meg

azzal, hogy az *a)—b)* pont alkalmazásában

c) bevétel:

ca) nem adóalany egyéni vállalkozónál a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint meghatározott vállalkozói bevétel, növelve az — ahhoz kapcsolódóan az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak megfelelően áthárított — általános forgalmi adóval,

cb) nem adóalany jogi személynél, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnál a számvitelről szóló törvény előírásainak megfelelően az eredménykimutatásban kimutatott árbevétel, bevétel, vagy az eredménylevezetésben kimutatott adóköteles bevétel, növelve az — ahhoz kapcsolódóan az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak megfelelően áthárított — általános forgalmi adóval,

cc) adóalanynál az e törvény előírásainak megfelelően meghatározott, a 6. § (1) bekezdése és 20. § (1) bekezdése szerinti bevétel.''

(4) Az Eva tv. 2. §-a (5) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha]

„*b)* az adóévben nem folytat a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló törvény hatálya alá tartozó tevékenységet;''

(5) Az Eva tv. 2. §-a (5) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha]

„*c)* az adóévben nem folytat a vámjogszabályokban meghatározott közvetett képviselői tevékenységet;''

(6) Az Eva tv. 2. §-a (5) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg az (5) bekezdés a következő *e)* ponttal egészül ki:

[A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha]

„*d)* az adózás rendjéről szóló törvényben előírt közösségi adószámmal nem rendelkezik, és törvény sem írja elő számára a közösségi adószám használatát;

e) belföldi pénzforgalmi bankszámlával rendelkezik.''

(7) Az Eva tv. 2. §-a (7) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (2) bekezdésben meghatározott jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság az adóévben — a (3)—(5) bekezdésekben foglaltakon túl — akkor lehet adóalany, ha az adóévben]

„*b)* más jogi személyben, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságban nem rendelkezik részesedéssel (kivéve, ha az szövetkezeti hitelintézet által kibocsátott részjegy vagy nyilvánosan működő részvénytársaság nyilvánosan forgalomba hozott részvénye),''

62. § (1) Az Eva tv. 3. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózó adóalanyisága megszűnik:)

„*a)* a naptári év utolsó napjával, ha a naptári évet követő adóévre bejelentette, hogy adókötelezettségeit nem e törvény rendelkezései szerint teljesíti, vagy e bejelentését jogszerűtlenül nem tette meg;''

(2) Az Eva tv. 3. §-a (1) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a bekezdés a következő *i)* ponttal egészül ki:

(Az adózó adóalanyisága megszűnik:)

„*h)* a részesedés megszerzésének napját megelőző nappal, ha a jogi személyben, jogi személyiség nélküli gazdasági társaságban 50 százalékot meghaladó szavazati jogot biztosító részesedést szerez olyan magánszemély (összesen 50 százalékot meghaladó szavazati jogot biztosító részesedést szereznek olyan magánszemélyek), akivel (akikkel) a naptári évben korábban nem állt tagi jogviszonyban; az öröklés esetére e rendelkezést nem kell alkalmazni;

i) a közösségi adószám-megállapításának napját megelőző nappal, míg a törvény által előírt közösségi adószámhasználat esetén azzal a nappal, amely a kötelező adószám-megállapítás napját megelőzné.''

(3) Az Eva tv. 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóalanyiság nem szűnik meg, ha a vállalkozói igazolvánnyal rendelkező magánszemély adóalany tevékenységét cselekvőképességének elvesztését követően a nevében és javára törvényes képviselője folytatja. Ha a vállalkozói igazolvánnyal rendelkező magánszemély adóalany tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytatja, az özvegy, illetve az örökös választhatja az e törvény szerinti adóalanyiságot, feltéve, hogy e szándékát három hónapon belül bejelenti az adóhatóságnak; ilyenkor a bejelentés jogszerűségének nem feltétele a 2. § (3) bekezdésének *a)* és *e)* pontjában, valamint a 2. § (4) bekezdésének *a)* pontjában foglaltaknak való megfelelés, de a bejelentésre egyebekben az e törvény szerinti bejelentésre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni.''

63. § Az Eva tv. 5. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az eva alapjának megállapításakor az adóévben megszerzett összes bevételt növeli:)

„*b)* az adóévben az adóalany által az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint külföldről vagy külföldiről igénybe vett, de Magyarországon adóztatható szolgáltatás díja, a fizetendő összeg megállapításához szükséges okirat kézhezvételekor, vagy — ha ez korábban történik — a szolgáltatás ellenértékének megfizetésekor, a szolgáltatás nyújtójával szemben fennálló tartozás átvállalásakor, az adóalanyiság megszűnésekor.''

64. § (1) Az Eva tv. 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Bevétel a számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó adóalany esetében a (2)—(8) bekezdés szerint meghatározott összeg, más adóalany esetében a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint elszámolt (a beszámoló eredménykimutatásában kimutatandó) árbevétel, bevétel.''

(2) Az Eva tv. 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Bevétel a számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó adóalany által vállalkozási (gazdasági) tevékenységével összefüggésben, vagy arra tekintettel bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték, beleértve az áthárított általános forgalmi adót is. Vagyoni érték különösen a pénz, a kereskedelmi utalvány, a dolog, az értékpapír, az igénybe vett szolgáltatás és a forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog, valamint az adóalany javára elengedett kötelezettség vagy átvállalt tartozás.''

(3) Az Eva tv. 6. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem minősül bevételnek:

a) az a vagyoni érték, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (így különösen a kapott kölcsön, hitel, a tag vagyoni hozzájárulása);

b) az adózó által korábban átadott vagyoni érték az adóalany (ideértve a tevékenységét folytató özvegyet, örököst is) részére nem ellenértékként (ellenszolgáltatásként) történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét és a visszatérített adót, valamint az adóalanyiság időszaka előtt megszerzett értékpapír átruházása révén megszerzett ellenértékből azt a részt, amely nem haladja meg az értékpapírnak az adóalanyiság első adóévét megelőző üzleti év utolsó napjára vonatkozóan a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint megállapított könyv szerinti értékét, de ide nem értve különösen a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot);

c) az a vagyoni érték, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci árát az adóalany köteles megfizetni; ha azonban az adóalany csak a szokásos piaci ár egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci árból a fizetési kötelezettséget meghaladó rész bevételnek minősül.''

(4) Az Eva tv. 6. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi (5)—(7) bekezdés számozása (6)—(8) bekezdésre módosul:

„(5) Kereskedelmi utalvány esetében a bevétel az az összeg, amely összegben az utalvány ellenérték kiegyenlítésére (kötelezettség csökkentésére) felhasználható. E rendelkezés értelemszerűen irányadó minden olyan jegy, bón, kupon és más hasonló tanúsítvány esetében is, amely több személy áruja vagy szolgáltatása ellenértékének kiegyenlítésére alkalmas.''

(5) Az Eva tv. 6. §-ának (7) bekezdése — amelynek számozása a (4) bekezdés szerint (8) bekezdésre változik — helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a bevételt külföldi fizetőeszközben fejezték ki, akkor az átszámításhoz a számla vagy az egyszerűsített számla kibocsátásának napján — más esetben a bevétel megszerzésének a napján — érvényes, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett hivatalos devizaárfolyamot kell alkalmazni. Olyan külföldi fizetőeszköz esetében, amely nem szerepel a hivatalos devizaárfolyam-lapon, a bevétel forintra történő átszámításakor a Magyar Nemzeti Bank által az említett időpontra vonatkozóan közzétett, euróban megadott árfolyamot kell figyelembe venni.''

65. § (1) Az Eva tv. 7. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Igénybe vett szolgáltatás esetében a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerinti teljesítési időponttal adófizetési kötelezettsége keletkezik, vagy keletkezne (függetlenül attól, hogy a szolgáltatás nyújtója az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, vagy sem).''

(2) Az Eva tv. 7. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A bevétel megszerzésének időpontja — a (2)—(6) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a számla, egyszerűsített számla kibocsátásának napját követő 30. nap, ha az adóalany a bevételt a (2)—(6) bekezdés szerint eddig az időpontig még nem szerezte meg. Módosító számla vagy módosító egyszerűsített számla kibocsátása esetén a kibocsátás napján kell a bevételi nyilvántartást a módosítás összegével értelemszerűen módosítani.''

66. § Az Eva tv. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) Az adóalanynak nem minősülő adózó az adóévet megelőző év decemberében, a hónap 20. napjáig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti az állami adóhatóságnak, hogy az adóévben e törvény rendelkezései szerint teljesíti adókötelezettségeit azzal, hogy e bejelentését az adózó az említett időpontig írásban visszavonhatja. A bejelentésre, illetve a visszavonásra nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(2) Az adóalanynak nem minősülő adózó az (1) bekezdés szerinti bejelentést akkor teheti meg, ha már a bejelentés időpontjában megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek (ideértve az adóalanyiság adóévére meghatározott feltételeket is), valamint nincs állami adóhatóságnál, vámhatóságnál, önkormányzati adóhatóságnál, továbbá Illetékhivatalnál nyilvántartott, végrehajtható köztartozása. E tényekről az adózó a bejelentésre rendszeresített nyomtatványon nyilatkozik.

(3) Az adóalany december 20-áig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon jelentheti be az állami adóhatóságnak, hogy a következő adóévben adókötelezettségeit már nem az adóalanyra vonatkozó rendelkezések szerint kívánja teljesíteni.

(4) Az adóalany köteles a (3) bekezdés szerinti bejelentést megtenni, ha december 20-án nem felel meg az e törvényben meghatározott bármely feltételnek, vagy állami adóhatóságnál, vámhatóságnál, önkormányzati adóhatóságnál, továbbá Illetékhivatalnál nyilvántartott, végrehajtható köztartozása van.

(5) Az állami adóhatóság az adóalanyt a (3)—(4) bekezdés szerinti bejelentés hiányában az adóévet követő adóévre is adóalanyként tartja nyilván.

(6) Az adózóra az adóévben nem lehet az adóalanyra vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni, ha az (1) bekezdés szerinti bejelentést jogszerűen nem tehette volna meg, vagy a (4) bekezdés szerinti bejelentést jogszerűtlenül nem tette meg.''

67. § (1) Az Eva tv. 11. §-a (3) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bevallás benyújtásának határideje:)

„*b)* a számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany esetében az adóévet követő év május 31., ha azonban az adóalanyiság év közben szűnt meg, akkor az adóalanyiság megszűnését követő 150. nap.''

(2) Az Eva tv. 11. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóalany az adóév első három negyedévére negyedévenként az adóelőleget megállapítja, valamint az egyes negyedévekre megállapított adóelőleget az adóévre vonatkozó bevallásában bevallja.''

(3) Az Eva tv. 11. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően, az állami adóhatóság az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerinti becsléssel állapítja meg az eva alapját és összegét az adóév első napjától a mulasztási bírságot megállapító határozat jogerőre emelkedésének napjáig terjedő időszakra vonatkozóan, ha az adózó adóalanyisága mulasztási bírság kiszabása miatt szűnt meg. A becslésre irányuló eljárást az adóhatóság a mulasztási bírságot megállapító határozat jogerőre emelkedésének napját követő 15 napon belül megindítja.''

68. § (1) Az Eva tv. 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó adóalany esetében az adóelőleg alapja a negyedévben elszámolt összes bevétel, értelemszerűen módosítva az 5. § (2), a 8. § (1)—(3) és (6) bekezdése alapján.''

(2) Az Eva tv. 12. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóalany az adóévre megállapított evát — az adóévben már megfizetett adóelőlegek beszámításával — a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti. Ha az adóévben már megfizetett adóelőlegek összege meghaladja az adóévre megállapított evát, a különbözetet az adóalany bevallásában, az igény (bevallás) beérkezésének napjától, de legkorábban a bevallás benyújtására előírt határidő napjától (esedékességtől) jogosult visszaigényelni.''

69. § (1) Az Eva tv. 13. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adóalany az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységéről)

„*a)* az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti teljesítési időpont feltüntetésével számlát,''

(2) Az Eva tv. 13. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A számlában, egyszerűsített számlában az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint az adott termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra meghatározott adómértéknek megfelelő általános forgalmi adót kell áthárítani. Az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint az adólevonásra nem jogosító termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról kibocsátott bizonylaton az adóalany a „Mentes az adó alól'' kifejezést tünteti fel.''

70. § Az Eva tv. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § (1) Ha a számla vagy az egyszerűsített számla kibocsátását követően az adóalany

a) az áthárított általános forgalmi adó összegét, az annak meghatározásához szükséges bármely tételt módosítja, vagy

b) az általános forgalmi adót utólag kívánja felszámítani és áthárítani, vagy

c) a kibocsátott bizonylatot egyéb hiba miatt törli,

erről módosító számlát, illetve módosító egyszerűsített számlát bocsát ki.

(2) A módosító számla, a módosító egyszerűsített számla legalább a következőket tartalmazza:

a) a módosítás tényére utaló jelzést;

b) az eredeti számla, illetve az eredeti egyszerűsített számla azonosításához szükséges adatokat;

c) a módosításnak megfelelő új tételeket."

71. § Az Eva tv. 15. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a 13. § (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott esetben az adóalany egyszerűsített számlát vagy számlát nem bocsátott ki, akkor köteles — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak megfelelő nyugtát kibocsátani.''

72. § (1) Az Eva tv. 16. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az általános forgalmi adó alanya e törvény szerinti bejelentés alapján úgy minősül, mintha általános forgalmi adó-alanyisága a bejelentés napját tartalmazó adómegállapítási időszak utolsó napjával az általános forgalmi adóról szóló törvénynek a jogutódlással történő megszűnésre vonatkozó szabályai szerint megszűnt volna, azzal, hogy

a) amennyiben a jogutódlással megszerzett vagyon egy részét az adózó az áfa-alanyként történő megszűnéssel egyidejűleg kivonja bevételszerző tevékenysége alól, úgy arra az általános forgalmi adóról szóló törvénynek a bevételszerző tevékenységből történő termékkivonásra vonatkozó szabályai szerinti általános forgalmi adó kötelezettségét teljesítenie kell;

b) amennyiben a jogutódlással megszerzett vagyon egy részét az adózó az e törvény szerinti adóalanyiságának időszaka alatt bármely időpontban kivonja a bevételszerző tevékenysége alól, úgy ezután az általános forgalmi adóról szóló törvénynek az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenység köréből történő termékkivonásra vonatkozó szabályai szerinti — e törvény szerinti adókötelezettségén túl — adófizetési kötelezettsége keletkezik; az adóalany az általános forgalmi adót az eva bevallásában állapítja meg és vallja be, valamint az eva bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti;

c) a bejelentés évében beszerzett tárgyi eszköz (ideértve az ingatlant is) és a bejelentés évében tárgyi eszközre fizetett előleg (ideértve az ingatlanra fizetett előleget is) tekintetében adófizetési kötelezettsége keletkezik; az adózó ezen általános forgalmi adóval összefüggő adókötelezettségeit a bejelentés napját tartalmazó adómegállapítási időszakról adott bevallásában — a megszűnésre mint termékértékesítésre tekintettel — az általános forgalmi adóról szóló törvénynek az előzetesen felszámított adó megosztására vonatkozó előírásai szerint köteles teljesíteni (azzal, hogy ez esetben a tárgyi eszközre fizetett előleg a tárgyi eszköz beszerzésével egy tekintet alá esik);

d) ha a megszűnéshez kapcsolódó bevallásában meghatározott elszámolandó adó negatív, az adóhatóság az adóvisszaigénylési kérelmet teljesíti;

e) az alanyi adómentességben részesülő adózó mentesül az *a)—d)* pontban foglaltak alól."

(2) Az Eva tv. 16. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az általános forgalmi adó alanya az általános forgalmi adóról szóló törvénynek a természetes személy áfa-alanyokra — az adólevonási jog keletkezése tekintetében — vonatkozó különös előírásait nem alkalmazhatja az adóalanyként lezárt adóévben beszerzett termék tekintetében.''

73. § Az Eva tv. a következő 16/A. §-sal és a § előtti címmel egészül ki:

„Szakképzési hozzájárulás

16/A. § (1) Az adóalany az általa munkaviszony keretében foglalkoztatott minden magánszemély (ide nem értve különösen a tevékenységében személyesen közreműködő tagját) után, a foglalkoztatás időszakának minden megkezdett hónapjára szakképzési hozzájárulás fizetésére köteles.

(2) A szakképzési hozzájárulás mértéke magánszemélyenként havonta a tárgyhónap első napján érvényes minimálbér kétszeresének 1,5 százaléka.

(3) Ha az adóalany szakképző iskolával kötött együttműködési megállapodás alapján, vagy a tanulóval kötött tanulószerződés alapján közreműködik szakképző iskolai tanuló gyakorlati képzésében, akkor szakképzési hozzájárulás-fizetési kötelezettségének összegét csökkentheti tanulónként havonta a tárgyhónap első napján érvényes minimálbér kétszeresének 1,5 százalékával, összesen legfeljebb a (2) bekezdés szerint meghatározott összeggel.

(4) Az adóalany a szakképzési hozzájárulást — a (2)—(3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — negyedévenként (ideértve a negyedév első napjától az adóalanyiság megszűnésének napjáig terjedő időszakot is) megállapítja, valamint az egyes negyedévekre megállapított adóelőleget az adóévre vonatkozó eva bevallásában bevallja.

(5) Az adóalany a szakképzési hozzájárulást (kivéve az adóév utolsó negyedévére megállapított szakképzési hozzájárulást) a negyedévet követő hónap 12. napjáig, az adóév utolsó negyedévére megállapított szakképzési hozzájárulást az eva megfizetésére előírt határidőig megfizeti.''

74. § (1) Az Eva tv. 17. §-ának (1)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az egyéni vállalkozó esetében az e törvény szerinti adóalanyiság első adóévét megelőző adóév utolsó napján megszerzett vállalkozói bevételnek kell tekinteni minden olyan, őt egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel megillető ellenértéket, amelyről kiállított számla, egyszerűsített számla vagy számlát helyettesítő okmány szerinti teljesítési időpont megelőzi az e törvény szerinti adóalanyiság első adóévét.

(2) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó az e törvény szerinti adóalanyiság bejelentése adóévében a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó előírásai szerint megállapítja a meglévő készletekkel kapcsolatos bevételét. E bevételt a továbbiakban mindaddig adóalapot nem érintő bevételként tartja nyilván, amíg adókötelezettségeit e törvény előírásai szerint teljesíti vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózást alkalmaz.

(3) Az egyéni vállalkozó adóalanyt az adóévben nem terheli cégautóadó, továbbá vállalkozói személyi jövedelemadó és vállalkozói osztalékalap utáni adó, vagy átalányadó, valamint az adóalany az adóévre nem köteles a személyi jövedelemadóról bevallást benyújtani, ha arra a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint kizárólag egyéni vállalkozói jogállása miatt lenne kötelezett. E rendelkezések az adóalanyt nem mentesítik az őt egyébként kifizetőként, munkáltatóként terhelő adókötelezettségek teljesítése alól.

(4) Ha az egyéni vállalkozó adóalany az adóévben

a) egyidejűleg mezőgazdasági őstermelői tevékenységet is folytat, a mindkét tevékenységgel összefüggő költségeket a bevételek arányában meg kell osztania;

b) egyidejűleg mezőgazdasági kistermelői tevékenységet is folytat, akkor e tevékenysége tekintetében — feltéve, hogy arra jogosult — választhatja az átalányadózást.

(5) Az egyéni vállalkozó adóalany — a (3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül — a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 49/B. §-ának (11) és (14) bekezdését, vagy 13. számú mellékletének 14. pontját alkalmazza, ha az e törvény szerinti adóalanyiság bejelentésének adóévében vagy azt megelőzően igénybe vette a kisvállalkozói kedvezményt, illetve a kisvállalkozások adókedvezményét.''

(2) Az Eva tv. 17. §-ának (9)—(11) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(9) Az adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése után a jövedelem meghatározásakor az értékcsökkenési leírást a más által kibocsátott bizonylaton feltüntetett értékre, mint beruházási költségre vetítve állapítja meg.

(10) A személyi jövedelemadó szempontjából költségként elszámoltnak kell tekinteni:

a) az adóalanyként lezárt adóévben teljesített valamennyi, egyébként a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján költségnek minősülő kiadást (juttatást);

b) az adóalanyiság megszűnésekor a (8) bekezdés szerinti vagyonleltárban kimutatott nem anyagi javak és tárgyi eszközök (ide nem értve az adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi javakat, tárgyi eszközöket) beruházási költségének az adóalanyiság keletkezését megelőző adóév utolsó napjára a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti nyilvántartásban kimutatott beruházási költséget meghaladó részét;

c) a nem anyagi javaknak és a tárgyi eszközöknek az adóalanyként lezárt adóévre a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint időarányosan jutó értékcsökkenési leírását (függetlenül megszerzésük időpontjától).

(11) Az adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni a megelőző időszakból fennmaradt elhatárolt veszteség érvényesítésének időtartama tekintetében. Az adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az adóalanyiság időszakának minden adóévében 20-20 százalékot elszámoltnak kell tekinteni.”

75. § Az Eva tv. 18. §-ának (4)—(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek; továbbá a § a következő (5)—(6) és (8) bekezdésekkel egészül ki, és egyidejűleg a § jelenlegi (4)—(8) bekezdésének számozása (4)—(11) bekezdésre változik:

„(4) A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalanyt, továbbá magánszemély tagját, volt tagját (örökösét) az adóévben nem terheli a cégautó adóval, valamint — a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany által juttatott bevétel alapján — az osztalék utáni személyi jövedelemadóval és a vállalkozásból kivont jövedelem utáni személyi jövedelemadóval összefüggésben adókötelezettség.

(5) A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany által a tagja, volt tagja (örököse) részére tagi jogviszonyára tekintettel juttatott bevételt a tag, a volt tag (örököse) jövedelmének meghatározásakor nem kell figyelembe venni. E rendelkezés nem vonatkozik a tag személyes közreműködésének és a tag által teljesített mellékszolgáltatásnak a díjára, amelyet a személyi jövedelemadóról szóló törvény alkalmazásában nem önálló tevékenységből származó jövedelemnek kell tekinteni.

(6) A jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, ha olyan immateriális jószágot vagy tárgyi eszközt ad ingyenesen vagy kedvezményesen magánszemély részére, amely eszköz könyv szerinti értéke alapján az osztalék utáni adót kiváltó adó alapját csökkentette, akkor az ezen juttatás könyv szerinti értékének megfelelő jövedelemre — a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek és az adózás rendjéről szóló törvénynek a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezései szerint — a személyi jövedelemadót 44 százalékos mértékkel megállapítja, megfizeti és bevallja.

(7) A számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adó-

alany — a (4)—(6) bekezdésben foglaltaktól eltérően, a juttatás jogcímének megfelelően — a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek és az adózás rendjéről szóló törvénynek az osztalékból (osztalékelőlegből) származó jövedelemre vagy a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazza, ha adóalanyisága időszaka alatt az adóalanyisága első üzleti évének nyitó adatai között kimutatott saját tőke terhére juttat bevételt tagja, volt tagja (örököse) részére. E rendelkezés alkalmazásában a saját tőke terhére juttatott bevétellel esik egy tekintet alá az adóalany által a jóváhagyott osztalék, részesedés, a jegyzett tőke leszállítása vagy a tagi jogviszony megszűnésére tekintettel tagjával, volt tagjával (örökösével) szemben az adóalanyisága első üzleti évének nyitó adatai között kimutatott kötelezettség is.

(8) A (7) bekezdésben említett forrásokat és a források változását az adózó elkülönítetten tartja nyilván. E nyilvántartásban az adóalany az adóalanyiság időszaka alatt keletkezett mérleg szerinti veszteséget az adóalanyiság időszaka alatt keletkezett eredménytartalék terhére, ha az erre már nem nyújt fedezetet, akkor a korábban keletkezett eredménytartalék terhére számolja el. Ha az adóalany tagja, volt tagja (örököse) részére tagi jogviszonyára tekintettel juttat bevételt (ide nem értve a tag személyes közreműködésének és a tag által teljesített mellékszolgáltatásnak a díját) a külön nyilvántartott források megszűnéséig azt kell feltételezni, hogy az adóalany azt e források terhére juttatta. Az adóalanyiság időszaka előtt keletkezett eredménytartalékot csak akkor kell figyelembe venni, ha annak a tárgyévi adózott eredmény kiegészítéseként osztalékra, részesedésre történő igénybevételéről az adóalany döntött.

(9) A számvitelről szóló törvény hatálya alól kikerülő jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany utolsó üzleti éve beszámolójának mérlegében kimutatott, tagi jogviszony megszűnésére tekintettel fennálló kötelezettség alapján a volt tagnak (örökösének) juttatott bevételre — az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek és az adózás rendjéről szóló törvénynek a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(10) Ha a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalanyisága az adóévet követő üzleti évtől nem áll fenn, az adóév utolsó napján vele tagi jogviszonyban álló magánszemélynél az osztalékból származó jövedelem, a vállalkozásból kivont jövedelem, valamint az árfolyamnyereségből származó jövedelem meghatározásakor a (11) bekezdés szerint meghatározott összegből a magánszemélyre részesedése alapján arányosan jutó részt a magánszemély adózott vagyonából a vállalkozásba befektetett összegnek kell tekinteni.

(11) A (10) bekezdés alkalmazásakor a magánszemély adózott vagyonából a vállalkozásba befektetett összegnek kell tekinteni:

a) az adóalanyiság időszaka alatt keletkezett eredménytartalékot és mérleg szerinti eredményt, ha az adóalanyiság időszaka alatt az evával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit a számvitelről szóló törvény előírásai szerint teljesítette;

b) az adóalanyiság utolsó adóévét követő üzleti év nyitó mérlegében kimutatott saját tőkét — levonva belőle a nyitó mérlegben kimutatott értékelési tartalékot és a (2) bekezdés szerint az osztalék utáni adót kiváltó adó alapját csökkentő tételként elszámolt értékének a természetbeni juttatásként ingyenesen vagy kedvezményesen magánszemély részére átadott immateriális jószág és tárgyi eszköz (6) bekezdés szerinti adóalapot képező könyv szerinti értékét meghaladó részét —, ha az adóalanyiság időszaka alatt az evával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit nem a számvitelről szóló törvény előírásai szerint teljesítette.''

76. § (1) Az Eva tv. 19. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3)—(8) bekezdés számozása (4)—(9) bekezdésre változik:

„(3) Az adóalany a Tao. 22/A. §-ának (5) bekezdését alkalmazza, ha az e törvény szerinti adóalanyiság bejelentésének adóévében vagy azt megelőzően igénybe vette a kis- és középvállalkozások adókedvezményét.''

(2) Az Eva tv. 19. §-ának (3)—(5) bekezdése — amelynek számozása az (1) bekezdés szerint (4)—(6) bekezdésre változik — helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Az adóalanyiság időszaka alatt megszerzett immateriális jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése után a társasági adó alapjánál az értékcsökkenési leírást a más által kibocsátott bizonylaton feltüntetett bekerülési értékre vetítve állapítja meg.

(4) A társasági adó szempontjából költségként, ráfordításként elszámoltnak kell tekinteni:

a) az adóalanyként lezárt adóévben teljesített valamennyi, egyébként a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény alapján költségnek minősülő kiadást (juttatást);

b) az immateriális javaknak és tárgyi eszközöknek az adóalanyiság megszűnésekor a nyitó mérlegben kimutatott bekerülési értékének az adóalanyiság keletkezését megelőző adóév (üzleti év) beszámolójának mérlegében kimutatott bekerülési értékét meghaladó részét;

c) az immateriális javaknak és a tárgyi eszközöknek az adóalanyként lezárt adóévre a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint időarányosan jutó értékcsökkenési leírását (függetlenül megszerzésük időpontjától).

(5) Az adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni a megelőző időszakból fennmaradt elhatárolt veszteség érvényesítésének időtartama tekintetében. Az adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az adóalanyiság időszakának minden adóévében 20-20 százalékot elszámoltnak kell tekinteni.''

77. § Az Eva tv. 20. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany az adóalanyiság megszűnésének napjával, mint

mérlegfordulónappal köteles — a számvitelről szóló törvény szerinti — beszámolót a mérlegfordulónapot követő 150. napon belül elkészíteni, valamint — ha egyébként a számvitelről szóló törvény szerint erre kötelezett — letétbe helyezni. Ez esetben a naptári év első napjától az adóalanyiság megszűnésének napjáig terjedő időszak a számvitelről szóló törvény alkalmazásában egy üzleti évnek minősül.''

78. § Az Eva tv. 21. §-a a következő (2)—(3) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a § jelenlegi szövegének számozása (1) bekezdésre módosul:

„(2) Ahol e törvény valamely tevékenység folytatásáról rendelkezik, azon — a tevékenység tényleges végzésén túlmenően — az állami adóhatóságnál bejelentett tevékenységet is érteni kell.

(3) Ahol e törvény az általános forgalmi adóról szóló törvényre vagy az Áfa-törvényre történő hivatkozást tartalmaz, azon a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napját megelőző napig az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvényt, ezt követően az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvényt hatályon kívül helyező törvényt kell érteni.''

79. § (1) Az Eva tv. 22. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek és a § a következő (5)—(6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5)—(6) bekezdés számozása (7)—(8) bekezdésre változik:

„(3) Az adóhatóság az adózó részére kiállított, az adóalanyiság adóévére vonatkozó jövedelemigazoláson azt a tényt tünteti fel, hogy az adózó az eva alanya volt. A magánszemély adóalany által megszerzett olyan bevétel (jövedelem) tekintetében, amely nem képezi az eva alapját, az adóhatóság az erre egyébként irányadó szabályok szerint állítja ki a jövedelemigazolást.

(4) Ha az adózó az adómegállapítási időszakot tartalmazó adóévre vonatkozó e törvény szerinti bejelentését [10. § (1) és (4) bekezdés] jogszerűen nem tehette volna meg, illetve jogszerűtlenül nem tette meg, akkor az állami adóhatóság az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerinti becsléssel állapítja meg az adónemenkénti adókötelezettséget

a) a bejelentés jogszerűtlenségére, illetve mulasztására vonatkozó nyilatkozat megtételének napjáig, vagy

b) a bejelentés jogszerűtlenségét, illetve mulasztását megállapító határozata jogerőre emelkedésének napjáig, ha az *a)* pont szerinti nyilatkozattétel nem történt meg.

Ha a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság az adómegállapítási időszakot tartalmazó adóévre vonatkozó bejelentését [10. § (1) bekezdés] jogszerűen nem tehette volna meg, akkor az *a)—b)* pontban foglalt határidőt követő 30 napon belül köteles a bejelentés adóévére vonatkozóan a társasági adóról és az osztalékadóról — a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény előírásainak megfelelő — adóbevallást benyújtani.

(5) Az adóhatóság a becslés során

a) teljes adómegállapítási időszakra (hónap, negyedév, adóév) az adó alapját és az adó összegét állapítja meg,

b) nem teljes adómegállapítási időszakra az adóalapot állapítja meg, amelyet az adózó az adómegállapítási időszakra vonatkozó adóbevallásában figyelembe vesz; az adóalap megállapítása nem keletkeztet ellenőrzéssel lezárt időszakot.

(6) A becslés során előzetesen felszámított általános forgalmi adót nem lehet megállapítani.''

(2) Az Eva tv. 22. §-a a következő (9)—(10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az adóalanyiságnak a 2004. évre történő választásakor a feltételeknek való megfelelést — a (10) bekezdésben meghatározott kivétellel — a 2. § (3)—(7) bekezdésének 2004. január 1-jén hatályos rendelkezései szerint kell meghatározni.

(10) Ha a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság a 2003. évre történő bejelentéskor az új tag (új tagok) szavazati jogot biztosító részesedése tekintetében megfelelt a 2. § (3) bekezdés *a)* pontja 2003. január 1-jén hatályos rendelkezésében meghatározott feltételnek, a 2004. évre — az egyéb feltételeknek való megfelelés esetén — akkor is jogosult az adóalanyra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választani, ha e tekintetben nem felel meg az említett pont 2004. január 1-jén hatályos rendelkezésében foglalt feltételnek.''

80. § Az Eva tv. melléklete e törvény *11. számú melléklete* szerint módosul.

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IV. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosítása

81. § Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa-törvény) a következő 4/A. §-sal egészül ki:

„4/A. § (1) Nem minősülnek adóalanynak a közhatalom gyakorlására jogosult szervek, így

a) a minisztériumok, a tárca nélküli miniszterek hivatali szervei, a központi költségvetésben önálló fejezettel rendelkező országos hatáskörű és egyéb szervek, továbbá más, fejezeti jogosítványokkal felhatalmazott szervek — ideértve a Magyar Tudományos Akadémiát mint köztestületet is — és személyek, valamint a felügyeletük alá tartozó költségvetési szervek,

b) a helyi önkormányzatok és a helyi kisebbségi önkormányzatok, valamint a felügyeletük alá tartozó költségvetési szervek,

c) az elkülönített állami pénzalapok és azok kezelői,

d) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai és a társadalombiztosítási költségvetési szervek,

e) az országos kisebbségi önkormányzatok és az országos kisebbségi önkormányzati költségvetési szervek,

f) a területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény hatálya alá tartozó jogi személyiségű területfejlesztési tanácsok és munkaszervezeteik,

g) továbbá szervezeti formától függetlenül a közhatalom gyakorlására jogosult egyéb szervek, személyek,

a közhatalom gyakorlásával végzett tevékenységük, valamint olyan vagyon, vagyoni értékű jog, továbbá tevékenység gyakorlásának átengedése tekintetében, amelyre külön törvény rendelkezései alapján koncessziós szerződést lehet kötni.

(2) Közhatalom gyakorlásával végzett tevékenység: jogszabályi felhatalmazás alapján ellátott jogalkotási, végrehajtási, igazságszolgáltatási tevékenység, így a peres és nemperes eljárásként végzett tevékenység, az állam igazságszolgáltató tevékenysége részeként végzett jogszolgáltató hatósági tevékenység, a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény hatálya alá tartozó jogalkotási, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény, a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény, a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény hatálya alá tartozó hatósági eljárási, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény harmadik részében meghatározott eljárási illetékek és igazgatási, bírósági szolgáltatások díjának alapját képező tevékenységek.

(3) Nem minősülnek adóalanynak az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységet végző szervek, személyek akkor sem, ha gazdasági tevékenységükből — ideértve a 8. számú mellékletben felsorolt tevékenységeket is — származó bevételük jelentéktelen.

(4) Jelentéktelen az (1) bekezdésben meghatározott szervek, személyek gazdasági tevékenységből származó bevétele, ha az a tárgyévet megelőző évben nem haladta meg, valamint a tárgyévben várhatóan időarányosan nem haladja meg az alanyi adómentesség választására jogosító, a 49. § (2) bekezdésének *b)* pontja szerinti értékhatárt.

(5) A (4) bekezdés szerinti értékhatár megállapításakor az (1) bekezdésben meghatározott szervek, személyek 30. § (1) bekezdése szerinti tárgyi adómentes tevékenységét — feltéve, hogy nem éltek a 30. § (2) bekezdés szerinti választás jogával — nem gazdasági tevékenységként végzett tevékenységnek kell tekinteni.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott, adóalanyiságát elvesztő szervezetet, személyt — az adóhatósághoz történő bejelentése alapján — úgy kell tekinteni, mint amely jogutód nélkül szűnt meg, azzal, hogy a 7. § (2) bekezdésének *b)* pontját, 20. § (4) bekezdésének *b)* pontját, valamint 39. §-át nem kell alkalmaznia. Az adófizetési kötelezettsége tekintetében — ha az elszámolandó adója pozitív — az elszámolandó adót jogosult legkésőbb a megszűnéshez kapcsolódó bevallás benyújtására előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig rendezni.

(7) Az adóalanynak minősülő szervezetnek, személynek a közhatalom gyakorlásával végzett tevékenységét, valamint olyan vagyon, vagyoni értékű jog, továbbá tevékenység gyakorlásának átengedését, amelyre külön törvény rendelkezései alapján koncessziós szerződést lehet kötni — kizárólag a levonható adó megállapítása tekintetében — a 30. § (1) bekezdése szerinti tárgyi adómentes tevékenységnek kell tekinteni.''

82. § Az áfa-törvény 5. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Nem minősül gazdasági tevékenységnek a közhatalom gyakorlásával végzett tevékenység, valamint olyan vagyon, vagyoni értékű jog, továbbá tevékenység gyakorlásának átengedése, amelyre külön törvény rendelkezései alapján koncessziós szerződést lehet kötni.''

83. § Az áfa-törvény 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) *Termékexport:* az a termékértékesítés, melynek közvetlen következményeként a terméket legkésőbb a teljesítés hónapját követő harmadik hónap utolsó napjáig a vámhatóság — végleges rendeltetéssel — külföldre kilépteti. A termék használatára, hasznosítására — ide nem értve a kipróbálást és próbagyártást — az értékesítés és a kiléptetés közötti időszak alatt nem kerülhet sor.''

84. § Az áfa-törvény 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § (1) A felszámítandó adó mértéke — a (2) és (3) bekezdésben, valamint a 29. §-ban meghatározott eltérésekkel — az adó alapjának 25 százaléka.

(2) Az 1. számú melléklet I. részében felsorolt termékeknél és szolgáltatásoknál a felszámítandó adó mértéke az adó alapjának 15 százaléka.

(3) Az 1. számú melléklet II. részében felsorolt termékeknél a felszámítandó adó mértéke az adó alapjának 5 százaléka.

(4) Az adó felszámításakor az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában érvényes adómértéket kell alkalmazni.''

85. § Az áfa-törvény 30. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Azt a 4. § (1)—(2) bekezdése szerinti adóalanyt, vagy azt a 4/A. § alá tartozó szervezetet, személyt, aki (amely) a 2. számú melléklet 10. pontja szerinti adómentes tevékenységet folytat, megilleti az általános szabályok szerinti adózás választásának joga. Az adóalany változásbejelentési kötelezettségét az adózás rendjéről szóló törvény szerint teljesíti.''

86. § Az áfa-törvény 38. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„38. § (1) Az adóalany köteles a levonható és a le nem vonható előzetesen felszámított adó összegét nyilvántartásában egymástól elkülönítetten kimutatni (tételes elkülönítés). A 22. § (1) és (2) bekezdése alapján adóalapot nem képező államháztartási támogatásban részesülő adóalany — feltéve, hogy az éves költségvetési törvény eltérően nem rendelkezik —

a) az egyes termékbeszerzéseihez kapott támogatás esetén kizárólag ezen beszerzéseire a nem támogatott hányad erejéig érvényesítheti levonási jogát;

b) a kizárólag az adólevonásra jogosító támogatásból (is) finanszírozott tevékenységéhez kapcsolódó beszerzései tekintetében a 3. számú melléklet I. részében foglaltakat e tevékenységére nézve elkülönülten érvényesíti. A levonható adó megállapítása során kizárólag az adólevonásra jogosító támogatásból (is) finanszírozott tevékenységéből származó ellenérték és az e tevékenységéhez kapott támogatás vehető figyelembe azzal, hogy e támogatás az adólevonásra nem jogosító tevékenységgel esik egy tekintet alá.

(2) Ha az adóalany adólevonásra jogosító és adólevonásra nem jogosító termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást egyaránt végez és az (1) bekezdés szerinti szabály alkalmazásával a termékértékesítéshez és szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó előzetesen felszámított adó összege maradéktalanul nem különíthető el, az el nem különített adó összegét az arányosítás szabályai szerint kell megosztani levonható és le nem vonható részre. Az arányosítás szabályait a 3. számú melléklet I. része tartalmazza.

(3) A 22. § (1) és (2) bekezdése alapján adóalapot nem képező államháztartási támogatásban részesülő adóalany — feltéve, hogy az éves költségvetési törvény eltérően nem rendelkezik — az (1) bekezdés szerint tételesen el nem különíthető előzetesen felszámított adót kizárólag a 3. számú melléklet I. részében foglalt rendelkezések alapján állapítja meg azzal, hogy az adóalapot nem képező államháztartási támogatások az adólevonásra nem jogosító tevékenységgel esnek egy tekintet alá.

(4) A 4/A. § (7) bekezdésében, valamint a 33. § (6) bekezdésében meghatározott tevékenység a (2) és (3) bekezdés, illetve a 39. § alkalmazásában az adólevonásra nem jogosító termékértékesítéssel és szolgáltatásnyújtással esik egy tekintet alá.''

87. § Az áfa-törvény 44. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Egyszerűsített számlában az adóval növelt ellenértéket a felszámított adómérték szerinti részletezésben is fel kell tüntetni, továbbá azt a felszámított adómértéknek megfelelő százalékértéket kell szerepeltetni, amely az adót is tartalmazó árból az áthárított adó összegének a meghatározásához szükséges. Ez a százalékérték:

a) 25 százalékos felszámított adómértéknél 20,00 százalék;

b) 15 százalékos felszámított adómértéknél 13,04 százalék;

c) 5 százalékos felszámított adómértéknél 4,76 százalék.''

88. § Az áfa-törvény 49. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alanyi adómentesség választására jogosító összeghatár

a) a termőföldről szóló törvény szerinti családi gazdálkodó, valamint a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján átalányadózást választó mezőgazdasági kistermelő esetén 6 000 000 forint;

b) egyéb esetekben 4 000 000 forint.''

89. § Az áfa-törvény az e törvény *15. számú melléklete* szerinti 8. számú melléklettel egészül ki.

90. § Az áfa-törvény 1. és 2. számú melléklete helyébe az e törvény *12.* és *13. számú melléklete* lép.

91. § Az áfa-törvény 3. számú mellékletének I. része helyébe az e törvény *14. számú melléklete* lép.

HARMADIK RÉSZ

JÖVEDÉKI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

V. Fejezet

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény módosítása

92. § A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 5. §-a kiegészül a következő (10) bekezdéssel:

„(10) A jövedéki termékek és az abból előállított termékek 32. § (20) bekezdés szerinti kötelező érvényű vámtarifa besorolásával kapcsolatos ügyekben első fokon a Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete (a továbbiakban: Vegyvizsgáló Intézet), másodfokon a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága jár el.''

93. § A Jöt. 7. §-a kiegészül a következő 7. *a)* ponttal:

(E törvény alkalmazásában)

„7. *a)* felhasználói engedélyes: az a személy, aki — az e törvényben meghatározott engedély birtokában — jogosult a beszerzett teljesen denaturált alkoholtermék kiszerelésére;''

94. § A Jöt. 8. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha e törvény másként nem rendelkezik, adókötelezettség keletkezik, ha

a) a jövedéki terméket belföldön előállítják;

b) a jövedéki terméket importálják.

Az adó alanya az *a)* pont esetében a jövedéki terméket előállító személy — amennyiben a jövedéki termék előállítása adóraktárban történik, az adóraktár engedélyes —, a *b)* pont esetében az importáló.”

95. § A Jöt. 15. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő *e)* ponttal:

(Adófizetési kötelezettség keletkezik, ha)

„*e)* a 48. § szerinti felhasználói engedélyesnél a teljesen denaturált alkoholt nem engedélyezett célra használják fel;’’

96. § A Jöt. 17. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő *g)* ponttal:

(Az adó fizetésére kötelezett)

„*g)* a 15. § (2) bekezdésének *e)* pontjában meghatározott esetben a felhasználói engedélyes;’’

97. § A Jöt. 18. §-a kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(5) Az adóraktárban az adóraktár engedélyesének saját tulajdonú jövedéki termék előállítása, betárolása és raktározása, más termék előállításához való felhasználása mellett

a) más személy tulajdonát képező jövedéki termék adóraktár engedélyes általi előállítása, más termék előállításához való felhasználása,

b) nem az adóraktár engedélyes tulajdonát képező jövedéki termék más személy általi előállítása, más termék előállításához való felhasználása,

c) más személy tulajdonát képező, betárolt jövedéki termék raktározása

is végezhető, feltéve, ha az *a)—c)* pont szerinti előállításról, felhasználásról, betárolásról, raktározásról a felek írásban megállapodtak.’’

98. § A Jöt. 21. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adóraktári engedély mellékleteként az adóraktárra kiállított adóraktár-betétlapon kell rögzíteni a tevékenységet és a jövedéki terméket, amelyre az engedély szól. Adóraktár a 3. § (2) bekezdésének *a)—g)* pontjában foglalt termékcsoportok egyikére engedélyezhető azzal az eltéréssel, hogy

a) a 3. § (2) bekezdésének *b)*, *d)*, *e)* és *f)* pontjában megjelölt jövedéki termékek ugyanabban az adóraktárban is előállíthatók,

b) a vegyipari és gyógyszeripari felhasználás során szennyezetté vált alkoholtermék, illetve ásványolaj önálló tevékenység keretében történő tisztítása (regenerálása) egy adóraktáron belül is végezhető az alkohol regeneráló és denaturáló üzemre és az ásványolaj regeneráló üzemre előírt feltételek egyidejű betartása mellett,

a 22. § (4) bekezdésének figyelembevételével.”

99. § A Jöt. 32. §-a kiegészül a következő (20)—(22) bekezdéssel:

„(20) Az adóraktári engedélyt, a keretengedélyt kérelmező vagy az adóraktári engedéllyel, keretengedéllyel rendelkező adóalany a Vegyvizsgáló Intézettől kérheti, illetve a jövedéki ügyben, a jövedéki adóügyben eljáró vámhatóság — az engedélyes egyidejű értesítése mellett — a Vegyvizsgáló Intézetnél kezdeményezheti az adóraktári engedélyes jövedéki termékére vagy az adómentes felhasználó által beszerzett, felhasznált jövedéki termékre és előállított termékre az adófizetési kötelezettség meghatározásánál, illetve az adómérték alkalmazásánál — a termék változatlan összetétele esetén — kötelező érvénnyel bíró vámtarifaszám megállapítást (a továbbiakban: kötelező érvényű vámtarifa besorolás). A Vegyvizsgáló Intézet a kérelemre vagy hivatalból az engedélyes nevére kiadott kötelező érvényű vámtarifa-besorolásról határozatban rendelkezik, amely a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, rendelkezéseit a határozat közlésének napját követő naptól kell alkalmazni.

(21) Az adóraktár engedélyes, az adómentes felhasználó terhére a kötelező érvényű vámtarifa-besorolással vagy annak megváltoztatásával összefüggő adókötelezettség, illetve jogkövetkezmény a vámtarifa-besorolás kötelezővé válásának napját megelőző időszakra nem állapítható meg.

(22) Az adóraktári engedélynek, a keretengedélynek a kötelező érvényű vámtarifa-besorolás miatt szükségessé váló módosítása iránti kérelmet a kötelező érvényű vámtarifa-besorolásról szóló határozat kézhezvételének napját követő 15 napon belül kell benyújtani vagy az engedélyt visszaadni.’’

100. § (1) A Jöt. 41. §-ának (1) bekezdése kiegészül a következő *k)* ponttal:

(Ásványolaj adóraktári engedély)

„*k)* a vegyipari és gyógyszeripari felhasználás során szennyezetté vált ásványolaj termék önálló tevékenység keretében történő tisztítását, regenerálását végző üzemre, ahol a tisztított (regenerált) és vásárolt ásványolajból hígítóként, oldószerként értékesített ásványolaj termék is előállítható (a továbbiakban: ásványolaj regeneráló üzem);” *(adható.)*

(2) A Jöt. 41. §-ának (5) bekezdése kiegészül a következő *h)* ponttal:

(Az ásványolaj adóraktárra adóraktári engedély akkor adható, ha adóraktáranként)

„*h)* az ásványolaj regeneráló üzemben legalább 500 m^3,’’ *(a talajjal egybeépített, vagy talajhoz rögzített, az illetékes hatóság által engedélyezett és — a cseppfolyósgáz-töltő és a kőszén eredetű benzol és homológjainak kőszénkokszolását végző egyéb ásványolaj adóraktár kivételével — hitelesített tárolótartály áll rendelkezésre. A terméktávvezetékre a kőolajfinomító, a finomítói ásványolaj-raktár, a repülőtéri adóraktár, a jövedéki engedélyes telephely között kiépített, talajhoz rögzített, föld feletti és/vagy föld alatti vonalvezetésű, ásványolaj termék szállítására alkalmas, külön szabályozott*

elszámolású csővezeték-rendszer esetén adható adóraktári engedély.)

(3) A Jöt. 41. §-ának (6) bekezdése kiegészül a következő *h)* ponttal:

(A jövedéki biztosítékot adóraktáranként)

„*h)* az ásványolaj regeneráló üzem esetén legalább 60 millió forint,''

(értékben kell nyújtani.

A terméktávvezeték adóraktárra nem kell külön jövedéki biztosítékot nyújtani, ha az oda betároló adóraktár engedélyese azonos a terméktávvezeték adóraktár engedélyesével. Ebben az esetben a betároló adóraktárra nyújtott jövedéki biztosíték szolgál a terméktávvezeték jövedéki biztosítékaként is. Egyéb terméktávvezeték adóraktár esetében a jövedéki biztosíték 50 millió forint.)

101. § (1) A Jöt. 43. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke — a (4) bekezdésben foglalt eltéréssel — hektoliterfokonként 1920 forint.''

(2) A Jöt. 43. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szeszfőzdében bérfőzés keretében előállított 2208 20 vámtarifaszám alá tartozó borpárlat, 2208 90 33, 2208 90 38, 2208 90 41, 2208 90 45, 2208 90 48, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó gyümölcspálinka (a továbbiakban együtt: bérfőzött pálinka) adója egy bérfőzető részére hektoliterfokonként évente legfeljebb 50 hektoliterfok mennyiségig 885 forint, 50 hektoliterfok felett 1920 forint.''

102. § A Jöt. 48. §-a előtti cím és a 48. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Alkoholtermék teljes denaturálása, a teljesen denaturált alkohol kiszerelése, beszerzése

48. § (1) Az alkoholtermék teljes denaturálását szeszüzemben vagy alkohol regeneráló és denaturáló üzemben, a külön jogszabályban előírt denaturáló szerrel és denaturálási eljárással kell elvégezni.

(2) A teljesen denaturált alkoholtermék kiszerelése — a szeszüzemben, illetve az alkohol regeneráló és denaturáló üzemben végzett tevékenységen kívül — csak a vámhatóság külön engedélyével (a továbbiakban: felhasználói engedély) végezhető.

(3) Felhasználói engedélyre az a kérelmező jogosult,

a) aki könyvvezetési kötelezettségének a kettős könyvvezetés szabályai, illetve egyéni vállalkozó esetében az Szja. törvény rendelkezései szerint tesz eleget, és olyan nyilvántartási, bizonylati rendszert alkalmaz, hogy annak alapján a beszerzett, kiszerelt és készleten lévő teljesen denaturált alkohol mennyisége megállapítható és ellenőrizhető;

b) akinek a vámhatóság, az adóhatóság felé nincs meg nem fizetett vám- vagy adótartozása, társadalombiztosítási járulék tartozása, kivéve, ha arra részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyeztek, továbbá aki nyilatkozik arról, hogy egyéb köztartozása sem áll fenn;

c) aki nem áll csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt;

d) aki a felhasználói engedély kiadását megelőzően 1 millió forint összegben jövedéki biztosítékot nyújt;

e) aki rendelkezik az üzemére, a raktárára, illetve az ott folytatott tevékenységére jogszabályban megkövetelt hatósági engedélyekkel és szakhatósági hozzájárulásokkal.

(4) Nem adható felhasználói engedély, ha a kérelmező természetes személyt vagy a kérelmező szervezet vezetőjét, vezető tisztségviselőjét gazdasági bűncselekmény vagy a közélet tisztasága elleni bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélték, és a kérelem benyújtásakor még nem mentesült a büntetett előélethez fűződő hátrányos következmények alól.

(5) A (3) bekezdés *d)* pontja szerint nyújtott jövedéki biztosítékra a 26. § (8) bekezdésének rendelkezését értelemszerűen alkalmazni kell. A jövedéki biztosíték a felhasználói engedélyes adó-, bírságtartozására vehető igénybe a végrehajtás szabályai szerint, ha a felhasználói engedélyes önkéntesen nem teljesít. A követelés érvényesítésére külön határozat nélkül a vámhatóság jogosult.

(6) A kérelmező nevére szóló felhasználói engedélyt a vámhatóság a 27. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelemszerű alkalmazásával adja ki.

(7) A felhasználói engedély megszűnésére, visszavonására a 27. § (5)—(7) bekezdésének rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni. Ha a felhasználói engedély megszűnik, a jövedéki biztosíték csak a készleten maradt teljesen denaturált alkohol — 48/A. § (3) bekezdés rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával végzett — elszámolását, és — adófizetési kötelezettség megállapítása esetén — annak teljesítését követően szabadítható fel.''

103. § A Jöt. kiegészül a következő 48/A. és 48/B. §-sal:

„48/A. § (1) A felhasználói engedélyes folyamatosan olyan nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a teljesen denaturált alkohol beszerzésének, kiszerelésének és értékesítésének külön jogszabályban foglaltak szerinti részletezését. A nyilvántartás adatait havonta le kell zárni, meg kell állapítani a tárgyhavi készletváltozásokat és a zárókészletet.

(2) A felhasználói engedélyes a nyilvántartás havi zárása alapján jelentést készít, melyet a tárgyhót követő hó 15-éig kell benyújtani a vámhatósághoz.

(3) A felhasználói engedélyesnek tárgyévenként elszámolást kell készítenie a teljesen denaturált alkohol beszerzéséről, felhasználásról, értékesítéséről és készletéről, és a tárgyévet követő hó 20-áig a vámhatósághoz benyújtania. Ha az elszámolás alapján kimutatott, nyilvántartás szerinti zárókészlet meghaladja a számviteli rend szerint elvégzett készletfelvétellel megállapított tényleges zárókészletet, a készlethiányt nem engedélyezett célra történt felhasználásnak kell tekinteni. Az elszámolás során kimutatott készleteltéréssel a nyilvántartás szerinti zárókészletet helyesbíteni kell.

48/B. § (1) A teljesen denaturált alkohol 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyölegben, tankautóban csak a 48. § szerinti felhasználói engedélyesnek vagy olyan, nem kereskedelmi tevékenységet végző személy részére értékesíthető belföldön, aki (amely) — a külön jogszabály szerint — tevékenységét a vámhatósághoz bejelentette és nyilvántartásba vételét a vámhatóság visszaigazolta (a továbbiakban az utóbbi: nyilvántartásba vett felhasználó).

(2) A teljesen denaturált alkoholt 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyölegben, tankautóban csak a 48. § szerinti felhasználói engedélyes vagy a nyilvántartásba vett felhasználó szerezhet be.

(3) A teljesen denaturált alkoholt 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyölegben, tankautóban beszerző személynek a vámhatóság általi nyilvántartásba vételhez, majd azt követően évenként meg kell adnia az éves szinten felhasználni tervezett mennyiséget és a felhasználás célját.

(4) A nyilvántartásba vett felhasználó a beszerzett, felhasznált és készleten lévő teljesen denaturált alkohol mennyiségéről nyilvántartást vezet.''

104. § (1) A Jöt. 49. §-ának (1) bekezdése kiegészül a következő *g)—h)* ponttal:

(Alkoholtermék adóraktári engedély)

„*g)* a vegyipari és gyógyszeripari felhasználás során szennyezetté vált alkoholtermék önálló tevékenység keretében történő tisztítását (regenerálását) és/vagy az alkoholtermék teljes denaturálását és kiszerelését végző üzemre, ahol a regenerált és vásárolt alkoholtermékből hígítóként, oldószerként értékesített alkoholtermék is előállítható (a továbbiakban: alkoholregeneráló és denaturáló üzem),

h) a 2207 vámtarifaszám alá tartozó, kizárólag nyomdaipari célokat szolgáló hígítót, oldószert előállító, kiszerelő üzemre (a továbbiakban: egyéb alkoholtermék adóraktár)''

(adható.)

(2) A Jöt. 49. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzdére és az etanol üzemre a jövedéki biztosítékot legalább 1 millió forint, a szeszfőzdére és az egyéb alkoholtermék adóraktárra legalább 10 millió forint értékben kell nyújtani. A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzde jövedéki biztosítékát a 43. § (4) bekezdésében foglalt alacsonyabb adómérték alapulvételével kell megállapítani.''

105. § (1) A Jöt. 50. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő *d)* és *e)* ponttal:

[Az (1) bekezdés rendelkezése nem vonatkozik]

„*d)* a teljesen denaturált alkoholtermékre,

e) a 2207 vámtarifaszám alá tartozó, nyomdaipari célokat szolgáló hígítóra, oldószerre.''

(2) A Jöt. 50. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az alkoholtermék — a (2) bekezdés *a)* és *c)—d)* pontja kivételével — 2 liter űrtartalmat el nem érő göngyölegben palackozva bocsátható szabadforgalomba.''

(3) A Jöt. 50. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az alkoholtermék reklám, kiállítás céljából, valamint alkalmi, eseti kereskedelmi forgalmazásra 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú, egyedileg beazonosítható göngyölegben való forgalmazását az adóraktár és az importáló kérelmére, meghatározott mennyiségben a vámhatóság engedélyezheti.''

106. § A Jöt. 53. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adó hektoliterre vetítve Balling (Plató) fokonként 420 forint.''

107. § A Jöt. 54/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke literenként 8 forint.''

108. § A Jöt. 56. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke literenként 91,20 forint.''

109. § A Jöt. 59. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke literenként 132,20 forint.''

110. § A Jöt. 62. §-a (2) bekezdésének *a)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adó mértéke)

„*a)* a cigarettára 6450 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 23 százaléka, de legalább 10 380 forint/ezer darab;''

„*c)* a finomra vágott fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 47 százaléka, de legalább 3500 forint/kilogramm.''

111. § A Jöt. 64. §-a (7) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A dohánygyártmány adóraktár engedélyese a minőségi kifogás vagy lejárt szavatosság, illetve jogszabályi változás miatt forgalomképtelenné vált, szabadforgalomból visszaszállított (visszáru) dohánygyártmány adóját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben a dohánygyártmányt a dohánygyártmány-adóraktár engedélyese az adóraktárában újrafeldolgozza vagy megsemmisíti.''

112. § A Jöt. 68. §-a (2) bekezdésének 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„*4. üzemanyagtöltő állomás:* az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesített kútoszloppal és az illetékes ható-

ság által engedélyezett és hitelesített tárolótartállyal, illetve a sűrített gáz és a cseppfolyósított gáz esetében térfogat- vagy tömegáram mérővel és összegzővel ellátott kiskereskedelmi elárusítóhely;''

113. § A Jöt. 71. §-a (6) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedéki engedélyes kereskedő a raktárhelyiségét, illetve tárolótartálya telephelyét nem jövedéki engedélyes kereskedelmi elárusítóhelyként akkor használhatja, ha)

„*b)* a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenysége keretében a jövedéki terméket — ha törvény másként nem rendelkezik — a 72. § (11) bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiség elérése esetén — amennyiben a vevő kéri — olyan számlát vagy egyszerűsített számlát bocsát ki, amely az áfa törvényben előírt adatokon kívül a „Továbbértékesítés esetén a jövedéki termék származásának igazolására nem alkalmas'' szöveget tartalmazza;''

114. § A Jöt. 72. §-a (10) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nem jövedéki engedélyes kereskedő a (11) bekezdésben meghatározott kereskedelmi mennyiséget elérő mennyiségű jövedéki termékre — amennyiben a vevő kéri — olyan számlát vagy egyszerűsített számlát bocsát ki, amely az áfa törvény szerinti adattartalmon kívül a „Továbbértékesítés esetén a jövedéki termék származásának igazolására nem alkalmas'' szöveget is tartalmazza.''

115. § (1) A Jöt. 73. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vámhatóság és az adóhatóság a jövedéki szabályok megtartásának ellenőrzése érdekében)

„*a)* a kereskedő üzlethelyiségének, a kereskedelmi raktárának, az üzemanyagtöltő állomásnak, a kiskereskedelmi tárolótelepnek az árukészletét ellenőrizheti, abból szakértői vizsgálat céljára mintát vehet, az e törvényben előírt, külön vezetett nyilvántartásokat, továbbá az üzleti könyveket vizsgálhatja, az árukészlet mennyiségét, eredetét, adózott vagy adózatlan voltát megállapíthatja;''

(2) A Jöt. 73. §-a (2) bekezdésének *a)* és *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés kiegészül a következő *h)* ponttal:

(A vámhatóság az olyan jövedéki termék felderítése érdekében, amely után az adót nem fizették meg,)

„*a)* az illetékes vámhatóság vezetőjének határozata alapján beléphet és ellenőrzést folytathat az olyan helyiségben, amelyről azonosított és ellenőrzött forrásból beszerzett adatok, a tevékenység folytatásának körülményei alapján valószínűsíthető, hogy ott ásványolajat, kereskedelmi mennyiségű egyéb jövedéki terméket tartanak, tárolnak vagy jövedéki terméket adóraktári engedély nélkül állítanak elő, illetve adózatlan jövedéki terméket jogellenesen raktároznak,''

„*d)* a jövedéki termékből és a jövedéki termék előállításához használt alapanyagokból, továbbá az üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként kínált, értékesített, felhasznált termékből az ellenőrzés céljára ellenszolgáltatás nélkül mintát vehet,''

„*h)* ellenőrizheti a jármű üzemanyagtartályában lévő hajtóanyagot.''

(3) A Jöt. 73. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés *a)* pontjában foglalt esetben a helyiségbe való belépést és az ott folytatott ellenőrzést két hatósági tanú jelenlétében, magánlakás esetén továbbá az ellenőrzött személy kíméletével, lehetőleg nappal kell végrehajtani. A vámhatóság az intézkedésről jegyzőkönyvet vesz fel. A jegyzőkönyvben rögzíti az intézkedés során megállapított tényeket, illetve a hatósági tanúk azonosításához szükséges adatokat.''

(4) A Jöt. 73. §-a kiegészül a következő (4)—(5) bekezdéssel:

„(4) A vámhatóság a felhasználói engedélyes és a nyilvántartásba vett felhasználó esetében a felhasználás jogszerűségének megállapítása céljából

a) vizsgálhatja a felhasználási cél megvalósulását,

b) megállapíthatja a teljesen denaturált alkohol tényleges készletét,

c) vizsgálhatja az e törvényben előírt nyilvántartást,

d) vizsgálhatja a beszerzett, felhasznált, készleten lévő teljesen denaturált alkohol származásának, eredetének igazolására szolgáló bizonylatokat,

e) vizsgálhatja a készleten lévő termék vámtarifaszámát,

f) az ellenőrzés céljából a készleten lévő termékből mintát vehet.

(5) A jövedéki ellenőrzés folyamatos jelenléttel és vizsgálattal vagy helyszíni, eseti vizsgálattal gyakorolható.''

116. § A Jöt. 74. §-a kiegészül a következő (3) bekezdéssel:

„(3) Ha az adóhiányt adóraktárban előállított olyan jövedéki termékre állapították meg, amelynek előállítására az adóraktár engedélyese nem volt jogosult, az adóbírság az (1) bekezdés szerinti bírság kétszerese.''

117. § (1) A Jöt. 76. §-a (2) bekezdésének *a)* és *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés kiegészül a következő *g)* ponttal:

[Az (1) bekezdés alá tartozónak kell tekinteni]

„*a)* azt az e törvény rendelkezései szerint kizárólag adóraktárban előállítható jövedéki terméket, amelyet nem adóraktárban állítanak elő,''

„*f)* a 15. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti ásványolajat;

g) azt az alkoholterméket, amelyből a teljes denaturáláshoz felhasznált anyagokat részben vagy egészben kivonták, vagy amelyhez a teljesen denaturált alkohol hatását ízre vagy szagra megváltoztató anyagot adtak hozzá, továbbá azt a teljesen vagy részlegesen denaturált alkoholterméket, amelyet élvezeti célra szolgáló termék előállítá-

sához használtak fel, illetve amelyet az előbbiek szerint az élvezeti célra szolgáló termékben hoztak forgalomba, értékesítettek vagy tartanak birtokban [a továbbiakban az *a)—g)* pontban megjelölt termék: adózás alól elvont termék].''

(2) A Jöt. 76. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti jövedéki bírság alapja az adózás alól elvont termék mennyisége és a bírság megállapításakor hatályos adómérték alapján számított adó. A jövedéki bírság mértéke a bírságalap kétszerese, kereskedelmi mennyiségű jövedéki termék esetében a bírságalap ötszöröse, de legalább 20 ezer forint.

(4) A jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó és más gazdálkodó szervezet [a Polgári Törvénykönyvről szóló, többször módosított 1959. évi IV. törvény 685. § *c)* pont], amennyiben az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott tevékenységet folytat, a (3) bekezdés szerinti bírságalap ötszörösének, kereskedelmi mennyiség esetében tízszeresének megfelelő mértékű jövedéki bírság fizetésére köteles. A jövedéki bírság legkisebb összege 100 ezer forint.''

118. § A Jöt. 81. §-ának (6)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A lefoglalást határozattal meg kell szüntetni

a) a (3) bekezdés alapján lefoglalt dologra, továbbá a felhasználásra, tárolásra és szállításra használt, nem a jövedéki jogsértés elkövetőjének a tulajdonában lévő eszközre, ha arra a jövedéki eljárás eredményes lefolytatása érdekében már nincs szükség,

b) a termékekre, a zárjegyre és az eszközre, ha a jövedéki ügyben hozott határozatban jövedéki bírságot nem állapítanak meg,

c) a felhasználásra, tárolásra és szállításra használt, az elkövető tulajdonában lévő eszközre, ha a jövedéki ügyben hozott határozatban jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget az előírt határidőre megfizették vagy arra — elidegenítési tilalom bejegyzése mellett — részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyeztek,

d) amennyiben a jövedéki jogsértéssel összefüggésben indult büntetőeljárásban lefoglalásnak van helye.

(7) A lefoglalt termék, dolog és eszköz — a (6) bekezdés *d)* pontjában foglalt eset kivételével — annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja, vagy annak, akitől azt (azokat) a vámhatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolta. A (6) bekezdés *d)* pont esetében a lefoglalt dolgot a büntetőeljárást lefolytató hatóságnak kell átadni.''

119. § A Jöt. 81/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az elkobzott termékre nem kell az adót kivetni.''

120. § A Jöt. 89. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő *n)* és *o)* ponttal:

(Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben határozza meg)

„*n)* a teljesen denaturált alkohol kiszerelésének engedélyezésére, a 48/B. § szerinti beszerzéséhez szükséges nyilvántartásba vételre, a bejelentésre, a nyilvántartás-vezetésre, a jelentés adásra, az elszámolásra vonatkozó részletes szabályokat;

o) a kötelező érvényű vámtarifa-besorolással kapcsolatos eljárás részletes szabályait.''

NEGYEDIK RÉSZ

A HELYI ADÓKAT, AZ ILLETÉKEKET ÉS A GÉPJÁRMŰADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

VI. Fejezet

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

121. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Adómentes az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában felsorolt adóalanyok közül a társadalmi szervezet, az egyház, az alapítvány, a közszolgáltató szervezet, a köztestület, a közhasznú társaság, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a magánnyugdíjpénztár, a költségvetési szerv és a költségvetési szervnek nem minősülő nevelési-oktatási intézmény abban az adóévben, amelyet megelőző adóévben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme (nyeresége) után társasági adófizetési kötelezettsége, illetve — költségvetési szerv esetében — eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett. A feltételek meglétéről az adóalany írásban köteles nyilatkozni az adóhatóságnak.''

122. § A Htv. 14. §-a után a következő alcímmel és 14/A. §-sal egészül ki:

„Az adófelfüggesztés

14/A. § (1) Az a 65. életévét betöltött, vagy életkorától függetlenül legalább 67%-ban rokkant (III. rokkantsági csoport) rokkantnyugdíjas magánszemély, aki egyedül vagy kizárólag ugyanezen feltételeknek megfelelő hozzátartozójával él, a lakcímnyilvántartás szerint és ténylegesen (életvitelszerűen) is lakóhelyéül szolgáló lakása utáni építményadó-fizetési kötelezettségét illetően adófelfüggesztés iránti igénnyel élhet az adóhatóság felé. Az adófelfüggesztés időszaka alatt az adót nem kell megfizetni, az egyébként esedékessé váló adó után azonban az adóhatóság az esedékesség napjától az adófelfüggesztés megszűnése napjáig terjedően a mindenkori jegybanki alapkamat mértékével egyező mértékű kamatot számít fel. A kamatot a késedelmi pótlék-számítással azonos módon kell számítani. Az adó-

felfüggesztés az adóév első napjától, annak (3) bekezdés szerinti megszűnése napjáig tart. Az arra jogosult adózó az adófelfüggesztés iránti igényét legkésőbb az adófelfüggesztés időszaka első adóévének január 15. napjáig jelentheti be az illetékes adóhatóságnál. Az ezen időpontot követően beérkezett igényeket az adóhatóság az adóévet követő év első napjától veszi figyelembe.

(2) Az adóhatóság az adófelfüggesztésre jogosultnak az adófelfüggesztés iránti igényét nyilvántartásba veszi. Az adóhatóság az adófelfüggesztés időtartama alatt évente az éves adóról határozatot hoz, amely tartalmazza az adófelfüggesztéssel kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket.

(3) Az adófelfüggesztés megszűnik a lakás elidegenítése, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzéssel létrejövő vagyoni értékű jog alapítása esetén az átruházásról (alapításról) szóló szerződés földhivatalhoz való benyújtásának napjával, az adózó halálával a hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedése napjával, az adófelfüggesztés iránti igény írásban történő visszavonása esetén a visszavonás bejelentésének napjával. A megszűnés tényét a kötelezett a megszűnés napjától számított 8 napon belül bejelenti az adóhatóságnak. Az adóhatóság az adófelfüggesztés időtartamára eső esedékessé vált adót és annak kamatát az adófelfüggesztés megszűnését követően határozatban közli a kötelezettel.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában kötelezettnek minősül a lakástulajdon, illetőleg a tulajdoni hányad elidegenítése, a vagyoni értékű jog alapítása esetén a jelzálogjoggal biztosított követelés erejéig a tulajdonjogot (vagyoni értékű jogot) szerző fél, a megszerzett tulajdoni hányada, illetőleg vagyoni értékű jog értékének arányában, az azon felüli követelést illetően az adófelfüggesztési jog jogosultja; az adófelfüggesztési jog jogosultjának halála esetén a lakás örököse, a megszerzett tulajdoni hányada arányában; az adófelfüggesztés iránti igény visszavonása esetén az adófelfüggesztési jog jogosultja. Amennyiben a lakás örököse az (1) bekezdés szerinti feltételeknek megfelel — legkésőbb a (3) bekezdés szerinti határozat jogerőre emelkedéséig — kérheti az adófelfüggesztést az örökhagyó halála előtti időszakra jutó, korábban felfüggesztett adóra is, feltéve, ha az arra a lakásra vonatkozott, amelyben az örökös a lakcímbejelentés szabályai szerint és ténylegesen (életvitelszerűen) is él.

(5) Az (1) bekezdésben foglalt feltételeknek való megfelelés esetén az adóhatóság minden adóév február 15-éig az adóévre előírt adóról szóló határozattal megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes földhivatalt a tárgyévi adóösszeg és annak e törvény szerinti kamatai jelzálogjog keretén belül történő feljegyzése iránt. A földhivatal a megkeresés alapján soron kívül bejegyzi a jelzálogot az ingatlan-nyilvántartásba. Ha a kötelezett a felfüggesztett adót és annak kamatát megfizette, az adóhatóság haladéktalanul intézkedik a jelzálogjog törlése iránt.

(6) E § alkalmazásban a vagyoni értékű jog értékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 72. §-ának figyelembevételével kell megállapítani.''

123. § A Htv. 37. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *c)* ponttal egészül ki:

„*b)* építőipari tevékenységet folytat, illetőleg természeti erőforrást tár fel vagy kutat, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama adóéven belül a 30 napot meghaladja, de nem éri el a 181 napot. Ha a tevékenység folytatásának időtartama a 180 napot meghaladja, akkor a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül,

c) bármely — az *a)* és *b)* pontba nem sorolható — tevékenysége, ha annak folytatásából közvetlenül bevételre tesz szert, feltéve ha egyetlen önkormányzat illetékességi területén sem rendelkezik székhellyel, telephellyel.''

124. § (1) A Htv. 39/A. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 39. § (1) bekezdésétől eltérően]

„*b)* az 52. § 26. pont *a)—d)* pontja szerinti más vállalkozó, feltéve, hogy nettó árbevétele az adóévet megelőző adóévben — 12 hónapnál rövidebb adóévet megelőző adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan — nem haladta meg a 4 millió forintot, illetve a tevékenységét adóévben kezdő vállalkozó esetén az adóévben — időarányosan — a 4 millió forintot várhatóan nem haladja meg,''

(2) A Htv. 39/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózásra való jogosultság nem munkaviszony létesítése miatt szűnik meg, vagy az (1) bekezdés *b)* pontjában említett vállalkozó az adóévben — időarányosan — 4 millió forintot meghaladó nettó árbevételt ért el, akkor az adó alapját — az adóév egészére — a 39. § (1) bekezdése szerint kell megállapítani. Ha az (1) bekezdés *a)* pontjában említett magánszemély vállalkozó a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózásra való jogosultságát munkaviszony létesítése miatt úgy veszíti el, hogy az adóévben elért árbevétele a 4 millió forintot nem haladja meg, az iparűzési adójának alapját ebben az adóévben a (3) bekezdés alkalmazásával is megállapíthatja.''

125. § A Htv. 40. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ideiglenes jelleggel végzett iparűzési tevékenység esetén az adó mértéke:

a) a 37. § (2) bekezdésének *a)* pontja szerinti tevékenység-végzés után naptári naponként legfeljebb 1000 forint,

b) a 37. § (2) bekezdésének *b)* és *c)* pontja szerinti tevékenység-végzés után naptári naponként legfeljebb 5000 forint.''

126. § (1) A Htv. 52. §-ának 14. pontjának, továbbá 22. pontjának *a)*, *b)*, *c)*, *e)* és *i)* alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában:)

„14. *nevelési, oktatási intézmény:* a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 20—23. §-ában, a felsőoktatás-

ról szóló 1993. évi LXXX. törvény 2. §-ában és a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 2. §-ában meghatározott intézmény,''

(22. nettó árbevétel:)

„*a)* a számviteli törvényben meghatározott értékesítés nettó árbevétele (egyszeres könyvvitelt vezető vállalkozó esetében: a pénzügyileg rendezett nettó árbevétel és a nem pénzben kiegyenlített értékesítés nettó árbevételének együttes összege), növelve a befektetett pénzügyi eszközök után kapott (járó) kamatok, valamint az egyéb kapott (járó) kamatok és kamatjellegű bevételek üzleti évben kimutatott összegének 50%-ával, továbbá a kamatfedezeti ügyletek — ráfordítást csökkentő tételként elszámolt realizált — teljes nyeresége összegének 50%-ával, illetve az olyan alapügyletek (fedezett ügyletek) realizált teljes nyeresége összegének 50%-ával, amelyet kamatfedezeti ügylet vesztesége csökkent, csökkentve a jövedéki adó, fogyasztási adó fizetésére kötelezett vállalkozó esetében az adóhatósággal elszámolt — az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve az egyéb ráfordítások között kimutatott — jövedéki adó, fogyasztási adó összegével, továbbá az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összegével, feltéve, ha az így elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összege az értékesítés nettó árbevételét növelte, a *b)—j)* alpontokban foglalt eltérésekkel,

b) a hitelintézeteknél és pénzügyi vállalkozásoknál: a kapott kamatok és kamatjellegű bevételek csökkentve a fizetett kamatok és kamatjellegű ráfordításokkal, növelve az egyéb pénzügyi szolgáltatás bevételeivel, a befektetési szolgáltatások bevételeivel és a nem pénzügyi és befektetési szolgáltatás nettó árbevételével, továbbá az olyan fedezeti ügyletek realizált nyereségével, melyek a befektetési szolgáltatások ráfordításait vagy a pénzügyi szolgáltatások ráfordításait csökkenti, illetve az olyan alapügyletek (fedezett tételek) realizált nyereségével, amelyet fedezeti ügylet vesztesége csökkent a befektetési szolgáltatások bevételein vagy a pénzügyi szolgáltatások bevételein belül,

c) biztosítóknál: a biztosítástechnikai eredmény növelve a nettó működési költségekkel, a befektetésekből származó biztosítástechnikai ráfordításokkal (csak életbiztosítási ágnál), az egyéb biztosítástechnikai ráfordításokkal, a kapott kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel, a biztosítási állományhoz kapcsolódó tárgyi eszközök bevételeivel, a befektetések értékesítésének árfolyamnyereségével és az egyéb befektetési bevételekkel (nem életbiztosítási ágnál), az életbiztosításból allokált befektetési bevétellel, valamint a nem biztosítási tevékenység bevételeivel, az olyan fedezeti ügyletek realizált nyereségével, mely a ráfordítások értékét csökkenti, illetve az olyan alapügyletek (fedezett tételek) realizált nyereségével, amelyet fedezeti ügylet vesztesége csökkent, valamint csökkentve a Kártalanítási Számlával szemben ráfordításként elszámolt összeggel, a tűzvédelmi hozzájárulásként elszámolt összeggel, és a biztosítottaknak visszajuttatandó befektetési eredménnyel,''

„*e)* befektetési vállalkozásoknál: a befektetési szolgáltatási tevékenység bevételei növelve a nem befektetési szolgáltatási tevékenység bevételeivel, valamint a kapott kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel, továbbá az olyan fedezeti ügyeletek realizált nyereségével, mely a ráfordítások értékét csökkenti, illetve az olyan alapügyletek (fedezett tételek) realizált nyerségével, amelyet fedezeti ügylet vesztesége csökkent,''

„*i)* a magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében a tevékenységükkel (termékeladás, szolgáltatás) összefüggésben kapott általános forgalmi adó nélküli készpénz, jóváírás, természetben kapott juttatás, vagy bármilyen vagyoni érték, növelve az árkiegészítéssel és csökkentve a fogyasztási adóval, továbbá az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó összegével, feltéve, ha a regisztrációs adó összege a termék ellenértéke részeként bevételként került kimutatásra,''

(2) A Htv. 52. §-a a következő 23. és 24. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„*23. piaci és vásározó kiskereskedelem:* piacokon, vásárokon folytatott kicsinybeni, közvetlenül a végső fogyasztónak történő értékesítés,

24. építőipari tevékenység: a Gazdasági Tevékenységek Egységes Osztályozási Rendszere (TEÁOR) 2003. január 1-jén hatályos besorolása szerint az Építőipar nemzetgazdasági ágba tartozó tevékenységek összessége,''

(3) A Htv. 52. §-ának 31. pontja a következő *c)* alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:

31. telephely:)

„*c)* vezetékes gázszolgáltatás, villamosenergia-szolgáltatás (a továbbiakban ezen alpont alkalmazásában együtt: szolgáltatás) közvetlenül a végső fogyasztónak történő nyújtása esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol a szolgáltatás nyújtása a végső fogyasztó számára történik. E szolgáltatás nyújtása esetén — a melléklet 1. és 2. pontjában foglaltaktól eltérően — a helyi iparűzési adó alapját [39. § (1) bek.] az önkormányzat illetékességi területén folytatott szolgáltatás-nyújtásból származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételnek a szolgáltatásnyújtásból származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételben képviselt arányában kell megosztani a székhely, telephely szerinti önkormányzatok között;''

VII. Fejezet

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

127. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 3. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A (3) bekezdés *a)* pontjában foglalt rendelkezés irányadó az ingatlanok, illetve gépjárművek (pótkocsik) pénzügyi lízingjére vonatkozó, a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező szerződések esetén is.''

128. § (1) Az Itv. 12. §-a (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az öröklési és az ajándékozási illeték összegét — az egy-egy örökösnek, hagyományosnak jutott örökség, illetőleg megajándékozottnak juttatott ajándék tiszta értéke alapulvételével — a következő táblázatokban foglalt kulcsok alkalmazásával kell kiszámítani:)

„*a)* Öröklés esetén

Csoport	Az illeték általános mértéke	Lakástulajdon-szerzés illetékének mértéke
I. Az örökhagyó gyermeke, házastársa, szülője, valamint a háztartásában eltartott szülő nélküli unokája terhére (Az örökbe fogadott, a mostoha- és nevelt gyermek a vér szerinti gyermekkel, az örökbe fogadó, a mostoha- és nevelőszülő a vér szerinti szülővel egy tekintet alá esik)	18 millió forintig 11% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 15% 35 millió forint feletti rész után 21%	18 millió forintig 2,5% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 6% 35 millió forint feletti rész után 11%
II. Az örökhagyó I. csoportba nem tartozó unokája, nagyszülője, testvére terhére	18 millió forintig 15% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 21% 35 millió forint feletti rész után 30%	18 millió forintig 6% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 8% 35 millió forint feletti rész 15%
III. Mindes más örökös terhére	18 millió forintig 21% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 30% 35 millió forint feletti rész után 40%	18 millió forintig 8% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 12% 35 millió forint feletti rész után 21%

b) Ajándékozás esetén

Csoport	Az illeték általános mértéke	Lakástulajdon-szerzés illetékének mértéke
I. Az ajándékozó gyermeke, házastársa, szülője, valamint a háztartásában eltartott szülő nélküli unokája terhére (Az örökbe fogadott, a mostoha- és nevelt gyermek a vér szerinti gyermekkel, az örökbe fogadó, a mostoha- és nevelőszülő a vér szerinti szülővel egy tekintet alá esik)	18 millió forintig 11% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 18% 35 millió forint feletti rész után 21%	18 millió forintig 5% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 8% 35 millió forint feletti rész után 12%
II. Az ajándékozó I. csoportba nem tartozó unokája, nagyszülője, testvére terhére	18 millió forintig 15% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 21% 35 millió forint feletti rész után 30%	18 millió forintig 8% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 10% 35 millió forint feletti rész után 16%
III. Mindes más megajándékozott terhére	18 millió forintig 21% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 30% 35 millió forint feletti rész után 40%	18 millió forintig 10% 18 millió forint feletti rész után 35 millió forintig 21% 35 millió forint feletti rész után 30%”

(2) Az Itv. 12. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Gépjármű, pótkocsi öröklése és ajándékozása esetén az illeték mértéke a gépjármű és pótkocsi visszterhes vagyonátruházási illetékének (24. §) kétszerese.''

129. § Az Itv. 13. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha adott ingatlan ajándékozása ugyanannak a megajándékozottnak a javára 5 éven belül több szerződéssel történik, az illetéket az újabb tulajdoni hányaddal együtt a tulajdonában álló ingatlanrész tiszta értékének figyelembevételével kell megállapítani, feltéve, hogy az ingatlan tiszta értéke a 18 millió forintot meghaladja. A tiszta érték kiindulópontjául szolgáló forgalmi érték megállapításánál a korábbi tulajdoni hányad megszerzése óta elvégzett beruházások értéknövelő hatását figyelmen kívül kell hagyni. A fentiek szerint megállapított illeték összegéből le kell vonni azt az összeget, amelyet az ingatlan korábban megszerzett tulajdoni hányada (hányadai) után akkor kellene megfizetni, ha annak (azoknak) megszerzésére az újabb tulajdoni hányad megszerzésének időpontjában került volna sor.''

130. § Az Itv. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § Lakástulajdonhoz kapcsolódó vagyoni értékű jog megszerzéséért a 72. § szerint számított forgalmi érték után a 21. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű illetéket kell fizetni. A 4 millió forintnak olyan hányadára alkalmazható a 2%-os illetékmérték, mint amilyen arányt a vagyoni értékű jog értéke képvisel a lakás forgalmi értékében. Vagyoni értékű joggal terhelt lakástulajdon — ideértve a tulajdonszerzéssel egyidejűleg alapított vagyoni értékű jogot — szerzése esetén a 4 millió forintnak olyan hányadára alkalmazható a 2%-os illetékmérték, mint amilyen arányt a tulajdon jog értéke képvisel a lakás forgalmi értékében.''

131. § Az Itv. 45. §-ának (1) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A cégbejegyzésre irányuló eljárás illetéke:

a) nyilvánosan működő részvénytársaság esetében 600 000 forint,

b) zárt körűen működő részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság esetében 80 000 forint,

c) az *a)* és *b)* pont alá nem tartozó egyéb jogi személy esetén 100 000 forint,

d) jogi személyiség nélküli gazdasági társaság esetén 50 000 forint,

e) egyéni cég esetén 30 000 forint,

f) külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe esetén 250 000 forint,

g) külföldi vállalkozás közvetlen kereskedelmi képviselete esetén 150 000 forint.”

„(5) A cég vagyonában bekövetkezett változás bejelentése iránti eljárásért az (1) bekezdésben meghatározott illeték 40%-át kell megfizetni. Ez az illeték magában foglalja az egyidejűleg bejelentett más változásokért fizetendő illetéket is.''

132. § Az Itv. 71. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az idegen állam pénznemében megjelölt értéket az illetékkötelezettség keletkezésekor a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyamának alapulvételével kell forintra átszámolni.''

133. § Az Itv. 93. §-át megelőző címe és a 94. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az illetékbélyeg értékének visszatérítése''

„94. § (1) A megrongálódott, a tévesen felragasztott, továbbá a feleslegessé vált illetékbélyeg értékét az ügyfél részére vissza kell téríteni.

(2) A visszatérítés az illetékbélyeg, illetőleg az illetékbélyeggel ellátott irat benyújtása mellett az eljáró hatóság székhelye vagy az ügyfél lakóhelye (székhelye) szerint illetékes illetékhivatalnál írásban kérhető.

(3) Nincs helye a visszatérítésnek, ha

a) alapos a gyanú, hogy az illetékbélyeg hamisított, vagy azt már korábban felhasználták;

b) az illetékbélyeg elválasztott részekből van összeillesztve, vagy olyan mértékben csonka, hogy a hiányzó részből korábbi használatra lehet következtetni, vagy nem a felbélyegzett teljes iratot, hanem annak csak egy részét vagy az iratról elválasztott (eltávolított) illetékbélyeget nyújtották be.

(4) A (3) bekezdésben említett esetekben az illetékbélyeget — ha már felragasztották, az irattal együtt — elismervény ellenében vissza kell tartani, és szükség esetén a felelősségre vonást kezdeményezni kell. Az elismervényen fel kell tüntetni az ügyfél személyazonosításra alkalmas adatait, a visszatartott illetékbélyeg címletét és az illetékbélyeg beszerzésének helyét.''

134. § Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„*h) takarékbetét*: a PTK. 533. §-a alapján kötött szerződés szerint a magánszemély által a hitelintézetnél elhelyezett pénzösszeg és kamata, ideértve a magánszemély bankszámla, illetőleg folyószámla szerződés keretében elhelyezett pénzeszközeit és azok kamatát, kivéve az adózás rendjéről szóló törvény alapján az állami adóhatósághoz kötelezően bejelentendő üzleti célú pénzforgalmi bankszámlán, elszámolási számlán elhelyezett pénzeszközt és kamatát;”

135. § Az Itv. melléklete e törvény *16. számú mellékletének* megfelelően módosul.

VIII. Fejezet

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

136. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) A belföldi érvényes rendszámtáblával ellátott gépjármű, pótkocsi, valamint a Magyar Köztársaság területén közlekedő, külföldön nyilvántartott tehergépjármű (a továbbiakban együtt: gépjármű) után gépjárműadót (a továbbiakban: adót) kell fizetni.

(2) E törvény hatálya nem terjed ki a belföldi rendszámtáblával ellátott mezőgazdasági vontatóra, a lassú járműre, a „CD'', a „CK'', a „DT'', a „HC'' és a „Z'' betűjelű rendszámtáblával ellátott gépjárműre, továbbá a motorkerékpárra, ha hajtómotorjának lökettérfogata a 250 cm^3-t nem éri el, valamint a külföldön nyilvántartott tehergépjárművek közül azokra, amelyek az Európai Unió valamely tagállamában vannak nyilvántartva.''

137. § A Gjt. 2. §-ának (1)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, továbbá a § a következő (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„2. § (1) Az adó alanya — a (2)—(5) bekezdésben foglalt kivétellel — az, aki/amely az év első napján a gépjármű hatósági nyilvántartás szerinti tulajdonosa, illetőleg ha a hatósági nyilvántartás az üzembentartót is tartalmazza, akkor az adó alanya az üzembentartó (a továbbiakban együtt: tulajdonos). Amennyiben a hatósági nyilvántartás szerint egy gépjárműnek több tulajdonosa vagy több üzembentartója van, akkor közülük az adó alanya az, aki/amely a hatósági adatszolgáltatást megelőző tárgyév utolsó napján az adó alanya volt. Hatósági nyilvántartás e törvény alkalmazásában a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény szerinti nyilvántartás.

(2) Év közben használatba vett új vagy újra forgalomba helyezett gépjármű esetén az adó alanya az, akit/amelyet ez alkalommal tulajdonosként a hatósági nyilvántartásban feltüntettek.

(3) Amennyiben a gépjármű tulajdonjogában bekövetkezett változást a korábbi tulajdonos (átruházó) a külön jogszabályban meghatározott módon bejelentette, akkor a bejelentési kötelezettség megnyíltát (szerződés megkötésének időpontját) követő év első napjától nem minősül adóalanynak. Ettől az időponttól kezdve a korábbi tulajdonostól tulajdonjogot szerző felet kell az adó alanyának tekinteni, kivéve ha ettől az időponttól a hatósági nyilvántartásban harmadik személy szerepel tulajdonosként.''

„(5) Az adó alanya az „E'' és „P'' betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott gépjármű esetén az, akinek/amelynek a nevére a rendszámtáblát az eljáró hatóság kiadta.''

138. § A Gjt. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Az adókötelezettség a gépjármű forgalomba helyezését követő hónap 1. napján kezdődik. Ha az állandó rendszámtáblával, valamint a „V'' betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott gépjármű utáni adókötelezettség nem áll fenn a teljes adóévben, akkor az évi adótételnek az adókötelezettség fennállásának hónapjaira eső időarányos részét kell megfizetni.

(2) Az adókötelezettség az „E'' és „P'' betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott gépjármű esetén a rendszámtábla kiadásakor keletkezik.''

139. § A Gjt. 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Kérelemre szünetel az adófizetési kötelezettség, ha a gépjármű a rendőrhatóság igazolása szerint jogellenesen került ki az adóalany birtokából. A szünetelés a jogellenes cselekmény bekövetkezését követő hónap első napjától annak a hónapnak az utolsó napjáig tart, amelyben a gépjármű az adóalany birtokába visszakerült. A szünetelés időszakára időarányosan eső adót nem kell megfizetni. Ha a gépjármű nem kerül vissza az adóalany birtokába, akkor a jogellenes állapot bekövetkezésének időpontját követő év utolsó napján az adóalany ezen gépjárműve utáni adókötelezettsége megszűnik.''

140. § A Gjt. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) Az adó alapja — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — a gépjármű közúti közlekedési nyilvántartásban feltüntetett saját tömege (önsúlya).

(2) Tehergépjármű esetében — ide nem értve a nyergesvontatót — az adó alapja a közúti közlekedési nyilvántartásban feltüntetett saját tömege (önsúlya) növelve a terhelhetősége (raksúlya) 50%-ával.''

141. § A Gjt. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) Az évi adótétel — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — a 6. §-ban meghatározott adóalap minden megkezdett 100 kilogrammja után 1200 Ft.

(2) Az „E'' betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott személyszállító gépjármű után 8 000 Ft, míg a tehergépjármű után 40 000 Ft adót kell fizetni. A „P'' betűjelű ideiglenes rendszámtábla kiadása esetén 20 000 Ft adót kell fizetni. A gépjármű állandó rendszámtáblával való ellátását követő hónap 1. napjától az adófizetési kötelezettségre az általános szabályok az irányadók. Amennyiben a hatósági nyilvántartás szerint állandó rendszámmal ellátott gépjárműre „E'' betűjelű ideiglenes rendszámtáblát adnak ki, ez után nem kell az e bekezdés szerinti adót megfizetni.''

142. § A Gjt. 8. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az (5) bekezdés szerinti adókedvezmény csak azon tehergépjármű után jár, amely a kombinált szállítási útvonal vasúti vagy/és vízi szakaszát is igénybe vette.''

143. § A Gjt. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) Az adóztatási feladatokat — a (3) bekezdésben foglalt kivétellel — az adóalanynak a hatósági nyilvántartásba bejegyzett lakcíme, székhelye, illetőleg telephelye szerint illetékes települési, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatóság (a továbbiakban együtt: adóhatóság) látja el. Ha a hatósági nyilvántartásban a lakcím, a székhely, illetőleg a telephely megváltozik, az adóztatási feladatok ellátására a változást követő év első napjától az új lakcím, székhely, illetőleg telephely szerint illetékes adóhatóság jogosult. Amennyiben a hatósági nyilvántartás a székhelyet és a telephelyet egyaránt tartalmazza, akkor a telephely szerint illetékes adóhatóság jogosult a gépjármű adóztatására.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt változások esetén a változást követő év első napjától esedékes adót kell az új cím szerint illetékes adóhatóságnál megfizetni.

(3) Az adóztatási feladatokat az „E'' és „P'' betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott gépjármű esetében a gépjárműre kiadott ideiglenes forgalomban tartási engedélyben, illetve ideiglenes forgalmi engedélyben megjelölt lakóhely, székhely (ideértve a fióktelepet is) szerint illetékes adóhatóság látja el.

(4) Amennyiben az adóalany adótartozása az egy évi adótételt meghaladja, és a közúti közlekedési nyilvántartásban újabb adóalanyt [2. § (1) bek.] a közlekedési igazgatási hatóság nem tüntetett fel, az adóhatóság kezdeményezheti a gépjárműnek a forgalomból való kivonását.''

144. § A Gjt. 11. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § Az adókötelezettség a Magyar Köztársaság területére való belépés napjával kezdődik.''

145. § A Gjt. 13. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A (3) és (4) bekezdés szerinti adómentesség csak azon tehergépjármű után jár, amely a kombinált szállítási útvonal vasúti vagy/és vízi szakaszát is igénybe vette.''

146. § A Gjt. 15. §-át megelőző címe és a 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A fizetendő adótétel és a megfizetés módja

15. § (1) A 12 tonna össztömeget meg nem haladó, loco célra használt fuvarozási engedéllyel közlekedő gépjármű (e bekezdés alkalmazásában a járműszerelvény is) esetén az oda, illetve a visszaútra 10 000-10 000 Ft, míg a 12 tonna össztömeget meghaladó, loco célra használt fuvarozási engedéllyel közlekedő gépjármű esetén az oda, illetve a visszaútra 30 000-30 000 Ft adót kell fizetni. A 12 tonna össztömeget meg nem haladó, tranzit célra használt (ideértve a harmadik országos engedély ilyen felhasználását is) fuvarozási engedéllyel közlekedő gépjármű esetén az oda, illetve a visszaútra 20 000-20 000 Ft, míg a 12 tonna össztömeget meghaladó, tranzit célra használt fuvarozási engedéllyel közlekedő gépjármű esetén az oda, illetve a visszaútra 60 000—60 000 Ft adót kell fizetni. Az előzőek szerinti adófizetési kötelezettség akkor is fennáll, ha a fuvarozási engedély érvénytelen, illetve azt az adózó jogszerűtlenül használta fel, vagy fuvarozási engedély nélkül közlekedett.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adótételek oda-, illetőleg visszaútra, a fuvarozás időtartamára, legfeljebb 48-48 órára a Magyar Köztársaság területén való tartózkodásra vonatkoznak. Az előző időtartamot meghaladó tartózkodás esetén minden megkezdett 48 óránként kell az adót az (1) bekezdésben foglaltak figyelembevételével megfizetni.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adótételt illetékbélyeggel kell megfizetni, melyet a közúti fuvarozási engedélyre — loco fuvarozás esetén a fuvarozás teljes időtartamára vonatkozóan, tranzit fuvarozás esetén az oda- és visszaútra külön-külön — kell felragasztani a Magyar Köztársaság területére való belépéskor. Adózó a felragasztást követően köteles a belépés időpontját (év-hónap-nap-óra) az illetékbélyegekre rávezetni. Adóköteles fuvarozási engedéllyel fizetési kötelezettség teljesítése (illetékbélyeg) nélkül legfeljebb a Magyar Köztársaság területére való belépéstől számított 5 km-es körzethatáron belül lehet szankciómentesen közlekedni.''

147. § A Gjt. 17. §-át megelőző címe és a 17. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adó megfizetésének ellenőrzése

17. § (1) A Magyar Köztársaság területén közlekedő külföldön nyilvántartott tehergépjármű esetében az adókötelezettség teljesítésének ellenőrzését a vámhatóság végzi. A vámhatóság az illetékbélyeget érvényteleníti, a tehergépjármű rendszámát és a lerótt illeték összegét nyilvántartásba veszi.

(2) Ha az adózó az adófizetési kötelezettségét részben vagy egészben elmulasztotta, a vámhatóság az adóhiányt és annak ötszörösét adóbírság címén határozattal állapítja meg. A határozatot a vámhatóság kihirdetés útján közli, mely fellebbezésre tekintet nélkül azonnal végrehajtható.

(3) Az adóhiányt és a bírságot az adózó a helyszínen illetékbélyeggel, ennek hiányában készpénzzel fizeti meg. A készpénz átvételéről a vámhatóság köteles nyugtát adni, mely a későbbiek során az adófizetési kötelezettség teljesítésének igazolására is szolgál.

(4) Az adóhiány és bírság megfizetéséig a vámhatóság a gépjármű továbbhaladását megakadályozhatja. Nem tartható vissza az élő állatot, illetve a gyorsan romló árut szállító gépjármű. Ebben az esetben a fizetési kötelezettséget a tulajdonossal, illetve a tényleges üzembentartóval szemben kell érvényesíteni.''

148. § A Gjt. 18. §-ának 4. és 21. pontja helyébe a következő rendelkezés lép és egyidejűleg kiegészül a következő 26. ponttal:

(E törvény alkalmazásában)

„4. *személyszállító gépjármű:* az autóbusz, a motorkerékpár, valamint a hatósági nyilvántartás szerint személyszállításra szolgáló más gépjármű,''

„21. *kombinált árufuvarozás:* a tehergépjármű, (nyerges) pótkocsi, (vontató egységes vagy anélküli), csereszekrény vagy konténer (20 lábas vagy ennél nagyobb) az útvonal kezdő vagy záró szakaszát közúton, a másik légvonalban 100 kilométert meghaladó szakaszát pedig vasúton, belvízi járaton teszi meg,''

„26. *lassú jármű:* a 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendeletben meghatározott jármű,''

ÖTÖDIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IX. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

149. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-a *b)* pontjának 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:

b) Egyéni vállalkozó:]

„2. a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély, a gyógyszerészi magántevékenység folytatásához szükséges engedéllyel rendelkező magánszemély (a továbbiakban együtt: egészségügyi vállalkozó),''

(2) A Tbj. 4. §-a *b)* pontjának 3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. az ügyvédekről szóló törvény hatálya alá tartozó ügyvéd, európai közösségi jogász (a továbbiakban együtt: ügyvéd),''

(3) A Tbj. 4. §-a *c)* pontjának 8. alpontja a következő felsorolással egészül ki:

[E törvény alkalmazásában:

c) Társas vállalkozás:]

„szabadalmi ügyvivői iroda,''

150. § A Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének *d)* és *h)* pontja a következők szerint módosul:

(E törvény alapján biztosított)

„*d)* a keresetpótló juttatásban, munkanélküli-járadékban, nyugdíj előtti munkanélküli segélyben, álláskeresést ösztönző juttatásban (a továbbiakban: munkanélküli ellátásban) részesülő személy, továbbá az ellátások igénybevételének időtartamára az a személy, akinek a munkanélküli járadék folyósítását terhességi-gyermekágyi segély, gyermekgondozási díj vagy gyermekgondozási segély igénybevétele miatt szüneteltetik,''

„*h)* az egyházi szolgálatot teljesítő egyházi személy, szerzetesrend tagja (a továbbiakban együtt: egyházi személy),''

151. § A Tbj. 10. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja a következők szerint módosul:

[(1) Az egyéni vállalkozó biztosítási kötelezettsége:]

„*a)* a vállalkozói igazolvány (engedély) átvétele napjától — az egyéni vállalkozó özvegye vagy örököse esetén az örökhagyó elhalálozása napját követő naptól — annak visszaadása, visszavonása, a foglalkozás gyakorlásának eltiltásáról szóló határozat jogerőre emelkedése napjáig,'' *(tart.)*

152. § A Tbj. 18. §-ának (5) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A járulékokat a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony megszűnését követően kifizetett (kiosztott, elszámolt) járulékalapot képező jövedelem után is meg kell fizetni.''

153. § A Tbj. 19. §-ának (3) bekezdése a következők szerint módosul:

„(3) A biztosított által fizetendő egészségbiztosítási járulék mértéke 4 százalék.''

154. § (1) A Tbj. 24. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A foglalkoztatott a nyugdíjjárulékot a járulékalapul szolgáló jövedelme, legfeljebb azonban a tárgyévre tervezett egy naptári napra jutó bruttó átlagkereset háromszorosának naptári évre számított összege után fizeti meg (a továbbiakban: járulékfizetési felső határ). A járulékfizetési felső határ naptári napi összegét évente a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvény állapítja meg.''

(2) A Tbj. 24. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Amennyiben a foglalkoztató a biztosítottól több járulékot vont le az (1)—(2) bekezdésben előírtnál, a többletként jelentkező járulékot legkésőbb a biztosított kérését követő 15 napon belül vissza kell fizetni.''

155. § A Tbj. 26. §-a (3) bekezdése a következőkkel egészül ki, valamint (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az egyház a tagdíjbevallási kötelezettségét — választása szerint — egyszerűsített formában évente egy alkalommal is teljesítheti az érintett magánnyugdíjpénztár részére, a tárgyévet követő hó 12. napjáig. Ha a tagdíjfizetési kötelezettség év közben szűnik meg, a megszűnés napját magába foglaló negyedévet követő hónap 12. napjáig a tárgyévre vonatkozó bevallást is be kell nyújtani.''

„(5) A sorkatonai (polgári) szolgálatot teljesítő hadköteles nyugdíjbiztosítási és egészségbiztosítási járulékát, nyugdíjjárulékát, valamint magán-nyugdíjpénztári tagdíját

a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér alapulvételével, a szolgálat időtartama alatt irányadó járulékmértékek szerint a központi költségvetés fizeti.''

156. § A Tbj. 28. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott körülmények a naptári hónap teljes tartamán át nem állnak fenn, a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy-egy naptári napra az előzőek szerinti minimálbér harmincad részét kell alapul venni. A járulékfizetési felső határt csökkenteni kell az (1) bekezdésben meghatározott időtartamok naptári napjai és a járulékfizetési felső határ naptári napi összegének szorzatával. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a társas vállalkozó biztosítási jogviszonya a hónap közben kezdődött vagy szűnt meg.''

157. § (1) A Tbj. 29. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosított egyéni vállalkozó az Szja törvény 16. § (4) bekezdésében meghatározott vállalkozói kivét, átalányadózó esetén az átalányadó alapját képező jövedelem, de legalább a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbérnek megfelelő összeg után a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot fizet.''

(2) A Tbj. 29. § -ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egyéni vállalkozó a 19. § (2)—(3) bekezdésében meghatározott nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot az (1)—(2) bekezdésben meghatározott társadalombiztosítási járulék alap figyelembevételével fizeti meg, a nyugdíjjárulékot azonban legfeljebb a járulékfizetési felső határ [24. § (2) bek.] napi összegének a naptári évre számított összege után.''

158. § A Tbj. 30. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az eva adózó egyéni vállalkozó járulék bevallási és megfizetési kötelezettségének — figyelemmel az Art. előírásaira is — az Eva. tv.-ben az eva (eva előleg) megfizetésére és bevallására meghatározott időpontban tesz eleget. Az eva adózó egyéni vállalkozó a 29/A. § (3) bekezdésében meghatározott járulékalap után a társadalombiztosítási járulékot, egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékot négy részletben, a 29/A. § (4) bekezdése, 37. § (2) bekezdése szerinti eva adózó az adóév első három negyedévére az eva előleg alap, a negyedik negyedévre az adóévben megfizetett járulékok figyelembevételével az eva alap után fizeti meg a járulékokat.''

159. § A Tbj. 35. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A megállapodásnak tartalmaznia kell a szerződő felek megnevezését, címét, valamint a megállapodást kötő személynek, illetőleg a kedvezményezettnek a nyilvántartásra, adatszolgáltatásra vonatkozó rendelkezések szerinti adatait, a fizetendő járulék alapját vagy összegét, a szerződés keltét, s ha a járulékfizetési kötelezettség (a szerződés hatálya) ettől eltér, ennek időpontját.''

160. § A Tbj. 43. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 42. § (1) bekezdése alapján nyilvántartásba vett adatokból]

„*b)* a munkaügyi és szociális igazgatás szervei az ellátás megállapítása, folyósítása, munkaügyi ellenőrzés céljából az *a)—d)* és *f)—g)* pontjai, a Foglalkoztatási Hivatal Munkaügyi Nyilvántartó Központja az Egységes Munkaügyi Nyilvántartásban szereplő adatok ellenőrzése és szükség esetén pontosítása érdekében az *a)* és *g)* pontjai, továbbá — a családi állapot kivételével — a *b)* pontja,"

(szerinti adatok igényelésére jogosultak.)

161. § (1) A Tbj. 44. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztató, valamint a foglalkoztatónak nem minősülő (foglalkoztatottat nem alkalmazó) egyéni vállalkozó köteles a társadalombiztosítás céljait szolgáló, jogszabályban meghatározott nyilvántartás vezetésére és ezekről adatszolgáltatás teljesítésére.''

(2) A Tbj. 44. §-a (3) bekezdésének felvezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az (1) bekezdés szerint nyilvántartásra és adatszolgáltatásra kötelezett szerv (szervezet), illetőleg természetes személy, amely (aki) a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény 1. §-ának (1) bekezdése alapján bejegyzésre nem kötelezett vagy nem tartozik az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény hatálya alá, a megalakulásától (létrejöttétől) számított 15 napon belül köteles a székhelye szerint illetékes nyugdíjbiztosítási és egészségbiztosítási igazgatási szervhez nyilvántartásba vétel céljából bejelenteni:''

(3) A Tbj. 44. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A foglalkoztató az illetékes egészségbiztosítási szervnek bejelentést tesz a személyi adatok és a TAJ szám megjelölésével az általa foglalkoztatott biztosított biztosítási jogviszonyának kezdetéről, megszűnéséről, a biztosítás szüneteléséneк időtartamáról. A társadalombiztosítási kifizetőhellyel rendelkező foglalkoztató bejelentésének ki kell terjednie a biztosítás megszűnését követően folyósított táppénzre, terhességi gyermekágyi segélyre, a gyermekgondozási segélyre és a gyermekgondozási díjra is. A bejelentésnek tartalmazni kell, hogy a biztosított pénztártag-e. Ebben az esetben meg kell jelölni a pénztár nevét és azonosítóját. A bejelentést az illetékes MEP-hez a biztosítás kezdetét, megszűnését, a szünetelés kezdetét, befejezését, a biztosítás megszűnését követően folyósított

ellátás kezdő és befejező időpontját közvetlenül követő hónap 12. napjáig kell benyújtani.''

(4) A Tbj. 44. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (6) bekezdés számozása (7) bekezdésre változik:

„(6) Az OEP főigazgatója, illetőleg a MEP igazgatója az (5) bekezdésben meghatározott bejelentés teljesítésének határidejét meghosszabbíthatja, legfeljebb a tárgyhónapot követő hónap 20. napjáig.''

(5) A Tbj. 44. §-ának (7) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A társadalombiztosítás igazgatási szervei és a PSZÁF az Art. 54. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján az ellátásokra való jogosultság megállapításával, a járulékok (tagdíj) alapjául szolgáló jövedelem és a fizetési kötelezettség teljesítésével összefüggő adótitok felhasználására jogosultak.''

162. § A Tbj. 45. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Tagságra kötelezett pályakezdőnek [4. § *n)* 2. pontja] minősülő egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, alkalmi munkavállaló az első alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásától számított 15 napon belül köteles az általa választott magánnyugdíjpénztárba belépni.''

163. § A Tbj. 50. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi szövegének számozása (1) bekezdésre módosul:

„(2) A foglalkoztató az (1) bekezdés szerint megállapított és a biztosítottat terhelő járulékot akkor is köteles megfizetni, ha a járulékkötelezettség a nem pénzbeli jövedelmet terheli, illetőleg ha arra a tárgyhónapban juttatott pénzbeli kifizetés nem nyújt fedezetet.''

164. § A Tbj. 51. §-ának (5) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

„*f)* A foglalkoztató tagdíjbevallását adószakértő, adótanácsadó, könyvelő, vagy könyvviteli szolgáltatásra, adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság (a továbbiakban: könyvelő) ellenjegyezheti. A bevallást a *b)* pont esetében a könyvelő aláírásával, a *c)* pont esetében a könyvelő saját minősített elektronikus aláírása alkalmazásával ellenjegyzi.”

165. § A Tbj. 54. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott igazgatási szervek — igényelbírálási eljárásuk során — ellenőrizhetik a járulékfizetési kötelezettség teljesítését és a mulasztásról értesítik az állami adóhatóságot.''

166. § A Tbj. 56. §-a (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóhatósági eljárásban az adózás rendjéről szóló törvény szerinti fizetési könnyítés és mérséklés (elengedés) nem engedélyezhető a foglalkoztató által levont tagdíjra és az egyéni vállalkozót terhelő tagdíjtartozásra, valamint a tagdíjtartozás után felszámított késedelmi pótlékra.''

HATODIK RÉSZ

AZ ÖNKÉNTES KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ PÉNZTÁRAKAT ÉS A MAGÁNNYUGDÍJ-PÉNZTÁRAKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

X. Fejezet

Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítása

167. § (1) Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) 2. § (2) bekezdésének *d)—e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*d) szolgáltató:* az a természetes személy, jogi személy és jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, amely a pénztárral kötött szerződés alapján a pénztár részére a pénztárüzem működésének részét képező, azt lehetővé tevő, elősegítő, illetve a pénztári szolgáltatásokat ténylegesen nyújtó tevékenységet végez — ide nem értve az egészségpénztári szolgáltatót. Szolgáltatónak minősül különösen az, aki (amely) a fentiekben meghatározott pénztár részére letétkezelői tevékenységet folytat, amelyhez a pénztár a befektetési üzletmenetét, illetve a könyvelése, nyilvántartásai vezetését kihelyezte, amely a pénztár részére tagszervezést végez, illetve amely az egészségpénztárak részére szolgáltatás-szervezési tevékenységet lát el. Szolgáltatónak minősül az is, aki (amely) az e pontban meghatározott szolgáltatóval kötött szerződés alapján az előzőek szerinti, pénztárral kapcsolatos tevékenységet végez;

e) egészségpénztári szolgáltató: az egészségpénztárral szerződésben, vagy tulajdonában álló, illetve általa üzemeltetett, az egészségügyről szóló törvényben meghatározott egészségügyi szolgáltató, valamint az a természetes személy, jogi személy és jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, amely a pénztárral kötött szerződés alapján a pénztártagok számára egészségpénztári szolgáltatást ténylegesen nyújt.''

(2) Az Öpt. 2. §-ának (3) bekezdése a következő *e)—f)* pontokkal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„*e) haláleseti kedvezményezett*: a pénztártag által megjelölt természetes személy, aki a pénztártag halála esetén az e törvényben meghatározott módon az egyéni számlára jogosulttá válik;

f) tagsági okirat: a pénztár által kiállított, legalább a belépési nyilatkozaton szereplő adatokat tartalmazó, teljes bizonyító erejű magánokirat.''

(3) Az Öpt. 2. §-ának (5) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

„*e) egyéni nyugdíjszámla:* a nyugdíjpénztár által vezetett egyéni számla.''

(4) Az Öpt. 2. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (6)—(7) bekezdések számozása (7)—(8) bekezdésre változik:

„(6) E törvény alkalmazásában az egészségpénztárnál

a) egyéni egészségszámla: az egészségpénztár által vezetett egyéni számla;

b) szolgáltatás-szervezés: egészségpénztári szolgáltató által nyújtott szolgáltatások elérhetőségének biztosítása a pénztártagok részére.''

(5) Az Öpt. 2. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Önkéntes kölcsönös biztosító pénztári tevékenységnek minősül a társadalombiztosítási és szociális ellátásokat kiegészítő, pótló, illetve ezeket helyettesítő szolgáltatások, továbbá az egészség védelmét elősegítő ellátások e törvényben foglaltak szerinti szervezése, finanszírozása, és nyújtása, amely rendszeres tagdíjbefizetésekből, egyéni számlavezetés útján történik.''

168. § Az Öpt. 11. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és ezzel egyidejűleg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tevékenységi engedély jogerőre emelkedése előtt a pénztár tagdíjat nem fogadhat, az alapító tagokon kívül új tagokat nem vehet fel. Az alapító tagok tagdíjfizetési kötelezettsége és várakozási ideje a tevékenységi engedély jogerőre emelkedését követő napon kezdődik. A pénztár a tevékenységi engedély jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül átadja az alapító tagok részére a pénztár alapszabályát és a tagsági okiratot.

(4) Az alapszabály rendelkezhet úgy, hogy — a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a pénztártagsági jogviszony az első havi tagdíj befizetésével jön létre. Ebben az esetben az első havi tagdíj megfizetésének elmulasztása esetén a belépni kívánó tagot az alapszabályban rögzített eljárási szabályoknak megfelelően értesíteni kell a mulasztás jogkövetkezményeiről. A befizetés pótlására előírt határidő eredménytelen elteltét követően a személy adatai a nyilvántartásból kivezethetők.''

169. § Az Öpt. a következő 16/A. §-sal egészül ki:

„16/A. § (1) A tag halála esetén az egyéni számla hagyatékának nem része. A tag a halála esetére az alapszabályban foglaltak szerint természetes személy kedvezményezettet jelölhet a belépési nyilatkozaton, közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban (haláleseti kedvezményezett).

(2) A kedvezményezett-jelölés a jelölés megtételének időpontjára visszamenőlegesen válik hatályossá. A pénztár a kedvezményezett-jelöléséről a tagot a záradékolt belépési nyilatkozat átadásával vagy megküldésével, illetve egyéb esetben a tudomásszerzést követő 15 napon belül a tagsági okirat megküldésével értesíti. A tagsági okiratnak tartalmaznia kell a tag adatain kívül a tag által megjelölt kedvezményezett(ek) nevét, adatait, jogosultsága(ik) arányát, a kedvezményezett-jelölés időpontját.

(3) Amennyiben a tag egyidejűleg több kedvezményezettet jelöl meg, akkor ellenkező rendelkezése hiányában a megjelölt személyek egyenlő arányban válnak jogosulttá.

(4) A tag az (1) bekezdésben meghatározott formában bármikor új kedvezményezettet jelölhet.

(5) A kedvezményezett jelölés hatályát veszti, ha

a) a tag a korábbi kedvezményezett-jelölését visszavonja, vagy helyette másik kedvezményezettet jelöl,

b) a kedvezményezett a tag halála előtt meghal,

c) a tag a kedvezményezett — a bíróság jogerős ítélete szerint — szándékos cselekménye következtében hal meg. Ebben az esetben a kedvezményezett az egyéni számlából nem részesülhet.

(6) Több kedvezményezett esetén, ha valamely kedvezményezett meghal, akkor az egyéni számla rá eső részéből a tag halála időpontjában még életben lévő kedvezményezettek a jogosultságaik arányában részesednek.

(7) Ha a pénztártag kedvezményezettet nem jelölt, vagy a jelölés az (5) bekezdésben foglaltak alapján hatályát vesztette, akkor kedvezményezettnek a tag természetes személy örökösét öröklése arányában kell tekinteni. Az örökös jogállása a kedvezményezettével megegyezik. Ha a tagnak a törvényes öröklés rendje szerint természetes személy örököse nincs, akkor az öröklés alá eső összeg a pénztárra száll és azt a pénztár fedezeti tartalékán a tagok egyéni számlái és a szolgáltatási tartalékok javára a jóváírás időpontjában fennálló egyenlegek figyelembevételével kell elszámolni.

(8) A kedvezményezett(ek) a tag felhalmozási időszakban bekövetkező halálának időpontjában az egyéni számla kizárólagos tulajdonosává válik (válnak). A pénztár a kedvezményezett jelöléséről a nála őrzött okirat alapján, a kedvezményezett jogosultságának igazolását követően 3 munkanapon belül megteszi a kedvezményezett (9) bekezdés szerinti választásának teljesítéséhez szükséges intézkedést.

(9) A kedvezményezett a jogosultságának igazolását követően írásban nyilatkozik, hogy a rá eső részt

a) egy összegben felveszi,

b) az alapszabály rendelkezésének megfelelően saját nevén a pénztárban hagyja tagdíjfizetés folytatásával vagy anélkül,

c) más, azonos típusú pénztárba átutaltatja.

(10) Amennyiben a pénztár írásbeli felhívására a kedvezményezett a felhívás igazolt kézhezvételétől számított 30 napon belül nem teszi meg a (9) bekezdés szerinti nyilatkozatot, akkor a pénztárnak úgy kell eljárnia, mintha a kedvezményezett a követelés egyösszegű felvétele mellett döntött volna, és a követelés összegét — az esetlegesen felmerülő költségek és követelések összegével csökkentve — a kedvezményezett javára, annak lakóhelye szerint illetékes helyi bíróságnál 30 napon belül bírói letétbe kell helyeznie.''

170. § Az Öpt. 24. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, kiegészül a következő (5) bekezdéssel és egyidejűleg az (5)—(7) bekezdések számozása (6)—(8) bekezdésre változik:

„(4) Az igazgatótanács az alapszabályban meghatározott időközönként, de legalább három havonként ülést tart. Ülést kell tartania ezen időszakon belül akkor is, ha azt közgyűlési határozat, vagy a Felügyelet előírta, illetve ha az ellenőrző bizottság, az igazgatótanács tagjainak egyharmada vagy az ügyvezető kéri. Amennyiben az igazgatótanács, az ellenőrző bizottság tagjainak egyharmada vagy az ügyvezető kérése ellenére az igazgatótanácsi ülés nem kerül összehívásra, abban az esetben a kezdeményezők jogosultak az igazgatótanácsi ülés összehívására. Az igazgatótanácsi ülés összehívása elmaradásának tényét a kezdeményezők kötelesek bejelenteni a Felügyeletre.

(5) Az igazgatótanács ülés megtartása nélkül távbeszélőn, telefaxon, telexen, elektronikus levélben (e-mail) is hozhat érvényes határozatot, ha az igazgatótanácsi tagok az alapszabályban meghatározott hányada, de legalább a fele szavazatát teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalja, és az alapszabályban meghatározott időtartamon, de legfeljebb 8 napon belül megküldi a pénztár székhelyére.”

171. § Az Öpt. 26. § (1) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

(A pénztárat)

„*d)* amennyiben a pénztár alkalmaz ügyvezetőt, az igazgatótanács által kijelölt egy igazgatótanácsi tag az ügyvezetővel együttesen;’’

(képviseli.)

172. § Az Öpt. 33/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pénztár köteles a letétkezelésre, a vagyonkezelésre, számlavezetésre, az adminisztráció, könyvelés, nyilvántartás és a szolgáltatás-szervezés kihelyezésére vonatkozó szolgáltatói szerződést, és annak módosításait — a módosítások megjelölésével, egységes szerkezetben — a szerződés megkötésétől, illetve módosításától számított 15 napon belül a Felügyeletnek megküldeni.’’

173. § Az Öpt. a következő 38/A. §-sal egészül ki:

„38/A. § (1) Az ingatlanokra vonatkozó adásvételi szerződés érvényességéhez a letétkezelő ellenjegyzése szükséges. A letétkezelő az adott ügyletet csak a pénztárakra vonatkozó jogszabályok szerint minősítheti, ellenjegyzése során a pénztár döntését üzleti megfontolások szempontjából nem értékeli.

(2) A pénztár a tulajdonában álló biztosítható ingatlanokra köteles teljes körű vagyonbiztosítást kötni.

(3) A pénztár a tulajdonában álló ingatlanokat kizárólag bérbeadás, továbbértékesítés, valamint fejlesztés útján hasznosíthatja.

(4) A pénztár az ingatlant vállalkozási tevékenység folytatására harmadik személy részére bérbeadhatja, azonban a pénztár maga azzal kapcsolatban a befektetési kockázaton túli kockázatot jelentő, haszonszerzésre irányuló, üzleti tevékenységet nem végezhet.

(5) Az ingatlanok bérbeadása, forgalmazása és fejlesztése (a továbbiakban: ingatlanhasznosítás) a pénztári befektetési tevékenység részét képezi. A befektetési üzletmenet kihelyezése az ingatlanok tulajdonjogával és hasznosításával kapcsolatos döntések meghozatalára nem vonatkozik, azt a pénztár kizárólag saját maga végezheti.’’

174. § Az Öpt. 40/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Pénztártitok minden olyan, a pénztártagról és a munkáltatói tagról a pénztár vagy a pénztári szolgáltató rendelkezésére álló, a tevékenysége folytán tudomására jutó tény, információ vagy adat, amely a pénztártag, a pénztártag kedvezményezettjének, örökösének, közeli hozzátartozójának személyére, adataira, vagyoni helyzetére, üzleti tevékenységére, tulajdonosi, üzleti kapcsolataira, valamint egyéni számláján nyilvántartott összegre, illetve, amely a munkáltatói tag, illetve a támogató adataira, vagyoni helyzetére, üzleti tevékenységére, tulajdonosi, üzleti kapcsolataira vonatkozik. A pénztár üzleti és pénztártitkot kizárólag a pénztári tevékenység folytatásával összefüggésben kezelhet.’’

175. § Az Öpt. 40/B. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztártitok és az üzleti titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn a feladatkörében eljáró

a) Felügyelettel,

b) az Állami Számvevőszékkel,

c) a pénztárak törvényességi felügyeletét ellátó ügyészséggel,

d) a folyamatban levő büntetőeljárás keretében eljáró, valamint a feljelentés kiegészítését végző nyomozó hatósággal, ügyészséggel,

e) külön törvényben meghatározott feltételek megléte esetén a titkos információ gyűjtésre felhatalmazott szervvel,

f) a hagyatéki ügyben eljáró közjegyzővel, valamint a feladatkörében eljáró gyámhatósággal,

g) a főigazgató eseti engedélye alapján a törvényben meghatározott feladatkörében eljáró nemzetbiztonsági szolgálattal,

h) a büntető-, valamint hagyatékkal kapcsolatos polgári ügyben a csőd-, felszámolási eljárás és a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárása keretében a bírósággal,

i) a gazdálkodás nyilvántartásához szükséges adatok tekintetében a gazdálkodás nyilvántartását végző szolgáltatóval,

j) az adókötelezettség teljesítésének ellenőrzése, valamint az ilyen tartozást megállapító végrehajtható okirat végrehajtása érdekében folytatott eljárás keretében eljáró adóhatósággal,

k) a Gazdasági Versenyhivatallal

szemben, e szerveknek a pénztárhoz intézett írásbeli megkeresése esetén.’’

176. § Az Öpt. a következő alcímmel, valamint 44/A. és 44/B. §-okkal egészül ki:

„Ágazatok vegyes pénztárrá alakulása, szétválása

44/A. § (1) Tevékenységi engedéllyel rendelkező önkéntes nyugdíjpénztár, valamint tevékenységi engedéllyel rendelkező magánnyugdíjpénztár, magánnyugdíjpénztárat működtető önkéntes nyugdíjpénztárrá (vegyes nyugdíjpénztár) alakulhat át (ágazatok vegyes nyugdíjpénztárrá alakulása). Az átalakulás során a bírósági bejegyzéssel a magánnyugdíjpénztár önálló jogi személyisége megszűnik, valamennyi joga és kötelezettsége általános jogutódként az újonnan létrejövő vegyes pénztár magánnyugdíjpénztári ágazatát illeti, illetve terheli.

(2) Ágazatok vegyes nyugdíjpénztárrá alakulása esetén a tevékenységi engedély iránti kérelemhez mellékelni kell a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 50. §-ának (4) bekezdésében, valamint 56. §-ában előírtaknak való megfelelést igazoló dokumentumokat is.

44/B. § (1) Tevékenységi engedéllyel rendelkező vegyes nyugdíjpénztár ágazatai szétválhatnak, és az egyes ágazatok külön-külön önálló jogi személyként működhetnek tovább (ágazatok szétválása). A vegyes pénztár önkéntes nyugdíjpénztári ágazatának valamennyi joga és kötelezettsége általános jogutódként a létrejövő önkéntes nyugdíjpénztárat illeti, illetve terheli. A vegyes pénztár magánnyugdíjpénztári ágazatának valamennyi joga és kötelezettsége általános jogutódként az újonnan létrejövő magánnyugdíjpénztárat illeti, illetve terheli.

(2) Az ágazatok szétválásának elhatározásához az szükséges, hogy a vegyes nyugdíjpénztár mindkét ágazatának közgyűlése a szétválás mellett döntsön.

(3) Vegyes nyugdíjpénztár ágazatainak szétválása esetén a szétválásról szóló határozatban rögzíteni kell a közös vagyon, illetve közös kötelezettségek megosztását.

(4) A vagyonmérleg tervezeteket elfogadó közgyűlésen ágazatonként külön-külön el kell fogadni mindkét ágazat alapszabályát, illetve SzMSz-ét, továbbá meg kell választani a vezető tisztségviselőket.

(5) Az átalakulás napjától számított 30 napon belül köteles a jogutód önkéntes nyugdíjpénztár az e törvényben előírt személyi és tárgyi feltételeknek, valamint egyéb jogszabályi előírásoknak való megfelelésre, valamint a szükséges szerződéses kapcsolatok kialakítására.''

177. § Az Öpt. 46. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a pénztártag az (1) bekezdés *b)* pontja alatti tagi kölcsönt az alapszabályban meghatározott feltételek szerint, a pénztár erre vonatkozó felszólítása ellenére sem fizeti vissza, a hátralék összegét, valamint a pénztár költségeit a tag egyéni nyugdíjszámlájával szemben érvényesítheti. A hátralék összege a tag jövedelme, nem minősül pénztári szolgáltatásnak, és a tag olyan adóköteles jövedelme, amely után a pénztár az egyéni nyugdíjszámla megterhelésének időpontjával egyidejűleg kiadott igazolás alapján az Szja tv. szerint adóelőleg fizetési kötelezettség, valamint az Eho. tv. szerint százalékos egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettség is terheli.''

178. § Az Öpt. 47. §-ának (1) és (4)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztártag az egyéni nyugdíjszámláján nyilvántartott összeghez a várakozási idő letelte, a nyugdíjszolgáltatáshoz a nyugdíjkorhatár elérése után juthat hozzá.''

„(4) A pénztártag a várakozási idő letelte után, de még a felhalmozási időszakban az egyéni nyugdíjszámlán lévő összeghez való hozzáférés tekintetében választhat, hogy

a) a pénztárban változatlan feltételek mellett tag marad,

b) a pénztártagságát folytatja, és — legfeljebb háromévente egy alkalommal — az egyéni nyugdíjszámláján nyilvántartott összeg egészét vagy egy részét a nyugdíjkorhatár elérése előtt felveszi,

c) a pénztárból kilép,

d) tagdíj fizetése nélkül az egyéni nyugdíjszámláján lévő összeget a pénztárban hagyja.

(5) A nyugdíjkorhatárt elérő pénztártag írásban nyilatkozik arról, hogy

a) egy összegben vagy járadék formájában veszi igénybe a nyugdíjszolgáltatást és a tagdíjat tovább nem fizeti, vagy

b) az egyéni nyugdíjszámláján lévő összeg meghatározott részét egy összegben, a fennmaradó részt pedig járadék formájában veszi igénybe és a tagdíjat tovább nem fizeti, vagy

c) a tagdíjat fizeti és a nyugdíjszolgáltatást nem veszi igénybe.''

179. § Az Öpt. 49/A. §-a a következő (6)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az internetes honlappal rendelkező önkéntes nyugdíjpénztár köteles éves beszámolóját internetes honlapján évente, a tárgyévet követő év június 30-áig közzétenni.

(7) A pénztár a pénztári beszámoló részét képező mérleget, eredménykimutatást a közgyűlés jóváhagyását követő 30 napon belül, de legkésőbb a tárgyévet követő év június 30-áig a beszámoló könyvvizsgálói záradékával együtt a Pénzügyi Közlönyben vagy országos napilapban köteles közzétenni.''

180. § Az Öpt. 50. §-ának (3)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egyes szolgáltatások kiadásainak kiegyenlítését — az alapszabályban foglaltak szerint — a szolgáltatásra jogosult tag egyéni számlájának, vagy több pénztártag egyéni számlájának egyidejű megterhelésével kell biztosítani.

(4) Az időszaki járadék szolgáltatást nyújtó önsegélyező pénztárak kötelesek alapszabályukban rendelkezni a járadékjogosultságról, a járadékfizetés feltételeiről, a követe-

lések hordozhatóságáról, valamint a járadékszolgáltatás gazdálkodási és üzemviteli szabályairól.

(5) Amennyiben a pénztár nyújt olyan szolgáltatást, amelynek fedezetét több pénztártag egyéni számlájának egyidejű megterhelésével biztosítja, akkor az alapszabálynak rendelkeznie kell a fedezeti alapon belül elkülönítetten az egyes szolgáltatások fedezetének létrehozásáról, annak mértékéről, felhasználásának módjáról, illetve az egyéni számláknak a közös szolgáltatás fedezetéül szolgáló együttes és arányos megterheléséről is.''

181. § Az Öpt. 51. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„51. § (1) Az egészségpénztár szolgáltatásait saját maga szervezheti, vagy e célra szolgáltatásszervező intézményt is igénybe vehet.

(2) A pénztár szolgáltatásszervezési tevékenységet — kiegészítő vállalkozási tevékenysége keretében — más pénztárak tagjai, valamint más magánszemélyek, illetve intézmények részére is végezhet.

(3) Az egészségpénztár a természetbeni szolgáltatásokat egészségpénztári szolgáltatón keresztül nyújthatja.

(4) Az egyes szolgáltatások kiadásainak kiegyenlítését — az alapszabályban foglaltak szerint — a szolgáltatásra jogosult tag egyéni egészségszámlájának megterhelésével kell biztosítani. A 10. § (2) bekezdésében meghatározott egészségügyi szolgáltatások fedezetét — a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz ártámogatás kivételével — az egészségpénztár az alapszabályban foglaltak szerint, több pénztártag egyéni egészségszámlájának egyidejű megterhelésével is biztosíthatja.

(5) A pénztártag rendelkezhet arról, hogy egyéni egészségszámla követelésének meghatározott, elkülönített részét a rendelkezéstől számított két évre leköti. A pénztártag e rendelkezéssel vállalja, hogy a két éves időtartamon belül a lekötött összeget nem veszi igénybe pénztári szolgáltatások finanszírozására.”

182. § Az Öpt. 56. §-ának (1) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:

„*g)* közzéteszi honlapján az internetes honlappal nem rendelkező önkéntes nyugdíjpénztárak éves beszámolóit évente, a tárgyévet követő év június 30-áig.''

183. § Az Öpt. a következő 59/B. §-sal egészül ki:

„59/B. § (1) A Felügyelet a hozzá beérkezett, e törvény hatálya alá tartozó tevékenység folytatójára vonatkozó írásos bejelentéseket köteles az érintettnek érdemi ügyintézésre továbbítani.

(2) Az érintett köteles a Felügyelettől továbbított írásos bejelentést harminc napon belül érdemben kivizsgálni, és annak eredményéről az ügyfelet és a Felügyeletet tájékoztatni.

(3) A Felügyelet az ügy során keletkezett iratokat betekintés végett bekérheti.

(4) Ha a tájékoztatás alapján a Felügyelet az e törvényben foglaltaktól, a pénztári tevékenységet szabályozó egyéb jogszabályoktól vagy a pénztári szabályzatoktól való rendszeres, illetve súlyos eltérést tapasztal, az e törvényben meghatározott intézkedések megtételére jogosult.''

184. § Az Öpt. 64/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és ezzel egyidejűleg kiegészül a következő (13)—(16) bekezdésekkel:

„64/A. § (1) A pénztár köteles könyvvizsgálót igénybe venni. A könyvvizsgálói feladatok ellátására csak akkor adható az érvényes könyvvizsgálói engedéllyel rendelkező, bejegyzett könyvvizsgáló (könyvvizsgáló társaság) részére megbízás, ha a Felügyelet az általa vezetett pénztári minősítésű könyvvizsgálók, illetve pénztári minősítésű könyvvizsgáló társaságok névjegyzékében a könyvvizsgálót határozatával nyilvántartásba vette.''

„(13) A Felügyelet a könyvvizsgáló társaságot akkor veszi nyilvántartásba a pénztári minősítésű könyvvizsgáló társaságok névjegyzékébe, ha a könyvvizsgáló társaság a Magyar Könyvvizsgálói Kamara névjegyzékében szerepel és munka- vagy tagsági viszony keretében foglalkoztat a Felügyelet által vezetett pénztári minősítésű könyvvizsgálók névjegyzékében szereplő könyvvizsgálót.

(14) A Felügyelet a könyvvizsgáló társaságot törli a névjegyzékből, ha

a) a könyvvizsgáló társaságot a Magyar Könyvvizsgálói Kamara a névjegyzékéből törli,

b) ha a könyvvizsgáló társaság nem rendelkezik a Felügyelet által vezetett pénztári minősítési könyvvizsgálók névjegyzékében szereplő könyvvizsgálóval.

(15) Ha a Magyar Könyvvizsgálói Kamara a pénztári minősítésű könyvvizsgáló társaságot törli nyilvántartásából, erről egyidejűleg értesíti a Felügyeletet.

(16) A pénztári minősítésű könyvvizsgáló társaság haladéktalanul köteles bejelenteni a Felügyeletnek a pénztári minősítésű könyvvizsgáló munka-, illetve tagsági viszonyának megszűnését és ezzel egyidőben igazolnia kell a nyilvántartásba vétel feltételeinek meglétét.''

185. § Az Öpt. a következő alcímmel, valamint 64/B—64/H. §-sal egészül ki:

„Felügyeletiellenőrzés

64/B. § (1) A Felügyelet jogosult — helyszínen kívül, illetőleg a helyszínen — ellenőrizni az e törvényben és külön jogszabályban meghatározott — a pénztár alapítására, tevékenységének engedélyezésére, működésére, a tagok érdekeinek védelmére, a pénztárpiac biztonságos működésére, valamint a szolgáltatónak a pénztárral kapcsolatos tevékenységére vonatkozó — szabályok, valamint intézkedések és határozatok megtartását.

(2) A Felügyelet felhívására a pénztár, és a pénztárral kapcsolatos tevékenységére vonatkozóan a szolgáltató köteles a jogszabályban meghatározott bármely adatot, beszámolót, bizonylatot, vizsgálati anyagot, számviteli nyil-

vántartásait, szabályzatait, az egyes ügyletekhez kapcsolódó dokumentációit, igazgatótanácsi, ellenőrző bizottsági és közgyűlési előterjesztéseit, azok jegyzőkönyveit, továbbá a könyvvizsgáló írásos észrevételeit, valamint a könyvvizsgálati jelentést magyar nyelven a Felügyelet rendelkezésére bocsátani.

(3) A Felügyelet a pénztárat — az általa összeállított vizsgálati terv és vizsgálati munkaprogram szerint — a tevékenységet jellemző kockázatok figyelembevételével meghatározott gyakorisággal átfogóan ellenőrzi.

(4) A Felügyelet a (3) bekezdésben említett átfogó ellenőrzésen túl a pénztárnál és a szolgáltatónál egy adott probléma feltárása érdekében célvizsgálatot, valamint több pénztárnál felmerülő probléma esetén témavizsgálatot végezhet.

(5) A Felügyelet — külföldi felügyeleti hatóság kérésére — adatszolgáltatást kérhet, valamint elvégezheti a helyszíni ellenőrzést, a viszonosság elérhetőségének mérlegelése alapján, illetőleg érvényben lévő felügyeleti együttműködési megállapodás esetén hozzájárulhat, hogy azokat a hozzájárulást kérő külföldi felügyeleti hatóság, illetve egy általa kijelölt könyvvizsgáló vagy egyéb szakértő végezze el.

64/C. § A pénztár és a szolgáltató a Felügyeletnek jogszabályon alapuló rendszeres és eseti, illetve felügyeleti határozaton alapuló eseti adatszolgáltatást teljesít.

64/D. § (1) A Felügyelet kérésére a pénztár köteles megküldeni részére

a) az alapszabályt és annak módosításait,

b) a közgyűlési jegyzőkönyvet a csatolt iratokkal együtt,

c) a jogszabályban felsorolt szolgáltatókkal kötött szerződéseket, és azok módosításait,

d) a 64. § (1)—(3) bekezdések szerinti személyi és tárgyi feltételekben történő változást igazoló dokumentumokat.

64/E. § A pénztár és a szolgáltató köteles a Felügyelet számára az ellenőrzést lehetővé tenni, illetőleg segíteni, biztosítva a vizsgálathoz szükséges adatokhoz, információkhoz való hozzáférést.

64/F. § (1) A Felügyelet — feladata teljesítéséhez — kérheti a pénztártól és a szolgáltatótól a rendkívüli beszámoló, meghatározott formájú és tagolású kimutatás, könyvvizsgálati jelentés bemutatását, továbbá felvilágosítást kérhet a pénztár és a szolgáltató a pénztárral kapcsolatos tevékenységének valamennyi üzleti ügyéről, valamint betekinthet könyveikbe, irataikba és adathordozóikba.

(2) A Felügyelet képviselője az ellenőrzés lefolytatásához helyiségekbe beléphet, iratot, adathordozót, tárgyat, munkafolyamatot vizsgálhat meg, felvilágosítást, nyilatkozatot, valamint iratról, nyilvántartásról és egyéb dokumentumokról másolatot kérhet.

64/G. § (1) Az ellenőrzés tartásáról a Felügyelet annak megkezdése előtt legalább 15 nappal értesíti a pénztárat, illetve a szolgáltatót.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha az előzetes értesítés az ellenőrzés eredményességét veszélyeztetné.

(3) Az ellenőrzések lefolytatásának időtartamát a Felügyelet elnöke határozza meg, amely 6 hónapnál nem lehet hosszabb.

(4) Az ellenőrzést végző személy megállapításait az ellenőrzés befejezését követő 60 napon belül írásban rögzíteni köteles.

(5) A megállapításokat a Felügyeletnek a pénztárral és a szolgáltatóval a felügyeleti intézkedés előtt írásban kell közölnie.

(6) A vizsgált pénztár és szolgáltató a megállapításokra 15 napon belül — írásban — észrevételeket tehet.

64/H. § (1) A Felügyelet az ellenőrzési feladatokkal — indokolt esetben — külső szakértőt is megbízhat. A szakértőnek szerepelnie kell a Felügyelet által összeállított szakértői névjegyzékben.

(2) A szakértői névjegyzékbe való kerülés feltételeit a Felügyelet határozza meg.

(3) A szakértőnek rendelkeznie kell a dokumentumok (másolatok) biztonságos őrzéséhez szükséges tárgyi feltételekkel. A szakértő a helyszíni vizsgálat lezárását követően nem tarthat magánál a vizsgálattal összefüggő dokumentumot, adatot.

(4) A Felügyelet által megbízólevéllel ellátott személy eljárása során hivatalos személynek minősül.''

186. § Az Öpt. 65. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Felügyelet a pénztár tevékenységének korlátozásával megtilthatja a pénztár szolgáltatási körében szereplő egyes szolgáltatások nyújtását, ha valamely szolgáltatás nem felel meg a jogszabályi előírásoknak. A tevékenységet korlátozó határozatban megjelölt szolgáltatáson kívül a pénztár a többi szolgáltatását továbbra is nyújthatja.''

187. § Az Öpt. 78. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza a pénztárak egyes gazdálkodási szabályait, a pénztárak beszámolási és könyvvezetési kötelezettségét, a felügyeleti eljárási szabályokat, a felügyeleti eljárási igazgatási díjak kiszabásának feltételeit, valamint az egészségpénztárak és az önsegélyező pénztárak által finanszírozható szolgáltatásokra, ezek nyújtására, és ezen szolgáltatások szakmai ellenőrzésére vonatkozó egyes szabályokat.”

188. § Az Öpt. 81. §-a (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul, és egyidejűleg a következő (4)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A pénztári minősítésű könyvvizsgálói névjegyzékbe történő nyilvántartásba vétel 64/A. § (9) bekezdésének *a)—c)* pontjában foglalt feltételeinek 2007. január 1-jéig kell megfelelni.''

„(4) Az 51. § (4) bekezdésének rendelkezéseitől eltérően az egyes szolgáltatások fedezetét az egészségpénztár több pénztártag egyéni egészségszámlájának az alapszabályban foglaltak szerint történő egyidejű megterhelé-

sével is biztosíthatja, ha a fedezet a pénztártagok egyéni számláján 2004. január 1-jét megelőzően már jóváírásra került.

(5) Az egészségpénztárak a 2003. december 31-én hatályos alapszabályi rendelkezések alapján a szolgáltatásaik közül a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz ártámogatásának fedezetét 2003. december 31. után is biztosíthatják több pénztártag egyéni számlájának az alapszabályban foglaltak szerint történő egyidejű megterhelésével.

(6) Az egészség- és önsegélyező pénztáraknak 2004. május 31-ig kell alapszabályukat és szolgáltatásaikat a jogszabályi előírásoknak megfelelően módosítani.

(7) Az egészségpénztáraknak biztosítani kell, hogy a tagsági jogviszony 2003. december 31-ét követő megszűnése esetén a jogosult részére az egyéni számlán nyilvántartott teljes összeg kifizetésre, illetve átutalásra kerüljön.

(8) A nyugdíjpénztár tagja által tett, 2003. december 31-én hatályos kedvezményezett-jelölés a 16/A. §-a (1) és (2) bekezdésében foglaltaktól függetlenül 2003. december 31-e után is érvényes, azonban azokra is alkalmazandók 16/A. § (3)—(10) bekezdéseinek előírásai."

XI. Fejezet

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

189. § A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 4. §-a a következő (3)—(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E törvény alkalmazásában tagsági okirat: a pénztár által kiállított, legalább a belépési nyilatkozaton szereplő adatokat tartalmazó, teljes bizonyító erejű magánokirat.

(4) Magánnyugdíjpénztári tevékenységnek minősül a tagok számára kötelezően fizetendő tagdíjak gyűjtése, a tagdíjakból származó vagyon befektetése, nyugdíjszolgáltatás nyújtása és egyösszegű kifizetés teljesítése egyéni számla vezetés alapján.''

190. § Az Mpt. 24. § (4) bekezdésének *b)* pontja, illetve a (7) bekezdés helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„*b)* aki a Tbj. 34. § (1) bekezdése szerint megállapodást köthet az illetékes társadalombiztosítási igazgatási szervvel társadalombiztosítási nyugellátásra. Ez esetben a pénztártag az illetékes társadalombiztosítási igazgatási szervvel kötött megállapodást köteles a magánnyugdíjpénztárnak bemutatni, illetőleg annak megszűnéséről a pénztárat haladéktalanul értesíteni. A társadalombiztosítási nyugellátásra kötött megállapodás megszűnésével a tagdíjfizetésre kötött megállapodás is megszűnik.''

„(7) A 23. § (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott esetben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépési szándékáról a pénztártag a rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjigény benyújtásával egyidejűleg írásban nyilatkozik a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv és a magánnyugdíjpénztár részére. A visszalépés legkésőbb a nyugdíjigény elbírálása tárgyában hozott első fokú határozat elleni jogorvoslatra meghatározott idő lejártáig kezdeményezhető. A magánnyugdíjpénztár a visszalépés kezdeményezését megelőzően kérésére haladéktalanul, írásban tájékoztatja a pénztártagot az egyéni számlakövetelés alapján számított nyugdíjjáradék várható összegéről.

(8) A rokkantsági nyugellátás összegének — a Tny. 12. §-a (6) bekezdésén alapuló — megállapításáról a nyugdíjbiztosítási szerv értesíti a magánnyugdíjpénztárat. A pénztár az értesítés kézhezvételétől számított 60 napon belül a pénztártag egyéni számláján nyilvántartott jogszerű követelésének megfelelő összeget köteles átutalni a Nyugdíjbiztosítási Alapba.''

191. § Az Mpt. 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § (1) A pénztártag halála esetén az egyéni számla hagyatékának nem része. A tag a halála esetére természetes személy kedvezményezettet jelölhet a belépési nyilatkozaton, közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban (haláleseti kedvezményezett).

(2) A kedvezményezett-jelölés a jelölés megtételének időpontjára visszamenőlegesen válik hatályossá. A pénztár a kedvezményezett jelöléséről a tagot a záradékolt belépési nyilatkozat átadásával vagy megküldésével, illetve egyéb esetben a tudomásszerzést követő 15 napon belül a tagsági okirat megküldésével értesíti. A tagsági okiratnak tartalmaznia kell a tag adatain kívül a tag által megjelölt kedvezményezett(ek) nevét, adatait, jogosultsága arányát, a kedvezményezett-jelölés időpontját.

(3) Amennyiben a pénztártag egyidejűleg több kedvezményezettet jelöl meg, akkor ellenkező rendelkezése hiányában a megjelölt személyek egyenlő arányban válnak jogosulttá.

(4) A pénztártag az (1) bekezdésben meghatározott formában bármikor új kedvezményezettet jelölhet.

(5) A kedvezményezett jelölés hatályát veszti, ha

a) a pénztártag a korábbi kedvezményezett-jelölését visszavonja, vagy helyette másik kedvezményezettet jelöl,

b) a kedvezményezett a tag halála előtt meghal,

c) a tag a kedvezményezett — a bíróság jogerős ítélete szerint — szándékos cselekménye következtében hal meg. Ebben az esetben a kedvezményezett az egyéni számlából nem részesülhet.

(6) Több kedvezményezett esetén, ha valamely kedvezményezett meghal, akkor az egyéni számla rá eső részére a pénztártag halála időpontjában még életben lévő kedvezményezettek a részesedésük arányában lesznek jogosultak.

(7) Ha a pénztártag kedvezményezettet nem jelölt, vagy a jelölés az (5) bekezdésben foglaltak alapján hatályát vesztette, akkor kedvezményezettnek a tag természetes személy örökösét öröklése arányában kell tekinteni. Az örökös jogállása a kedvezményezettével megegyezik. Ha a tagnak a törvényes öröklés rendje szerint természetes személy örököse nincs, akkor az öröklés alá eső összeg a

pénztárra száll és a pénztár fedezeti tartalékán a tagok egyéni számlái és a szolgáltatási tartalékok javára a jóváírás időpontjában fennálló egyenlegek figyelembevételével kell elszámolni.

(8) A kedvezményezett(ek) a pénztártag a felhalmozási időszakban bekövetkező halálának időpontjában az egyéni számla kizárólagos tulajdonosává válik (válnak). A pénztár a kedvezményezett jelöléséről a nála őrzött okirat alapján, a kedvezményezett jogosultságának igazolását követően 3 munkanapon belül megteszi a kedvezményezett (9) bekezdés szerinti választásának teljesítéséhez szükséges intézkedést.

(9) A kedvezményezett a jogosultságának igazolását követően írásban nyilatkozik, hogy a rá eső részt

a) egy összegben felveszi,

b) a Tny. szerinti hozzátartozói nyugellátás megállapítása esetén átutaltatja a Nyugdíjbiztosítási Alap részére,

c) ugyanazon pénztárnál vezetett saját egyéni számlájára átvezetteti,

d) más pénztárnál vezetett egyéni számlájára átutaltatja.

(10) A (9) bekezdés *b)* pontjában meghatározott esetben a hozzátartozói nyugellátás összegének a Tny. 12. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezés szerinti megállapításáról a nyugdíjbiztosítási szerv értesíti a magánnyugdíjpénztárat. A magánnyugdíjpénztár az egyéni számlán lévő, tagdíjkiegészítéssel csökkentett összeget az értesítés kézhezvételétől számított 60 napon belül utalja át a Nyugdíjbiztosítási Alapba.''

192. § Az Mpt. 32. § (3) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*c)* biztonsági tartalékot képez,''

193. § Az Mpt. 40. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, kiegészül a következő (5) bekezdéssel és egyidejűleg az (5)—(9) bekezdések számozása (6)—(10) bekezdésekre változik:

„(4) Az igazgatótanács az SzMSz-ben meghatározott időközönként, de legalább háromhavonként ülést tart. Ülést kell tartania ezen időszakon belül akkor is, ha azt közgyűlési határozat vagy a Felügyelet előírta, illetve az ellenőrző bizottság, az igazgatótanács tagjainak egyharmada vagy az ügyvezető kéri. Az ügyvezető az igazgatótanács ülésein tanácskozási joggal részt vesz.

(5) Az igazgatótanács ülés megtartása nélkül távbeszélőn, telefaxon, telexen, elektronikus levélben (e-mail) is hozhat érvényes határozatot, ha az igazgatótanácsi tagok SzMSz-ben meghatározott hányada, de legalább a fele szavazatát teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalja, és az SzMSz-ben meghatározott időtartamon, de legfeljebb 8 napon belül megküldi a pénztár székhelyére.''

194. § Az Mpt. 46. §-a a következő (14)—(17) bekezdésekkel egészül ki:

„(14) A Felügyelet a könyvvizsgáló társaságot akkor veszi nyilvántartásba a pénztári minősítésű könyvvizsgáló társaságok névjegyzékébe, ha a könyvvizsgáló társaság a Magyar Könyvvizsgálói Kamara névjegyzékében szerepel és munka- vagy tagsági viszony keretében foglalkoztat a Felügyelet által vezetett pénztári minősítésű könyvvizsgálók névjegyzékében szereplő könyvvizsgálót.

(15) A Felügyelet a könyvvizsgáló társaságot törli a névjegyzékből, ha

a) a könyvvizsgáló társaságot a Magyar Könyvvizsgálói Kamara a névjegyzékéből törli,

b) ha a könyvvizsgáló társaság nem rendelkezik a Felügyelet által vezetett pénztári minősítési könyvvizsgálók névjegyzékében szereplő könyvvizsgálóval.

(16) Ha a Magyar Könyvvizsgálói Kamara a pénztári minősítésű könyvvizsgáló társaságot törli nyilvántartásából, erről egyidejűleg értesíti a Felügyeletet.

(17) A pénztári minősítésű könyvvizsgáló társaság haladéktalanul köteles bejelenteni a Felügyeletnek a pénztári minősítésű könyvvizsgáló munka-, illetve tagsági viszonyának megszűnését és ezzel egyidőben igazolnia kell a nyilvántartásba vétel feltételeinek meglétét.''

195. § Az Mpt. 67. §-ának (6)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Azt a pénznemet, amelyben a pénztár a felhalmozási időszakban lévő tagok követeléseinek fedezetéül szolgáló tartalékot tartani köteles, a mindenkori devizaszabályoknak megfelelően a következők szerint kell meghatározni:

a) a devizamegfeleltetési szabályok szempontjából a felhalmozási időszakban lévő tagok egyéni számla követeléseit abban a pénznemben fennállónak kell tekinteni, amelyben az egyéni számla követeléseit nyilvántartják,

b) az egyéni számlák fedezetéül szolgáló tartalékot az *a)* pontban meghatározott pénznemben fennálló eszközökbe kell fektetni,

c) a pénztárnak lehetősége van arra, hogy az egyéni számlák fedezetéül szolgáló tartalék 30 százalékát meg nem haladó összeget ne a *b)* pont szerinti eszközben tartson.

(7) Azt a pénznemet, amelyben a pénztár a saját maga által végzett járadékszolgáltatásban részesülő tagok számára történő kifizetések fedezetéül szolgáló tartalékot tartani köteles, a mindenkori devizaszabályoknak megfelelően a következők szerint kell meghatározni:

a) a devizamegfeleltetési szabályok szempontjából a pénztárak kötelezettségeit abban a pénznemben fennállónak kell tekinteni amelyben a pénztár szolgáltatási kötelezettsége keletkezik,

b) a pénztár szolgáltatási tartalékai fedezetéül szolgáló eszközöket az *a)* pontban meghatározott pénznemben fennálló követelésekbe kell fektetni,

c) a pénztárnak lehetősége van arra, hogy egy bizonyos pénznemben fennálló kötelezettségei 30 százalékát meg nem haladó összeget ne a *b)* pont szerinti eszközben tartson, a különböző pénznemekben tartott eszközök összege azonban nem lehet kisebb a különböző pénznemekben lévő összes kötelezettség összegénél.''

196. § Az Mpt. a következő 67/A. §-sal egészül ki:

„67/A. § (1) Az ingatlanokra vonatkozó adásvételi szerződés érvényességéhez a letétkezelő ellenjegyzése szükséges. A letétkezelő az adott ügyletet csak a pénztárakra vonatkozó jogszabályok szerint minősítheti, ellenjegyzése során a pénztár döntését üzleti megfontolások szempontjából nem értékeli.

(2) A pénztár a tulajdonában álló biztosítható ingatlanokra köteles teljes körű vagyonbiztosítást kötni.

(3) A pénztár a tulajdonában álló ingatlanokat kizárólag bérbeadás, továbbértékesítés, valamint fejlesztés útján hasznosíthatja.

(4) A pénztár az ingatlant vállalkozási tevékenység folytatására harmadik személy részére bérbeadhatja, azonban a pénztár maga azzal kapcsolatban a befektetési kockázaton túli kockázatot jelentő, haszonszerzésre irányuló, üzleti tevékenységet nem végezhet.

(5) Az ingatlanok bérbeadása, forgalmazása és fejlesztése (a továbbiakban: ingatlanhasznosítás) a pénztári befektetési tevékenység részét képezi. A befektetési üzletmenet kihelyezése az ingatlanok tulajdonjogával és hasznosításával kapcsolatos döntések meghozatalára nem vonatkozik, azt a pénztár kizárólag saját maga végezheti.''

197. § Az Mpt. 70. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A pénztár köteles a 106. § (2) bekezdésében szereplő, a gazdálkodás szempontjából érdemi információval bíró adatait, továbbá éves beszámolóját internetes honlapján évente a tárgyévet követő év június 30-áig nyilvánosságra hozni.''

198. § Az Mpt. 78. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Pénztártitok minden olyan, a pénztártagról a pénztár vagy a pénztári szolgáltató szervezet rendelkezésére álló, a tevékenysége folytán tudomására jutó tény, információ vagy adat, amely a pénztártag személyére, adataira, vagyoni helyzetére, üzleti tevékenységére, tulajdonosi, üzleti kapcsolataira, valamint egyéni számláján nyilvántartott összegre, járulékbefizetéseire és a részére járó nyugdíjszolgáltatásra vonatkozik. A pénztártagok nyilvántartható személyes adatainak körét a törvény 2. számú melléklete tartalmazza. A pénztár üzleti és pénztártitkot kizárólag a pénztári tevékenység folytatásával összefüggésben kezelhet.''

199. § Az Mpt. 79. §-ának (1) bekezdésének felvezető szövege és *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép és egyidejűleg kiegészül a következő *l)* ponttal:

„(1) A pénztártitok és üzleti titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn a feladatkörében eljáró

a) Felügyelettel,"

„*l)* a gazdálkodás nyilvántartásához szükséges adatok tekintetében a gazdálkodás nyilvántartását végző szolgáltatóval.''

200. § Az Mpt. a következő alcímmel és 81/A—81/B. §-sal egészül ki:

„Ágazatok vegyes pénztárrá alakulása, szétválása

81/A. § (1) Tevékenységi engedéllyel rendelkező önkéntes nyugdíjpénztár, valamint tevékenységi engedéllyel rendelkező magánnyugdíjpénztár, magánnyugdíjpénztárat működtető önkéntes nyugdíjpénztárrá (vegyes nyugdíjpénztár) alakulhat át (ágazatok vegyes nyugdíjpénztárrá alakulása). Az átalakulás során a bírósági bejegyzéssel a magánnyugdíjpénztár önálló jogi személyisége megszűnik, valamennyi joga és kötelezettsége általános jogutódként az újonnan létrejövő vegyes pénztár magánnyugdíjpénztári ágazatát illeti, illetve terheli.

(2) Ágazatok vegyes nyugdíjpénztárrá alakulása esetén a tevékenységi engedély iránti kérelemhez mellékelni kell az 50. § (4) bekezdésében, valamint az 56. §-ban előírtaknak való megfelelést igazoló dokumentumokat is.

81/B. § (1) Tevékenységi engedéllyel rendelkező vegyes nyugdíjpénztár ágazatai szétválhatnak, és az egyes ágazatok külön-külön önálló jogi személyként működhetnek tovább (ágazatok szétválása). A vegyes pénztár önkéntes nyugdíjpénztári ágazatának valamennyi joga és kötelezettsége általános jogutódként a létrejövő önkéntes nyugdíjpénztárat illeti, illetve terheli. A vegyes pénztár magánnyugdíjpénztári ágazatának valamennyi joga és kötelezettsége általános jogutódként az újonnan létrejövő magánnyugdíjpénztárat illeti, illetve terheli.

(2) Az ágazatok szétválásának elhatározásához az szükséges, hogy a vegyes nyugdíjpénztár mindkét ágazata külön-külön a közgyűlésén a szétválás mellett döntsön.

(3) Vegyes nyugdíjpénztár ágazatainak szétválása esetén a szétválásról szóló határozatban rögzíteni kell a közös vagyon, illetve közös kötelezettségek megosztását.

(4) A vagyonmérleg tervezeteket elfogadó közgyűlésen ágazatonként külön-külön el kell fogadni mindkét ágazat alapszabályát, illetve SzMSz-ét, továbbá meg kell választani a vezető tisztségviselőket.

(5) Az átalakulás napjától számított 30 napon belül köteles a jogutód magánnyugdíjpénztár az e törvényben előírt személyi és tárgyi feltételeknek, valamint egyéb jogszabályi előírásoknak való megfelelésre, valamint a szükséges szerződéses kapcsolatok kialakítására.''

201. § Az Mpt. 85. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A pénztárak fizetőképességük biztosítására, tagi követeléseik és szolgáltatásaik biztonsága érdekében a szövetségen keresztül garanciarendszert hozhatnak létre.''

202. § Az Mpt. 88. § (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*d)* külön megállapodás alapján működteti a pénztárak szövetségének erre irányuló kezdeményezése esetén a 85. § (4) bekezdésében meghatározott garanciarendszert."

203. § Az Mpt. a következő 103/B. §-sal egészül ki:

„103/B. § (1) A Felügyelet a hozzá beérkezett, e törvény hatálya alá tartozó tevékenység folytatójára vonatkozó írásos bejelentéseket köteles az érintettnek érdemi ügyintézésre továbbítani.

(2) Az érintett köteles a Felügyelettől továbbított írásos bejelentést harminc napon belül érdemben kivizsgálni, és annak eredményéről az ügyfelet és a Felügyeletet tájékoztatni.

(3) A Felügyelet az ügy során keletkezett iratokat betekintés végett bekérheti.

(4) Ha a tájékoztatás alapján a Felügyelet az e törvényben foglaltaktól, a pénztári tevékenységet szabályozó egyéb jogszabályoktól vagy a pénztári szabályzatoktól való rendszeres, illetve súlyos eltérést tapasztal, az e törvényben meghatározott intézkedések megtételére jogosult.''

204. § Az Mpt. 109. §-át megelőző címe, továbbá a 109. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és ezzel egyidejűleg az Mpt. a következő 109/A—109/G. §-okkal, valamint 109/G. §-át követő címmel egészül ki:

„Felügyeletiellenőrzés

109. § (1) A Felügyelet jogosult — helyszínen kívül, illetőleg a helyszínen — ellenőrizni az e törvényben és külön jogszabályban meghatározott — a pénztár alapítására, tevékenységének engedélyezésére, működésére, a tagok érdekeinek védelmére, a pénztárpiac biztonságos működésére, valamint a szolgáltatónak a pénztárral kapcsolatos tevékenységére vonatkozó — szabályok, valamint intézkedések és határozatok megtartását.

(2) A Felügyelet felhívására a pénztár, és a pénztárral kapcsolatos tevékenységére vonatkozóan a szolgáltató köteles a jogszabályban meghatározott bármely adatot, beszámolót, bizonylatot, vizsgálati anyagot, számviteli nyilvántartásait, szabályzatait, az egyes ügyletekhez kapcsolódó dokumentációit, igazgatótanácsi, ellenőrző bizottsági és közgyűlési előterjesztéseit, azok jegyzőkönyveit, továbbá a könyvvizsgáló írásos észrevételeit, valamint a könyvvizsgálati jelentést magyar nyelven a Felügyelet rendelkezésére bocsátani.

(3) A Felügyelet — az általa összeállított vizsgálati terv és vizsgálati munkaprogram szerint — a pénztárat a tevékenységet jellemző kockázatok figyelembevételével, legalább kétévenként átfogóan ellenőrzi.

(4) A Felügyelet a (3) bekezdésben említett átfogó ellenőrzésen túl a pénztárnál és a szolgáltatónál egy adott probléma feltárása érdekében célvizsgálatot, valamint több pénztárnál felmerülő probléma esetén témavizsgálatot végezhet.

(5) A Felügyelet — külföldi felügyeleti hatóság kérésére — adatszolgáltatást kérhet, valamint elvégezheti a helyszíni ellenőrzést, a viszonosság elérhetőségének mérlegelése alapján, illetőleg érvényben lévő felügyeleti együttműködési megállapodás esetén hozzájárulhat, hogy azokat a hozzájárulást kérő külföldi felügyeleti hatóság, illetve egy általa kijelölt könyvvizsgáló vagy egyéb szakértő végezze el.

109/A. § A pénztár és a szolgáltató a Felügyeletnek jogszabályon alapuló rendszeres és eseti, illetve felügyeleti határozaton alapuló eseti adatszolgáltatást teljesít.

109/B. § (1) A Felügyelet kérésére a pénztár köteles megküldeni részére

a) az SzMSz-t és annak módosításait,

b) a szolgáltatási szabályzatot,

c) a közgyűlési jegyzőkönyvet a csatolt iratokkal együtt,

d) a jogszabályban felsorolt szolgáltatókkal kötött szerződéseket, és azok módosításait,

e) a jogszabályban rögzített személyi és tárgyi feltételekben történő változást igazoló dokumentumokat.

109/C. § A pénztár és a szolgáltató köteles a Felügyelet számára a ellenőrzést lehetővé tenni, illetőleg segíteni, biztosítva a vizsgálathoz szükséges adatokhoz, információkhoz való hozzáférést.

109/D. § (1) A Felügyelet — feladata teljesítéséhez — kérheti a pénztártól és a szolgáltatótól a rendkívüli beszámoló, meghatározott formájú és tagolású kimutatás, könyvvizsgálati jelentés bemutatását, továbbá felvilágosítást kérhet a pénztár és a szolgáltató a pénztárral kapcsolatos tevékenységének valamennyi üzleti ügyéről, valamint betekinthet könyveikbe, irataikba és adathordozóikba.

(2) A Felügyelet képviselője az ellenőrzés lefolytatásához helyiségekbe beléphet, iratot, adathordozót, tárgyat, munkafolyamatot vizsgálhat meg, felvilágosítást, nyilatkozatot, valamint iratról, nyilvántartásról és egyéb dokumentumokról másolatot kérhet.

109/E. § (1) Az ellenőrzés tartásáról a Felügyelet annak megkezdése előtt megfelelő módon értesíti a pénztárat, illetve a szolgáltatót.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha az előzetes értesítés az ellenőrzés eredményességét veszélyeztetné.

(3) Az ellenőrzések lefolytatásának időtartamát a Felügyelet elnöke határozza meg, amely 6 hónapnál nem lehet hosszabb.

(4) Az ellenőrzést végző személy megállapításait az ellenőrzés befejezését követő 60 napon belül írásban rögzíteni köteles.

(5) A megállapításokat a Felügyeletnek a pénztárral és a szolgáltatóval a felügyeleti intézkedés előtt írásban kell közölnie.

(6) A vizsgált pénztár és szolgáltató a megállapításokra 15 napon belül — írásban észrevételeket tehet.

109/F. § (1) A Felügyelet az ellenőrzési feladatokkal — indokolt esetben — külső szakértőt is megbízhat. A szakértőnek szerepelnie kell a Felügyelet által összeállított szakértői névjegyzékben.

(2) A szakértői névjegyzékbe való kerülés feltételeit a Felügyelet határozza meg.

(3) A szakértőnek rendelkeznie kell a dokumentumok (másolatok) biztonságos őrzéséhez szükséges tárgyi feltételekkel. A szakértő a helyszíni vizsgálat lezárását követően nem tarthat magánál a vizsgálattal összefüggő dokumentumot, adatot.

(4) A Felügyelet által megbízólevéllel ellátott személy eljárása során hivatalos személynek minősül.

109/G. § A Felügyelet információs rendszert működtet, amelyen keresztül közvetlen kapcsolatban áll a pénztárak, az Alap információs rendszerével. A közös információs adatbázis adataira vonatkozó részletes szabályokat kormányrendelet állapítja meg.

A Felügyelet intézkedési és bírságolási jogköre''

205. § Az Mpt. 123/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„123/B. § (1) A pénztáraknak a likviditási tartalék igénybe vett értékelési különbözetre képzett céltartalékaként 2003. január 1-jén kimutatott összegét a 2002. december 31. napját követő első hozamfelosztás során a hozamfelosztás szabályai szerint kell az egyéni számlákra és a szolgáltatási tartalékokra felosztani.

(2) A pénztári minősítésű könyvvizsgálói névjegyzékbe történő nyilvántartásba vétel 46. § (10) bekezdés *a)—c)* pontjában meghatározott feltételeinek első ízben 2007. január 1-jén kell megfelelni.

(3) A 46. § (4) bekezdésében meghatározott időtartamot 2002. december 31-ét követően kell számítani. A 2003. január 1-jén hatályban lévő könyvvizsgálatra kötött szerződések legfeljebb ötéves időtartamra meghosszabbíthatók.

(4) A 2003. december 31-én hatályos kedvezményezett-jelölés a 29. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaktól függetlenül 2004. január 1-je után is érvényes, azonban ebben az esetben is alkalmazni kell a 29. § (3)—(10) bekezdéseinek előírásait.''

206. § Az Mpt. 2. számú melléklete a következő 8. ponttal egészül ki:

„8. az egyéni számlára vonatkozó adatok''

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

207. § Ez a törvény — a 208—230. §-ban foglaltak figyelembevételével — 2004. január 1-jén lép hatályba.

208. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit — a (2)—(19) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — a 2004. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Szja tv. 3. §-a 18. pontjának *ba)* alpontjában a „kamarai nyilvántartási számát" szövegrész, 3. §-a 18. pontjának *bb)* alpontja, 3. §-a 54. pontjának második mondata, 3. §-ának 59. pontja, 5. §-a (1) bekezdésének második és harmadik mondata, 7. §-a (1) bekezdésének *g)* pontjában az „a kifizető által" szövegrész, 7. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja, 9. §-ának (4) bekezdése, 14. §-ának (4) bekezdése, 33/A. §-a és a § előtti cím, 43. §-a és a § előtti cím, 49/A. §-ának (1) bekezdésében az „osztalékból származó jövedelemből" szövegrész, 49/B. §-a (7) bekezdésének *b)* pontja, 49/B. §-a (14) bekezdésének *a)* pontjában az „(ide nem értve az ültetvényt)" szövegrész, 49/C. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában a „ , továbbá a nyilvántartott pénztartalék" szövegrész, 49/C. §-ának (3)—(5) bekezdése, 49/C. §-a (6) bekezdésének *c)* pontja, 56. §-ának (1) bekezdése, 65. §-ának (8) bekezdése, 69. §-ának (5)—(6) bekezdése, 69. §-a (8) bekezdésének első mondatában az „a reprezentáció, az üzleti ajándék értékének meghatározására egyebekben az (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni, azzal, hogy" szövegrész, 82. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja, 83. §-a (12) bekezdésének második mondata, 3. számú melléklete IV. fejezetének 10. pontja, 8. számú melléklete, 11. számú melléklete III. fejezetének 13. pontja, 11. számú melléklete IV. fejezetének 1. pontja, 11. számú melléklete II. fejezete 3. pontja *e)* alpontjának második francia bekezdése és 12. számú melléklete.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szja tv. 3. §-a 21. pontja *d)* alpontjában az „álláskeresést ösztönző juttatás, keresetpótló juttatás, pályakezdők munkanélküli segélye'' szövegrész helyébe „álláskeresést ösztönző juttatás, keresetkiegészítés és keresetpótló juttatás'' szövegrész, 3. §-a 21. pontjának *f)* alpontjában az „a munkaviszonyból származó jövedelmet'' szövegrész helyébe az „az *a)—e)* pontban meghatározott jövedelmet" szövegrész, 3. §-ának 57. pontjában a „4. § (4)—(5) bekezdése" szövegrész helyébe a „4. § (5)—(6) bekezdése" szövegrész, 3. §-ának 60. pontjában a „nevelési ellátást" szövegrész helyébe a „családi pótlékot'', a „nevelési ellátásra'' szövegrész helyébe a „családi pótlékra" szövegrész, 4. §-ának (5) bekezdésében az „a (4) bekezdésben" szövegrész helyébe az „az (5) bekezdésben" szövegrész, 7. §-a (1) bekezdésének *g)* pontjában az „a kifizető részére" szövegrész helyébe az „a juttató részére'' és az „a kifizető utólag'' szövegrész helyébe az „a juttató utólag" szövegrész, 11. §-a (5) bekezdésének *c)* pontjában a „magánnyugdíjpénztár szolgáltatása'' szövegrész helyébe a „magánnyugdíjpénztár kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetése" szövegrész, 23. §-ában a „400 ezer forintot'' szövegrész helyébe a „600 ezer forintot" szövegrész, 40. §-ának (4) bekezdésében a „nevelési ellátást'' szövegrész helyébe a „családi pótlékot'' szövegrész, a „nevelési ellátásra'' szövegrész helyébe a „családi pótlékra" szövegrész, 40. §-ának (5) bekezdésében a „nevelési ellátás'' szövegrész helyébe a „családi pótlék'' szövegrész, 40. §-ának (6) bekezdésében a „nevelési ellátásra'' szövegrész helyébe a „családi pótlékra'' szövegrész és a „nevelési ellátást'' szövegrészek helyébe a „családi pótlékot" szövegrész, 49/B. §-ának (9) bekezdésében a „18 százaléka" szövegrész helyébe a „16 százaléka" szövegrész, 49/B. §-ának (18) bekezdésében az „a (9)—(11) be-

kezdés" szövegrész helyébe az „a (9)—(11) és (15) bekezdés" szövegrész, 49/C. §-a (6) bekezdésének felvezető rendelkezésében az „a (2)—(3) bekezdésben" szövegrész helyébe az „a (2) bekezdésben" szövegrész, 73. §-ának (1) bekezdésében az „5000 forintot" szövegrész helyébe a „15 000 forintot" szövegrész, 74. §-ának (6) bekezdésében a „600 ezer forintot'' szövegrész helyébe a „700 ezer forintot" szövegrész, 77/A. §-ának (1) bekezdésében az „a felek között'' szövegrész helyébe az „a felek (a magánszemély és az értékpapírt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között" szövegrész, 77/A. §-a (8) bekezdése felvezető szövege második mondatában a „nem minősül bevételnek'' szövegrész helyébe az „adómentes'' szövegrész, 77/B. §-a (1) bekezdésében az „a magánszemély és a jogot alapító személy között'' szövegrész helyébe a „a felek (a magánszemély és a jogot alapító személy, valamint az említett személyek és más személy) között'' szövegrész, 77/B. §-ának (4) bekezdésében az „a jog gyakorlása'' szövegrész helyébe az „a vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása" szövegrész, 77/C. §-a (15) bekezdésének felvezető rendelkezésében az „a letétbe helyezett értékpapír'' szövegrész helyébe az „az elismert program keretében megszerzett értékpapír" szövegrész, 77/C. §-a (24) bekezdésének *b)* pontjában az „a tőkepiacról szóló törvényben meghatározott elfogadott országban'' szövegrész helyébe az „a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában" szövegrész, 78/A. §-ának (4) bekezdésében a „400 ezer forintot" szövegrész helyébe az „az adómentesség értékhatárát (23. §)" szövegrész, 84. §-ának (2) bekezdésében a „Gazdasági Együttműködési Szervezet (OECD)'' szövegrész helyébe a „Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD)" szövegrész, 1. számú melléklete 1.2. alpontjában a „nevelési ellátás'' szövegrész helyébe a „családi pótlék'' szövegrész, 1. számú melléklete 1.6. alpontjában a „nyújtott pénzbeli vagy természetbeni juttatás'' szövegrész helyébe a „juttatott bevétel" szövegrész, 1. számú melléklete 4.12. alpontjában a „600 ezer forintot'' szövegrész helyébe a „700 ezer forintot" szövegrész, 1. számú melléklete 5.5. alpontjában a „továbbá a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény alapján a magánszemélyt'' szövegrész helyébe a „továbbá — legfeljebb a törvényben előírt kötelező mértékig — a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény alapján a magánszemélyt" szövegrész, 1. számú melléklete 8.6. alpontjában a „nyújtott természetbeni juttatás'' szövegrész helyébe a „nem pénzben nyújtott juttatás'' szövegrész, 1. számú melléklete 8.16. alpontjában a „természetbeni juttatása'' szövegrész helyébe a „nem pénzbeli ellátása" szövegrész, 1. számú melléklete 8.20. alpontjában a „természetbeni juttatás (ellátás)'' szövegrész helyébe a „juttatás'' szövegrész és a „pénzbeli vagy természetbeni juttatás'' szövegrész helyébe a „pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatás" szövegrész, 1. számú melléklete 8.22. alpontjában a „természetbeni juttatás'' szövegrész helyébe a „nem pénzbeli juttatás'' szövegrész lép.

(4) Amennyiben az egyéni vállalkozó a kisvállalkozói kedvezményt vagy a kisvállalkozások adókedvezményét az Szja tv. 2003. december 31-ig hatályos szabályai alapján igénybe vette, az e kedvezmények visszafizetési kötelezettségével összefüggésben szintén az Szja tv. 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmaznia.

(5) Ha a magánszemély az Szja tv. 38. §-ának 2003. december 31-én hatályos rendelkezései szerint adókedvezményre jogosult, akkor az adókedvezményt a 2004. és a 2005. évi összevont adóalap utáni adóból az Szja tv. 38. §-a (1)—(6), (8)—(10) bekezdésének 2004. január 1-jén hatályos rendelkezései szerint, de az Szja tv. 38. §-a (7) bekezdésének 2004. január 1-jén hatályos rendelkezésében meghatározott időbeli korlát figyelmen kívül hagyásával veheti igénybe.

(6) E törvénynek az Szja tv. 77/A. §-ának (2) és (4) bekezdését módosító rendelkezését a 2003. évben megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre is alkalmazni kell. E rendelkezés alapján nem terheli adatszolgáltatási kötelezettség az átalakuló társas vállalkozás jogutódját, ha e törvény kihirdetéséig megszűnt, de ebben az esetben az Szja tv. 77/A. § (2) bekezdésének *c)* pontját az átalakuló társas vállalkozás tagja sem alkalmazhatja.

(7) A magánszemély a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján részére folyósított támogatással összefüggő adókötelezettségeit az Szja tv. 2003. december 31-én hatályos rendelkezései szerint teljesíti, ha a támogatás folyósítása az említett napig megtörtént, vagy a támogatás folyósításának alapjául szolgáló igényét eddig az időpontig a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseinek megfelelően bejelentette.

(8) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónál a 2004. évi vállalkozói osztalékalap megállapításánál az adózás utáni vállalkozói jövedelmet növeli az Szja tv. 2003. december 31-én hatályos rendelkezései szerint a 2003. évre megállapított tartalékolt pénz összege. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó 2002. december 31-én pénztartalék-számlával rendelkezett.

(9) Az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozónál 2004-ben vállalkozói osztalékalapnak minősül az átalányadózás megkezdésekor — az Szja tv. akkor hatályos rendelkezései szerint — nyilvántartásba vett pénztartaléknak az a része, amely korábban nem minősült vállalkozói osztalékalapnak. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó 2002. december 31-én pénztartalék-számlával rendelkezett.

(10) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról rendelkező 2002. évi XLII. törvény 302. §-a (13) bekezdésének *a)* pontja és 304. §-a.

(11) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló

törvények módosításáról rendelkező 2002. évi XLII. törvény 302. §-a (16) bekezdésének *a)—c)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(2004. január 1-jén az Szja tv.)

„*a)* 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0—800 000 forint	18 százalék,
800 001—1 500 000 forint 144 000 forint és a 800 000 forinton felüli rész	26 százaléka,
1 500 001 forinttól 326 000 forint és az 1 500 000 forinton felüli rész	38 százaléka.''

b) 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) A számított adót adójóváírás csökkenti, amely az adóévben megszerzett bér 18 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 9 ezer forint, feltéve, hogy a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásban, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme nem haladja meg az 1 350 000 forintot (a továbbiakban: jogosultsági határ).

(2) Ha a magánszemély (1) bekezdés szerinti éves összes jövedelme meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 600 ezer forinttal növelt összegét, az adójóváírás egyenlő az (1) bekezdés alapján meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti jövedelem 18 százalékát meghaladó részével.

(3) Ha a magánszemély (1) bekezdés szerinti éves összes jövedelme nem haladja meg a 720 ezer forintot (a továbbiakban: kiegészítő jogosultsági határ), az adójóváírás — az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően — az (1) bekezdés szerint meghatározott összeg, növelve az adóévben megszerzett bérből a jogosultsági hónapok száma és 50 ezer forint szorzatát meghaladó rész 18 százalékával, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 540 forinttal.

(4) Ha a magánszemély (1) bekezdés szerinti éves összes jövedelme meghaladja a 720 ezer forintot, de nem éri el a 756 ezer forintot, az adójóváírás — az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően — egyenlő a (3) bekezdés szerint meghatározott összegnek a kiegészítő jogosultsági határ feletti jövedelem 18 százalékát meghaladó részével.

(5) Az (1)—(4) bekezdésben említett értékhatár megállapítása szempontjából a vállalkozói személyi jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozónál az e tevékenységéből származó jövedelemként a vállalkozói kivétet és a vállalkozói osztalékalapot kell együttesen figyelembe venni.

(6) Jogosultsági hónapnak az a hónap számít, amelyre a magánszemélyt az adóévben bér illette meg. Az a hónap, amelyben többször vagy több kifizetőtől illette meg bér a magánszemélyt, egy jogosultsági hónapnak számít. Egy adóévben legfeljebb 12 jogosultsági hónap vehető figyelembe.''

c) 73. §-ának (2) bekezdésében a „40 százalék" szövegrész helyébe az „az adótábla szerinti legmagasabb adókulcs (százalékos adómérték)'' szövegrész lép;''

(12) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról rendelkező 2002. évi XLII. törvény 302. §-ának (10) bekezdésében a „66. §-a (2)—(3) bekezdésének" szövegrész helyébe a „66. § (2)—(3), (6) bekezdésének'' szövegrész lép.

(13) A Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján az Szja tv. 3. §-ának 17. pontja a következő *h)* ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

17. Egyéni vállalkozó:)

„*h)* az egyénileg tevékenykedő európai közösségi jogász az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységet ügyvédi társulás tagjaként vagy alkalmazottként végzi).''

(14) E törvény kihirdetésével az Szja tv. 1. számú melléklete 5.5. alpontjában a „továbbá a köztisztviselőt törvény előírása alapján'' szövegrész helyébe a „továbbá a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény alapján a magánszemélyt'' szövegrész lép; e rendelkezést a 2003. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(15) E törvénynek a Szja tv. 3. számú mellékletének II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 5. pontját megállapító rendelkezése a kihirdetés napján lép hatályba, de előírásait a 2003. január 1-jétől megszerzett jövedelemre kell alkalmazni.

(16) Ha kifizető a magánszeméllyel a hitel (kölcsön) szerződést 2003. november 30-ig megkötötte, a hitel (kölcsön) futamideje alatt, de legfeljebb 2005. december 31-ig keletkező kamatkedvezményből származó jövedelem adókötelezettségét az Szja tv. 72. §-ának 2003. december 31-én hatályos rendelkezései szerint kell teljesíteni.

(17) Ha a magánszemély 2003-ban vagy az azt megelőző három évben lakáscélú felhasználásra munkáltatójától adómentes vissza nem térítendő támogatást (ideértve a munkáltató által lakáscélú felhasználásra nyújtott kölcsön elengedett összegét is) kapott, akkor az első folyósítástól számított ötödik év végéig lakáscélú felhasználásra nyújtott újabb vissza nem térítendő támogatás(ok) adómentességét az Szja tv. 1. számú melléklete 2.7. alpontjának 2003. december 31-én hatályos rendelkezései szerint kell megítélni.

(18) Az Szja tv.-nek az általános forgalmi adó összegének figyelembevételére irányadó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell az általános forgalmi adónak megfelelő, külföldi állam joga szerinti adóra is.

(19) A Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-a (1) bekezdése *a)* pontjának rendelkezését nyereménybetét esetében bármely korábbi adóévben alkalmazni kell.

209. § (1) E törvénynek a Tao.-t módosító rendelkezéseit — a (2)—(9) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — első ízben a 2004. évben kezdődő adóévi adóalap megállapítására és a 2004. évi társasági adó és osztalékadó kötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Tao. 2. §-ának (6) bekezdésében az „a külföldi szervezet," és az „a külföldi szervezettel," szövegrész, 4. §-a 9. pontjának *c)* alpontja, 4. §-ának 13., és 32. pontja, 5. §-ának (4) bekezdésében a „(kivéve a külföldi szervezetet)" szövegrész, 7. §-a (1) bekezdésének *v)* pontjában a „fele" szövegrész, 7. §-a (1) bekezdése *w)* pontjának *wb)* alpontjában az „a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény előírása szerinti'' szövegrész, 7. §-ának (13) bekezdése, 15. §-a, 16. §-ának (5) bekezdésében az „ , azzal, hogy az ötéves időtartamot a veszteség keletkezésének időpontjától kell számításba vennie" szövegrész, 17. §-ának (2) bekezdése, 26. §-a (6) bekezdésének első mondata, 29. §-a (5) bekezdésének *a)* pontja, 29. §-ának (10) és (14) bekezdése, 29/B. §-ának (4) bekezdése, 29/C. § (9) bekezdése, 30. §-ának (2) bekezdése, 3. számú melléklete *A)* fejezetének 1. pontja, *B)* fejezetének 6—7. és 13. pontja.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *e)* pontjában a „gazdasági társaságnál és a szövetkezetnél'' szövegrész helyébe „gazdasági társaságnál, a külföldi vállalkozónál és a szövetkezetnél'' szövegrész, 7. §-a (8) bekezdésének *c)* pontjában az „árengedmény összegével'' szövegrész helyébe az „engedmény összegével" szövegrész, 8. §-a (1) bekezdésének *ne)* pontjában az „árengedményként számolta el az adózó,'' szövegrész helyébe az „engedményként számolta el az adózó,'' szövegrész, 9. §-a (2) bekezdésének *c)* pontjában a „*d)*, *e)*, *g)*,'' szövegrész helyébe a „*d), g)*," szövegrész, 9. §-a (3) bekezdésének *b)* pontjában a „*h), i), j)*," szövegrész helyébe a „*h), j)*," szövegrész, 13. §-a (1) bekezdésének felvezető rendelkezésében a „*d), e), g)*,'' szövegrész helyébe a „*d), g)*,'' szövegrész és a „*h), i), j)*,'' szövegrész helyébe a „*h), j)*,'' szövegrész, 31. §-ának (2) bekezdésében a „Gazdasági Együttműködési Szervezet'' szövegrész helyébe a „Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet'' szövegrész lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az adókról járulékról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény 303. §-ának (5) bekezdésében mindkét helyen a „2001" szövegrész helyébe „2001—2002'' szövegrész lép.

(5) A Tao. e törvénnyel megállapított 7. §-a (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontja, 8. § (1) bekezdésének *a)* és a 16. § (2) bekezdés *h)* pontja 2003. január 1-jétől alkalmazható.

(6) A 2003. december 31-éig benyújtott fejlesztési adókedvezmény iránti kérelem elbírálására és igénybevételére a 2003. december 31-én hatályos jogszabályi rendelkezések alkalmazandóak.

(7) Az adózó az általa vagy jogelődje által 2004. január 1. napja előtt nyilvántartásba vett üzleti vagy cégértékre — a (8) bekezdésre is figyelemmel — a Tao. 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit alkalmazza.

(8) A (7) bekezdésben foglaltakat a naptári évtől eltérő üzleti évet alkalmazó adózónak is a megjelölt időpontot figyelembe véve kell alkalmazni.

(9) Az adózó a Tao. e törvénnyel megállapított 22/A. § rendelkezéseit a 2003. december 31. napját követően kötött hitelszerződés alapján fizetett kamatra alkalmazza.

(10) A Tao. 29/E. §-a a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(11) A Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján hatályát veszti az adókról járulékról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról rendelkező 2002. évi XLII. törvény 303. §-ának (11) bekezdése.

(12) Az adókról járulékról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény 304. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat — az egyszeri támogatás kiutalásának 2003. évre történő áthúzódása esetén — a magánszemély a 2003. évi, a Tao. szerinti adózó a 2003-ban kezdődő adóévi adókötelezettségére alkalmazhatja.

(13) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Magyar Köztársaság 2003. évi költségvetéséről szóló 2002. évi LXII. törvény 92. §-a.

210. § (1) E törvénynek az Eva tv.-t módosító rendelkezéseit — a (2)—(12) bekezdésben meghatározott eltérésekkel — a 2004. január l-jétől megszerzett bevételre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Eva tv. 1. §-ának (1) bekezdésében a „vállalkozási" szövegrész helyébe a „vállalkozási (gazdasági)" szövegrész, az 1. § (5) bekezdésében a „a személyi jövedelemadóval és a társasági adóval összefüggő adókötelezettségei'' szövegrész helyébe „a személyi jövedelemadóval, a társasági adóval és a szakképzési hozzájárulással összefüggő adókötelezettségei'' szövegrész, továbbá a 2. § (5) bekezdésének *a)* pontjában és a 3. § (1) bekezdésének *d)* pontjában a „15 millió" szövegrész helyébe a „25 millió" szövegrész lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Eva tv. 2. §-ának (6) bekezdése, a 21. §-ának 1. *a)* pontjában az „(ideértve az egyéni vállalkozásról szóló törvény hatálybalépését megelőzően kiadott magánkereskedői és iparigazolványt, működési engedélyt is)'' szövegrész.

(4) E törvénynek az Eva tv. 6. §-a (3) bekezdését módosító rendelkezése a kihirdetés napján lép hatályba, de előírásait az adózó 2003. január 1-jétől alkalmazhatja.

(5) E törvénynek az Eva tv. 11. §-ának (5) bekezdését és 22. §-ának (4)—(6) bekezdését megállapító rendelkezése a kihirdetés napján lép hatályba, de a hatálybalépést megelőzően indult eljárást az adóhatóság az eljárás megindításakor hatályos előírásaik szerint folytatja le, és az adózó az Eva tv. 22. § (4) bekezdése szerint köteles eljárni a törvény kihirdetésének időpontjától.

(6) E törvénynek az Eva tv. 3. §-a (1) bekezdésének *a)* pontját, 3. §-ának (2) bekezdését és 10. §-át módosító, valamint 21. §-ának (2)—(3) bekezdését, 22. §-a (3) bekezdésének második mondatát és 22. §-ának (9)—(10) bekezdését megállapító rendelkezése a kihirdetés napján lép hatályba, előírásait ettől az időponttól kell alkalmazni.

(7) E törvénynek az Eva tv. 2. §-a (5) bekezdésének *c)* pontját, 6. §-ának (8) bekezdését, 7. §-ának (7) bekezdését, 13. §-ának (4) bekezdését, 14. §-át, valamint Mellékletének I. 1., 4. pontját megállapító rendelkezés a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napján lép hatályba.

(8) A Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján az Eva tv. 3. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózó adóalanyisága megszűnik:)

„*d)* a kapott előlegről kibocsátott utolsó számla, egyszerűsített számla kibocsátásának napját megelőző nappal, ha a naptári évben összesen 25 millió forintot meghaladó előlegről bocsátott ki számlát, egyszerűsített számlát;''

(9) A Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napján hatályát veszti az Eva tv. 13. § (2)—(3) bekezdése, továbbá 17. §-ának (1) bekezdésében a „vagy számlát helyettesítő okmány'' szövegrész.

(10) Az az adózó, akinek adóalanyisága a 2003. évben az adóalanyiság választására jogosító értékhatár meghaladása miatt (ideértve azt az esetet is, ha az adóalanyiság megszűnése a kapott előlegről kibocsátott bizonylatra előírt értékhatár meghaladása miatt következett be) szűnt meg — az Eva tv. 3. §-ának (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően — a 2004. évre jogszerűen bejelentkezhet az Eva tv. hatálya alá, ha a bejelentés időpontjában megfelel az Eva tv. 10. §-ának (2) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételnek.

(11) Ha az egyéni vállalkozó adóalany a kisvállalkozói kedvezményt vagy a kisvállalkozások adókedvezményét az Szja tv. 2003. december 31-ig hatályos szabályai alapján igénybe vette, akkor e kedvezmény(ek)re vonatkozó visszafizetési kötelezettségével összefüggésben az Szja tv. 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmaznia.

(12) Egyéni vállalkozó adóalany esetében a 2004. évben vállalkozói osztalékalapnak minősül az Szja tv. 2003. december 31-én hatályos rendelkezései szerint a 2003. évre megállapított tartalékolt pénz összege. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó 2002. december 31-én pénztartalék-számlával rendelkezett.

211. § (1) E törvénynek az áfa-törvényt módosító rendelkezései — a (2)—(8) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével — 2004. január hónap 1. napján lépnek hatályba, rendelkezéseit azokra az esetekre kell először alkalmazni, melyekben az adófizetési kötelezettség, illetve az adólevonási jogosultság keletkezésének időpontja 2003. december hónap 31. napját követi.

(2) 2003. október 31. napját követően, de még e törvény hatálybalépését megelőzően, valamint 2004. január 31. napját követően teljesített, azon áfa-törvény 11. § (1) bekezdésében meghatározott termékexport esetében, mely olyan állam területére irányul, amely Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásának napján annak tagállamát képezi, a külföldre történő kiléptetésre rendelkezésre álló határidő utolsó napja 2004. április 30. napja.

(3) Folyamatos termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén, ha a teljesítés mérése számlálóleolvasás útján történik, és nincs a számlálóleolvasásnál rövidebb időszakonkénti díjfizetés, e törvény adómérték-változással kapcsolatos rendelkezését az első olyan számlálóleolvasás napjától kezdődően kell alkalmazni, amelynél a teljes leolvasási időszak 2003. december hónap 31. napját követi. Ha a teljesítés mérése nem számlálóleolvasás útján történik, illetve, ha a teljesítésért járó ellenérték a számlálóleolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár (díj) fizetése ellenében történik, az e törvény adómérték-változással kapcsolatos rendelkezését az esedékes időszak 2004. január hónap 1. napjától kezdődő részére időarányosan kell alkalmazni.

(4) Azon termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetén, melyeknél az adófizetési kötelezettség megállapítására az áfa-törvény 16. § (11) bekezdését kell alkalmazni és melyeknél a felek közötti elszámolási időszak kezdő napja 2004. január 1. napja előtti, az adómérték tekintetében az áfa-törvény 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) Az e törvénnyel beiktatott, az áfa-törvény 2004. január hónap 1. napjától hatályos 4/A. §-a alapján általános forgalmi adó alanyiságát elvesztő szervezetnek, személynek a 2004. január hónap 1. napja előtt keletkezett adókötelezettség és adólevonási jogosultság tekintetében az áfa-törvény 2003. december hónap 31. napján hatályos rendelkezéseit — az áfa-törvény 7. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja, és 20. §-a (4) bekezdésének *b)* pontja, valamint 39. §-a kivételével — még alkalmazni kell. Az így megállapított adófizetési kötelezettséget az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint még teljesíteni kell. Az általános forgalmi adó alanyiságát elvesztő szervezet, személy az adófizetési kötelezettsége tekintetében — ha az elszámolandó adója pozitív — az elszámolandó adót jogosult legkésőbb 2004. február 29-ig rendezni.

(6) Az e törvénnyel megállapított, az áfa-törvény 2004. január hónap 1. napjától hatályos 4/A. §-ának (4) bekezdése alkalmazásában a 2003. év vonatkozásában nem tekinthető gazdasági tevékenységből származó bevételnek a 30. § (1) bekezdése szerinti tárgyi adómentes tevékenységből, a közhatalom gyakorlásával végzett tevékenységből, valamint az olyan vagyon, vagyoni értékű jog, továbbá tevékenység gyakorlásának átengedéséből származó bevétel, amelyre külön törvény rendelkezései alapján koncessziós szerződést lehet kötni.

(7) Az áfa-törvény 2003. december 31. napján hatályos rendelkezései alapján az olyan adóalany, akinek (amelynek) adóalapot nem képező államháztartási támogatásáról 2004. január 1. napját megelőzően adólevonási jogának figyelembevételével született jóváhagyó döntés, továbbá amelynek 2003. április 25. napjáig benyújtott címzett támogatási beruházási koncepciója alapján a beruházás indításáról az Országgyűlés 2004. évi új címzett támogatásokról szóló törvényben az adólevonási jogának figyelembevételével dönt, a beruházás rendeltetésszerű használatba vételének évét követő tizedik év utolsó napjáig kizárólag ezen beruházása és az ehhez közvetlenül kapcsolódó gazdasági tevékenysége tekintetében adókötelezettségét az áfa-törvény 2003. december 31. napján hatályos rendelkezései szerint teljesíti.

(8) A (7) bekezdés alá nem tartozó beruházások esetén az áfa-törvény 2004. január 1-jétől hatályos 38. § (1) bekezdésének a 22. § (1) és (2) bekezdése alapján adóalapot nem képező államháztartási támogatásban részesülő adóalanyra vonatkozó rendelkezése, a 38. § (3) bekezdése és a 3. számú melléklet I. rész 2/b. pontja nem alkalmazandó az olyan folyamatban lévő, részben vagy egészben — adókötelezettséget nem keletkeztető — államháztartási támogatásból finanszírozott beruházásokra, amelyeknek kezdőnapja 2004. január 1-jét megelőzi. A beruházás kezdőnapjának építési beruházásnál az építési naplóba történt első bejegyzés időpontja, építési tevékenységet nem tartalmazó beruházásnál a beruházáshoz kapcsolódó első termékbeszerzést, illetve igénybevett szolgáltatást kísérő bizonylat kibocsátásának napja minősül.

(9) Annak az adóalanynak, aki (amely) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló 2002. évi XLII. törvény 305. §-ának (13) bekezdése alapján lakóingatlan-kezelési tevékenységére 2003. évre a tárgyi adómentességet választotta, nem keletkezik adófizetési kötelezettsége a 2003. évben végzett, de 2003. december hónap 31. napja után elszámolt lakóingatlan-kezelési tevékenység ellenértéke után.

(10) Az áfa-törvény XI. fejezetében meghatározott egyéb feltételek betartása mellett élhet az alanyi adómentesség választásának jogával az az adóalany is, akinek (amelynek) 2002., illetve 2003. évben a gazdasági tevékenységéből származó tényleges bevétele időarányosan meghaladta a 2 000 000 forintot, de nem haladta meg a 4 000 000 forintot.

(11) A személytaxi-szolgáltatást nyújtó adóalany köteles a gépi nyugtaadásra szolgáló taxamétert az adómérték változása miatt az arra jogosult szervizzel legkésőbb 2004. március 31. napjáig átállíttatni. Az átállításig az adóalanynak nyugtaadási kötelezettségét kézi nyugta kibocsátásával kell teljesítenie.

(12) Az általános forgalmi adó mértékének kezelésére is alkalmas pénztárgépeket az adóalany köteles az adómérték változása miatt az arra jogosult szervizzel legkésőbb 2004. március 31. napjáig átállíttatni. A számla, egyszerűsített számla adására is alkalmas pénztárgépet alkalmazó adóalany az átállításig a vevő kérésére kézi kibocsátású számlát, egyszerűsített számlát ad.

(13) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 12. §-ának *l)* pontja, 13. §-a (1) bekezdésének 21. pontjából „a lakóépülethez tartozó földrészlet, valamint az azon létesített,'' szövegrész, a könyvtári dokumentumok beszerzése esetén igénybe vehető általános forgalmi adó visszatérítési támogatásról szóló 45/2000. (IV. 7.) Korm. rendelet, a PHARE és ISPA előcsatlakozási eszközökből finanszírozott beszerzések általános forgalmi adó alóli mentesítésének szabályairól szóló 51/2002. (XII. 29.) PM—MeHVM együttes rendelet a hatályát veszti, azzal, hogy a PHARE és ISPA előcsatlakozási eszközökből finanszírozott, valamint a könyvtári dokumentumok 2004. január 1-jét megelőző beszerzések tekintetében ezeket a rendeleteket még alkalmazni kell.

(14) Beépítésre szánt terület, építési telek, lakóingatlan befejezés előtti, vagy azt követő első értékesítése esetén, feltéve, hogy az arról szóló adásvételi szerződést a földhivatalhoz 2004. január 1. napját megelőzően benyújtották, a telek, illetve a lakóingatlanhoz tartozó telekhányad tárgyi adómentesként kezelendő.

(15) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény 28. §-ának (1) bekezdésében a „ , mely összeg az általános forgalmi adót tartalmazza'' szövegrész hatályát veszti.

212. § (1) Az az áfa-törvény szerinti adó fizetésére kötelezett adóalany, aki (amely) a Jöt. 3. §-a (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, e törvény *17. számú mellékletében* megjelölt terméket e törvény hatálybalépése előtt továbbértékesítési céllal jövedéki adóval növelt áron szerezte be, illetve a jövedéki termék belföldi előállítója, illetve importálója a jövedéki termékét nem adóraktárban készletezi, és azokat e törvény hatálybalépésétől kezdődően értékesíti, köteles a 2003. év december hónap 31. napját követő első adó-megállapítási időszakot tartalmazó adóbevallásában a fizetendő adót a (2) bekezdésben meghatározott összeggel növelni.

(2) A fizetendő adót növelő tétel annak a szorzatnak az eredménye, melynek

a) egyik tényezője a terméknek a 2004. év január hónap 1-jei fordulónappal leltározással alátámasztott nyitókészlete a termék Jöt. szerinti mértékegységében;

b) másik tényezője a termékre az e törvény 17. számú mellékletével előírt, a 2004. év január hónap 1. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel, illetve a 2003. év december hónap 31. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel különbözeteként meghatározott összeg.

213. § Nem keletkezik általános forgalmiadó-fizetési kötelezettség 2004. január 1. napja és 2004. április 30. napja között kezdeményezett, a vámszabadterületen feldolgozás vagy raktározás céljából lévő vámáruk belföldi forgalom számára történő vámkezelése esetén, ha azt azért indítványozzák, mert Magyarországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása miatt a vámszabadterület megszűnik, feltéve hogy az adóalany adólevonási joggal rendelkezne ezen termékek után fizetendő import áfa tekintetében, amennyiben a belföldi forgalom számára történő vámkezelés adóköteles lenne.

214. § (1) E törvénynek a Jöt.-öt módosító rendelkezései — a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel — 2004. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Jöt. e törvénnyel megállapított 5. §-ának (10) bekezdése, 8. §-ának (1) bekezdése, 18. §-ának (5) bekezdése, 32. §-ának (20)—(22) bekezdése, 41. §-ának (5)—(6) bekezdése, 48. §-ának (3)—(4) bekezdése, 48/B. §-ának (3) bekezdése, 49. §-ának (4) bekezdése, 50. §-ának (10) bekezdése, 64. §-a (7) bekezdésének első mondata, 68. §-a (2) bekezdésének 4. pontja, 71. §-a (6) bekezdésének *b)* pontja, 72. §-a (10) bekezdésének első mondata, 73. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja, (2) bekezdésének *a)*, *d)* és *h)* pontja, (3) és (5) bekezdése, 74. §-ának (3) bekezdése, 76. §-a (2) bekezdésének *a)*, *f)* és *g)* pontja, (3)—(4) bekezdése, 81. §-ának (6)—(7) bekezdése, 89. §-a (2) bekezdésének *n)—o)* pontja e törvény kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy a 18. § (5) bekezdésének és 81. § (6)—(7) bekezdésének rendelkezését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(3) A Jöt. 33. §-ának (6) bekezdésében az „az adóhatóság tevékenysége szempontjából" szövegrész és 73. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja e törvény kihirdetésének napján hatályát veszti.

(4) A Jöt. 43. §-ának (3) bekezdése 2004. január 1-jén hatályát veszti.

(5) 2004. január 1-jével a Jöt. 23. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában az „adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.) 73. §-ának (2) bekezdése" szövegrész helyébe az „adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) 171. §-ának (2) bekezdése" szövegrész, 27. §-a (6) bekezdésének *b)* pontjában az „Art. 73. §-ának (2) bekezdése" szövegrész helyébe az „Art. 171. §-ának (2) bekezdése" szövegrész, 32. §-ának (17) bekezdésében az „Art. 1. számú melléklet I/1. pontjában" szövegrész helyébe az „Art. 1. számú melléklet I/A/1. pontjában" szövegrész, 50. §-ának (1) bekezdésében a „fémdoboz csomagolású'' szövegrész helyébe a „legfeljebb 0,33 literes kiszerelésű" szövegrész, 50. §-ának (5) bekezdésében az „500 Ft'' szövegrész helyébe a „800 Ft'' szövegrész, 69. §-a (14) bekezdésének *b)* pontjában az „Art. 73. §-ának (2) bekezdése" szövegrész helyébe az „Art. 171. §-ának (2) bekezdése" szövegrész, 71. §-ának (1) bekezdésében a „fémdoboz csomagolású" szövegrész helyébe a „legfeljebb 0,33 literes kiszerelésű" szövegrész, 74. §-ának (1) bekezdésében az „Art. 72. §-a" szövegrész helyébe az „Art. 170. §-a" szövegrész, 75. §-ának (1) bekezdésében az „Art. 74. §-a" szövegrész helyébe az „Art. 172. §-a" szövegrész, 79. §-ának (1) bekezdésében az „Art. 74/B. §-ában" szövegrész helyébe az „Art. 174. §-ában" szövegrész, 81. §-ának (11) bekezdésében az „Art. 66/B. §" szövegrész helyébe az „Art. 103. §" szövegrész, 88/A. §-ában a „2003. december 31-éig" szövegrész helyébe az „a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napját megelőző napig'' szövegrész lép.

215. § Amennyiben a hatósági felügyeletet ellátó vámhatóság az adóraktár engedélyesnél és az adómentes felhasználónál az adóbevallás alapjául szolgáló tények, körülmények, illetve a termékmérleg Jöt. 32. § (4) bekezdésében foglalt ellenőrzése során az elszámolást, illetve a keretengedélyben engedélyezett adómentes célra történt felhasználást a termékre olyan vámtarifaszámmal fogadta el, amely az adóraktári engedélyben vagy a keretengedélyben szerepelt, a Vegyvizsgáló Intézet ettől eltérő vámtarifaszámról szóló és nem a Jöt. 32. § (20) bekezdése szerint kiadott szakvéleménye alapján visszamenőlegesen az adóraktár engedélyes és az adómentes felhasználó terhére adókötelezettség, illetve jogkövetkezmény nem állapítható meg. E bekezdés rendelkezését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

216. § (1) Az a személy, aki a teljesen denaturált alkohol kiszerelésére a Jöt. 48. §-a szerinti felhasználói engedély iránti kérelmét legkésőbb 2003. december 31-éig benyújtja, a teljesen denaturált alkohol kiszerelését az engedélykérelme elutasításáról hozott határozat jogerőre emelkedéséig, de legkésőbb 2004. február 15-éig felhasználói engedély nélkül tovább folytathatja azzal, hogy e személyt a Jöt. 15. § (2) bekezdés *e)* pontja, 17. § (2) bekezdés *g)* pontja, 48/A—48/B. §-a és e paragrafus (3) bekezdése rendelkezésének alkalmazásában felhasználói engedélyesnek kell tekinteni.

(2) Az a személy, aki a teljesen denaturált alkohol 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyölegben, tankautóban történő beszerzéséhez, felhasználásához a Jöt. 48/B. §-ban előírt, vámhatóság általi nyilvántartásba vételt 2003. december 31-éig írásban kérte, e tevékenységét a nyilvántartásba vétel vámhatósági visszaigazolása nélkül legfeljebb 2004. január 31-éig tovább folytathatja.

(3) A kereskedelmi tevékenységet végző személynél 2003. december 31-én készleten lévő, 2 liter vagy annál nagyobb kiszerelésű teljesen denaturált alkohol 2004. január 1-jétől csak a Jöt. 48/B. § (1) bekezdés szerinti nyilvántartásba vett felhasználó részére értékesíthető a készlet kifogyásáig, de legfeljebb 2004. június 30-áig, amennyiben a 2003. december 31. fordulónappal leltározással alátámasztott tényleges készletet a vámhatóságnak legkésőbb 2004. január 31-éig írásban bejelentik.

217. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Htv. 40/A. §-a és annak alcíme hatályát veszti, valamint az 52. §-a 26. pontja *b)* alpontjában a „400 000 forintot" szövegrész „600 000 forintot" szövegrészre változik.

(2) A Htv. e törvénnyel beiktatott 52. §-a 31. pontjának *c)* alpontja 2005. január l-jén lép hatályba.

218. § (1) E törvénynek az Itv. vagyonszerzési illetékekre vonatkozó rendelkezéseit azokban a vagyonszerzési ügyekben kell alkalmazni, amelyeket e törvény hatálybalépését követően jelentettek be illetékkiszabásra a földhivatalhoz, vagy amelyek e törvény hatálybalépését követően más módon jutottak az illetékhivatal tudomására. Az eljárási illetékekre vonatkozó rendelkezéseket e törvény hatálybalépését követően kezdeményezett első fokú államigazgatási és bírósági eljárások eljárási illetékére kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Itv. 23/A. §-a (2) és (3) bekezdésében az „Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet'' szövegrész helyébe az „Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete" szövegrész, 24. §-a (1) bekezdésében a „13 forint" szövegrész helyébe a „15 forint" szövegrész, a a 26. §-a (7) bekezdésében az „Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet'' szövegrész helyébe az „Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete'' szövegrész, a 33. §-a (2) bekezdésének 23. pontjában „az adóhatóságnál'' szövegrész helyébe „az adó és járulék ügyben az adóhatóságnál" szövegrész, a 34. § (1) bekezedésében és a 65. § (1) bekezdésében a „fizetési módot" szövegrész helyébe a „fizetési módot — ideértve az elektronikus illeték fizetés módját —" szövegrész, a 73. §-a (3) bekezdésében az „A bélyeges űrlap és illetékbélyeg" szövegrész helyébe az „Az illetékbélyeg" szövegrész lép, továbbá az 57. §-a (1) bekezdésének *m)* pontja kiegészül a „valamint az Európai Unió külföldi tagállamában hozott bírósági ítélet végrehajtását kezdeményező eljárás'' szövegrésszel,

b) hatályát veszti az Itv. 8. §-ának (1) bekezdéséből az „a magánnyugdíjpénztár-tag egyéni számláján felhalmozott összeg kedvezményezett (örökös) általi megszerzését," szövegrész, a 16. §-a (1) bekezdésének *c)* és *h)* pontja, a 26. §-ának (10) bekezdése, a 33. §-a (2) bekezdésének 23. pontjából a „továbbá társadalombiztosítási járulék ügyben a társadalombiztosítási szervnél" szövegrész, az 54. §-a (4) bekezdéséből a „(84—85. §)" szövegrész, a 63. §-a, a 65. §-a (2) bekezdéséből a „(84. §, 85. §)" szövegrész, a 73. §-a (1) bekezdéséből a „bélyeges űrlappal" szövegrész, a 74. §-ának (1) bekezdése, a 75. §-a (1) bekezdéséből a „(84—85. §)" szövegrész, a 77. §-a *c)* pontjából a „bélyeges űrlappal vagy illetékbélyeggel" szövegrész, a 93. §-a, a 95. és 96. §-a, továbbá a 100. §-ából az „illetőleg szükség szerint bélyeges űrlap forgalombahozataláról'' szövegrész.

(3) Ha az öröklési illetékkötelezettség 2004. január 1-je előtt keletkezett, akkor az öröklési illeték megállapítására a 2003. december 31-én hatályos illetékrendelkezéseket kell alkalmazni, feltéve, hogy ezek a rendelkezések az örökös számára kedvezőbb fizetési kötelezettséget eredményeznek.

(4) Az Itv. e törvénnyel megállapított 13. § (8) bekezdését azokban az ajándékozási ügyekben kell alkalmazni, amelyekben az ingatlan első tulajdoni hányadának megszerzése 2003. december 31-ét követően történt.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2001. évi L. törvény 24. §-a hatályát veszti.

219. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Gjt. 13. §-ának (3) bekezdésében az „áruszállításra" szövegrész „árufuvarozásra" szövegrészre, továbbá a 18. §-ának 11. pontjában lévő „a menetrendszerinti" szövegrész „kizárólag menetrendszerinti'' szövegrészre, a 20. pontjában lévő „forgalmi engedélyben'' szövegrész „esetében a hatósági nyilvántartásban'' szövegrészre változik.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Gjt. 5. §-ának *d), e), h)* és *i)* pontja, a 12. §-ának (2) és (3) bekezdése, a 18. §-ának 1. pontjából a „valamint forgalmi engedéllyel", 2. pontjából az „és forgalmi engedéllyel", a 19. §-ának (6) bekezdéséből a „ , valamint a bevallási nyomtatványt" szövegrészek, a 18. §-ának 3. és 15. pontja, továbbá az 1995. évi V. törvény 8. §-ának (2) és (3) bekezdése, az 1997. évi CIX. törvény 26. §-ának (4) bekezdése és a 2002. évi XLII. törvény 185. §-a.

(3) A Gjt. e törvénnyel megállapított 11., 15. és 17. §-ai 2004. május 1-jén lépnek hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a Gjt. 13. §-ának (1) és (2) bekezdése, a 14. §-a és annak alcíme.

220. § (1) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Kknyt.) 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A járműnyilvántartás tartalmazza a járműtulajdonos (üzembentartó):

a) személyazonosító adatát, adóazonosító számát,

b) lakcímét, egyéni vállalkozó esetében kérelmére székhelyét, telephelyét,

c) saját kezű aláírását,

d) külföldi esetén állampolgárságát; továbbá a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet

e) megnevezését,

f) székhelyének (telephelyének) címét,

g) cégjegyzék-, illetőleg nyilvántartási, továbbá adóazonosító számát.''

„(3) A járműnyilvántartás tartalmazza a külön jogszabályban meghatározottak szerint a régi tulajdonos (átruházó) tulajdonjog-változáshoz kapcsolódó bejelentési kötelezettség-teljesítésének időpontját.''

(2) A Kknyt. 33. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1) bekezdés *a), b), c)*, továbbá a (2) bekezdés *a)* pontja szerinti bejelentési kötelezettség-teljesítés alkalmával az adóazonosító számot is közölni kell.''

221. § A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 79/D. §-a a következő mondattal egészül ki:

„A társadalombiztosítási kifizetőhellyel rendelkező foglalkoztatók által jogszabály alapján nyitott külön számlán elhelyezett, a foglalkoztatottak egészségbiztosítási ellátása céljára elkülönítve kezelt pénzösszeg a foglalkoztatót terhelő, harmadik személyekkel szemben fennálló tartozás fejében nem vonható végrehajtás alá.''

222. § (1) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (Szftv.) 4. §-a (1) bekezdésének *a)—c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában kedvezményezett]

„*a)* azon — az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény szerinti — társadalmi szervezet (kivéve a pártot, munkaadói és munkavállalói érdekképviseleti szervezetet), amelyet a bíróság a magánszemély rendelkező nyilatkozata évének első napja előtt legalább két évvel, és

b) azon alapítvány, amelyet a bíróság a magánszemély rendelkező nyilatkozata évének első napja előtt legalább két évvel, továbbá

c) azon kiemelkedően közhasznú alapítvány, társadalmi szervezet és közalapítvány, amelyet a bíróság a rendelkező nyilatkozat évének első napja előtt legalább egy évvel kiemelkedő közhasznú szervezetként, illetve közalapítványként

nyilvántartásba vett és az alapszabálya, illetőleg az alapító okirata szerint a rendelkező nyilatkozat évének első napja előtt legalább egy évvel — a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 26. § *c)* pontjában meghatározott — közhasznú tevékenységgel ténylegesen foglalkozik;''

(2) Az Szftv. 4. § (2) bekezdés *b)* pontja és a (3) bekezdés helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(2) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában megjelöltek közül kizárólag az a szervezet lehet kedvezményezett, amely]

„*b)* magyarországi közösség, illetőleg a határon túli magyarság érdekében működik, és''

„(3) A (2) bekezdés *d)* pontjában foglaltaktól függetlenül, az (1) bekezdés *a)*, *b)* és *c)* pontjában, valamint a (4) bekezdésben megjelölt szervezetek közül az is lehet kedvezményezett, amely — ha a (2) bekezdés rendelkezéseinek egyébként megfelel — hozzájárul az őt e törvény szerint megillető összegből a köztartozásainak kiegyenlítéséhez; pontosan megjelölve az összeg címzettjeit és a kiegyenlítés sorrendjét. Ebben az esetben az adóhatóság a köztartozás kiegyenlítéséről levélben tájékoztatja a kedvezményezettet.''

(3) Az Szftv. 5. §-ának (1) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A magánszemély rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatokat) lezárt, nevével, lakcímével és adóazonosító jelével ellátott, de egy postai szabvány méretű borítékban elhelyezett, külön-külön kitöltött, az APEH által rendszeresített nyomtatványon (vagy azzal egyező méretű és adattartalmú lapon) tehet. A rendelkező nyilatkozaton (nyilatkozatokon) fel kell tüntetni a kedvezményezett adószámát (a 4/A. §-ban említettek esetében a technikai számot), továbbá feltüntethető a kedvezményezett elnevezése is. A magánszemély a rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatokat) tartalmazó borítékot

a) az adóbevallási csomagjában helyezi el, vagy

b) az adóbevallást helyettesítő munkáltatói elszámolás esetén legkésőbb az adóévet követő március 25-éig közvetlenül a munkáltatójának adja át, illetőleg

c) adóhatósági adó-megállapítás esetén az adózó nyilatkozatához csatolva január 15-éig küldi meg az adóhatóságnak.''

„(6) Az adóhatóság a magánszemélyek

a) adóbevalláshoz, vagy

b) az adóbevallást helyettesítő munkáltatói elszámoláshoz, illetőleg

c) adóhatósági adó-megállapítás esetén a kérelemhez fűzött rendelkező nyilatkozatai alapján minden év szeptember 1. napjáig felhívja a 4. § (1) bekezdés szerinti kedvezményezettet a 4. § (2)—(3) bekezdésében meghatározottak 30 napon belüli teljesítésére. A határidő elmulasztása esetén az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló, többször módosított 1957. évi IV. törvény 40. § előírásai az irányadók.''

(4) Az Szftv. 7. §-ának (4) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A 4. §-ban említett kedvezményezettnek átutalt összeg olyan költségvetési támogatásnak minősül, amelynek az e törvény szerinti közcélú tevékenységeknek megfelelő felhasználását az adóhatóság az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) megfelelő szabályai alkalmazásával jogosult ellenőrizni. A közcélú tevékenységnek nem megfelelő felhasználás megállapítása esetén az adóhatóság erről határozatot hoz, és ennek alapján ezt az összeget — az Art. előírása szerinti elévülési időn belül — visszafizetteti.''

„(6) A rendelkező nyilatkozattal kapcsolatos ügyben rendelkezéseit az Art. rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel alkalmazni kell.''

(5) Az Szftv. 7. § (7) bekezdése hatályát veszti.

(6) A (3) bekezdésben foglaltakat első ízben a 2004. évről szóló adóbevallásnál, illetve adóhatósági adómegállapításnál kell alkalmazni.

223. § (1) Az adóellenőrzés során a munkáltató terhére utólagos adómegállapítás keretében munkavégzés alapjául szolgáló szerződés színleltté minősítése miatt visszamenőleg megállapított adó- és társadalombiztosítási kötelezettség tárgyában hozott határozat nem hajtható végre, amennyiben a kötelezett adóalany a munkavégzés alapjául szolgáló színlelt szerződés helyett a munkavégzés alapjául szolgáló jogviszonyra vonatkozó foglalkoztatási jogszabályokat alkalmazza, és e szerződés alapján foglalkoztatottakat társadalombiztosítási biztosítottakként 2004. június 30-ig nyilvántartásba veszi.

(2) A színlelt szerződés helyett a munkavégzés alapjául szolgáló jogviszonyra vonatkozó foglalkoztatási jogszabályok alkalmazásáról, és a foglalkoztatottak társadalombiztosítási nyilvántartásba vételéről a kötelezett 2004. július 30-ig az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmény elvesztésének terhével köteles az ellenőrzést végző adóhatóságot értesíteni.

(3) Az adó- és társadalombiztosítási kötelezettségek megfizetése alóli mentesüléshez az (1) bekezdésben megjelölt feltételeket nem kell teljesítenie a munkáltatónak, ha az utólagos adómegállapítás alapjául szolgáló jogviszony a munkaügyi, illetőleg az adóellenőrzéstől függetlenül 2004. június 30-ig megszűnt. A jogviszony megszűnéséről a munkáltató 2004. július 30-ig az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmény elvesztésének terhével köteles az ellenőrzést végző adóhatóságot értesíteni.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmény nem vonatkozik azokra a színlelt szerződésekre, amelyeket a foglalkoztató e törvény hatálybalépése után kötött.

224. § (1) E törvény — kivéve a (2) bekezdést — 2004. január 1. napján lép hatályba, egyidejűleg

1.1. a Tbj. 4. §-a *d)* pontjának 2. alpontja a „tagja” előtt kiegészül „a szabadalmi ügyvivői iroda” szövegrésszel, 5. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja „a” kezdőbetűvel egészül ki, az „áll’’ kifejezés helyébe az „álló személy’’ kifejezés lép, 10. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja a „szabadalmi ügyvivői társaság’’ után kiegészül a „szabadalmi ügyvivői iroda”, 16. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja a „részesül” előtt kiegészül a „fogyatékossági támogatásban, valamint rokkantsági járadékban” felsorolással, 21. §-a *b)* pontjának „amely havonta nem haladja meg a tárgyhónap első napján érvényes minimálbér összegét’’ szövegrésze helyébe az „amelyet az Szja tv. 7. § (1) bekezdésének *ka)—kc)* pontja értelmében a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni” szövegrész lép, 29/A. §-ának (1) bekezdése a „szerint adózó’’ szövegrész után kiegészül a „(továbbiakban: eva adózó)” szövegrésszel, (2) bekezdésében az „(1) bekezdés alapján járulékot fizető” szövegrész helyébe az „eva adózó”, (3)—(4) bekezdésében az „egyszerűsített vállalkozói adó szabályai szerint’’ szövegrész helyébe az „eva” szövegrész lép, 31. §-a (2) bekezdésében az „igazolja” helyébe a „nyilatkozik” szövegrész, 31. § (5) bekezdésében „a 29. § (1) bekezdése” szövegrész kiegészül „illetőleg 29/A. § (1) bekezdése” szövegrésszel, 34. §-a (3) bekezdésében a „14” százalékos mérték „15”-re módosul, 35. §-ának (3) bekezdésében a „nyugdíjbiztosítási járulékot’’ szövegrész kiegészül a „nyugdíjjárulékot’’ szövegrésszel, 45. §-a (4) bekezdésében a 24. § „(7)” bekezdésre hivatkozás „(8)”-ra, a 29. § „(2)” bekezdésre hivatkozás „(9)’’-re módosul, második mondata az „50 napon belül’’ után kiegészül „ , az Mpt. 24. § (8) bekezdése és a 29. § (9) bekezdése szerinti átutalás esetén a nyugdíjbiztosítási szerv értesítésének kézhezvételétől számított 60 napon belül” szövegrésszel, 47. §-ának (3) bekezdése a „tárgyévben’’ után kiegészül a „fennállt biztosítási idő „tól—ig’’ tartamáról,” szövegrésszel, 50. §-a második mondatának a „nyugdíjjárulék összegével’’ szövegrésze helyébe „nyugdíjjárulék’’, „és az így kiszámított tárgyhavi járulékot’’ helyébe az „ , illetőleg egészségbiztosítási járulék összegével és az így kiszámított tárgyhavi járulékot kell’’ szövegrész lép, a zárójeles szó utáni „nyugdíjjárulékról’’ kifejezés „járulékokról” kifejezésre módosul, 51. §-a (6) bekezdésének első mondatában a „havonta, egyéni vállalkozó esetében negyedévente’’ szövegrésze helyébe a „bevallási, befizetési időszakonként’’, második mondatában a „foglalkoztatót (egyéni vállalkozót)’’ szövegrész helyébe a „bevallásra kötelezettet’’ szövegrész, gondolatjeles részében a „bevallás beérkezését’’ után a „(bevallás elmulasztása esetén a bevallásra előírt határidőt)” szövegrész, (7) bekezdésének első mondatában a „foglalkoztatót (egyéni vállalkozót)’’ szövegrész helyébe a „befizetésre kötelezettet’’ szövegrész, második mondatában a „Ha a foglalkoztató a tartozást nem fizeti meg, a’’ szövegrész helyébe az „A’’ határozott névelő, második mondatában a „foglalkoztató (egyéni vállalkozó)’’, helyébe a „befizetésre kötelezett’’ szövegrész lép,

1.2. az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 5. §-a (1) bekezdése *d)* pontjának „amely havonta nem haladja meg a tárgyhónap első napján érvényes minimálbér összegét’’ szövegrésze helyébe az „amelyet az Szja tv. 7. § (1) bekezdésének *ka)—kc)* pontja értelmében a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni” szövegrész lép, 6. §-a (3) bekezdése *b)* pontjának zárójeles szövegrésze helyébe a „(ide nem értve a szövetkezeti tagi jogviszonyt)’’ szövegrész lép, 7. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában a „folyósításának” szövegrésze helyébe „a gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás folyósítása alatt,’’ szövegrész lép, továbbá a bekezdés a következő *h)* ponttal egészül ki: „*h)* az ötven év feletti tartósan munkanélküli személy foglalkoztatása esetén.”, 11. §-ának (8) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki: „A személyi jövedelemadó adóhatósági adó megállapítását választó magánszemély adózó az egészségügyi hozzájárulás-bevallási kötelezettsé-

gének külön nyomtatványon a tárgyévet követő február 15-éig tesz eleget.'',

1.3. az egészségügyet, a gyógyszerellátást, a szociális ellátást érintő egyes törvények jogharmonizációs célú, valamint a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény, továbbá a társadalombiztosítási járulékfizetéssel és az egészségügyi hozzájárulással kapcsolatos törvények módosításáról szóló 2001. évi LXX. törvény 25. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegrészében a „*j)* pontja'' megjelölés helyébe a „*j)* pontjának 1. alpontja'' szövegrész lép, a módosított rendelkezés „*j)*" jelölése „1." jelölésre változik, 28. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja a „részesül" előtt kiegészül a „fogyatékossági támogatásban, valamint rokkantsági járadékban'', *m)* pontja a „továbbá az illetékes magyar hatóság által ideiglenes hatállyal elhelyezett, otthont nyújtó ellátás keretében átmeneti és tartós nevelésbe vett külföldi kiskorú személy'' szövegrésszel,

2. hatályát veszti a Tbj. 4. §-a *x)* 2. alpontjában a „családi együttélés biztosítása céljából kiadott" szövegrész, 5. §-a (1) bekezdése felvezető mondatának „az aki" fordulata, *b)* pontja, 20. §-ának második mondata, 26. §-a (3) bekezdésének „és a szerzetesrend tagja (a továbbiakban: egyházi személy)" szövegrésze, 29/A. §-a (1) bekezdésének a „(továbbiakban: eva)" szövegrésze, 32. §-ának második mondata, 33. §-a (1) bekezdésének a „2003. évben 7 százalék, 2004. évben" szövegrésze, 51. §-a (5) bekezdése *c)* pontjában a „(fokozott biztonságú)" szövegrész, az Eho. 7. §-a (1) bekezdése *c)* pontjának a „gyermekgondozási segély,'' és „a gyermeknevelési támogatás'' szövegrésze.

(2) E törvény 149. §-ának (2) bekezdése a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján, 160. §-a, valamint 161. §-ának (3) bekezdése 2004. május 1. napján lép hatályba.

(3) E törvénnyel megállapított járulékot a 2004. január 1-jétől kezdődő időszakra juttatott és megszerzett jövedelmek után első ízben február hónapban kell megfizetni.

(4) A Tbj. 45. §-a (3) bekezdésének hatálya alá tartozó egyéni vállalkozó, alkalmi munkavállaló, aki e törvény hatálybalépésekor már rendelkezik egyéni vállalkozói igazolvánnyal, illetőleg alkalmi munkavállalói könyvvel, de magánnyugdíjpénztárnak még nem tagja, a magánnyugdíjpénztári-belépési kötelezettségének az e törvény hatálybalépését követő 30 napon belül köteles eleget tenni.

(5) A Tbj. 51. § (5) bekezdése *c)* pontjának a 2002. évi XLII. törvény 204. § (2) bekezdésével megállapított kiegészítését az elektronikus dokumentumban, számítógépes hálózat útján teljesíthető bevallás fogadására, feldolgozására és nyilvántartására a Tbj. végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Korm. rend. 17/A. § (6) bekezdésében előírt határidőt követően kell alkalmazni.

225. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a foglalkoztatás elősegítéséről, és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 41/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A rehabilitációs hozzájárulás mértéke 2004. január 1-jétől 117 600 Ft/fő/év. Az ezt követő időszakban a rehabilitációs hozzájárulás mértéke a tárgyévet megelőző második év — Központi Statisztikai Hivatal által közzétett — nemzetgazdasági éves bruttó átlagkeresetének 8 százaléka."

226. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Öpt. 9/A. § (2) bekezdésének *a)—c)* pontja, 45/A. § (3) bekezdésének *b)* pontjában az „és jövedelemnek tekintendő" szövegrész, 47. §-ának (7) bekezdése, 48. §-a, 62. § (4) bekezdésének *e)* pontja, 65. §-t megelőző címben az „ellenőrzési" szövegrész, valamint a 65. §-ának (1) és (2) bekezdése.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Öpt. 9/A. § (2) bekezdésében az „együttes összegének (a továbbiakban: pénztári befizetés)'' szövegrész kiegészül a „kettő és fél" szövegrésszel, 40/A. §-ának (6) bekezdésében „A (3) bekezdésben" szövegrész helyébe „Az (5) bekezdésben" szövegrész lép, 41. § (1) bekezdésének első mondata kiegészül a „továbbá az ágazatok vegyes pénztárrá alakulása és szétválása." szövegrésszel, 47/A. §-ának (2) bekezdésében a „számlájának'' szövegrész helyébe a „nyugdíjszámlájának'' szövegrész lép, 47/B. §-ának (2) bekezdésében „az átlépés fordulónapja'' szövegrész helyébe „a tagsági jogviszony megszűnése esetén a jogviszony megszűnésének időpontja" szövegrész lép, 49/A. §-ának (4) bekezdésében a „számlái" szövegrész helyébe a „nyugdíjszámlái" szövegrész lép, a 49/B. §-ának (1) bekezdésében a „számlájukon'' szövegrész helyébe a „nyugdíjszámlájukon" szövegrész lép, 49/C. §-ának (4) bekezdésében a „számlára'' szövegrész helyébe a „nyugdíjszámlára'' szövegrész lép.

227. § (1) Az Mpt. e törvénnyel megállapított 24. §-ának (7) bekezdését az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Mpt. 24. § (6) bekezdés utolsó mondatában „a számlatulajdonos örökösére is, illetve" szövegrész, a 26. § (4) bekezdésének második mondata, az 58. §-ának (1) bekezdésében a „vagyonkezelési és" szövegrész, a 66. § (5) bekezdésének *c)* pontja, valamint a 117. § (2) bekezdésének *a)—c)* pontja.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Mpt. 24. §-ának (3) bekezdésében „az átutalás napja" szövegrész helyébe „a tagi követelés átutalására vonatkozó megbízás feladásának napja" szövegrész lép, 27. § (1) bekezdésének utolsó mondatában a „nyugdíjszolgáltatás'' szövegrész helyébe a „szolgáltatás" szövegrész lép, 78. §-ának (5) bekezdésében „A (3) bekezdésben" szövegrész helyébe „A (4) bekezdésben" szövegrész lép, 79/A. §-ának (1) bekezdése kiegészül a „továbbá az ágazatok vegyes pénztárrá

alakulása és szétválása.” szövegrésszel, 79/A. § (2) bekezdése *c)* pontjának *cc)* alpontjában az „alapszabályát” szövegrész helyébe az „SzMSz-ét” szövegrész lép, 79/C. § (1) bekezdésének *c)* pontjában az „alapszabályt” szövegrész helyébe az „SzMSz-t” szövegrész lép, 117. § (2) bekezdésében a „felügyeleti díj a tagdíjbevétel’’ szövegrész kiegészül a „kettő és fél’’ szövegrésszel.

228. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 6. § (4) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a vagyonfelügyelő vagy a felszámoló, illetve a végelszámoló tevékenysége vagy mulasztása harmadik személy jogát, jogos érdekét is érinti, az e személy által benyújtott kifogás (51. §) elbírálása során a kifogás előterjesztője is félnek minősül.’’

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 29. § *a)* pontja hatályát veszti.

229. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 2. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az 1. § (3) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott tevékenység végzésének feltétele, hogy a tevékenységet folytató rendelkezzen a kamarai nyilvántartásba vételi igazolással.’’

(2) Az Szjtv. 32. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e törvény 16. §-ában foglaltak kivételével, más nem folyamatosan szervezett sorsolásos játékok játékadója a nyereményalap 16%-a. A sorsjáték játékadója a 30. § (3) bekezdése szerinti havi nyereményalap 16%-a, a lottójáték játékadója a 30. § (5) bekezdése szerinti havi nyereményalap 24%-a, a bingójáték játékadója a havi nyereményalap 7%-a, a jokerjáték játékadója pedig a havi nyereményalap 17%-a. A kenójáték játékadója a havi tiszta játékbevétel 24%-a.’’

(3) Az Szjtv. 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénznyerő automata játékadója játékhelyenként — a játékkaszinóban üzemeltetett pénznyerő automata kivételével — az I. és a II. kategóriába tartozó pénznyerő automaták esetén havi 75 000 forint. A játékadót minden megkezdett hónap után meg kell fizetni.’’

(4) Az Szjtv. e törvénnyel megállapított 2. § (1) bekezdését a pénznyerő automatákat üzemeltetők kamarájának létrehozásáról szóló külön jogszabály hatálybalépését követő 3. hónap első napjától kell alkalmazni.

230. § Felhatalmazást kap az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter arra, hogy 2003. december 31. napjáig rendeletben határozza meg az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti, a közvetlen lakossági fogyasztásra szolgáló hagyományos gyógynövény drogok körét, és a kiskereskedelmi kiszerelés mennyiségi határait.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. Az Szja tv. 1. számú melléklete 2.7. alpontjának felvezető rendelkezése a következők szerint módosul, és egyidejűleg a 2.7. alpont *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.7. a munkáltató által lakáscélú felhasználásra a munkavállalónak hitelintézet útján, annak igazolása alapján nyújtott, vissza nem térítendő támogatás (ideértve a munkáltató által lakáscélú felhasználásra nyújtott kölcsön elengedett összegét is) a vételár vagy a teljes építési költség 30 százalékáig, de több munkáltató esetén is az utolsó folyósítástól számított 5 évenként legfeljebb 750 ezer forintig terjedő összegben, feltéve, hogy a lakás nem haladja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott méltányolható lakásigényt; a hitelintézet az adóévben a közvetítésével nyújtott támogatásról a kifizetőre, a munkáltató a kölcsön általa elengedett összegéről a munkáltatóra az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak; lakáscélú felhasználás:”

„*d)* a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítés.’’

2. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.6. és 4.7. alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.6. a Nobel-, továbbá a Kossuth- és a Széchenyi-díjhoz, az olimpiai játékokon és a fogyatékos sportolók világjátékán (Paralimpia, Siketek Világjátéka, Speciális Olimpia, Transzplantáltak Világjátéka) szerzett arany-, ezüst- és bronzéremhez, 4—6. helyezéshez, valamint az életmentő emlékéremhez, a Magyar Köztársaság Kiváló Művésze, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze, a Magyar Köztársaság Babérkoszorúja díjhoz, a nemzeti kulturális örökség minisztere által adományozott, jogszabályban meghatározott művészeti és szakmai díjhoz kapcsolódó, a díj (érem) tulajdonosának a díjat (érmet) adományozó szervezet által, illetve állami (miniszteri) elismerésként adott pénzjutalom, valamint az említett díj (érme) és a Magyar Köztársasági Érdemrend és Érdemkereszt tárgyi formája, továbbá a Kormány, a miniszterelnök, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter, a belügyminiszter, a honvédelmi miniszter, valamint a büntetés-végrehajtást, a vám- és pénzügyőrséget felügyelő miniszter, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter által adományozott emléktárgy (dísztőr, gyűrű stb.) értékéből a Kossuth-díjjal járó

pénzjutalom 1/10-ed részét meg nem haladó mértékű összeg;

4.7. a kormányrendeletben meghatározott Magyar Állami Eötvös Ösztöndíj, továbbá kormányrendeletben szabályozott feltételek alapján két- és többoldalú nemzetközi oktatási együttműködési megállapodás keretében az oktatási miniszter által a Magyar Ösztöndíj Bizottság vagy a Magyar Ösztöndíj Bizottság Irodája javaslatára adományozott ösztöndíj, egyéb juttatás, valamint a külföldiek magyarországi, és a magyarok külföldi felsőfokú tanulmányainak egyes kérdéseiről szóló kormányrendelet alapján külföldi felsőoktatási intézményben tanuló hallgató, külföldi hallgató, vagy külföldi oktató, kutató részére folyósított juttatás, nyújtott kedvezmény, illetve az oktatási miniszter által adományozott — a kormányrendeletben meghatározott — Deák Ferenc ösztöndíj;''

3. Az Szja tv. 1. számú melléklete 4.11. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.11. a Wesselényi Miklós Sport Közalapítvány által a sportról szóló törvény alapján folyósított tanulmányi ösztöndíj és sportösztöndíj, valamint a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által kiírt pályázat keretében elnyert ösztöndíj;''

4. Az Szja tv. 1. számú melléklete 5.6. alponttal egészül ki:

(5. Költségtérítés jellegű bevételek közül adómentes:)

„5.6. a bírót, ügyészt, bírósági, ügyészségi alkalmazottat törvény előírása alapján megillető ruházati költségtérítés.''

5. Az Szja tv. 1. számú melléklete 6.3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:)

„6.3. a kockázati (halál esetére szóló) életbiztosítás, a balesetbiztosítás, a teljes és végleges munkaképtelenségre szóló betegségbiztosítás díja, valamint a kizárólag a díjat fizető kártérítési felelősségi körébe tartozó kockázat elhárítására kötött biztosítás díja;''

6. Az Szja tv. 1. számú melléklete 6.5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:)

„6.5. az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár (ide nem értve az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárat) törvényben, törvényi felhatalmazás alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott szolgáltatási körében és feltételekkel jogszerűen nyújtott szolgáltatása;''

7. Az Szja tv. 1. számú melléklete 7.1., 7.2., valamint 7.8. alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Egyéb indokkal adómentes:)

„7.1. a magánszemély által örökség, hagyomány vagy meghagyás címén megszerzett vagyoni érték, a magánszemély által más magánszeméllyel kötött tartási vagy életjáradéki szerződés révén megszerzett vagyoni érték, valamint a nyugdíjban részesülő magánszemély által központi költségvetési szervvel vagy helyi önkormányzattal kötött tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződés révén megszerzett vagyoni érték, továbbá a szövetkezet nyugdíjas tagjának a saját szövetkezetével kötött életjáradéki szerződés keretében a vagyonnevesítés során szerzett szövetkezeti üzletrésze átruházásából származó jövedelme, feltéve, hogy annak összege évente az átalakulás befejezésekor lezárt névérték egytized részét, de legfeljebb havonta a 10 ezer forintot nem haladja meg;

7.2. a magánszemély részére más magánszemély(ek) által ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott (fizetett) vagyoni érték; nem alkalmazható e rendelkezés, ha a juttatás (a fizetés) a magánszemély vagy más által teljesített termékértékesítésre (vagyoni érték átengedésére), szolgáltatásnyújtásra tekintettel vagy azzal összefüggésben történik (így különösen nem adómentes a magánszemély által borravaló, hálapénz címén megszerzett vagyoni érték);''

„7.8. a magánszemély számára államháztartási forrásból, pályázat útján biztosított ingyenes vagy kedvezményes számítógép- és internethasználat (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díj átvállalását, a modem biztosítását, valamint az internethasználathoz szükséges számítógép beszerzésére jogosító — évi 50 ezer forintot meg nem haladó összegű — utalvány biztosítását);''

8. Az Szja tv. 1. számú melléklete a következő 7.15. alponttal egészül ki:

„7.15. A fogyasztóvédelemről szóló törvényben meghatározott közüzemi szolgáltatás szolgáltatója által elengedett követelés, amennyiben a követelés elengedésére a szolgáltató üzletszabályzatában rögzített feltételek szerint — az azonos helyzetben lévők egyenlő elbánásának elve alapján kerül sor.''

9. Az Szja tv. 1. számú melléklete 8.17. alpontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.17. a munkáltató által a munkavállaló részére vagy étkezőhelyi vendéglátás, munkahelyi étkeztetés, közétkeztetés nyújtása (biztosítása) révén juttatott bevételnek (ideértve a kizárólag e szolgáltatások igénybevételére jogosító utalványt is) a havi 6000 forintot meg nem haladó része, vagy a kizárólag fogyasztásra kész étel vásárlására jogosító utalvány formájában juttatott bevételnek a havi 3500 forintot meg nem haladó része; e rendelkezés alkalmazásában a munkavállalóval esik egy tekintet alá a szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgató, valamint — ha volt munkáltatója (annak jogutódja) nyújtja részére e szolgáltatást — a nyugdíjban részesülő magánszemély is; a magánszemély egy adott hónapban csak egyféle (vagy a 6000 forintig, vagy a 3500 forintig terjedő) kedvezményt vehet igénybe; a munkáltató által az e rendelkezésben meghatározott módon, a 69. § (1) bekezdésének

c)—e) pontjában foglalt feltételek szerint juttatott bevételnek az adómentes természetbeni juttatás értékhatárát meghaladó része e törvény alkalmazásában adóköteles természetbeni juttatásnak minősül;''

10. Az Szja tv. 1. számú melléklete 8.19. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.19. a kifizető által a magánszemélynek kifizetőnként legfeljebb évi három alkalommal adott, az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott kis értékű ajándék, valamint a köztársasági elnök, az Országgyűlés elnöke, a miniszterelnök, a külügyminiszter és a honvédelmi miniszter által az államközi és az államok feletti szervezetekkel kapcsolatos diplomáciai esemény alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.), adott ajándék; a külügyminiszter és a honvédelmi miniszter esetében ide kell érteni azt az esetet is, amikor az előzőeket külképviselet által közvetve nyújtja;''

11. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.30. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a melléklet 8. pontja a következő 8.33. alponttal egészül ki:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.30. az, amelyet a munkáltató, a bér kifizetője a közoktatásról szóló törvényben meghatározott gyermek, tanuló számára a — rá tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény szerint családi pótlékra jogosult — szülő vagy a vele közös háztartásban élő házastárs útján a tanév első napját megelőző 60 és az azt követő 30 napon belül tankönyv, taneszköz, ruházat (ideértve a munkáltató, illetve a bér kifizetője nevére szóló, az előzőekben felsorolt javak beszerzéséről szóló számla ellenértékének az említett időszakban történő megtérítését is) vagy kizárólag az említett javak vásárlására jogosító utalvány formájában évi 15 ezer forint értékig terjedően juttat (adómentes iskolakezdési támogatás); a munkáltató, a bér kifizetője az adómentes iskolakezdési támogatás összegéről magánszemélyenként — az adóazonosító jel, valamint a magánszemély útján adómentes iskolakezdési támogatásban részesített gyermek(ek), tanuló(k) adóazonosító jelének (ennek hiányában természetes azonosító adatainak) feltüntetésével — nyilvántartást vezet, amelyet az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig megőriz; az iskolakezdési támogatásnak az adómentesség értékhatárát meghaladó része, valamint a munkáltató, a bér kifizetője által a szülővel vagy házastársával fennálló jogviszonyára tekintettel az említett feltételeknek nem megfelelő módon vagy pénzben a gyermeknek juttatott támogatás a szülő, illetve házastársa munkaviszonyból származó jövedelmének minősül;''

„8.33. a munkavállaló és a vele együtt üdülő közeli hozzátartozó részére a munkáltató (ideértve a munkáltató cégben közvetlenül vagy közvetve többségi irányítást biztosító befolyással rendelkező tagot, költségvetési szerv esetében a felügyeleti szervet és a Miniszterelnöki Hivatal Központi Üdülési és Oktatási Főigazgatóságát is) vagy szakszervezet által a tulajdonában, kezelésében lévő belföldi üdülőben biztosított üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből évente legfeljebb magánszemélyenként az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét meg nem haladó rész; a munkavállalónak (és a közeli hozzátartozójának) az e rendelkezésben foglalt értékhatárt meghaladóan juttatott bevételre az adóköteles természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, továbbá nem minősül adómentesnek a természetbeni juttatás, ha a munkáltató az adóévben üdülési csekk formájában is nyújt adómentes természetbeni juttatást a munkavállaló részére; a kifizető az üdülési szolgáltatás adómentes és adóköteles részéről magánszemélyenkénti bontásban (a magánszemély nevének és adóazonosító jelének, ennek hiányában természetes azonosító adatainak feltüntetésével) nyilvántartást vezet; e rendelkezések alkalmazásában a munkavállalóval esik egy tekintet alá a nyugdíjban részesülő magánszemély is, ha volt munkáltatója (annak jogutódja) vagy szakszervezet nyújtja részére e szolgáltatást.''

2. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. Az Szja tv. 3. számú mellékletének I. Jellemzően előforduló költségek fejezete a következő 16. ponttal egészül ki:

(Költségként elszámolható kiadások — feltéve, hogy azok a felsorolásban említett kivételekkel, részben sem szolgálják a magánszemély személyes vagy családi szükségleteinek kielégítését — különösen a következők:)

„16. a tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás alapján meghatározott költség, akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi szükségletét szolgálja (ha azonban a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, akkor e rendelkezés alapján a kiadásnak csak a támogatásból fedezett része alapján számolható el költség);''

2. Az Szja tv. 3. számú mellékletének I. Jellemzően előforduló költségek fejezete a következő 23. ponttal egészül ki:

(Költségként elszámolható kiadások — feltéve, hogy azok a felsorolásban említett kivételekkel, részben sem szolgálják a magánszemély személyes vagy családi szükségleteinek kielégítését — különösen a következők:)

„23. az úthasználat díja az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában.''

3. Az Szja tv. 3. számú mellékletének II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezete a következő 5. ponttal egészül ki:

„5. az Európai Parlament által az európai parlamenti megfigyelő és az európai parlamenti tag számára fizetett költségtérítés;''

4. Az Szja tv. 3. számú melléklete III. Az értékcsökkenési leírás elszámolása fejezete 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra csak a kormányrendeletben meghatározott regisztrált mezőgazdasági termelő, valamint a mezőgazdasági őstermelő jogosult értékcsökkenési leírást elszámolni. Ennek során a kormányrendeletben meghatározott regisztrált mezőgazdasági termelő, valamint a mezőgazdasági őstermelő az egyéni vállalkozóra vonatkozó rendelkezéseket alkalmazza, azzal az eltéréssel, hogy a kormányrendeletben meghatározott regisztrált mezőgazdasági termelő, valamint az adóév utolsó napján a termőföldről szóló törvény szerinti családi gazdálkodónak minősülő magánszemély és a családi gazdaságban nem foglalkoztatottként közreműködő családtagja a családi gazdaság részét képező, vagy ahhoz tartozó tárgyi eszköznek, nem anyagi javaknak az üzembe helyezés időpontjára megállapított beruházási költségét — választása szerint — az üzembe helyezés adóévében jogosult egy összegben költségként elszámolni. Más önálló tevékenységet végző magánszemély (ide nem értve az egyéni vállalkozót) a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra a 2. pont rendelkezéseit alkalmazza.''

5. Az Szja tv. 3. számú melléklete III. Az értékcsökkenési leírás elszámolása fejezete a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. A magánszemély — az 1—2. pontban foglaltaktól függetlenül — a tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás felhasználásával megszerzett (előállított) tárgyi eszköz, nem anyagi jószág beszerzési (előállítási) árának azt a részét, amely egyenlő a megszerzéséhez (előállításához) felhasznált támogatás összegével, az eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) — az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének — időpontjában értékcsökkenési leírásként számolja el. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz, nem anyagi jószág esetén ezen túlmenően nincs lehetőség értékcsökkenési leírás elszámolására.''

6. Az Szja tv. 3. számú melléklete V. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások fejezete a következő 11. ponttal egészül ki:

„11. a magánszemély bevétele (jövedelme) után külföldön megfizetett, a személyi jövedelemadónak megfelelő adó.''

3. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. Az Szja tv. 5. számú mellékletének bevezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A magánszemély — a 9/A. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően — nyilvántartási kötelezettségei teljesítése során e melléklet rendelkezései szerint jár el.''

2. Az Szja tv. 5. számú mellékletének I. Alapnyilvántartások fejezete helyébe a következő rendelkezés lép:

„I. Alapnyilvántartások

1. Közös szabályok

1.1. Alapnyilvántartás a naplófőkönyv, a pénztárkönyv, a bevételi és költségnyilvántartás, valamint a bevételi nyilvántartás, továbbá az őstermelői igazolvány részét képező értékesítési betétlap (az alapnyilvántartás típusai).

1.2. Alapnyilvántartást vezet az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő. A magánszemély más (egyéni vállalkozói tevékenységnek vagy mezőgazdasági őstermelői tevékenységnek nem minősülő) önálló tevékenysége tekintetében csak akkor vezet alapnyilvántartást, ha az e tevékenységből származó bevételével szemben az adóelőleg vagy a jövedelem meghatározásakor költséget (ide nem értve a jövedelem meghatározásakor e törvény rendelkezései szerint igazolás nélkül elszámolható elismert költséget) számol el vagy az adóévben nem (nem csak) kifizetőtől szerez ilyen bevételt. A magánszemély nem önálló tevékenysége tekintetében csak akkor vezet alapnyilvántartást, ha az e tevékenységből származó bevételnek minősülő költségtérítéssel szemben az adóelőleg vagy a jövedelem meghatározásakor költséget (ide nem értve a jövedelem meghatározásakor e törvény rendelkezései szerint igazolás nélkül elszámolható elismert költséget) számol el, vagy az adóévben nem (nem csak) kifizetőtől, munkáltatótól szerez nem önálló tevékenységből származó bevételt. Az előző rendelkezések szerint alapnyilvántartás vezetésére nem kötelezett magánszemély a más önálló tevékenységből, illetve a nem önálló tevékenységből származó bevételével összefüggő nyilvántartási kötelezettségét a kifizető által kiállított igazolás megőrzésével teljesíti.

1.3. A magánszemély egyéni vállalkozói tevékenysége, őstermelői tevékenysége, más önálló tevékenysége és nem önálló tevékenysége tekintetében külön-külön — választása szerint a négy tevékenység esetében akár eltérő típusú — alapnyilvántartást vezet. Tételes költségelszámolás esetén a más önálló tevékenységre vonatkozó alapnyilvántartást úgy kell vezetni, hogy az önálló tevékenységből származó jövedelem tevékenységenként megállapítható legyen.

1.4. Az alapnyilvántartás típusát a magánszemély adóévenként határozza meg, és e választását az adóévben saját elhatározásból később sem változtathatja meg. Ha a magánszemély e törvény rendelkezései szerint az adóév során veszíti el az általa választott alapnyilvántartás vezetésének a jogát, akkor a változás napját megelőző nappal köteles az addig vezetett alapnyilvántartást lezárni, és a lezárt alapnyilvántartásban összesített adatokat az új alapnyilvántartásba nyitó adatként bejegyezni. E rendelkezés nem mentesíti a magánszemélyt a lezárt nyilvántartással és az

azt alátámasztó bizonylatokkal összefüggő megőrzési kötelezettsége teljesítése alól.

1.5. Az átalányadózást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő alapnyilvántartásában az élő állatok és állati termékek értékesítéséből származó bevételét más őstermelői tevékenységéből származó bevételétől elkülönítve tartja nyilván.

1.6. Az alapnyilvántartást az adó, az adóelőleg megállapítására előírt időszakonként az alapnyilvántartás egyes adatsorainak összesítésével le kell zárni.

2. A naplófőkönyv

2.1. Az alapnyilvántartás vezetésére kötelezett magánszemély e kötelezettségét — választása szerint, bármely más alapnyilvántartás helyett — naplófőkönyv vezetésével is teljesítheti.

2.2. Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő köteles a naplófőkönyvet úgy vezetni, hogy annak alapján minden, az egyéni vállalkozói tevékenységével, illetve őstermelői tevékenységével kapcsolatban pénzbevételt vagy -kiadást eredményező gazdasági esemény (így különösen értékesítés, beszerzés, hitelfelvétel, kölcsönnyújtás, vállalkozói kivét felvétele) zárt rendszerben nyomon követhető legyen. E rendelkezés alkalmazásában a pénzbevétellel esik egy tekintet alá a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás ellenértéke akkor is, ha teljesítése egészben vagy részben nem pénzben (hanem például csere, beszámítás révén) történt.

2.3. A naplófőkönyv tartalmát a számvitelről szóló törvénynek az egyszeres könyvvitelt vezető vállalkozókra irányadó rendelkezései szerint kell megállapítani.

3. A pénztárkönyv

3.1. Az alapnyilvántartás vezetésére kötelezett magánszemély e kötelezettségét pénztárkönyv vezetésével teljesíti, ha más alapnyilvántartás vezetését nem választhatja, vagy a más alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó választási jogával nem élt.

3.2. Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő köteles a pénztárkönyvet úgy vezetni, hogy annak alapján — a kiegészítő nyilvántartásokat is figyelembe véve — minden, az egyéni vállalkozói tevékenységével, illetve őstermelői tevékenységével kapcsolatban pénzbevételt vagy -kiadást eredményező gazdasági esemény (így különösen értékesítés, beszerzés, hitelfelvétel, kölcsönnyújtás, vállalkozói kivét felvétele) zárt rendszerben nyomon követhető legyen. E rendelkezés alkalmazásában a pénzbevétellel esik egy tekintet alá a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás ellenértéke akkor is, ha teljesítése egészben vagy részben nem pénzben (hanem például csere, beszámítás révén) történt.

3.3. A pénztárkönyv legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) sorszám;

b) a gazdasági esemény időpontja;

c) a bizonylat sorszáma;

d) a gazdasági esemény rövid leírása (így különösen ellenérték, anyagbeszerzés, tárgyi eszköz beszerzése, nyújtott vagy kapott kölcsön);

e) bevételek, ezen belül külön feltüntetve

ea) az adóköteles bevételeket,

eb) a fizetendő általános forgalmi adót,

ec) a jövedelem kiszámításánál figyelembe nem veendő bevételek;

f) kiadások, ezen belül külön feltüntetve

fa) a költségként elszámolható kiadásokat a következő bontásban

— anyag- és árubeszerzés,

— a közvetített szolgáltatások értéke,

— az alkalmazottak bére és közterhei,

— vállalkozói kivét (csak a vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazó egyéni vállalkozó esetében),

— egyéb költségként elszámolható kiadás;

fb) a költségként el nem számolható kiadásokat a következő bontásban

— beruházási költség,

— a levonható általános forgalmi adó,

— egyéb, költségként el nem számolható kiadás.

4. A bevételi és költségnyilvántartás

4.1. A magánszemély az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét — választása szerint — bevételi és költségnyilvántartás vezetésével teljesítheti, ha az adóévben

a) az általános forgalmi levonására nem jogosult, vagy e jogát nem érvényesíti, valamint

b) a helyi iparűzési adó alanyaként állandó jellegű iparűzési tevékenység esetén egyszerűsítve határozza meg az adó alapját.

4.2. A magánszemély a bevételi és költségnyilvántartásban kizárólag az adóköteles bevételeket és a költségként elszámolható kiadásokat rögzíti.

4.3. A bevételi és költségnyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) sorszám;

b) a gazdasági esemény időpontja;

c) a bizonylat sorszáma;

d) a gazdasági esemény rövid leírása (így különösen ellenérték, anyagbeszerzés);

e) a kifizető neve (elnevezése) és adószáma (e rendelkezést az egyéni vállalkozó nem köteles alkalmazni);

f) a bevétel összege;

g) a bevételből levont adóelőleg;

h) a költség összege;

i) a jövedelem.

5. A bevételi nyilvántartás

5.1. A magánszemély az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét — választása szerint — bevételi nyilvántartás vezetésével teljesítheti, ha az adóévben

a) tételes költségelszámolást (egyéni vállalkozóként vállalkozói jövedelem szerinti adózást) nem alkalmaz, valamint

b) az általános forgalmi levonására nem jogosult, vagy e jogát nem érvényesíti, továbbá

c) a helyi iparűzési adó alanyaként állandó jellegű iparűzési tevékenység esetén egyszerűsítve határozza meg az adó alapját.

5.2. A bevételi nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) sorszám;

b) a bevétel megszerzésének időpontja;

c) a bizonylat sorszáma;

d) a kifizető neve (elnevezése) és adószáma (e rendelkezést az egyéni vállalkozó nem köteles alkalmazni);

e) a bevétel összege;

f) a bevételből levont adóelőleg;

g) a jövedelem.

6. Az értékesítési betétlap

6.1. A mezőgazdasági őstermelő az őstermelői tevékenysége ellenértékeként megszerzett bevétele tekintetében az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét — választása szerint — az őstermelői igazolvány részét képező értékesítési betétlap vezetésével teljesítheti, ha az adóévben egyébként bevételi nyilvántartás vezetésére lenne jogosult.

6.2. Az értékesítési betétlapra a mezőgazdasági őstermelő vagy helyette — az e törvényben és a mezőgazdasági őstermelői igazolványról szóló kormányrendeletben meghatározott feltételekkel — a kifizető jegyezhet be adatot.

6.3. A mezőgazdasági őstermelő negyedévenként, a negyedév utolsó napjára összesíti minden olyan, a negyedévben megszerzett őstermelői tevékenységből származó bevételét, amely nem kifizetőtől származik, vagy amelynek kifizetésekor (juttatásakor) nyilatkozott a kifizető részére, hogy a bevételt maga jegyzi be az értékesítési betétlapra. Az értékesítési betétlapra az így összesített bevételt kell a negyedév utolsó napjára bejegyezni. A mezőgazdasági őstermelő az elszámolásnál készített feljegyzést az őstermelői igazolvány mellékleteként a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályok szerint megőrzi.''

4. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. Az Szja tv. 6. számú mellékletének 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[II. MEZŐGAZDASÁGI ŐSTERMELŐI TERMÉKEK ÉS TEVÉKENYSÉGEK:

A) Állat, állati termék]

„7. Propolisz (méhszurok), továbbá	130190 90 99-ből
Méhpempő	0410-ből
nyers virágpor	121299 80 00-ből
Méhméreg	300190 99 00-ből
máshova nem sorolt méhészeti termék	210690 98 99-ből''

2. Az Szja tv. 6. számú mellékletének 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[II. MEZŐGAZDASÁGI ŐSTERMELŐI TERMÉKEK ÉS TEVÉKENYSÉGEK:

B) Növény, növényi termék]

„12. Fűszernövények és fűszerek:	
Fűszerpaprika	0904 20-ból
Borókabogyó	0909 50-ből
Sáfrány	0910 20
Kakukkfű	0910 40-ből
Ánizsmag	0909 1000
Köménymag	0909 30
Kapormag	0910 99-ből
egyéb hazai fűszernövények	0709 90-ből
	1211 90-ből''

3. Az Szja tv. 6. számú mellékletének 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[II. MEZŐGAZDASÁGI ŐSTERMELŐI TERMÉKEK ÉS TEVÉKENYSÉGEK:

B) Növény, növényi termék]

„13. Gabonafélék szemtermése, búza, kétszeres, rozs, árpa, zab, kukorica, rizs, cirokmag, hajdina, köles, kanárimag, triticale és más hibrid kivéve: a malomiparban megmunkáltakat''	1001—1005, 100610, 1007—1008

4. Az Szja tv. 6. számú mellékletének 21. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[II. MEZŐGAZDASÁGI ŐSTERMELŐI TERMÉKEK ÉS TEVÉKENYSÉGEK:

B) Növény, növényi termék]

„21. Állatok etetésére szolgáló növényi eredetű termék: makk, vadgesztenye, kukoricacsutka, -szár, -csuhé, -levél, répafej, zöldségfélék héja, gyümölcshulladék stb.''	2308 00 40, 2308 00 90-ből

5. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. Az Szja tv. 10. számú melléklete II. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggő bevételek fejezetének felvezető rendelkezése és 3. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének adóévében a megszűnés napján megszerzett vállalkozói bevételnek minősül:''

„3. a megszűnés napjáig az egyéni vállalkozó által kiállított, az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott bizonylaton feltüntetett, egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel őt megillető ellenérték (bevétel).''

2. Az Szja tv. 10. számú melléklete II. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggő bevételek fejezetének a pontok utáni első mondata helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének adóévében megszerzett vállalkozói bevétellel szemben a soron kívüli adóbevallás benyújtásáig, vagy az adó soron kívüli megállapítására irányuló eljárás megindításáig teljesített kiadás alapján számolható el vállalkozói költség. A volt egyéni vállalkozó — halála esetén a vállalkozói tevékenységét nem folytató özvegye, örököse — által az egyéni vállalkozói tevékenység korábbi folytatására tekintettel az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének napját követően megszerzett bevétel önálló tevékenységből származó bevételnek minősül, és az azzal összefüggő adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni.''

6. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. Az Szja tv. 11. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezetének bevezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a fejezet a következő 18. ponttal egészül ki:

„Költségként elszámolható kiadások különösen a következők:''

„18. az egyéni vállalkozói tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás alapján meghatározott költség, akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi szükségletét szolgálja (ha azonban a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, akkor e rendelkezés alapján a kiadásnak csak a támogatásból fedezett része alapján számolható el költség);''

2. Az Szja tv. 11. számú mellékletének I. Jellemzően előforduló költségek fejezete a következő 28. ponttal egészül ki:

(Költségként elszámolható kiadások — feltéve, hogy azok a felsorolásban említett kivételekkel, részben sem szolgálják a magánszemély személyes vagy családi szükségleteinek kielégítését — különösen a következők:)

„28. az úthasználat díja az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában.''

3. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezetének 2. pontja a következő *n)* ponttal egészül ki:

(2. A kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása)

„*n)* Az egyéni vállalkozó a kizárólag film- és videogyártást szolgáló gépek és berendezések esetében 50 százalék értékcsökkenési leírást érvényesíthet.''

4. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezetének 2. pontja a következő *o)* alponttal egészül ki:

(2. A kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása)

„*o)* A tárgyi eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) — az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének — időpontjában elszámolt értékcsökkenési leírásnak kell tekinteni — és az egyedi részletező nyilvántartásban is ennek megfelelően kell rögzíteni — a tárgyi eszköz megszerzése vagy előállítása érdekében teljesített beruházási kiadásnak megfelelően a fejlesztési tartalék alapjául szolgáló lekötött számlakövetelésből feloldott összeget.''

5. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezetében a *b)* Építmények cím alatti táblázat helyébe a következő rendelkezés lép:

[b) Építmények]

„Építménycsoportok	Évi leírási kulcs %
Ipari építmények	2,0
Mezőgazdasági építmények	3,0
ebből: önálló támrendszer	15,0
Melioráció	10,0
Mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozónál a bekötő- és üzemi út	5,0
Közforgalmi vasutak és kiegészítő építményei, ideértve az iparvágányokat is	4,0
Egyéb vasúti építmények (elővárosi vasutak, közúti villamosvasutak, metróvasúti pálya stb.)	7,0
Vízi építmények	2,0
Hidak	4,0
Elektromos vezetékek, ideértve a távközlési hálózat vezetékest is	8,0
Kőolaj- és földgázvezetékek, gázvezetékek	6,0
Gőz-, forró víz- és termálvízvezeték, földgáz távvezeték, termálkút	10,0
Közúti villamos vasúti és trolibusz munkavezetékek	25,0
Egyéb, minden más vezeték	3,0

„Építménycsoportok	Évi leírási kulcs %
Alagutak és föld alatti építmények (a bányászati építmények kivételével)	1,0
Idegen (bérelt) ingatlanon végzett beruházás	6,0
Hulladéktároló	20,0
Kizárólag film- és videogyártást szolgáló építmény	15,0
Minden egyéb építmény (kivéve a hulladékhasznosító létesítményt)	2,0
A hulladékhasznosító létesítmény	15,0''

6. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezete 3. A leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai alfejezete *d)* Gépek, berendezések, felszerelések, járművek pontja 6. alpontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

[d) Gépek, berendezések, felszerelések, járművek

da) 33 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:]

„6. a HR 8419 11 00 00, 8541 40 90 00 vtsz.-alszámok;''

7. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezete a következő 7. ponttal egészül ki:

„7. Az egyéni vállalkozó — az 1—5. pontban foglaltaktól függetlenül — az egyéni vállalkozói tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás felhasználásával megszerzett (előállított) tárgyi eszköz, nem anyagi jószág beszerzési (előállítási) árának azt a részét, amely egyenlő a megszerzéséhez (előállításához) felhasznált támogatás összegével, az eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) — az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének — időpontjában értékcsökkenési leírásként számolja el. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz, nem anyagi jószág esetén ezen túlmenően nincs lehetőség értékcsökkenési leírás elszámolására.''

8. Az Szja tv. 11. számú melléklete IV. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások fejezete a következő 14. ponttal egészül ki:

„14. a magánszemély bevétele (jövedelme) után külföldön megfizetett, a személyi jövedelemadónak megfelelő adó.''

7. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. Az Szja tv. 13. számú mellékletének 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. A 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó — kivéve a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt egyéni vállalkozó — 2000. december 31-ét követően megkötött hitelszerződés (ideértve a pénzügyi lízinget is) alapján tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához pénzügyi intézménytől igénybe vett hitel kamata alapján adókedvezményt vehet igénybe. Nem vehető igénybe adókedvezmény a szállítási tevékenységet végző egyéni vállalkozó által a nemzetközi szállítási tevékenységhez használt tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához kapcsolódó hitel szerződés alapján.''

2. Az Szja tv. 13. számú mellékletének 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. A 9. pont alapján igénybe vett adókedvezmény összege adóévenként nem haladhatja meg az 6 millió forintot. A magánszemély által az adóévben érvényesített adókedvezmény összege az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű *(de minimis)* támogatásnak minősül.''

8. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. A Tao. 1. számú mellékletének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. Az adózó az értékcsökkentési leírást az immateriális jószág, a tárgyi eszköz üzembe helyezése napjától (ideértve jogutód esetén a jogelődtől a vagyonmérleg szerint átvett, a jogelőd által már üzembe helyezett eszköznél az átalakulás napját követő napot is) az állományból való kivezetése (ideértve a forgóeszközök közé való átsorolást, valamint az adózó megszűnését is) napjáig számolja el. Az értékcsökkenési leírást azon napokra arányosan kell meghatározni, amely napokon az eszköz állományban volt.''

2. A Tao. 1. számú mellékletének 5. *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*a)* immateriális javaknál és az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogoknál, figyelemmel a 13. pont rendelkezésére,''

3. A Tao. 1. számú melléklete a következő 8. *a)* ponttal egészül ki:

„8. *a)* A kizárólag film- és videogyártást szolgáló gépek és berendezések esetében 50 százalék értékcsökkenési leírás érvényesíthető.''

4. A Tao. 1. számú melléklete a következő 13. ponttal egészül ki:

„13. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (5) bekezdésének 1. *c)* pontja alapján nyilvántartásba vett üzleti vagy cégérték bekerülési értékének — a nyilvántartásba vételt követő, az adózó részvételével történő egyesülés

esetén — az egyesülés napjáig elszámolt terv szerinti értékcsökkenéssel csökkentett összegét az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt értékcsökkenési leírásnak kell tekinteni, ha az egyesülés során a megvásárolt társaság az eszközeit nem értékeli át piaci értékre.''

9. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. A Tao. 2. számú mellékletének II. fejezetében a táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„II. ÉPÍTMÉNYEK

Az építmény jellege	Leírási kulcs %
Ipari építmény	2,0
Mezőgazdasági építmény	3,0
ebből: önálló támrendszer	15,0
Melioráció	10,0
Mezőgazdasági tevékenységet végző adózónál a bekötő- és üzemi út	5,0
Közforgalmi vasút és kiegészítő építményei, ideértve az iparvágányokat is	4,0
Egyéb vasúti építmény (elővárosi vasút, közúti villamosvasút, metróvasúti pálya stb.)	7,0
Vízi építmény	2,0
Híd	4,0
Elektromos vezeték, ideértve a távközlési hálózat vezetékeit is	8,0
Kőolaj- és földgázvezeték, gázvezeték	6,0
Gőz-, forróvíz- és termálvízvezeték, földgáz távvezeték, termálkút	10,0
Közúti villamosvasúti és trolibusz munkavezeték	25,0
Egyéb, minden más vezeték	3,0
Alagút és földalatti építmény (a bányászati építmény kivételével)	1,0
Idegen (bérelt) ingatlanon végzett beruházás	6,0
Hulladéktároló	20,0
Kizárólag film- és videogyártást szolgáló építmény	15,0
Minden egyéb építmény	2,0
ebből: a hulladékhasznosító létesítmény	15,0''

2. A Tao. 2. számú melléklete IV. fejezete *a)* pontjának 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[IV. Gépek, berendezések, felszerelések, járművek
a) 33 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök]

„6. A HR 8419 11 00 00, 8541 40 90 00 vtsz.-alszámok.''

10. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. A Tao. 3. számú melléklete *B)* fejezetének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségek, ráfordítások)

„3. az adózó által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve vezető tisztségviselője, tevékenységében személyesen közreműködő tagja, valamint az adózóval korábban munkaviszonyban álló, saját jogú nyugdíjas [Tbj. 4. § *f)* pont], valamint az említett magánszemélyek közeli hozzátartozója részére személyi jellegű egyéb kifizetésként elszámolt összeg, és az ahhoz kapcsolódó, törvényen alapuló, az államháztartás valamely alrendszere számára történő kötelező befizetés, figyelemmel az 1., 2., 8. és 12. pontban foglaltakra;''

2. A Tao. 3. számú melléklete *B)* fejezetének 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségek, ráfordítások)

„8. a biztosítás díja, ha a biztosított az adózóval munkaviszonyban álló magánszemély, az adózó vezető tisztségviselője, tevékenységében személyesen közreműködő tagja, vagy az adózónál jogszabályban meghatározott tanulószerződés alapján gyakorlati képzésben résztvevő szakképző iskolai tanuló;''

3. A Tao. 3. számú melléklete *B)* fejezetének 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségek, ráfordítások)

„9. a Munka Törvénykönyvében előírt rendelkezések alapján az igénybe nem vett munkaidő-kedvezmény címen a szakszervezetnek átutalt összeg;''

4. A Tao. 3. számú melléklete *B)* fejezetének 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségek, ráfordítások)

„14. a munkáltató által elrendelt, a munkakör betöltéséhez szükséges ismeretek megszerzését szolgáló képzés költsége, továbbá a kifizető által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve tevékenységében személyesen közreműködő tagja képzésének költsége, feltéve, hogy a képzés a kifizető tevékenységéhez szükséges ismeretek megszerzését, bővítését célozza, valamint a kifizető tevékenységében közreműködő magánszemély (például üzleti partner, szakértő) e feladatának ellátásához szükséges felkészítés költsége, ide nem értve az iskolai rendszerű képzést.”

11. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1. Az Eva tv. Mellékletének I. pontja 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Bizonylat az alakilag és tartalmilag hiteles olyan dokumentum, irat, amely megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, és amelyen minden, az adókötelezettség teljesítése szempontjából szükséges adat magyar nyelven is fel van tüntetve. Az adózó által kibocsátott számla, egyszerűsített számla és nyugta adattartalmát az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerint, az általános forgalmi adóról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény felhatalmazása alapján a kiadott külön jogszabály figyelembevételével kell meghatározni. Az adózó a jogszabályban előírt kötelezettsége teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges határidőig bizonylatot állít ki minden olyan gazdasági eseményről, amelynek alapján jogszabály rendelkezése szerint nyilvántartásában adat rögzítésére, módosítására vagy törlésére köteles, kivéve, ha a bizonylat kiállítására más személy kötelezett.''

2. Az Eva tv. Mellékletének I. pontja 4. alpontja felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. A számlának, egyszerűsített számlának vagy nyugtának nem minősülő bizonylat legalább a következő adatokat tartalmazza:''

3. Az Eva tv. Mellékletének I. pontja a következő 6. alponttal egészül ki:

„6. A pénztárgéppel rendelkező, azt használó adóalany köteles a pénztárgépek használatáról szóló külön jogszabály előírásait betartani.''

12. számú melléklet a 2003. évi XCI. törvényhez

„1. számú melléklet az 1992. évi LXXIV. törvényhez

I. Rész

A 15 százalékos felszámított adómérték alá tartozó termékek és szolgáltatások köre

1. Termékek

Sorszám	Megnevezés	Vámtarifaszám
1.	Élő állatok (a sportló, versenyló, kutya, macska, díszállat, laboratóriumi és állatkerti állat kivételével)	ex 0101-től ex 0106-ig
2.	Élelmezési célra alkalmas hús, vágási melléktermék és belsőség Emberi fogyasztásra alkalmas pacal	0201-től 0210-ig ex 0504
3.	Halak, rákok, puhatestű és más gerinctelen víziállatok	0301-től 0307-ig
4.	Tejtermékek (kivéve anyatej), madártojás, természetes méz, másutt nem említett élelmezési célra alkalmas állati eredetű élelmiszer	ex 0401 0402-től 0410-ig
5.	Tenyészállatok spermája és embriója	0511 10 00 00 0511 99 90 01
6.	Élő fa és egyéb növény, hagyma, gumó, gyökér stb.	0601-től 0604-ig
7.	Élelmezési célra alkalmas zöldségfélék, gyökerek és gumók	0701-től 0714-ig
8.	Élelmezési célra alkalmas gyümölcs és dió, citrusfélék	0801-től 0814-ig
9.	Tea (nem fermentált)	0902 10 0902 20
10.	Gabonafélék	1001-től 1008-ig
11.	Malomipari termékek	1101-től 1106-ig 1108-tól 1109-ig
12.	Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök, különféle gyümölcsök, ipari és gyógynövények, (ide nem értve az 1. számú melléklet II. rész 2. pontja szerinti hagyományos gyógynövény drogokat közvetlen lakossági fogyasztásra, kiskereskedelemben szokásos kiszerelésben), szalma és takarmány	1201-től 1214-ig, kivéve: ex 1211 90 98

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
13.	Propolisz	ex 1301
14.	Állati és növényi zsírok (csak az emberi fogyasztásra alkalmasak)	ex 1501 ex 1507-től ex 1512-ig ex 1513 21 30 00 ex 1513 21 90 00 ex 1513 29 50 00 ex 1513 29 91 00 ex 1513 29 99 00 ex 1514 ex 1515 21 ex 1515 29 ex 1515 50 ex 1515 90 59 ex 1517 1521 90 91
15.	Élelmiszer-készítmények hús-, hal-, rák-, rákféle, puhatestű, valamint más gerinctelen víziállat tartalommal	1601-től 1605-ig
16.	Cukor és cukoráruk	1701-től 1703-ig
17.	Rúd alakú, túróval töltött, csokoládéval bevont termék	ex 1806 31 00 99
18.	Gabona, liszt, keményítő vagy tej felhasználásával készült termék	1901-től 1904-ig 1905 10 1905 40 1905 90 kivéve: 1901 10 00 02
19.	Zöldségfélékből, gyümölcsből, dióból és más növényrészekből előállított készítmények	2001-től 2008-ig
20.	Egyéb ehető készítmények kivéve: ízesített vagy színezett cukorszirup	2102 2103 90 90 2104-től 2105-ig 2106 10 2106 90 kivéve: 2106 90 30 00 2106 90 51 00 2106 90 55 00 2106 90 59 00 2106 90 92 01 2106 90 98 01
21.	Víz, minden halmazállapotában Kivéve: — Emberi fogyasztásra kiszerelt természetes ásványvíz, ide nem értve a gyógyvizet — Emberi fogyasztásra kiszerelt forrásvíz — Emberi fogyasztásra kiszerelt, ásványi anyaggal dúsított ivóvíz	ex 2201
22.	Ízesített tej	ex 2202 90 91 ex 2202 90 95 ex 2202 90 99
23.	Ecet és ecetsavból készült ecetpótló, legfeljebb 10 tömegszázalék ecetsavtartalommal; Ecet és ecetsavból készült ecetpótló, ízesítve és/vagy színezve, legfeljebb 15 tömegszázalék ecetsavtartalommal	ex 2209
24.	Élelmiszer-ipari melléktermékek, hulladékok, elkészített állati takarmányok	2301-től 2309-ig
25.	Ásványi termékek (kalciumfoszfát trágyaként való felhasználás céljából őrölve)	ex 2510 20

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
26.	Ásványi tüzelőanyagok Tőzeg energetikai célra tüzelési célra tüzelési célra tüzelési célra Tűzifa, faszén	ex 2701-től ex 2705-ig 2709, 2711 11, 2711 21, 2711 12 11, 2711 12 19, ex 2711 12 94, 2711 12 97 ex 2711 13 91, 2711 13 97 ex 2711 29 4401 4402
27.	Szacharin	ex 2925 11
28.	Gyógyszerek („állatgyógyászati célra” szövegű magyar alszámos bontások), gyógyiszap, állatgyógyászati oltóanyag	ex 3002 ex 3003 ex 3004
29.	Vatta, géz, kötés és hasonló cikkek, sebészeti steril catgut, fogászati vérzéscsillapítók	3005 3006 10
30.	Hormon és spermicid alapú kémiai fogamzásgátló készítmények állatgyógyászati célra; Fogászati cement és más fogászati tömőanyagok, csontpótló cementek, gyökértömő csúcs	ex 3006 60 3006 40
31.	Állati vagy növényi trágya; Ásványi vagy vegyi trágyázószer (a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium által kiadott forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező trágyázószerek)	3101 ex 3102 ex 3103 ex 3104 3105
32.	Fogászati lakkanyag; Fogászati viasz, fogászati lenyomatkeverék, fogászatban használt gipsz alapú egyéb készítmények, ragasztóanyag fogászati célra; Fogtechnikai, fogászati gipsz mintakészítéshez. Lenyomatgipsz fogászati lenyomatkészítéshez, por alakban; Filmizoláló folyadék, gipsz-műanyag izoláló protéziskészítéshez Polírpaszta, fémoxid-gyanta keverék, fogművek felületi karcmentesítésére és fényesítésére; Foszfát kötésű kvarc-földpát alapú beágyazó anyag fémöntéshez és hozzá keverőfolyadék; Önkötő mintázó anyag, metil-metakrilát alapú, fogtechnikai célra készletben is; Fogsoralapanyag protézis készítéséhez (meleg polimerizátum), metil- metakrilát alapú; Öntőakrilát fogsoralapanyag protézis készítéséhez (hideg polimerizátum), metil-metakrilát alapú; Autopolimerizátum fogsorjavító anyag; Hídváz- leplezőanyag, polimetil-metakrilát (meleg polimerizátum) vagy aromás dimetakrilát alapú és színezői	ex 3208 ex3906 ex 3506 ex 2520 ex 3209 90 ex 3405 90 ex 3816 ex 3407
33.	Rovarölők, gombaölők, külsőleg alkalmazandó fertőtlenítő szerek, gyomirtók stb.	3808
34.	A társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyászati segédeszköznek minősülő higiénés eszközök, orvostechnikai eszköznek minősülő (műanyag) áruk Vizeletgyűjtő zsák	ex 3924 90 ex 9401 ex 3923
35.	Egészségügyi és gyógyszerészeti áruk gumiból Fogászati gumianyag	4014 4015 11

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
36.	Egészségügyi betét (ideértve a tisztasági betétet is) és tampon, nadrágpelenka, csecsemőpelenka, pelenkabetét, papírvatta, fogászati papíranyag	ex 4818 40 ex 4818 90 ex 4823
37.	Folyóirat, kotta, térkép	ex 4901 4902 4904 4905 91 4905 99
38.	Vatta textilanyagokból, és ebből készült áruk	5601 10 5601 21
39.	Kompressziós térdharisnya, harisnya, harisnyanadrág, karharisnya, kompressziós kesztyű (amely megfelel az orvostechnikai eszközökről szóló külön jogszabályban meghatározott előírásoknak)	ex 6115 ex 6117
40.	Gyógyászati segédeszköznek minősülő rögzítőnadrág	ex 6212 90
41.	Tb-támogatással értékesített kész paróka	ex 6704
42.	Fogtechnikai bázislemez	ex 7106 ex 7108 ex 7110 ex 7218 ex 7219 ex 7220
43.	Reduktor	ex 8481 10
44.	Rokkantkocsi	8713
45.	Szemüveglencse, látást javító kontaktlencse, a tb-támogatással értékesített szemüvegkeret, távcsőszemüveg	ex 9001 30 9001 40 41 9001 40 49 9001 40 80 9001 50 41 9001 50 49 9001 50 80 ex 9003
46.	Orvosi, sebészeti műszer és készülék: öninjektáló készülék és az ahhoz tartozó tű, orvosi fecskendő és az ahhoz tartozó tű, transzfúziós készülék, egyszerhasználatos vérvételi zsák, zárt vérvételi eszközök, orvosi csapoló és öblítőeszközök, infúziós szerelékek, fogászati fúrógépbe befogható marófúró, fúró és csiszolókorong, fogászati tisztítókefék, vesedializátorhoz tartozó szűrő és vérvonal, aferézises eljárásnál használt ferézis szerelék szűrővel vagy anélkül, egyszerhasználatos szűrőcsalád	ex 9018 ex 8421 29 90 00
47.	Egészségügyben való felhasználás céljára minősített inhalátor, lélegeztető készülék és tartozéka	ex 9019 20
48.	Gyógyászati segédeszközök	9021 10 9021 31 9021 39 9021 40 9021 90
49.	Vércukorszintet meghatározó készülék, nem ortézisként használt izomstimulátor	ex 9027 80 17 ex 9027 80 97 ex 9018 ex 9019
50.	Műlép	ex 9602 00 00 01

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
51.	A gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású anyagok és készítmények nyilvántartásáról és forgalomba hozataláról szóló 10/1987. (VIII. 19.) EüM rendelet alapján OGYI engedélyszámmal és forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező, gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású termékek	ex 1211 ex 1302 ex 1504 ex 1515 ex 2006 ex 2007 ex 2106 ex 2201 ex 2205 ex 2206 ex 2208 ex 3004 ex 3301 ex 3302 ex 3306 ex 3307 ex 3802 90

E törvény alkalmazásában vámtarifaszám: a Kereskedelmi Vámtarifa 2002. július 31-én hatályos szövegének áruazonosító számai, a tíz számjegynél kevesebb számjeggyel megadott vámtarifaszám esetén annak valamennyi alszámos bontása is ide értendő.

2. Szolgáltatások

Sor-szám	Megnevezés	SZJ-szám
52.	Mezőgazdasági, vadgazdálkodási és erdőgazdálkodási szolgáltatás, kivéve: egészségügyi kártevőirtás	SZJ 01.41.1-ből, 01.42.1-ből, 01.50.1, 02.02.1
53.	Halászati szolgáltatás	SZJ 05.01.1
54.	Kényszer- és bérvágás	SZJ 15.11.90.0-ból, 15.12.90.0-ból
55.	Gyógyászati segédeszközök bérmunkában történő előállítása (a megbízó anyagából, illetve bérmunkában végzett részmegmunkálás)	SZJ 33.10.99.0-ból
56.	Gáz-, gőz- és vízellátás	SZJ 40.21.9, 40.22.1, 40.30.9 41.00.2
57.	Szemüveglencse egyedi csiszolása, keretbe helyezése	SZJ 52.74.13.0-ból
58.	Gyógyászati segédeszközök (az 1. számú melléklet I. részének 44. és 48. pontjában meghatározottak) javítása	SZJ 33.10.92.0-ból 35.43.9-ből, 26.22.9-ből
59.	Szállodai szolgáltatás	SZJ 55.10
60.	Egyéb kereskedelmi és korlátozottan igénybe vehető szálláshely-szolgáltatás	SZJ 55.21.1, 55.22.1, 55.23.11, 55.23.12, 55.23.13, 55.23.15-ből

Sor-szám	Megnevezés	SZJ-szám
61.	Étkezőhelyi vendéglátásban az ételforgalom	SZJ 55.30.1-ből
62.	Diákétkeztetés	SZJ 55.51.10.1, 55.51.10.2, 55.51.10.3
63.	Munkahelyi és közétkeztetésben az ételforgalom	SZJ 55.51.10.4-ből, 55.51.10.9-ből, 55.52.1-ből
64.	Kábeltelevízió, televízió-műsorszórás, rádió-műsorszórás	SZJ 64.20.3-ból, SZJ 64.20.21, SZJ 64.20.22
65.	Mezőgazdasági termelési rendszerekkel kapcsolatos szolgáltatás	SZJ 74.14.15.0-ból
66.	Mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási és halászati szakmai tervezés, szakértés, kivéve: trófeabírálat	SZJ 74.14.15.0-ból SZJ 74.87.16.1-ből
67.	Mezőgazdasági laboratóriumi vizsgálatok	SZJ 74.30.1-ből
68.	Állat-egészségügyi ellátás	SZJ 85.20.1
69.	Szociális étkeztetés	SZJ 85.31.1-ből, 85.32.1-ből
70.	Személyszállítás	SZJ 60.10.1-ből, 60.21 60.22 60.23 61.10.1 61.20.1 62.10.10.0 62.20.10.0
71.	Szennyvíz- és hulladékkezelés, szennyeződésmentesítés	SZJ 90.01, 90.02, 90.03
72.	Film-, video- és DVD vetítés	SZJ 92.13.1
73.	Előadó-művészeti szolgáltatás	SZJ 92.31.21.0
74.	Bábszínházi szolgáltatás	SZJ 92.34.13.9-ből
75.	Művészeti alkotótevékenység	SZJ 92.31.22-ből
76.	Cirkusz műsor	SZJ 92.34.11.0-ból
77.	Vidámparki szórakoztatás, mutatványok	SZJ 92.33.10.0
78.	Könyvtári, levéltári, múzeumi és egyéb kulturális szolgáltatás	SZJ 92.51.1, 92.52.1
79.	Állat- és növénykertek, védett természeti értékek bemutatása	SZJ 92.53.1
80.	Uszoda- és strandfürdő-szolgáltatás	SZJ 92.61.10-ből, SZJ 92.72.11.0-ból
81.	Temetkezés és ehhez kapcsolódó szolgáltatás	SZJ 93.03.1
82.	Fürdőszolgáltatás	SZJ 93.04.10.0-ból
83.	Temetések megszervezése, ügyintézése	SZJ 74.87.14-ből
84.	Sporteseményekre szóló belépők, sportlétesítmények rendeltetésszerű használata	SZJ 92.61.1-ből, 92.62.1-ből

II. Rész

Az öt százalékos felszámított adóméríték alá tartozó termékek köre

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
1.	Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről szóló 1998. évi XXV. törvény hatálya alá tartozó olyan humán gyógyszerek, amelyeket az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek törzskönyvezéséről és a forgalomba hozataluk engedélyezéséről szóló 12/2001. (IV. 12.) EüM rendeletben meghatározott hatóság törzskönyvezett, valamint a nem kereskedelmi jellegű áruforgalomban az erre jogosult hatóság engedélyével importált gyógyszerek; Humán gyógyászati galenusi készítmények, magisztrális készítmények	
2.	Hagyományos gyógynövény drogok közvetlen lakossági fogyasztásra, kiskereskedelemben szokásos kiszerelésben	ex 1211 90 98 ex 1302
3.	Az arra feljogosított hatóság által engedélyezett humán célra felhasználásra kerülő diagnosztikai reagensek	ex 3006 30
4.	Orvosi radioaktív izotópok	2844 40 20 00
5.	Steril műtéti izoláló szett	3005 90 51 00
6.	Speciális gyógyászati célra szánt tápszerek valamint anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	1901 10 00 02 2106 90 92 01 2106 90 98 01
7.	Egészségügyi oxigén (max. 10, ill. 20 liter űrtartalmú, 150, ill. 200 bar nyomású palackban kiszerelve vagy cseppfolyós formában, kizárólag gyógyszerkönyvi minőségű termék)	ex 2804 40
8.	Braille-tábla műanyagból	ex 3926 90
9.	Fehér bot vakoknak	ex 6602
10.	Pontozó vakoknak	ex 8205 59 90
11.	Braille-tábla fémből	ex 8310
12.	Braille-írógép vakoknak	ex 8469 30
13.	Információátalakító egység vakok és hallássérültek részére (a szövetség által a tagok felé beszerzési ár alatt forgalmazott termék)	ex 8471
14.	Telefonkezelő adapter vakok számára	ex 8517 80 90
15.	Braille-óra vakoknak	ex 9102
16.	Könyv	ex 4901 4903''

13. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

„2. számú melléklet
az 1992. évi LXXIV. törvényhez

A tárgyi adómentesség alá tartozó termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások köre

A 30. § (1) bekezdésében meghatározott termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások a következők:

1. földterület (ide nem értve az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti beépítésre szánt területet, építési telket) értékesítése, bérbe- és haszonbérbe adása (SZJ 70.20.12.6, 70.20.12.7, 70.20.12.8);

2. a lakóingatlan értékesítése, kivéve az építés befejezése előtti értékesítést, valamint az építés befejezését követő első értékesítést;

3. oktatást szolgáló taneszközök (ex 9023) bérbeadása;

4. diákotthoni, kollégiumi ellátás (SZJ 55.23.15-ből);

5. postai szolgáltatás (SZJ 64.11.12.0, 64.11.13.0, 64.11.14.0, 64.11.15.0);

6. pénzügyi szolgáltatás és kiegészítő szolgáltatásai (SZJ 65.11.1, 65.12.1, 65.21.1, 65.22.1, 65.23.1, 66.01.1, 66.02.1, 66.03, 67), ideértve a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 3. §-a szerinti — hitelintézeti elszámolóház által végzett — elszámolásforgalmi ügyletet is, de kivéve

— a széfügyletet (SZJ 67.13.10.0-ból), valamint

— a Hpt. szerinti pénzügyi lízinget a lízingdíj teljes tőketörlesztő részének erejéig, de legalább a lízingbe adott termék adó nélkül számított beszerzési árának, illetve — ha a lízingbe adott termék saját előállítású — előállítási költségének erejéig;

7. az árutőzsde tagja által végzett tőzsdei tevékenység;

8. hitelezői, valamint tagsági jogviszonyt kifejező vagyoni értékű jog átengedése;

9. lakóingatlan — rendeltetéstől független — bérbeadása, egyéb módon történő hasznosítása (kivéve: magánszállásadás SZJ 55.23.13);

10. az 1. és 9. pont alá nem tartozó ingatlan bérbe-, haszonbérbe adása (SZJ 70.20-ból);

11. az engedményezés és a tartozásátvállalás;

12. jogszabályban meghatározott zárjegynek a vámhatóság és a zárjegyfelhasználó közötti értékesítése;

13. közigazgatás, kötelező társadalombiztosítás (SZJ 75), egyéni vállalkozói igazolvány kiadása (SZJ 74.87.17.7);

14. a kereskedő által a külföldi utas javára, külön jogszabály szerint végzett adó-visszatérítés;

15. a fogtechnikusok fogtechnikai tevékenységük keretén belül végzett termékértékesítései (különösen a korona, műfog, protézis) (vtsz. ex 3407, 9021 21, 9021 29);

16. az emberi szervek és anyatej (vtsz. ex 3001, ex 0401), emberi vér értékesítése, ideértve a nemzeti vérkészlettel való gazdálkodás szabályairól szóló 114/2000. (VI. 29.) Korm. rendeletben meghatározott labilis vérkészítményeket (vtsz. ex 3002);

17. oktatásból az alábbiak:

a) köz- és felsőoktatás, a felnőttképzésből az Országos Képzési Jegyzékben meghatározott szakképesítést adó képzés, a felnőttképzési törvény szerint szervezett és akkreditált, továbbá jogszabályban meghatározottak szerint szervezett képzés, továbbképzés, illetve szakvizsgára történő felkészítés, ideértve az ezekhez kapcsolódó vizsgáztatási tevékenységet is;

b) államilag, illetve nemzetközileg elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kiadásának alapjául szolgáló nyelvvizsgáztatás;

c) a nemzetközi szerződés alapján Magyarországon működő külföldi kulturális intézetek által folytatott oktatási tevékenység;

d) az *a)—c)* pontokban meghatározott oktatás, képzés, vizsgáztatás megvalósításához közvetlenül nyújtott oktatási, képzési, vizsgáztatási tevékenység;

e) korrepetálás, magánóra adása;

(SZJ 80-ból),

f) az oktatási pedagógiai szakértés, szaktanácsadás (SZJ 74.87.16.4-ből), a pedagógiai tájékoztatás, pedagógus-továbbképzés szervezése, valamint a tanulmányi és tehetséggondozó versenyek szervezése, összehangolása (SZJ 74.87.15-ből).

18. humán egészségügyi ellátás (SZJ 85.1);

19. szociális ellátás (SZJ 85.3), kivéve a szociális étkeztetést (SZJ 85.31.1-ből, 85.32.1-ből);

20. tagsági viszonyon alapuló egyéb közösségi, társadalmi szolgáltatás (SZJ 91.11.1, 91.12.1, 91.20.1, 91.31.1, 91.32.1, 91.33.1);

21. közszolgálati rádiós és televíziós műsorok adása (SZJ 92.20.1-ből);

22. szabadidős és amatőrsport szolgáltatás (SZJ 92.6-ból), kivéve a sporteseményekre szóló belépőket, sportlétesítmények rendeltetésszerű használatát (SZJ 92.61.1-ből, 92.62.1-ből) és az uszoda- és strandfürdő-szolgáltatást (SZJ 92.61.10-ből);

23. szerencsejáték-szolgáltatás (SZJ 92.71.10), kivéve más kiegészítő szolgáltatást (SZJ 92.71.10.9);

24. zsűriszámmal ellátott egyedi vagy meghatározott példányszámban, nem ipari gyártástechnológiával előállított népművészeti, népi iparművészeti és iparművészeti termékek értékesítése az arra jogszabály által meghatározott minősítés szerint; (Nem tartoznak ide az ipari gyártástechnológiával előállított termékek még akkor sem, ha azokat népművész vagy iparművész formaterve alapján ún. esztétikai zsűri minősítette és zsűriszámmal ellátta.)

25. az 1—24. pontokban felsorolt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások közvetítése, ha az más nevében és javára történik, még akkor is, ha az a közvetítő jognyilatkozat-tételi jogosultságával nem jár együtt;

26. az előzőekben statisztikai besorolási számra való hivatkozással meghatározott tevékenységek, függetlenül attól, hogy a statisztikai besorolás a tevékenység folytatását személyi vagy egyéb előfeltételhez köti.''

14. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

„3. számú melléklet
az 1992. évi LXXIV. törvényhez

I. Rész

Az előzetesen felszámított adó megosztása arányosítással

1. Az arányosításba bevont előzetesen felszámított adó összegéből a levonható részt az alábbi számítási módszerrel kell meghatározni:

$L = A \times L_H$; ahol

L: az arányosításba bevont előzetesen felszámított adó összegéből a levonható rész;

A: az arányosításba bevont előzetesen felszámított adó összege;

L_H: a levonási hányad, mely annak a hányadosnak az eredménye, amelynek

— számlálójában az adólevonásra jogosító termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás (ideértve az azokhoz kapcsolódó előleget is) adó nélkül számított összesített ellenértéke szerepel,

— nevezőjében pedig a számlálóban szereplő, valamint az adólevonásra nem jogosító termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás (ideértve az azokhoz kapcsolódó előleget is) összesített ellenértékének együttes összege szerepel.

A levonási hányadot 2 tizedesjegy pontossággal kell kiszámítani.

2. A levonási hányad 1. pont szerinti kiszámításakor:

a) a számláló értékét növelik az adólevonásra jogosító termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás végzéséhez közvetlenül kapcsolódó, a 22. § (1) és (2) bekezdése szerint adóalapot nem képező, államháztartási támogatásnak nem minősülő támogatások;

b) a nevező értékét növeli az *a)* pont szerinti támogatások összege, valamint az adólevonásra nem jogosító termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás végzéséhez közvetlenül kapcsolódó, a 22. § (1) és (2) bekezdése szerint adóalapot nem képező, államháztartási támogatásnak nem minősülő támogatások, a közigazgatási eljárásokért, igazgatási jellegű szolgáltatásokért, bírósági eljárási cselekményekért kapott illetékek, díjak, valamint az adók és egyéb illetékek (ideértve az átengedett adót és a tárgyévi költségvetési törvény által előírtak szerinti mértékben átengedett illetéket is);

c) a számláló és/vagy a nevező értékébe nem kell beszámítani a tárgyi eszköz értékesítésének, illetve a 2. számú melléklet 6., 8. és 11. pontjaiban meghatározott szolgáltatásnyújtás ellenértékét, ha azt az adóalany eseti jelleggel végzi. Az előzőek szerint kell eljárni akkor is, ha a 2. számú melléklet 6., 8. és 11. pontjai csak a 2. számú melléklet 26. pontjának figyelembevételével minősülnek szolgáltatásnyújtásnak.

3. Az adóalany — választása szerint — az arányosításba bevont előzetesen felszámított adó összegét

a) a tárgyév során göngyölítve, a göngyölített tárgyévi adatok alapján kiszámított levonási hányad alkalmazásával (azzal, hogy az így kiszámított levonható adót korrigálni kell a tárgyévi korábbi bevallási időszak(ok)ban levonható adóként már elszámolt adó göngyölített összegével), vagy

b) az évközi adóbevallási időszak(ok)ban a tárgyévet megelőző évre vonatkozó levonási hányad alkalmazásával köteles megosztani (ideiglenes megosztás). A tárgyév végén az adóalany köteles:

— a tárgyévi adatok alapján a tárgyévre vonatkozó levonási hányadot meghatározni, s ha a kapott eredmény eltér az ideiglenes megosztáskor alkalmazott levonási hányadtól, akkor

— az arányosításba bevont előzetesen felszámított adó tárgyévi göngyölített összegét a tárgyévre vonatkozó adatok felhasználásával újból megosztani (végleges megosztás), és az ideiglenes és a végleges megosztás közötti különbözetet pótlólag bevallani.

4. Az adóalany a 3. pont szerinti választásától a tárgyévben nem térhet el. Az az adóalany, aki a tárgyévben válik adóalannyá, illetve nem rendelkezik a tárgyévet megelőző évre vonatkozó levonási hányaddal, csak a 3. *a)* pontban meghatározott számítási mód szerint oszthatja meg az arányosításba bevont előzetesen felszámított adó összegét.''

15. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

„8. számú melléklet
az 1992. évi LXXIV. törvényhez

A 4/A. § (3) bekezdésének alkalmazásában a gazdasági tevékenységgel egy tekintet alá eső tevékenységek

1. Távközlési szolgáltatás;

2. villamosenergia-, gáz-, gőz- és vízellátás (SZJ 40.11.9, 40.12.1, 40.13.1, 40.21.9, 40.22.1, 40.30.9, 41.00.2);

3. közlekedés;

4. vízi közlekedést és légi szállítást segítő szolgáltatások (SZJ 63.22.1, 63.23.1);

5. személyszállítás (SZJ 60.10.1-ből, 60.21, 60.22, 60.23, 61.10.1, 61.20.1, 62.10.10.0, 62.20.10.0);

6. saját előállítású új (az értékesítés előtt használatba nem vett) termékek értékesítése;

7. a mezőgazdasági intervenciós szervezetek mezőgazdasági termék értékesítése, amelyet az e termékek közös piacszervezéséről szóló rendeletek alapján végeznek;

8. szakmai jellegű vásárok és kiállítások rendezése (SZJ 74.87.15-ből);

9. tárolás, raktározás (SZJ 63.12);

10. hirdetés, reklámtevékenység (SZJ 22.11.6, 22.12.2, 22.13.2, 22.15.2, 72.30.30, 72.40.20.0, 74.13, 74.81.23, 74.14.16, 74.4, 92.11.3);

11. utazásszervezés (SZJ 63.30.1);

12. étkezőhelyi vendéglátás, diákétkeztetés, munkahelyi és közétkeztetés (SZJ 55.30.1, 55.51.10.1, 55.51.10.2, 55.51.10.3, 55.51.10.4, 55.51.10.9, 55.52.1);

13. rádió- és televízióállomások reklám- és hirdetési tevékenysége, reklámidő eladása (SZJ 74.40.1, 92.11.3, 92.20.2), kereskedelmi jellegű termékértékesítései.''

16. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

1.

(1) Az Itv. Melléklete I. címének 1. pontja a következő mondattal egészül ki.

„A büntetést vagy intézkedést alkalmazó határozat elleni kifogás, valamint az eljárást megszüntető határozat elleni panasz illetéke 3000 forint.

(2) A Melléklet I. címének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. Az 1. pontban nem említett szabálysértési eljárás illetékmentes, kivéve a részletfizetési kedvezmény, halasztás engedélyezésére irányuló eljárást, amelyre a törvény 29. §-ában foglaltak az irányadóak.”

2.

Az Itv. Melléklete XIV. címének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. A hulladékgazdálkodási bírságot, a veszélyes-hulladék bírságot, zajbírságot, légszennyezési bírságot, szennyvízbírságot, felszínalattivíz-védelmi bírságot, vízszennyezési bírságot, továbbá a természetvédelmi bírságot megállapító határozat esetén a fellebbezéssel megtámadott bírságösszeg minden megkezdett 1000 forintja után 500 forint, de legalább 20 000 forint.”

17. számú melléklet
a 2003. évi XCI. törvényhez

Az e törvény 212. §-a szerint a fizetendő általános forgalmi adót növelő összeg:

Sorszám	A termék megnevezése	Fizetendő adó összeg
1.	A Jöt. 42. § (1) bekezdése szerinti alkoholtermékek	250 Ft/hlf
2.	A Jöt. 52. §-a szerinti sör	55 Ft Balling-fok/hl
3.	A Jöt. 54/A. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti bor	3 Ft/liter
4.	A Jöt. 55. §-a szerinti pezsgő	11,90 Ft/liter
5.	A Jöt. 58. § (1) bekezdése szerinti köztes alkoholtermék	17,20 Ft/liter

2003. évi XCII. törvény

az adózás rendjéről*

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Alapelvek

1. § (1) E törvény célja az adózás rendjének, az eljárás törvényessége és eredményessége érdekében az adózók és az adóhatóságok jogainak és kötelezettségeinek egységes szabályozása.

(2) Az adózó és az adóhatóság e törvénynek és más törvényeknek megfelelően gyakorolhatja jogait és teljesíti kötelezettségeit. Ha a törvény az adóhatóságot mérlegelésre jogosítja fel, azt csak a felhatalmazás céljának megfelelően, a törvényes keretek között gyakorolhatja.

(3) Az adóhatóság minden ügyben megkülönböztetés nélkül, a törvényeknek megfelelően köteles eljárni és intézkedni.

(4) Ha nemzetközi szerződés másképp nem rendelkezik, a magánszemélyek adóügyeiben tilos állampolgárság szerint megkülönböztetést tenni.

(5) Az adóhatóság az adózónak a törvények megtartásához szükséges tájékoztatást megadja, az adóbevallás, az adóbefizetés rendjét vele megismerteti, az adózót jogainak érvényesítésére figyelmezteti. Az adózó köteles a jogait jóhiszeműen gyakorolni és elősegíteni az adóhatóság feladatainak végrehajtását.

(6) Az adóhatóság köteles méltányosan eljárni, és ha a törvényekben, illetve e törvényben meghatározott feltételek fennállnak, az adótartozást mérsékli, illetve fizetési könnyítést engedélyez.

(7) A szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint kell minősíteni. Az érvénytelen szerződésnek vagy más jogügyletnek az adózás szempontjából annyiban van jelentősége, amennyiben gazdasági eredménye kimutatható.

(8) A szokásos piaci ártól eltérő szerződési feltételeket alkalmazó kapcsolt vállalkozások ügyleteit adózási szempontból a szokásos piaci ár alapulvételével kell minősíteni. Nem alkalmazható e rendelkezés, ha a kapcsolt vállalkozások magatartása megfelel a független felektől az adott esetben elvárható piaci magatartásnak.

(9) Az adókötelezettséget nem befolyásolja az, hogy a magatartás (cselekmény, mulasztás) törvényi rendelkezésbe ütközik, vagy sérti a jó erkölcsöt.

2. § (1) Az adójogviszonyokban a jogokat rendeltetésszerűen kell gyakorolni. Az adótörvények alkalmazásában nem minősül rendeltetésszerű joggyakorlásnak az olyan szerződés vagy más jogügylet, amelynek célja az adótörvényben foglalt rendelkezések megkerülése.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetekben az adóhatóság az adót az összes körülményre, különösen a rendeltetésszerű joggyakorlás esetén irányadó adófizetési kötelezettségre figyelemmel — ha az adó alapja így nem állapítható meg, becsléssel — állapítja meg.

A törvény hatálya

3. § (1) A Magyar Köztársaság területén

a) székhellyel, telephellyel rendelkező vagy egyébként gazdasági (termelő, szolgáltató, üzemi, üzleti) tevékenységet folytató jogi személy,

b) lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel rendelkező vagy egyébként itt tartózkodó magánszemély,

c) vagyonnal rendelkező vagy bevételt, jövedelmet (nyereséget) elérő magánszemély, jogi személy és egyéb szervezet,

d) államigazgatási vagy bírósági eljárásban résztvevő személy

[*a)—d)* pontok a továbbiakban együtt: személy] adózásának és költségvetési támogatásának rendjére e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Ha törvény másként nem rendelkezik a vámszabadterületre is e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. § (1) E törvény hatálya kiterjed

a) az adóval, a járulékkal, az illetékkel összefüggő, a központi költségvetés, az elkülönített állami pénzalap, a Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap vagy az önkormányzat javára teljesítendő, törvényen alapuló kötelező befizetésre (a továbbiakban együtt: adó),

b) a központi költségvetés, az elkülönített állami pénzalap terhére törvényben, kormányrendeletben vagy miniszteri rendeletben meghatározott feltételek alapján juttatott támogatásra (a továbbiakban együtt: költségvetési támogatás),

c) az e befizetésekkel és költségvetési támogatásokkal kapcsolatos eljárásra,

ha annak megállapítása, beszedése, végrehajtása, visszatérítése, kiutalása vagy ellenőrzése az adóhatóság hatáskörébe tartozik [az *a)—c)* pont szerinti tevékenység a továbbiakban együtt: adózás].

(2) A végrehajtás és az ezzel összefüggő nyilvántartás tekintetében e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni azokra a köztartozásokra, továbbá igazgatási és bírósági szolgáltatás díjaira, amelyekre törvény az adók módjára való behajtást rendeli el (adók módjára behajtandó köztartozás).

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

(3) Ha e törvény másként nem rendelkezik,

a) az adóelőleg, továbbá a bírság, a pótlék és a költség tekintetében az adóra,

b) az adó-visszaigénylés és az adó-visszatérítés tekintetében a költségvetési támogatásra

vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) E törvény hatálya nem terjed ki a társadalombiztosítási ellátásokra, valamint a vámjogról, a vámeljárásról és a vámigazgatásról szóló törvény hatálya alá tartozó kötelező befizetésekre (adó, illeték, díj, hozzájárulás, költség, bírság, kamat), ha azok megállapítása, beszedése, végrehajtása, visszatérítése, kiutalása vagy ellenőrzése a vámhatóság hatáskörébe tartozik. A vámtartozásra e törvényt az adóhatóság által a költségvetési támogatás vonatkozásában gyakorolható visszatartási jog tekintetében azonban alkalmazni kell.

5. § (1) Ha e törvény vagy adót, adófizetési kötelezettséget, költségvetési támogatást megállapító törvény másként nem rendelkezik, az adóügyekben az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) E törvénytől eltérni az (1) bekezdésben foglaltakon túl a törvénnyel, kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés (egyezmény) vagy viszonosság alapján lehet. A viszonosság kérdésében a pénzügyminiszter állásfoglalása irányadó.

II. Fejezet

AZ ADÓZÓ ÉS AZ ADÓHATÓSÁGOK

Az adózó

6. § (1) Adózó az a személy, akinek adókötelezettségét, adófizetési kötelezettségét, adót, költségvetési támogatást megállapító törvény vagy e törvény írja elő.

(2) Nem minősül adózónak a kizárólag az adó megfizetésére kötelezett személy [35. § (2) bek.]. A kizárólag az adó megfizetésére kötelezett személy is gyakorolhatja a törvény szerint az adózót megillető jogokat.

(3) Törvény eltérő rendelkezése hiányában átalakulás esetén a jogutód adózót megilletik mindazon jogok, amelyek a jogelődöt megillették, továbbá teljesíti a jogelőd által nem teljesített kötelezettségeket. Több jogutód esetén a jogelőd kötelezettségeit a jogutódok vagyonarányosan teljesítik, teljesítés hiányában pedig a jogelőd tartozásáért egyetemlegesen felelnek, a költségvetési támogatásra — eltérő megállapodás hiányában — vagyonarányosan jogosultak.

Az adózó képviselete

7. § (1) A magánszemélyt a hatósági eljárásban törvényes képviselője vagy képviseleti jogosultságát igazoló ügyvéd, ügyvédi iroda, adószakértő, adótanácsadó képviselheti. Az egyéni vállalkozó magánszemélyt a hatósági eljárásban a képviseleti jogosultságát igazoló nagykorú alkalmazottja is képviselheti.

(2) A magánszemélyt a hatósági eljáráson kívül az (1) bekezdésben felsoroltakon túl közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt meghatalmazás vagy megbízás alapján más nagykorú személy is képviselheti.

(3) Jogi személyt és egyéb szervezetet a hatósági eljárásban a rá vonatkozó szabályok szerint képviseleti joggal rendelkező személy, jogtanácsos, továbbá a jogszabály szerinti megbízás, meghatalmazás alapján ügyvéd, ügyvédi iroda, adószakértő, adótanácsadó képviselheti.

(4) Jogi személyt és egyéb szervezetet a hatósági eljáráson kívül a (3) bekezdésben felsoroltakon túl a rá vonatkozó szabályok szerint képviseleti joggal rendelkező személy által meghatalmazott alkalmazott, továbbá könyvelő vagy olyan gazdasági társaság alkalmazottja is képviselheti, amely könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult a jogszabály szerinti megbízás alapján.

(5) Amennyiben az adózó a képviselet-ellátásra állandó meghatalmazást vagy megbízást ad, és ezt az adóhatóságnak bejelenti, a bejelentett kötelezettségekkel kapcsolatban a meghatalmazás, megbízás időtartama alatt a megbízott által elkövetett jogsértés miatt megállapított mulasztási bírság — a könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság alkalmazottja kivételével — a képviselőt terheli. Ha az adózó állandó meghatalmazottja olyan gazdasági társaság alkalmazottja, amely könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult, a mulasztási bírságot a gazdasági társasággal szemben kell megállapítani.

(6) Az adózó az eseti, illetve az állandó meghatalmazás, megbízás visszavonását, felmondását haladéktalanul köteles bejelenteni az adóhatósághoz. A képviseleti jog megszűnése az adóhatósággal szemben az adóhatósághoz történő bejelentéstől hatályos.

(7) Ahol e törvény vagy adót, költségvetési támogatást megállapító jogszabály adószakértőt említ, azon okleveles adószakértőt is érteni kell.

8. § (1) A külföldi vállalkozás nevében és érdekében belföldi gazdasági tevékenységével összefüggésben adózási ügyvivőként kizárólag belföldi fióktelepe járhat el, ha a külföldi vállalkozás belföldi fióktelep alapítására köteles vagy egyébként ilyennel rendelkezik.

(2) Az adózási ügyvivő teljesíti a külföldi vállalkozás belföldi adókötelezettségeit, továbbá gyakorolja az adózót megillető jogokat is.

(3) Amennyiben a külföldi vállalkozás több fióktelepet létesít, az egyes fióktelepeken folytatott gazdasági tevékenységével összefüggő adókötelezettségeket a fióktelepek önállóan teljesítik, azonban olyan jognyilatkozatokat csak együttesen tehetnek meg, amelyek a külföldi vállalkozás más belföldi fióktelepeinek adózására is kihatnak.

9. § (1) Az a külföldi vállalkozás, amely belföldi gazdasági tevékenységével összefüggésben gazdasági célú letelepedésre nem köteles, külön jogszabály alapján belföldi adókötelezettségeinek teljesítésére pénzügyi képviselőt bízhat meg.

(2) Pénzügyi képviselő az a jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság lehet, melynek jegyzett tőkéje az 50 millió forintot eléri, vagy ennek megfelelő összegű bankgaranciával rendelkezik, továbbá az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása nincs. A pénzügyi képviselő a feltételek meglétét a képviselet elfogadásának bejelentésekor az adóhatóságnál igazolja.

(3) A pénzügyi képviselő a külföldi vállalkozás képviseletére irányuló megbízás elfogadásától és a képviselet megszűnésétől számított 15 napon belül az APEH Észak-budapesti Igazgatóságához bejelenti a képviselet elfogadását, illetőleg megszűnését, a külföldi vállalkozás adatait, továbbá a külföldi vállalkozás adóügyeivel összefüggésben nyitott belföldi pénzforgalmi bankszámla számlaszámát.

(4) Az adóhatóság a bejelentés alapján a külföldi vállalkozást és pénzügyi képviselőjét nyilvántartásba veszi és a külföldi vállalkozás számára adószámot állapít meg.

(5) A pénzügyi képviselő a külföldi vállalkozás nevében teljesíti annak belföldi adókötelezettségeit, továbbá gyakorolja az adózót megillető jogokat. A pénzügyi képviselet fennállása alatt a külföldi vállalkozás az adóhatóság előtt személyesen vagy más képviselője útján nem járhat el.

(6) A külföldi vállalkozás adókötelezettségéért a külföldi vállalkozást és a pénzügyi képviselőt egyetemleges felelősség terheli. A képviselet megszűnése a külföldi vállalkozás adókötelezettségét nem érinti.

(7) A pénzügyi képviselő a képviselt külföldi vállalkozás adóbevallási kötelezettségét elektronikus úton vagy gépi adathordozón teljesíti.

(8) A pénzügyi képviselő a képviselt külföldi vállalkozások adózással összefüggő iratait elkülönülten tartja nyilván.

(9) Az adóhatóság a belföldön székhellyel, telephellyel nem rendelkező külföldi vállalkozást megillető adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést a külföldi vállalkozás adóügyeivel összefüggésben nyitott belföldi pénzforgalmi bankszámla javára történő átutalással teljesíti.

(10) Ha a képviselet azért szűnt meg, mert a külföldi vállalkozásnak megszűnt a Magyarországon végzett gazdasági tevékenysége, a pénzügyi képviselő a külföldi vállalkozás záróbevallását elkészíti. A pénzügyi képviselő az adózással összefüggő iratokat az adómegállapításhoz való jog elévüléséig megőrzi.

Az adóhatóságok

10. § (1) Adóhatóságok:

a) az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) Központi Hivatala és területi szervei (a továbbiakban: állami adóhatóság),

b) a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága és szervei (a továbbiakban: vámhatóság),

c) az önkormányzat jegyzője (a továbbiakban: önkormányzati adóhatóság),

d) az Illetékhivatal.

(2) Az adóhatóság feladatkörében nyilvántartja az adózókat és azokat az adózónak nem minősülő személyeket, akiknek, amelyeknek jogát, kötelezettségét e törvény vagy adót, költségvetési támogatást megállapító törvény írja elő, az adót, a költségvetési támogatást, adó-visszatérítést, adó-visszaigénylést — ha törvény előírja — megállapítja, az adót, az adók módjára behajtandó köztartozást beszedi, végrehajtja, az adókötelezettségek teljesítését ellenőrzi, a költségvetési támogatást, az adó-visszaigénylést, az adó-visszatérítést kiutalja, és vezeti az adózók adószámláját.

(3) Az adóhatóság a feladatkörébe tartozó adókötelezettségek érvényesítése és az ezekkel kapcsolatos adózói jogok érvényre juttatása érdekében kezdeményezi a befizetések és kiutalások teljesítéséhez szükséges számlák megnyitását, közzéteszi azok számát, rendszeresíti a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges nyomtatványokat és biztosítja az adóztatás feltételeit.

(4) Az adóhatóságok

a) a törvényben meghatározott feltételek szerint adatok, tények átadásával segítik egymás eredményes működését, az adózók és más, törvényben meghatározott szervezetek kötelezettségeinek teljesítését,

b) együttműködnek az Európai Közösség tagállamainak adóhatóságaival, az Európai Bizottság illetékes főigazgatóságával, az Európai Közösség adózásra vonatkozó szabályainak érvényesítése érdekében.

Az adóhatóságok felügyelete

11. § (1) A pénzügyminiszter

a) felügyeli az adóztatás törvényességét, ellenőrzi az adóhatóságok irányítását, a törvények és más jogszabályok végrehajtását,

b) meghatározza az állami adóhatóság fejlesztésének irányait,

c) előterjeszti a kormányhoz az adóigazgatás szervezeti rendszerére vonatkozó jogszabályok tervezetét, indítványozza a szervezeti változtatásokat, koordinálja a szervezeti rendszer egyes elemeinek együttműködését, kezdeményezi az ezekre vonatkozó jogszabályok megalkotását,

d) a törvényesség és szakszerűség ellenőrzése érdekében az adóhatóságok vezetőitől jelentéseket, beszámolókat kérhet, bármely adózó ügyéről tájékoztatást kérhet,

e) meghatározza az állami adóhatóság és a vámhatóság feladatai teljesítésének éves követelményeit,

f) adóügyben megváltoztatja, megsemmisíti az állami adóhatóság elnökének, a vámhatóság országos parancsnokának és a közigazgatási hivatal vezetőjének jogszabálysértő határozatát, illetőleg a határozathozatal törvénysértő mulasztása esetén az eljárás lefolytatására utasítja,

g) az állami adóhatóság elnökének az adóztatás működési feltételeinek kialakítása, szakszerű működtetése tekintetében iránymutatást, szükség esetén utasítást ad.

(2) A pénzügyminiszter az (1) bekezdés *c)*, *e)* pontjában meghatározott hatáskörét nem ruházhatja át, az (1) bekezdés *d)* pontja alapján megvizsgált ügyekről nyilvántartást vezet.

Iratbetekintés

12. § (1) Az adózó, továbbá a 35. § (2) bekezdése szerint az adó megfizetésére kötelezett személy jogosult az adózásra vonatkozó iratok megismerésére. Minden olyan iratba betekinthet, arról másolatot készíthet vagy kérhet, amely jogainak érvényesítéséhez, kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges, kivéve az iratnak azt a részét, amely más személyre vonatkozó, adótitkot érintő rendelkezésbe ütközik.

(2) Korlátozható az iratbetekintés az adatszolgáltatásra vonatkozó iratok tekintetében az ellenőrzés megkezdéséig, ha valószínű, hogy azok tartalmának megismerése a későbbi ellenőrzést meghiúsítaná. Az iratbetekintés korlátozásáról az adóhatóság határozatot hoz. A határozat ellen jogorvoslatnak van helye.

Önellenőrzési jog

13. § (1) Az adózó önadózás esetén jogosult az önellenőrzésre, ha e törvény másként nem rendelkezik. A jogkövetkezmények alkalmazása során az önellenőrzéssel esik egy tekintet alá, ha az adózó a bevallása elfogadásával kivetett adó utólagos módosítását kéri, adóbevallásának módosításával.

(2) A jogkövetkezmények szempontjából önellenőrzésnek minősül az is, ha az adatszolgáltatás alapján az állami adóhatóság által megállapított adó alapját, összegét érintő észrevételét az adózó a törvényben nyitva álló határidő leteltét követően teszi meg.

Az adókötelezettség

14. § (1) Az adózó az adó és a költségvetési támogatás megállapítása, megfizetése (kiutalása) érdekében köteles törvényben vagy e törvényben előírt:

a) bejelentésre, nyilatkozattételre,

b) adómegállapításra (önadózás, a munkáltató, a kifizető adómegállapítása),

c) bevallásra,

d) adófizetésre és adóelőleg fizetésére,

e) bizonylat kiállítására és megőrzésére,

f) nyilvántartás vezetésére (könyvvezetésre),

g) adatszolgáltatásra,

h) adólevonásra, adóbeszedésre

[az *a)*—*h)* pontban foglaltak együtt: adókötelezettség].

(2) Az (1) bekezdés *g)* és *h)* pontjában megjelölt kötelezettség nem terjed ki a magánszemély adózóra akkor, ha nem vállalkozó, munkáltató, kifizető vagy adóbeszedésre kötelezett. A törvény az adózót más kötelezettség alól is mentesítheti.

(3) A költségvetési támogatásra az adózó csak azt követően jogosult, ha eleget tesz a támogatással kapcsolatos bejelentési vagy bevallási, nyilatkozattételi, illetőleg megállapítási kötelezettségének.

(4) Az adózó (1) bekezdésben említett kötelezettségeit a felszámoló a felszámolás kezdő időpontjától teljesíti, továbbá gyakorolja az adózót megillető jogokat is.

(5) A kockázati tőkealap adókötelezettségeit az alap kezelője teljesíti, és gyakorolja az adózót megillető jogokat is.

(6) Az előtársaságot terhelő, a cégbejegyzést követően teljesítendő adókötelezettségeket a gazdasági társaság, egyesülés, szövetkezet, erdőbirtokossági társulat, közhasznú társaság és vízgazdálkodási társulat teljesíti, továbbá felel az előtársaságként teljesített vagy teljesíteni elmulasztott kötelezettségekért, továbbá gyakorolja annak jogait.

(7) Ha törvény másként nem rendelkezik, e törvény vagy adót, vámot, járulékot, költségvetési támogatást megállapító jogszabály alkalmazása során a gazdasági társaságra, egyesülésre, szövetkezetre, erdőbirtokossági társulatra, közhasznú társaságra és vízgazdálkodási társulatra vonatkozó rendelkezéseket annak előtársaságára is alkalmazni kell.

15. § Az adózó és az adó megfizetésére kötelezett személy jogait és kötelességeit nem érinti, hogy az adóból származó bevétel, illetve a költségvetési támogatás a központi költségvetést, valamely elkülönített állami pénzalapot vagy önkormányzat költségvetését illeti meg, illetőleg terheli.

III. Fejezet

EGYES ADÓKÖTELEZETTSÉGEK

A bejelentés szabályai

16. § (1) Adóköteles tevékenységet csak adószámmal rendelkező adózó folytathat, a 20—21. §-ban foglalt kivétellel.

(2) Az adóköteles tevékenységet folytatni kívánó adózó adószám megállapítása végett köteles az állami adóhatóságnál bejelentkezni.

(3) Az állami adóhatósághoz be kell jelenteni az adózó:

a) nevét (elnevezését), rövidített cégnevét, a magánszemély adóazonosító jelét;

b) címét, székhelyét, telephelyét vagy telephelyeit;

c) létesítő okiratának (alapító okirat, létesítő okirat, társasági-társulati szerződés, alapszabály) keltét és számát, képviselőjét, a gazdasági társaság, közhasznú társaság, egyesülés vezető tisztségviselőinek és könyvvizsgálójának (ha a könyvvizsgáló gazdálkodó szervezet, az adott gazdasági társaság vizsgálatáért személyében is kijelölt felelősének) nevét, lakóhelyét, adóazonosító számát;

d) gazdálkodási formáját, tevékenységének felsorolását, a cég által a létesítő okiratban megjelölt tevékenységi köröket a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott nómenklatúra szerint, továbbá statisztikai számjelét;

e) a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, a korlátolt felelősségű társaság, az egyesülés, valamint a közös vállalat tulajdonosának (tulajdonosainak) cégnevét (nevét), székhelyét (telephelyeit, lakóhelyét), adóazonosító számát;

f) a magánszemély adózó levelezési címét — ha az nem azonos székhelyével, telephelyével —, továbbá a Magyarországon lakóhellyel nem rendelkező külföldi személy esetében magyarországi kézbesítési meghatalmazottjának nevét és lakóhelyét (székhelyét);

g) könyvvezetésének módját, iratai őrzésének helyét, ha az nem azonos az adózó székhelyével vagy lakóhelyével;

h) jogelődjét és jogelődjének adóazonosító számát;

i) az önálló tevékenységet folytató magánszemély tevékenysége gyakorlását, körülményét (fő-, mellékfoglalkozás, nyugdíj melletti kiegészítő tevékenység);

j) a 22. § (1) bekezdésében előírt nyilatkozatot;

k) átalányadó választását;

l) választása szerint a naptári évtől eltérő üzleti év mérlegforduló napját.

17. § (1) Az adózó,

a) ha adókötelezettsége, adóköteles tevékenysége egyéni vállalkozói igazolványhoz kötött, a vállalkozó székhelye szerint illetékes, az okmányirodák kijelöléséről és illetékességi területéről szóló kormányrendeletben meghatározott — körzetközponti feladatokat ellátó — települési (fővárosi kerületi) önkormányzat jegyzőjéhez (a továbbiakban: körzetközponti jegyző) intézett vállalkozói igazolvány iránti kérelem (kitöltött nyomtatvány) benyújtásával kéri az adószám megállapítását, amellyel az adózó teljesíti az állami adóhatósághoz történő bejelentkezési kötelezettségét;

b) ha üzletszerű gazdasági tevékenységet csak a cégbejegyzése iránti kérelem benyújtását követően folytathat, a cégbírósághoz intézett bejegyzés iránti kérelem (kitöltött nyomtatvány) és mellékletei benyújtásával kéri az adószám megállapítását, amellyel az adózó teljesíti az állami adóhatósághoz történő bejelentkezési kötelezettségét;

c) ha adókötelezettsége, adóköteles bevételszerző tevékenysége az *a)—b)* pontban említett igazolványhoz, eljárás megindításához nem kötött, a tevékenység megkezdését megelőzően az állami adóhatóságnál az e célra szolgáló nyomtatványon, írásban teljesíti bejelentkezési kötelezettségét.

(2) A cégbíróság, illetve a körzetközponti jegyző az erre a célra szolgáló számítógépes rendszer útján közli az állami adóhatósággal azokat a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatokat, amelyek a cégbejegyzés, vállalkozói igazolvány kiállítása iránt kitöltött nyomtatványon rendelkezésre állnak, ideértve a 16. § (3) bekezdésének *j)* és *k)* pontjában megjelölt nyilatkozat adatait is. Az állami adóhatóság az adószám megállapításához szükséges, az adóköteles tevékenységet folytatni kívánó adózó neve (elnevezése), címe (székhelye), cégjegyzék- vagy egyéni vállalkozói nyilvántartási száma, illetve a 22. § (1) bekezdés szerinti nyilatkozat alapján számítógépes rendszer útján közli a cégbírósággal, illetőleg a körzetközponti jegyzővel az adózó adóazonosító számát, illetve az ok megjelölésével értesíti a megkereső szervet az adószám megállapításának akadályáról [24. § (8) bekezdése]. Az állami adóhatóság az adószám megállapításának megtagadásáról szóló jogerős határozat egy példányának megküldésével értesíti a cégbíróságot, illetőleg a körzetközponti jegyzőt.

(3) Az (1) bekezdés *a)* pontjában megjelölt adózó a vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, az (1) bekezdés *b)* pontjában megjelölt adózó pedig a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti

a) könyvvezetésének módját, iratai őrzésének helyét, ha az nem azonos az adózó székhelyével vagy lakóhelyével;

b) a naptári évtől eltérő üzleti év mérlegforduló napját;

c) jogelődjének adóazonosító számát;

d) a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, a korlátolt felelősségű társaság, az egyesülés, valamint a közös vállalat tulajdonosának (tulajdonosainak), valamint a gazdasági társaság, közhasznú társaság, egyesülés vezető tisztségviselőinek, képviselőjének, könyvvizsgálójának (ha a könyvvizsgáló gazdálkodó szervezet, az adott gazdasági társaság vizsgálatáért személyében is kijelölt felelősének nevét, lakóhelyét) adóazonosító számát;

e) a magánszemély adózó levelezési címét, ha az nem azonos székhelyével, telephelyével.

(4) Ha az adóköteles (bevételszerző) tevékenység folytatásához engedély, jóváhagyás, záradék szükséges, ennek megszerzését — az (1) bekezdés *a)* pontjában megjelölt adózók kivételével — a jogerős engedély, jóváhagyás, záradék közlésétől számított 15 napon belül az adóhatóságnak be kell jelenteni.

(5) Az adózó a bankszámlanyitást követő 15 napon belül közli az adóhatósággal valamennyi pénzforgalmi bank-

számlájának, elszámolási számlájának számát. A bankszámlanyitásra kötelezett adózó adószámának közlésétől számított 15 napon belül jelenti be az adóhatósághoz elsőként megnyitott belföldi pénzforgalmi bankszámláját. A bankszámlanyitásra kötelezett adózónak legalább egy belföldi pénzforgalmi bankszámlával kell rendelkeznie.

(6) A munkáltatónak és a kifizetőnek e minőségét akkor is be kell az állami adóhatósághoz jelentenie, ha más adókötelezettség nem terheli. Ebben az esetben a bejelentést az első adóköteles kifizetéstől számított 15 napon belül kell megtenni.

(7) Ha a magánszemély adózó az állami adóhatóságnál történő bejelentkezéskor adóazonosító jellel még nem rendelkezik, akkor a bejelentkezéssel egyidejűleg teljesíti a 20. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségét is.

(8) Az állami adóhatóság az adózót nyilvántartásba vételéről 30 napon belül értesíti, és ebben tájékoztatja valamennyi nyilvántartásban szereplő adatáról.

(9) A készpénzfizetés napjától számított 15 napon belül az állami adóhatósághoz a vevőnek, a szolgáltatás igénybe vevőjének — a vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemélyek kivételével — be kell jelentenie

a) a kapcsolt vállalkozások között létrejött, egymillió forintot meghaladó értékben teljesített készpénzszolgáltatást,

b) egyéb esetben az ötmillió forintot meghaladó értékben teljesített készpénzszolgáltatást.

(10) Az a jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet, amelynek székhelyére, telephelyére munkavégzésre külföldi illetőségű magánszemélyt 183 napot meghaladó időtartamra rendeltek ki, a munkavégzés megkezdését követő hó 20. napjáig az állami adóhatósághoz bejelenti:

a) a külföldi illetőségű magánszemély természetes azonosító adatait, állampolgárságát, adóazonosító jelét,

b) a munkavégzés megkezdésének időpontját és várható időtartamát,

c) a munkavégzésre megbízást adó és a munkavégzéssel kapcsolatos költségeket viselő külföldi szervezet vagy magánszemély nevét, székhelyét (telephelyét), illetve lakóhelyét.

18. § (1) Az adózási ügyvivőként eljáró fióktelep, továbbá a közvetlen kereskedelmi képviselet bejelentkezésére a gazdasági társaságok bejelentkezésére vonatkozó szabályokat megfelelően alkalmazni kell.

(2) A külföldi vállalkozás fióktelepe, továbbá közvetlen kereskedelmi képviselete az adószámról történő értesítést követő 15 napon belül benyújtja az állami adóhatósághoz a külföldi vállalkozás illetőségét igazoló — az illetősége szerinti ország adóhatóságától származó — 90 napnál nem régebbi okirat hiteles magyar nyelvű fordítását, és bejelenti a külföldi vállalkozásnak a Magyar Köztársaság területén működő más fióktelepeit és azok adószámát is.

19. § (1) Az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adó esetében — az önadózás és az adóbeszedés kivételével — az adózó bevallásának benyújtásával jelenti be adókötelezettségét.

(2) Az önadózás és az adóbeszedés útján megállapított adó esetén az adókötelezettség keletkezését annak bekövetkeztétől (a tevékenység megkezdésétől) számított 15 napon belül az erre a célra rendszeresített nyomtatványon jelenti be az adózó az önkormányzati adóhatóságnál. Az iparűzési tevékenységet ideiglenes, alkalmi jelleggel folytató adózó, adóköteles tevékenységének megkezdésekor köteles ezt az önkormányzati adóhatóságnál bejelenteni. A bejelentési kötelezettséget az erre a célra rendszeresített nyomtatványon kell teljesíteni, ha az önkormányzati adóhatóságnál a bejelentésre nyomtatványt rendszeresítettek.

(3) Az adózó az önkormányzati adóhatósághoz bejelenti a 16. § (3) bekezdésében megjelölt adatokat a *j)* pont kivételével.

(4) Az adóbeszedésre kötelezettnek e minőségét a kötelezettség keletkezésétől számított 15 napon belül akkor is be kell jelentenie az önkormányzati adóhatósághoz, ha más adókötelezettség nem terheli.

20. § (1) A vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemély, ha nem végez általános forgalmiadó-köteles tevékenységet és nem rendelkezik adóazonosító számmal

a) jövedelemadó-köteles bevételének megszerzése,

b) költségvetési támogatás igénylése

előtt adóazonosító jelének közlése végett az állami adóhatóságnál az e célra szolgáló nyomtatványon írásban bejelenti nevét, születési helyét, idejét, anyja leánykori nevét és lakóhelyét (a továbbiakban: természetes azonosító adatok), a nem magyar állampolgárságú magánszemély útlevélszámát és állampolgárságát is. Az állami adóhatóság jogosult a bejelentett természetes azonosító adatokat a magánszemély személyazonosító igazolványának adataival egybevetni. A bejelentés alapján az adóhatóság a magánszemély adóazonosító jelét megállapítja és arról 15 napon belül hatósági igazolványt (a továbbiakban: adóigazolvány) állít ki.

(2) Az állami adóhatóság az adózó által bejelentett természetes azonosító adatokat egyezteti a személyi adat- és lakcímnyilvántartás szervével.

(3) Az állami adóhatóság az adóazonosító jelről első ízben 60 napra érvényes ideiglenes adóigazolványt állít ki, ha a magánszemély által az (1) bekezdés szerint bejelentett és a személyi adat- és lakcímnyilvántartás szervétől igényelt adatok között eltérés van.

(4) Az állami adóhatóság a (3) bekezdésben meghatározott esetben — az adateltérés okának tisztázása érdekében — a magánszemélyt a bejelentett adatok igazolására szólítja fel. Ha a magánszemély által igazolt és az állami adóhatóság nyilvántartásában javított adatok nem egyez-

nek a személyi adat- és lakcímnyilvántartás adataival, az adóhatóság az adateltérés rendezése érdekében haladéktalanul megkeresi a magánszemély lakóhelye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjét. Az állami adóhatóság az ideiglenes adóigazolvány érvényességét 60 nappal meghosszabbítja, ha az adateltérés annak érvényességi idején belül nem javítható.

(5) Az ideiglenes adóigazolványra a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvénynek a hatósági igazolványra és az adóigazolványra vonatkozó rendelkezései az irányadók azzal az eltéréssel, hogy az ideiglenes adóigazolvány annak érvényességi idejét is tartalmazza.

(6) A magánszemély a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 39. § (2) bekezdése alapján keletkezett fizetési kötelezettségét és annak megszűnését 15 napon belül jelenti be az állami adóhatóságnak. A bejelentés alapján az adóhatóság a fizetési kötelezettséget előírja, a befizetéseket nyilvántartja. A fizetési kötelezettség teljesítését az adóhatóság az adóév utolsó napját követő 60 napon belül az adózó adószámláján megvizsgálja és az elmulasztott járulékkötelezettségből eredő tartozás megfizetési kötelezettségről határozatban rendelkezik. Az állami adóhatóság az adóazonosító jellel nem rendelkező magánszemély részére az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazásával adóazonosító jelet állapít meg.

21. § (1) Az illetékkötelezettséggel járó vagyonszerzés tényét, továbbá a megszerzett vagyon forgalmi értékét az illetéktörvényben foglaltak szerint kell bejelenteni.

(2) Az illetéktörvényben bejelentésre kötelezett személy a jogügyletet tartalmazó okiratnak a földhivatalhoz történő benyújtásakor — az erre a célra az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon — bejelenti

a) visszterhes ingatlanátruházás esetén — az ingatlannak közérdekű célra történő megvásárlása, illetve a kizárólag magánszemélyek által kötött tartási, életjáradéki és öröklési szerződés keretében történő ingatlan átruházásának kivételével — az ingatlant értékesítő magánszemély,

b) az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogról ellenérték fejében való lemondás, ilyen jog visszterhes alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése esetén a bevételt szerző magánszemély

adóazonosító jelét, ennek hiányában a 20. § (1) bekezdése szerinti természetes azonosító adatait (nem magyar állampolgárságú magánszemélynek az útlevélszámát). A földhivatal a kérelmet visszautasítja, amennyiben a bejelentés az adóazonosító jelet, illetőleg ennek hiányában a természetes azonosító adatokat (nem magyar állampolgárságú magánszemélynél az útlevélszámot) nem vagy hiányosan tartalmazza.

(3) Ha a magyar állampolgárságú magánszemély nem rendelkezik adóazonosító jellel, az illetékhivatal a (2) bekezdésben meghatározott nyomtatványnak a földhivataltól az illetékhivatalhoz való továbbítását követő 15 napon belül, a természetes azonosító adatok közlésével megkeresi az állami adóhatóságot a magánszemély adóazonosító jelének megállapítása céljából. Az állami adóhatóság az illetékhivatal megkeresésére a 20. §-ban meghatározott módon állapítja meg a magánszemély adóazonosító jelét, és egyidejűleg megküldi azt a megkereső szervnek.

Az általános forgalmi adókötelezettség bejelentése

22. § (1) Az általános forgalmi adó alanya az adóköteles tevékenysége megkezdésének bejelentésével egyidejűleg nyilatkozik arról, hogy

a) kizárólag tárgyi adómentes értékesítést végez,

b) tárgyi adómentesség helyett adóalanyiságot választ,

c) alanyi adómentességet választ,

d) az adómegállapítás melyik különleges módját kívánja alkalmazni,

e) az Európai Közösség tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal kereskedelmi kapcsolatot (beszerzés, értékesítés, szolgáltatásnyújtás, -igénybevétel) kíván létesíteni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megváltoztatását — az *e)* pont kivételével — a változtatást megelőző adóév utolsó napjáig kell bejelenteni. Ha az adózó az alanyi mentességre jogosító értékhatárt az adóév közben lépte túl, a bejelentést a 23. § (3) bekezdése szerint kell megtenni.

(3) Ha az adózó az (1)—(2) bekezdésben foglalt bejelentést törvényben előírt feltételek hiánya miatt nem tehette volna meg, bejelentését az előző adóévről vagy annak utolsó hónapjáról, negyedéveről adott bevallásával egyidejűleg, az adóév első napjára visszamenően módosíthatja.

(4) A közösségi adószámmal nem rendelkező adózó közösségi adószámának megállapítása érdekében az állami adóhatóságnál előzetesen bejelenti, hogy az Európai Közösség tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal kereskedelmi kapcsolatot kíván létesíteni. Az állami adóhatóság kérelemre — a bejelentés napjával — az adóév közben is törli az adózó közösségi adószámát, ha bejelenti, hogy az Európai Közösség tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal kereskedelmi kapcsolatát megszüntette.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásával szerzi meg közösségi adószámát az általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő adófizetésre kötelezett

a) magánszemély, aki az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint az Európai Közösség más tagállamában új közlekedési eszközt szerez be,

b) jogi személy, jogi személyiség nélküli egyéb szervezet, ha az adóévben általa az Európai Közösség más tagállamában beszerzett termék adó nélkül számított összesített ellenértéke a 2 500 000 forintot meghaladja,

c) jogi személy, jogi személyiség nélküli egyéb szervezet, ha az adóévben általa az Európai Közösség más tagállamában beszerzett termék adó nélkül számított összesített

ellenértéke nem haladja meg a 2 500 000 forintot és adófizetési kötelezettségét választása alapján belföldön kívánja teljesíteni.

(6) Az a belföldi jogi személy és egyéb szervezet, amely az általános forgalmi adónak nem alanya, de a beszerzéseit terhelő, előzetesen felszámított általános forgalmi adót visszaigényelheti, a visszaigénylés érdekében ezt a jogosultságát bejelentheti és adó-visszaigénylését az adózókkal azonos módon kérheti.

(7) A kárpótlásról szóló törvények alapján eredeti jogosult magánszemély adózót nem terheli e címen bejelentési kötelezettség, ha kizárólag termőföld művelési ágú földterület bérbe-, haszonbérbe adása miatt válik az általános forgalmi adó alanyává. Ugyanez a rendelkezés vonatkozik az 1992. évi II. törvény szerinti részarány-földtulajdonosra, amennyiben földtulajdonát a szövetkezet közös használatában hagyja, illetve ha kizárólag a részére kiadott földtulajdonának bérbe-, haszonbérbe adása miatt válik az általános forgalmi adó alanyává.

A változás bejelentése

23. § (1) Az adózónak az adókötelezettségét érintő olyan változást — a megváltozott természetes azonosító adatok és a 22. § (2) bekezdésében foglaltak kivételével —, amelyről a cégbíróság, illetve a körzetközponti jegyző külön jogszabály alapján az adóhatóságot nem köteles értesíteni, annak bekövetkezésétől számított 15 napon belül az előírt nyomtatványon közvetlenül az állami és az önkormányzati adóhatóságnak kell bejelentenie.

(2) Az adókötelezettséget érintő változás különösen a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok változása, továbbá az adózó végelszámolásának elhatározása, az adóköteles tevékenység vagy a jogi személy, egyéb szervezet megszűnése is. Az üzleti év mérlegforduló napjának megváltozásáról az adózó a változás évét megelőző naptári év augusztus 15. napjáig tesz bejelentést.

(3) Akit törvényben meghatározott értékhatár elérése esetén terhel adókötelezettség, a bejelentést az értékhatár elérését követő 15 napon belül kell megtennie az adóhatósághoz.

(4) Az adózó az adókötelezettséget érintő változás szabályai szerint jelenti be az állami adóhatósághoz,

a) ha a bíróság közhasznú szervezetként vagy kiemelkedően közhasznú szervezetként nyilvántartásba vette,

b) a kapcsolt vállalkozásnak minősülő másik személy nevét (elnevezését), székhelyét (telephelyét) és adóazonosító számát az első szerződéskötésüket követő 15 napon belül.

(5) Ha a 17. § (1) bekezdésének *a)—b)* pontjában említett adózó adataiban bekövetkezett változás az adózó adószámának megváltozását eredményezi, az állami adóhatóság a megváltozott adószámról az adózóval egyidejűleg értesíti a cégbíróságot, illetve a körzetközponti jegyzőt.

(6) A 17. § (1) bekezdés *a)—b)* pontjában említett adózó a cégbírósághoz, illetve a körzetközponti jegyzőhöz teljesített bejelentéssel tesz eleget az állami adóhatósághoz teljesítendő változásbejelentési kötelezettségének azon adókötelezettséget érintő adatainak tekintetében, amelyeknek változásáról a cégbíróság, illetve a körzetközponti jegyző külön jogszabály alapján az állami adóhatóságot értesíti.

(7) Amennyiben az adózó belföldi pénzforgalmi bankszámlaszáma a számlát vezető hitelintézet érdekkörében felmerült ok, illetőleg intézkedés miatt megváltozik, az eredeti és a megváltozott számlaszámot a hitelintézet köteles bejelenteni — az adózó adóazonosító számának feltüntetésével — a változástól számított 15 napon belül az állami adóhatóságnál.

Az adózó bejelentés szerinti nyilvántartásba vétele

24. § (1) Az adóhatóság a bejelentés alapján nyilvántartásba veszi az adózót.

(2) Az állami adóhatóság az adózónak a bejelentés alapján adószámot állapít meg. Az adószámot az egyéni vállalkozói igazolványban fel kell tüntetni, a cégjegyzékbe be kell jegyezni. Az állami adóhatóság az adóazonosító számról — megkeresésre — az önkormányzati adóhatóságot tájékoztatja.

(3) Az állami adóhatóság az adószámmal nem rendelkező magánszemélyt az adóazonosító jelén, ennek hiányában — a magyar állampolgársággal nem rendelkező magánszemélyt — útlevélszámán, állampolgárságát is feltüntetve, tartja nyilván.

(4) Az önkormányzati adóhatóság az adózót a (2) és (3) bekezdésben foglaltak szerint tartja nyilván. Amennyiben az adózó adóazonosító jellel nem rendelkezik, adóbevallásával egyidejűleg az adóazonosító jel megállapításához szükséges, a 20. § (1) bekezdésében felsorolt adatokat közli az önkormányzati adóhatósággal. Az önkormányzati adóhatóság megkeresésére az állami adóhatóság a 20. § (1) bekezdésében foglalt adatok közlése esetén az adóazonosító számmal nem rendelkező magánszemély adóazonosító jelét megállapítja, és erről az önkormányzati adóhatóságot értesíti. Az önkormányzati adóhatóság a magánszemélyt erről tájékoztatja.

(5) Az adózónak az adóazonosító számát az adózással összefüggő minden iraton fel kell tüntetnie. A magánszemély az adóazonosító jelét (nem magyar állampolgárságú magánszemély az útlevélszámát) közli a munkáltatóval, a kifizetővel, a megyei (fővárosi) munkaügyi központtal, a hitelintézettel, a társadalombiztosítási szervvel, ha az olyan kifizetést teljesít, amelynek alapján a magánszemély-

nek adófizetési kötelezettsége keletkezik és azzal összefüggésben a törvény adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő. A magánszemély az adóazonosító jelét (nem magyar állampolgárságú magánszemély az útlevélszámát) közli a földhivatallal, az illetékhivatallal, a biztosítóintézettel, az adókedvezmény (adómentesség) igénybevételére jogosító igazolást kiállító szervvel, a költségvetési támogatás igénybevételére jogosító igazolás kiállítójával is, ha ezzel összefüggésben azt adatszolgáltatási kötelezettség terheli. Az előzőekben felsorolt adatszolgáltatásra kötelezettek felhívására a magánszemély bemutatja adóigazolványát (útlevelét). Ha a magánszemély az adóazonosító jelét (nem magyar állampolgárságú magánszemély az útlevélszámát) nem közli, a munkáltató és a kifizető a kifizetést, az adókedvezmény (adómentesség), a költségvetési támogatás igénybevételére jogosító igazolás kiállítója az igazolás kiadását — az adóazonosító jel (nem magyar állampolgárságú magánszemély esetében az útlevélszám) közléséig — megtagadja.

(6) Az adózó költségvetési támogatást csak akkor igényelhet, ha rendelkezik adóazonosító számmal.

(7) Az állami adóhatóság a közösségi kereskedelemben érintett adózónak a bejelentés alapján közösségi adószámot állapít meg. Az adózó a közösségi adószámot a közösségi kereskedelemmel összefüggő minden iraton feltünteti.

(8) Az adóhatóság az adószám megállapítását megtagadja, ha az adózó által bejelentett adatok valótlanok vagy hiányosak.

(9) Az adóhatóság törli a bejelentkezett és adószám alapján nyilvántartásba vett adózók közül azt,

a) akinek (amelynek) a cégbírósági bejegyzés, illetve az egyéni vállalkozói igazolvány iránti kérelmét a cégbíróság, illetve a körzetközponti jegyző elutasította, kivéve, ha az adózó igazolja a cégbíróság végzésének kézhezvételét követő 30 napon belül, hogy a cégbejegyzési kérelmének elutasítását követő 8 napon belül kérelmét ismételten benyújtotta és a bejegyzés iránti eljárás folyamatban van,

b) akinek (amelynek) a cégjegyzékből való törlését a cégbíróság jogerős végzésével elrendelte, illetőleg akinek vállalkozói igazolványát a körzetközponti jegyző jogerősen visszavonta, vagy aki a vállalkozói igazolványát visszaadta,

c) aki bejelenti a tevékenységének megszüntetését vagy a tevékenység folytatásához szükséges engedélyét visszavonják,

d) amelynek cégbejegyzési eljárását a cégbíróság megszüntette.

(10) A nyilvántartásból való törlésről az állami adóhatóság az adózót haladéktalanul értesíti.

(11) A (9) bekezdés *a)* pontjának második fordulata esetében nem kell alkalmazni az adókötelezettség megszűnésére előírt szabályokat.

(12) Az állami adóhatóság hivatalból állapítja meg az adóazonosító jelét annak a magánszemélynek,

a) aki bejelentési kötelezettségét elmulasztotta, vagy

b) akinek az adóhatóság jogszabályban meghatározott feladatainak végrehajtásához adóhatósági nyilvántartása szükséges.

(13) Ha a nem magánszemély adózónak adókötelezettsége kizárólag az önkormányzati adóhatóságnál keletkezik, az állami adóhatóság az adózó kérelmére — az önkormányzati adóhatóságnál történő nyilvántartás céljából — adószámot állapít meg. Az adózót bevallási kötelezettség az állami adóhatóságnál csak abban az esetben terheli, ha adóköteles tevékenységet folytat. Ha az adózónak a későbbiekben az állami adóhatósághoz teljesítendő adókötelezettsége keletkezik, ennek bejelentésekor a korábban megállapított adószámot használja fel.

Adómegállapítás

25. § (1) Az adót, a költségvetési támogatást

a) az adózó: önadózással,

b) a kifizető és a munkáltató: adólevonással, az adóbeszedésre kötelezett: adóbeszedéssel,

c) az adóhatóság: bevallás alapján kivetéssel, kiszabással, adatszolgáltatás alapján adóhatósági adómegállapítás útján, illetőleg utólagos adómegállapítás keretében

állapítja meg.

(2) Az adókat adónként, a költségvetési támogatást támogatásonként az adó-, illetve a költségvetési támogatás alapjának meghatározására előírt időszakonként kell megállapítani.

Önadózás

26. § (1) Az adót, a költségvetési támogatást — ha törvény előírja — az adózó köteles megállapítani, bevallani és megfizetni (önadózás).

(2) A jogi személy és egyéb szervezet az adót és a költségvetési támogatást — az építményadó, a telekadó, a gépjárműadó, a vagyonszerzési illeték és a kiszabással megállapított eljárási illeték kivételével — önadózással állapítja meg.

(3) A magánszemély az adóját akkor állapítja meg önadózással, ha

a) vállalkozó, az építményadó, a telekadó, a gépjárműadó, a vagyonszerzési illeték és a kiszabással megállapított eljárási illeték kivételével,

b) az általános forgalmi adó vagy a fogyasztási adó alanya,

c) a személyi jövedelemadóját nem a munkáltatója (kifizető), illetőleg az adóhatóság (a továbbiakban: adóhatósági adómegállapítás) állapítja meg.

A kifizető, a munkáltató, az adóbeszedésre kötelezett és az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása

27. § (1) A kifizető más személy adóját akkor állapítja meg, ha ezt törvény előírja. Ha a kifizető az adót, adóelőleget levonta, az adóhatóság a továbbiakban azt csak a kifizetőtől követelheti.

(2) A munkáltató a magánszemély jövedelemadóját akkor köteles megállapítani, ha annak törvényben foglalt feltételei fennállnak. A magánszemély a munkáltatónak az adóévet követő január 15-éig nyilatkozik arról, hogy

a) a munkáltatói adómegállapítás feltételei fennállnak és kéri a munkáltatói adómegállapítást, vagy

b) nem kéri a munkáltatói adómegállapítást.

(3) A (2) bekezdésben előírt időpontig munkahelyet változtató adózó az új munkáltatójánál is tehet nyilatkozatot. Ilyen esetben nyilatkozatához az előző munkáltatótól kapott jövedelemigazolást is csatolnia kell.

(4) A munkáltató az adóalapot és az adót a magánszemély nyilatkozata alapján, az adóévet követő február 20-áig átadott, az adóalapot csökkentő, illetve adókedvezmény igénybevételére jogosító igazolások figyelembevételével az adóévet követő április 20-áig állapítja meg és erről igazolást ad. Amennyiben az adóhatóság a munkáltató adómegállapításával szemben adóhiányt állapít meg, az adóhiányt a magánszemélynek kell megfizetnie.

(5) Az adó megállapításához az adóköteles társadalombiztosítási ellátás kifizetéséről a társadalombiztosítási szervtől a munkáltatóhoz érkezett vagy a magánszemély birtokában lévő igazolásokat is figyelembe kell venni.

(6) A törvényben meghatározott esetben az adóbeszedésre kötelezett adózó a helyi adó összegét közli a magánszeméllyel és az adót átveszi.

28. § (1) Az az adózó, aki a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott feltételek alapján nincs kizárva az adóhatósági adómegállapításból, továbbá nem kívánja adóját önadózással megállapítani, illetőleg munkáltatói adómegállapítást nem kér, az adóévet követő január 15-éig az illetékes adóhatóságnál az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti, hogy adóhatósági adómegállapítás útján kívánja teljesíteni adókötelezettségét. Az adózó a bejelentésével egyidejűleg nyilatkozik különösen:

a) a családi kedvezmény érvényesítésével és a kedvezmény megosztásával, a lakáscélú kedvezmény érvényesítésével, a súlyosan fogyatékosok adókedvezményével kapcsolatos adatokról,

b) átvezetési igényéről, a visszatérítendő adó átutalásához szükséges adatokról,

c) az ingatlan bérbeadással, végkielégítéssel összefüggő adatokról,

d) az adóhatóság rendelkezésére nem álló, az adóhatósági adómegállapításhoz szükséges adatokról.

(2) Ha az adózó január 15-éig nem tesz bejelentést az adóhatóságnak, továbbá munkáltatói elszámolást sem kér, adókötelezettségét önadózás útján teljesíti. Az (1) bekezdésben meghatározott nyilatkozatához az adózó zárt borítékban csatolja a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló rendelkező nyilatkozatát.

(3) Ha az adózó nyilatkozata hibás vagy hiányos az adóhatóság azt kijavítja, amennyiben az adózó közreműködése nélkül a nyilatkozat nem javítható, az adóhatóság az adózót határidő tűzésével hiánypótlásra szólítja fel. Ha az adózó a hiánypótlási kötelezettségének nem tesz eleget, illetőleg az adóhatósági adómegállapítást nem kérhette volna, az adóhatóság arról értesíti az adózót, hogy adókötelezettségét az önadózás szabályai alapján kell teljesítenie.

(4) Az adóhatóság az adózó nyilatkozata és az adatszolgáltatásra kötelezettek adatszolgáltatása alapján megállapítja az adó alapját, az adót, a visszatérítendő adót — ideértve a járulékfizetési kötelezettség felső határát meghaladóan levont nyugdíjjárulékot —, illetőleg a befizetendő adót, és az ezeket tartalmazó adómegállapítást május 15. napjáig postára adja.

(5) Az adózónak a befizetendő adót június 15-éig kell megfizetnie, illetőleg az adóhatóságnak a visszatérítendő adót eddig az időpontig kell elszámolni vagy kiutalni. Ha az adóhatóság az adómegállapítást késedelmesen teljesíti, a fizetési határidőt (30 nap) az adómegállapítás kézhezvételétől kell számítani.

(6) Az adózó az adómegállapításra annak kézhezvételétől számított 8 napon belül észrevételt tehet, ha tudomása szerint, vagy a nála lévő iratok alapján az adóhatósági adómegállapítás módosítása indokolt. Észrevételében meg kell jelölnie a módosítani kívánt adatokat, és másolatban csatolnia kell azokat az iratokat, amelyekkel módosítási igényét alátámasztja.

(7) Amennyiben az adatszolgáltatási kötelezettséggel terhelt adózó adatszolgáltatási kötelezettségét utólag módosítja, az adóhatóság az adómegállapítást határozatban helyesbíti, a megállapított különbözetet az adózónak a határozat jogerőre emelkedését követő 30 napon belül kell megfizetnie, illetőleg az adóhatóságnak a kiutalást teljesítenie.

(8) Az adóhatósági adómegállapítás során megállapított, és az adózóval közölt adó a jogkövetkezmények és az ellenőrzés szempontjából az adózó által bevallott adónak minősül, ha az adózó a nyitva álló határidőn belül észrevételt nem tett, illetve az adóhatóság az adózó észrevétele alapján az adót módosította.

(9) Az adóhatóság az észrevételt 15 napon belül elbírálja és a módosított adómegállapítást megküldi az adózónak, illetőleg arról értesíti, hogy az észrevétel alapján az adómegállapítás módosítása nem indokolt. Ha az adózó nem ért egyet észrevételének elbírálásával, a módosított adómegállapítás, illetőleg az adóhatóság értesítésének kézhezvételétől számított 8 napon belül az adóhatósághoz kifogást terjeszthet elő.

(10) Az adóhatóság az adózó kifogása alapján a tényállást hatósági eljárás keretében tisztázza, és határozattal állapítja meg az adó alapját, az adót, a visszatérítendő, illetőleg befizetendő adót. A határozat jogerőre emelkedéséig a visszatérítendő adót az adóhatósági adómegállapításban meghatározott összeg szerint kell kiutalni.

(11) Ha a határozat alapján az adózót a bevallottnál kisebb fizetési kötelezettség terheli, az adóhatóság az adóbefizetés igazolását követően az adózó kérelmére a javára mutatkozó összeget 15 napon belül visszatéríti, illetve ha azt nem fizették be, az adózónak a kijavított összeget kell megfizetnie.

(12) Ha a határozat alapján az adózót további befizetés terheli, az adót 15 napon belül kell megfizetnie.

29. § (1) Ha a munkáltató a munkáltatói adómegállapítást követően feltárja, hogy a magánszemély jogszerű eljárása mellett az adót tévesen állapította meg, és a magánszemély vele még munkaviszonyban áll, az adómegállapítást módosítja, és az adókülönbözetet a magánszemély részére visszatéríti, illetőleg a következő kifizetéskor levonja. A munkáltató az adómegállapítás módosítását nyilvántartásba veszi, és egyidejűleg a módosított adómegállapításról igazolást állít ki a magánszemély részére. Az e bekezdés, valamint a 41. § (1)—(2) bekezdése szerinti levonás nem haladhatja meg az esedékes egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékkal és adóelőleggel csökkentett havi munkabér 15%-át. Ha az adókülönbözet egy összegben nem vonható le, a munkáltató a levonást további hat hónapon át folytathatja. A munkáltató a levont, illetőleg visszatérített adókülönbözetet a rá vonatkozó szabályok alapján vallja be, fizeti meg, illetőleg igényli vissza. A munkáltató a levonni elmulasztott adó után a munkáltatói adómegállapításra előírt határidőt követő naptól a nyilvántartásba vétel napjáig saját terhére önellenőrzési pótlékot állapít meg, melyet be kell vallania, és meg kell fizetnie. A munkáltató az önellenőrzési pótlék megállapítási, bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül az adólevonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. Amennyiben az adókülönbözet az előbbiek szerint nem vonható le teljes egészében, vagy a magánszemély időközben munkahelyet változtat, a munkáltató a levonás meghiúsulásától számított 15 napon belül az adókülönbözet még fennálló összegéről és a magánszemély adóazonosító számáról értesíti a magánszemély állami adóhatóságát, amely az egyébként rá vonatkozó szabályok szerint intézkedik a hátralék beszedése érdekében. Ilyen esetben késedelmi pótlék a fizetési felhívásban megjelölt teljesítési határidő lejártát követően számítható fel. A magánszemély az adóhatóságtól fizetési könnyítést csak az adólevonás előbbiek szerinti meghiúsulása esetén kérhet.

(2) Ha a munkáltatói adómegállapítás az (1) bekezdésben foglaltak szerint azért nem módosítható, mert

a) a magánszemély már nem áll munkaviszonyban az adót megállapító munkáltatóval,

b) a magánszemély a munkáltatói adómegállapítást önellenőrzéssel helyesbítette, és erről nyilatkozott a munkáltatójának,

c) a magánszemély adóját a magánszemély halálára tekintettel az adóhatóság állapította meg,

a munkáltató a feltárt adókülönbözetet a feltárás időpontjában nyilvántartásba veszi és az adókülönbözet összegéről — a magánszemély adóazonosító számának feltüntetésével — 15 napon belül bejelentést tesz a magánszemély állami adóhatóságának. A munkáltató a feltárt adókülönbözetről lehetősége szerint tájékoztatja a magánszemélyt. A munkáltató a levonni elmulasztott adó után a munkáltatói adómegállapításra előírt határidőt követő naptól a nyilvántartásba vétel napjáig saját terhére önellenőrzési pótlékot állapít meg, melyet be kell vallania és meg kell fizetnie. A munkáltató a bejelentési, önellenőrzési pótlék megállapítási, bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül az adólevonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. A bejelentés alapján az adókülönbözetet az állami adóhatóság határozattal írja elő a magánszemély terhére, illetőleg javára.

(3) Ha a kifizető a kifizetésről szóló igazolás kiállítását követően tárja fel, hogy a magánszemély adóját, adóelőlegét nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vonta le, a feltárt hibát nyilvántartásba veszi és az adókülönbözet összegéről, a kifizetés jogcíméről, valamint a kifizetésről szóló igazolás kiállításának időpontjáról az adóazonosító szám feltüntetésével 15 napon belül bejelentést tesz a magánszemély állami adóhatóságához és lehetősége szerint értesíti a magánszemélyt. Amennyiben a hiba a törvényben meghatározottnál alacsonyabb összegű adó, adóelőleg levonását eredményezte, a kifizető az igazolás kiállításának napjától a nyilvántartásba vétel napjáig a levonni elmulasztott adó, adóelőleg után önellenőrzési pótlékot állapít meg, vall be, és fizet meg. A kifizető a bejelentési, az önellenőrzési pótlék megállapítási és bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül az adólevonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. A munkáltató az előbbi szabály alapján jár el, ha az összesített igazolás kiállítását követően tárja fel tévedését.

30. § (1) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a járulékot az adózó az önadózás szabályai szerint állapítja meg, vallja be és fizeti meg.

(2) A magánszemély nyugdíjjárulék és egészségbiztosítási járulék fizetési kötelezettségét a járulékköteles jövedelmet juttató munkáltató, kifizető állapítja meg, vallja be és fizeti meg. A magánszemély a munkáltatónál, kifizetőnél a kifizetést megelőzően nyilatkozhat — a jogcímet megjelölve — arról, hogy a kifizetést járulékfizetési kötelezettség nem terheli. A magánszemély nyilatkozata az adóbevallással egyenértékű.

(3) A kifizető, a munkáltató járulékbevallását az önellenőrzés szabályai szerint helyesbítheti, ha nem a jogszabálynak megfelelően vonta le a járulékot.

(4) A járulékfizetési kötelezettség felső határát meghaladóan levont nyugdíjjárulékot

a) az önadózó magánszemély a jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában,

b) az adóhatósági adómegállapítást választó adózó bevallásnak minősülő külön nyomtatvány benyújtásával

igényelheti vissza, feltéve, hogy a különbözetet év közben a foglalkoztatójával nem számolta el.

(5) A járulékot — a (3) bekezdésben meghatározottaktól eltérően — a magánszemély helyesbítheti önellenőrzéssel, ha a (2) bekezdésben említett nyilatkozatot jogszerűen nem tehette volna meg. Az önellenőrzést a jövedelemadóra vonatkozó szabályok alapján kell elvégezni azzal, hogy az önellenőrzési pótlékot a nyilatkozat megtételét követő naptól kell felszámítani.

(6) A költségvetési szervek központosított bérszámfejtését végző, e tekintetben munkáltatónak minősülő adózó a társadalombiztosítási járulékot, a magánszemélytől levont nyugdíjjárulékot és egészségbiztosítási járulékot a rá vonatkozó külön szabályok szerint vallja be és fizeti meg.

Adóbevallás

31. § (1) Az adóbevallás az adózó azonosításához, az adóalap, a mentességek, a kedvezmények, az adó, a költségvetési támogatás alapja és összege megállapításához szükséges adatokat tartalmazza. Az adózó az önadózással megállapított adóról — az eljárási illeték kivételével —, továbbá költségvetési támogatásról adónként, költségvetési támogatásonként az erre a célra rendszeresített nyomtatványon adóbevallást tesz. A költségvetési támogatás előlegének, illetve gyakoribb igénybevételének igénylése nem minősül adóbevallásnak. Az adóhatóság olyan nyomtatványt is rendszeresíthet, amely alkalmas több jogcímen fennálló adókötelezettség, költségvetési támogatásigénylés bevallására, illetve az adókötelezettség bevallása mellett költségvetési támogatás igénylésére.

(2) A munkáltató, a kifizető a megállapított adót, a levont adóelőleget és járulékot saját adóbevallásában vallja be. Ha adóbevallásra egyébként nem kötelezett, az általa levont adóról, adóelőlegről, járulékról, valamint a megállapított jövedelemadó különbözetéről külön adóbevallást tesz.

(3) Az adót az a munkáltató vallja be, akihez az adózó a nyilatkozatát megtette.

(4) Az adóbevallás benyújtásában akadályozott adózó az akadályoztatás megszűnését követő 15 napon belül tesz adóbevallást. A késedelem igazolására vonatkozó kérelmet (a továbbiakban: igazolási kérelem) a bevallással egyidejűleg kell benyújtani.

(5) Az adózó az állami adóhatósághoz az erre a célra rendszeresített nyomtatványon abban az esetben is adóbevallást nyújt be, ha a bevallási időszakban adófizetési kötelezettsége nem keletkezett. A társasági adóbevallás helyett az adóévet követő év február 15-éig — bevallást helyettesítő nyomtatványon — nyilatkozatot tesz az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, az egyház, a lakásszövetkezet, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár, feltéve, hogy az adóévben vállalkozási tevékenységből (az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár kiegészítő vállalkozási tevékenységéből) származó bevételt nem ér el, vagy e tevékenységéhez kapcsolódóan költséget, ráfordítást nem számol el.

(6) Az adó megfizetése, a költségvetési támogatás igénybevétele az adóbevallást nem pótolja. Az erre kötelezett adózónak akkor is kell adóbevallást tennie, ha az adót megfizette, vagy később fizetheti meg.

(7) Az ellenőrzés megkezdését követően a vizsgálat alá vont adó- és költségvetési támogatás vonatkozásában a be nem nyújtott adóbevallás nem pótolható.

(8) Az adóbevallást adótanácsadó, adószakértő ellenjegyezheti. Az ellenjegyzett hibás adóbevallás esetén a mulasztási bírságot az adóhatóság az adótanácsadó, adószakértő terhére állapítja meg.

A helyi adók bevallása

32. § (1) A vállalkozók kommunális adójáról és az iparűzési adóról az adóévet követő év május 31-éig kell bevallást tenni. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó adóbevallását az adóév utolsó napját követő 150. napig nyújtja be.

(2) Ha a helyi adót nem az adózó állapítja meg, az adókötelezettség keletkezését (változását) követő 15 napon belül kell adóbevallást tennie.

(3) Nem kell újabb adóbevallást tenni a (2) bekezdésben foglalt esetben mindaddig, ameddig a helyi adót (adókötelezettséget) érintő változás nem következett be.

(4) Az adóbeszedésre kötelezettnek az általa beszedett helyi adóról a tárgyhónapot követő hó 15-éig kell bevallást tennie.

Az adóbevallás különös szabályai

33. § (1) A magánszemély a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint állapítja meg adóját, és nyújtja be adóbevallását, vagy adóját a munkáltatójához

intézett nyilatkozata alapján a munkáltatója, illetőleg adatszolgáltatás alapján az adóhatóság állapítja meg.

(2) Ha költségvetési támogatást megállapító törvény az igényjogosultságot a jövedelmi viszonyok igazolásához köti, az igénylő és a vele közös háztartásban élő magánszemélyek jövedelmi viszonyaikról, az egy főre jutó családi jövedelemről a támogatást megállapító szervhez az igénylőlappal együtt benyújtott — adóbevallásnak minősülő — nyilatkozatot tesznek. Az igénylőlap egyszerűsített adóbevallási részét a magánszemélyek akkor is kötelesek kitölteni, ha egyébként adóbevallásra nem kötelezettek.

(3) Soron kívüli bevallást kell benyújtani az adózónak valamennyi adójáról — kivéve a magánszemélyt saját személyében terhelő azon adókat, amelyekről éves adóbevallást köteles benyújtani — a bevallással még le nem fedett időszakról, ha

a) a számvitelről szóló törvény VII. fejezete sajátos beszámoló készítési kötelezettséget ír elő,

b) az adózó a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerint a könyvviteli zárlat és a beszámoló alapján az adókülönbözetet megállapítja,

c) az adózó felszámolási eljárás, végelszámolási eljárás nélkül szűnik meg,

d) az adóbeszedésre kötelezettnek e kötelezettsége megszűnt,

e) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély e tevékenységét megszünteti, a tevékenység gyakorlásához szükséges egyéni vállalkozói igazolványát vagy hatósági engedélyét jogerősen visszavonják (a továbbiakban együtt: soron kívüli bevallási kötelezettséget kiváltó esemény).

(4) A soron kívüli adóbevallást az éves elszámolású adókról a (3) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott esetekben a számvitelről szóló törvényben a beszámoló készítésére előírt határidőn belül, a *c)—e)* pontokban meghatározott esetekben pedig a soron kívüli bevallási kötelezettséget kiváltó eseményt követő 30 napon belül kell benyújtani.

(5) Azokról az adókról, amelyeknél az adómegállapítási időszak egy hónap, egy negyedév, a bevallással még le nem fedett időszakról a soron kívüli adóbevallási kötelezettséget kiváltó eseményt követő 30 napon belül kell a bevallást benyújtani.

(6) A felszámolási eljárás, végelszámolás alatt álló adózók adóbevallásukat a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolási eljárásról szóló törvény és e törvény rendelkezései szerint teljesítik.

(7) A külföldi vállalkozónak a belföldön végzett építkezése esetén (ideértve a fióktelep útján végzett építkezést, szerelést is) az adókötelezettséget első ízben annak az adóévnek az adókötelezettségével egyidejűleg kell teljesítenie, amelyben az építkezés, szerelés időtartama meghaladja az építkezés telephellyé minősítéséhez a nemzetközi egyezményben meghatározott időtartamot, illetve egyezmény hiányában a három hónapot. Ez esetben a külföldi vállalkozó a megelőző adóév(ek)re utólag a bevallással érintett időszakban hatályos előírások szerint állapítja meg, vallja be és fizeti meg az adót.

(8) Az adóévben átalakuló adózó — ideértve az átalakulással létrejött adózót, az átvevőt és a fennmaradót is — az átalakulás napjától számított 30 napon belül társasági adóelőleg-bevallást tesz.

Az adóbevallás kijavítása

34. § (1) Az adóbevallás helyességét a 26. §-ban foglalt esetben az adóhatóság megvizsgálja a számítási hibát és más hasonló elírást kijavítja, és ha a kijavítás az adófizetési kötelezettség vagy az adó-visszatérítés összegét érinti, az adózót a kijavítástól számított 30 napon belül értesíti.

(2) Ha az adózó a kijavítással nem ért egyet, az értesítés kézhezvételét követő 15 napon belül egyeztetés végett az adóhatósághoz fordulhat. Eredménytelen egyeztetés esetén az adóhatóság az eljárást megindítja, és az adót határozattal állapítja meg. A bevallás kijavítása nem minősül ellenőrzésnek, az ennek során hozott határozat nem minősül utólagos adómegállapításnak.

(3) Az eredményes egyeztetésig, illetve a határozat jogerőre emelkedéséig a visszatérítendő adót a kijavított összeg szerint kell kiutalni.

(4) Ha a kijavítás alapján az adózót a bevallottnál kisebb fizetési kötelezettség terheli, az adóhatóság az adóbefizetés igazolását követően az adózó kérelmére a javára mutatkozó összeget 30 napon belül visszatéríti, illetve ha azt nem fizették be, az adózónak a kijavított összeget kell megfizetnie.

(5) Ha a kijavítás miatt az adózót további befizetés terheli és ezzel egyetért, az adót 30 napon belül kell megfizetnie, ha a kijavítással nem ért egyet, a (2) bekezdésben foglaltak szerint kell eljárni.

(6) Ha az adóbevallás (költségvetési támogatásigénylés) az adózó közreműködése nélkül nem javítható ki, vagy az adózó fennálló adótartozásáról, köztartozásáról a nyilatkozattételt vagy jogszabályban előírt igazolások benyújtásának kötelezettségét elmulasztotta, továbbá az adóbevallásából, nyilatkozatából olyan adatok hiányoznak, amelyek az adóhatóság nyilvántartásában sem szerepelnek, az adózót az adóhatóság 15 napon belül — megfelelő határidő tűzésével — hiánypótlásra szólítja fel.

Az adó megfizetése

35. § (1) Az adót az e törvényben vagy más törvényben meghatározott esedékességekor az köteles megfizetni, akit arra jogszabály kötelez. A levont adót, adóelőleget annak

kell megfizetnie, aki azt levonta. A beszedett adót az adóbeszedésre kötelezett fizeti meg.

(2) Ha az adózó az esedékes adót nem fizette meg és azt tőle nem lehet behajtani, az adó megfizetésére határozattal kötelezhető:

a) az adózó örököse az örökrésze erejéig, több örökös esetében örökrészük arányában,

b) a megajándékozott, az adózó által az adókötelezettsége keletkezését követően okirattal juttatott ajándék erejéig, kivéve, ha az ingyenes előnytől neki fel nem róható módon elesett,

c) az adózó jogutódja,

d) a 36. §-ban említett kezességet vállaló és az adótartozást átvállaló a jóváhagyott szerződésben foglalt adó tekintetében,

e) az adóbevétel csökkentésével kapcsolatos bűncselekmény elkövetője az azzal összefüggő adó tekintetében,

f) a gazdasági társaság, a közös név alatt működő polgári jogi társaság adótartozásáért a rájuk vonatkozó szabályok szerint a helytállni köteles tag, vezető tisztségviselő, illetve szervezet, a jogi személy felelősségvállalásával működő vállalkozó esetében a felelősségvállaló, továbbá az a személy, amely (aki) a vállalkozás kötelezettségeiért törvény alapján felel,

g) a társasház (társasüdülő, társasgarázs), építőközösség adótartozása tekintetében a tulajdonostársak,

h) a vagyontárgy minden tulajdonosa a közös tulajdont terhelő adó tekintetében,

i) a szülői felügyelet alatt álló kiskorú gyermek adótartozásáért — a munkakeresményéből eredő adótartozás kivételével — a szülői felügyeletet gyakorló szülő az általa kezelt vagyon erejéig.

(3) Az adó megfizetésére kötelezett az állammal vagy az önkormányzattal szemben fennálló követelését az adótartozásába nem számíthatja be.

(4) A külföldi vállalkozást közvetlenül, illetve — belföldi fióktelepén keresztül — közvetve terhelő valamennyi adótartozás, illetve e törvény hatálya alá tartozó köztartozás megfizetésére egyetemlegesség címén a fióktelep is kötelezhető határozattal.

36. § (1) Az adó megfizetéséért a Polgári Törvénykönyv szerint kezességet lehet vállalni, illetve az adótartozást más átvállalhatja, amelynek során az adóhatóság követelésének jogcíme nem változik meg.

(2) A kezesség vállalása és a tartozás átvállalása az adóhatóság jóváhagyásával válik érvényessé. Az adóhatóság a jóváhagyást megtagadja, ha az adótartozás megfizetése a kezes, illetve a tartozást átvállaló személyében nem biztosított.

(3) Az adótartozás átvállalásához az adóhatóság azzal a feltétellel járulhat hozzá, ha az eredetileg kötelezett adózó az átvállalt tartozásért kezességet vállal. Ha az adótartozást átvállaló az átvállalt tartozást az esedékességig nem fizeti meg, a tartozás a kezességet vállaló eredetileg kötelezett adózótól külön megfizetésére kötelező határozat nélkül végrehajtható.

A megfizetés és a kiutalás időpontja

37. § (1) Az adót e törvény mellékletében vagy törvényben előírt időpontban (esedékesség), az adóhatóság által megállapított adót — ha e törvény eltérően nem rendelkezik — a határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül kell megfizetni. Ha az adóhatóság által határozattal megállapított adó törvényben előírt esedékessége előtt a fizetésre kötelezett gazdasági társaság cégbejegyzés nélkül szűnik meg, a megszűnés napján valamennyi, az adóév egészére fizetendő adó esedékessé válik.

(2) Az adó megfizetésének időpontja az a nap, amikor az adózó belföldi pénzforgalmi bankszámláját az azt vezető hitelintézet megterhelte, bankszámlával nem rendelkező adózó esetében pedig az a nap, amikor az adót a hitelintézet vagy — ha jogszabály lehetővé teszi — az adóhatóság pénztárába befizették, illetve postára adták. Minden más esetben az adó megfizetésének időpontja az a nap, amikor az adóhatóság számláján a befizetést jóváírják.

(3) Az eljárási illetéket, ha az illetéktörvény másként nem rendelkezik, a kérelem benyújtásakor kell megfizetni.

(4) Az adózót megillető költségvetési támogatás kiutalásának esedékességéről e törvény melléklete vagy törvény rendelkezik. A költségvetési támogatást az igény (bevallás) beérkezésének napjától, de legkorábban az esedékességtől számított 30 napon belül, a visszaigényelt általános forgalmi adót, ha a visszaigényelt adó összege az 500 ezer forintot meghaladja, 45 napon belül kell kiutalni. Ha a költségvetési támogatást az adóhatóság állapítja meg, a kiutalást az erről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül kell teljesíteni. A kiutalásra nyitva álló határidőt,

a) ha az adózó bevallásának, igénylésének kijavítását az adóhatóság a 34. § (6) bekezdésének alkalmazásával rendelte el, az adóbevallás kijavításának napjától,

b) ha az ellenőrzés befejezését az adózó érdekkörében felmerült ok akadályozza vagy késlelteti, az akadály megszűnésének napjától,

c) ha a kiutalási igény jogosságának ellenőrzése az igény (bevallás) beérkezésének napjától számított 30 napon belül megkezdődik, s az ellenőrzés akadályozása miatt mulasztási bírság kiszabására vagy elővezetésre kerül sor, az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv átadásának napjától

kell számítani.

(5) A kiutalás napjának az számít, amelyen az adóhatóság az átutalásra megbízást adott. Költségvetési támogatás kiutalásának minősül az is, ha az adóhatóság gyakorolja visszatartási jogát. Ez esetben a kiutalás napjának azt a napot kell tekinteni, amelyen az adóhatóság a visszatartott

költségvetési támogatással az általa nyilvántartott adótartozás összegét csökkenti, illetőleg amelyen a köztartozást nyilvántartó szervezetnek történő átutalásról rendelkezik.

(6) Ha az adóhatóság a kiutalást késedelmesen teljesíti, a késedelem minden napjára a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet. Késedelmes kiutalás ellenére sem jár kamat, ha az igénylés (bevallás) az igényelt (bevallott) összeg 50%-át meghaladóan jogosulatlan, vagy a kiutalást az adózó mulasztása akadályozza.

A megfizetés, a kiutalás módja

38. § (1) A fizetési kötelezettséget a pénzforgalmi bankszámlával rendelkező adózónak belföldi pénzforgalmi bankszámlájáról átutalással, pénzforgalmi bankszámlával nem rendelkező adózónak belföldi postautalvánnyal vagy belföldi bankszámlájáról történő átutalással kell teljesítenie.

(2) A bankszámlanyitásra kötelezett adózót megillető költségvetési támogatást az adóhatóság kizárólag az adózó belföldi bankszámlájára történő átutalással teljesítheti. A bankszámlanyitásra nem kötelezett adózót megillető költségvetési támogatást az adóhatóság belföldi bankszámlára történő átutalással vagy posta útján fizeti ki az adózónak.

(3) Jogszabály az illeték és az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adó tekintetében más fizetési módot is megjelölhet.

39. § Az e törvény hatálya alá tartozó fizetési kötelezettség forintban teljesíthető, a költségvetési támogatás forintban utalható ki.

40. § (1) Az adóhatóság által nyilvántartott adót az adózónak adónként, a megfelelő adószámlára kell megfizetnie, illetve a költségvetési támogatást támogatásonként, a megfelelő számláról kell visszaigényelnie. A bírságot, a pótlékot és a költséget külön számlára kell megfizetni.

(2) Az illetéket — ha törvény másként nem rendelkezik — az illetékhivatal számlájára kell megfizetni, és az illetéktörvényben meghatározott módon kell elszámolni.

41. § (1) Ha a jövedelemadót a munkáltató állapítja meg, az adó és a korábban levont adóelőleg különbözetét a munkáltató — a számára előírt legközelebbi fizetéskor, de legkésőbb május 20-ig — levonja vagy visszafizeti.

(2) A munkabérből havonta levont adóhátralék nem haladhatja meg az esedékes egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékkal és adóelőleggel csökkentett havi munkabér 15%-át. Ha az adóhátralék ilyen módon az (1) bekezdésben előírt határidőig nem vonható le teljes egészében, a levonást további 2 hónapon keresztül kell a 15%-os mértékkel folytatni.

(3) Ha a (2) bekezdésben foglalt levonások után is marad még adóhátralék vagy a magánszemély időközben munkahelyet változtat, a munkáltató a levonás meghiúsulásától számított 15 napon belül értesíti a tartozás összegéről a magánszemély állami adóhatóságát, amely intézkedik a végrehajtásról. Ilyen esetben késedelmi pótlék a fizetési felhívásban megjelölt teljesítési határidő lejártát követően számítható fel.

(4) A magánszemély az adóhatóságtól részletfizetést vagy fizetési halasztást csak az adólevonás (3) bekezdés szerinti meghiúsulása után kérhet.

Az adóelőleg megfizetése

42. § (1) Az adóelőleg-fizetési kötelezettséget az adózó önadózás útján teljesíti. Törvény az adóelőleg-fizetési kötelezettség fizetési meghagyással történő megállapítását is előírhatja. Ez esetben az adóhatóság az éves bevallás, illetőleg a várható adó bejelentését követő 30 napon belül fizetési meghagyásban közli az előleg összegét és a fizetés határidejét.

(2) Az adózó az adóelőleg módosítását kérheti az adóhatóságtól, ha előlegét az előző időszak (év, negyedév, félév) adatai alapján fizeti, és számításai szerint adója nem éri el az előző időszak adatai alapján fizetendő adóelőleg összegét.

(3) Ha az adóelőleget az adóhatóság egyenlő részletekben írta elő, az adózó indokolt esetben kérheti, hogy az adóelőleget ettől eltérő összegekben fizethesse meg.

(4) Az (1) bekezdés szerinti adóelőleg módosítását az esedékesség időpontjáig benyújtott kérelemben lehet kérni.

(5) Az illetékhivatal a bejelentett érték alapján fizetendő illetékelőleget állapíthat meg.

(6) Az adóelőleg akkor is fizethető, ha azt törvény nem írja elő.

A befizetések elszámolása

43. § (1) Az adóhatóság az adózó adókötelezettségét és költségvetési támogatási igényét, valamint az arra teljesített befizetést és kiutalást az adózó adószámláján tartja nyilván. Az adózó kötelezettségeit a bevallás — ideértve az önellenőrzési lapot is —, az adóhatóság határozata, a befizetéseket és a kiutalásokat a pénzintézet, illetve a posta bizonylatai alapján kell nyilvántartani. Az adóhatóság a kötelezettségeket, valamint a befizetéseket és a kiutalásokat az adószámlán adóként, költségvetési támogatásonként mutatja ki. Az állami adóhatóság az Egészségbiztosítási Alap és a Nyugdíjbiztosítási Alap javára teljesítendő befizetéseket külön számlákon tartja nyilván. Átalakulás esetén az adóhatóság a jogelődöt megillető

költségvetési támogatást, túlfizetést, illetve a jogelődöt terhelő adótartozást a jogutód adószámlájára vezeti át.

(2) Ha az adóhatóságnál az adótartozást az adózó csak részben egyenlíti ki, az adónkénti befizetést az esedékesség sorrendjében, ha az adótartozást az adóhatóság hajtja be, a végrehajtott összeget az adók esedékességének sorrendjében, azonos esedékességű adóknál a tartozás arányában kell elszámolni.

(3) Az adózó bevallásában rendelkezhet arról, hogy az igényelt költségvetési támogatást az adóhatóság az adózó által megjelölt adó megfizetésére számolja el. A jogszerűen igényelt költségvetési támogatás beszámításával az adó megfizetettnek, a költségvetési támogatás kiutaltnak minősül. A költségvetési támogatás kiutalása, illetőleg az adó megfizetése időpontjának az igénylés (bevallás) beérkezése, de legkorábban a támogatás esedékessége napját kell tekinteni.

(4) Ha az adózó vagy az adó megfizetésére kötelezett személy [35. § (2) bek.] az adott adóra adótartozásánál nagyobb összeget fizetett be az adóhatósághoz (túlfizetés), az adóhatóság a túlfizetés összegét az adózó kérelmére az általa nyilvántartott más adótartozásra számolja el. Az ugyanazon adóhatóságnál nyilvántartott, de téves adószámlára fizetett adót teljesítettnek kell tekinteni. A felszámolási eljárás kezdő napját megelőző napon fennálló túlfizetés összegét az adóhatóság hivatalból számolja el az általa nyilvántartott, az adózót terhelő adótartozásra.

(5) Ha az adózónak adótartozása nincs, rendelkezhet a fennmaradó összeg visszatérítéséről. Rendelkezés hiányában az adóhatóság a túlfizetést a később esedékes adó kiegyenlítésére számolja el. A helyi adóhatóság a fennmaradó összeget csak akkor térítheti vissza, ha a befizetőnek nincs általa nyilvántartott, adók módjára behajtandó köztartozása.

(6) Az adóhatóság számlájára tévesen befizetett összeg visszafizetését a befizető a túlfizetésre vonatkozó szabályok szerint igényelheti, amennyiben az adóhatóságnál nyilvántartott tartozása nincs.

(7) Ha az adószámla tartozást vagy túlfizetést mutat, az állami és az önkormányzati adóhatóság az adózó adószámlájának egyenlegéről és a tartozásai után felszámított késedelmi pótlékról magánszemély adózók részére augusztus 31-ig, más adózók részére október 31-ig értesítést ad ki.

Bizonylatok, könyvvezetés, nyilvántartás

44. § (1) A jogszabályban előírt bizonylatot, könyvet, nyilvántartást — ideértve a gépi adathordozón rögzített adatokat is — úgy kell kiállítani, illetve vezetni, hogy az az adó alapjának, az adó összegének, a mentességnek, a kedvezménynek, a költségvetési támogatás alapjának és összegének, továbbá ezek megfizetésének, illetve igénybevételének megállapítására, ellenőrzésére alkalmas legyen.

(2) A könyveket, nyilvántartásokat — ha jogszabály másként nem rendelkezik — úgy kell vezetni, hogy

a) a bennük foglalt feljegyzések e törvény, illetve a számvitel bizonylati rendjére vonatkozó és egyéb jogszabályokban előírt bizonylatokon alapuljanak,

b) adónként és költségvetési támogatásonként folyamatosan, kihagyás nélkül tartalmazzák az adót, illetve költségvetési támogatást meghatározó adatokat és azok bizonylati hivatkozásait,

c) azokból kitűnjék az adott időszakra vonatkozó bevallott adó, illetve támogatás alapja,

d) az adó megfizetésének, a költségvetési támogatás igénybevételének, valamint az alapul szolgáló bizonylatoknak az ellenőrzését lehetővé tegyék.

(3) A fióktelepnek nem minősülő telephelyen gazdasági tevékenységet folytató külföldi vállalkozó az (1)—(2) bekezdésben előírt kötelezettségeit a számvitelről szóló törvény előírásai szerint, a kettős könyvvitelt vezető vállalkozókra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával teljesíti.

A bizonylat és igazolás kiállítása

45. § Az általános forgalmi adó alanya az általa végzett értékesítésről jogszabály szerinti bizonylatot (számla, készpénzfizetési számla, nyugta) állít ki, ideértve a jogszabályban megállapított szerv által jóváhagyott pénztárgéptípus nyugtáját is. E bizonylatot szigorú számadás alá vont nyomtatványként kell kezelni és nyilvántartani.

46. § (1) A kifizető és a munkáltató olyan bizonylatot köteles kiállítani, és a kifizetéskor átadni, amelyből kitűnik a magánszemély bevételének teljes összege és jogcíme, az adóelőleg vagy az adó alapjául szolgáló összeg és a levont adóelőleg, illetve adó összege. A munkáltató a kifizetést követően a kiadott bizonylaton feltünteti az adóelőleg megállapításakor figyelembe vett családi adókedvezmény összegét. E rendelkezést kell alkalmazni az adóköteles társadalombiztosítási ellátást teljesítő társadalombiztosítási kifizetőhelyre is. A munkáltató az önadózó magánszemélynek — a vállalkozó részére e minőségében teljesített kifizetések kivételével — az előzőekben említettekről, továbbá a kifizetéskor figyelembe vett bevételcsökkentő tételekről, valamint az adót, adóelőleget csökkentő tételekről az elszámolási évet követő év január 31-éig összesített igazolást (a továbbiakban: összesített igazolás) ad. A magánszemély a vele együtt élő házastársát (élettársát) megillető, de az általa igénybe nem vehető családi kedvezményt

a) adóbevallásában,

b) munkáltatói megállapítás során,

c) az *a)—b)* pontokban meghatározott esetekben önellenőrzéssel,

d) az adóhatósági adómegállapítás során tett nyilatkozatában, illetőleg az adómegállapításra tett észrevételében veheti igénybe.

(2) Az állami vagy törvényben meghatározott más végkielégítés kifizetése esetén az igazolásnak tartalmaznia kell a végkielégítés teljes összegét, a kifizetéskor az ebből levont adóelőleg összegét, továbbá — ha a magánszemély nyilatkozatában kéri — azt is, hogy a végkielégítést mely adóévekre és milyen összegben kell a magánszemély jövedelmének tekinteni, illetve a már levont adóelőlegből milyen összeget kell az egyes adóévek adóelőlegeként számításba venni.

(3) A társadalombiztosítási szerv az általa kifizetett adóköteles társadalombiztosítási ellátás teljes összegéről, a kifizetett összegről és a levont adóelőlegről a magánszemély részére a kifizetéskor igazolást ad.

(4) Az olyan igazolást, amelynek alapján az adózó a bevételét, az adóalapját vagy az adóját csökkentheti, a kedvezményre való jogosultság keletkezésének időpontjában, de legkésőbb az adóévet követő év január 31-éig kell kiadni.

(5) Ha a magánszemély munkaviszonya év közben megszűnik, a munkáltató az adóévben általa kifizetett jövedelemről — ideértve a társadalombiztosítási szerv által az adóévben fennálló munkaviszony időtartama alatt kifizetett adóköteles társadalombiztosítási ellátást is — és a levont adóelőlegekről szóló bizonylatot (igazolást, adatlapot) a munkaviszony megszűnésének időpontjában köteles a magánszemély részére kiadni. Az igazolásnak tartalmaznia kell az adóéven belüli előző munkáltató által közölt adatokat is.

(6) Az igazolást az (5) bekezdés szerint kell kiadni a magánszemély nyugdíjazása vagy halála esetén is. A magánszemély halála esetén az igazolást a vele közös háztartásban élt hozzátartozója, ennek hiányában örököse részére kell kiadni.

(7) A kifizető, a munkáltató a magánszemélynek kifizetett összegekről, a levont, illetve megállapított adóról a könyvvezetésre vonatkozó szabályok szerint nyilvántartást köteles vezetni.

(8) Az adóbeszedésre kötelezett az általa beszedett adóról az adó alapjának és összegének a megállapítására alkalmas nyilvántartást vezet, és az adózónak bizonylatot ad.

(9) A kifizető olyan bizonylatot (igazolást) állít ki az osztalékban részesülő személynek, amely tartalmazza a kifizető és a bevételt, jövedelmet szerző nevét (elnevezését), adóazonosító számát, székhelyét (telephelyét), lakóhelyét, a kifizetés jogcímét, az adó alapját és a megállapított adó összegét. Osztalékelőleg fizetése esetén, illetőleg ha az osztalék-, társasági adót a kifizető nem vonta le, adó-visszatérítésre jogosító igazolás nem állítható ki.

A bizonylat megőrzése

47. § (1) A 44. § (1) bekezdésében meghatározott iratokat az ezek vezetésére kötelezett adózó az adóhatósághoz bejelentett helyen köteles őrizni.

(2) Az iratokat a könyvelés, feldolgozás időtartamára más helyre lehet továbbítani, az adóhatóság felhívására azonban azokat 3 munkanapon belül be kell mutatni.

(3) Az iratokat az adózónak a nyilvántartás módjától függetlenül az adó megállapításához való jog elévüléséig, a halasztott adó esetén a halasztott adó esedékessége naptári évének utolsó napjától számított 5 évig kell megőriznie.

(4) A munkáltató az általa megállapított adó alapjául szolgáló bizonylatokat a (3) bekezdésben foglalt időpontig megőrzi.

(5) Az adókötelezettség megszűnése esetén az iratokat a (3) bekezdésben foglalt időpontig megőrzi:

a) a jogi személy jogutódja vagy jogszabályban, határozatban erre kötelezett,

b) a szakcsoport működését jóváhagyó szövetkezet vagy állami gazdaság,

c) a jogi személy felelősségvállalásával működő gazdasági munkaközösségért felelősséget vállaló jogi személy,

d) a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnál a külön jogszabályban előírt személy.

(6) A magánszemély az iratait maga köteles megőrizni. Ha az adókötelezettség a magánszemély halála miatt szűnt meg, az iratokat a vele közös háztartásban élt hozzátartozója, ennek hiányában az örökös köteles az állami vagy az önkormányzati adóhatósághoz továbbítani.

Nyilatkozattétel

48. § (1) Az adóhatóság az adózót — a vele szerződéses kapcsolatban állt vagy álló adózók adókötelezettségének, adóalapjának, adókedvezményének, adójának vagy költségvetési támogatásának megállapítása, illetve ellenőrzése érdekében, az adóhatóság törvényben meghatározott eljárásának lefolytatásához — felhívásban nyilatkozattételre kötelezheti az általa ismert, illetve nyilvántartásában szereplő adatról, tényről, körülményről.

(2) Az (1) bekezdés alá nem tartozó magánszemély, az általa ismert, illetve nyilvántartásában szereplő olyan adatról, tényről, körülményről, amely a vele szerződéses kapcsolatban állt vagy álló adózó adókötelezettségének, adóalapjának, adókedvezményének, adójának vagy költségvetési támogatásának megállapítását, illetve ellenőrzését teszi lehetővé, az adóhatóság felhívására köteles tanúvallomást tenni.

(3) A nyilatkozattétel megtagadható, ha az adózó vagy a magánszemély az eljárásban tanúként nem lenne meghallgatható, vagy a tanúvallomást megtagadhatná.

(4) Az adózót, illetőleg a magánszemélyt ki kell oktatni jogairól és kötelezettségeiről, valamint figyelmeztetni kell a nyilatkozattétel, illetve a tanúvallomás megtagadásának következményeire. A nyilatkozattételről, illetve a tanúmeghallgatásról az érintett adózót nem kell értesíteni.

(5) Az adóhatóság az adózó, illetőleg a magánszemély szóbeli nyilatkozatáról jegyzőkönyvet készít. A jegyzőkönyv tartalmazza az adóhatóság megnevezését, a jegyzőkönyv készítésének helyét, idejét, a nyilatkozattevő, a tanú azonosításához szükséges adatokat és lakcímét, a jogokra és kötelezettségekre történő kioktatást és a jogkövetkezményekre való figyelmeztetést, a nyilatkozatot, a tanúvallomást, valamint a nyilatkozattevő, illetve a tanú és a jegyzőkönyvvezető aláírását.

Önellenőrzés

49. § (1) Az önadózás útján megállapított vagy megállapítani elmulasztott adót, adóalapot — az illeték kivételével — és a költségvetési támogatást az adózó helyesbítheti. Ha az adózó az adóhatóság ellenőrzésének megkezdését megelőzően feltárja, hogy az adóalapját, az adót, a költségvetési támogatást nem a jogszabálynak megfelelően állapította meg, vagy bevallása számítási hiba vagy más elírás miatt az adó, költségvetési támogatás alapja, összege tekintetében hibás, bevallását önellenőrzéssel módosíthatja. Nem minősül önellenőrzésnek, ha az adózó bevallását késedelmesen nyújtja be, és késedelmét nem igazolja, vagy igazolási kérelmét az adóhatóság elutasítja. Nincs helye önellenőrzésnek, ha az adózó a törvényben megengedett választási lehetőséggel jogszerűen élt, és ezt az önellenőrzéssel változtatná meg. Az adózó az adókedvezményt utólag önellenőrzéssel érvényesítheti, illetőleg veheti igénybe.

(2) Az ellenőrzés megkezdésétől a vizsgálat alá vont adó és költségvetési támogatás — a vizsgált időszak tekintetében — önellenőrzéssel nem helyesbíthető. Az adóhatóság által utólag megállapított adót, költségvetési támogatást az adózó nem helyesbítheti.

(3) Önellenőrzéssel az adóalapot, az adót, a költségvetési támogatást a kötelezettség eredeti időpontjában hatályos szabályok szerint, a helyesbítendő adóra előírt bevallási időszakra, az adómegállapításhoz való jog elévülési idején belül lehet helyesbíteni. Az önellenőrzés az adóalap, a feltárt adó, költségvetési támogatás és — ha törvény előírja — az önellenőrzési pótlék megállapítása, a helyesbített adóalap, a helyesbített adó, költségvetési támogatás, valamint a pótlék bevallása és egyidejű megfizetése, illetőleg az adó, költségvetési támogatás igénylése. Nem minősül önellenőrzésnek, ha az általános forgalmi adót a vámhatóságnak a termékimportot terhelő adót megállapító határozatának módosítása miatt kell helyesbíteni. Ha a vámhatóság a termékimportot terhelő adót megállapító határozatát utóbb módosítja, a módosító tételt annak a hónapnak a bevallásában kell elszámolni, amelyben a pénzügyi teljesítés is megtörtént.

(4) Az önellenőrzéssel feltárt adót és költségvetési támogatást — a magánszemély jövedelemadója kivételével — a feltárás időpontjában nyilvántartásba kell venni. A nyilvántartásból ki kell tűnnie az eredeti bevallási kötelezettség és a helyesbítés időpontjának, a helyesbített adó, költségvetési támogatás alapjának és összegének. A nyilvántartáshoz mellékelni kell a helyesbítés szöveges indokolását, valamint az önellenőrzési pótlék számítását. A nyilvántartást és a helyesbítés bizonylatait az elévülési időn belül meg kell őrizni.

(5) A kifizető, a munkáltató az (1)—(4) bekezdés szerint helyesbíti az általa levont jövedelemadó-előleget és adót. Az adóbeszedésre kötelezett az általa beszedett adóról adott adóbevallását helyesbíti.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérően, a munkáltató által megállapított jövedelemadót a magánszemélynek kell önellenőrzéssel helyesbítenie, ha a munkáltatóhoz adómegállapításra jogosító nyilatkozatot jogszerűen nem tehetett volna, vagy adókedvezményét az igazolás késedelmes benyújtása vagy annak elmaradása miatt a munkáltató nem vette figyelembe.

Az önellenőrzés bevallása és a megfizetés

50. § (1) A helyesbített adóalapot, adót és költségvetési támogatást a helyesbítéstől számított 15 napon belül az erre a célra szolgáló nyomtatványon (önellenőrzési lap) kell bevallani. A magánszemély a jövedelemadójának önellenőrzését a helyesbítést tartalmazó önellenőrzési lap benyújtásával teljesíti.

(2) Az (1) bekezdésben említett időpontban kell bevallani és befizetni, illetőleg visszaigényelni egyéb befizetés, illetve egyéb támogatás jogcímén azt az adót, illetve költségvetési támogatást, amelyet rendező jogszabály az önellenőrzés időpontjában már nincs hatályban.

(3) Önellenőrzéssel csak azt az adót, költségvetési támogatást lehet helyesbíteni, amely helyesbítésének összege az 1000 forintot, a helyi adó, a magánszemélyek jövedelemadója és egészségügyi hozzájárulása esetében a 100 forintot meghaladja.

51. § (1) A helyesbített adó, a költségvetési támogatás és a megállapított önellenőrzési pótlék a helyesbített összeg és a pótlék bevallásával egyidejűleg esedékes.

(2) Az adózó javára mutatkozó helyesbítés esetén önellenőrzési pótlékot sem felszámítani, sem megfizetni nem kell.

(3) A magánszemély személyi jövedelemadó bevallását önellenőrzéssel csak az adóbevallás benyújtására előírt határidőt követően helyesbítheti.

IV. Fejezet

NYILVÁNTARTÁS, ADATSZOLGÁLTATÁS, ADÓTITOK

Adatnyilvántartás, adatszolgáltatás

52. § (1) Az adóhatóság a tudomására jutott adatokat nyilvántartja és megőrzi. A magánszemély adózó azonosításával, adókötelezettségének keletkezésével és teljesítésének ellenőrzésével összefüggésben személyes adatokat tart nyilván és ellenőrizhet.

(2) Más hatóság, közfeladatot ellátó adatkezelő szerv nyilvántartásában szereplő adatot az adóhatóság csak az adózó és az adó megfizetésére kötelezett személy azonosításához, az adókötelezettség, a költségvetési támogatáshoz való jogosultság megállapításához, ellenőrzéséhez, az adózó kérelmére indult adóigazgatási eljárásban a tényállás tisztázásához használhatja fel. Amennyiben törvény megengedi, az adóhatóságok között az adat átadását, illetve a hatósági nyilvántartásokból az adat átvételét az érintett szervezetek megállapodása alapján, az abban foglalt módon, elektronikus úton is lehet teljesíteni.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában felhasználható nyilvántartások:

a) a személyek azonosítására a személyi adat- és lakcímnyilvántartás és a cégnyilvántartás;

b) az adóalap megállapítására és ellenőrzésére, valamint a tényállás tisztázására az ingatlan-nyilvántartás és a gépjármű-nyilvántartás.

Az adóhatóság a személyi adat- és lakcímnyilvántartásból adatot természetes azonosító adattal, illetőleg kapcsolati kódon igényelhet.

(4) A *3. számú mellékletben* meghatározott tartalommal az adóhatósághoz adatot szolgáltat:

a) a kifizető,

b) a munkáltató,

c) a biztosítóintézet,

d) a földhivatal,

e) az illetékhivatal,

f) a pénzintézet,

g) a vámhivatal és a jegyző,

h) a társadalombiztosítási szerv,

i) az engedélyt kiadó hatóság,

j) a Belügyminisztérium adatszolgáltatásra kijelölt szerve,

k) az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott új közlekedési eszköz értékesítését üzletszerűen végző adózó,

l) a megyei (fővárosi) munkaügyi központ,

m) az adóigazgatási azonosításra alkalmas bizonylatot (nyomtatványt) forgalmazó, illetve alforgalmazó,

n) az adókedvezmény (adómentesség) igénybevételére jogosító igazolást kiállító szerv,

o) költségvetési támogatás igénybevételére jogosító igazolás kiállítója.

(5) Az adatszolgáltatásra kötelezett személy adatszolgáltatásának tartalmaznia kell a magánszemély adóazonosító számát.

(6) Ha törvény bíróságnak, államigazgatási vagy önkormányzati szervnek, köztestületnek az adózó adókötelezettségét érintő, az adóhatósághoz teljesítendő értesítési, tájékoztatási vagy adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő, azt — eltérő rendelkezés hiányában — az engedély kiadását, a határozat jogerőre emelkedését, illetőleg az adókötelezettséget érintő esemény bekövetkeztét követő 15 napon belül kell teljesíteni.

(7) Az állami adóhatóság megkeresésre adatot szolgáltat az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság igazgatási szervei, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, továbbá a menekültügyi hatóság (a továbbiakban: igazgatási szervek) részére az adóval összefüggő adatról, tényről, körülményről, ha az valamely ellátás vagy támogatás megállapítása, valamint a folyósítás jogszerűségének ellenőrzése érdekében szükséges. Az igazgatási szerv az adóhatóság megkeresésére az általa kezelt adatról tájékoztatást ad, ha az ellenőrzéshez vagy az adóigazgatási eljáráshoz szükséges.

Adótitok

53. § (1) Adótitok az adózást érintő tény, adat, körülmény, határozat, igazolás vagy más irat.

(2) Az adóhatóság alkalmazottja, volt alkalmazottja, az ellenőrzésbe vagy az eljárásba bevont szakértő és minden más személy, akinek az adatszolgáltatás, -nyilvántartás, -feldolgozás, az ellenőrzés, az adómegállapítás, az adó és adóelőleg-levonás, adóbeszedés, adóvégrehajtás, illetve statisztikai célú felhasználás során feladataival összefüggésben adótitok vagy más titok jut a tudomására, köteles azt megőrizni. Az adóhatóságot a hivatali eljárása során tudomására jutott minden irat, adat, tény, körülmény tekintetében titoktartási kötelezettség terheli.

(3) A (2) bekezdésben megjelölt személy megsérti a titoktartási kötelezettséget, ha az adózás vagy bírósági eljárás során megismert adótitkot vagy más titkot alapos ok nélkül illetéktelen személy részére hozzáférhetővé teszi, felhasználja vagy közzéteszi.

54. § (1) Az adótitkot alapos okkal használják fel, ha

a) adó vagy költségvetési támogatás ellenőrzését, az adóigazgatási eljárás megindítását, lefolytatását vagy a (2) és (3) bekezdésben megjelölt szervek tájékoztatását szolgálja,

b) törvény előírja vagy megengedi,

c) az érintett hozzájárul,

d) a vállalkozási tevékenységet folytató adózó nevére, elnevezésére, székhelyére, telephelyére, adószámára vonatkozó adatok megismerésére más adózónak — az őt terhelő adókötelezettség jogszerű teljesítéséhez — vagy állami szervnek, köztestületnek törvényben meghatározott feladata ellátásához van szüksége.

(2) Az adózással összefüggő tényt, adatot, iratot a hivatalos statisztikai szolgálathoz tartozó szervek statisztikai célra felhasználhatják, ha a titoktartási kötelezettség megtartását a feldolgozás során biztosítják és — amennyiben a statisztikáról szóló törvény másként nem rendelkezik — azt a későbbi egyedi azonosításra alkalmatlanná teszik.

(3) Az adóhatóság jogosult a hatáskörébe tartozó, adóval kapcsolatos, a titoktartási kötelezettség alá tartozó adatról, tényről, körülményről vagy iratról más adóhatóság (vámhatóság) tájékoztatására, ha az valamely adó (vámteher) vagy adóhiány feltárását, behajthatóságának megállapítását lehetővé teszi vagy valószínűsíti. A tájékoztatás joga a Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és az elkülönített állami pénzalap kezelőjét is megilleti az általa kezelt alap javára teljesítendő kötelező befizetéssel összefüggésben. Az Országos Munkaügyi Központot és a megyei (fővárosi) munkaügyi központot a tájékoztatás joga — megkeresés alapján — megilleti arról is, hogy a magánszemélynek a munkanélküli-ellátás mellett van-e keresőtevékenységből származó jövedelme, és az meghaladja-e a törvényben meghatározott mértéket.

(4) Az adóhatóság az adóztatási tevékenységéhez megkérheti az állami adóhatóságtól a vállalkozási tevékenységet folytató adózók bejelentkezése, illetőleg változásbejelentése alapján nyilvántartott adatokat. Az adóhatóság a tevékenysége során tudomására jutott, titoktartási kötelezettség alá tartozó adatról, tényről, iratról, körülményről hivatalból tájékoztatja a másik adóhatóságot, ha az lehetővé teszi, vagy valószínűsíti valamely adó (vámteher) vagy adóhiány feltárását, behajtását.

(5) Az adóhatóság megkeresésre tájékoztatja az adótitokról

a) a bíróságot;

b) az ügyész által jóváhagyott megkeresésre a nyomozó hatóságot, ha a tájékoztatás a büntetőeljárás megindítása vagy lefolytatása érdekében szükséges;

c) a nemzetbiztonsági szolgálat főigazgatója által engedélyezett megkeresés alapján a törvényben meghatározott feladatkörében eljáró nemzetbiztonsági szolgálatot;

d) az Állami Számvevőszéket, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalt, ha a tájékoztatás az ellenőrzéshez;

e) a pénzügyminisztert, ha a tájékoztatás az adóztatáshoz, az adóztatás ellenőrzéséhez, felügyeletéhez szükséges,

f) a költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjét, ha a tájékoztatás az államháztartásról szóló törvény szerinti belső ellenőrzéshez szükséges.

(6) Az adóhatóság a nyomozó hatóságot a „halasztthatatlan intézkedés'' jelzéssel ellátott, külön jogszabályban előírt ügyészi jóváhagyást nélkülöző megkeresésére is köteles tájékoztatni az általa kezelt, az adott üggyel összefüggő, adótitoknak minősülő adatokról.

(7) Az adóhatóság negyedévenként, a tárgynegyedévet követő hó 15. napjáig — a támogatás ellenőrzésének és nyilvántartásának céljából — tájékoztatja a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumot, az illetékes megyei földművelésügyi hivatalokat, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalt az általuk kiállított igazolás alapján kiutalt, illetőleg a visszatartási jog gyakorlása keretében visszatartott támogatás összegéről. Az adóhatóság a tájékoztatást adózónként, az adózók azonosítására alkalmas módon teljesíti.

55. § (1) Ha az adózó adózásával összefüggésben olyan valótlan tényt, adatot vagy valós tényt, adatot megtévesztő módon tett közzé, amely alkalmas arra, hogy az államigazgatás munkájába vetett bizalmat megingassa, az adóhatóság jogosult ennek nyilvánosság előtt történő cáfolatára.

(2) Az (1) bekezdés szerinti cáfolat közzétételét a felettes szerv véleményének ismeretében a pénzügyminiszter engedélyezi. A döntés előtt az érintettet tájékoztatni kell.

(3) Az adóhatóság — a negyedévet követő 30 napon belül — közzéteszi azoknak az adózóknak a nevét (elnevezését), lakóhelyét, székhelyét, telephelyét, a megállapított adóhiány és jogkövetkezmény összegét, akiknek (amelyeknek) a terhére az előző negyedév során jogerőre emelkedett határozatban magánszemélyek esetében 10 millió, más adózók esetében 100 millió forintot meghaladó összegű adóhiányt állapított meg. E bekezdés alkalmazásában nem tekinthető jogerősnek az adóhatóság határozata, ha a bírósági felülvizsgálat megindítására nyitva álló határidő még nem telt el, illetőleg az adózó által kezdeményezett, a határozat felülvizsgálatára irányuló bírósági eljárás jogerősen nem zárult le.

(4) Az állami adóhatóság folyamatosan nyilvánosságra hozza azoknak az adózóknak a rendelkezésre álló azonosító adatait, akik (amelyek) bejelentkezési kötelezettségüknek nem tettek eleget.

V. Fejezet

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ADÓÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZABÁLYAINAK ALKALMAZÁSA

Illetékes hatóság

56. § Az Európai Közösség adóügyi együttműködési szabályainak alkalmazása tekintetében illetékes hatóság — a vám és a jövedéki adó kivételével — az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája (a továbbiakban: KKI).

Adómegállapítási jogsegély

57. § (1) A KKI az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának megkeresésére átadja azokat az adóadatokat, amelyek a megkereső tagállamban a jövedelem-, nyereség- és vagyonadók, az általános forgalmi adó, valamint a biztosítási adó megállapításához szükségesek. Az általános forgalmi adóval összefüggésben a KKI az igazgatási együttműködést szabályozó európai közösségi rendelet szabályai szerint jár el.

(2) A KKI hivatalból adja át a másik tagállam illetékes hatóságának az (1) bekezdésben meghatározott adókkal összefüggő adóadatokat, amennyiben

a) alapos okkal feltételezhető, hogy a másik tagállamban adóveszteség keletkezik,

b) az adózó olyan adókedvezményt vesz igénybe, illetve az adózót olyan adómentesség illeti meg, amely a másik tagállamban adófizetési kötelezettségnövekedést eredményez, illetve adókötelezettséget keletkeztet,

c) az adózó más tagállami illetőségű adózóval adókikerülés céljából harmadik tagállamon vagy tagállamokon keresztül bonyolítja ügyleteit,

d) a KKI úgy ítéli meg, hogy az adómegtakarítás a kapcsolt vállalkozásokra vonatkozó szabályok megsértésével az eredmény újraelosztása útján valósul meg,

e) a korábban átadott adóadatokhoz képest olyan új tények, körülmények merültek fel, melyek a tényállást az adómegállapítás eredményessége érdekében kiegészítik.

(3) A KKI az adózót kérelmére tájékoztatja a (2) bekezdés alapján átadott adóadatairól.

(4) A KKI viszonosság alapján más tagállam illetékes hatóságának az (1)—(2) bekezdésben foglaltakon túl is átadhat adóadatot, ha az a másik tagállamban az adómegállapításhoz szükséges.

Titokvédelem

58. § Az adóügyi együttműködés eredményeként a KKI tudomására jutott adóadatok adótitoknak minősülnek azzal, hogy

a) azokat csak az adómegállapításban és az adóellenőrzésben közvetlenül közreműködő személy, illetőleg az adóadattal érintett ügyben az egyébként eljáró pénzügyi nyomozó használhatja fel,

b) a tájékoztatás joga megilleti a bírósági eljárásban a törvény alapján közvetlenül részt vevő személyt.

Az adóadat átadás korlátai

59. § (1) A KKI megtagadja a megkeresés teljesítését, ha a kért adóadat a 52. § (2) bekezdése alapján belföldön nem használható fel, illetőleg a megkereső tagállam joga a 58. §-ban foglaltakat nem tartalmazza.

(2) A KKI a megkeresésben foglaltak teljesítését megtagadhatja, ha

a) a kért adóadat beszerzése a KKI vagy a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező adóhatóság számára aránytalanul nagy terhet jelentene,

b) az adóadat kiadásával jogszabályban meghatározott feladatainak teljesítését veszélyeztetné,

c) alapos okkal feltételezhető, hogy a megkereső hatóság a hazai joga alapján rendelkezésére álló eszközöket — az elérni kívánt cél veszélyeztetése nélkül — még nem merítette ki,

d) a kért adóadat kiadása kereskedelmi, üzleti, szakmai titok vagy üzleti eljárás felfedéséhez vezetne, vagy egyéb módon a jogrendbe ütközne.

Behajtási jogsegély

60. § Az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának megkeresésére a KKI intézkedik a más tagállamot megillető, a Tanács 2001/44/EK irányelvében meghatározott tartozás — az importhoz, exporthoz kapcsolódó fizetési kötelezettség, a vám- és jövedékiadó-tartozás, illetőleg annak járulékai kivételével —, valamint a tartozás végrehajtásával kapcsolatban felmerült költségek végrehajtása iránt. Az e fejezetben meghatározott tartozás a belföldi tartozással azonos megítélés alá esik.

Az adatkérésre irányuló megkeresés

61. § A KKI az Európai Közösség tagállamai illetékes hatóságának megkeresésére átadja azokat az adóadatokat, amelyek a 60. §-ban meghatározott adóval összefüggő tartozások behajtásához szükségesek.

A kézbesítés iránti megkeresés

62. § A KKI megkeresésre kézbesíti az adózónak azt a határozatot, illetve egyéb okiratot, amelyet a megkereső hatóság az adótartozás behajtása érdekében kibocsátott. A KKI haladéktalanul értesíti a megkereső hatóságot az általa tett intézkedésről, különösen a kézbesítés időpontjáról.

A biztosítási intézkedés megtétele iránti megkeresés

63. § A KKI az illetékes külföldi hatóság megkeresésére a biztosítási intézkedést a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező adóhatóság útján foganatosítja.

A behajtás iránti megkeresés

64. § (1) A KKI az illetékes külföldi hatóság megkeresésére a belföldi jogszabályok alapján intézkedik a külföldi

hatóság által csatolt végrehajtható okiratban foglalt követelés végrehajtása iránt.

(2) A KKI haladéktalanul értesíti a megkereső hatóságot a behajtást érintő körülmények változásáról.

(3) A KKI megkeresése alapján az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező belföldi adóhatóság a megkereséshez csatolt végrehajtható okirat alapján a végrehajtást és a biztosítási intézkedés foganatosítását határozattal rendeli el.

A behajtás iránti kérelem elutasítása

65. § (1) A KKI a megkeresésben foglalt kérelmet elutasítja, ha a megkereső hatóság nem igazolja, hogy

a) a tartozás jogerős és végrehajtható okirat rendelkezésein alapul, és

b) a végrehajtást a hazai joga alapján megkísérelte, de az nem vezetett eredményre, illetőleg csak részleges eredményre vezetett.

(2) A KKI a behajtási, illetve a biztosítási intézkedés iránti kérelmet elutasíthatja, ha annak teljesítése a kötelezett gazdasági tevékenységét ellehetetlenítené, és ez a Magyar Köztársaságban jelentős gazdasági és társadalmi nehézséget okozna.

A behajtási eljárás felfüggesztése

66. § (1) Ha az ügyben a megkereső hatóság államának szabályai alapján jogorvoslati eljárás indult, az eljáró magyar adóhatóság — amennyiben a megkereső hatóság a behajtási eljárás folytatását nem kéri — az ügyben illetékes szerv által hozott érdemi döntésig a behajtási eljárást felfüggeszti. A felfüggesztésről vagy annak mellőzéséről az eljáró magyar adóhatóság határozattal dönt.

(2) Amennyiben a jogorvoslati eljárás bírósági felülvizsgálatot jelent és a bíróság jogerős döntése az adóhatóság határozatát helybenhagyja, a bírósági határozat végrehajthatóságához nincs szükség külön intézkedésre.

(3) A határozat jogerőre emelkedésekor, annak rendelkezései alapján a megkereső állam illetékes hatóságának erről szóló értesítését követően a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező adóhatóság a végrehajtási eljárást folytatja.

(4) Ha az eljáró szerv a kötelezett jogorvoslati kérelmének helyt ad, a megkereső hatóság a magyar jogszabályok alapján felel a jogosulatlan végrehajtásból eredő követelés visszafizetéséért és az okozott kárért.

Elévülés

67. § A külföldről érkező behajtási megkeresés esetén a végrehajtáshoz való jog elévülése tekintetében a megkereső hatóság államának joga az irányadó. Amennyiben a KKI intézkedése alapján a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező adóhatóság intézkedése a végrehajtáshoz való jog elévülését érinti (elévülés nyugvása, meghosszabbodása), ennek megítélésére e törvény rendelkezései az irányadók.

A tartozás kiegyenlítése

68. § A tartozást a kötelezett forintban fizeti meg. A hatáskörrel és illetékességgel rendelkező adóhatóság a megfizetett tartozás összegének a megkereső hatóság államának fizetőeszközére történő átváltásakor a Magyar Nemzeti Bank által megállapított, az átváltás napján érvényes eladási árfolyamot alkalmazza. A tartozás kiegyenlítésére a megkereső hatósággal folytatott egyeztetés után a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező adóhatóság fizetési könnyítést engedélyezhet. A külföldről érkező megkeresésben feltüntetett követelésre az adóhatóság késedelmi pótlékot nem számít fel.

Költségek

69. § (1) A behajtási jogsegéllyel kapcsolatban felmerült valamennyi költség — a megalapozatlan megkeresés eredményeként induló eljárással összefüggésben felmerülő költséget kivéve — a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező belföldi adóhatóságot terheli, amennyiben a végrehajtás költségét nem tudja a fizetésre kötelezettre hárítani.

(2) Amennyiben a végrehajtás nehézségbe ütközik, különösen, ha a tartozás nagy összegű vagy a szervezett bűnözéssel összefüggésben keletkezett, a KKI megállapodhat a megkereső hatósággal a végrehajtással kapcsolatban felmerült költségek megtérítéséről.

Külföldre irányuló megkeresések

70. § A KKI másik tagállam kapcsolattartó irodáját együttműködés céljából az e törvényben szabályozott együttműködési formáknak megfelelően megkeresheti.

VI. Fejezet

HATÁSKÖR, ILLETÉKESSÉG

71. § (1) Az adóhatóság a hatáskörébe tartozó ügyben az illetékességi területén köteles eljárni. Ha e kötelességének nem tesz eleget, erre a felettes szerve — kérelemre vagy hivatalból — utasítja.

(2) Ha az adóhatóság a felettes szervének utasítására az általa meghatározott határidőn belül nem tesz eleget eljárási kötelezettségének, a felettes szerv az ügyet magához

vonhatja. A felettes szerv az ügyben első fokon jár el, vagy az elsőfokú eljárásra a mulasztóval azonos hatáskörű adóhatóságot jelöl ki.

(3) Ha nincs felettes szerv, illetőleg a felettes szerv intézkedési vagy eljárási kötelezettségének nem tesz eleget, a megyei (fővárosi) bíróság az adózó kérelmére nemperes eljárásban kötelezi az adóhatóságot az eljárás lefolytatására.

(4) Az adóhatóságtól a (2) bekezdésben foglaltak kivételével a hatáskörébe tartozó ügy nem vonható el.

(5) Az e §-ban foglaltakat a jogorvoslati eljárásra is alkalmazni kell.

Az állami adóhatóság hatásköre

72. § (1) Az állami adóhatóság jár el minden

a) adó, költségvetési támogatás,

b) adó-visszaigénylés, -visszatérítés,

c) az állami garancia (kezesség) kiutalása és visszakövetelése,

d) adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása

ügyében, feltéve, hogy azt törvény nem utalja más hatóság vagy adóhatóság hatáskörébe.

(2) Az állami adóhatóság látja el a magán-nyugdíjpénztári tagdíjfizetési kötelezettséggel kapcsolatban az ellenőrzési, az utólagos adómegállapítási és a végrehajtási feladatokat. A magánnyugdíjpénztár megkeresésére az adóhatóság az ellenőrzést, a végrehajtást soron kívül folytatja le.

(3) A csődeljárásban, a felszámolási eljárásban, a végelszámolásban és a végrehajtási eljárásban a központi költségvetést megillető vám- és jövedéki követelések tekintetében a hitelezők képviselőjeként, illetőleg az ingó-, ingatlan-végrehajtási eljárásban — ideértve a kötelezett követeléseinek végrehajtását is — a végrehajtás foganatosítójaként az e törvény végrehajtás megkeresésre szabályai alapján az állami adóhatóság jár el.

73. § (1) Az állami adóhatóság hatáskörét első fokon a területi szervei útján gyakorolja.

(2) Az állami adóhatóság területi szervei

a) a fővárosban

aa) az Észak-budapesti Igazgatóság a Budapest I., II., III., IV., V. és XIII. kerületei,

ab) a Kelet-budapesti Igazgatóság a Budapest VI., VII., VIII., X., XIV., XV., XVI. és XVII. kerületei,

ac) a Dél-budapesti Igazgatóság a Budapest IX., XI., XII., XVIII., XIX., XX., XXI., XXII. és XXIII. kerületei

tekintetében;

b) a megyékben a megyei igazgatóságok;

c) az e törvényben, illetőleg törvényi felhatalmazás alapján kiadott pénzügyminiszteri rendeletben meghatározott Pest megyei, fővárosi székhelyű jogi személyiséggel rendelkező adózókkal kapcsolatos adóztatási feladatok tekintetében a Pest megyei és fővárosi kiemelt adózók igazgatósága (a továbbiakban: kiemelt adózók igazgatósága).

Az állami adóhatóság általános illetékességi szabályai

74. § Az eljárásra — ha törvény másként nem rendelkezik —

a) a magánszemély állandó, ennek hiányában ideiglenes lakóhelye, szokásos tartózkodási helye,

b) a jogi személyiség nélküli vállalkozó — ideértve a vállalkozó magánszemélyt is — székhelye, ennek hiányában telephelye,

c) a jogi személy, illetőleg egyéb szervezet székhelye, ennek hiányában telephelye (a tevékenység gyakorlásának helye)

szerinti adóhatóság az illetékes.

Az állami adóhatóság különös illetékességi szabályai

75. § (1) A munkáltató (kifizető) és a magánszemély között az adóelőleg-levonással, illetve az adómegállapítással kapcsolatos vitában a munkáltató (kifizető) adóügyében illetékes területi szerv dönt.

(2) Ha a vállalkozónak több telephelye van, a hatósági eljárást az elsőként bejelentett telephely szerint illetékes területi szerv folytatja le. A később bejelentett telephely szerint illetékes területi szerv is jogosult az adózó telephelyén az egyes adókötelezettségek teljesítésének ellenőrzésére, illetőleg az adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés lefolytatására.

76. § A fővárosi területi szerv helyszíni eljárási cselekményt a főváros egész területén, a kiemelt adózók igazgatósága Pest megye és a főváros egész területén végezhet.

Az állami adóhatóság kizárólagos illetékességi szabályai

77. § (1) Az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adók, költségvetési támogatások tekintetében — ha jogszabály másként nem rendelkezik — kizárólag az Észak-budapesti Igazgatóság jár el:

a) a külföldön bejegyzett vállalkozás általános forgalmi adó visszatérítésének elbírálásában,

b) a diplomáciai és konzuli képviseletek, az ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek és tagjaik általános forgalmi adó és jövedéki adó visszatérítésének elbírálásában,

c) a Magyar Köztársaság területén székhellyel, telephellyel, állandó vagy ideiglenes lakóhellyel, tartózkodási hellyel nem rendelkező külföldi személy adóügyében,

d) a külföldön tevékenységet végző társasági adóalany, valamint a fióktelepnek nem minősülő telephelyen gazdasági tevékenységet folytató külföldi vállalkozás adóügyében,

e) a fegyveres erők és rendvédelmi szervek, nemzetbiztonsági szolgálatok, továbbá azok hivatásos és szerződéses állományú tagjai, köztisztviselői és közalkalmazottai adóügyében,

f) a honvédelmi miniszter irányítása és felügyelete alá tartozó szervezetek, az általa alapított és a Honvédelmi Minisztérium kizárólagos tulajdonában lévő gazdasági társaságok és közhasznú társaságok adóügyében,

g) a belügyminiszter által alapított és irányított, továbbá az igazságügy-miniszter által alapított és az IM Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága által irányított gazdasági társaságok és közhasznú társaságok adóügyében,

h) az állami adóhatóság alkalmazottai adóügyében.

(2) Az Észak-budapesti Igazgatóság jár el a Központi Hivatal és a területi szervek, az Oktatási Igazgatóság, valamint a Számítástechnikai és Adóelszámolási Intézet adóügyében is.

78. § (1) A kiemelt adózók igazgatósága látja el a Pest megyei és fővárosi székhelyű

a) a részvénytársasági formában működő hitelintézetek és biztosítók,

b) a költségvetési szervek kivételével a jogi személyiséggel rendelkező és a pénzügyminiszter rendeletében meghatározott adóteljesítmény-feltételeket elérő, az adóévet megelőző év utolsó napján csődeljárás, felszámolás, végelszámolás alatt nem álló adózó

adóztatási feladatait.

(2) Ha az adózó az adóév első napján megfelel azoknak a feltételeknek, amelyek alapján adóztatása a kiemelt adózók igazgatósága illetékességébe tartozik, az adóztatásával összefüggő feladatokat 3 adóéven át akkor is a kiemelt adózók igazgatósága látja el, ha egy-egy adóévben bevallása szerint nem felel meg az előírt értékhatároknak, kivéve, ha felszámolási vagy végelszámolási eljárás hatálya alá kerül. Az illetékesség változás időpontja ez esetben a felszámolási vagy végelszámolási eljárás megindításának a Cégközlönyben történő közzétételének napja.

(3) Ha az adózó jogutódlással jött létre — ide nem értve a szétválást — akkor is a kiemelt adózók igazgatóságának illetékességébe tartozik, ha fővárosi vagy Pest megyei székhelyű, jogi személyiséggel rendelkezik, és jogelődje megfelelt a jogszabályban meghatározott feltételeknek.

A vámhatóság hatásköre és illetékessége

79. § A vámhatóság hatáskörébe tartozik a regisztrációs adóval, a külföldi rendszámú gépjárművek adójával, a jövedéki adóval, továbbá a termékimportot terhelő adóval kapcsolatos adóztatási feladatok ellátása.

80. § A vámhatóság illetékessége tekintetében a külön jogszabályban foglalt rendelkezések az irányadók.

Önkormányzati adóhatóság hatásköre és illetékessége

81. § Az önkormányzati adóhatóság jár el első fokon

a) a helyi adók,

b) a belföldi rendszámú gépjárművek adója,

c) a termőföld bérbeadásából származó jövedelem (ideértve a földjáradékot is) adóztatása,

d) törvényben meghatározott esetben a magánszemélyt terhelő adók módjára behajtandó köztartozások

ügyében.

82. § (1) Helyi adóügyben az az önkormányzati adóhatóság jár el, amelynek önkormányzata a helyi adót bevezette.

(2) Belföldi rendszámú gépjárművek adója ügyében az az önkormányzati adóhatóság (fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatóság) az illetékes, amelynek területén a közúti közlekedési nyilvántartásba bejegyzett adóalany lakóhelye, székhelye, illetőleg telephelye található. Az adóalany személyében bekövetkezett változás az önkormányzati adóhatóság illetékességét a gépjárműadóról szóló törvény szerint változtatja meg.

(3) A termőföld bérbeadásából származó jövedelem adóztatására a föld fekvése szerinti önkormányzati adóhatóság az illetékes.

Az illetékhivatal hatásköre és illetékessége

83. § Az illeték kiszabásával, megfizetésével, behajtásával, az eljárási illetékfizetés rendjének ellenőrzésével kapcsolatos ügyben első fokon — ha törvény másként nem rendelkezik — a fővárosban Fővárosi Illetékhivatal elnevezéssel a fővárosi önkormányzat főjegyzője, a megyékben megyei illetékhivatal elnevezéssel a megyei önkormányzat főjegyzője jár el.

84. § (1) Az öröklés után járó illeték kiszabására az az illetékhivatal az illetékes, amelynek illetékességi területén

a) a hagyatékot átadó közjegyző székhelye van,

b) ha a hagyatékot közjegyző nem tárgyalta, az örökhagyó utolsó belföldi állandó lakóhelye volt — ennek hiányában a Pénzügyminisztérium által kijelölt illetékhivatal —,

c) ha a közjegyző székhelye két illetékhivatal közös székhelyén van, amelynek illetékességi területén az örökhagyó utolsó lakóhelye volt.

(2) Az ajándékozási és a visszterhes vagyonátruházási illeték kiszabására az az illetékhivatal az illetékes, amelynek illetékességi területén

a) az ingatlan található,

b) ha a szerződés több illetékhivatal illetékességi területén fekvő ingatlanra vonatkozik, amelynek illetékességi

területén a szerződésben első helyen megjelölt ingatlan fekszik,

feltéve, hogy a vagyonszerzés tárgya ingatlan, vagy az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jog.

(3) Ingó vagy ingatlanhoz nem kapcsolódó vagyoni értékű jog ajándékozása vagy visszterhes vagyonátruházási illeték alá eső megszerzése esetén illeték kiszabására az az illetékhivatal illetékes, amelynek illetékességi területén a szerződésben első helyen feltüntetett szerző fél lakik.

(4) A kiszabás alapján pénzzel fizethető eljárási illeték megállapítására — ha e törvény másként nem rendelkezik — az az illetékhivatal illetékes, amelynek illetékességi területén az eljáró hatóság székhelye vagy az illeték fizetésére kötelezett lakóhelye (székhelye) van.

(5) Az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának megszerzésével kapcsolatos öröklési, ajándékozási és visszterhes vagyonátruházási illeték kiszabására az az illetékhivatal illetékes, amelynek területén a működtetési jogot szerző fél lakóhelye van.

(6) Az érdekelt fél indokolt kérelmére vagy kizárási okból a törvényben megállapított illetékességtől eltérően a Pénzügyminisztérium az illeték kiszabására más illetékhivatalt is kijelölhet.

VII. Fejezet

AZ ADÓIGAZGATÁSI ELJÁRÁS

85. § A adóigazgatási eljárásban az adóhatóság az adózó jogait, kötelezettségeit állapítja meg, ellenőrzi az adókötelezettségek teljesítését, a joggyakorlás törvényességét, az adózást érintő tényekről, adatokról, körülményekről nyilvántartást vezet, és adatot igazol.

AZ ELLENŐRZÉS

Az ellenőrzés célja

86. § (1) Az adóhatóság az adóbevétel megrövidítésének, a költségvetési támogatás, adó-visszaigénylés jogosulatlan igénybevételének megakadályozása érdekében rendszeresen ellenőrzi az adózókat és az adózásban részt vevő más személyeket. Az ellenőrzés célja az adótörvényekben és más jogszabályokban előírt kötelezettségek teljesítésének vagy megsértésének megállapítása. Az ellenőrzés során az adóhatóság feltárja és bizonyítja azokat a tényeket, körülményeket, adatokat, amelyek megalapozzák a jogsértés és a joggal való visszaélés megállapítását, és az ezek miatt indított hatósági eljárást.

(2) Az adóhatóság a célszerűség és gazdaságosság szempontjait érvényre juttatva használja fel erőforrásait. Az ellenőrzési irányokat úgy kell meghatározni, hogy az ellenőrzöttség tudata az adózókat az önkéntes jogkövetésre ösztönözze.

(3) Az ellenőrzés hatékonyságának növelése és ezzel együtt az adózó adminisztrációs terheinek mérséklése érdekében az adóhatóságok a hatáskörükbe tartozó ügyekben együttesen, egyidejűleg is folytathatnak ellenőrzést az adózónál.

Az ellenőrzés fajtái

87. § (1) Az adóhatóság az ellenőrzés célját

a) a bevallások utólagos vizsgálatára irányuló (ideértve az egyszerűsített ellenőrzést is),

b) az állami garancia beváltásához kapcsolódó,

c) az egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló,

d) az adatok gyűjtését célzó,

e) az illetékkötelezettségek teljesítésére vonatkozó,

f) az ellenőrzéssel lezárt időszakra vonatkozó ismételt

ellenőrzéssel valósítja meg.

(2) Ellenőrzéssel lezárt időszakot az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott ellenőrzés teremt.

Hatáskör és illetékesség az ellenőrzési eljárásban

88. § (1) Az adóhatóság az ellenőrzést a hatáskörébe tartozó ügyekben az illetékességi területén folytatja le.

(2) Ha az adózó adóhatóságának illetékessége az ellenőrzés megkezdését követően az illetékességi okban bekövetkezett változás miatt szűnik meg, vagy az illetékesség megszűnéséről az adóhatóság az ellenőrzés megkezdését követően szerez tudomást, a megkezdett ellenőrzés befejezésére és szükség szerint a hatósági eljárás lefolytatására az ellenőrzést megkezdő adóhatóság az illetékes.

(3) Ha az adózó által szabályszerűen bejelentett székhely-, telephely-, lakóhelyváltozás az adóhatóságnak a változásról történt tudomásszerzését megelőzően ténylegesen megtörtént, és az ellenőrzés során kötelezettségeit csak aránytalanul nagy költséggel tudná teljesíteni, kérheti az adóhatóság vezetőjétől az ellenőrzés és szükség szerint a hatósági eljárás lefolytatására új székhelye, telephelye, lakóhelye szerint illetékes adóhatóságának kijelölését.

(4) Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal területi szerve az APEH elnökének utasítására (engedélyével) ellenőrzést az illetékességi területén kívül is végezhet.

(5) Az Európai Közösség belső piacán kereskedelmi tevékenységet folytató adózók ellenőrzése során — különösen a forgalmazott termékek besorolásának megállapítása, valós értékük meghatározása érdekében — az állami adóhatóság vezetője és a VPOP parancsnokának megállapodása szerint az állami adóhatóság a vámhatóságot ellenőrzési tevékenységébe bevonhatja.

(6) Az illetékfizetés elmulasztása esetén készült lelet alapján az illetéket az az illetékhivatal szabja ki, amelynek illetékességi területén a fizetésre kötelezett, több fizetésre kötelezett esetében az, amelynek illetékességi területén az elsősorban fizetésre kötelezett, amennyiben ez külföldi, a soron következő belföldi lakik. Ha minden fizetésre kötelezett az ország területén kívül lakik, az illetéket az az illetékhivatal szabja ki, amelynek illetékességi területén a leletet készítő szerv székhelye van.

Az adózók ellenőrzésre történő kiválasztása

89. § (1) Kötelező az ellenőrzést lefolytatni

a) a vállalkozónál, ha felszámolását (végelszámolását) rendelték el,

b) az Állami Számvevőszék elnökének felhívására,

c) a pénzügyminiszter utasítására,

d) az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adók esetében az önkormányzat képviselő-testületének határozata alapján.

(2) Az Állami Számvevőszék elnöke, illetőleg az önkormányzat képviselő-testülete akkor rendelhet el ellenőrzést, ha a rendelkezésére álló adatok, körülmények arra utalnak, hogy az adóhatóság a törvényben meghatározott ellenőrzési szempontok megsértésével mellőzi valamely adózó vagy adózói csoport vizsgálatát, illetőleg a lefolytatott ellenőrzések eredménytelensége mögött a megkülönböztetés nélküli eljárás tilalmának megsértése áll.

90. § (1) A kötelező ellenőrzéseken túl az állami adóhatóság az ellenőrzési tevékenységét e törvény szerinti szempontok alapján a vezetője által évenként február 20-áig közzétett ellenőrzési irányelv alapján végzi.

(2) A legnagyobb adóteljesítménnyel (költségvetési kapcsolatokkal) rendelkező 3000 adózót az állami adóhatóság köteles rendszeresen (legalább kétévente) valamennyi adónem és költségvetési támogatás vonatkozásában ellenőrizni.

(3) Az állami adóhatóság elnökének ellenőrzési irányelve az aktuális gazdasági folyamatokra, az adópolitikai célkitűzésekre, a jogszabályváltozásokra, a gazdálkodási típusokra, az adóbevételi érdekeket leginkább sértő magatartásformákra, illetőleg az adóbevételi szempontból legnagyobb kockázatot jelentő adózói csoportokra kiemelt figyelemmel szabályozza az adóhatóság ellenőrzési kapacitásainak felhasználását.

(4) Az ellenőrzési irányelv tartalmazza

a) az adott év kiemelt vizsgálati céljait,

b) az ellenőrizendő főbb tevékenységi köröket (szakma, ágazat),

c) az ellenőrzési típusok tervezett arányszámait, különös tekintettel a vagyongyarapodások vizsgálatára, a bevallás kiegészítése alapján elrendelt, az azonnali és a kiutalás előtti ellenőrzésre, valamint az átalakuló, az adókötelezettségüket megszüntető, vagy más jogutód nélkül megszűnő vállalkozások ellenőrzésére.

(5) Számítógépes program alkalmazásával véletlenszerűen kell kiválasztani

a) az egyszerűsített ellenőrzések kivételével az adózók utólagos,

b) a tevékenységüket 6 hónapon belül kezdő egyéni vállalkozók és a gazdasági társaságok egyes adókötelezettségei, illetve

c) a próbavásárlással történő számla- és nyugtaadási kötelezettség

ellenőrzéseinek legalább 5%-át.

(6) Az állami adóhatóság az adózókat — a kötelezően, illetőleg a véletlenszerű kiválasztás alapján lefolytatandó ellenőrzéseken túl — célzott kiválasztási rendszerek alkalmazásával választja ki ellenőrzésre. A célzott kiválasztási rendszerben (automatizált egyedi döntéssel) az állami adóhatóság

a) az adózó által benyújtott bevallások,

b) az adatszolgáltatások,

c) az adózó adófizetéseit, a részére teljesített kiutalásokat tartalmazó nyilvántartások,

d) az adózónál korábban végzett ellenőrzések tapasztalatai, vagy

e) más hatóságtól, más adózóktól szerzett adatok

feldolgozásával és egybevetésével választja ki az adózót ellenőrzésre.

(7) Az állami adóhatóság az ellenőrzésekről vezetett nyilvántartásában az adóhatóság vezetője által meghatározott módon az adózó azonosítására szolgáló adatok feltüntetése mellett megjelöli az ellenőrzésre történő kiválasztás módszerét és az ellenőrzés közvetlen okát.

Felhívás bevallás kiegészítésére

91. § (1) Az állami adóhatóság a bevallásban közölt adatok kiegészítésére hívhatja fel azokat a magánszemélyeket, akiknek a bevallott jövedelme egymást követő két éves bevallási időszak tekintetében sem éri el a mindenkori minimálbért.

(2) A felhívás alapján a magánszemély az adóévben szerzett összes jövedelem (bevétel) felhasználásáról (kiadásáról, ráfordításáról, befektetéséről), továbbá annak forrásairól nyilatkozatot tesz.

(3) Ha az állami adóhatóság a magánszemélyt bevallásának kiegészítéseként nyilatkozattételre kötelezi, ellenőrizheti

a) a más személyekkel közös háztartásra vonatkozó, illetőleg más személyek törvény vagy szerződés alapján történő eltartásával kapcsolatos azon adatokat,

b) a házastársi (élettársi) vagyonközösséghez tartozó, illetőleg az adózó használatában lévő vagyontárgyak olyan jellemzőit,

amelyek az adózó valós jövedelem-(bevétel-)felhasználásának és forrásának megállapításához elengedhetetlenek.

(4) Az állami adóhatóság megvizsgálja, hogy a nyilatkozatban megjelölt felhasználásra (kiadásra, ráfordításra, befektetésre) a magánszemélynek a bevallott jövedelme és egyéb forrása nyújthatott-e elegendő fedezetet. Amennyiben a felhasználáshoz a bevallott jövedelem és egyéb forrás nem adhatott elégséges fedezetet, vagy a magánszemély — az adóhatóság külön felhívására — a nyilatkozatban foglaltakat hitelt érdemlően nem igazolja, az adóhatóság a magánszemély bevallásának utólagos ellenőrzését rendeli el. A (3) bekezdés alapján megszerzett adatokat az adóhatóság, ha az adózót nem jelölte ki ellenőrzésre, az erről szóló értesítés postára adását követően haladéktalanul megsemmisíti.

Határidők az ellenőrzési eljárásban

92. § (1) Az adóhatóság az ellenőrzés vizsgálati programját oly módon határozza meg, hogy az ellenőrzésre előírt törvényi határidőt meg tudja tartani.

(2) Az ellenőrzésre előírt határidőt az ellenőrzést végző adóhatóság indokolt kérelmére 30—90 napig terjedő időtartammal a felettes szerv meghosszabbíthatja.

(3) Az ellenőrzési határidő meghosszabbításának hiányában az ellenőrzést a törvényben előírt módon és határidőben kell lezárni.

(4) Az ellenőrzés befejezésének határideje — beleértve az ellenőrzés megkezdésének és befejezésének napját — 30 nap. A határidő számításánál az ellenőrzés kezdő időpontja a megbízólevél átadásának napja. Felszámolás esetén az adóhatóság a tevékenységet záró adóbevallás ellenőrzését a felszámolás közzétételétől számított egy éven belül, a felszámoló által készített záró bevallást pedig a bevallás kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles befejezni. Végelszámolás esetén az adóhatóság a tevékenységet záró adóbevallás és a végelszámoló által készített záró adóbevallás ellenőrzését az utóbbi kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles befejezni.

(5) A bevallás utólagos ellenőrzését, illetőleg a felülellenőrzést 90 napon belül kell az adóhatóságnak befejeznie. A legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező 3000 adózó utólagos ellenőrzésének, illetve felülellenőrzésének határideje 120 nap.

(6) A költségvetési támogatás kiutalását megelőző ellenőrzést a kiutalásra nyitva álló határidőn belül kell lefolytatni.

(7) Ha az ellenőrzés során az adóhatóság más adózóra kiterjedően kapcsolódó vizsgálat lefolytatását rendeli el, az ellenőrzésre nyitva álló határidő 90 nappal meghosszabbodik.

(8) Az ellenőrzési határidő meghosszabbításáról — ideértve a határidő meghosszabbodását is — az ellenőrzést lefolytató adóhatóság, amennyiben a meghosszabbításról a felettes adóhatóság rendelkezett, a felettes adóhatóság az adózót írásban értesíti.

Az ellenőrzés megindítása

93. § (1) Az ellenőrzés az erről szóló előzetes értesítés kézbesítésétől kezdődik. Ha az adóhatóság az adózó előzetes értesítését mellőzi, az ellenőrzés a megbízólevél egy példányának átadásával vagy az általános megbízólevél bemutatásával kezdődik. Az egyszerűsített ellenőrzésről az adóhatóság az ellenőrzés megkezdésével egyidejűleg a megbízólevél egy példányának megküldésével értesíti az adózót.

(2) Ha az adózó vagy képviselője, meghatalmazottja, alkalmazottja a megbízólevél átvételét megtagadja, az ellenőrzés két hatósági tanú jelenlétében az erről szóló jegyzőkönyv felvételével és aláírásával kezdődik.

(3) Az ellenőrzés lefolytatására az adóhatóság szolgálati igazolvánnyal és megbízólevéllel rendelkező alkalmazottja (a továbbiakban: adóellenőr) jogosult. Az adóhatóság hivatali helyiségében az adóellenőr szolgálati igazolvány nélkül is lefolytathatja az ellenőrzést.

(4) A helyszíni ellenőrzést az adóellenőr csak akkor kezdheti meg, ha az adózó vagy annak képviselője, meghatalmazottja, ezek hiányában két hatósági tanú jelen van. Az adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés akkor is megkezdhető, ha az adózó alkalmazottja, próbavásárlás esetén az értékesítésben közreműködő személy van jelen.

(5) Próbavásárlás esetén az ellenőrzési jogosultságot a próbavásárlás befejezésekor kell igazolni, és ezzel egyidejűleg az eladó az áru visszavétele mellett a vételárat köteles visszatéríteni.

(6) A megbízólevél tartalmazza az ellenőrzést végző adóellenőr nevét, illetőleg, hogy mely adózónál, mely adókötelezettségek, milyen időszakok tekintetében, milyen ellenőrzési típus keretében vizsgálhatók.

(7) Az adóhatóság vezetője általános megbízólevelet is kiállíthat, amellyel az adóellenőr ilyen megbízólevéllel nem rendelkező másik adóhatósági alkalmazottal együtt az egyes adókötelezettségek teljesítésére, illetőleg adatgyűjtésre irányuló ellenőrzésre jogosult. Az általános megbízólevél tartalmazza az adóellenőr nevét és a megbízólevél érvényességi idejét.

(8) Az általános megbízólevéllel az állami adóhatóság adóellenőre az adóhatóság illetékességi területén kívül is jogosult ellenőrzés lefolytatására.

Az ellenőrzés lefolytatása

94. § (1) Az ellenőrzést az adó és a költségvetési támogatás megállapításához való jog elévülési idején belül a helyszínen vagy az adóhatóság hivatali helyiségében kell lefolytatni.

(2) A helyszíni ellenőrzést önálló tevékenységet folytató adózónál a tevékenysége idején (munkaidőben), más személynél napközben 8—20 óra között lehet lefolytatni. Ettől az adózó kérelmére lehet eltérni. A helyszíni ellenőrzés része az adózó székhelyén, telephelyén kívül tárolt, illetve őrzött eszközök, iratok vizsgálata is.

(3) A hatóság hivatali helyiségében az ellenőrzést a hivatali időben kell megtartani. A hivatali időt úgy kell megállapítani, hogy az az adózó meghallgatására annak munkaidején kívül is alkalmat adjon.

95. § (1) Az ellenőrzést az adóhatóság az adó, a költségvetési támogatás alapjának, összegének megállapításához szükséges iratok, bizonylatok, könyvek, nyilvántartások — ideértve az elektronikus úton tárolt adatokat is —, számítások és egyéb tények, adatok, körülmények megvizsgálásával folytatja le.

(2) Az adózó az iratokat és az adózással összefüggő, elektronikus adathordozón tárolt adatokat, továbbá az értelmezésükhöz, megjelenítésükhöz szükséges számítástechnikai programokat — az adóhatóság kérésére elektronikus úton is — rendelkezésre bocsátja, illetve az ellenőrzéshez szükséges tények, körülmények, egyéb feltételek megismerését biztosítja. Az ellenőrzés során az adózó és alkalmazottja az adóhatóság részére az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást megadja. Nem kötelezhető az adózó olyan nyilvántartás, összesítés (számítás) elkészítésére, amelyet jogszabály nem ír elő.

(3) Ha az adózó iratai hiányosak vagy rendezetlenek, illetve nyilvántartásai pontatlanok vagy hiányosak és így az adókötelezettség megállapítására alkalmatlanok, az adóhatóság megfelelő határidő tűzésével engedélyezi, hogy az adózó iratait, nyilvántartásait a jogszabályokban foglalt előírásoknak megfelelően rendezze, pótolja, illetőleg javítsa. A határidő az ellenőrzés határidejébe nem számít bele.

(4) Az adóhatóság az ellenőrzés során szakértőt vehet igénybe.

(5) Az önkormányzati adóhatóság, ha a kettős könyvvezetésre kötelezett adózó ellenőrzéséhez szükséges szakértelemmel rendelkező adóellenőre nincs, az adókötelezettségek teljesítésének ellenőrzéséhez megbízás alapján bejegyzett könyvvizsgáló vagy adószakértő (a továbbiakban: megbízott) közreműködését veheti igénybe. A megbízott az adózó ellenőrzéséhez szükséges iratokba betekinthet.

96. § (1) Az adóhatóság mellőzheti az adózó előzetes értesítését, ha fennáll a veszélye annak, hogy a vizsgálat alá vont bizonylatokat, könyveket, nyilvántartásokat, egyéb iratokat megsemmisítik, vagy az üzleti tevékenység körülményeit megváltoztatják.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetben a helyszínen talált körülményeket jegyzőkönyvben kell rögzíteni, illetve a bizonylatokat, könyveket, nyilvántartásokat és egyéb iratokat átvételi elismervény ellenében, szükség szerint másolat hátrahagyásával be kell vonni. Az átvételi elismervényen a bevont iratokat az azonosításukra alkalmas módon kell feltüntetni.

(3) Az iratok a hivatali helyiségben történő tanulmányozás végett más esetben is bevonhatók, ilyen esetekben azok 60 napon túl csak az adóhatóság vezetőjének engedélyével és az adózó egyidejű értesítésével tarthatók az adóhatóságnál.

Az adóhatóság jogai és kötelezettségei az ellenőrzési eljárásban

97. § (1) Az adóellenőr az ellenőrzés megkezdését megelőzően erre történő külön felhívás nélkül is köteles magát és az ellenőrzési jogosultságát az e törvényben előírt módon igazolni, az adózót az ellenőrzés típusáról, tárgyáról és várható időtartamáról tájékoztatni.

(2) Az adóellenőr az ellenőrzés során jogait oly módon köteles gyakorolni, hogy az az adózó gazdasági tevékenységét a lehető legkisebb mértékben korlátozza.

(3) Az adóellenőr az ellenőrzés során köteles a tényeket, körülményeket, adatokat értékelni, az adózót, képviselőjét, meghatalmazottját, alkalmazottját az ellenőrzés során tett megállapításairól tájékoztatni. Az adóellenőr köteles az adózó által felajánlott bizonyíték visszautasítását előzetesen szóban, majd az ellenőrzésről szóló jegyzőkönyvben írásban is indokolni.

(4) Az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, kivéve, ha törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi.

(5) Bizonyítási eszközök és bizonyítékok különösen: az irat, a szakértői vélemény, az adózó, képviselője, alkalmazottja, illetőleg más adózó nyilatkozata, a tanúvallomás, a helyszíni szemle, a próbavásárlás, a próbagyártás, a helyszíni leltározás, más adózók adatai, az elrendelt kapcsolódó vizsgálatok megállapításai, az adatszolgáltatás tartalma, más hatóság nyilvántartásából származó adat.

(6) Az adóhatóság a tényállás tisztázása során az adózó javára szolgáló tényeket is köteles feltárni. A nem bizonyított tény, körülmény — a becslési eljárás kivételével — az adózó terhére nem értékelhető.

98. § (1) Az adóellenőr az ellenőrzés során

a) üzleti, üzemi vagy az egyéb adóköteles tevékenység, vagyontárgy vagy jövedelem ellenőrzéséhez szükséges helyiségekbe beléphet,

b) a vállalkozási tevékenységgel összefüggő járműveket, járművek rakományát, helyiségeket, helyszínt átvizsgálhat,

c) iratokat, tárgyakat, munkafolyamatokat vizsgálhat meg,

d) az adózótól, képviselőjétől, alkalmazottjától felvilágosítást, más személyektől nyilatkozatot kérhet,

e) tisztázhatja az adóköteles tevékenységben résztvevők személyazonosságát, részvételük jogcímét,

f) próbavásárlást, leltárfelvételt végezhet,

g) próbagyártást rendelhet el,

h) az adózóval szerződéses kapcsolatban álló más adózónál kapcsolódó vizsgálatot végezhet,

i) más, a tényállás tisztázásához szükséges bizonyítást folytathat le.

(2) Ha az adózó a vállalkozási tevékenységéhez más személy ingatlanát veszi igénybe, az ingatlan tulajdonosa köteles tűrni az adóhatóság helyszíni ellenőrzését.

(3) A vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemély lakásában az adóellenőr akkor jogosult az ellenőrzést lefolytatni, ha az adókötelezettség a lakással, mint vagyontárggyal kapcsolatos, vagy az adózó jövedelme a lakás hasznosításából származik, vagy valószínűsíthető, hogy a lakásban vállalkozói igazolványhoz kötött tevékenységet bejelentés nélkül végeznek.

Az adózó jogai és kötelezettségei az ellenőrzési eljárásban

99. § (1) Az adózó köteles az adóhatósággal az ellenőrzés során együttműködni, az ellenőrzés feltételeit a helyszíni ellenőrzés alkalmával biztosítani.

(2) Ha az adózót adómentesség, adókedvezmény illeti meg, ezt okirattal vagy más megfelelő módon köteles bizonyítani.

100. § (1) Az adózó jogosult

a) az ellenőrzést végző személyazonosságáról és megbízásáról meggyőződni,

b) az ellenőrzési cselekményeknél jelen lenni,

c) megfelelő képviseletről gondoskodni.

(2) Ha a magánszemély adózó jogainak gyakorlásában akadályozott — az egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló, az adatok gyűjtését célzó, illetőleg az egyszerűsített ellenőrzés kivételével — kérheti az akadály megszűnéséig, de legfeljebb 60 napig az ellenőrzés megkezdésének elhalasztását, vagy az ellenőrzési cselekmények szüneteltetését. Az ellenőrzés szünetelése az ellenőrzés időtartamába nem számít bele.

(3) Az adózónak joga van az ellenőrzés során keletkezett iratokba betekinteni, a megállapításokkal kapcsolatban felvilágosítást kérni, azokra észrevételt tenni, bizonyítási indítványokat előterjeszteni, a jegyzőkönyvet megismerni, és a jegyzőkönyv átadását, kézbesítését követő 15 napon belül észrevételt tenni.

(4) Ha az adóhatóság a vizsgálat megállapításait más adózónál végzett kapcsolódó vizsgálat eredményével támasztja alá, az erről szóló jegyzőkönyvnek, illetőleg határozatnak az adózót érintő részét az adózóval részletesen ismertetni kell.

(5) Az adózó, ha megítélése szerint az ellenőrzés határidejének túllépése az adóhatóságnak felróható okból történik, a határidő lejártát követően kifogással fordulhat a felettes adóhatósághoz. A felettes adóhatóság az adózó észrevételeinek figyelembevételével dönt az eljárási határidő meghosszabbításáról, vagy az eljáró adóhatóságot az ellenőrzés lezárására utasítja.

Az adóhatóság által alkalmazható különös intézkedések az ellenőrzési eljárásban

101. § (1) Az adóhatóság az e törvényben előírt feladatainak teljesítése érdekében jogosult a magánszemélyt személyazonosságának igazolására felhívni akkor, ha a körülmények arra utalnak, hogy adóköteles tevékenységet folytat, vagy abban közreműködik.

(2) Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosság igazolására elsősorban a személyi igazolvány szolgál, elfogadható továbbá minden olyan okmány, amelyből az igazoltatott kiléte hitelt érdemlően megállapítható. Az adóhatóság más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

(3) Az igazoltatás megtagadása esetén a személyazonosság megállapítására az adóhatóság a rendőrség közreműködését veheti igénybe.

(4) Az igazoltatás csak a személyazonosság megállapításához szükséges ideig tarthat. Az igazoltatottal az igazoltatás során közölni kell annak okát.

102. § (1) Ha az adózó, képviselője, alkalmazottja a személyes megjelenési kötelezettségének szabályszerű idézés ellenére nem tesz eleget, és távolmaradását megfelelően nem igazolja, az illetékes adóhatóság vezetője elrendelheti az elővezetését. Az elővezetés foganatosításához az ügyész jóváhagyása szükséges.

(2) Az elővezetést a rendőrség a rá vonatkozó szabályok szerint foganatosítja.

(3) Ha az adózó az ellenőrzést az adóellenőr veszélyeztetésével, fenyegetésével akadályozza, az adóhatóság a rendőrségről szóló törvény szerinti rendőri intézkedés megtételét kezdeményezheti.

103. § (1) Ha az adózó, képviselője, megbízottja, alkalmazottja nyilatkozatai, nyilvántartásai vagy más azonosított és ellenőrzött forrásból származó adatok alapján való-

színűsíthető, hogy az adózó az adókötelezettség szempontjából jelentős tárgyi bizonyítási eszközt elrejt, illetőleg a vállalkozás valós körülményeit leplezi, az adóellenőr a vállalkozási tevékenységgel összefüggésbe hozható helyszínt, helyiséget és gépjárművet átvizsgálja, valamint ellenőrzi a helyszínen talált gépjármű rakományát. E rendelkezés lakás átvizsgálására csak abban az esetben alkalmazható, ha a lakás valamely helyisége a vállalkozási tevékenység helyszíne.

(2) Az átvizsgálás során talált, tárgyi bizonyítási eszköznek minősülő dolgot — a romlandó élelmiszerek és az élő állatok kivételével — az ellenőrzést végző adóhatóság határozatával lefoglalhatja, ha annak újabb elrejtésétől, megsemmisítésétől vagy értékesítésétől lehet tartani.

(3) A jármű, a jármű rakománya, a helyszín, a helyiség átvizsgálásánál, a lefoglalásnál és a fuvarellenőrzésnél az adózó jelenlétét biztosítani kell. Ha az adózó nem kíván jelen lenni vagy ebben akadályozott, és megfelelő képviseletről nem gondoskodik, az adóhatóság az átvizsgálást, a lefoglalást, illetőleg a fuvarellenőrzést két hatósági tanú jelenlétében foganatosítja.

(4) Az eszköz, anyag-, árukészlet tárgyi bizonyítási eszközként akkor foglalható le, ha az az adózó jogszabályban előírt nyilvántartásában nem szerepel.

(5) Az adóhatóság az átvizsgálásról, a fuvarellenőrzésről, illetve a lefoglalásról jegyzőkönyvet vesz fel. A jegyzőkönyv tartalmazza a lefoglalt dolog azonosításához szükséges adatokat, az intézkedés foganatosítását, az intézkedés során megállapított tényeket, illetőleg a hatósági tanúk azonosításához szükséges adatokat.

(6) Az adóhatóság a lefoglalt dolgot elszállítja és megőrzi, vagy ha ez aránytalanul magas költségekkel járna, a dolgot az adózó őrizetében hagyja a használat és az elidegenítés jogának megtiltásával.

(7) Az adózó vagy képviselője a nála lefoglalt iratokba betekinthet, kérésére azokról az adóhatóság másolatot készít.

(8) Ha a lefoglalás szükségessége megszűnt, a lefoglalást meg kell szüntetni, és a lefoglalt dolgot — ha törvény másként nem rendelkezik — annak kell visszaadni, akitől (amelytől) azt lefoglalták. Ha a dolgot nem lehet visszaadni, mert arra az adózó nem tart igényt, azt az adóhatóság az adóvégrehajtás szabályai szerint értékesíti, ennek meghiúsulása esetén megsemmisíti.

(9) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott intézkedések ellen jogszabálysértésre hivatkozással az adózó az intézkedéstől, illetve a határozat közlésétől számított 8 napon belül panasszal élhet. A panaszt az adóhatóság felettes szerve a benyújtástól számított 15 napon belül elbírálja. A panasznak az intézkedés végrehajtására nincs halasztó hatálya.

Az ellenőrzés befejezése

104. § (1) Az adóhatóság a megállapításait jegyzőkönyvbe foglalja. Ha az ellenőrzés a vállalkozási tevékenységben résztvevők alkalmazásával összefüggésben tartalmaz megállapítást, a jegyzőkönyv tartalmazza a magánszemélyek azonosításához szükséges adatokat is. Az ellenőrzés a jegyzőkönyv átadásával fejeződik be. Amennyiben a jegyzőkönyvet kézbesíteni kell, az ellenőrzés a postára adás napjával zárul.

(2) Ha az adóhatóság büntetőeljárást kezdeményez, külön jegyzőkönyvet készít. A büntetőeljárást kezdeményező jegyzőkönyvet az adóhatóság az adózónak nem adja át.

(3) Az ellenőrzés megállapítását az adóhatóság az adózóval, próbavásárlás esetén a jelen lévő alkalmazottal vagy az értékesítésben közreműködő személlyel ismerteti. Ha az ellenőrzést azért nem lehet befejezni, mert az adózó vagy képviselője az ismertetésen nem vesz részt, vagy a jegyzőkönyvet nem veszi át, azt részére kézbesíteni kell.

(4) Az ellenőrzést legfeljebb az észrevétel kézbesítésétől, szóban előterjesztett észrevétel esetén annak jegyzőkönyvbe vételének napjától számított 15 napig lehet folytatni, ha az adózó észrevételei indokolják, vagy a határozat meghozatalához a tényállás tisztázása válik szükségessé. Ilyen esetben kiegészítő jegyzőkönyvet kell készíteni. Ellenőrzésre a hatósági eljárásban is sor kerülhet.

(5) Az adóhatóság a hatáskörébe nem tartozó ügyben megkeresi az intézkedésre jogosult szervet.

105. § Az utólagos, az ismételt, illetve az állami garancia beváltásához kapcsolódó ellenőrzés esetén az adóhatóság az ellenőrzés eredményétől függetlenül a megállapításokról határozatot hoz. Egyéb esetben a hatósági eljárást csak akkor kell megindítani, ha az adóhatóság valamilyen kötelezettség teljesítését írja elő, vagy jogkövetkezményt állapít meg.

Bevallás utólagos ellenőrzése

106. § (1) Az adóhatóság az adózó adómegállapítási, bevallási kötelezettsége teljesítését adónként, támogatásonként és időszakonként vagy meghatározott időszakra több adó és támogatás tekintetében is vizsgálhatja. Az ellenőrzés megkezdéséig bevallani elmulasztott adót az adózó terhére, illetve javára adókülönbözetként állapítja meg.

(2) Az adózó által igényelt költségvetési támogatást, adó-visszatérítést, adó-visszaigénylést a bevallási időszak ellenőrzéssel történt lezárásának hatályával a kiutalást megelőzően is vizsgálhatja az adóhatóság, ha az ellenőrzést az adó, költségvetési támogatás alapjára és összegére is kiterjesztette.

107. § (1) Az adóhatóság az adókötelezettség teljesítését a rendelkezésére álló adatok és a benyújtott adóbevallás egybevetésével is ellenőrizheti (egyszerűsített ellenőrzés).

(2) Egyszerűsített ellenőrzéssel megállapítható az adókötelezettség abban az esetben is, ha az adóhatóság rendelkezésére álló adatok az adóbevallási kötelezettség elmulasztását bizonyítják.

(3) Ha az ellenőrzés alapján az adóhatóság azt állapítja meg, hogy a bevallás a jogszabályok rendelkezéseinek megfelel, erről az adózót határozattal tájékoztatja.

(4) Ha a bevallott adó-, költségvetési támogatás alapja, az igénybe vett adómentesség, adókedvezmény, a megállapított adó, illetve költségvetési támogatás nem felel meg a jogszabály rendelkezéseinek, az adóhatóság az adózót a megállapított tényállásról és az adókülönbözetről a jegyzőkönyv kézbesítésével értesíti, amelyre az adózó 15 napon belül észrevételt tehet.

A becslés

108. § (1) A becslés olyan bizonyítási módszer, amely a törvényeknek megfelelő, a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapját valószínűsíti.

(2) Az adóhatóság bizonyítja, hogy a becslés alkalmazásának a feltételei fennállnak, továbbá azt, hogy a becslés alapjául szolgáló adatok, tények, körülmények, valamint a becslés során alkalmazott módszerek az adó alapját valószínűsítik.

(3) Becslés alkalmazható

a) a vagyonszerzési illeték alapjának megállapításánál,

b) ha az adó, illetve a költségvetési támogatás alapja nem állapítható meg,

c) ha az adóhatóság rendelkezésére álló, azok száma vagy tartalma miatt jelentősnek tekinthető adat, tény, körülmény alapján alaposan feltételezhető, hogy az adózó iratai nem alkalmasak a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapjának megállapítására, vagy

d) ha a magánszemély valótlan, hiányos bevallást vagy nyilatkozatot tett, vagy a nyilatkozattételt elmulasztotta.

(4) A (3) bekezdés *c)* pontja alkalmazásában jelentősnek tekinthető tény, adat, körülmény különösen a számla- (egyszerűsített számla-), nyugtaadási kötelezettség adóéven belüli ismételt elmulasztása, igazolatlan eredetű áru forgalmazása, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása. A becslésnél az adóalap megállapítása szempontjából lényeges, rendelkezésre álló tényeket, körülményeket, bizonyítékokat, nyilatkozatokat kell figyelembe venni és együttesen értékelni.

(5) A bevétel vagy a kiadások egy részének ismeretében az adóalap valószínűsíthető bizonylatok, adatok, nyilatkozatok beszerzésével, szemlével, próbagyártással, leltározással és más megfelelő módszerrel.

(6) Becsléssel kell megállapítani az adóalapot akkor is, ha az adóalap megállapítására az (5) bekezdés szerint azért nincs mód, mert sem a bevételekről, sem a kiadásokról adatok, iratok, más bizonyítékok nem állnak az adóhatóság rendelkezésére, és ezek hiánya nem az adózó érdekkörén kívül eső okra vezethető vissza. A becslésnél az adóalapot az adóhatóság az eset körülményeire tekintettel valószínűsíti. Ennek során az azonos időszakban hasonló tevékenységet, hasonló körülmények között folytató adózók — magánszemély adózó esetében a munkaviszony keretében hasonló tevékenységet, hasonló körülmények között végzők — kereseti, jövedelmi viszonyait figyelembe kell venni. Ilyen esetben a becslés alapján számított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal bizonyíthatja.

(7) Ha az adózó az adóköteles bevételszerző tevékenységét az adóhatóságnak bejelenteni elmulasztotta, és az adóalap megállapítására az (5) bekezdés szerint nincs mód, az adóhatóság — feltéve, hogy az adózó az ellenkezőjét nem bizonyítja — 12 havi működést vélelmezve átlagadó fizetésére kötelezi. Az átlagadó alapját a (6) bekezdés alkalmazásával kell megállapítani.

109. § (1) Ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. Ez esetben — figyelemmel az ismert és adóztatott jövedelmekre is — az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy a vagyongyarapodás és az életvitel fedezetéül a magánszemélynek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.

(2) Az adóhatóság az (1) bekezdés szerint feltárt adóalapot annak az évnek az összevonás alá eső jövedelméhez számítja hozzá, amelyre nézve a jövedelemeltitkolást megállapítja. Ha a vagyongyarapodás forrásaként az adózó többévi eltitkolt jövedelme szolgált, az adóhatóság a vizsgálattal érintett évek között a jövedelmet egyenlő arányban megosztja, és az adót az egyes években hatályos jövedelemadó törvényekben meghatározott — összevonás alá eső jövedelmekre vonatkozó — adómértékkel állapítja meg.

(3) A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja, egyebekben pedig az eljárásra az e fejezetben foglalt rendelkezések az irányadók. Az adóhatóság az adózó által előadott tények, adatok valóságtartalmát az adómegállapításhoz való jog elévülési idejét megelőző időszakra vonatkozóan is vizsgálhatja, ha az adózó állítása szerint vagyongyarapodásának forrása ezen időszakban keletkezett.

110. § Ha becslés alkalmazására az általános forgalmi adó megállapítása során kerül sor, bizonylatok hiányában az állami adóhatóság

a) a fizetendő adót a tényleges eladási ár,

b) a levonható adót a tényleges beszerzési ár,

ezek hiányában a forgalmi érték vagy az árképzési szabályok szerint kalkulált ár, illetőleg a szokásos piaci ár és a vonatkozó adóméríték alapján állapítja meg. A levonható adót az adóhatóság becsléssel abban az esetben állapítja meg, ha a bizonylatok hiányát természeti, illetőleg az adózó érdekkörén kívül álló okból bekövetkező katasztrófa okozta.

Eljárási illetékek ellenőrzése

111. § A bíróság, az eljáró hatóság az illetéktörvényben meghatározott módon ellenőrzi a nála benyújtott vagy hozzá került iraton az illeték és a díj megfizetését.

112. § (1) Az illetékhivatal az illetékekre vonatkozó jogszabályokban megállapított illetékkötelezettség teljesítését, valamint az illetékbélyeggel vagy illetékbevételi számlára pénzzel fizetendő díjak megfizetését rendszeresen ellenőrzi azoknál a személyeknél, amelyek illeték- vagy díjköteles ügyekkel foglalkoznak.

(2) Az eljáró hatóság az illetékhivatal ellenőrzési feladatától függetlenül köteles vizsgálni, hogy a nála benyújtott vagy a hozzá került iraton az illeték vagy díj szabályszerű megfizetése megtörtént-e.

113. § (1) Ha az illetéket egyáltalán nem vagy nem szabályszerű időben, módon vagy mértékben fizették meg, illetőleg a vagyonszerzést illetékkiszabás végett nem jelentették be, leletet kell készíteni.

(2) Leletet kell készíteni akkor is, ha az illetékkel (díjjal) kapcsolatos mulasztást a pénzügyi ellenőrzés során állapították meg.

(3) Nem készíthető lelet, ha a vagyonszerzést az illeték kiszabása céljából a földhivatalnál vagy az illetékhivatalnál késedelmesen jelentették be.

114. § (1) A leletet az erre a célra rendszeresített űrlap felhasználásával kell elkészíteni. Ha illetékfizetésre való felhívásnak volt helye, ennek megtörténtét is fel kell tüntetni.

(2) Ha a lelet százalékos illeték alá eső vagyonszerzésre vagy eljárási cselekményre vonatkozik, az űrlapra az irat másolatát is rá kell vezetni, vagy az űrlaphoz az irat másolatát is csatolni kell.

(3) A leletezés megtörténtét a leletezett iraton fel kell tüntetni.

(4) A leletet esetleges mellékleteivel együtt az illetékes illetékhivatalnak kell megküldeni az illeték kiszabása végett.

Ismételt ellenőrzés

115. § (1) Ellenőrzéssel lezárt bevallási időszak tekintetében az adó, költségvetési támogatás ismételt vizsgálatára kerülhet sor

a) ha az elsőfokú adóhatóság a korábbi ellenőrzés megállapításának végrehajtását vizsgálja (utóellenőrzés),

b) az adózó kérelmére, ha az adózó által feltárt új tény, körülmény tisztázása a korábbi ellenőrzés megállapításainak megváltoztatását eredményezné,

c) a társadalombiztosítási igazgatási szerv, illetőleg a magánnyugdíjpénztár megkeresésének teljesítése érdekében, ha az ismételt ellenőrzés eredménye ellátási jogosultságot teremt,

d) felülellenőrzés keretében.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja alapján ismételt ellenőrzésnek az elsőfokú adóhatóság vezetőjének, vagy ha a korábbi ellenőrzés alapján hozott határozatot a felettes szerv felülvizsgálta, a másodfokú adóhatóság rendelkezésére van helye. Az ellenőrzés elrendeléséről az adóhatóság határozattal dönt.

(3) Az (1) bekezdés *a)—c)* pontjában meghatározott ismételt ellenőrzést az elsőfokú adóhatóság folytatja le.

(4) Az ismételt ellenőrzés eredményeként feltárt tényállás alapján adóhatósági határozat nem hozható, ha a korábbi ellenőrzés eredményeként hozott adóhatósági határozatot bíróság felülvizsgálta.

Felülellenőrzés

116. § (1) Az adómegállapításhoz való jog elévülésének határidején belül az adóhatóság az ellenőrzéssel lezárt bevallási időszak tekintetében ismételt ellenőrzést folytathat le, ha

a) az ellenőrzést a pénzügyminiszter vagy az Állami Számvevőszék elnöke — helyi adó esetében az önkormányzati képviselő-testület határozata — rendelte el, és a rendelkezésben szereplő időszakot az elsőfokú adóhatóság már ellenőrizte,

b) az állami adóhatóság elnöke, illetőleg a vámhatóság országos parancsnoka erre utasítást ad, amely alapján a felettes adóhatóság ellenőrzi az elsőfokú adóhatóság által korábban lefolytatott vizsgálat szakszerűségét és törvényességét,

c) ha az adóhatóság olyan, az adó megállapítását befolyásoló új tényről, adatról, bizonyítékról szerez tudomást, amely a korábbi ellenőrzéskor nem volt ismert, és az ellenőrzés lefolytatására az állami adóhatóság elnöke, illetőleg a vámhatóság országos parancsnoka utasítást ad.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott felülellenőrzést kizárólag a másodfokú adóhatóság alkalmazásában álló adóellenőr, illetve az önkormányzat költségvetését megillető adók tekintetében az önkormányzat képviselő-testülete által kijelölt bizottság végezheti.

(3) Az (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott ismételt ellenőrzés nem indítható, ha elrendelése feltételeinek meglététől számított 6 hónap eltelt.

(4) Ha a felülellenőrzés alkalmával a felettes adóhatóság, illetve az önkormányzat által kijelölt bizottság a korábbi ellenőrzés által feltárt tényekhez, adatokhoz, körülményekhez képest eltérést állapít meg, és ez az adófizetési kötelezettséget érinti, a felülellenőrzést lefolytató adóhatóság, illetve az önkormányzat képviselő-testülete által kijelölt bizottság elnöke a korábbi ellenőrzés alapján hozott határozatot megváltoztatja, határozat hiányában elsőfokú határozatot hoz.

(5) A felülellenőrzés megállapításairól hozott határozat ellen az állami adóhatóság elnökéhez, a vámhatóság országos parancsnokához, illetőleg a közigazgatási hivatal vezetőjéhez intézett, de az eljáró másodfokú szervnél, illetve az önkormányzat képviselő-testülete által kijelölt bizottság elnökéhez benyújtott fellebbezésnek van helye.

(6) Az állami adóhatóság elnökének, a vámhatóság országos parancsnokának, illetve a közigazgatási hivatal vezetőjének határozata törvénysértésre hivatkozással a bíróság előtt keresettel támadható meg.

Állami garancia beváltásához kapcsolódó ellenőrzés

117. § (1) Az adóhatóság az állami garancia beváltására irányuló kérelem elbírálása során vizsgálja a garanciabeváltás (kezesség) jogszabályban előírt feltételeinek teljesülését.

(2) Az adóhatóság a garanciát, kezességet beváltó jogosultnál (hitelintézetnél) folytatott ellenőrzését szükség esetén kapcsolódó vizsgálat formájában kiterjeszti az eredeti kötelezettre is.

(3) Ha a hitelintézet eljárása a feltételeknek nem felel meg, az adóhatóság az állami garancia (kezesség) beváltás iránti kérelmet elutasítja.

Az egyes adókötelezettségek ellenőrzése

118. § (1) Az adóhatóság elsősorban az adózónál fellelhető iratok vizsgálatával ellenőrzi, hogy az adózó eleget tett-e a törvényekben előírt egyes adókötelezettségeinek, azokat határidőben, illetőleg az adó megállapítására, bevallására és megfizetésére alkalmas módon teljesíti-e.

(2) Az (1) bekezdés keretében az adóhatóság különösen a bejelentésre, bevallásra, adatszolgáltatásra, nyilvántartásra, bizonylat kiállítására, megőrzésére, könyvvezetésre, az adó-, adóelőleg levonására, beszedésére vonatkozó előírások megtartását ellenőrzi.

(3) Hibák, hiányosságok esetén ezek megszüntetését, a mulasztás pótlását — megfelelő határidő tűzésével — az ellenőrzés megállapításairól hozott határozatában írja elő az adóhatóság.

(4) Az ellenőrzést lezáró határozatban az adóhatóság mulasztási bírság kiszabásáról is rendelkezhet.

(5) Az egyes adókötelezettségek ellenőrzése során tett megállapítások alapján az adóhatóság elrendelheti a bevallás utólagos ellenőrzését is.

Adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés

119. § (1) Az adóhatóság az adózó nyilvántartásában, bevallásában szereplő adatok, tények, körülmények valóságtartalmának, illetőleg ezek hitelességének megállapítása érdekében a bevallási időszak lezárását megelőzően is adatokat gyűjthet, vagy helyszíni ellenőrzést végezhet.

(2) Az (1) bekezdés alapján az adóhatóság

a) próbavásárlással a számla-, nyugtaadási kötelezettség teljesítését,

b) leltározással az árukészletek, alapanyagok, félkész termékek eredetét, nyilvántartását,

c) a megrendelők köréről, a tapasztalható forgalmi viszonyokról, a vállalkozási tevékenységhez használt tárgyi eszközökről, a vállalkozásban részt vevő személyekről szóló jegyzőkönyv készítésével a vállalkozás körülményeit,

d) a vállalkozási tevékenységben résztvevők alkalmazásának jogszerűségét, társadalombiztosítási jogszabályokban a bejelentésükre vonatkozó kötelezettségének teljesítését,

e) az adózónál az adómegállapítás alapját képező statisztikai állományi létszámot

vizsgálja.

(3) Ha az adatgyűjtés eredményeként feltárt tények, adatok, körülmények kétségessé teszik vagy cáfolják az adózó irataiban, nyilvántartásában szereplő adatok valóságtartalmát, illetőleg az adóhatóság a bevallási időszakon belül ismételten tárja fel a nyugtaadási kötelezettségének elmulasztását, igazolatlan eredetű áru, alapanyag, félkész termék felhasználását vagy forgalmazását, továbbá be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatását, az adóhatóság a bevallási időszakot lezáró adóbevallást vonja ellenőrzés alá.

A HATÓSÁGI ELJÁRÁS

120. § (1) A hatósági eljárás különösen a következőkre irányul:

a) adóalap, adó (adóelőleg), adómentesség, adókedvezmény, adófizetési kötelezettség megállapítására,

b) költségvetési támogatási jogosultság megállapítására, adó-visszaigénylési, adó-visszatérítési igény elbírálására, költségvetési támogatás kiutalására,

c) az ellenőrzés során feltárt jogsértés és jogkövetkezménye megállapítására,

d) törvényben előírt fizetési kötelezettségtől való eltérés engedélyezésére.

(2) A hatósági eljárás hivatalból vagy az adózó kérelmére (bejelentésére, bevallására) indul.

(3) Kérelemre indul különösen:

a) a nyilvántartás vezetésével kapcsolatos,

b) a fizetési halasztás, részletfizetés engedélyezése iránti,

c) az adómérséklési,

d) az adó soron kívüli megállapítása iránti,

e) az adó feltételes megállapítása iránti

hatósági eljárás.

(4) Hivatalból indul különösen:

a) a nyilvántartás vezetésével kapcsolatos,

b) a hatósági adómegállapítás, adatszolgáltatás, bejelentés, bevallás alapján (adókivetés, illetékkiszabás),

c) az ellenőrzés megállapításairól szóló határozat meghozatala érdekében lefolytatott

hatósági eljárás.

121. § Az adóhatóság, ha a hatósági eljárást ellenőrzés előzte meg, az ellenőrzés során feltárt tényállást veszi alapul, illetőleg, ha az a tényállás tisztázásához szükséges, az ellenőrzés során alkalmazható bizonyítást folytat le.

122. § Akinek az eljárás során a személyes meghallgatása szükséges, az adóhatóság székhelyére, illetve az adózó székhelyéhez, telephelyéhez, lakóhelyéhez legközelebb eső hivatali helyiségbe idézhető. E szabályt kell alkalmazni az ellenőrzési eljárás során is.

123. § Az adóhatóság az adózó jogait és kötelezettségeit határozatban állapítja meg. A nyilvántartás vezetésével kapcsolatos hatósági eljárásban az adóhatóság csak abban az esetben hoz határozatot, ha az adózó kérelmét nem teljesíti. Határozatnak minősül a fizetési meghagyás és az adóív is.

124. § (1) Az adóhatósági iratot kézbesítettnek kell tekinteni, ha a postai kézbesítés második megkísérlését követő öt munkanapon belül a címzett azt nem vette át, és a posta a rá vonatkozó szabályoknak megfelelően az iratot visszaküldte az adóhatóságnak.

(2) Az irat átvételében akadályozott adózó igazolási kérelemmel élhet. Az adóhatósági iratot akkor is kézbesítettnek kell tekinteni, ha a címzett az átvételt megtagadta.

(3) Amennyiben a magánszemély adózó vagy más adózó képviselője ismeretlen helyen tartózkodik, az adóhatóság az iratot a gyámhatóság által kirendelt ügygondnok részére kézbesíti.

(4) Ha törvény egyidejűleg több adózó fizetési kötelezettségét írja elő, az adóhatóság az adómegállapításról szóló határozatot a közös képviselőnek, ennek hiányában valamennyi adózónak külön-külön kézbesíti.

Hatósági adómegállapítás bejelentés, bevallás alapján

125. § (1) Az adót termékimport esetén a vámhatóság határozattal állapítja meg (kivetéses adózás).

(2) Az adóhatóság állapítja meg — a vállalkozók kommunális adója, a helyi iparűzési adó és az adóbeszedéssel megállapított idegenforgalmi adó kivételével — a helyi adókat, továbbá — a termőföld bérbeadásából származó személyi jövedelemadó kivételével — az önkormányzat költségvetése javára más törvény alapján fizetendő adókat (kivetéses adózás).

(3) A vagyonszerzési illetéket, továbbá az illetéktörvény szerint kiszabás alapján fizetendő eljárási illetéket az illetékhivatal állapítja meg (kiszabás).

(4) Az adókivetés, -kiszabás az adózó bevallása, bejelentése, illetőleg adatszolgáltatás alapján történik.

(5) Az adóhatóság a fizetendő adóról, az adófizetés módjáról és idejéről, továbbá — ha törvény előírja — az adóalapról, az adómentességről vagy adókedvezményről a bevallás (bejelentés) adatai alapján határoz.

(6) Ha a bevallás (bejelentés) hiányos, valótlan vagy téves adatokat tartalmaz, az adóhatóság legfeljebb 15 napos határidő tűzésével az adózót hiánypótlásra hívja fel.

(7) A hiánypótlásra előírt határidő eredménytelen eltelte esetén, vagy ha azt a tényállás tisztázása egyébként indokolja, az adóhatóság az adózó egyidejű értesítésével az adómegállapítást megszakítja, és a tényállás tisztázása érdekében ellenőrzést folytat le.

126. § (1) Amennyiben az adó alapja a forgalmi érték és azt nem tüntették fel, nem jelentették be, vagy a feltüntetett, illetőleg bejelentett érték az adóhatóság megítélése szerint a forgalmi értéktől eltér, a forgalmi értéket az adóhatóság helyszíni szemle, összehasonlító értékadatok alapján, valamint az adózó nyilatkozata ismeretében — szükség esetén külső szakértő bevonásával — becsléssel állapítja meg.

(2) Az adóhatóság a forgalmi érték megállapítása érdekében az összehasonlító értékadatok közül a következőket köteles — más értékmeghatározókkal együtt — mérlegelni:

a) ingatlanszerzés esetében a település, nagyobb település esetén az egésztől elhatárolható kisebb területi egység, külterület esetében a gazdaságilag összefüggő térség ingatlanforgalmának legalább 2 évet átfogó értékmeghatározóit; így különösen a folyamatában növekvő vagy csökkenő ingatlanforgalmat vagy az ingatlanforgalom teljes hiányát, a település, illetőleg a térség ennek megfelelő vagy ettől eltérő értékadatait, továbbá az adókötelezettség tárgyát képező ingatlanhoz térben és időben legközelebbi ingatlanszerzés olyan adatait, amely a forgalmi érték megállapításánál számításba vehető. Összehasonlítani elsősorban az azonos rendeltetésű ingatlanokat kell. Ha a településen összehasonlításra alkalmas ingatlan nincs, a forgalmi

érték megállapításánál a térséghez tartozó hasonló adottságú települések ingatlanszerzési adatai is felhasználhatók;

b) ingó szerzése esetén az azonos rendeltetésű ingódolog kereskedelmi, illetőleg piaci árát.

127. § (1) A bevallás (bejelentés) adatai alapján hozott határozat esetében az adómegállapításhoz való jog elévüléséig utólagos ellenőrzésnek van helye. Adókülönbözet megállapításáról akkor hozhat határozatot az adóhatóság, ha a bevallás (bejelentés) adataitól vagy az abban feltüntetett körülményektől eltérő tényállást tár fel.

(2) Az adómentességet vagy adókedvezményt határozott időre megállapító, jogszabálysértő határozat esetén az adóhatóság a jogszerű adókötelezettséget a jövőre nézve új határozattal írja elő.

(3) A feltételhez kötött, határozott időre szóló adómentesség, adókedvezmény feltételeinek megszűnése esetén az adó az eredeti esedékességtől jár.

Utólagos adómegállapítás

128. § (1) Az adóhatóság utólag állapítja meg az ellenőrzés során feltárt adókülönbözetet. Törvény az adóhatóságot más esetekben is kötelezheti az adó megállapítására. A határozat meghozatalára nyitvaálló határidő utólagos adómegállapítás esetén 60 nap, a hatósági eljárás kezdő időpontjának a jegyzőkönyv, kiegészítő jegyzőkönyv átadásának, kézbesítésének napját kell tekinteni.

(2) Nincs helye utólagos adómegállapításnak, ha az adót vagy a költségvetési támogatást önellenőrzéssel nem kell helyesbíteni.

129. § (1) Az utólagos adómegállapítás során az adóhatóság határozattal

a) adónként, költségvetési támogatásonként az egyes bevallási időszakokra elkülönítve állapítja meg a bevallott vagy bevallani elmulasztott és az ellenőrzés eredményeként különbözetként feltárt adó, illetve költségvetési támogatás alapját, az adókülönbözetet, a költségvetési támogatás különbözetet, valamint az adókötelezettséget érintő jogszabálysértés jogkövetkezményeit,

b) az adózót a terhére megállapított adókülönbözet és a jogkövetkezmények megfizetésére kötelezi azzal, hogy az adózó a befizetés teljesítésekor figyelembe veheti a befizetéskor az adott adónemen fennálló esetleges túlfizetését,

c) rendelkezik továbbá az adózó javára mutatkozó különbözet kiutalásáról akkor, ha a javára feltárt különbözet az adózó adófolyószámláján egyenlegében túlfizetést eredményez, és az adózónak nincsen más adóhatóság, vámhatóság megkeresésén alapuló egyéb köztartozása,

d) teljesítési határidő tűzésével rendelkezik az ellenőrzés során feltárt, könyvvezetési, nyilvántartási szabálytalanságok, illetve az adóköteles tevékenység ellenőrzése szempontjából jelentőséggel bíró mulasztások megszüntetéséről.

(2) Ha a nem magánszemély adózó az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv megismerését és igazolt átvételét követően a törvényben előírt határidőn belül észrevételt nem tesz, a határozat indokolásában elegendő a jegyzőkönyv megfelelő pontjaira utalni. Nem alkalmazható ez a rendelkezés abban az esetben, ha az adó vagy a költségvetési támogatás alapját az adóhatóság becsléssel állapította meg.

130. § Az adókötelezettséget érintő jogviszony (szerződés, ügylet) alanyainak ellenőrzése során ugyanazon jogviszonyt az adóhatóság nem minősítheti adózónként eltérően, a jogviszony egyik alanyánál tett megállapításait hivatalból köteles figyelembe venni a jogviszony másik alanyának ellenőrzése során.

Az adó soron kívüli megállapítása

131. § (1) Ha az adókötelezettség az adózó halála miatt szűnik meg, az adóhatóság az adót határozattal állapítja meg.

(2) Az adóhatóság az adózóval annak halálakor együtt élt házastársa vagy örököse kérelmére az adót év közben is megállapítja, ha a kérelmező az adó megállapításához szükséges igazolásokat rendelkezésre bocsátja.

(3) Az adóhatóság abban az esetben is határozattal állapítja meg év közben az adót, ha ezt az ország területét a külföldi letelepedés szándékával elhagyni kívánó adózó kéri, amennyiben az adóhatóságnál a külföldi bevándorlási célú vízumot bemutatja és az adómegállapításhoz szükséges igazolást mellékeli.

(4) A belföldön lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel, székhellyel, telephellyel nem rendelkező adózó adóját az adóhatóság az adózó bejelentése alapján határozattal állapítja meg, ha az adózó az adóév végét megelőzően azzal a szándékkal hagyja el az ország területét, hogy az adóév során adóköteles tevékenység vagy jövedelemszerzés céljából vissza nem tér.

(5) Az adóhatóság határozattal állapítja meg az adót, illetve az adóelőleget, ha a magánszemély a kifizető, illetve a munkáltató által megállapított adót vitatja, vagy az adóelőleg összegével kapcsolatban a kifizető és a magánszemély között vita van.

Az adó feltételes megállapítása

132. § (1) A Pénzügyminisztérium az adózó kérelmére az általa közölt — jövőben megkötendő szerződésre vagy más jogügyletre, illetőleg szerződéstípusra vagy szerződéscsomag-típusra vonatkozó — részletes tényállás alapján megállapítja az adókötelezettséget vagy annak hiányát, és amennyiben lehetséges, az adóalapot és az adót.

(2) A feltételes adómegállapítás az adóhatóságra csak változatlan tényállás mellett, az adott ügyben kötelező. A feltételes adómegállapítást érintő jövőbeli jogszabályváltozás, illetőleg a tényállás megváltozása (tartalmi változás) esetén — annak hatálybalépésétől, illetve időpontjától kezdődően — a feltételes adómegállapítás nem alkalmazható.

(3) A határozathozatalra nyitvaálló határidő az elsőfokú eljárásban 60 nap.

(4) Az (1) bekezdés szerinti kérelem az előírt nyomtatványon, csak ügyvéd vagy adótanácsadó ellenjegyzésével nyújtható be. A kérelem díjköteles, a díj mértéke az ügylet tárgya értékének 1%-a, de legalább 300 ezer, és legfeljebb 7 millió forint. Szerződéstípusra vagy szerződéscsomagtípusra vonatkozó kérelem esetén a díj 10 millió forint. A kérelemhez csatolni kell az adózó nyilatkozatát arról, hogy

a) a kérelemben megjelölt tényállás megfelel a valóságnak;

b) a kérelem vagy hasonló kérelme ügyében nem folyt és nem folyik tudomása szerint ellenőrzés, hatósági eljárás vagy bírósági eljárás.

(5) Az (1)—(4) bekezdésben foglalt feltételek teljesítésének hiányán túl nem teljesíthető a kérelem akkor sem, ha

a) az adózó által közölt tényállás hiányos vagy egyébként az adatok az adómegállapításhoz nem elegendőek;

b) alaposan lehet attól tartani, hogy a közölt tényállás valamely más szerződést, ügyletet vagy cselekményt leplez;

c) az adózó a díjat hiánytalanul nem fizette meg;

d) a kérelemben foglalt tényállás már teljesített ügyletre vonatkozik;

e) a tényállás megegyezik az adózó egy korábbi, már elutasított feltételes adómegállapítás iránti kérelmének tényállásával;

f) az ügyben közigazgatási vagy bírósági eljárás van folyamatban;

g) a kérelem teljesítéséhez törvényi szabályozásra lenne szükség;

h) a kérelemből a hiánypótlás ellenére sem tűnnek ki az adómegállapítás szempontjából jelentős tények;

i) a feltételes adómegállapítás külföldi jog értelmezését igényli.

(6) Amennyiben az adó feltételesen nem állapítható meg, a befizetett díj 75%-ának visszautalásáról a Pénzügyminisztérium a kérelem jogerős elutasításával egyidejűleg intézkedik.

Fizetési halasztás, részletfizetés engedélyezése

133. § (1) Fizetési halasztás és részletfizetés (a továbbiakban együtt: fizetési könnyítés) az adózó és az adó megfizetésére kötelezett személy kérelmére az adóhatóságnál nyilvántartott adóra engedélyezhető. A fizetési könnyítés abban az esetben engedélyezhető, ha a fizetési nehézség

a) a kérelmezőnek nem róható fel, vagy annak elkerülése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható, továbbá

b) átmeneti jellegű, tehát az adó későbbi megfizetése valószínűsíthető.

(2) A kérelem elbírálása és a feltételek meghatározása során figyelembe kell venni a fizetési nehézség kialakulásának okait és körülményeit.

(3) Nem engedélyezhető fizetési könnyítés

a) a magánszemélyek jövedelemadójának előlegére és a levont jövedelemadóra,

b) a beszedett helyi adóra,

c) a kifizető által a magánszemélytől levont járulékokra.

(4) Magánszemély esetében a fizetési könnyítés az (1) bekezdés *a)* pontjában foglaltak figyelmen kívül hagyásával is engedélyezhető, ha a kérelmező igazolja vagy valószínűsíti, hogy az adó azonnali vagy egyösszegű megfizetése családi, jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire is tekintettel aránytalanul súlyos megterhelést jelent.

(5) Fizetési könnyítés iránti kérelem benyújtása, illetve a kérelem teljesítése esetén a következő pótlékokat kell felszámítani, valamint az *a)* és *c)* pont alkalmazásakor határozatban közölni:

a) a magánszemély esedékesség előtt előterjesztett kérelme esetén a kérelmet elbíráló elsőfokú határozat keltének napjáig a kérelem benyújtásának napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékben,

b) a jogi személy, egyéb szervezet kérelme, továbbá a magánszemélynek az esedékesség időpontja után benyújtott kérelme esetén késedelmi pótlékot a kérelmet elbíráló határozat jogerőre emelkedéséig, ha azonban a fizetési könnyítést engedélyezik, csak az elsőfokú határozat keltének napjáig,

c) a kérelem teljesítése esetén a fizetési könnyítés időtartamára az elsőfokú határozat keltének napjától a kérelem benyújtásának napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékben.

(6) A pótlékok kiszabása kivételes méltánylást érdemlő esetben mellőzhető. Az (5) bekezdés *a)* és *c)* pontjában említett pótlékokra egyebekben a késedelmi pótlékra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(7) Törvény a fizetési halasztási, részletfizetési kedvezmény más eseteit is meghatározhatja, engedélyezését csak törvény zárhatja ki.

(8) Az adóhatóság a fizetési halasztást, részletfizetést engedélyező határozatában a kedvezményt feltételhez kötheti.

(9) A határozat rendelkező részében fel kell hívni az adózó figyelmét arra, hogy ha a kedvezmény feltételeit vagy az esedékes részletek befizetését nem teljesíti, a kedvezmény érvényét veszti, és a tartozás járulékaival együtt egy összegben esedékessé válik.

Adómérséklés

134. § (1) Az adóhatóság a magánszemély kérelme alapján az őt terhelő adótartozást — a magánszemélyt terhelő járuléktartozás kivételével —, valamint a bírság- vagy pótléktartozást mérsékelheti vagy elengedheti, ha azok megfizetése az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti.

(2) Az adóhatóság az (1) bekezdésben foglaltakon túl — a (4)—(5) bekezdésben foglaltak kivételével — más személy adóját nem engedheti el, és nem mérsékelheti.

(3) Az adóhatóság a pótlék- és bírságtartozást kivételes méltányosságból mérsékelheti (elengedheti) különösen akkor, ha annak megfizetése a vállalkozási tevékenységet folytató magánszemély, jogi személy vagy egyéb szervezet gazdálkodási tevékenységét ellehetetlenítené. Az adóhatóság a mérséklést az adótartozás egy részének (vagy egészének) megfizetéséhez kötheti.

(4) Az illetékügy elbírálására jogosult adóhatóság az illetékfizetésre kötelezett kérelmére jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire, vagyonszerzési illeték esetén a megszerzett vagyon jellegére és a szerzés körülményeire figyelemmel az illetéktartozást mérsékelheti vagy elengedheti.

(5) A pénzügyminiszter az illeték megállapítását mellőzheti, ha ezt az állampolgárok szélesebb körét érintő rendkívüli esemény, elemi csapás indokolja.

A határozat módosítása és visszavonása

135. § (1) Ha az adóhatóság megállapítja, hogy a felettes szerv vagy a bíróság által még el nem bírált határozata jogszabálysértő, a határozatát az adózó terhére a határozat közlésétől számított egy éven belül, az adózó javára az adómegállapításához való jog elévüléséig módosítja vagy visszavonja. A megállapításhoz, a visszaigényléshez való jog elévüléséig módosítja vagy visszavonja a határozatát az adóhatóság akkor is, ha azt törvény előírja.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt, az adózó terhére történő módosítás korlátozása nem érvényesül, ha

a) a bíróság a büntetőügyben hozott jogerős ítéletével megállapította, hogy az adózó adókötelezettsége teljesítésével összefüggésben csalást, illetve adó-, társadalombiztosítási csalást követett el,

b) a határozatot hozó adóhatóság dolgozója a kötelességét a büntetőtörvénybe ütköző módon szegte meg úgy, hogy ez a határozat meghozatalát befolyásolta, és ezt a bíróság büntetőügyben hozott jogerős ítélete megállapította,

c) az adózó rosszhiszemű volt.

(3) A rosszhiszeműséget az adóhatóságnak kell bizonyítani.

(4) Ha az adóhatóság határozata, illetőleg az adatszolgáltatás alapján történő adóhatósági adómegállapítás jogszabálysértő, melynek következtében az adózónak visszatérítési igénye keletkezik, az adóhatóság a visszatérítendő összeg után a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet, kivéve, ha a téves adómegállapítás az adózó vagy az adatszolgáltatásra kötelezett érdekkörében felmerült okra vezethető vissza.

Fellebbezés

136. § (1) Az adózó az ügy érdemében hozott elsőfokú határozat ellen fellebbezhet. A fellebbezés joga megilleti azt is, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.

(2) A fellebbezést a határozat közlésétől számított 15 napon belül, utólagos adómegállapítás esetén 30 napon belül lehet előterjeszteni.

(3) Az érdemi döntést megelőző határozat csak az érdemi határozat elleni fellebbezésben támadható meg, kivéve, ha a külön fellebbezést e törvény megengedi.

(4) A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezésről lemondhat.

137. § (1) A fellebbezést annál az adóhatóságnál kell előterjeszteni, amely a megtámadott határozatot hozta. A fellebbezésben új tényekre és bizonyítékokra is lehet hivatkozni.

(2) A fellebbezést az ügy összes iratával a fellebbezési határidő leteltétől számított nyolc napon belül fel kell terjeszteni a felettes szervhez, kivéve, ha az adóhatóság a megtámadott határozatot visszavonja, illetőleg a fellebbezésnek megfelelően módosítja, kijavítja vagy kiegészíti.

138. § (1) A felettes szerv a fellebbezéssel megtámadott határozatot és az azt megelőző eljárást megvizsgálja, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett. A fellebbezés alapján a felettes adóhatóság határozatban dönt. A vizsgálat eredményeként a határozatot helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti.

(2) A felettes szerv, ha az érdemi határozat hozatalához nincs elég adat, vagy a tényállás további tisztázása szükséges, a határozat megsemmisítése mellett az ügyben első fokon eljárt közigazgatási szervet új eljárásra utasíthatja, vagy a tényállás kiegészítése iránt maga intézkedik.

139. § A fellebbezési eljárás során hozott határozatot a fellebbezővel és mindazokkal, akikkel az elsőfokú határozatot közölték, az első fokon eljárt adóhatóság útján írásban kell közölni.

Új eljárásra utasítás

140. § (1) Amennyiben a jogorvoslati kérelemmel megtámadott határozat részben jogszabálysértő és ezért új eljárásra utasításnak van helye, a jogorvoslati kérelmet elbíráló felettes szerv — amennyiben az ügy körülményei ezt lehetővé teszik — csak a jogszabálysértő megállapítások tekintetében rendeli el az új eljárást, egyebekben a határozatot helybenhagyja.

(2) Új eljárásra utasítás esetén a felettes szerv határozatában meghatározza az új eljárásban vizsgálandó körülményeket, illetőleg az adót, költségvetési támogatást és bevallási időszakot, melyre az új eljárás kiterjed. Az adóhatóság a felettes szerve vagy a bíróság által elrendelt új eljárásban kizárólag az új eljárás elrendelésére okot adó körülményeket, illetőleg az ezekkel összefüggő tényállási elemeket vizsgálhatja.

Felügyeleti intézkedés

141. § (1) A felettes adóhatóság, illetve a pénzügyminiszter kérelemre vagy hivatalból felügyeleti intézkedést tesz, ha az ügyben eljárt adóhatóság határozata (intézkedése) jogszabálysértő, vagy határozathozatalra (intézkedésre) jogszabálysértő módon nem került sor.

(2) A felettes adóhatóság, illetve a pénzügyminiszter a súlyosítási tilalom szabályaira is figyelemmel a jogszabálysértő határozatot (intézkedést) megváltoztatja, megsemmisíti, és új eljárás lefolytatását rendeli el, vagy az elsőfokú adóhatóságot eljárás lefolytatására utasítja. A felettes adóhatóság, illetve a pénzügyminiszter a felügyeleti intézkedésről határozatot hoz. A felügyeleti intézkedés mellőzéséről az adóhatóság, illetve a pénzügyminiszter az adózót határozat meghozatala nélkül értesíti.

(3) A felettes adóhatóság, illetve a pénzügyminiszter a felügyeleti intézkedés iránti kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasíthatja, ha a kérelemből megállapíthatóan a határozat (intézkedés) jogszabálysértő volta nem valószínűsíthető vagy a bírósági felülvizsgálatot az adózó kezdeményezte.

Súlyosítási tilalom a hatósági eljárásban

142. § (1) Ha a korábbi ellenőrzés eredményeként határozatot hoztak, a határozat jogerőre emelkedésétől, ha pedig az ellenőrzés hatósági eljárás megindítása nélkül befejeződött, a befejezéstől számított egy éven túl olyan új határozat, amely az adókötelezettséget, az adó alapját, az adó összegét, a költségvetési támogatás alapját és összegét az adózó terhére változtatja meg, még akkor sem hozható, ha az alapeljárásban hozott határozatot a felettes adóhatóság megsemmisítette és új eljárás lefolytatását rendelte el, vagy a határozatot az elsőfokú adóhatóság visszavonta.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni

a) a bíróság jogerős ítéletében megállapított adó-, társadalombiztosítási csalás, illetve az adókötelezettség teljesítésével összefüggésben elkövetett csalás,

b) a bíróság által elrendelt új eljárás,

c) ha az ellenőrzést a pénzügyminiszter vagy az Állami Számvevőszék elnöke — helyi adó esetében az önkormányzati képviselő-testület határozata — rendelte el,

d) ha az adóhatóság az ellenőrzést a társadalombiztosítási igazgatási szerv megkeresésének teljesítése érdekében, illetőleg a magánnyugdíjpénztár megkeresésére soron kívül folytatja le, és az ismételt ellenőrzés eredménye ellátási jogosultságot teremt,

e) ha az adóhatóság olyan, az adó megállapítását befolyásoló új tényről, adatról, bizonyítékról szerez tudomást, amely a korábbi ellenőrzéskor nem volt ismert, és az ellenőrzés lefolytatására az állami adóhatóság elnöke, illetőleg a vámhatóság országos parancsnoka utasítást ad.

Adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

143. § (1) Az adóhatóság másodfokú jogerős érdemi határozatát a bíróság az adózó kérelmére jogszabálysértés esetén megváltoztatja, vagy hatályon kívül helyezi, és ha szükséges, az adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasítja. E rendelkezés alkalmazása szempontjából érdemi határozatnak minősül — a fizetési halasztás és részletfizetés engedélyezése, a végrehajtási kifogás, az adózó ismételt ellenőrzésre irányuló kérelme, valamint az adó feltételes megállapítása tárgyában hozott határozat kivételével — minden, az adókötelezettséget érintő, az adózó, az adó megfizetésére kötelezett személy jogát, kötelezettségét megállapító határozat.

(2) A bírósági felülvizsgálat az adóhatósági határozat végrehajthatóságát nem érinti. A végrehajtás felfüggesztéséről a bíróság az adózó kérelmére végzéssel határoz.

A VÉGREHAJTÁSI ELJÁRÁS

144. § Az adóhatóság alkalmazottja a végrehajtási eljárásban az egyes végrehajtási cselekmények foganatosításakor a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) rendelkezéseit alkalmazza, ha e törvény másként nem rendelkezik. Az adóvégrehajtót az eredményes végrehajtás érdekében mindazok a jogok megilletik, amit a Vht. a bírósági végrehajtónak biztosít. A végrehajtás lefolytatásához szükséges adatok beszerzésére és kezelésére a Vht. 47. §-ának rendelkezéseit kell alkalmazni.

Végrehajtható okirat

145. § (1) Az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat:

a) a fizetési kötelezettséget megállapító jogerős hatósági határozat,

b) az önadózás esetén a fizetendő adót (adóelőleget) tartalmazó bevallás,

c) a behajtási eljárás során a behajtást kérő megkeresése,

d) az adózóval közölt adóhatósági adómegállapítás.

(2) Az okirat végrehajthatóságához külön intézkedésre (záradékolás, végrehajtási lap kiállítása stb.) nincs szükség.

(3) Az adótartozás után felszámított pótlék, kamat az adótartozásra vonatkozó végrehajtható okirat alapján hajtható végre.

Eljáró hatóságok

146. § (1) A végrehajtást az első fokon eljáró adóhatóság folytatja le.

(2) Az adók módjára behajtandó köztartozás jogosultjának megkeresése alapján

a) magánszemély esetében a belföldi lakóhely vagy szokásos tartózkodási hely, ennek hiányában szokásos fellelhetőségi helye szerint illetékes önkormányzati adóhatóság,

b) jogi személy és egyéb szervezet esetében az illetékes állami adóhatóság

jár el, kivéve, ha törvény a köztartozás beszedését más szerv hatáskörébe utalja.

(3) Az illetékhivatal és az önkormányzati adóhatóság a végrehajtást az adós lakóhelye, székhelye vagy végrehajtás alá vonható vagyontárgya szerinti helyi bíróság mellett működő, az ügyelosztási szabályok szerint illetékes önálló bírósági végrehajtó útján is foganatosíthatja. Ez esetben a bírósági végrehajtó az e törvényben foglalt rendelkezések alkalmazásával jár el azzal az eltéréssel, hogy illetékességére a Vht. 232. §-ának (3)—(5) bekezdése az irányadó.

(4) Amennyiben ugyanazt az ingóságot vagy ingatlant több adóhatóság is lefoglalta, a végrehajtás folytatására és az értékesítésre az a végrehajtó jogosult és köteles, aki a vagyontárgyat a többi végrehajtót megelőzően foglalta le. Egyidejű foglalás esetén az adóhatóságok megegyezése szerint kell folytatni a végrehajtást.

(5) Ha az illetékesség megszűnéséről az adóhatóság a végrehajtási cselekmény foganatosítását követően szerez tudomást, az illetékességváltozás a már foganatosított végrehajtási cselekmények hatályát nem érinti.

147. § (1) A nem belföldi illetőségű személy adófizetési kötelezettségének külföldön történő érvényesítése (beszedése) érdekében szükséges cselekményt — az Európai Közösség tagállamai közötti adóbehajtási jogsegély hatálya alá tartozó fizetési kötelezettségek kivételével — a pénzügyminiszter által lefolytatott közbeszerzési eljárás nyertese teszi meg.

(2) Az (1) bekezdés szerinti cselekmény ellátásáért a pályázat nyertesét a külön megállapodásban foglaltak szerint fizetendő ellenérték, de legfeljebb a beszedett adó nyolc százaléka illeti meg.

(3) Az adóhatóság a felettes szerve által alaki szempontból felülvizsgált, a nem belföldi illetőségű személy adóját megállapító határozatát a pénzügyminiszter által kijelölt szervhez negyedévenként küldi meg.

(4) Nem szükséges a pályázat nyertesének igénybevétele akkor, ha a nem belföldi illetőségű személy az adókötelezettség érvényesítésekor belföldön tartózkodik és az adókötelezettség érvényesítésének egyéb akadálya sincsen, továbbá akkor sem, ha a nem belföldi illetőségű személynek e törvény szerinti képviseleti jogosultsággal rendelkező belföldi meghatalmazottja van.

Végrehajtás alá vonható vagyontárgyak

148. § A fióktelep útján folytatott tevékenységgel összefüggésben keletkezett adótartozás végrehajtása során a külföldi vállalkozás valamennyi belföldön található vagyonára végrehajtás vezethető.

Biztosítási intézkedés

149. § (1) Amennyiben valószínűsíthető, hogy a követelés későbbi kielégítése veszélyben van, az adóhatóság biztosítási intézkedésként elrendeli

a) a pénzkövetelés biztosítását, illetve

b) meghatározott dolog zárlatát.

(2) Biztosítási intézkedés akkor rendelhető el, ha

a) a fizetési kötelezettséget megállapító adóhatósági határozat még nem végrehajtható,

b) végrehajtható az adóhatósági határozat, de az abban meghatározott teljesítési határidő még nem telt le.

(3) A biztosítási intézkedést az az adóhatóság rendeli el, amelyik a fizetési kötelezettséget megállapító határozatot hozta.

(4) A biztosítási intézkedésre a végrehajtási eljárás során irányadó szabályokat kell alkalmazni.

(5) A biztosítási intézkedés ellen végrehajtási kifogásnak van helye, amelynek a biztosítási intézkedésként foganatosított végrehajtási cselekményekre nincs halasztó hatálya.

(6) A biztosítási intézkedésként foganatosított végrehajtási cselekményeket a végrehajtási eljárás megindítása után nem kell megismételni. A végrehajtási eljárás alapjául szolgáló határozat megsemmisítése esetén a biztosítási intézkedést fel kell oldani.

(7) A biztosítási intézkedés során elvégzett foglalás hatálya kiterjed a végrehajtási eljárásra is.

A végrehajtási eljárás megindítása

150. § (1) Az adóhatóság az adótartozás megfizetésére az adózót, a 35. § (2) bekezdése szerint az adó megfizetésére kötelezett személyt (a továbbiakban együtt: adós) felhívhatja, eredménytelen felhívás esetén a végrehajtást megindítja. A végrehajtási eljárás — a (2) bekezdésben megjelölt esetek kivételével — az adóhatóság külön határozata nélkül, a végrehajtási cselekmény foganatosításával indul.

(2) Az ingatlan-végrehajtás elrendeléséről és a tartozás biztosítására az ingatlan-nyilvántartásba jelzálogjog bejegyzéséről az adóhatóság határozatban rendelkezik.

(3) Az adótartozás behajtása érdekében a tartozást megállapító vagy nyilvántartó adóhatóság a végrehajtható okirat alapján a végrehajtás iránt haladéktalanul intézkedik.

Visszatartási jog gyakorlása

151. § (1) Az adózó a költségvetési támogatás (adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés) igénylésekor az erre a célra rendszeresített nyomtatványon nyilatkozik arról, hogy a nyilatkozat időpontjában más adóhatóságnál (vámhatóságnál) van-e esedékessé vált tartozása, és az milyen összegű.

(2) Az adóhatóság az általa felülvizsgált, az adózót megillető költségvetési támogatást (adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést), az általa nyilvántartott adótartozás, adók módjára behajtandó köztartozás, az adózó nyilatkozatában vagy a vámhatóság, illetőleg más adóhatóság megkeresésében közölt — vámhatóságot, más adóhatóságot megillető — tartozás összegéig visszatarthatja, és ezzel a tartozás megfizetettnek minősül.

(3) A visszatartásról az adózót az adóhatóság határozattal értesíti. Az adózó nyilatkozatában feltüntetett tartozásra gyakorolt visszatartás esetében az adóhatóság a határozat mellőzésével, írásban értesíti az adózót a visszatartás tényéről.

(4) Az adóhatóság visszatartási jogának gyakorlását az adózó kérelmére akkor mellőzheti, ha a költségvetési támogatás (adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés) elmaradása az adózó gazdálkodási tevékenységét ellehetetlenítené.

(5) Az adóhatóság a nyilatkozat alapján visszatartott összegből a törvény szerint a kiutalásra nyitva álló határidőn belül, ha pedig megkeresésre jár el, a határozat jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül utalja át a jogosultnak az adózóval szemben fennálló követelését.

(6) Ha az igényelt költségvetési támogatás (adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés) összege az adózót terhelő tartozások mindegyikére nem nyújt fedezetet, azt az adóhatóság először a nála nyilvántartott tartozás kiegyenlítésére számolja el az esedékesség sorrendjében, azonos esedékességű adóknál a tartozás arányában, a fennmaradó összeget pedig a követelések arányában utalja át.

Végrehajtás munkabérre, bankszámlára

152. § (1) A bankszámlát vezető hitelintézet az adóhatóság azonnali beszedési megbízását a végrehajtható okirat csatolása nélkül köteles teljesíteni.

(2) Ha az adóhatóság az azonnali beszedési megbízást valós tartalmú végrehajtható okirat hiányában nyújtotta be, a beszedési megbízás teljesítése napjától a jogosulatlanul beszedett adó, költségvetési támogatás visszatérítése napjáig a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet.

153. § Ha az adóhatóság az adóst megillető járandóságot (kifizetést), a hitelintézetnél kezelt összeget, illetőleg követelést vonja végrehajtás alá, és a munkáltató, kifizető, hitelintézet, valamint más személy az adóhatóság felhívása ellenére a levonást, átutalást, megfizetést elmulasztja, vagy nem a jogszabályban előírtaknak megfelelően teljesíti, az adóhatóság határozattal kötelezi a levonni, átutalni, megfizetni elmulasztott összeg erejéig az adótartozás megfizetésére. A határozatban foglalt teljesítési határidő elteltével az adóhatóság az adóvégrehajtási szabályok szerint intézkedik a tartozás behajtása (végrehajtása) iránt.

Végrehajtás ingó és ingatlan vagyontárgyakra

154. § Amennyiben a végrehajtást a vállalkozási tevékenységet végző adózó üzemi, illetve üzleti tevékenységéhez szükséges gépjárművére folytatják, az adóvégrehajtó a végrehajtást a törzskönyv lefoglalásával foganatosítja. Ha az ezt követő 6 hónapon belül az adózó az adótartozását nem fizeti meg, az adóvégrehajtó a gépjárművet lefoglalja.

155. § (1) Az ingatlan-végrehajtás elrendelésének akkor van helye, ha az adótartozás együtt az 500 ezer forintot meghaladja, illetve ennél kisebb összeg esetén, ha a tartozás a végrehajtás alá vont ingatlan értékével arányban áll.

(2) A jogszabályban meghatározott lakásigény mértékének felső határát meg nem haladó nagyságú, az adós és a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakástulajdon a végrehajtás során csak akkor értékesíthető, ha a végrehajtás más formái nem vezettek eredményre.

(3) Az ingatlan-végrehajtást elrendelő határozat ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak a határozat alapján teendő földhivatali intézkedésre halasztó hatálya nincs. A végrehajtást elrendelő adóhatóság a határozattal megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes földhivatalt a végrehajtási jog bejegyzése végett. A földhivatal a megkeresés alapján széljegyzi a végrehajtási jogot, majd a ha-

tározat jogerőre emelkedéséről szóló értesítés alapján soron kívül bejegyzi az ingatlan-nyilvántartásba.

(4) Ha az ingatlan-végrehajtás elrendelésének az (1) bekezdés alapján nincs helye, az adóhatóságot az adótartozás erejéig az adózó ingatlanán jelzálogjog illeti meg. A jelzálogjog bejegyzéséről hozott határozat ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak a határozat alapján teendő földhivatali intézkedésre halasztó hatálya nincs. Az adóhatóság a határozattal megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes földhivatalt a jelzálogjog bejegyzése céljából. A földhivatal a megkeresés alapján széljegyzi a jelzálogjogot, majd a határozat jogerőre emelkedéséről szóló értesítés alapján soron kívül bejegyzi az ingatlan-nyilvántartásba.

156. § (1) Amennyiben az adóhatóság egyidejűleg ingófoglalást foganatosított és ingatlan-végrehajtást rendelt el, az ingatlan értékesítésére abban az esetben kerülhet sor, ha az ingóvégrehajtás eredménytelen volt, vagy abból a tartozás nem egyenlíthető ki. A végrehajtás alá vont ingatlant rendszerint árverésen vagy nyilvános pályázat útján (a továbbiakban: árverés), illetve árverésen kívüli eladással kell értékesíteni.

(2) Az árverési hirdetmény közhírré tételéhez fűződő jogkövetkezmények az árverés helye szerint illetékes adóhatóság hirdetőtábláján — az árverést megelőző 5. napig legalább 15 napon át — történő kifüggesztéssel állnak be.

(3) Ingó- és ingatlanárverés esetén — ha az árverés sikertelen volt, vagy ha a becsérték megállapítása és az árverés között a végrehajtási eljárás szüneteltetése, felfüggesztése, illetőleg igényper megindítása folytán legalább 3 hónap eltelt — az adóvégrehajtó a becsértéket módosíthatja.

(4) Az adóhatóság a Vht. 125. §-ának (2) bekezdése, valamint 156. §-ának (5) bekezdése szerinti vételár-különbözet megfizetésére az árverési vevőt határozattal kötelezi. Az árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító jogerős határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat.

157. § Az adóhatóság és az adós a végrehajtási eljárás során a Pénzügyminisztérium, illetőleg az önkormányzat képviselő-testületének hozzájárulásával az adós vagyonából lefoglalt ingó vagy ingatlan vagyontárgy tulajdon-, kezelői jogának az állam vagy az önkormányzat javára történő átruházására — a kikiáltási árnak megfelelő értékben — egyezséget köthet, ha a vagyontárgy valamely állami vagy önkormányzati feladat ellátását természetben szolgálja. Az egyezségben szereplő összegben a központi költségvetést, illetőleg az önkormányzat költségvetését megillető adótartozás megfizetettnek minősül.

158. § (1) Az adóhatóság a Vht. 114. §-a szerinti értesítésben a zálogjogosultnak arról ad tájékoztatást, hogy a zálogjogból fakadó igény bírósági végrehajtási eljárás keretében érvényesíthető, és az erre vonatkozó kérelem az értesítés kézhezvételét követő 8 munkanapon belül terjeszthető elő az adós lakóhelye (székhelye) szerinti helyi bíróságnál.

(2) A bíróság a kérelmet elbíráló végzést megküldi az adóhatóságnak. A kérelem elbírálása során az adóssal szemben folyamatban lévő végrehajtási ügyön az adóhatóság által a zálogjoggal terhelt vagyontárgyra folytatott végrehajtási eljárást kell érteni.

(3) A zálogjogosult bekapcsolódását engedélyező határozat jogerőre emelkedését követően a bíróság a végzést azzal küldi meg az adóhatóságnak, hogy a zálogjoggal terhelt vagyontárggyal kapcsolatos végrehajtási iratokat küldje meg a bíróságnak, amely továbbítja azt a végrehajtás foganatosítását végző végrehajtónak. E szakasz alkalmazásában végrehajtási irat az adóhatóság követelését tartalmazó hátraléki kimutatás.

Jogorvoslat a végrehajtási eljárásban

159. § A végrehajtás során az adóhatóság által hozott határozatok, illetőleg az adóvégrehajtó (ideértve az adóhatóság megbízásából eljáró bírósági végrehajtót is) törvénysértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen az adós, a behajtást kérő, illetőleg az, akinek a végrehajtás jogát vagy jogos érdekét sérti — a sérelmezett intézkedés vagy annak elmaradásának tudomására jutásától számított 8 napon belül — végrehajtási kifogást terjeszthet elő. Az ok bekövetkeztétől számított 6 hónap elteltével igazolásnak helye nincs, a benyújtott végrehajtási kifogást a felettes szerv érdemi vizsgálat nélkül utasítja el. A végrehajtási kifogásról a végrehajtást foganatosító adóhatóság felettes szerve 15 napon belül határoz. A megtámadott intézkedést helybenhagyja, megváltoztatja, megsemmisíti vagy az adóvégrehajtót az elmulasztott intézkedés megtételére kötelezi határidő tűzésével. A végrehajtási kifogásnak — az ismételt végrehajtási kifogás kivételével — a további végrehajtási cselekményekre halasztó hatálya van. A kifogás tárgyában hozott határozat ellen fellebbezésnek van helye.

A végrehajtási eljárás felfüggesztése

160. § (1) Az adóhatóság az adós kérelmére vagy felettes szerve rendelkezésére a határozat végrehajtását felfüggeszti, ha az adótartozást előíró határozat megváltoztatása vagy megsemmisítése várható.

(2) A végrehajtási eljárás szünetel, ha

a) az adózó kérelmére az adóhatóság fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyezett,

b) a fizetési halasztás, részletfizetés vagy az adótartozás mérséklésére irányuló kérelem tárgyában jogerős döntést még nem hoztak,

c) az adózó meghalt, illetőleg megszűnt, az adó megfizetésére határozattal kötelezett személyt megállapító határozat jogerőre emelkedéséig,

d) külön törvény így rendelkezik.

(3) Ha az adózó fizetési könnyítésre vagy adótartozásmérséklésre irányuló kérelmét az adóhatóság jogerős határozattal elbírálta, az újabb fizetési könnyítési vagy adótartozás mérséklése iránti kérelmére a végrehajtás nem szünetel. Amennyiben az adóhatóság az árverést már kitűzte, az adózó által benyújtott fizetési könnyítési vagy adótartozás mérséklése iránti méltányossági kérelem a végrehajtást nem szünetelteti.

Végrehajtás megkeresésre

161. § (1) Az adók módjára behajtandó köztartozás jogosultja negyedévenként, a negyedévet követő hó 15. napjáig keresi meg a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező adóhatóságot behajtás végett, ha a köztartozás összege meghaladja az 1000 forintot. Amennyiben a hátralék későbbi megfizetése veszélyeztetett, az adóhatóság soron kívül is megkereshető. Az adók módjára behajtandó köztartozásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni akkor is, ha az illetékességi területén folytatott végrehajtás akadálya vagy eredménytelensége esetén a köztartozás beszedésére jogosult önkormányzati adóhatóság másik önkormányzati adóhatóságot vagy illetékhivatal másik illetékhivatalt keres meg behajtás végett. Amennyiben az illetékhivatal vagy az önkormányzati adóhatóság végrehajtási ügyében megbízottként bírósági végrehajtó jár el, a megkeresésre a Vht. 33. §-át kell alkalmaznia.

(2) A megkeresésben fel kell tüntetni a behajtást kérő és a fizetésre kötelezett azonosításához szükséges adatokat, a tartozás jogcímét, a fizetési kötelezettséget elrendelő határozat számát, jogerőre emelkedésének időpontját, a teljesítési határidőt, a tartozás összegét és esetleges járulékait, valamint annak a jogszabálynak a pontos megjelölését, amely az adók módjára való behajtást lehetővé teszi. Ha a behajtást kérőt törvény valamely végrehajtási cselekmény foganatosítására kötelezi, annak megtörténtét a megkeresésben igazolni kell. A behajtást kérőt az adóhatóság kötelezheti a költségminimum megelőlegezésére. A behajtást kérő igazolja a törvényben meghatározott költségminimum megfizetését.

(3) A behajtási eljárást az adóhatóság csak pontos — szükség esetén kiegészített — adatok alapján, illetőleg a költségminimum megelőlegezése után indítja meg.

(4) A megkeresést követő változásról a behajtást kérő az adóhatóságot haladéktalanul értesíteni köteles.

(5) Az adóhatóság a behajthatatlan tartozásról a behajtást kérőt tájékoztatja.

(6) Amennyiben a behajtást kérőnek tudomása van a fizetésre kötelezettnek más adóhatóság illetékességi területén található vagyontárgyáról, jogosult közvetlenül ezt az adóhatóságot is megkeresni. A behajtást kérő az állami adóhatóságnak a fizetésre kötelezett adóügyeiben illetékes területi szervét keresi meg a behajtás foganatosítása érdekében, és — amennyiben arról tudomással bír — közli, hogy a fizetésre kötelezettnek az állami adóhatóság más területi szervének illetékességi területén végrehajtás alá vonható vagyontárgya van.

(7) Az adók módjára behajtott összeget az adóhatóság haladéktalanul átutalja a behajtást kérőnek. Amennyiben a behajtott összeg a fizetésre kötelezettet terhelő tartozások mindegyikére nem nyújt fedezetet, az adóhatóság a bevételt a különböző tartozások arányában számolja el, és utalja át a megkereső hatóságnak.

(8) Az adók módjára behajtandó köztartozásra az ingatlanon történő jelzálogjog-alapítás kivételével a végrehajtási eljárás szabályait kell alkalmazni.

(9) Az adók módjára behajtandó köztartozásra az adóhatóság fizetési könnyítést nem engedélyezhet, a tartozást nem mérsékelheti, illetőleg behajthatatlanság címén nem törölheti.

Behajthatatlan adótartozás törlése

162. § (1) A végrehajtási eljárást lefolytató adóhatóság határozattal törli az adózó adótartozását, és erről a tartozást megállapító, illetőleg nyilvántartó adóhatóságot tájékoztatja, ha a tartozásért helytállni köteles személyek mindegyikével szemben lefolytatták a végrehajtási eljárást, de az nem vezetett eredményre, vagy az adótartozás végrehajtásához való jog elévült.

(2) Az esedékessé válást követő hat hónapon belül az adótartozás végrehajthatatlanság címén nem törölhető.

(3) A végrehajthatatlanság címén törölt adótartozást az adóhatóság határozattal újból előírja, ha a végrehajtáshoz való jog elévülési idején belül az adótartozás végrehajthatóvá válik. A határozat ellen végrehajtási kifogásnak van helye.

(4) Az adótartozást megállapító adóhatóság az (1) bekezdésben megállapított feltételek hiányában is törölheti az 1000 forintot meg nem haladó adótartozást, ha a tartozás nyilvántartása, a behajtás érdekében szükséges intézkedés megtétele a tartozással arányban nem álló költségeket eredményezne. Az így törölt tételekről az adóhatóság külön nyilvántartást vezet.

A végrehajtás költsége

163. § (1) A végrehajtással kapcsolatban felmerült költség, így különösen az alkalmazott becsüs díjazása, a szállítási, tárolási, értékesítési és egyéb költség az adózót, illetve

az adók módjára behajtandó köztartozás fizetésére kötelezettet terheli.

(2) Az adóhatóság a költségekről határozatot hoz, amelynek összege ingó- és ingatlan-végrehajtás esetén nem lehet kevesebb 2000 forintnál.

(3) Amennyiben a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot a végrehajtási kifogást elbíráló felettes szerv megsemmisíti, a biztosítási intézkedéssel felmerült költségeket az adóhatóság viseli.

Elévülés

164. § (1) Az adó megállapításához való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az adóról bevallást, bejelentést kellett volna tenni, illetve bevallás, bejelentés hiányában az adót meg kellett volna fizetni. A költségvetési támogatás igényléséhez, a túlfizetés visszaigényléséhez való jog — ha törvény másként nem rendelkezik — annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az annak igényléséhez való jog megnyílt. Az elévülés hat hónappal meghosszabbodik, ha az adóbevallás késedelmes benyújtásakor, illetve a költségvetési támogatás igénylésekor az adómegállapításhoz, illetőleg a költségvetési támogatás igényléséhez való jog elévüléséig kevesebb, mint hat hónap van hátra. Adó-, társadalombiztosítási csalás (Btk. 310. §), illetve csalás (Btk. 318. §) esetén, ha azt adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követik el, az adó megállapításához való jog nem évül el mindaddig, amíg a bűncselekmény büntethetősége el nem évül.

(2) Az önellenőrzés bevallása — ha az adókülönbözet az adózó javára mutatkozik — az (1) bekezdésben meghatározott elévülést megszakítja.

(3) Ha az adómegállapításhoz való jog elévülését követően az adóhatóság vagy a felettes szerv megállapítja, hogy az adómegállapítás részben vagy egészben jogszabálysértő, akkor az adótartozás végrehajtásához való jog elévülési idején belül a jogszabálysértő adómegállapítás tekintetében az adóvégrehajtáshoz való jogot korlátozza vagy megszünteti.

(4) Az illeték megállapításához való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben a vagyonszerzést illetékkiszabásra az illetékhivatalnál bejelentették, illetve az a körülmény, hogy az illeték megfizetését vagy a kiszabás céljából elrendelt bejelentést elmulasztották, az illetékhivatal tudomására jutott.

(5) Ha az adóhatóság határozatát a bíróság felülvizsgálja, a másodfokú adóhatósági határozat jogerőre emelkedésétől a bíróság határozatának jogerőre emelkedéséig, felülvizsgálati kérelem esetén a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig az adó megállapításához való jog elévülése nyugszik.

(6) Az adótartozás végrehajtásához, a költségvetési támogatás kiutalásához való jog az esedékesség naptári évének az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el. Amennyiben az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosított, az elévülés 6 hónappal meghosszabbodik. Ha az adó, a bírság és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás végrehajtásához való jog elévült, a tartozást terhelő késedelmi pótlékot is elévültnek kell tekinteni.

(7) Nyugszik az elévülés a végrehajtási eljárás felfüggesztésének és szüneteltetésének, az adózó vagyonának egészére elrendelt bűnügyi zárlatnak, továbbá törvényben biztosított fizetési kedvezménynek vagy feltételhez kötött adómentességnek az időtartama alatt. A jelzálogjog bejegyzése az elévülés nyugvása szempontjából a végrehajtási eljárás felfüggesztésével esik egy tekintet alá.

(8) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtásához való jog elévülésére a (6) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

VIII. Fejezet

JOGKÖVETKEZMÉNYEK

Késedelmi pótlék

165. § (1) Az adó késedelmes megfizetése esetén az esedékesség napjától, a költségvetési támogatásnak az esedékesség előtt történő igénybevétele esetén pedig az esedékesség napjáig késedelmi pótlékot kell fizetni.

(2) A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A késedelmi pótlék után késedelmi pótlékot felszámítani nem lehet.

(3) Kivételes méltánylást érdemlő körülmény esetén az adóhiányt megállapító határozatban — hivatalból vagy kérelemre — az adó esedékességének, illetve a költségvetési támogatás igénybevételének napjánál az adóhatóság vezetője későbbi időpontot is megállapíthat a pótlékfizetés kezdő napjaként. Utólagos adóellenőrzés során megállapított adóhiány késedelmi pótléka az eredeti esedékességtől az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv keltéig, de legfeljebb 3 évre számítható fel. Az adóhiány után felszámított késedelmi pótlék alapja nem csökkenthető az ugyanazon adóhatóságnál nyilvántartott, az esedékesség időpontjában más adóval kapcsolatban fennálló túlfizetés összegével.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazható olyan adóhiány esetén, amikor a bírság mérséklésének sincs helye.

166. § Nem kell késedelmi pótlékot fizetni arra az időszakra, amelyre az adózó a késedelmét igazolta. Igazolásnak csak akkor van helye, ha a késedelmet elháríthatatlan külső ok idézte elő.

167. § (1) A késedelmi pótlék felszámítása során a pótlék alapját adónként és költségvetési támogatásonként

külön-külön kell figyelembe venni, kivéve, ha azokat egy számlán tartják nyilván. A késedelmi pótlék alapját csökkenteni kell az ugyanazon adóhatóságnál nyilvántartott, az esedékesség időpontjában más adóval kapcsolatban fennálló túlfizetés összegével (nettó pótlékszámítás). A nettó pótlékszámításnál figyelmen kívül kell hagyni azt a tartozást, amelyre fizetési könnyítést engedélyeztek.

(2) Az adóhatóság összehasonlítja az adózó bevallását, igénylését, illetve a határozattal előírt kötelezettségét a befizetett, a visszaigényelt adóval, adóelőleggel, a kiutalt költségvetési támogatással, és ennek alapján a késedelmi pótlékot megállapítja. Az adózó a késedelmi pótlékot saját számítása szerint, az értesítéstől függetlenül is megfizetheti.

(3) Az adóhatóság hivatalból vagy kérelemre törli a tévesen felszámított késedelmi pótlékot. Ha az adózó a pótlék összegét továbbra is vitatja, a felettes adóhatóság dönt.

Önellenőrzési pótlék

168. § (1) Ha az adózó az adót, a költségvetési támogatást az önellenőrzésre vonatkozó rendelkezések szerint helyesbíti, önellenőrzési pótlékot fizet.

(2) Az önellenőrzési pótlékot adónként, illetve költségvetési támogatásonként a bevallott és a helyesbített adó, illetve költségvetési támogatás összegének különbözete után az adózó állapítja meg, és a bevallással egyidejűleg fizeti meg.

(3) Az önellenőrzési pótlékot a késedelmi pótlék 50%-ának, ugyanazon bevallásnak ismételt önellenőrzése esetén 75%-ának megfelelő mértékben kell felszámítani a bevallás benyújtására előírt határidő leteltét követő első naptól a helyesbítés nyilvántartásba történő feljegyzésének, illetve a magánszemély jövedelemadója esetén az önellenőrzési lap benyújtásának napjáig. Ha az önellenőrzés pótlólagos adófizetési kötelezettséget nem eredményezett, mert az adózó adóját az eredeti esedékességkor vagy korábbi önellenőrzése során hiánytalanul megfizette, a fizetendő pótlék összegét az általános szabályok szerinti mértékkel kell meghatározni, de az 5000 forintot, magánszemély esetében az 1000 forintot meghaladó összeget nem kell bevallani és megfizetni. Ha az önellenőrzés pótlólagos adófizetési kötelezettséget azért nem eredményez, mert a bevallani és megfizetni elmulasztott adó a következő elszámolási időszakban levonható adónak minősült volna, az önellenőrzési pótlék összege nem haladhatja meg a két bevallás közötti időre felszámítható késedelmi pótlék összegét. Ugyanilyen szabályok alapján kell megállapítani az önellenőrzési pótlékot akkor is, ha a termékimportot terhelő általános forgalmi adót az adózó az adólevonási jog keletkezését követően, de az előző adómegállapítási időszakra vonatkozó adóbevallásban szerepeltette előzetesen felszámított levonható adóként.

(4) Kérelemre az állami adóhatóság mérsékli az önellenőrzési pótlék alapját, ha több egymást követő elszámolási időszak általános forgalmi adó bevallását azért kellett önellenőrizni, mert az előző vagy korábbi elszámolási időszak téves bevallása miatt a göngyölített levonható, de vissza nem igényelhető adó összegét az adózó helyesbítette. Az önellenőrzési pótlék alapja ez esetben az első téves adóbevallásban feltárt különbözet. Az ezzel összefüggésben felszámított önellenőrzési pótlék megfizetésére a kérelemnek halasztó hatálya van.

(5) Nem kell pótlékot felszámítani, ha a munkáltató vagy kifizető késedelmes vagy hibás igazolása miatt az adózó bevallását önellenőrzéssel helyesbíti.

(6) Az önellenőrzési pótlék kérelemre akkor mérsékelhető, ha az adózó tévedését olyan körülmények bizonyításával menti ki, amelyek egyébként megalapoznák a bírságmérséklést is.

169. § Az adózó az önellenőrzéssel megállapított helyesbített adóalap, adó, illetve költségvetési támogatás bevallásával mentesül az adóbírság, mulasztási bírság alól, a helyesbített meg nem fizetett adó, jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás, továbbá az önellenőrzési pótlék megfizetésével az önellenőrzés időpontjáig esedékes késedelmi pótlék alól.

Adóbírság

170. § (1) Adóhiány esetén adóbírságot kell fizetni. Az adóbírság mértéke — ha e törvény másként nem rendelkezik — az adóhiány 50%-a. Adóbírságot állapít meg az adóhatóság akkor is, ha az adózó jogosulatlanul nyújtotta be támogatási, adó-visszaigénylési, adó-visszatérítési kérelmét, vagy igénylésre, támogatásra, visszatérítésre vonatkozó bevallását, és a jogosultság hiányát az adóhatóság a kiutalás előtt megállapította. A bírság alapja ilyen esetben a jogosulatlanul igényelt összeg.

(2) Adóhiánynak minősül az adózó terhére megállapított adókülönbözet, önadózás esetén csak akkor, ha az adókülönbözetet az esedékesség időpontjáig nem fizették meg, illetve a költségvetési támogatást igénybe vették. Az eredeti esedékesség napján fennálló túlfizetést az adófizetési kötelezettség teljesítéseként csak akkor lehet figyelembe venni, ha a túlfizetés az ellenőrzés megkezdésének napján is fennáll.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem minősül adóhiánynak a vagyonszerzési illeték alapjának utólagos adómegállapítással történő módosítása, feltéve, hogy az adózó a vagyonszerzési illeték alá eső vagyontárgyakat hiánytalanul bejelentette.

(4) Amennyiben az adóhatóság utólagos adóellenőrzés során megállapítja, hogy a termékimportot terhelő általános forgalmi adót az adózó az adólevonási jog keletkezését követően, de az előző adómegállapítási időszakra vonatko-

zó adóbevallásban szerepeltette előzetesen felszámított adóként, az adóbírság alapja az ellenőrzési időszak egészére megállapított általános forgalmiadó-hiány.

(5) Nem állapítható meg adóbírság az adóhiánynak olyan része után, amely a munkáltató vagy a kifizető valótlan adóigazolása miatt keletkezett, továbbá az olyan adózó terhére, aki az adó megfizetésére örökösként, megajándékozottként köteles.

(6) Ha az adót a munkáltató állapította meg, az adóhatóság az adóhiány után az adóbírságot, a késedelmi pótlékot a munkáltató terhére, a rá vonatkozó szabályok szerint állapítja meg, kivéve, ha az adóhiány az adózó jogszerűtlen nyilatkozatának következménye.

171. § (1) Az adóbírság mértéke kivételes méltánylást érdemlő körülmény esetén hivatalból vagy kérelemre mérsékelhető, illetőleg kiszabása mellőzhető, ha a körülményekből megállapítható, hogy az adózó, illetve intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt el. Az adóbírság mérséklésénél az eset összes körülményét mérlegelni kell, különösen az adóhiány nagyságát, keletkezésének körülményeit, az adózó jogellenes magatartásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát.

(2) Nincs helye az adóbírság mérséklésének, sem hivatalból, sem kérelemre, ha az adóhiány a bevétel eltitkolásával, a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével függ össze.

(3) Az adóbírság megállapítása nem érinti a késedelmi pótlék fizetési kötelezettséget.

Mulasztási bírság

172. § (1) A magánszemély adózó 100 ezer forintig, más adózó 200 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha

a) a bejelentési (bejelentkezési, változásbejelentési), adatszolgáltatási kötelezettségét késedelmesen, hibásan, valótlan adattartalommal vagy hiányosan teljesíti,

b) a bevallási, vagyonszerzési illetékkel kapcsolatos bejelentési (a továbbiakban együtt: bevallási) kötelezettségét a bevallás határidejét követően, de az adóhatóság felszólítását, ellenőrzését megelőzően késedelmesen teljesíti és késedelmét nem menti ki (bevallási késedelem),

c) bejelentési (bejelentkezési, változásbejelentési), adatszolgáltatási kötelezettségét, továbbá bevallási kötelezettségét nem teljesíti,

d) vállalkozói igazolványhoz, illetőleg cégbejegyzéshez kötött tevékenységet vagy adóköteles tevékenységet adószám hiányában folytat,

e) a számla, egyszerűsített számla, számlát helyettesítő okmány, nyugtakibocsátási kötelezettségét elmulasztja, vagy a számlát, egyszerűsített számlát, számlát helyettesítő okmányt, nyugtát nem a tényleges ellenértékről bocsátja ki,

f) a jogszabályokban előírt bizonylatok kiállítását, illetve könyvek, nyilvántartások vezetését elmulasztja, vagy a bizonylatokat az előírásoktól eltérően állítja ki, a könyveket, nyilvántartásokat hiányosan vagy az előírásoktól eltérően vezeti,

g) be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat, vagy igazolatlan eredetű árut forgalmaz,

h) iratmegőrzési kötelezettségének nem tesz eleget,

i) a nyilatkozattételt elmulasztja, a tanúvallomást jogosulatlanul megtagadja,

j) a költségvetési támogatás (adó-visszaigénylés, adóvisszatérítés) igénylésénél a fennálló köztartozásáról valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz,

k) a járulékfizetési kötelezettség felső határának eléréséről valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz,

l) az ellenőrzést vagy a végrehajtási eljárást a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza.

(2) Az (1) bekezdés *a)—b)* pontja szerinti késedelem esetén nincs helye mulasztási bírság megállapításának, ha az adózó késedelmét annak igazolásával menti ki, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

(3) A bejelentkezési, bejelentési, változásbejelentési, adatszolgáltatási, továbbá bevallási kötelezettség elmulasztása esetén a mulasztási bírság megállapításával egyidejűleg az adóhatóság az adózót — határidő tűzésével — teljesítésre hívja fel. A kiszabott bírság kétszeresét kell újabb határidő tűzésével megállapítani, ha a teljesítésre kötelező, előző határozatban előírt határidőt az adózó elmulasztotta. A kötelezettség teljesítése esetén az e bekezdés alapján kiszabott bírság korlátlanul mérsékelhető.

(4) Az (1) bekezdés *d)* pontja alapján kiszabott bírság esetén az adóhatóság a bírságot kiszabó, valamint az árukészlet lefoglalása tárgyában hozott határozatát az adózóval kihirdetés útján közli, és a határozat a közlés időpontjától kezdve a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.

(5) Az ellenőrzés, illetve a végrehajtási eljárás akadályozásáért az (1) bekezdés *l)* pontja alapján adózónak nem minősülő magánszemély is szankcionálható.

(6) Hibásan benyújtott bevallás esetén a magánszemély 10 ezer forintig, más adózó 100 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható. Ha a késedelmesen benyújtott bevallás hibás, az adózó csak a késedelemért szankcionálható.

(7) Ha az eljárás kezdeményezésekor fennálló eljárási illetékfizetési kötelezettségét a kötelezett felhívás ellenére egyáltalán nem vagy nem teljes mértékben vagy nem a megszabott határidőben teljesítette, a meg nem fizetett illeték 100%-áig terjedő, de legfeljebb 100 ezer forint mulasztási bírság szabható ki.

(8) Ha az adózó esedékességig az adóévi várható adó összegét — figyelemmel az adóév során megfizetett előleg

összegére is — nem fizette meg legalább 90%-os mértékben, a befizetett előleg és az adó 90%-ának különbözete után 20%-ig terjedő mulasztási bírságot fizet.

(9) Az adózó 20%-ig terjedő mértékű bírságot fizet, ha az előző időszak adatai alapján előírt adóelőlegét mérsékelték, és ezért kevesebb adóelőleget fizetett, mint amennyit tényleges eredménye alapján kellett volna. A bírság alapja a mérsékelt adóelőleg és a tényleges kötelezettség alapján fizetendő adó különbözete.

(10) Ha a kifizető adólevonási, vagy az adóbeszedésre kötelezett adóbeszedési kötelezettségét részben vagy egészben elmulasztotta, vagy a beszedett, illetve megállapított és levont adót nem fizette meg, késedelmi pótlék mellett 50%-ig terjedő mulasztási bírságot fizet. A bírság alapja a beszedni, levonni, illetőleg megfizetni elmulasztott adó összege.

(11) Az adóhatóság az e törvényben, adótörvényben, illetőleg e törvények felhatalmazásán alapuló más jogszabályban megállapított kötelezettségnek az e paragrafusban nem szabályozott megszegése miatt a magánszemély adózót 50 ezer, más adózót 100 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja.

(12) A mulasztási bírság kiszabásánál az adóhatóság mérlegeli az eset összes körülményét, az adózó jogellenes magatartásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy az adózó, illetve intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el. A körülmények mérlegelése alapján az adóhatóság a mulasztás súlyához igazodó bírságot szab ki, vagy a bírság kiszabását mellőzi.

(13) Ha az adózó az adóhatósági adómegállapításhoz kapcsolódó adatszolgáltatási kötelezettségét nem teljesíti, az adatszolgáltatása késedelmes, hibás, valótlan adattartalmú vagy hiányos, 300 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható.

(14) Az adózó a szokásos piaci ár meghatározásával összefüggő nyilvántartási kötelezettségének az (1) bekezdés *f)* pontja szerinti megsértése, illetve e nyilvántartással összefüggő iratmegőrzési kötelezettségének megsértése esetén 2 millió forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható.

Intézkedések

173. § (1) Az adóhatóság, ha a magánszemély, illetőleg más adózó terhére vállalkozói igazolványhoz, cégbejegyzéshez kötött tevékenység vagy adóköteles tevékenység adószám hiányában történő végzése miatt mulasztási bírságot szab ki, a vállalkozói igazolvány, illetőleg cégbejegyzés nélkül folytatott tevékenység eszközét, termék-előállítás esetén annak eredményét, az árukészletet — a romlandó áruk és az élő állatok kivételével — a kiszabott bírság összegének mértékéig, annak biztosítékaként lefoglalhatja, és erről a bírságot kiszabó határozatban rendelkezik. A lefoglalásról az adóhatóság két hatósági tanú jelenlétében jegyzőkönyvet vesz fel, a lefoglalt ingóságot zár alá veszi vagy az adózó költségére elszállíttatja és megőrzi.

(2) Az adóhatóság a biztosítékként lefoglalt ingóságokat a végrehajtásra vonatkozó szabályok szerint értékesíti, ha az adózó a bírságot az esedékességtől számított 15 napon belül nem fizette meg.

(3) Az áru értékesítéséből származó összegnek a bírságot, pótlékot és költségeket meghaladó részét az adóhatóság az adózónak visszatéríti.

174. § (1) Az adóhatóság mulasztási bírság kiszabása mellett az adóköteles tevékenység célját szolgáló helyiséget 12 nyitvatartási napra lezárja, illetőleg az adózó tevékenységének jellege szerint az adóköteles tevékenység gyakorlását ugyanezen időtartamra felfüggeszti, ha az adózó

a) be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat,

b) igazolatlan eredetű árut forgalmaz,

c) az adóköteles tevékenység célját szolgáló ugyanazon helyiségében (műhely, üzlet, telep stb.) az első ellenőrzéstől számított egy éven belül második alkalommal mulasztotta el számla- vagy nyugtaadási kötelezettségét.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott mulasztás ismételt előfordulása esetén a lezárás vagy a felfüggesztés időtartama 30, majd minden további esetben 60 nyitvatartási nap. Az ismétlődésre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatóak, ha két egymást követő ugyanolyan mulasztás között 3 év eltelt.

(3) A kiszabott bírságról és a lezárásról, illetőleg a tevékenység gyakorlásának felfüggesztéséről az adóhatóság fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható határozatot hoz. A határozatban rendelkezni kell a lezárás, illetőleg a felfüggesztés első és utolsó napjáról. A lezárás időpontjának meghatározásánál az adózó részére kellő időt kell biztosítani a romlandó áruk, élő állatok elszállítására, illetve az egyéb árukészlet tárolásának, megőrzésének biztosítására. Az intézkedésből harmadik személyeket ért kárért az adózó köteles helytállni.

(4) A helyiséget az adóhatóság pecséttel zárja le, jól láthatóan feltünteti a lezárás időtartamát és azt, hogy az üzletet az adóhatóság zárta le.

(5) Ha az adózó tevékenységét más adózóval közös helyiségben folytatja, a (4) bekezdésben foglaltakat a helyiségnek a kötelezettségét elmulasztó adózó által használt részére (részeire) vagy a tevékenység gyakorlásához használt tárgyaira kell alkalmazni.

(6) A lezárás nem alkalmazható, ha a helyiség az adózó lakásában, vagy lakástól műszakilag el nem különített helyiségcsoporton belül található, továbbá akkor sem, ha a lezárás a településen a lezárandó üzlet üzletkörébe eső helyi szükségletek kielégítését megakadályozza.

IX. Fejezet

VEGYES RENDELKEZÉSEK

Nyomtatványok

175. § (1) Az adóhatóság a bejelentésre, a bevallásra, az adatszolgáltatásra, a bevallás kiegészítésére szóló felhívásra tett nyilatkozatra, az önellenőrzésre, az adófizetésre és az adófolyószámla egyeztetésére nyomtatványt rendszeresíthet. A rendszeresített nyomtatvánnyal azonos értékű teljesítés, ha az adózó a számítógéppel előállított, valamint kinyomtatott iratot írja alá, és nyújtja be az adóhatósághoz.

(2) A bejelentés, a bevallás és az adatszolgáltatás — az önkormányzati adóhatósághoz és az illetékhivatalhoz teljesítendők kivételével — az adóhatóság vezetője által közzétett módon, gépi adathordozón is teljesíthető. A gépi adathordozón teljesített bejelentéshez, bevalláshoz, adatszolgáltatáshoz mellékelni kell az adózó aláírásával hitelesített nyilatkozatot annak típusáról és benyújtásának időpontjáról.

(3) E törvény alkalmazásában az (1) bekezdésben említett, kitöltött és az adózó — illetőleg az e törvényben meghatározott képviselője, meghatalmazottja — által aláírt nyomtatvány, továbbá a gépi adathordozóról készült aláírt irat magánokiratnak minősül. Az eredeti okiratéval azonos bizonyító ereje van az okiratról — műszaki vagy vegyi úton — készült felvételnek (fénykép, film, hang stb.), úgyszintén az eredeti okiratról bármely adathordozó (mágneslap, mágnesszalag stb.) útján készült okiratnak, ha a felvételt, illetőleg az adathordozóról az okiratot az adóhatóság vagy az ellenőrzése mellett más szerv készítette.

(4) A pénzügyminiszter rendeletben a számla, az egyszerűsített számla, a nyugta adóigazgatási azonosítását meghatározza.

(5) Az adóhatóság a fizetési meghagyást, a fizetési felszólítást és az adóívet nyomtatványon is kiadhatja.

(6) A nyomtatványokról, azok formájáról és tartalmáról az adóhatóság tájékoztatót tesz közzé.

(7) A pénzügyminiszter rendeletben állapíthatja meg az önkormányzati adóhatóság által rendszeresíthető nyomtatványok tartalmát.

(8) Az állami adóhatóság meghatározza és közzéteszi a rendszeresített nyomtatványok tartalmát és formáját, gondoskodik arról, hogy az adózók számára megfelelő időben, könnyen elérhető helyen álljanak rendelkezésre. A térítés ellenében beszerezhető nyomtatványok gyártói kiválasztásának és forgalmazásának részletes szabályait a Kormány rendeletben határozza meg.

(9) Elektronikus úton, elektronikus aláírás alkalmazásával teljesíti adóbevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adók tekintetében

a) az az adózó, amelynek (akinek) adóztatási feladatait a kiemelt adózók igazgatósága látja el, valamint

b) 2004. február 1-jétől a 3000 legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózó.

(10) Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal a (9) bekezdésben meghatározott kötelezettségek teljesítése érdekében az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 6. §-ának (1) bekezdése szerinti szolgáltatásokat együttesen és ingyenesen nyújtja. E szolgáltatások kizárólag a (9) bekezdésben meghatározott adókötelezettségek teljesítése céljából vehetők igénybe. Az adókötelezettség elektronikus úton történő teljesítése során álnév nem használható.

(11) A (10) bekezdésben foglalt eljárásra a pénzügyminiszternek az informatikai és hírközlési miniszterrel kiadott együttes rendeletének szabályait kell alkalmazni.

(12) A pénzügyminiszter rendeletben határozza meg

a) azt az értékhatárt, amely alapján a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók ellenőrzésre kiválaszthatók,

b) azt az értékhatárt, amely felett az adózókkal összefüggő feladatok a kiemelt adózók igazgatósága illetékességébe tartoznak,

c) azt az értékhatárt, amely felett az adózónak a bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton kell teljesítenie.

(13) 2005. január 1-jétől a (9) bekezdésbe nem tartozó adózó bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét az állami adóhatóságnál a pénzügyminiszternek a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel és az informatikai és hírközlési miniszterrel kiadott együttes rendeletében meghatározott módon és technikai feltételekkel választása alapján az adóhatóság által biztosított azonosítási eljárással elektronikus úton teljesítheti.

Egyes adókra vonatkozó különös rendelkezések

176. § (1) E törvénynek a helyi adókra vonatkozó rendelkezéseit a belföldi rendszámú gépjárművek után fizetendő gépjárműadóra a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) az adóhatóság az adót az e törvény 3. számú mellékletének *G)* pontjában meghatározott adatszolgáltatás tartalma alapján állapítja meg kivetéssel. A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény szerinti nyilvántartásba bejegyzés alapjául szolgáló bejelentési kötelezettség a jogkövetkezmények alkalmazása tekintetében bevallásnak minősül;

b) az adózó közvetlenül az önkormányzati adóhatóságnak jelenti be a változást követő 15 napon belül, ha az adófizetési kötelezettsége szünetel, a tulajdonában álló gépjármű után adómentesség illeti meg, vagy olyan gépjár-

mű tulajdonjogát szerezte meg, amelynek korábbi tulajdonosa (elidegenítője) adómentes volt;

c) az adót az önkormányzatnál az e célra szolgáló külön számlára kell megfizetni.

(2) A külföldi rendszámú gépjárművek adójára vonatkozó rendelkezéseket a *7. számú melléklet* állapítja meg.

(3) A termőföld bérbeadásából származó jövedelem (ideértve a földjáradékot is) adóztatása a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóság feladata. Az ebből származó valamennyi bevétel az önkormányzat költségvetését illeti meg, és az az önkormányzattól nem vonható el.

(4) A termőföld bérbeadásából származó — a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényben meghatározott — jövedelme adóját a magánszemély megállapítja, továbbá a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóságnál bevallja és megfizeti (önadózás). A termőföld bérbeadásából származó jövedelem bevallását a magánszemély az erre a célra rendszeresített nyomtatványon a jövedelem megszerzésének évét követő év március 20-áig teljesíti. Amennyiben a magánszemély több önkormányzat illetékességi területén szerez bevételt termőföld bérbeadásából, az adóbevallást és adófizetést önkormányzati adóhatóságonként külön-külön kell teljesíteni. A főváros esetében a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóság alatt a fővárosi önkormányzat főjegyzőjét kell érteni.

(5) Ha a termőföld bérbeadásából származó bevétel kifizetőtől származik, az adót a kifizető állapítja meg, vonja le, vallja be, és fizeti meg. Nem terheli a kifizetőt haszonbérbe adás esetén az adómegállapítási kötelezettség, ha a magánszeméllyel az adómentesség feltételéül szabott időtartamra kötött haszonbérleti szerződést.

(6) A (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell adóbevallást tenni annak a magánszemélynek, akinek termőföld bérbeadásból származó jövedelme kizárólag kifizetőtől származik és a kifizető az adót levonta, vagy a termőföld bérbeadásából származó jövedelme mentes az adó alól.

(7) Ha a magánszemélynek termőföld bérbeadásból olyan bevétele, jövedelme keletkezik, amely nem kifizetőtől származik, vagy a kifizető a jövedelem juttatásakor az adót levonni elmulasztotta, vagy a kifizető a bérleti díjat természetben fizette meg, a vagyoni érték után az adót a magánszemély a jövedelem megszerzésének negyedévét követő hó 12-éig fizeti meg.

(8) Ha az adómentesség feltételéül szabott időtartamra kötött haszonbérleti szerződés ezen időtartam lejárta előtt adófizetési kötelezettséget keletkeztető módon megszűnik, az adót a magánszemély a (4) bekezdésben meghatározott szabályok szerint állapítja meg, vallja be, és fizeti meg.

(9) A kifizető a termőföld bérbeadásából származó jövedelemből levont adót a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatósághoz utalja át a kifizetést követő hó 12. napjáig. A levont adóról a kifizető adóbevallását a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatósághoz az adóévet követő év február 15-éig nyújtja be.

(10) Ha e törvény a magánszemélyek jövedelemadójával, munkaadói, munkavállalói járulékkal összefüggő kötelezettségről rendelkezik, azt a kifizető és a munkáltató — a (11) és (12) bekezdésben foglaltak kivételével — a rá vonatkozó szabályok szerint teljesíti.

(11) Az államháztartásról szóló — többször módosított — 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) szerint a kincstári körbe, illetőleg a helyi önkormányzatok nettó finanszírozása hatálya alá tartozó illetményszámfejtési feladatokat ellátó munkáltatónak és a kifizetőnek az e törvényben a munkáltatóra, a kifizetőre előírt kötelezettségek közül az elszámolt összeget terhelő adó, adóelőleg levonását, befizetését, bevallását, az Áht.-ban és a végrehajtására kiadott rendeletekben meghatározottak szerint kell teljesíteni.

(12) A (11) bekezdésben említett munkáltató és a kifizető külön törvény alapján a Kincstárral szembeni elszámolásában a kifizetést terhelő adóról (adóelőlegről) az elszámolt hónapot (kifizetést) követő hó 20-áig adatot szolgáltat az illetékes állami adóhatóságának.

(13) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló törvény kivételével az adótörvények alkalmazásában, az általános forgalmi adó esetében a hivatkozással meghatározott termékek (építmények) és szolgáltatások vonatkozásában

a) a Kereskedelmi Vámtarifa (vtsz.) 2002. év július hó 31. napján hatályos,

b) a Központi Statisztikai Hivatal Építményjegyzékének (ÉJ) 2002. év július hó 31. napján érvényes,

c) a Központi Statisztikai Hivatal Szolgáltatások Jegyzékének (SZJ), valamint minden más esetben a Központi Statisztikai Hivatal 2002. év szeptember hó 30. napján érvényes

besorolási rendjét kell irányadónak tekinteni. A besorolási rend ezt követő (időközi) változása az adókötelezettséget nem változtatja meg.

(14) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 29/E. §-a alapján adókedvezményt igénybe vevő adózó április 30-ig bejelenti az állami adóhatóságnál a 2003. január 1-jétől 2003. december 31-ig — a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó a 2003. évben lezárt adóéve utolsó napjáig — tartó időszakra

a) elszámolt azon költségeinek, ráfordításainak összegét, a nyilvántartásba vett immateriális javak, az üzembe helyezett tárgyi eszközök értékét, amelyek megfelelnek a 34/2002. (XI. 26.) PM rendeletben, valamint az e tárgyban külön törvényben adott felhatalmazás alapján kiadott pénzügyminiszteri rendeletben foglaltaknak,

b) a központi költségvetésből, illetve önkormányzati forrásból a 163/2001. (IX. 14.) Korm. rendelet alapján — a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozá-

sáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napjától a Római Szerződés 87. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó — megítélt támogatásának összegét a Korm. rendelet 2. számú mellékletében foglaltakat megfelelően alkalmazva támogatási kategória szerinti bontásban,

c) igénybe vett helyi iparűzési adókedvezményének összegét települések szerinti bontásban.

(15) A Pénzügyminisztérium a (14) bekezdés *a)* pontjában meghatározott rendeletek alapján rendelkezésére bocsátott adatokat ellenőrzés céljából átadja az állami adóhatóságnak.

(16) Az adóév utolsó napján a termőföldről szóló törvény szerinti családi gazdálkodónak minősülő magánszemély és a családi gazdaságban nem foglalkoztatottként közreműködő családtagja őstermelői tevékenysége tekintetében adókötelezettségeit — jogszabály eltérő rendelkezése hiányában — a mezőgazdasági őstermelőre irányadó szabályok szerint teljesíti. A családi gazdálkodó és említett családtagja a családi gazdaság nyilvántartási számát az adózásával összefüggő valamennyi iratán, valamint a törvény alapján adókedvezményt, adómentességet biztosító nyilatkozatán köteles feltüntetni. Ha a családi gazdálkodó és említett családtagja kizárólag őstermelői tevékenységet folytat, az általános forgalmi adó tekintetében alanyi adómentesség választására a személyi jövedelemadóról szóló törvényben az átalányadózás választására előírt értékhatárig jogosult.

A hallgatói hitel törlesztésére vonatkozó különös szabályok

177. § (1) Az állami adóhatóság az adóévet követő év október 31-éig a fizetésre kötelezett adóazonosító jelét tartalmazó megkeresésre a Diákhitel Központ Rt.-nek adatot szolgáltat a hallgatói hitel törlesztésére kötelezett magánszemélynek az adóévben keletkezett, a törlesztési kötelezettség alapját képező jövedelméről.

(2) Amennyiben a magánszemély hallgatóihitel-törlesztési kötelezettségének nem tesz eleget, tartozását a Diákhitel Központ Rt. megkeresésére az állami adóhatóság adók módjára hajtja be. A behajtás iránti megkereséshez a Diákhitel Központ Rt. a hallgatói hitel törlesztésére kötelezett magánszemély részére igazoltan kézbesített fizetési felszólítás egy példányát köteles csatolni.

(3) Amennyiben a törlesztésre kötelezett magánszemélynek a megkeresésben közölt és az állami adóhatóság által nyilvántartott adatai között eltérés van, az adatokat a Diákhitel Központ Rt. és az állami adóhatóság egyezteti. Amennyiben az egyeztetés nem vezet eredményre, a magánszeméllyel a Diákhitel Központ Rt. tisztázza az adateltérés okát.

Értelmező rendelkezések

178. § E törvény és — ha törvény másként nem rendelkezik — az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában

1. *adóazonosító szám:* az adószám, a közösségi adószám, a magánszemély adóazonosító jele, ennek hiányában magyar állampolgársággal nem rendelkező magánszemély esetében az útlevélszám,

2. *adóév:* az a naptári év, amelyre az adókötelezettség vonatkozik, továbbá a számvitelről szóló törvényben meghatározott beszámoló adataira épülő adó és adó jellegű kötelezettségek tekintetében a számvitelről szóló törvény szerinti üzleti év,

3. *adókülönbözet:* a bevallott (bejelentett), bevallani (bejelenteni) elmulasztott vagy a bevallás (bejelentés) alapján kivetett, kiszabott és az adóhatóság által utólag megállapított adó, költségvetési támogatás különbözete, vagy a büntető bíróság által jogerősen megállapított adóbevétel-csökkenés, illetőleg a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás,

4. *adótartozás:* az esedékességkor meg nem fizetett adó és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás,

5. *adóteljesítmény:* az adózó bruttó módon számított (költségvetési támogatással, adókedvezménnyel, adómentességgel növelt) összes, elévülési időn belüli adókötelezettségének egy évre vetített átlaga, amelyben az általános forgalmi adó esetében a fizetendő, továbbá az előzetesen felszámított és levonható általános forgalmi adó értékei közül a nagyobb abszolút értéket kell figyelembe venni,

6. *adóügy:* az adóval és a költségvetési támogatással összefüggő hatósági ügy,

7. *állandó lakóhely:* az olyan lakóhely, ahol a magánszemély tartós ottlakásra rendezkedett be és ténylegesen ott lakik,

8. *be nem jelentett alkalmazott:* az a magánszemély, aki az adózó gazdasági tevékenységében személyesen közreműködik, de nem szerepel a Tbj. 46. § (1) bekezdésében említett nyilvántartásban, vagy az előírásoknak megfelelően vezetett alkalmi munkavállalói könyvvel nem rendelkezik és a kifizető, munkáltató nem tudja bizonyítani, hogy a tevékenységében közreműködő jogviszonya kívül esik a nyilvántartási, bejelentési kötelezettségen, vagy a bejelentési kötelezettséget már teljesítette,

9. *egyéb szervezet:* jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, szakcsoport, polgári jogi társaság, társasház, társasüdülő, társasgarázs, építőközösség és minden más, jogi személyiséggel nem rendelkező személyi egyesülés,

10. *előtársaság:* a jogelőd nélkül létrehozni kívánt gazdasági társaság, egyesülés, szövetkezet, erdőbirtokossági társulat, közhasznú társaság és vízgazdálkodási társulat társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetve közokiratba foglalásának napjától létrejöttének (a cégjegyzékbe való bejegyzésének) napjáig, a cégbejegyzés iránti kérelem jogerős elutasításának vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének a napjáig, feltéve, hogy a cégbejegyzés iránti kérelmet a cégnyil-

vántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény hatálybalépését követően nyújtották be,

11. *fióktelep:* a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviseleteiről szóló törvényben meghatározott fióktelep,

12. *hibás bevallás:* az a bevallás, amelynél a 34. § szerint kijavításnak van helye, vagy a bevallás adóhiányt nem eredményező hiányosságát az adóhatóság tárja fel,

13. *igazolatlan eredetű áru:* mindaz az áru, anyag, amelyről az adózó az ellenőrzés időpontjában hiteles bizonylattal vagy bizonylat kiállításának alapjául szolgáló okirattal nem rendelkezik,

14. *irat:* jogszabályban meghatározott bizonylat, a könyvvezetésről szóló jogszabályokban előírt könyvek, nyilvántartások, továbbá a tervek, szerződések, levelezések, nyilatkozatok, jegyzőkönyvek, határozatok, számlák és más kivonatok, igazolások, tanúsítványok, köz- és magánokiratok,

15. *járulék:* a nyugdíjjárulék, a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, az egészségbiztosítási járulékok, a nyugdíjbiztosítási járulék, a táppénz-hozzájárulás, a baleseti járulék, továbbá a végrehajtás tekintetében a jogalap nélkül felvett és visszakövetelt társadalombiztosítási és — a társadalombiztosítási szervek által folyósított — egyéb ellátások, valamint a társadalombiztosítás ellátásainak fedezetére előírt más kötelező járulékbefizetések, ideértve a jogosulatlan kifizetőhelyi költségtérítést is,

16. *jövőbeni ügylet:* az adó feltételes megállapítása iránti kérelem benyújtását követően megkötött szerződés vagy más jogügylet,

17. *kapcsolt vállalkozás:*

a) az adózó és az a személy, amelyben az adózó — a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — közvetlenül vagy közvetve többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik,

b) az adózó és az a személy, amely az adózóban — a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — közvetlenül vagy közvetve többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik,

c) az adózó és más személy, ha harmadik személy — a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — közvetlenül vagy közvetve mindkettőjükben többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik,

d) a külföldi vállalkozó és belföldi telephelye, valamint a külföldi vállalkozó telephelyei, továbbá a külföldi vállalkozó belföldi telephelye és az a személy, amely a külföldi vállalkozóval az *a)—c)* alpontban meghatározott viszonyban áll,

azzal, hogy

e) többségi irányítást biztosító befolyásnak minősül az is, ha valamely személy jogosult a vezető tisztségviselők, felügyelőbizottsági tagok többségének kinevezésére vagy leváltására,

f) a többségi irányítást biztosító befolyás meghatározásához a közeli hozzátartozók szavazati jogát együttesen kell figyelembe venni,

18. *kifizető:* az a belföldi illetőségű jogi személy, egyéb szervezet, egyéni vállalkozó, amely (aki) adókötelezettség alá eső jövedelmet juttat, függetlenül attól, hogy a juttatást közvetlenül vagy megbízottja (posta, hitelintézet) útján teljesíti. Kamat esetében kifizető az, aki a kölcsönt igénybe vette, a kötvényt kibocsátotta, osztalék esetében az az adózó, amelynek a vagyona terhére az osztalékot juttatják. Tőzsdei kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult személy közreműködésével kötött ügyletből származó jövedelem esetében kifizető a megbízott (bizományos). Külföldről származó, belföldön adóköteles bevétel esetében kifizető a belföldi illetőségű megbízott (jogi személy, egyéb szervezet vagy egyéni vállalkozó), kivéve a megbízott hitelintézet olyan megbízását, amely kizárólag az átutalás (kifizetés) teljesítésére terjed ki. A külföldi vállalkozás fióktelepe, illetve kereskedelmi képviselete útján teljesített adóköteles kifizetése esetén a fióktelepet, illetve a kereskedelmi képviseletet kifizetőnek kell tekinteni. Ugyancsak kifizetőnek minősül minden olyan belföldön gazdasági tevékenységet végző szervezet, amelynek tevékenysége cégbejegyzéshez nem kötött, vagy törvény rendelkezésétől eltérően végez cégbejegyzéshez kötött gazdasági tevékenységet. Az adóköteles társadalombiztosítási ellátás kifizetőjének azt kell tekinteni, aki az ellátást a jogosultnak ténylegesen kifizette. Az adóköteles nyeremény szempontjából kifizető a szerencsejáték szervezője, függetlenül attól, hogy az adóköteles nyereményt közvetlenül vagy közvetítő útján juttatja a magánszemélynek. A járulék tekintetében kifizetőnek minősül a Tbj. 4. § *a)* pontja szerinti foglalkoztató is. Letétből történő kifizetés esetén a hatóságok, nyomozó hatóságok, bíróságok, ügyvédek, közjegyzők és a bírósági végrehajtók nem minősülnek kifizetőnek,

19. *közeli hozzátartozó:* a Polgári Törvénykönyv 685. §-a *b)* pontjában közeli hozzátartozóként megjelölt személy,

20. *köztartozás:* törvényben meghatározott, az államháztartás alrendszereinek költségvetéseiből ellátandó feladatok fedezetére előírt fizetési kötelezettség, amelynek megállapítása, ellenőrzése, behajtása bíróság vagy közigazgatási szerv hatáskörébe tartozik, valamint a köztestület működésének fedezetére törvényben előírt fizetési kötelezettség, feltéve, hogy azt önkéntesen az esedékességkor nem teljesítették. Köztartozás az is, ha az államháztartás alrendszereinek költségvetése terhére jogosulatlanul igénybe vett vagy rendeltetésétől eltérően felhasznált támogatás és járulékai megfizetését az arra hatáskörrel rendelkező szerv elrendeli, és azt a kötelezett az előírt határidőig nem teljesíti. Az állami adóhatóság a támogatás visszafizetéséről rendelkező szerv megkeresésére a költségvetési támogatás visszatartási jogát e tartozások tekintetében is gyakorolja,

21. *lakóhely:* minden olyan helyiség, amelyet valaki lakásként használ, vagy a körülmények arra utalnak, hogy azt lakásának tekinti,

22. *munkaviszony:* a Munka Törvénykönyve szerinti munkaviszony, továbbá minden olyan munkavégzésre létesített jogviszony, amelyre külön törvény szerint a Munka Törvénykönyve rendelkezéseit is alkalmazni kell, illetőleg azok a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyok, amelyekre a külön törvények rendelkezéseit kell alkalmazni. A fegyveres erők, a fegyveres testületek és a rendészeti szervek hivatásos és továbbszolgáló állományú tagját, valamint az egyházi személyt is munkaviszonyban állónak kell tekinteni,

23. *munkáltató:* belföldön székhellyel, telephellyel, képviselettel rendelkező jogi személy, bejegyzett cég, személyi egyesülés és egyéb szervezet, egyéni és társas vállalkozó, ideértve a belföldön lakóhellyel rendelkező magánszemélyt is, valamint a járulék tekintetében a Tbj. 4. § *a)* pontja szerinti foglalkoztató a munkaviszony alapján foglalkoztatottak tekintetében, illetve, ha a törvény szerint a magánszemély jövedelemadóját megállapította,

24. *romlandó élelmiszer:* az élelmiszerekről szóló törvény és az állategészségügyről szóló törvény végrehajtási rendelete szerint meghatározott gyorsan romló, továbbá minőségmegőrzési határidővel ellátott termék,

25. *székhely:* eltérő rendelkezés hiányában a jogi személy alapszabályában, a cégbejegyzésben ekként megjelölt hely, ilyen hely hiányában, vagy ha több ilyen hely van a központi ügyvezetés helye,

26. *szokásos tartózkodási hely:* a magánszemélynek akkor van a Magyar Köztársaság területén szokásos tartózkodási helye, ha az adott naptári évben — a ki- és beutazás napját is egész napnak tekintve — legalább 183 napot belföldön tartózkodott,

27. *telephely:* az a hely, ahol az adóköteles tevékenységet folytatják, ideértve különösen a vállalkozó állandó üzleti (üzemi), termelő-, szolgáltatótevékenységének helyét függetlenül attól, hogy a telephely a vállalkozás székhelyétől különböző közigazgatási területen található,

28. *vállalkozási tevékenység:* az a rendszeres gazdasági tevékenység, amelyet a magánszemély, illetve a jogi személy vagy egyéb szervezet saját nevében és kockázatára üzletszerűen végez,

29. *vállalkozó:* a magánszemély, ha belföldön saját nevében és kockázatára rendszeresen, haszonszerzés céljából üzletszerű gazdasági tevékenységet végez, és vállalkozói igazolvánnyal rendelkezik, továbbá az a magánszemély, akinek a tevékenységét törvény vállalkozási tevékenységnek minősíti, valamint a jogi személy, egyéb szervezet, amely rendszeresen üzletszerű gazdasági tevékenységet folytat.

Az eljárás költségei

179. § (1) Ha törvény másként nem rendelkezik, az adóztatás és az adóigazgatási eljárás költségeit az állam, illetve az önkormányzat viseli, kivéve a lefoglalt dolog elszállításának és megőrzésének és a végrehajtás költségeit.

(2) Ha az eljárás során az adózó rosszhiszeműen gyakorolta a jogait, és emiatt az eljárásban az állam, illetve az önkormányzat terhére további költségek merültek fel, azt az adózónak kell megfizetnie. A rosszhiszemű joggyakorlást az adóhatóságnak kell bizonyítania.

(3) Az adózó költségeit az adózó viseli.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt költségekről az adóhatóság határozatában rendelkezik.

X. Fejezet

ZÁRÓ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

Hatályba léptető rendelkezések

180. § (1) Ez a törvény — a 175. § (9)—(12) bekezdéseinek kivételével — 2004. január 1-jén lép hatályba. E törvény 175. § (9)—(12) bekezdései e törvény kihirdetésével egyidejűleg lépnek hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény, valamint az 1990. évi C. törvény 43. § (4) bekezdése; 1991. évi XLIX. törvény 83. § *c)* pontja; 1991. évi LXXXV. törvény; 1992. évi XXXV. törvény; 1992. évi LXXIV. törvény 47. §-a; 1992. évi LXXVII. törvény; 1993. évi CI. törvény 31. § (6)—(8) bekezdése; 1993. évi CII. törvény; 1993. évi CXI. törvény 61. §; 1994. évi L. törvény 10. § (3) bekezdése; 1994. évi LXV. törvény 38. §-a, valamint a §-t megelőző „Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény módosítása" alcím; 1994. évi XCI. törvény 1—23. §-a, 24. § (1) bekezdés „egyidejűleg az Art. 1., 2., 3., 5. melléklete e törvény 1., 2., 3., 4. mellékletével módosul, továbbá az Art. kiegészül az e törvény 5. melléklete szerinti 6. melléklettel." szövegrésze, 24. § (2)—(6) bekezdései, 25—26. §-a, 27. § (1) bekezdése és 1—5. számú mellékletei; 1995. évi C. törvény 211. § (2)—(3) bekezdései; 1995. évi CX. törvény; 1995. évi CXXI. törvény 99. §-a, valamint a §-t megelőző „Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény módosítása" alcím; 1996. évi LX. törvény 9—13. §-a, ezen §-okat megelőző „Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény módosítása'' alcím és a 16. § (3) bekezdése; 1996. évi LXVI. törvény 1—5. §-a, 43. § (4)—(5) bekezdései, valamint 1—2. számú mellékletei; 1996. évi LXXVIII. törvény 37. § (4)—(7) bekezdései; 1996. évi LXXXVI. törvény; 1997. évi CX. törvény 1—25. §-ai, 26. § (1) bekezdés „egyidejűleg az Art. 1., 2., 3., 5., 7. számú mellékletei az e törvény 1—5. számú mellékleteinek megfelelően módosulnak, továbbá az Art. kiegészül az e törvény 6. számú melléklete szerinti 8. számú melléklettel." szövegrésze, 26. § (2)—(8) bekezdései, valamint 1—6. számú mellékletei; 1997. évi CXLIV. törvény 320. §-a; 1997. évi CXLV. törvény 61. § (1) bekezdése; 1998. évi XII. törvény 36. §-a; 1998. évi XXXIII. törvény VI. fejezete; 1998. évi LXII. törvény 1—5. §-ai, 7—27. §-ai,

28. § (1) bekezdés „egyidejűleg az Art. 1., 2. és 5. számú mellékletei az e törvény 1—3. számú mellékleteinek megfelelően módosulnak.” szövegrésze, 28. § (2)—(5) bekezdései, 28. § (8)—(9) bekezdései, 30. §-a, 32. §-a és 1—3. számú mellékletei; 1998. évi LXIV. törvény 9. §-a; 1998. évi LXXII. törvény 8. §-a; 1998. évi XC. törvény 10. számú melléklet 20. pontjának (4) alpontja; 1998. évi XCI. törvény 39. § (9) bekezdése; 1999. évi LXIV. törvény 7. § (1) bekezdésének 2. mondata; 1999. évi LXXV. törvény 47. §-a; 1999. évi LXXXVIII. törvény; 1999. évi XCIX. törvény Második része, 212—213. §-a és 16—21. számú mellékletei; 1999. évi CXXV. törvény 9. számú melléklet 20. pontjának (4) alpontja; 2000. évi LXXXIII. törvény 9—13. §-a és a 25. § (2) bekezdése; 2000. évi CXIII. törvény Második része, 282—283. §-a és 18—22. számú mellékletei; 2000. évi CXXXIII. törvény 78. §-a, valamint a §-t megelőző „Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény módosítása” alcím, és a 9. számú melléklet 15. pontja; 2001. évi XXXVIII. törvény 29. § (1) bekezdése; 2001. évi L. törvény XII. Fejezete és 87. § (1) bekezdése; 2001. évi LXXIV. törvény Második rész V. Fejezete, 166—169. §-ai és 172. §-a; 2001. évi XCIII. törvény 6. §-a; 2002. évi XLII. törvény Hatodik része, 319. § (1)—(4) bekezdései és 13—14. számú mellékletei; 2002. évi LXII. törvény 68. §-a.

(3) E törvény kihirdetésével egyidejűleg hatályát veszti az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény 10. számú melléklete; a pénzügyeket szabályozó egyes jogszabályok módosításáról szóló 2001. évi LXXIV. törvény 166. §-ának (6) bekezdése, valamint 167. §-a és a 10. számú melléklete.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az „1990. évi XCI.’’ szövegrész hatályát veszti a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 42. § (7) bekezdésében és 42/A. § (3) bekezdésében; az egyes állami tulajdonban lévő vagyontárgyak önkormányzatok tulajdonába adásáról szóló 1991. évi XXXIII. törvény 51. § (7) bekezdés 2. mondatában; a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 31. § (4) bekezdésében; a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 37. § (6) bekezdésében; a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény 3. § (4) bekezdésében; a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 24. § (7) bekezdésében; az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény 3. § *e)* pontjában; a szakképzési hozzájárulásról és a képzési rendszer fejlesztésének támogatásáról szóló 2001. évi LI. törvény 6. § (4) bekezdésében.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 3. §-ának *b)* pontjában „az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.) 6. §-ának (1) bekezdésében’’ szövegrész helyébe „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) 10. §-ának (1) bekezdésében” szövegrész, a 18. §-ának (2) bekezdésében az „Art. 6. §” szövegrész helyébe az „Art. 10. §” szövegrész lép; a lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 24. §-ának (5) bekezdésében „az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény 92. § (2) bekezdésében meghatározott költségátalány’’ szövegrész helyébe „az adózás rendjéről szóló törvény 163. §-ának (2) bekezdésében meghatározott költségminimum” szövegrész lép, a 2002. évi XLII. törvény 319. § (7) bekezdésében „Az Art. e törvénnyel megállapított 96/B. §-ában foglalt rendelkezéseket’’ szövegrész helyébe „Az adózás rendjéről szóló törvénynek a hallgatói hitel törlesztésére vonatkozó szabályait’’ szövegrész lép.

(6) Ahol jogszabály az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvényt említi, azon 2004. január 1-jét követően e törvény szabályait kell érteni.

(7) E törvény 176. §-ának (2) bekezdése, valamint 7. számú melléklete a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napjától hatályát veszti.

181. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösség következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

— a Tanács 1976. március 15-i 76/308/EGK irányelve az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből, valamint a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról,

— a Tanács 2001. június 15-i 2001/44/EK irányelve az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből, valamint a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK irányelv módosításáról,

— a Tanács 1977. december 19-i 77/799/EGK irányelve a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról,

— a Tanács 1992. január 27-i 218/92/EGK rendelete a közvetett adózás (hozzáadottérték-adó) területén történő közigazgatási együttműködésről.

Átmeneti rendelkezések

182. § (1) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, to-

vábbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(2) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylatkiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2003. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

(3) E törvény rendelkezései nem érintik a 2003. december 31-ig hatályos rendelkezések alapján hozott, a törvény hatálybalépésekor jogerős határozatokat.

(4) E törvény alkalmazásában a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel (egyezménnyel) esik egy tekintet alá a hatálybalépést megelőzően más jogszabállyal kihirdetett nemzetközi szerződés (egyezmény) is.

(5) E törvény 3. számú melléklete *G)* 3. pontjának rendelkezéseit 2004. február 1-jét, illetőleg 22. § (5) bekezdésének, 24. § (7) bekezdése második mondatának, 52. § (4) bekezdése *k)* pontjának, V. fejezetének, *1. számú melléklete* I. *B)* 3. *b)* pontjának, 3. számú melléklete *H)* pontjának rendelkezéseit a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napjától kell alkalmazni. Az adózó közösségi adószámát a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napjától használhatja.

(6) Az e törvénnyel megállapított ellenőrzési jegyzőkönyv észrevételezésére nyitva álló határidőt, valamint az elsőfokú határozat elleni fellebbezés benyújtására megállapított határidőt e törvény hatálybalépését követően kézbesített jegyzőkönyv, illetőleg határozat esetén kell alkalmazni.

(7) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben határozza meg az Európai Közösség tagállamai között fennálló behajtási jogsegély részletes szabályait, így különösen a megkeresésekkel, illetve azok teljesítésével összefüggő eljárást, az eljárás során alkalmazott nyomtatványok tartalmát és formáját, valamint a megkeresési küszöbértéket. E rendelkezés e törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

(8) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben szabályozza a feltételes adómegállapítás iránti kérelem benyújtásának, nyilvántartásának, továbbá a díj fizetésének és visszatérítésének módját és részletes feltételeit.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2003. évi XCII. törvényhez

I.

AZ ÁLLAMI ADÓHATÓSÁGHOZ BENYÚJTANDÓ ADÓBEVALLÁS IDŐPONTJA

A) Általános rendelkezések

1. Az adózónak a bevallás adatait — a magánszemélynek a jövedelemadójáról, az egészségügyi hozzájárulásáról és a járulékáról benyújtott adóbevallását kivéve — 1000 forintra kerekítve, 1000 forintban kell feltüntetni. Ha a megállapított adó, költségvetési támogatás összege az 1000 forintot nem éri el, akkor az adózó az év elejétől vagy az előző megállapítási időszaktól számított halmozott összeget a következő bevallásában annak a megállapítási időszaknak a kötelezettségeként tünteti fel, amelyben az 1000 forintot elérte. A magánszemélynek a jövedelemadójáról, az egészségügyi hozzájárulásáról és a járulékáról benyújtott adóbevallásában az adatokat forintban kell feltüntetnie.

2. A havi vagyévközi adóbevallásra nem kötelezett adózó valamennyi adóról a megállapításra előírt időszakonkénti részletezésben éves bevallást tesz.

3. Az adózónak valamennyi adóról — az általános forgalmi adó és a társasági adó (adóelőleg) kivételével —, ha az adóévet megelőző második évben a nettó módon számított elszámolandó általános forgalmi adója, vagy a nettó módon számított fogyasztási adója és jövedéki adója, vagy a magánszemélyektől általa levont jövedelemadó-előleg, vagy a magánszemélyektől általa levont jövedelemadóelőleg és jövedelemadó együttes összege,

— a 10 millió forintot elérte

havonta,

— ha a 4 millió forintot elérte

negyedévenként

kell bevallást tennie.

4. A 3. pont szerint kell bevallást tennie annak az adózónak is, amely az adóévet megelőző második év utolsó napját követően szervezeti változással (átalakulással, kiválással, szétválással, egyesüléssel, beolvadással) jött létre, és az a szervezet, amelyből átalakult, kivált, vagy szétválás útján létrejött, illetve amellyel egyesült, vagy amelybe beolvadt, a szervezeti változást megelőzően az adóévet megelőző második évben a 3. pontban meghatározott feltételeknek megfelelt.

5. A 3. pont alkalmazásánál az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemély esetében figyelmen

kívül kell hagyni az adóévet megelőző második évben — nettó módon — számított elszámolandó általános forgalmi adóját.

6. A tárgyévben végzett, valamely korábbi adóbevallási időszakot érintő önellenőrzés vagy utólagos adómegállapítás nem érinti a tárgyévi adóbevallás gyakoriságát.

7. A fogyasztási adóról termékcsoportonként, a fogyasztói árkiegészítésről szolgáltatáscsoportonkénti részletességgel éves összesítő, a havi vagy évközi bevallás benyújtására kötelezett adózónak negyedéves összesítő bevallást kell benyújtania.

8. Az adózó adójáról és költségvetési támogatásáról e melléklet *B)* pontjában meghatározott határidő utolsó napja előtt is benyújthatja bevallását. Ebben az esetben a bevallást csak önellenőrzéssel lehet helyesbíteni, az önellenőrzési pótlékot azonban a bevallás benyújtására előírt határidőt követő első naptól kell felszámítani.

B) Az egyes adóbevallások határideje

1. A havi és évközi bevallás határidői

a) A havi adóbevallást

a tárgyhónapot követő hó 20. napjáig,

az évközi bevallást

a negyedévet követő hó 20. napjáig

kell az adóhatósághoz benyújtani.

b) Ha az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett adóalany az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa tv.) 39. §-ának (2) bekezdésében és 60. §-ának (2) bekezdésében előírt kötelezettséget az adóév utolsó adóbevallási időszakáról szóló bevallásában nem teljesítette, ezt önellenőrzési pótlékmentesen az adóévet követő év február 15-éig elvégzett önellenőrzéssel korrigálhatja. Ha az adóalany az idegenforgalmi tevékenysége utáni általános forgalmiadó-fizetési kötelezettségét az áfa tv. 66. §-ának (1) bekezdése szerint előkalkuláció alapján teljesíti, azt az árrés megállapításához szükséges adat kézhezvételének időpontját követő első adóbevallás benyújtására előírt időpontig, de legfeljebb az adóévet követő év június 30-áig pótlékmentesen önellenőrizheti.

2. Az éves adóbevallás határidői

a) A havi, illetőleg évközi adóbevallásra nem kötelezett adózónak — a *b)—c)* pontban foglalt kivétellel — adónként

az adóévet követő év február 15-éig,

b) a magánszemélyek jövedelemadójáról a vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemélynek, ha általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett

az adóévet követő év április 20-áig,

c) a társasági adóról, az osztalékadóról

az adóévet követő év május 31-éig

kell bevallást tennie.

3. Az adóbevallás benyújtására vonatkozó különös rendelkezések

a) Az általános forgalmi adóról az adófizetésre kötelezett adózónak

aa) az e mellékletben foglalt kivételekkel negyedévenként kell adóbevallást benyújtania,

ab) havonként kell adóbevallást benyújtania, ha a tárgyévet megelőző évben az elszámolandó adójának éves szinten összesített — vagy annak időarányosan éves szintre átszámított — összege pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte,

ac) évente kell adóbevallást benyújtania, ha a tárgyévet megelőző évben az elszámolandó adójának éves szinten összesített — vagy annak időarányosan éves szintre átszámított — összege előjelétől függetlenül nem haladta meg a 250 ezer forintot, feltéve, hogy nem rendelkezik közösségi adószámmal,

ad) az éves bevallásról negyedéves bevallásra kell áttérnie, ha a tárgyévben az év elejétől — előjel helyesen — összesített fizetendő és levonható előzetesen felszámított adó különbözete az *ac)* pontban meghatározott értékhatárt elérte, vagy az adóév közben az adóhatóság számára közösségi adószámot állapított meg. A tárgyévi első bevallását a tárgyév első napjától azon negyedév utolsó napjáig terjedő időszakról kell — a negyedéves bevallás benyújtására előírt időpontig — benyújtania, amelyben az értékhatárt elérte, illetve amelyben az adóhatóság közösségi adószámot állapított meg,

ae) a negyedéves bevallásról havi bevallásra kell áttérnie, ha az év elejétől összesített elszámolandó adója pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte. Az első havi bevallást arról a hónapról kell benyújtani, amelyet megelőző bevallással lezárt negyedévben az adózó az értékhatárt elérte,

af) az éves bevallásról havi bevallásra kell áttérnie, ha a tárgyévben az év elejétől — előjel helyesen — összesített fizetendő és levonható előzetesen felszámított adó különbözete pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte. A tárgyévi első bevallást a tárgyév első napjától azon negyedév utolsó napjáig tartó időszakról kell benyújtani, amelyben az előzőekben meghatározott különbözet az *ab)* pontban szereplő összeget elérte, majd ezt a negyedévet követő hónaptól az adózó havi bevallásra köteles áttérni,

ag) az adót, ha

— havi adóbevallásra kötelezett, a tárgyhónap első napjától a tárgyhónap utolsó napjáig,

— negyedéves adóbevallásra kötelezett, a tárgynegyedév első napjától a tárgynegyedév utolsó napjáig,

— éves adóbevallásra kötelezett, a tárgyév első napjától a tárgyév utolsó napjáig

terjedő időszakra kell megállapítania (adómegállapítási időszak).

b) A közösségi adószámmal rendelkező adózó az adóhatóság által az erre a célra rendszeresített nyomtatványon a negyedévet követő hó 20. napjáig negyedéves bevallásában, a havi adóbevalló a negyedév harmadik hónapjáról, a 15 naponkénti elszámolásra jogosult adózó a negyedév utolsó adómegállapítási időszakáról benyújtott adóbevallásában nyilatkozik az Európai Közösség tagállamában illetőséggel bíró adóalany részére az adott negyedévben teljesített termékértékesítésről, nyújtott szolgáltatásról, valamint az Európai Közösség tagállamában illetőséggel bíró adóalanytól megvalósított termékbeszerzésről, igénybe vett szolgáltatásról, a vevő (szolgáltatást igénybevevő), illetve az eladó (szolgáltatást nyújtó) nevéről, közösségi adószámáról és az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott európai közösségi területen belül teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás általános forgalmi adó nélkül számított ellenértékéről.

c) A munkáltatónak a 41. § szerint levont vagy visszafizetett különbözetről,

— ha havonta tesz bevallást,

a levonást (visszafizetést) követő hónapban,

— ha negyedévenként tesz bevallást,

a levonás (visszafizetés) negyedévét követő hónapban,

— ha évente tesz bevallást,

az adóévet követő év július 20-áig

kell bevallást tennie.

d) A külföldi személy egyes jövedelmeinek adóbevallási szabályaira a 4. számú melléklet rendelkezései az irányadóak.

4. A költségvetési támogatás bevallása

a) A költségvetési támogatást a tárgyhónap első napjától a tárgyhónap utolsó napjáig terjedő időszakra kell megállapítani.

b) Az adózó a feltétel teljesítéséhez kötött költségvetési támogatást az *a)* ponttól eltérően a támogatást megállapító jogszabály rendelkezései szerint állapíthatja meg. A feltétel teljesítésének igazolását az igényléshez mellékelni kell.

c) Az adózó kérelmére az adóhatóság a költségvetési támogatás gyakoribb (öt-tíz-tizenöt naponkénti) igénybevételét engedélyezheti. A költségvetési támogatás gyakoribb igénybevételére jogosult adózó a költségvetési támogatást havonta állapítja meg, és arról

a tárgyhót követő hó 20. napjáig

bevallást tesz.

5. Külön fel nem sorolt adók bevallása

Az e mellékletben nem szabályozott adóbevallási kötelezettséget a fizetési kötelezettséget előíró törvény rendelkezései szerint kell teljesíteni. Ha adókötelezettséget megállapító törvény a kötelezettség teljesítését az éves vagy az éves összesítő bevallásban, illetőleg azzal egyidejűleg rendeli teljesíteni, ilyen bevallás hiányában azt az adózó

az adóévet követő év február 15-éig

teljesíti.

II.

A JÖVEDÉKI ADÓVAL KAPCSOLATBAN A VÁMHATÓSÁGHOZ BENYÚJTANDÓ ADÓBEVALLÁS IDŐPONTJA

A jövedéki adófizetésre kötelezett adóalany — függetlenül attól, hogy adóbevallási kötelezettségét a törvény egyébként milyen időszakonként állapítja meg — a jövedéki adót havonta, a tárgyhót követő hó 20-áig vallja be.

2. számú melléklet
a 2003. évi XCII. törvényhez

Az adók, a költségvetési támogatások esedékessége

I.

AZ ÁLLAMI ADÓHATÓSÁGHOZ TELJESÍTENDŐ BEFIZETÉSEK

Általános rendelkezések

1. Az adókat a melléklet szerinti határidőig kell megfizetni, illetve a költségvetési támogatásokat e melléklet szerinti időponttól lehet kiutalni. Az e törvény 33. §-ának (3) bekezdése *a)—c)* és *e)* pontjában meghatározott esetben az adózónak az adóbevallás benyújtásával egyidejűleg az adót is meg kell fizetnie.

2. A felszámolás kezdő időpontját megelőzően keletkezett fizetési kötelezettséget e mellékletben foglaltaktól eltérően a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően kell teljesíteni.

3. Az állami adóhatóságnál nyilvántartott adót — a magánszemély által fizetett jövedelemadót, egészségügyi hozzájárulást és járulékot kivéve —, a költségvetési támogatást 1000 forintra kerekítve kell megfizetni. A magánszemély a 100 forintot el nem érő jövedelemadóját, az egészségügyi hozzájárulását nem fizeti meg, és az adóhatóság a

100 forintot el nem érő adó-visszatérítést nem utalja ki, és nem tartja nyilván.

Határidők

1. A személyi jövedelemadó

A) A személyi jövedelemadó-előleg

a) A munkáltató az általa levont személyi jövedelemadó-előleget

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a kifizető az általa levont személyi jövedelemadó-előleget

a kifizetés hónapját követő hó 12. napjáig,

c) a magánszemély, ha nem kifizetőtől származó jövedelmet szerzett, vagy a kifizető bármely ok miatt nem vonta le az adóelőlegét, az egyéni vállalkozó, valamint a mezőgazdasági őstermelő az adóelőleget negyedévenként,

a negyedévet követő hó 12. napjáig

fizeti meg.

B) A személyi jövedelemadó

a) A munkáltató az év végi elszámoláskor általa megállapított személyi jövedelemadó és a már levont, megfizetett adóelőleg különbözetét

a levonást követő hó 12. napjáig

fizeti meg.

Ha az elszámolásból adódóan az adó-visszatérítési kötelezettség az adott hónapban több, mint az adott hónapban levont személyi jövedelemadó és adóelőleg együttes összege, a különbözetet a munkáltató a fenti időponttól visszaigényelheti. Az év végi elszámolásnál az adókülönbözetet a munkáltató olyan időpontban igényelheti, hogy az adó-visszatérítés összege a legközelebbi bérfizetésnél rendelkezésére álljon.

b) A kifizető az általa levont személyi jövedelemadót

a levonást követő hó 12. napjáig,

c) a vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemély, ha általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett, a személyi jövedelemadót

az adóévet követő év április 20-áig,

d) a vállalkozási tevékenységet folytató vagy általános forgalmiadó-fizetési kötelezettséget eredményező értékesítést végző magánszemély a személyi jövedelemadót

az adóévet követő év február 15-éig

fizeti meg.

2. Az általános forgalmi adó

a) Az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett adóalany az általános forgalmi adó nettó, elszámolandó összegét

— ha havonta tesz adóbevallást

a tárgyhót követő hó 20. napjáig,

— ha negyedévente tesz adóbevallást

a negyedévet követő hó 20. napjáig

— ha évente tesz adóbevallást

az adóévet követő év február 15-éig

fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.

b) A havonként bevallásra kötelezett adózó kérheti az adóhatóságtól, hogy az adó nettó, elszámolandó összegét 15 naponként, a tárgyhót követő hó 5-én, illetve 20-án számolhassa el és vallja be. Az éves bevallásra kötelezett adózó év közben negyedévenkénti, a negyedévenként bevallásra kötelezett adózó a havonkénti vagy a havonként kétszeri elszámolás és bevallás engedélyezését kérheti. Az adóhatóság a gyakoribb elszámolást — az adóév végéig — különösen abban az esetben engedélyezheti, ha az adózó beszerzéseit terhelő levonható előzetesen felszámított forgalmiadó-kulcs magasabb az áthárított forgalmiadó-kulcsnál, illetőleg az adózó beruházást valósít meg. A gyakorított elszámolás évközi engedélyezése esetén az engedély szerinti bevallási kötelezettségre áttérést megelőző, bevallással le nem zárt időszakra vonatkozó adókötelezettséget meg kell állapítani, be kell vallani, meg kell fizetni.

3. A társasági adó

A) A társasági adó előlege

a) Az adózó,

ha a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint havonta fizet adóelőleget, akkor az adóelőleget

minden hónap 20. napjáig,

ha a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint negyedévenként fizet adóelőleget, akkor az adóelőleget

a negyedévet követő hó 20. napjáig

fizeti meg. Az adóév utolsó havi, negyedévi előlegét a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti előlegkiegészítésre kötelezettek a *b)* pontban előírt előlegkiegészítéssel egyidejűleg teljesítik.

b) Az adózónak az adóelőleget a várható, éves fizetendő adó összegére

az adóév december 20-áig

kell kiegészítenie.

B) A társasági adó

a) Az adózó a társasági adót, a megfizetett adóelőleg és az adóévre megállapított társasági adó különbözetét

az adóévet követő év május 31-éig

fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.

b) Az év közben átalakuló, illetve szétválás, egyesülés, beolvadás miatt vagy egyéb okból felszámolás nélkül megszűnő jogi személynek vagy egyéb szervezetnek az adóévben megfizetett adóelőleg és az átalakulás, illetve megszűnés időpontjáig számított tényleges társasági adó különbözetét az átalakulásról, illetve a megszűnésről benyújtott adóbevallásával egyidejűleg kell megfizetnie, illetve ettől az időponttól kezdődően igényelheti vissza.

c) A számviteli törvényben meghatározottak szerint a mérlegben megadott adatoknál forintról devizára, devizáról más devizanemre, illetve devizáról forintra áttérő vállalkozó az adóévben megfizetett adóelőleg és az áttérés napjáig számított tényleges társasági adó különbözetét az áttérésről benyújtott adóbevallással egyidejűleg fizeti meg, illetve ettől az időponttól kezdődően igényelheti vissza.

C) Az osztalékadó

a) A kifizető az osztalékadót

a levonást, juttatást követő hó 12. napjáig

fizeti meg.

b) A belföldi illetőségű osztalékban részesülő adózó a kifizető által tőle levont osztalékadót

az adóévet követő év május 31-étől

igényelheti vissza.

c) A külföldi illetőségű osztalékban részesülő osztalékadó kötelezettségére a 4. számú melléklet rendelkezései az irányadóak.

4. A fogyasztási adó

A) A fogyasztási adó előlege

Az adózó az általa megállapított nettó fogyasztási adó előlegét havonta,

a tárgyhó 28. napjáig

fizeti meg, illetve ettől az időponttól igényelheti vissza.

B) A fogyasztási adó

Az adózó a fogyasztási adó előlegének és a megállapított nettó fogyasztási adónak a különbözetét havonta,

a tárgyhót követő hó 20. napjáig

fizeti meg, illetve ettől az időponttól igényelheti.

5. Járulékok

A) Egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék

a) A munkáltató az általa levont járulékot

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a kifizető az általa levont járulékot

a kifizetés hónapját követő hó 12. napjáig,

c) a Tbj. 4. § *b)* pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot negyedévenként

a negyedévet követő hó 12. napjáig

fizeti meg.

B) Társadalombiztosítási járulék

a) A munkáltató, a kifizető a járulékot

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a Tbj. 4. § *b)* pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot negyedévenként

a negyedévet követő hó 12. napjáig

fizeti meg.

C) Baleseti járulék

a) A társas vállalkozás a járulékot

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a járulékot negyedévenként

a negyedévet követő hó 12. napjáig

fizeti meg.

D) A Tbj. 39. §-a alapján fizetendő járulék

A magánszemély a Tbj. 39. §-ának (2) bekezdése alapján előírt járulékfizetési kötelezettségét

első ízben a bejelentést követő hónap 12. napjáig,

ezt követően

havonta, a tárgyhót követő hónap 12. napjáig

teljesíti.

6. Kereskedelmi és játékadó

Az adózó — a játékautomata után fizetendő játékadó kivételével — a játékadót

a tárgyhót követő hó 20. napjáig,

a nem folyamatosan szervezett sorsolásos játék esetén

a sorsolás napját követő hó 20. napjáig

fizeti meg.

A játékautomata éves adóját az adózó az erre vonatkozó bevallással egyidejűleg fizeti meg.

7. Rehabilitációs hozzájárulás

Az adózó a rehabilitációs célú hozzájárulásra a jogszabályban előírt módon számított előleget az I—III. negyedévben

a negyedévet követő hó 20. napjáig

fizeti meg.

A befizetett előlegek és az éves hozzájárulás különbözetét

az adóévet követő év február 15. napjáig

kell megfizetni.

8. Külön fel nem sorolt befizetések

Az előzőekben fel nem sorolt adókat a külön jogszabályban megállapított módon és határidőben kell megfizetni. Ennek hiányában, ha törvény előlegfizetést ír elő, azt a tárgyhó 28. napjáig, az adót a tárgyhót követő hó 20. napjáig, az adóévre megállapított adót az éves adóbevallással egyidejűleg kell megfizetni. A hatályon kívül helyezett jogszabályok alapján teljesítendő önellenőrzés során feltárt, helyesbített, illetve az adóhatóság által megállapított adót egyéb befizetés címén kell megfizetni, a költségvetési támogatást egyéb támogatás címén lehet visszaigényelni.

II.

Az önkormányzati adóhatósághoz teljesítendő befizetések

A) Helyi adók

1. Építményadó, telekadó

Az adózónak félévenként, két egyenlő részletben kell az adót

az adóév március 15-éig, illetve

szeptember 15-éig

megfizetnie.

2. Kommunális adó, iparűzési adó

a) A magánszemélynek félévenként, két egyenlő részletben kell az adót

az adóév március 15-éig, illetve

szeptember 15-éig

megfizetnie.

b) A vállalkozó adóelőleget félévi részletekben

az adóév március 15-éig, illetve

szeptember 15-éig

fizet.

c) A vállalkozónak a helyi kommunális és iparűzési adóelőleget — az egyszeres könyvvezetésre kötelezett kivételével — a várható éves fizetendő adó összegére

az adóév december 20. napjáig

kell kiegészítenie.

d) Az ideiglenes (alkalmi) jelleggel végzett tevékenység utáni iparűzési adót legkésőbb a tevékenység befejezése napján kell megfizetni.

e) A vállalkozó a megfizetett adóelőleg és az adóévre megállapított tényleges adó különbözetét

az adóévet követő év május 31-éig

fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.

f) Az adózó az adóelőleget és az éves tényleges kötelezettség különbözetét 100 forintra kerekítve fizeti meg, illetve igényelheti.

3. Idegenforgalmi adó

a) Az adóköteles épület utáni adót a magánszemélynek félévenként, két egyenlő részletben

az adóév március 15-éig, illetve

szeptember 15-éig

kell megfizetnie.

b) Az adóbeszedéssel megfizetett idegenforgalmi adót az adózónak a

beszedést követő hó 15. napjáig

kell az adóhatósághoz befizetnie.

4. Ha az önkormányzat az adóelőleg és az adó megfizetése időpontjára más szabályokat állapít meg, akkor azt a rendeletében előírt időben kell teljesíteni.

B) A belföldi rendszámú gépjárművek adója

a) Az adózó a belföldi rendszámú gépjárművek után — a *b)* pontban foglaltak kivételével — a gépjárműadót félévenként, két egyenlő részletben

az adóév március 15-éig, illetve az adóév szeptember 15-éig

fizeti meg.

b) Az adókötelezettség keletkezése (változása) esetén az adóalany a félév időarányos részére őt terhelő adót az erről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizeti meg.

III.

Költségvetési támogatások

1. Az állami adóhatóságtól a költségvetési támogatást az adózó 1000 forintra kerekítve igényelheti.

2. Ha a támogatást megállapító jogszabály eltérően nem rendelkezik,

a) a havonta megállapított költségvetési támogatást az adózó havonta

a tárgyhót követő hó 20. napjától

b) a feltétel bekövetkeztéhez kötött költségvetési támogatást az előírt mellékletekkel ellátott

bevallás benyújtása időpontjától

igényelheti.

3. Az adózó a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari export-támogatást havonta,

a tárgyhót követő hó 20. napjától

igényelheti.

4. Gyakoribb igénybevétel, egyszeri támogatási előleg

a) Az adóhatóság az adózó igénylésére a költségvetési támogatásokat kiutalja, kérelemre azt indokolt esetben gyakrabban folyósítja, illetve a költségvetési támogatásra egyszeri támogatási előleg kiutalását engedélyezi.

b) Ha az adóhatóság az adózó kérelmére gyakoribb (öt-tíz-tizenöt naponkénti) igénybevételt engedélyez, a hó közben igénybe vett előleg és a tárgyhónapra igényelhető tényleges támogatás különbözetét

a tárgyhót követő hó 20. napjától

lehet igényelni, vagy eddig kell megfizetni.

c) Egyszeri előleg igénybevételének engedélyezése esetén az igénybevétel lehetősége a tárgynegyedév első hónapjának 20. napjától nyílik meg, és azt

a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig

kell visszafizetni.

5. Adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés

A visszaigényelt általános forgalmi adó kiutalása az igény benyújtását követő hó utolsó napján esedékes, ha az adózó az általános forgalmi adónak nem alanya, de a beszerzéseit terhelő általános forgalmi adót visszaigényelheti, és nem kérte a 22. § (6) bekezdése szerinti visszaigénylést. Egyebekben az adó visszaigénylésének, illetve visszatérítésének határidejére a 37. § (4) bekezdésének a rendelkezéseit kell alkalmazni.

IV.

A jövedéki adóval kapcsolatban a vámhatósághoz teljesítendő befizetések határideje

Jövedéki adó befizetése

A) Jövedéki adó előlege

Az adózó a jövedéki adó előlegét havonta,

a tárgyhó 28-áig

fizeti meg.

B) Jövedéki adó

Az adózó a jövedéki adó előlegének és a megállapított nettó jövedéki adónak a különbözetét havonta,

a tárgyhót követő hó 20. napjáig

fizeti meg, illetve ettől az időponttól igényelheti. Az előbbi rendelkezések a dohánygyártmányok esetében csak arra az adóra vonatkoznak, amelyet nem adójeggyel fizetnek meg.

3. számú melléklet
a 2003. évi XCII. törvényhez

Adatszolgáltatás

A törvény 52. §-a alapján az adatszolgáltatást a következők szerint kell teljesíteni:

A) A kifizető és a munkáltató adatszolgáltatása

A/I. A kifizető és a munkáltató az általa vezetett nyilvántartás alapján adózónként — a magánszemély adóazonosító jelének feltüntetésével — az e pontban meghatározott adattartalommal szolgáltat összevont adatot az állami adóhatóság részére.

1. A magánszemély jövedelemadóját megállapító munkáltató adatot szolgáltat:

a) az általa kifizetett (juttatott) az összevont adóalapba tartozó jövedelmekről (külön a bérről, a jogosultsági hónapok számának feltüntetésével);

b) a bevételből a jövedelem megállapítása során levonható tételekről;

c) a számított adóról;

d) a jövedelemadó kedvezményekről jogcímenként;

e) az összevont adóalap utáni adóról;

f) egyes külön adózó jövedelmek címén — figyelemmel az e melléklet *A*/II. pontjában és a személyi jövedelemadó törvényben előírt adatszolgáltatási kötelezettségekre is — a magánszemélynek kifizetett (juttatott bevételről, az adó alapjáról, a levont adóról, kivéve azt a kifizetést (juttatást),

fa) amelyet a jövedelem megállapításánál nem kell figyelembe venni,

fb) amelynek adója nulla százalék,

fc) amely után az egyéni vállalkozó e minőségében adóköteles,

fd) amelyet ingó vagyontárgy, ingatlan, vagyoni értékű jog átruházása ellenében nem árverés és nem aukció során kap a magánszemély,

fe) amely után az adó megfizetése a kifizetőt terheli;

g) az adóév során megállapított adóelőlegről, adóról;

h) a magánszeméllyel elszámolandó adókülönbözetről;

i) az adózó magán-nyugdíjpénztári tagsága tényéről;

j) a járulékfizetési kötelezettséget megalapozó biztosítási idő tartamáról, a járulékköteles jövedelem teljes egészéről, a megállapított járulékokról, a járulékfizetési kötelezettség egyéni felső korlátjáról, a járulékfizetési kötelezettség alól mentes időtartamokról, a levonás elmaradásának okáról.

2. A kifizető (ideértve a magánszemély jövedelemadóját meg nem állapító munkáltatót is) az 1. pont *f)*, *i)* és *j)* alpontjaiban előírtakon túl jogcímenként adatot szolgáltat az általa kifizetett (juttatott):

a) az összevont adóalapba tartozó jövedelmekről — külön a bérről, a jogosultsági hónapok számának feltüntetésével — (a bevételről, az adóelőleg-alapként figyelembe vett összegről, a levont adóelőlegről);

b) negyedéves bontásban az összevont adóalapba tartozó azon jövedelmekről (a bevételről, az adóelőleg-alapjáról, az adóelőleg-alapja utáni előlegfizetési kötelezettségről, a ténylegesen levont előlegről), amelyeket munkáltatónak, bér kifizetőjének nem minősülő személy juttat, és amelyek esetében az adóelőleg levonása bármely oknál fogva csak részben történt meg;

c) a magánszemély költségnyilatkozatáról;

d) a külföldi illetőségű osztalékban részesülőnek teljesített osztalékadó köteles kifizetésről.

3. Az adózó az 1. pont szerinti adatszolgáltatást az adóévet követő május 20-áig, a 2. pontban előírt adatszolgáltatást az adóévet követő január 31-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón teljesíti az illetékes adóhatóságához.

A/II. A kifizető a termőföld bérbeadásából (földjáradékból) származó jövedelemről és a levont adóról, az adómentesség feltételéül szabott időtartamra kötött, de ezen időtartam lejárta előtt megszűnt haszonbérleti szerződésről és az adókötelessé vált időszakról, valamint a bérbeadott földterület ingatlan-nyilvántartási azonosító adatairól az adatszolgáltatást a földterület fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatósághoz teljesíti. Az adatszolgáltatásban fel kell tüntetni az adólevonás elmaradásának okát (természetben történő bérfizetés). Az adatszolgáltatást a kifizető papíralapú adathordozón az adóévet követő év március 31-éig, gépi adathordozón április 20-áig teljesíti.

B) A biztosítóintézet adatszolgáltatása

A biztosítóintézet adatot szolgáltat a jövedelmet helyettesítő felelősségbiztosítási összeg, valamint a nyugdíjbiztosítás alapján folyósított nyugdíjszolgáltatás kifizetéséről, illetőleg arról, hogy a magánszemély az élet- vagy — az 1995. január 1-jét követően kötött — nyugdíjbiztosításának rendelkezési jogával a szerződéskötéstől számított 10 éven belül élt.

Az adatszolgáltatást, a kifizetést, illetőleg a rendelkezési jog gyakorlását követő év január 31-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón kell teljesítenie a biztosító bejegyzett székhelye szerint illetékes állami adóhatóság részére a magánszemély azonosításához szükséges adatok feltüntetésével.

C) A földhivatal és az illetékhivatal adatszolgáltatása

1. A földhivatal az ingatlan-nyilvántartási bejegyzési kérelem beérkezését követő 8 napon belül — az e törvény 21. §-ának (2) bekezdésében meghatározott, kitöltött nyomtatványt mellékelve — adatot szolgáltat az illetékhivatalhoz az illetékkiszabáshoz szükséges, valamint a 2. pontban említett birtokában lévő adatokról. A földhivatal az adózó személyi adatait tartalmazó megkeresésre tájékoztatja az adóhatóságot az adózó tulajdonát képező — nyilvántartásában szereplő — valamennyi ingatlan adatáról.

2. Az illetékhivatal adatot szolgáltat — az ingatlannak közérdekű célra történő megvásárlása, illetve a magánszemélynek magánszeméllyel kötött tartási, életjáradéki és öröklési szerződés keretében történő ingatlan átruházásának kivételével — ingatlanértékesítés esetén az ingatlan értékesítőjéről és az ingatlan szerződés szerinti értékéről, továbbá az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogról ellenérték fejében való lemondás, ilyen jog visszterhes alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése esetén az átruházó (átengedő), e jogot alapító, illetve megszüntető magánszemélyről és e jog szerződés szerinti értékéről

az adóévet követő március 20-áig

a székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak.

3. A földhivatal az adómentesség feltételeül szabott időtartamra kötött haszonbérleti szerződés megkötéséről és megszűnéséről annak a földhasználati nyilvántartásba történő bejegyzésétől számított 8 napon belül adatot szolgáltat a termőföld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóságnak.

D) A pénzintézet adatszolgáltatása

1. A pénzintézet adatot szolgáltat a lakótelek és lakás vásárlása, építése, bővítése céljára elhelyezett, elkülönítetten kezelt megtakarítás után járó, az adókedvezmény igénybevételéhez az adózónak kiadott igazolásról.

2. Adatot szolgáltat a pénzintézet e megtakarítás kifizetéséről, e megtakarítás kedvezményezettjéről és annak a megtakarítónak a személyéről, akinek az igazolást konkréten kiadta. Egyidejűleg közli az adómentesen kifizetett kamat összegét is.

3. Nem kell adatot szolgáltatni e megtakarítás kamatáról abban az esetben, ha a kedvezményezett nyilatkozott a megtakarítás eltérő célú felhasználásáról és az adót a kamat után levonták.

4. Az 1. pont szerinti adatszolgáltatást az adóévet követő január 31-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón, a 2. pont szerinti adatszolgáltatást a kifizetéskor az adózó, illetve a kedvezményezett illetékes állami adóhatóságához kell teljesíteni.

5. A pénzforgalmi bankszámlát vezető hitelintézet — a cégjegyzékbe bejelentett pénzforgalmi számlára vonatkozó adatok kivételével — a bankszámla megnyitását és megszüntetését annak időpontját követő hó 15. napjáig a pénzforgalmi jelzőszám feltüntetésével közli az állami adóhatósággal.

E) A vámhatóság és az önkormányzat jegyzője adatszolgáltatása

A vámhatóság az általa kiadott (visszavont, módosított) jövedéki engedélyről az önkormányzat jegyzője az általa kiadott (visszavont, módosított) jövedéki termékkel folytatott kereskedelmi tevékenységre jogosító működési engedélyről 15 napon belül adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

F) A társadalombiztosítási szerv adatszolgáltatása

1. Az adóköteles társadalombiztosítási ellátást kifizető társadalombiztosítási szerv az adóköteles kifizetésről adatot szolgáltat munkáltató hiányában a magánszemély állami adóhatóságához az adóévet követő január 31-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón.

2. Ha a magánszemélynek az adóköteles társadalombiztosítási ellátás kifizetésekor volt munkáltatója, a kifizetett ellátásról és a levont adóelőlegről a társadalombiztosítási szerv a kifizetést követő 15 napon belül a munkáltatót tájékoztatja.

G) Hatósági adatszolgáltatás

1. Az elsőfokú építésügyi hatóság az általa kiadott használatbavételi engedély egy példányát megküldi az illetékes önkormányzati adóhatósághoz.

2. A Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatala nyilvántartásából a január 1-jei állapotnak megfelelő adatokat január 15. napjáig, míg a január 1—15. között bejelentett — az előző évre vonatkozó — változásokat január 31. napjáig közli a gépjárműadó kivetésére illetékes települési önkormányzati, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatósággal a következő tartalommal:

a) a gépjármű rendszáma, személygépjármű saját tömege, tehergépjármű saját tömege és megengedett együttes tömege,

b) a gépjármű tulajdonosának (üzemben tartójának) neve, lakóhelye, illetőleg székhelye vagy telephelye, adóazonosító száma, ennek hiányában — magánszemély adózó esetén — természetes azonosító adatai,

c) tulajdonváltozás esetén annak időpontja, valamint a változással érintett tulajdonszerző, illetőleg ennek hiányában a régi tulajdonos változásbejelentési kötelezettségteljesítésének időpontja,

d) a gépjármű környezetvédelmi osztályba sorolása.

3. A Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatala minden hónap 15. napjáig az előző hónap utolsó napja szerinti állapotnak megfelelő az előző adatszolgáltatási időszakhoz képest bekövetkezett adókötelezettséget érintő változásokat (gépjármű forgalomba helyezése, forgalomból való kivonása, környezetvédelmi osztályba sorolásának módosulása) — a 2. pontban meghatározott adattartalommal — közli az illetékes önkormányzati adóhatósággal.

4. Az okmányiroda, valamint a vámhatóság minden hónap 15. napjáig az előző hónap utolsó napja szerinti állapotnak megfelelően adatokat szolgáltat az „E'' és „P'' betűjelű ideiglenes rendszámtábla kiadásáról a kérelmező lakóhelye (székhelye) szerint illetékes önkormányzati adóhatósághoz. Az adatszolgáltatás tartalmazza a kérelmező nevét, lakóhelyét (székhelyét), a gépjármű fajtáját és a kiadott rendszámot.

H) Az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott új közlekedési eszköz értékesítését üzletszerűen végző adózó adatszolgáltatása

Az adózó az állami adóhatósághoz az értékesítés napját követő hó 15-éig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon adatot szolgáltat a közösségi tagállamban illetőséggel bíró magánszemély vevő nevéről, címéről, személyazonosító igazolvány- vagy útlevélszámáról, valamint az új közlekedési eszköz azonosító adatairól.

I) A megyei (fővárosi) munkaügyi központ adatszolgáltatása

A megyei (fővárosi) munkaügyi központ elektronikus úton vagy gépi adathordozón a megyei (fővárosi) munkaügyi központ székhelye szerint illetékes állami adóhatósághoz az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat azon személyek azonosító adatairól, adóazonosító jeléről, akiknél a munkanélküli-ellátás folyósítását az ellátásra való jogosultságot kizáró kereső tevékenység miatt szüntették meg, lehetőség szerint az e személyek munkaadóiról, azok adószámának feltüntetésével, valamint a folyósítás megszűnésének időpontjáról.

J) Adókedvezményre jogosító igazolásokról adatszolgáltatás

A kifizető, ha olyan igazolást (bizonylatot) állít ki, amelynek alapján a magánszemély adókedvezmény (adómentesség) igénybevételére jogosult, adatot szolgáltat az adózónak kiadott igazolásról. Az adatszolgáltatást az adóévet követő év január 31-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón a kifizető illetékes állami adóhatóságához kell teljesíteni.

K) A nyomtatványt forgalmazó (alforgalmazó) adatszolgáltatása

1. A nyomtatvány forgalmazó (alforgalmazó) az általa értékesített adóigazgatási azonosításra alkalmas számla-, nyugtatömbökről — jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában — vevőnkénti részletezésben adatot szolgáltat.

2. Az adatszolgáltatás tartalmazza:

a) az értékesített nyomtatványok (számlatömbök, nyugtatömbök) megnevezését,

b) a nyomtatvány sorszámát (tól—ig),

c) a vevő nevét és címét (székhelyét, telephelyét),

d) a vevő adószámát.

A nyomtatványt forgalmazó (alforgalmazó) az adatszolgáltatást negyedévenként a negyedévet követő hónap 20. napjáig teljesíti az elsőfokú állami adóhatóságához.

L) Költségvetési támogatás igénybevételéhez felhasználható igazolásokról adatszolgáltatás

Ha jogszabály költségvetési támogatás igénybevételéhez más szerv által kiállított igazolás (bizonylat) benyújtását írja elő, az igazolást kiállító szerv a kiállítás hónapját követő hó 15. napjáig adatot szolgáltat a kiállítást kérő személy székhelye, telephelye, lakóhelye szerint illetékes adóhatóságnak a kiadott igazolásról. Az adatszolgáltatás tartalmazza a kiállítást kérő személy nevét, elnevezését, adóazonosító számát, az igazolásban feltüntetett tényt, körülményt, adatot, valamint a támogatás igénylésének jogcímét. Az igazolás kiállítása megtagadható, ha az azt kérő nem közli a támogatás igénylésének jogcímét. Az igazoláson a támogatás igénylésének jogcímét fel kell tüntetni, az igazolás csak a megjelölt támogatás igénybevételéhez használható fel.

4. számú melléklet
a 2003. évi XCII. törvényhez

A külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól

1. A külföldi illetőségű magánszemély és a külföldi illetőségű osztalékban részesülő (a továbbiakban együtt: külföldi személy) a törvény szerint adó-, adóelőleg levonási kötelezettség alá eső kifizetőtől származó, belföldön végzett tevékenységből, illetve a jövedelemszerzés helye szerint belföldről származó jövedelmére, így különösen a kamatra, előadói, művészeti és sporttevékenységekért, bemutatókért, kiállításokért járó díjra, jogdíjra és osztalékra (a továbbiakban: adóköteles bevételre) az e mellékletben foglaltakat kell alkalmazni.

2. A külföldi személy adóköteles bevétele után a kifizető a kifizetett összegből az adót megállapítja, levonja és

a kifizetést követő hó 12-éig

fizeti meg.

3. Nem kell az adót levonni, bevallani és megfizetni, ha nemzetközi egyezmény szerint a bevétel nem adóztatható belföldön, és a külföldi személy illetőségét igazolja.

4. A társasági adót és az osztalékadót a kifizető a társasági adóbevallásában, amennyiben társasági adóbevallási kötelezettsége nincs, külön nyomtatványon

az adóévet követő év május 31-éig

vallja be.

5. Ha a külföldi személytől levont adó mértéke magasabb, mint a nemzetközi egyezmény alapján alkalmazandó adómérték, akkor a külföldi személy az illetőségigazolás és a kifizető igazolása benyújtásával az APEH Észak-budapesti Igazgatóságánál adó-visszatérítési igényt terjeszthet elő. Az adókülönbözetet az adóhatóság a külföldi személy által megjelölt belföldi forintszámlára utalja át.

6. A külföldi illetőség igazolására a külföldi adóhatóság — az adómentességhez való jogosultság igazolására a nemzetközi szervezet — által kiállított okirat hiteles magyar nyelvű fordításáról készült másolat szolgál (a továbbiakban: illetőségigazolás). Az illetőséget adóévenként akkor is igazolni kell, ha az illetőség a korábban benyújtott illetőségigazolás óta nem változott. A külföldi személy az illetőségigazolást az adóévben történt első kifizetés időpontját, illetősége változása esetén a változást követő első kifizetés időpontját megelőzően adja át. Amennyiben a külföldi személy a kifizetés időpontjáig nem tudja igazolni illetőségét, a kifizető az illetőségről írásbeli nyilatkozatát is elfogadhatja. Ha a külföldi személy az illetőségigazolást

az adóbevallás benyújtásáig nem mutatja be, a kifizetéskor le nem vont (a juttatást követően meg nem fizetett) adót a kifizetőnek az adóév utolsó hónapját érintő kötelezettségként kell bevallania és megfizetnie. A bevallás benyújtását követően bemutatott illetőségigazolás alapján a kifizető az elévülési időn belül önellenőrzéssel helyesbíthet. A kifizető a nyilatkozatot és az illetőségigazolást megőrzi.

7. A külföldi személy a kifizetést megelőzően, hitelesen magyarra fordított okiratban nyilatkozik arról, hogy a kifizetés tekintetében haszonhúzónak minősül-e, ha az alkalmazandó kettős adózás elkerülésére kötött egyezmény szerint e körülmény az adókötelezettséget befolyásolja. A letétkezelő az adóért vállalt korlátlan és egyetemleges felelőssége mellett nyilatkozhat a kifizető részére arról, hogy a külföldi személy a kifizetés tekintetében haszonhúzónak minősül-e. A nyilatkozat az ugyanazon szerződés alapján, ugyanazon jogcímen a naptári évben kifizetett összegre terjed ki a körülmények megváltozásáig. A kifizető az adó összegét helyesbíti, amennyiben a külföldi személy a nyilatkozatot a kifizetést követően, de a kifizető bevallását megelőzően teszi meg. Ebben az esetben a kifizető bevallásában a haszonhúzói nyilatkozatra tekintettel megállapított kötelezettséget tünteti fel, a különbözetet megfizeti vagy visszaigényli, valamint a külföldi személlyel elszámol a különbözetről. Ugyanígy kell eljárni akkor is, ha a külföldi személy a bevallást megelőzően korábbi nyilatkozatát helyesbíti. A bevallás benyújtását követően megtett nyilatkozat alapján a kifizető bevallását az elévülési időn belül önellenőrzéssel helyesbítheti. A kifizető a nyilatkozatot megőrzi.

8. Ha a kifizetőt azért terheli adófizetési kötelezettség, mert a külföldi személy részére az adóköteles bevételt nem pénzben juttatta és így az adót a törvényben előírt mértékkel fizette meg, adóbevallásában az egyezmény szerinti mértékkel megállapított adót tüntetheti fel, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtásakor rendelkezik illetőségigazolással, illetőleg haszonhúzói nyilatkozattal. A bevallás benyújtását követően bemutatott illetőségigazolás, megtett haszonhúzói nyilatkozat alapján a kifizető az elévülési időn belül az adót önellenőrzéssel helyesbítheti.

9. Ha a kifizetőt nem terhelte adólevonási kötelezettség, vagy a külföldi személy belföldön adóköteles jövedelmét nem kifizetőtől szerezte, a jövedelem megszerzésétől számított 30 napon belül a külföldi személyt adóbevallási és adómegfizetési kötelezettség terheli, amelyet az APEH Észak-budapesti Igazgatóságánál teljesít. A külföldi személy az adómegállapítás során figyelembe veszi a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezmény alapján a rá vonatkozó adómértéket.

10. A kifizető a téves mértékkel levont, a levonni elmulasztott vagy be nem vallott adóért korlátlanul felel.

5. számú melléklet
a 2003. évi XCII. törvényhez

Az átalányadót vagy a tételes átalányadót fizetők adózásának rendje

A magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvény szerint átalányadót vagy tételes átalányadót (a továbbiakban együtt: átalányadó) fizetők adózására a törvény rendelkezéseit az e mellékletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

1. Az egyéni vállalkozói igazolvánnyal rendelkező, a mezőgazdasági kistermelő és a fizetővendéglátó tevékenységet folytató foglalkozó magánszemély az előző évre vonatkozó éves adóbevallásához fűzött — a határidő letelte előtt benyújtott — nyilatkozatban jelentheti be az átalány választását a tárgyévre. A mezőgazdasági kistermelő az átalány választását akkor is az előző évre vonatkozó éves bevallás időpontjáig jelentheti be, ha adóbevallásra nem kötelezett.

2. A tevékenységét kezdő egyéni vállalkozó a bejelentkezésekor jelenti be az átalányadózás választását. Az átalányadózó, ha választását a következő évre is fenntartja, erről külön nyilatkoznia nem kell.

3. A nyilatkozat a bejelentési határidő letelte után nem pótolható, illetve nem vonható vissza, kivéve, ha az átalány választásának a nyilatkozattétel időpontjában is hiányoztak a törvényes feltételei. A bejelentésnek tartalmaznia kell az átalánybesoroláshoz szükséges valamennyi ismert adatot.

4. Az adózó az 1. pont szerinti bejelentés megtételéig nyilvántartásait a megelőző évre vonatkozó rend szerint vezeti.

5. Az adóhatóság a bejelentés alapján az adózót az átalányozottak nyilvántartásába felveszi.

6. Az átalányadó-besorolást érintő tevékenység módosítását, kiegészítését a változásra okot adó első értékesítést megelőzően kell bejelenteni. Az átalányadózást kizáró körülményt az ennek keletkezését követő 15 napon belül kell bejelenteni, a bejelentésben ezt a körülményt is meg kell jelölni.

7. Ha az átalányadózás a tárgyévben a törvényi feltételek hiánya miatt megszűnik, vagy az átalányadózás-választás törvényi feltételeinek hiánya az átalányadózás választását követően jut az adózó tudomására, az adózó a megszűnésre okot adó körülmény bekövetkeztétől, illetve a tudomásszerzéstől számított 15 napon belül köteles a tárgyévre vonatkozó nyilvántartásait az általános szabályok szerint elkészíteni.

8. Az átalányadózást választó adózó adóját az önadózás szabályai szerint állapítja meg.

9. Az átalányadó-előleget a negyedévet követő hó 12. napjáig kell megfizetni.

6. számú melléklet
a 2003. évi XCII. törvényhez

A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózók adómegállapítási, adóbevallási és befizetési kötelezettségei

A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó törvényben vagy más jogszabályban előírt adókötelezettségeit a következő eltérésekkel teljesíti:

A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak a társasági adó, az osztalékadó, a vállalkozók helyi kommunális adója és az iparűzési adó tekintetében az adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési kötelezettségét az üzleti év első napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

1. Az állami adóhatósághoz teljesítendő bevallási kötelezettségek

Az adózó az adóbevallási kötelezettségét a társasági adóról, az osztalékadóról az adóév utolsó napját követő 150. napig teljesíti.

2. Az állami adóhatósághoz teljesítendő adófizetési kötelezettségek

a) Az adózó a társasági adót, a megfizetett adóelőleg és az adóévre megállapított társasági adó különbözetét az adóév utolsó napját követő 150. napig fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.

b) Az adózó a társasági adó előlegét a várható éves fizetendő adó összegére az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig egészíti ki. Az adóév utolsó havi, negyedévi előlegét az előlegkiegészítéssel egyidejűleg kell teljesíteni.

c) A belföldi illetőségű osztalékban részesülő adózó a kifizető által tőle levont osztalékadót az adóév utolsó napját követő 150. naptól igényelheti vissza.

3. Az önkormányzati adóhatósághoz teljesítendő befizetési kötelezettségek

a) A vállalkozó a helyi kommunális és iparűzési adó előlegét két részletben, az adóév harmadik hónapjának 15. napjáig, illetve kilencedik hónapjának 15. napjáig fizeti meg.

b) A vállalkozónak a helyi kommunális és iparűzési adóelőleget — az egyszeres könyvvezetésre kötelezett kivételével — a várható éves fizetendő adó összegére az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig kell kiegészítenie.

c) A vállalkozó a megfizetett adóelőleg és az adóévre megállapított tényleges adó különbözetét az adóév utolsó napját követő 150. napig fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.

4. Az e törvény 1. számú mellékletének *B)* 1. pontja alkalmazásában a tárgyévi bevallás gyakoriságát meghatározó értékhatárok számításakor a megelőző második naptári év adatait kell figyelembe venni.

5. Ha az e melléklet hatálya alá tartozó adókra vonatkozó kötelezettséget jogszabály havonként, negyedévenként, félévenként rendeli teljesíteni, az első hónap kezdő napjaként a választott üzleti év kezdő napját kell számításba venni. Az első adóévi hónap kezdő napjának naptári hónapon belüli sorszáma határozza meg valamennyi további adóévi hónap kezdő napjának naptári hónapon belüli sorszámát. Amennyiben valamely adóévi hónap kezdő napjának naptári hónapon belüli sorszáma magasabb, mint a követő naptári hónap napjainak száma, a követő adóévi hónap kezdő napjaként a követő naptári hónap utolsó napját kell tekinteni. Adóévi negyedévként, félévként három, illetve hat adóévi hónapot kell figyelembe venni.

7. számú melléklet
a 2003. évi XCII. törvényhez

A külföldi rendszámú gépjárművek adózásának rendje

Külföldi rendszámú gépjárművek adója esetében a törvény rendelkezéseit az e mellékletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

1. A külföldi rendszámú gépjárművek gépjárműadójának megállapítása a vámhatóságok hatáskörébe tartozik.

2. Az eljárásra a külföldön nyilvántartott tehergépjárművek adóügyeiben

a) a kiléptető vámhatóság, ideértve a vámszabadterületet felügyelő vámhatóságot — a *b)* és *c)* pont alattiak szerinti eltéréssel —,

b) a vámkezelést végző vámhatóság, ha külföldi üzemben tartó által belföldre telepített, vagy belföldön forgalomból kivont vagy külföldi tulajdonostól belföldi személy által bérelt, haszonbérelt, haszonkölcsönbe vett, lízingelt tehergépjármű képezi az eljárás tárgyát,

c) a *b)* pont alatti vámhatóság határozata ellenére a kilépésig meg nem fizetett adó beszedésére a kiléptető vámhatóság

az illetékes.

3. A külföldi rendszámú gépjárművek adókötelezettségét az illetékes vámhatóságnál be kell jelenteni. A bejelentés adóbevallásnak minősül, a vámhatóság az adót a bejelentés alapján állapítja meg.

a) A külföldi rendszámú tehergépjármű után fizetendő adó esetében be kell jelenteni a gépjármű saját tömegét, rakott állapotban a raksúlyát is, és a Magyar Köztársaság területén megtett út hosszát, valamint a határon történő belépés időpontját.

b) A külföldi rendszámú személyszállító gépjármű után fizetendő adó esetében az adómentes időszak elteltét követő minden hó utolsó napjáig önadózás útján kell a gépjárműadót a vámhatóság megfelelő számlájára megfizetni.

4. Ha a 2. *a)* pont értelmében a kiléptető vámhatóság illetékes az eljárásra, akkor kilépéskor a 2. *b)* alatti esetben a vámkezeléskor hozott határozatban meghatározott időben kell az adót megfizetni.

5. Az adó megállapítását, megfizetését kilépéskor az adóhatóság nyugtájával kell igazolni. Ha a kiléptető határvámhivatal megállapítja, hogy a külföldi rendszámú gépjármű után az adót határidőben nem fizették meg, az adót és késedelmi pótlékot megállapítja és beszedi.

6. Ha a külföldi rendszámú tehergépjármű után fizetendő adót belföldi szállítmányozási vállalkozó átvállalja, az adót havonta, a tárgyhót követő hó 15-éig kell megfizetnie.

7. Ha az adózó által megfizetett adó meghaladja a fizetendő adó összegét, a többlet visszatérítése kérelemre történik. A jogerős határozat alapján a visszatérítés a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága hatáskörébe tartozik. Amennyiben a vámhatóság a jogszerűen fizetendő adónál kisebb összegű adót szedett be és a különbözet az 1000 forintot meghaladja, ennek megfizetésére határozatot hoz, amelynek egy példányát a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága részére is megküldi.

2003. évi XCIII. törvény

a Magyar Tudomány Ünnepéről*

Az Országgyűlés a tudomány társadalomban betöltött szerepét kiemelkedően fontosnak, a tudomány művelése és fejlesztése érdekében végzett tevékenységet elismerésre és kiemelkedő támogatásra méltónak tartja. Bízik abban, hogy Magyarország csatlakozása az Európai Unióhoz megnöveli a magyar kutatók, tudósok eddig is eredményes hozzájárulását az emberiség tudásának, ismereteinek gyarapodásához. Fejet hajt elődeink előtt, akik a magyar tudomány fejlődéséhez hozzájárultak. Ezért a következő törvényt alkotja:

1. § Az Országgyűlés november 3-át — azt a napot, amelyen 1825-ben Széchenyi István birtokainak évi jövedelmét Magyar Tudós Társaság alapításának céljára felajánlotta, és ezzel lehetővé tette a Magyar Tudományos Akadémia megalapítását — a Magyar Tudomány Ünnepévé nyilvánítja.

2. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. november 3-i ülésnapján fogadta el.

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

Megállapodás a kormányzati létszámcsökkentés végrehajtásáról

Létrejött a Köztisztviselő Érdekegyeztető Tanácsban (a továbbiakban: KÉT), a Kormányzati Oldal és a Munkavállalói Oldal (a továbbiakban: Megállapodó Felek) között az 1106/2003. (X. 31.) Korm. határozatban kihirdetett kormányzati létszámcsökkentés végrehajtásáról:

1. A létszámcsökkentésben érintett közigazgatási szerv vezetője (a továbbiakban: munkáltató) a szakszervezetek képviselőinek jelenlétében köteles tájékoztatni a munkavállalókat a várható intézkedésekről — ahol még nem történt meg —, valamint a jelen megállapodás tartalmáról.

2. A szakszervezeteket a munkáltató köteles írásban tájékoztatni a létszámcsökkentésben érintett dolgozók adatairól, annak hozzájárulásával (munkakör, szervezeti egység, illetmény, pótlékok, munkakör, esetleges tartós távollét oka, elérhetőségek stb.). A munkáltató egyéni beszélgetést folytat minden munkavállalóval, amelyen — a dolgozó kérésére — a szakszervezet képviselője részt vesz.

3. Az egyéni beszélgetés során a munkáltató tájékoztatja az érintett munkavállalót a személyére vonatkozó intézkedésekről, és arról, hogy milyen lehetőséget tud kínálni más munkáltatónál történő további foglalkoztatására. A beszélgetés alapján a munkáltató elkészíti a munkavállaló más munkáltatóhoz történő áthelyezéséről szóló munkajogi okmányt. A munkavállaló legfeljebb a beszélgetést követő három napon belül a felajánlott másik beosztás, munkakör elfogadásáról írásban nyilatkozik. Amennyiben ezt elmulasztja, úgy kell tekinteni, mint aki nem fogadja el a munkáltató ajánlatát.

Az egyéni beszélgetés lényegi tartalmáról — a munkavállaló kérésére — emlékeztető készül.

4. A Megállapodó Felek egyetértenek abban, hogy az 50 évnél idősebb nők, az 55 évnél idősebb férfiak — akik nyugellátásra nem jogosultak vagy nem lesznek jogosultak a jogviszony megszűnését követően a végkielégítés alapjául szolgáló időn belül —, és a gyermeküket egyedül nevelők munkaviszonyát a munkáltatók csak szakmailag rendkívül indokolt esetben szüntessék meg.

5. Azon munkavállalók esetében, akik

— a munkáltatónál felajánlott más beosztásban, munkakörben, vagy

— más munkáltatónál nem kívánnak munkát vállalni,

a foglalkoztatási jogviszonyuk megszüntetéséről a munkajogi okmányt, a munkáltató soron kívül elkészíti. A munkajogi okmányok egy példányát a munkavállaló részére át kell adni.

6. Megállapodó Felek megállapodnak, hogy azoknál a munkavállalóknál, akiknek a foglalkoztatási jogviszonya megszűnik:

a) A hatályos munkajogi szabályok alapján (törvények, rendeletek, kollektív szerződés, belső szabályzatok) megállapítható járandóságokat a munkáltató biztosítja.

b) Megállapodó Felek szükségesnek tartják, hogy a munkáltatók éljenek a Ktv. által biztosított jogosítványukkal: a dolgozó egyetértése esetén a Ktv.-ben alanyi jogon járó 3 hónapos munkavégzés alóli felmentést egészítsék ki további 3 hónapos felmentéssel, a felmentési idő teljes időtartamáig.

c) Megállapodó Felek ajánlják a munkáltatók részére, hogy amennyiben a munkavállaló a munkáltatónál a foglalkoztatásával kapcsolatban MÁV menetkedvezményi juttatásban részesül, annak igazolására szolgáló igazolványt, illetve amennyiben helyi és/vagy helyközi bérlettel rendelkezik, azt a felmondási idő lejártáig biztosítsák a munkavállalónak.

d) A tanulmányi szerződéseket, a foglalkoztatási jogviszonyuk megszűnésének napjával mondja fel, azzal a megkötéssel, hogy a munkáltatók minden, e jogviszonyból származó követelésről lemondanak.

e) A munkáltató a munkavállaló részére nyújtott munkáltatói, valamint az állami kezességvállalással biztosított köztisztviselői kölcsönöket, támogatásokat nem mondja fel, visszafizetésük futamidejét, összegét nem változtatja meg.

f) A szolgálati lakás bérleti jogviszonyát, ha a jogszabály vagy a bérleti szerződés másként nem rendelkezik, a munkavállalók folytathatják vagy elhelyezésre tarthatnak igényt.

g) Az étkezési költségtérítés, ruházati költségtérítés folyósítására vonatkozóan a munkáltatónál e tárgyban hatályos munkajogi szabályok (törvények, rendeletek, kollektív szerződés, belső szabályzatok) az irányadóak.

h) A munkáltató megvizsgálja azt, hogy esetleges átképzést követően van-e lehetőség az eredeti beosztásukban, munkakörükben nem alkalmazható munkavállalók más beosztásban, munkakörben történő továbbfoglalkoztatására.

i) A Kormányzati Oldal kötelezettséget vállal arra, hogy a létszámcsökkentés során keletkező költség megtakarítás teljes összege felhasználásra az érintett közigazgatási szervnél marad.

7. A Megállapodó Felek egyetértenek abban, hogy a munkáltatók a létszámcsökkentésben érintett munkavállaló kérésére vizsgálják meg a korengedményes nyugdíjazás lehetőségét. Amennyiben a Kormány ismételten napirendre veszi a korengedményes nyugdíjazásról szóló 181/1996. (XII. 6.) Korm. rendelet módosítását, valamint összhangba hozását a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló egységes szerkezetű 1997. évi LXXXI. törvénnyel, a végrehajtásról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelettel — elsősorban az előrehozott öregségi nyugdíjra vonatkozó szakaszaival — az előterjesztés készítésekor a Kormányzati Oldal figyelembe veszi a Munkavállalói Oldal korengedményes életkorra vonatkozó javaslatait (nőknél 2003-ban 53. életév, 2004-ben 54. életév, férfiaknál 57. életév).

8. A Kormányzati Oldal biztosítja, hogy a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter által — a létszámcsökkentéssel érintettek mielőbbi munkába állásának előmozdítására, helyzetük rendezésének elősegítésére — létrehozott szakmai munkacsoport munkájában a Munkavállalói Oldal képviselője teljes jogú tagként részt vehet. Az állami foglalkoztatási szolgálat adatbázisában szereplő üres — a létszámleépítésben érintettek iskolai végzettségének megfelelő — állásajánlatokat a szakszervezetek számára a megyei munkaügyi központok hozzáférhetővé teszik.

9. A Kormányzati Oldal vállalja, hogy a gyakorlati munka egységes végrehajtása érdekében

a) módszertani anyagot állít össze, amelyet a munkáltatók és a Munkavállalói Oldal rendelkezésére bocsát, valamint megjelenteti a BM Közigazgatásszervezési és Közszolgálati Hivatal internetes honlapján,

b) konzultációs lehetőségeket szervez a központi közigazgatási szervek humánpolitikai vezetői részére.

10. A Kormányzati Oldal az érdekképviseleti szervezetek tisztségviselőinek tájékoztatása érdekében vállalja, hogy igény szerint előadókat biztosít.

11. A munkavállalók részéről felmerülő egyedi kérdések, felvetések gyors megválaszolása érdekében a Megállapodó Felek közösen ingyenes „közszolgálati forródrót''-ot működtetnek.

12. A Kormányzati Oldal vállalja, hogy a BM Közigazgatásszervezési és Közszolgálati Hivatal internetes honlapján közzéteszi a közigazgatási szerveknél fellelhető üres álláshelyeket, pályázati kiírásokat, valamint személyes igény esetén az állást kereső köztisztviselők adatait.

13. A Megállapodó Felek vállalják, hogy ezen Megállapodásban foglaltakat magukra nézve kötelezőnek tartják, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy a végrehajtás Kormány által is megalkotott és érvényesülő humánpolitikai elvek megvalósításával történjék. A Megállapodó Felek kijelentik, hogy jelen Megállapodás nem pótolja a más munkajogi jogszabályokban előírt egyeztetetési eljárásokat, és nem érinti más hasonló tartalmú megállapodások hatályát.

14. A Munkavállalói Oldal kijelenti: fontosnak tartja, hogy a kormányzati létszámcsökkentés nyugodt légkörben legyen végrehajtva. Vállalja, hogy a Megállapodás szellemében az érdekképviseleti szervezetek információs csatornáin keresztül segíti a dolgozók tárgyszerű tájékoztatását, a tudomására jutó foglalkoztatási és átképzési lehetőségeket megismerteti a munkáltatókkal és az érintett munkavállalókkal.

15. A Kormány vállalja, hogy a jelen Megállapodásban foglaltakat a munkáltatók felé gyakorolt irányítási eszközeivel biztosítja, és aláírás után a Magyar Közlönyben kihirdeti.

Pál Tibor s. k.,
a Kormányzati Oldal
képviselője

Fehér József s. k.,
a Munkavállalói Oldal
képviselője

Záradék

A létszámcsökkentéssel érintett munkavállalók újbóli munkába állásának gyors és hatékony elősegítésére is figyelemmel a Munkavállalói Oldal felkéri a Kormányt, hogy a fővárosi, megyei munkaügyi központokra a létszámcsökkentés ne terjedjen ki.

MOST RENDSZERBELÉPÉSI DÍJ NÉLKÜL!

Akciónk keretében a havi frissítéseken kívül most ingyenesen eljuttatjuk Önnek a **2003. évi záró CD**-t is, amely a hatályos jogszabályok év végi állapotát tartalmazza (a példány értéke 12 000 Ft + áfa*).

Előfizetem a CD-JOGÁSZ® Hivatalos Jogtár **1 / 5 / 10 / 25 / 50** munkahelyes változatát egy évre ..... példányban.

Éves előfizetési díj: **48 000 / 64 000 / 80 000 / 96 000 / 112 000 Ft + áfa**, rendszerbelépési díj nincs.

Előfizetés időtartama: 2004. január–december.

Név, cím: .....

Ügyintéző, telefon: .....

Kézbesítési cím és név: .....

Dátum: ..... Cégszerű aláírás: .....

Az akció a 2003. december 31-ig beérkezett új, éves előfizetésekre vonatkozik. Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó **1394 Budapest 62, Pf. 361** postacímére, illetve a **266-8906**-os vagy a **266-5190**-es faxszámra küldje vissza. Megrendelését feladhatja a **www.mhk.hu** honlapon vagy a **cdjogasz@mhk.hu** e-mail-címen is.

*Darabonkénti listaár. Ha ezt a kedvezményt nem kéri, **Házi Jogtanácsadó** című lapunk egyéves, ingyenes előfizetését is választhatja. Ebben az esetben választását jelezze itt: ☐

A MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ megjelentette a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2002

című hétkötetes jogszabálygyűjteményt.

A kiadványt az Igazságügyi Minisztérium és a Miniszterelnöki Hivatal a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan név- és tárgymutatóval, kiegészítő jegyzetekkel, valamint változásmutatóval látta el.

A jogszabálygyűjtemény I., II., III., IV., V., VI. és VII. kötetének ára: **189 840 Ft áfával.**

A kötetekre szóló megrendelést a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) kérjük eljuttatni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2002

című hétkötetes kiadványt ..... példányban.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára.

Keltezés:.....

.....
cégszerű aláírás

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.
A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.
Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.
Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.
2003. évi éves előfizetési díj: 62 496 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 140 Ft.
A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

03.2312 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.